University of Mysore.

ORIENTAL LIBRARY PUBLICATIONS
KANNADA SERIES No. 18

ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಜನ್ನಕವಿ ಕೃತಂ

ANANTANATHAPURANAM

BY

JANNA

EDITED BY

D. SRINIVASACHAR, M.A.,
Professor of Sanskrit, Maharaja's College and Curator Government Oriental Library, Mysore

AND

H. R. RANGASWAMY IYENGAR, M.A.,
Specialist in Kannada, Government Oriental Library, Mysore

MYSORE
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
1930

ವಿಷಯಸೂಚಿಕೆ

ಭೂಮಿಕೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ ಎಂಬ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿ. ಇದು ಅರಮನೆ ಜಿನಚಂದ್ರಪಂಡಿತರದು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದುದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ "ಱ" ಎಂಬಕ್ಷರವಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದು ಬರೆದಿದೆ. "ಶಕಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ೧೬೩೮ನೆಯ ಹೇವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಆಷಾಢ ಶು ೧೦ ಸ್ಥಿರವಾರ ಪಡಣದ ದೇವಚಂದ್ರಯ್ಯನವರ ಮಗ ವಿಜ್ಜೈಯ್ಯನು ನಗರ್ಲೆ ದೇವರಸಯ್ಯನವರ ಮಗ ಬೊಮ್ಮರಸಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದನು".

ಎರಡನೆಯದು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಗ ಎಂಬ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ. ಇದು ಈಚಿನದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕಕಡೆ ಗ್ರಂಥಪಾತವಿದೆ. ಇದೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ.

ಮೂರು ನಾಲ್ಕನೆಯವು, ಚ, ಜ, ಪ್ರತಿಗಳು. ಇವು ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಗೊಳದ ಜೈನಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಯು ಚ ಪ್ರತಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು. ಈ ಚ ಪ್ರತಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಶಕ ೧೪೪೦ ರಲ್ಲಿ ಬರೆದುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವೆ.[1] ಜೈನಮಠದಿಂದ ಬಂದ ಜ ಪ್ರತಿಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಸಮಗ್ರವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಆಶ್ವಾಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಇಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯವಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗ್ರಂಥವು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಮುದ್ರಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಿದ್ದಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಚಾರಕನ ಧರ್ಮ

---

[1] "ಸ್ವಸ್ತಿಶಕ ವರ್ಷ ೧೪೪೦ ಸಂದ ವರ್ತಮಾನ ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳ ಚಂದ್ರವಾರದ್ದಿನ ಸಂಕೀಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಹ ಮಾಳಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಸೆಟ್ಟಿಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಗುರುವಪ್ಪಸೆಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಉಮತೂರ ಚಿಕತಂಮ್ಮನು ಬರೆದ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ."

ವೆಂದೆಣಿಸಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಕಾವ್ಯಾಭಿಜ್ಞರು ಗುಣೈಕ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿ ದೋಷವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಈ ಕಾವ್ಯದ ರಸವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಪಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಎರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮ॥ ರಾ॥ ಅರಮನೆ ಜಿನಚಂದ್ರಪಂಡಿತರಿಗೂ, ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಗೊಳದ ಜೈನ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಶೋಧನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮ॥ ಆ. ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಾಯ್ಯವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿದೆ.

———

ಮುನ್ನುಡಿ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನಾದ ಜನ್ನನು, "ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ" ಯೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದು ಕನ್ನಡವಾಙ್ಮಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಇವನು ಜೈನನು; ಕಮ್ಮೆವಂಶದ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರದ ಶಂಕರನ ಮಗನು. ಇವನ ತಾಯಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಇವನ ಹೆಂಡತಿ "ರಾಯ ದಂಡಾಧಿನಾಥ ಕೃತಾಂತಂ ರೇಚಯಂ ಪೆತ್ತಪುತ್ರಿ ಲಕುಮಾದೇವಿ" [1] ಎಂದೂ ಇವನ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುಬಹುದು. ಇವನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಗದೇಕ ಮಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಕಟಕೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿ ಅಭಿನವ ಶರ್ವವರ್ಮನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ನಾಗವರ್ಮನಿಗೆ [2] ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು, ತರ್ಕ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಾಟ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು [3].

ಜನ್ನನು ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ದೃಢಕಾಯನೂ, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾವೀಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷೆಹೊಂದಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ಭುತಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಇವನ ಪ್ರಭಾವವು ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಆಗ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಕಿವಿಯನ್ನುಮುಟ್ಟಿತು. ದೊರೆಯು ಇವನ ನೀತಿನೈಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ ಶಸ್ತ್ರಕುಶಲತೆಗೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ದಂಡಾಧೀಶನನ್ನಾಗಿಯೂ ನೇಮಿಸಿದನು. [4]

ಜನ್ನನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯಕಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವನಿಗೆ ಕವಿತಾದೇವಿಯು ಒಲಿದಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಈತನು ಬರೆದಿರುವ ಶಾಸನಗಳೇ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನಲ್ಲಿ

---

[1] ಅ. ಪು iv, 136, 137 ; xiv. 75, i, 26.

[2] ಅ. ಪು. i, 34.

[3] ಯ. ಶೋ. i ; 18, 19.

[4] ಅ. ಪು. i, 54, 56, xiv. 81 ; ಯಶೋ i, 20.

ಅಂಕುರಿಸಿದ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯು ಆತನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಲತೆಯಾಗಿ, ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ, ಅನಂಥನಾಥ ಪುರಾಣಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ರಸಿಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ಅವರು ಅವುಗಳ ರಸವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಝೇಂಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆಗಿನ ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದ ವೀರ ಬಲ್ಲಾಳನೂ ಈತನ ಕವಿತಾಪುಷ್ಪದ ರಸವನ್ನು ಆಸ್ವಾದನೆಮಾಡಿ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ "ಕವಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ" ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನಿತ್ತು ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಕನ್ನರ ನಾದರದಿಂ ಕುಡೆ
ಹೊನ್ನಂ, ಮನವೊಸೆದು ತ್ಯೆಲಪಂ ಕುಡೆ ರನ್ನಂ।
ಮನ್ನಿಸಿ ಬಲ್ಲಾಳಂ ಕುಡೆ
ಜನ್ನಂ, ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥

ಯಶೋ. i. 21.

ಈ ಕವಿಯು ತನಗೆ ಜನ್ನನೆಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲದೆ, ಜನಾರ್ದನ, ಜನ್ನಮರಸ, ಜನ್ನಮಯ್ಯ, ಜನ್ನಿಗ, ಜಾನಕಿ, ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ತನ್ನ ಕವಿತಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಕಗಳಾದ, ಕವಿಬಾಳಲೋಚನ, ರಾಜವಿದ್ವತ್ಸಭಾಕಳಹಂಸ, ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರ, ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕ, ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಇದ್ದುವೆಂದು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈತನಿಗೆ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮೋಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿರುಚಿ ಇತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಈತನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಕಾಣೂರ್ಗಣ ಮಾಧವ ಚಂದ್ರತ್ರೈವಿದ್ಯನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಗಂಡವಿಮುಕ್ತ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮುನಿವರ್ಯನ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನಲ್ಲಿ ಜೈನಮತವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು [7] ಹೀಗೆ ಜನ್ನನು ಮತವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಮತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಕಾಯಶಕ್ತಿ, ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಧನಸಂಪತ್ತಿ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಇವನು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕವಿತ್ವಕ್ಕೂ ಬಡತನಕ್ಕೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವುಂಟು; ಕವಿತ್ವವಿರುವ ಕಡೆ ಬಡತನವಿಲ್ಲದೇ ಇರದು. ಜನ್ನನು ಕವಿಯಾದರೂ

[7] ಅ. ಪು. i. 25.

ಬಡತನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುದಿನವಾದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳಿದವನಲ್ಲ.[8] ಈತನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಒಲಿದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಒಲಿದಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಈತನು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಬಹಳ ಉದಾರಿಯಾದುದರಿಂದ ಪರರ ಹಿತವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತ ಅನೇಕರಿಗೆ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.[9] ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ಶ್ರೇಯೋವಹವೆಂದು ನಂಬಿ ಈತನು ಗಂಡರಾದಿತ್ಯನ ಪೊಳಲಲ್ಲಿ ಅನಂಥನಾಥನ ಬಸದಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಹಣದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿಯೂ, ದ್ವಾರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶ್ವರನ ಬಸದಿಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಯೂ ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ, ಜಿನಮತ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು.[10]

ಈತನು ಆರ್ಜಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಜಿನಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದನು ಇವನು ಬರೆದಿರುವ **ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ, ಅನಂಥನಾಥ ಪುರಾಣ**, ಎಂಬೆರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುವಂತೆ, ಜೈನಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟುವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣವನ್ನು ಜಿನಭಕ್ತನಾದ ತನಗೆ ಬರೆಯುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೆಣಿಸಿ ಬರೆದುದಾಗಿ ಇವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು.

ಗ್ರಂಥವಿಚಾರ.

ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ವರ್ಣಕ ಪ್ರಬಂಧ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಂಟು ವೃತ್ತಗಳು ಹೊರತು ಉಳಿದುವೆಲ್ಲಾ ಕಂದಪದ್ಯಗಳೇ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೈನರ ಪಂಚಮಹಾವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಹಿಂಸಾ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕವಿಯು ವರ್ಣಿಸಿ, "ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮಃ" ಎಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಕರ ಹೃದಯಕೆ ನಾಟುವಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ವೀರಬಲ್ಲಾಳನ ಆಳಿಕೆ (1173-1220) ಶುಕ್ಲವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 1209ರಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಹೇಳಿದೆ

---

[8] ಅ. ಪು.! 51, xiv. 80; ಯಶೋ i. 20, iv. 86.

[9] ಅ. ಪು. i. 51, xiv 80, 81; ಯಶೋ iv. 86.

[10] ಅ. ಪು. xiv. 82, 83.

ಶ್ರೀಗಿರಿದುರ್ಗಮಲ್ಲನೃಪರಾಜ್ಯದ ವತ್ಸರಮುತ್ತರೋತ್ತರ
ಕ್ಕಾಗಿರೆ ಶುಕ್ಲದಾಶ್ವಯುಜಕೃಷ್ಣದ ಪಂಚಮಿಪೂರ್ಣಪುಷ್ಯತಾ
ರಾಗುರುವಾಗೆ ಭೂತಳದೊಳೀಕೃತಿ ಪೆತ್ತುದು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ
ಚಾಗದ ದಾನದಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ಪಡೆದಂ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನಂ॥

(ಯಶೊ iv 87

ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣವೆಂಬುದು ಒಂದು ಜೈನ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಜೈನರ ೨೪ ತೀರ್ಥಂಕರರಲ್ಲಿ ೧೪ನೆಯವನಾದ ಅನಂತಜಿನನ ಮತ್ತು ಆತನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸುಪ್ರಭ ಪುರುಷೋತ್ತಮರೆಂಬ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರ ಚರಿತ್ರೆಯೂ, ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನಾದ ಮಧುಕೈಟಭನ ಚರಿತ್ರೆಯೂ, ಅನ್ಯಮತೀಯರಿಗೆ ಜೈನ ಪುರಾಣಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆಯೂ ಜೈನಮತ ಪ್ರವಿಷ್ಟರಿಗೆ ಜಿನಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನರುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಜನ್ನನು ಆ ವರ್ಣಕಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದಮೇಲೆ ರಚಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ "ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆ" ಯನ್ನು ದೋರಸಮುದ್ರದ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶ್ವರ ದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಶಕಸಂವತ್ಸರ 1152ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವೀರಬಲ್ಲಾಳನ ಮಗ ವೀರನರಸಿಂಹನ (1220-1235) ಆಳಿಕೆಯ ವಿಕೃತಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ

ಶಕಸಂವತ್ಸರ ಮುಂದುಸಾಸಿರದ ನೂಱೈವತ್ತೆರಟ್ಸಲ್ವಿನಂ
ವಿಕೃತಾಬ್ದಂ ಬರೆ ಚೈತ್ರಶುದ್ಧ ದಶಮೀ ದೇವೇಜ್ಯನೊಳ್ಪುಷ್ಯತಾ
ರಕದೊಳ್ಮಾಡಿಸಿದಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನನಂತಶ್ರೀಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಕ
ಮ್ಮೆಕುಲಾಂಭೋರುಹಭಾನು ಜನ್ನಮರಸಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥

ಅ, xiv 84

ಅನಂತಜಿನನ ಕಥೆಯನ್ನು ಗುಣಭದ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಜೈನರ ಉತ್ತರ ಪುರಾಣದ ಅರವತೆಯ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಚಾವುಂಡರಾಯನು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾಪುರುಷ ಪುರಾಣವೆಂಬ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. (ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧,೨) ಇವುಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಸೋತ್ಪಾದಕ

ಗಳಾದ ನೂತನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ, ರಸಿಕರಿಗೆ ರಂಜನೆಯಾಗುವಂತೆ, ಜೈನರಿಗೆ ಜಿನನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಪಂಪಾದಿ ಕವಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಜನ್ನನು ಬರೆದು ತನ್ನ ಕವಿತಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುವನು. ಸಾಮಾನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಅಂಶಗಳೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಬೇರೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂದರೆ, ಮತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕವಿಯು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಕಾವ್ಯಪಟವನ್ನು ನೆಯ್ದು, ಕಥೆಯನ್ನು ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆ ಓಡುವಂತೆ ಬರೆದು, ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಆನಂದಪಡಿಸುವುದು ಕವಿಯ ಲೋಕಾನುಭವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಅನಂತ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಗರ್ಭಾವತರಣ, ಜನ್ಮಾಭಿಷವಣ, ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪರಿನಿರ್ವಾಣ, ಎಂಬ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ವರ್ಣನೆ, ಜೈನತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ, ಮೋಕ್ಷಫಲಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳಾದ ವ್ರತತಪಸ್ಸುಗಳ ವಿವರಣೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನಂತ ವ್ರತಬೋಧೆ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ; ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ, ಅನಂತನ ಬಾಲ್ಯಲೀಲೆ, ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಮಗನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಚಿಂತೆ ಮದುವೆಯ ಕೋಲಾಹಲ, ಯೌವನ ವಿಲಾಸ ವಿಷಯಾನುಭವ, ಇದಕ್ಕೆ ಉದ್ದೀಪಕಗಳಾದ ವಸಂತಕಾಲ, ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಚಂದ್ರೋದಯ ; ವಿಷಯಸುಖ ಮಗ್ನತೆ, ವಿಷಯಜಿಹಾಸೆ ವೈರಾಗ್ಯ, ವ್ರತಾಚರಣೆ, ತಪಸ್ಸು, ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿ, ಮೋಕ್ಷ. ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅನುಭವ ಪರಂಪರೆಗಳು ರಸಭರಿತವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಕವಿಯು ಅನೇಕ ನೂತನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ವಿಭಾವಾನುಭಾವಾದಿ ಭಾವತರಂಗಗಳೂ, ನಾನಾರಸಗಳೂ ಸಹೃದಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವಂತೆ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು. ಆತನ ಕವಿತ್ವದ ಕೌಶಲವನ್ನು ಸುನಂದೆ ಮತ್ತು ಚಂಡಶಾಸನ, ಇವರ ಉಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾವ್ಯಜ್ಞರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಶೃಂಗಾರ, ವೀರ, ಕರುಣ, ಹಾಸ್ಯ ರೌದ್ರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ರಸತರಂಗಗಳು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ

ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರ ರಸಗಳೂ ತಲೆದೋರಿವೆ. ದುರುಳನಾದ ಚಂಡಶಾಸನನು ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸುನಂದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಒಲಿಯುವಂತೆ ಹಿಂಸಿಸುವಾಗ ಯಾರುತಾನೆ ಆಕೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರಪಡರು ? ಯಾರು ಚಂಡಶಾಸನನನ್ನು ನಿಂದಿಸರು ? ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನಾದ ವಸುಷೇಣನ ತಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿಡಲು ಆಕೆಯು ನೊಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ ಯಾರು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸರು ? ರಸೋತ್ಪಾದಕಗಳಾದ ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಇದೊಂದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಕವಿಯ ಸಂವಿಧಾನ ಕೌಶಲವೂ, ಸನ್ನಿವೇಶಕಲ್ಪನಾಚಾತುರ್ಯವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುವು ರಸಪೋಷಕವಲ್ಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕವಿಯು ತಂದು ತುರುಕಿಲ್ಲ ಗೊಡ್ಡಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಗಿಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಸಿಮಾಡಿ, ಮೈತುಂಬ ಹೂಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸಮರ್ಥನಾದ ತೋಟಗಾರನಂತೆ ಜನ್ನನು ನೀರಸವಾದ ಪುರಾಣಕಥೆಯನ್ನೇ ನೂತನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ, ಅನೇಕ ರಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆನಂದಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇವನಶೈಲಿ, ಪದಲಾಲಿತ್ಯ, ಮೃದುಬಂಧ, ಶಬ್ದಸೌಷ್ಠವ, ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯ, ವರ್ಣನಾ ವೈಖರಿ, ಅಲಂಕಾರ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಹೃದಯರ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸತಕ್ಕುವಾಗಿರುವುವು.

ಕವಿಪ್ರಶಸ್ತಿ.

ಇಂತಹ ರಸಭರಿತವಾದ, ರಸಿಕರಂಜಕವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕವಿತ್ವದ ಮೇಲ್ಮೆಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ? ತಮ್ಮದು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರೇಮ, ವಿಶೇಷಗೌರವ. ಆದಕಾರಣ ಕವಿಯು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕವಿತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೋಷವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಈತನು ಪಂಪ, ಪೊನ್ನ, ರನ್ನ, ಇವರಂತೆ ಪುರಾಣಕಾವ್ಯವನ್ನು, “ ಭಾವಕರಂತರಂಗ ”ವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದರೂ, ತನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಇರುವ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ :—

ರನ್ನಂ ವೈಯ್ಯಾಕರಣಂ
ಜನ್ನಂ ಮೇಣ್ ಕವಿಗಳೊಳಗೆ ವೈಯಾಕರಣಂ
ಹೊನ್ನನಸಹಾಯಕವಿ ಮೇಣ್
ಜನ್ನಿಗನಸಹಾಯ ಸುಕವಿ ಕವಿಚಕ್ರಿಗಳೊಳ್ ॥

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೊಗಳಿದ್ದರೆ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯಾಗಿ ನಿಂದ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜನ್ನನು ತನ್ನ ಕವಿತಾ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಾನು ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಗುಣವರ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ಕವಿವರ್ಯರು ಅವನ ಕವಿತೆಯ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಸಾರವನ್ನು ಬರೆದ ಅಭಿನವವಾದಿ ವಿದ್ಯಾನಂದನೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆದ ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನೂ ಅವನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವರು (ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೪). ಗುಣವರ್ಮನು (1235) ತನ್ನ ಪುಷ್ಪದಂತ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ್ನನನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿರುವನು.

ಅನುಗುಣವಾಗಿ . . .
. . . . ನಾಗವ
ರ್ಮನ ಬಹುರೀತಿ ನೇಮಿಯ ಚಮತ್ಕೃತಿ ಜನ್ನಿಗನಿಂಪು
ನಾಗ . . . ನವ್ಯಕಾವ್ಯದೊಳ್

ಕಮಲಭವನು (1235) ಶಾಂತೀಶ್ವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ (I.62)

ಜಿನಸಮಯ . . .
. . . .
. . . ಬುಧನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಜಗನ್ನುತ ಜನ್ನನ ರಂಜಿಪಗ್ಗಳ
ಯ್ಯನಕೃತಿ ಸೌಂದರೀ ಸುಭಗ ಮಾವಗಮಿರ್ಕೆ ಮದೀಯಕಾವ್ಯದೊಳ್

ಆಂಡಯ್ಯನು (ಸು 1235) ಕಬ್ಬಿಗರಕಾವದಲ್ಲಿ,

.
.
.
ಬಿನ್ನಣಮಗ್ಗಳನಕಾಣ್ಕೆ ಜನ್ನಿಗನ ಜಸಂ ॥

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು (1245) ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ,

ಜನ್ನನ ದೇಸೆ ಪಂಪನಗುಣಂ . . .

ಕುಮುದೇಂದುವು (1275) ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ,

ಅನುನಯದಿಂ . . .

. . . ರನ್ನನ ಸುಮನೋಬಾಣನ ಜನ್ನಯತ ॥

ಜಿನಗುಣಮಣಿಮಯ ಕಾವ್ಯಕಥಾವ

ರ್ಣನ ಸೌವರ್ಣಪದಕವೆಮ್ಮಯ ಮತಿ

ವನಿತೆಗೆ ಕಂಠಾಭರಣತೆಯಂ ತಳೆದಿರ್ಕೆ ಕವೀಂದ್ರಪರಂಪರೆಯಾ ॥

ನಾಗರಾಜನು (1331) ಪುಣ್ಯಾಸ್ರವ ಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ (I. 11,)

ಜನ್ನನೊಳೊಪ್ಪುವೆತ್ತ ಪೊಸಮಾತು

ಮಧುರನು (1389) ಧರ್ಮನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ,

ಗರ್ವದಮಾತಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಲೌಕಿಕಕಲೆಯೊಳ್ ॥

ಬೇರ್ವರಿದ ನೇಮಿ ಜನ್ನಿಮ

ರಿರ್ವರೆ ಕರ್ಣಾಟಕೃತಿಗೆ ಸೀಮಾಪುರುಷರ್ ॥

ಎಂದು ಹೊಗಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಉತ್ತಮಕವಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನ್ನನು ಮಹಾ ಕವಿಯೇ ಸರಿ.

———

ಶೋಧನಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ. ಪಙ್ಕ್ತಿ.		ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
2—15	..	ಕಾಷ್ರ್ಣ್ಯಂ	ಕಾರ್ಶ್ಯಂ
7— 5	..	ಜಾಣ್ನುಡಿ	ಜಾಣ್ಣುಡಿ
7—20	..	ಶ್ರವ್ಯಂ	ಶ್ರಾವ್ಯಂ
8—15	..	ಸ್ಮಾತ್ವಾ	ಸ್ಮತ್ವಾಂ
10— 4	..	ಳೀಕ್ಷಣಂ	ಳಾಕ್ಷನಂ
11— 4	..	ಕೋವರ	ಕೊವರ
12—10	..	ವ್ಯಪ್ತ	ವ್ಯಾಪ್ತ
14—13	..	ತುಕಿ	ಕುಕಿ
14—16	..	ವರಂ	ವರೆಗಂ
15— 2	..	ಪುಂಜೀರ	ಮಂಜರೀ
16—17	..	ಖರವೊ	ಖರವೋ
17— 1	..	ಪಾರ್ವ	ಪೊರ್ವ
17— 7	..	ಮೆಯ್ವಂಣ	ಮೆಯ್ವಣ್ಣಮಂ
17—10	..	ಕುಱುಗಳ	ಕುಗಳ
17—21	..	ಮುಗ	ಮುಗು
19—13	..	ಪುಡು	ಳುಡು
19—22	..	ದಾಮು	ದ್ದಾಮು
20—15	..	ಧಾರು	ಧಾರಿ
21—19	..	ಶೀ	ಸೀ
28— 5	..	ಸುಮುವ್ರ	ಸುಮುಹ
28—13	..	ಕೀರ	ಕೀರಂ
30— 5	..	ಜಾಣ್ನುಡಿ	ಜಾಣ್ಣುಡಿ
30—22	..	ಸೌನ್ನ್ರತ್ಯ	ಸೌನ್ನತ್ಯ
31—17	..	ಧಾಯೆ	ಠಾಯೆ
34—17	..	ತಂಡಂ	ತೊಂಡಂ

ಪುಟ. ಪಙ್ಕ್ತಿ.		ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ.
34—19	..	ವಿಸರಂ	ವಿಸರ
36— 4	..	ಬೆರಸಿ	ಬೆರಸು
39— 1	..	ಪಕ್ಷ	ಪಕ್ಷ್ಮ
39— 7	..	ನಿಮ್ಮನೆ	ನಿಮ್ಮುನ್ನೆ
39— 8	..	ಶ..	ಶಕು
39—21	..	ಕ....ನಂ	ಕ ಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಮಂಡನಂ
40— 4	..	ಯುಸಂ	ಯುಶಂ
45— 5	..	ಜಿನ	ಜನ
47—16	..	ದ್ಯಾನಿ	ದ್ಯೋಗಿ
48—18	..	ಠೇ	ಠೀ
50—15	..	ಜರ	ಚಲ
52— 4	..	ತಸ	ತಸ್ಸ
53— 3	..	ಗೀರ್ವಾ	ನಿರ್ವಾ
55— 1	..	ತೆಯಂ	ತೆಯುಂ
55— 2	..	ವೆಯುಂ	ವೆಯುಂ
55— 4	..	ದರ್ಶ	ದಾರ್ಶ
56—10	..	ಶರ್ಮ	ಶೀರ್ಮ
56—22	..	ಸ್ಥಲ	ಸ್ಥಳಿ
67—18	..	ವೆಸರ್ಗೊ	ವೆಸಗೊ
68— 1	..	ಪರ	ವರ
72—13	..	ಗಡೆ	ಡೆಗೆ
74— 3	..	ದ್ವೀರ್	ತದ್ವೀ
75—21	..	ಸೌಮ್ಯ	ಸಾಮ್ಯ
76— 3	..	ಕಾಂತದ	ಕಾಂತ
80—12	..	ಪೂಜೆಗಳ	ಪೂಜೆಯೊಳ್
84— 6	..	ಕಾಪ್ರಮು	ಕಪ್ರಮು
86— 5	..	ಬಾಳೆ	ಚಾಳೆ
87-9-10	..	..	ಪ್ರತಾನ ಮಂಡಪ ವಿತಾನ
87—11	..	ತಿರ್ದ	ತೀಡು
92— 7	..	ವೃತಾ	ವೃತಾಂ

ಪುಟ. ಪಙ್ಕ್ತಿ.		ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
95— 9	..	ಬ್ಡಿನೀ	ಜ್ಜಿನೀ
96—11	..	ದವಂತೆ	ದಂತೆ
97—12	..	ರವ್ಡಿ	ರ
98—23	..	ಕರ	ಕಿರ
99— 4	..	ಮತ್ತ	ಮುತ್ತಾ
99— 8	..	ತಳ	ತಳ್ತ
99—21	..	ವಾಪೌ	ಮೊಪೂ
105—22	..	ಸೂರಾ	ಸುರಾ
109—19	..	ಗಳ್	ಯೊಳ್
111— 6	..	ಜರ್ನ	ಜ್ಜನ
112— 2	..	ಕಾಯು	ತಾಯು
112— 9	..	ಲಲ್ಲಿ..	ಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ದ
112—19-20	..	ಕೋಟೆ	ಕೋಟಿ
115—11	..	ಪ್ರತನ	ಪ್ರತಾನ
117—10	..	ಭ್ರಮುಭ್ರಮು	ಭ್ರಮುಧ್ಭ್ರಮು
119— 9	..	ಪರುಷವೇಧಿ	ಪುರುಷವೇದಿ
119—14	..	ಸುತ್ರಂ	ಸುತ್ತ್ರಂ
122-- 5	..	ಬ್ಬರ	ಗ್ಗರ
123—13	..	ಪಾಸಂ	ಪಾಸು
125—10	..	ಕೇಳಿ	ಕಳಿಕೆ
128—20	..	ಪತಿ	ಪಡಿ
132—11	..	ನಿಮಿರ್ಚಿ	ನಿಮಿರ್ಚು
132—16	..	ಲೋಮ	ಲೋಮ್ಯ
134—22	..	ನರರ	ನರ
135—18	..	ನಾಯಿಕಾ	ಗಾಯಿಕಾ
139— 3	..	ಶೇಖಾ	ರೇಖಾ
139— 6	..	ರುಳ್ಗಾ	ರುಳಾ
140— 3	..	ಡಾರ್ಥೇ	ಡಾರ್ಥ
143—13	..	ಕಾಂಡಂ	ಪ್ರಕಾಂಡಂ
143—17	..	ನಂದನಂ	ನಂದನ

ಪುಟ. ಪಙ್ಕ್ತಿ.		ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
144—22	..	ದರಿಗ	ದರಿಯ
146—17	..	....	ತೆಂಕಣ
147—20	..	ರಾಳಿಯಂ	ರಾಳಿಯರ್
150— 7	..	ತಂತಮ	ತಮತಮ
150—11	..	ಡೊಡ್ಡನು	ಡೊಡ್ಡೊಡ್ಡವು
152—13	..	ದ್ರವ	ದ್ರವಂ
152—20	..	ವರ್ಕಕಂ	ಮರ್ಕತಂ
153—20	..	ದುಪೋ	ದೋ
155—17	..	ಮಿಶ್ವ	ಮಿತ್ವ
155—20	..	ವರ	ಬರ
160—12	..	ಗುಂರಠ	ಗುಂಠ
160—17	..	ವೊಲಿ	ವೋಲಿ
161—10	..	ಉರ್ವಿ	ತುರ್ವಿ
168—11	..	ನುಗಳ್ದು	ನೆಗಳ್ದು
173—20	..	ಸೋತ	ಸ್ರೋತ
186— 5	..	ಪ್ರಭಾ	ಪ್ರಾಭಾ
186-16-17	..	ವಹಾ	ಮಹಾ
190— 1	..	ವಿಕಿ	ಕಿವಿ
191— 3	..	ಧರ್ರ	ಧರ
191— 6	..	ಚಿತ	ಚಿತ್ರ
191—11	..	ಬಂದ	ಬಂಧ
192—16	..	ನಿದಾನಂ	ನಿಧಾನಂ
202—12	..	ಪೆಱು	ಪೊಱು
204— 4	..	ಯಗ	ಯುಗ
204—20	..	ತೊಟಿ	ತೋಟಿ
205—10	..	ಜೆಟ್ಟ	ಬೆಟ್ಟ
206— 6	..	ಕುಲ	ಕುಲಲ
206—17	..	ಪರ್ಣ	ಪೂರ್ಣ
208— 5	..	ಕಕ್ಕೆ	ಕಕ್ಕಿ
214— 6	..	ಸಮಯು	ಸಮಯ

ಪುಟ. ಪಙ್ತಿ.		ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
216— 2	..	ಕರ	ಕಾರ
220— 4	..	ಪುಡುಸರ	ಸುರನರ
227— 8	..	ದೋೞರೆಗೇ	ಡೋೞರೆಗೆಂ
229— 5	..	ವೈಸ್ತಾಳಿ	ವೇೞಷ್ಪಾಳಿ
230—27	..	ಲ್ವಂಕ	ಕಲ್ವಂ
244—16	..	ಪರಿಚತ	ಪರಿಚಿತ
245—24	..	ವೋೞಷ	ವೇೞಷ
252—10	..	ಗಳಳಿಯೊ	ಗಳವಂ
258—13	..	ಪೆಡವುಂ	ಪೆಡಂ
258—19	..	ನಿಪಂ	ನಿಪ
262—17	..	ಗಳ್ತಿ	ಗಳಿ
270—11	..	ಮೆಸಿನಿ	ಮೆನಿಸಿ
271—12	..	ಹರಿಣ	ಹರಿಣೀ
278—10	..	ಸಖ	ಸುಖ
288— 9	..	ನುಡಿಯಾ	ನುಡಿಯು
292—16	..	ಱನು	ಱೆನು
300—21	..	ಬಡಿಸ	ಬರಸಿಡಿ
301—.6	..	ಹೆಳಾ	ಹಳಾ
302— 1	..	ಯುತೋೞಭ	ಭಯುತೋೞ
332— 8	..	ನಿವಾರ್ಣ	ನಿಮಾರ್ಣ
333— 8	..	ಕೇೞಳು	ಕೇೞಳ್ವ
333— 9	..	ಮುದ್ಧ	ಮುಧ
334— 4	..	ರಾಜ	ರಾಜ್ಯ
336— 1	..	ಪೆಟ್ಟ್ಯೊ	ಪೆರ್ಚಿ

ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಮದನಂತಬೋಧದಿನನಂತವಿಳೋಕನದಿಂದನಂತಸೌ
ಖ್ಯಾಮೃತದಿಂದನಂತಬಲದಿಂ ತನಗಾದುದನಂತನಾಮಮು।
ದ್ದಾಮದನಂತಕರ್ಮಜಯದಿಂ ದೊರೆವೆತ್ತುದು ಮತ್ತನಂತಜಿ
ನ್ನಾಮನೆನಿಪ್ಪನೀಗೆಮಗನಂತಜಿನೇಂದ್ರನನಂತಸೌಖ್ಯಮಂ ॥ ೧

ಸಿದ್ಧರ್ ನಿಷ್ಪನ್ನಸೌಖ್ಯೋದಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಸಂದ ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದಂ
ಸಿದ್ಧರ್ ಲೋಕಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಳನಿವಸನರಾಗಿರ್ದ ವಿಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಂ।
ಸಿದ್ಧರ್ ತಾಮಾದಮೂರ್ತರ್ ಚರಮತನುಸಮರ್ ನಿರ್ಗುಣರ್ ಸದ್ಗುಣರ್ ಸಂ
ಶುದ್ಧರ್ ಸಿದ್ಧರ್ ನಿತಾಂತಂ ನಿಲಿಸುಗೆ ನಿಜನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯೊಳೆಮ್ಮಂ ॥ ೨

ರೋಚಿವರ್ಮಾಳೆಗಳಂತೆ ತಳ್ತೆಸೆಯೆ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶದ್ಗುಣಂ ಕೂಡೆ ಪಂ
ಚಾಚಾರಾಚರಣಂ ದಿಗಂಬರವಿಳಾಸೋದ್ಭಾಸಮುಂಭೋದಲ।
ಕ್ಷ್ಮೀಚಾತುರ್ಮುಖಬಿಂಬದಿಂ ಪರಮಧರ್ಮಾಂಭೋಜಿನೀಸೂರ್ಯರಾ
ದಾಚಾರ್ಯರ್ ದಯೆಯಿಂ ಕಟಲ್ಚುಗೆ ಮದೀಯಸ್ವಾಂತದಿಂ ಧ್ವಾಂತಮಂ ॥ ೩

ನ್ಯಾಯಜ್ಯೋತಿಯನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಕುಮತಧ್ವಾಂತಂಗಳಂ ಮುಕ್ತಿಪಾ
ಥೇಯಂ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮಮೆಂಬ ನುಡಿ ಭವ್ಯರ್ಗಪ್ಪಿನಂ ತೋರ್ಪ್ಪಪಾ ॥
ಧ್ಯಾಯರ್ಗಾನತನಪ್ಪೆನೀಗೆನಗುಪಾದೇಯಂ ಪರ[1] ಬ್ರಹ್ಮಮಿಂ
ಹೇಯಂ ಕಾಯಸಮೇತವಸ್ತುವೆನಿಪೀನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸೋಪಾಯಮಂ ॥ ೪

1 ಕ. ಬರೆ.

ಪರಮದಯಾಗುಣಂ ನಯನದೊಳ್ ದೊರೆವೆತ್ತನುಕಂಪೆ ಕಾಯದೊಳ್
ಗುರುವಿನಯಂ ಗುಣಾಧಿಕದೊಳುದ್ಧತಭಾವನೆ ತತ್ತ್ವವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ।
ಚರಿತಮುದಾತ್ತಷಟ್ಕ್ರಿಯೆಗಳೊಳ್ ಧೃತಮಾನತೆ ಲೋಕವಾರ್ತೆಯೊಳ್
ದೊರೆವಡೆದೊಪ್ಪೆ ಸಂದರೆಮಗೀಗಱಿವಂ ಸಲೆ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳ್ ॥ ೫

ಆಪರಮಶ್ರೀದೃಷ್ಟಿಕ
ಳಾಪಮನೆಱಗಿಸುವ ಸಂಪದಕ್ಕೆಮಗದೆ ದಲ್ ।
ರೂಪರ್ಹತ್ಸಿದ್ಧಾಚಾ
ರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಾಖ್ಯಸರ್ವಸಾಧುಸ್ತವನಂ ॥ ೬

ವಿತ್ರಸ್ತಾರಿ ಜಿನೇಶ್ವರಂ ಪರಮದೈವಂ ತನ್ಮತಂ ಜೀವರಾ
ಶಿತ್ರಾಣಾಗಮಮೆಂದು ನಂಬುವಱವಿಂದಾಚಾರ್ಯರಪ್ಪಂತನಂ [1] ॥
ತತ್ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಪತಿತ್ವಮಂ ಕುಡುಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾ
ರಿತ್ರಂಗಳ್ ಪರಮಾಮೃತಪ್ರಣಯಿ [2] ಭವ್ಯಶ್ರೇಣಿಗವ್ಯಾಕುಳಂ ॥ ೭

ಪದವಿನ್ಯಾಸವಿಶೇಷದೊಳ್ ಪದವಿಲಾಸಂ ಸೊಂಪುವೆತ್ತಿರ್ದ ಕಾ
ವ್ಯದ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆ ವಿನುತಸ್ಯಾದರ್ಥದೊಳ್ ಮಧ್ಯಭಾ।
ಗದ ಕಾರ್ಷ್ಣ್ಯಂ ನಯಯುಗ್ಮದೊಳ್ ನಯನಭಾವಂ ಭಂಗಿಯಂ ತಾಳ್ದಿ ಸ
ನ್ನಿಧಿಯಾಗಿರ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರವಾಗ್ವನಿತೆ ನಿಲ್ಕೆಸ್ಮನ್ಮುಖಾಂಭೋಜದೊಳ್ ॥ ೮

ವರದಕರಾಂಬುಜಂ ಮೆಱೆವ ಕೆಯ್ಯ ಪಳಂ ಕಡುರಯ್ಯಮಾದ ತೋ
ಳೆರಡಱ ಬಿಲ್ಲ ಕೋಲ ಪೊಸದೇಸೆ ವಿಳಾಸಮನಾಂತ ಯಕ್ಷಿ ಪಿಂ ।
ಜರರುಚಿ ಹಂಸವಾಹನೆ ಚತುರ್ಭುಜೆ ಶಾಸನದೇವಿ ಮದ್ವಚಃ
ಪರಿಣತಿಗೊಲ್ದನಂತಮತಿ ಮಾಡುಗನಂತಮತಿಪ್ರಕಾಶಮಂ ॥ ೯

ಪಳ ಪದ್ಮಂ ಹಳ ಶೂಳಮಂಕುಶ ಕಶಾಯುಗ್ಮಂ ಭುಜಾದಂಡಮಂ
ಡಳದೊಳ್ತಳ್ತಿರೆ ಮೂಱುವಕ್ತ್ರವಳಯಂ ಶ್ವೇತಾಂಗವರ್ಣಕ್ಕೆ ಪಾ।
ಲ್ಗೊಳದೊಳ್ ಪಂಕಜಪುಂಜದಂತೆಸೆದು ತೋರ್ಪಂ ಮತ್ಕೃತಿಶ್ರೀಗೆ ಮಂ
ಗಳಮಂ ಮಾಳ್ಕೆಧಿರೂಢಹಸ್ತಿಮಕರಂ ಪಾತಾಳಯಕ್ಷೇಶ್ವರಂ ॥ ೧೦

---

1 ಗ. ನಂಬುವರಿವಿಂದಾಚರಿಪಿಂತವಂ. 2 ಗ. ಪ್ರಣಯ.

ವಿನಗಾಲಂಬನಮಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಪದಪರ್ಯಂತಂಬರಂ ಜೈನಶಾ
ಸನಮಾನಂದಿತಪಾಕಶಾಸನಮುದಂಚತ್ಪುಣ್ಯಬೃಂದಾದಿವಾ।
ಸನಮೇನಃಪ್ರಕರಪ್ರಶಾಸನಮನಂತೈಶ್ವರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮಾ
ಸನಮುಜ್ಜೃಂಭಿತನಿರ್ವೃತಿಪ್ರಿಯತಮಾನೇತ್ರಾಂಬುಜೋಲ್ಲಾಸನಂ ॥ ೧೧

ಅನುಯೋಗಪ್ರತಿಭಂಗುರಂ ನಯಲತಾಶ್ಲಿಷ್ಟಂ ದಯಾರ್ಣಪ್ರಪೂ
ರ್ಣನಿಜಾಲವಾಳಮುಪಾತ್ತಭವ್ಯಸುಖದಚ್ಛಾಯಂ ಶ್ರುತಸ್ಕಂಧನೂ।
ತನಚೂತಂ ಸುಖಲೀಲೆಯಿಂ ನಮಗೆ ಮಾಳ್ಕೊಲ್ದೀದಿಸುತ್ತಿರ್ಕೆ ಮ
ತ್ತನುಬದ್ಧಶ್ರುತಕೇವಳಿಪ್ರಕರಕೀರ್ತಿಪ್ರೌಢಿವಾಕ್ಪ್ರೌಢಿಯಂ ॥ ೧೨

ಆಚಾರೋಚಿತಸಂಯಮೋಪಕರಣವ್ಯುತ್ಪಾದಕರ್ ಗೃಧ್ರಪಿಂ
ಛಾಚಾರ್ಯರ್ ಚತುರಂಗುಲೋದ್ಗಮನರೂಹರ್ ಧೀಪ್ರಭರ್ ಕೊಂಡಕುಂ।
ದಾಚಾರ್ಯರ್ ನೃಪಭೃತ್ಯವರ್ಧಿತಸುಧರ್ಮರ್ ಶ್ರೀಜಟಾಸಿಂಹಣಂ
ದ್ಯಾಚಾರ್ಯರ್ ದಯೆಗೆಯ್ವರಕ್ಕೆಮಗೆ ಶುದ್ಧಾಚಾರಸಂಪತ್ತಿಯಂ ॥ ೧೩

ಸದಮಳಧರ್ಮದ ಕಣ್ಣಂ
ಪದಯುಗಳದಿನೆಸೆವಗತಿಯುಮೊಪ್ಪೆ ವೆಸಗೊರ್।
ಪ್ಪಿದರಲ್ತೆ ಭೂತಬಳಿ ಪು
ಷ್ಪದಂತ ಜಿನಸೇನ ವೀರಸೇನಾಚಾರ್ಯರ್ ॥ ೧೪

[1] ಗಣಧರರೋ ಸ್ವಾಮಿಗಳೋ
ಗುಣದಿಂದಾಮುಱಿಯೆ ಮೆಱೆಗೆ ಶುದ್ಧರೆಮೆಮ್ಮಂ ।
ತಣಿಪುಗೆ ಸಮಂತಭದ್ರರ
ಗುಣಭದ್ರರ ಪೂಜ್ಯಪಾದರಾಖ್ಯಾನಂಗಳ್ ॥ ೧೫

ವಿಕಳಸ್ವಪಕ್ಷಮೆನಿಸಿದು
ದಕಳಂಕನ ವಾಕ್ಯವಜ್ರಹತಿಯಿಂ ನೈಯಾ।
ಯಿಕ ಪಾರಮರ್ಷ[2] ಮೀಮಾಂ
ಸಕ ಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯ ಬೌದ್ಧಕುಳ ಕುಧರಕುಳಂ ॥ ೧೬

---

1 ಯಶೋಧರಚರಿತೆ–ಪದ್ಯ. ೪. 2 ಗ. ಪಾರವರ್ಷ.

॥ ತ್ರಿಪದಿ ॥

ವಂದ್ಯರ್ಜಟಾಸಿಂಹಣಂದ್ಯಚಾರ್ಯಾದೀಂದ್ರ
ಣಂದ್ಯಚಾರ್ಯಾದಿಮುನಿಪರಾಕಾಣೂರ್ಗ
ಣಂದ್ಯರ್ಪೃಥಿವಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಂ ॥ ೧೭

ಗುಣಚಂದ್ರಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ
ಗ್ರಣಿ ಘೋರತಪಃಕೃಶಾನುತನುಗುಣಿಯಾದಂ ।
ಗಣಿತನಭೋಮಣಿ ಜಿನಮುನಿ
ಗಣಚೂಡಾಮಣಿ ಸುಶೀಲಗುಣಗಣಿ ನೆಗಟ್ದಂ ॥ ೧೮

ಆಮುನಿಪತಿಗಂ ಶೀಲಮ
ಹಾಮುಹಿಮೋನ್ನತೆಗಮೊಗೆದರಮಳೆನಿಪಮಳ ।
ರ್ತಾಮಲ್ಲ ಕನಕಚಂದ್ರಮ
ಹಾಮುನಿಯುಂ ಮಾಧವೇಂದುಯತಿಪುಂಗವನುಂ ॥ ೧೯

ಯತಿರೂಪಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ
ದ್ವಿತಯಮಿದೆನೆ ಕನಕಚಂದ್ರ ಮಾಧವಚಂದ್ರ ।
ವ್ರತಿಗಳ್ ಸಧರ್ಮರುದ್ಯೋ
ತಿತಸಿದ್ಧಾಂತೋತ್ಪಳಾಂಬುಜಾಕರರೆಸೆದರ್ ॥ ೨೦

ಜಯಕೇಶಿಕ್ಷಿತಿಪಾಲನಾನೆ ವಿಸಟಂಬಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಳ್ಗಾವೆ[1]ಯೊಳ್
ಲಯಕಾಲಾಂತಕನಂತೆ ಬಂದೊಡಚಳರ್ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಮೊಟ್ಗ ಪಾ ।
ದಯುಗಂಗಳ್ಗುಪಶಾಂತಿಯಿಂದೆ ಬಲವಂದಾಚಾರಮುಂ ತಾಳ್ದಿ ಶಾ
ಲೆಯೊಳಿರ್ದತ್ತಿದು ಮಾಧವೇಂದ್ರಮುನಿ[ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ] [2] ಜಗದ್ವಂದಿತಂ ॥ ೨೧

ಶ್ರೀಮದ್ಗಂಡವಿಮುಕ್ತಶಿ
ಖಾಮಣಿಗಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವಮುನೀಂದ್ರರ್ ।
ಪ್ರೇಮದ ಶಿಷ್ಯಾಗ್ರೇಸರ
ರಾಮಾಧವಚಂದ್ರದೇವಸ್ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕರಾ ॥ ೨೨

---

1 ಗ. ವೇಳಾವೆ. 2 ಕ. ಪಾರ್ಮಥ್ಯಂ ; ಗ. ಪಾಮರ್ಥ್ಯಂ.

ನೆನೆಯಲ್ಬಾರದು ಸುಟ್ಟಿ ತೋಳಲರಿದಾರ್ಗಂ ರಾಮಚಂದ್ರವ್ರತೀಂ
ದ್ರನ ದುರ್ವಾರನಿಘೋರವೀರತಪಮೇನಂ ಪೇೞ್ವಪೆಂ ದೂರದ।
ರ್ಶನ ದೂರಶ್ರವಣಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ[1] ಮಲಧಾರಿಪ್ರಾಭವಂ ಕುಕ್ಕುಟಾ
ಸನವಾಗಂಡವಿಮುಕ್ತವರ್ತನೆ ಪುರದ್ವಾರಂ ಸದೈಕಾಂತರಂ॥ ೨೩

ಮದನನ ಕೆಯ್ದುಕೆಯ್ದು ಕರಶಾಖೆ ಮುರುಂಟಿದುದೆಯ್ದೆ ಗೊಟ್ಟುಗ
ಟ್ಟಿದುದು ಸರಲ್ಗೆ ಬೀಗಿ ನನೆದೋಱುವ ಪೂಗುಡಿ ಬಿಲ್ಲ ಕರ್ವು ನಾಂ ।
ಟದೆನಸಿದತ್ತು ನಾರಿಯೆಳದುಂಬಿಯುಮಾಲೆಯಕೋಡೆಱಂಕೆ ಸೀ
ದುದಿರ್ದುದು ರಾಮಚಂದ್ರಮುನಿನಾಥನ ಶಾಂತಿರಸಾತಿರೇಕದಿಂ ॥ ೨೪

[2] ಶ್ರೀಮತ್ಕಾಣೂರ್ಗಣಚೂ
ಡಾಮಣಿಗಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವಮುನೀಂದ್ರರ್ ।
ತಾಮೆ ಗಡ ಗುರುಗಳೆನಿಪ ಮ
ಹಾಮಹಿಮೆಗೆ ಜನ್ನನಂತೆ ನೋಂತವನಾವಂ ॥ ೨೫

ಲಕುಮಾದೇವಿ ಸುಶೀಲೆ ಸುವ್ರತನಿಧಾನಂ ರಾಯದಂಡಾಧಿನಾ
ಥಕೃತಾಂತಂ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಚಾಕಣನಪತ್ಯಂ ರೇಚಯುಂ ಪೆತ್ತ ಪು ।
ತ್ರಿ ಕುಲಸ್ತ್ರೀ ಗಡ ಭಾಳಲೋಚನನ ಭವ್ಯಾಚಾರಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮೇಂ
ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಭೀರಮೇಂ ಸತತದಾನಾಧಾರಮೇಂ ಸಾರಮೋ ॥ ೨೬

ವ॥ ಆಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಭೂಷಣೆಯ ಗುರುಕುಳಪ್ರಸಿದ್ಧಾಚಾರ್ಯರೊಳಗೆ

ಜಾವಳಿಗೆಯ ಮುನಿಚಂದ್ರ
ತ್ರೈವಿದ್ಯರ ವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಪ್ರತಿಬೋಧಂ ।
ದೇವರದೇವನ ಜಿನಪನ
ಕೇವಳಲೋಚನದ ನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯೆಂಬೆಂ ॥ ೨೭

ಕುಲಭೂಷಣದಿಗಂಬರ
ಕುಲಭೂಷಣರವರ್ಗಳಗ್ರಸಂತತವಿದ್ಯಾ ।

---

[1] ಗ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. [2] ಯಶೋಧರಚರಿತೆ–ಪದ್ಯ ೨೨.

ಕುಲಭೂಷಣರಾದಗುರ್ಗುರು
ಕುಲಭೂಷಣರಾದರಾಮುನೀಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯರ್ ॥ ೨೮

ಬೋಧನಿಧಿ ಸಕಲಚಂದ್ರತ
ಪೋಧನರಧಿಗತವಿನೂತವಿದ್ಯಾತ್ರಿತಯರ್ ।
ಮಾಧವಚಂದ್ರತ್ರೈವಿ
ದ್ಯಾಧಿಪನಾ ಸಕಲಚಂದ್ರದೇವಕುಮಾರಂ ॥ ೨೯

ಕಂತುವ ಮೀನಕೇತು ಚಮರಂ ಚಮರೀಜಮಳಲ್ದೆಳಲ್ದ ತ
ತ್ಕಾಂತೆಯ ಕುಂತಳಾವಳಿಯೆ ಸೀಗುರಿ ಪೂವಿನ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಗು ಶು।
ಭ್ರಂತಪನತ್ರಮಾಗಿ ಮೆಱೆಯುತ್ತಿರೆ ಮಾಧವಚಂದ್ರದೇವಸೈ
ದ್ಧಾಂತಿಕ ಚಕ್ರಿ ಕಾಮಜಯದಿಂ[1] ತಳೆದಂ ಮುನಿರಾಜಲೀಲೆಯಂ[2] ॥ ೩೦

ಭೂವಿನುತನೆನಿಸಿದಂ ಪಾ
ರಾವಾರದ ಮಣಿಗಳೊಳಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಮೆಂತಂ।
ತೀವಿಭು ಮಾಧವಚಂದ್ರ
ತ್ರೈವಿದ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಗುರುಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೩೧

ಜಿನಶಾಸನಗುರುಕುಲವ
ರ್ಣನಭೂಮಿಗೆ ಸೀಮೆಯಾದನೂರ್ಜಿತಕವಿವ ।
ರ್ಣನನಟನೆಗೆ ನಾಂದಿನಿಬಂ
ಧನವಾದಂ ಬಾಳಚಂದ್ರಕವಿಕಂದರ್ಪಂ ॥ ೩೨

ಕವಿಕಂದರ್ಪನ ಬಾಳಚಂದ್ರನ ಲಸದ್ಬಾಣೋತ್ಕರಂ ಕೂರ್ತುವಂ
ದವರ್ಗಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೂರ್ತು ಕೂಡಿದವರ್ಗಂ ರಾಗಾದಿಕಲ್ಲೋಲಮಂ ।
ಕಿವಿಯಂ ತಾಗಲೊಡಂ ತೆರಳ್ಚುವುದೆರ್ದೆಗೇಟ್ಟಪ್ಪೆ ಸಮ್ಮೋಹನಾ
ಸ್ತ್ರಮೆನಲ್ಬಾರದು ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಲ್ಕೇಣ್ಬಾರದೇನೆಂದಪೆಂ ॥ ೩೩

ಜನನಾಥಂ ಜಗದೇಕನಲ್ಲಿ ಕಟಕೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾನಾಗವ
ರ್ಮನಿದಾನೀಂತನಶರ್ವವರ್ಮನೆ ಗಡಂ ಜನ್ನಂಗುಪಾಧ್ಯಾಯನಿಂ ।

1 ಗ. ಚಂದ್ರತಪದಿಂ. 2 ಕ. ಲೀಲೆಯಿಂ.

ದು ನೃಸಿಂಹಕ್ಷಿತಿಪಾಲ[1] ನಲ್ಲಿ ಕಟಕೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾರೆಂಬ ಸೂ
ಕ್ತಿ ನವೀನೋಜ್ವಳಬಾಣನಪ್ಪ ಸುಮನೋಬಾಣಂ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರೊಳ್ ॥ ೩೪

ಎನಗನುಕೂಲಮಕ್ಕೆ ಗುಣವರ್ಮನ ಜಾಣ್ನುಡಿ ಪಂಪನಿಂಪು ಪೊ
ನ್ನನ ಬಗೆ ನಾಗವರ್ಮನ ಬಹುಜ್ಞತೆ ರನ್ನನ ಕಾಂತಿ ನಾಗಚಂ।
ದ್ರನ ರಸಭಾವಮಗ್ಗಳನ ವಕ್ರತೆ ನೇಮಿಯ ದೇಸೆ ಪುಷ್ಪಬಾ
ಣನ ಮೃದುಬಂಧಮೀಕವಿಗಳಲ್ತೆ ಜಿನೇಂದ್ರಪುರಾಣಕರ್ತೃಗಳ್ ॥ ೩೫

ಅರಿದಿದು ಬಾಳಬಟ್ಟೆ ಪರಮಾಗಮಮಲ್ಲದೆ ಜಾರಚೋರವೀ
ರರ ಕಥೆಯಂತೆ ಬಾಯ್ಸವಿಯ ಮಾತುಗಳಂ ಬಱಿಕೆಯ್ವ ಚರ್ಚೆಯು ।
ಲ್ಲರುಹನ ಮೂರ್ತಿಯಂತಿರೆ ನಿರಾಭರಣಂ ಮೆಱೆಯಲ್ಕೆ ಪೇಳ್ದಪೆಂ
ಚರಿತಪುರಾಣಮಂ ಬಱಿದೆ ಪೇಳ್ದಪನೆಂದೆಡೆ[2] ತಿರ್ದುವಪ್ಪುದೇ ॥ ೩೬

ಸಮುದಾಯಂ ಮೆಱೆಯಲ್ಕೆವೇಳ್ಪುದು ಕಥಾವಿಸ್ತಾರದೊಳ್ವರ್ಣನ
ಕ್ರಮಮೋಯಾರಮನಾಳ್ಪುದಳ್ಳಿಸಿಸ[3] ವೇಳ್ಕುಂ ವೃತ್ತವೃತ್ತಕ್ಕೆ ಭಾ ।
ವಮೊಡಂಬಟ್ಟಿರವೇಳ್ಕುಮೊಂದೆ ತೆಱನಾಯಾಸಕ್ರಮಂ ಕಾವ್ಯಮಂ
ಸಮೆವಂಗಂ ಸಮೆಪಂಗಮುಜ್ಜಳಿಪ ಸೂಚೀಯಾನಮಂ ಜೀನಮಂ[4] ॥ ೩೭

ಸಹಜಂವೇಳ್ಪುದು ಮುನ್ನೆವೇಳ್ಪುದು ಪದವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿವೇಳ್ಕುಂ ಒಲಂ
ಬಹುಕಾವ್ಯಾನುಭವಂ ಕಳಾಪ್ರತಿಭೆ ಲೋಕಜ್ಞತ್ವವಾಪ್ತಾಗಮ।
ಸ್ಪೃಹೆಯೆಂದಿಂತಿದುವಿಲ್ಲದಿರ್ದ ಕವಿಗಳ್ ಕಾವ್ಯಂಗಳಂ ಮಾಡುವಾ
ಗ್ರಹಮಂ ಮಾಡಿದೊಡಾಗ್ರಹಂ ಪೊಡೆದವೊಲ್ ಬೆಂಡಾಗಿ ಬೇಳಾಗರೇ[5] ॥ ೩೮

ಕವಿರಸ ಸಂವ್ಯುತ್ಪನ್ನಂ
ವಿವಿಧಕಳಾಭಿಜ್ಞನಾಗಮಜ್ಞಂ ಬರೆದೋ ।
ದುವ ಜಾಣನಾಗೆ ನಿರ್ವಹಿ
ಸುವುದಾಕವಿ ಪೇಳ್ದ ಕಾವ್ಯಮಖಿಳಶ್ರವ್ಯಂ ॥ ೩೯

---

1 ಕ. ಗ. ನಾಥ. 2 ಗ. ಬೊಡೆ. 3 ಗ. ದೂಷಿಸವೇ.
4 ಕ. ಜೀನಮುಂ. 5 ಗ. ಬೆಳಾಗದೇ.

ಪಟಿದೊಡೆ ಬಾಟ್ವನಲ್ಲದೊಡೆ ಸಾಯನೆ ಸತ್ಕೃತಿಗೇಳ್ದು ದುರ್ಜನಂ
ಪಟಿದು ವೃಥೋಕ್ತಿಸಲ್ಲದೊಡೆ ಸಲ್ಲದೆ ಕಾವ್ಯನಿಬಂಧನಕ್ಕಮಾ।
ಪಟಿಯೆ ಪೊಗಟ್ತೆಯಲ್ತೆ ರಸವತ್ಕೃತಿಯಂ ಕವಿ ಪೇಟ್ಗೆ ದುರ್ಜನಂ
ಪಟಿಯುತುಮಿರ್ಕೆ ಬಾಟ್ವ ಮನೆಗೊಂದು ಬಗುಳ್ವುದು ಬೇಟ್ಕುಮೆನ್ನಿರೇ ॥ ೪೦

ಕೃತಿನಿರ್ಮಾಣದೊಳೇಕೆ ದುರ್ಜನಭಯಾರೇಕಂ ಪ್ರವೇಕಂಗೆ ಪಂ
ಡಿತಸಂದೋಹಶಿರಶ್ಶಿಖಂಡಿನಟನಾಂದೋಳಪ್ರದಂ ರೋಮಹ।
ರ್ಷತೃಣೋತ್ಪಾದಮುದಶ್ರುಪೂರಜನಕಂ ತಾನೆಂಬಿನಂ ಪೇಟ್ದೊಡಾ
ಕೃತಿವರ್ಷಾಗಮಲಕ್ಷ್ಮಿ ಧೂರ್ತದವಜಿಹ್ವಾಕರ್ತನಂ ಮಾಡಳೇ ॥ ೪೧

ಅಱಿಯದೆ ಪದವಿನ್ಯಾಸಮ
ನಱಿಯದೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಂ ಪರಪ್ರತಿಭೆಯ ಗು।
ಣ್ಪಱಿಯದೆ ತಾಮುಂ ಕೆಮ್ಮಗೆ
ಡುಱುಕೆಂಬುವು ಕುಕವಿಕೂಪಮಂಡೂಕಂಗಳ್ ॥ ೪೨

ಪದಮುಂ ಪ್ರಾಸಮುಮಂ ತ
ಪ್ಪದೆ ಬಲ್ಲಂ ಬೇಱೆ ಹೋದ ಕೋಲನಂ ರಸಭಾ।
ವದೊಳಱಿಯನವನನೆಟ್ತೆ
ನ್ನದೆ ಮತ್ತೇನೆಂದು ಕರೆದೊಡೇಯುಂ [1]ದಪ್ಪಂ ॥ ೪೩

ತತ್ವವಿದರಾದೊಡಂ ಸರ
ಸತ್ವಕ್ಕೆಡೆಗುಡದ ಜಡರದೆಂತಱಿದಪರೋ ।
ಸ್ವಾತ್ಮಾಲಕರೊಳದೇಕೆ ಕ
ವಿತ್ವದ ಮಾತೇಕೆ ಕೇಳಿಸಲ್ವೇಡವರಂ ॥ ೪೪

ಎನಿತನೊಱಲ್ದು ಪೇಟ್ವ ಕವಿಯೇವನದಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಬ
ಲ್ಲನನಱಿಸಲ್ಕೆವೇಟ್ಪುದವನಂ ಜಗದೊಳ್ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಾರದಾ ।
ತನ ಮುಖದಿಂದಮಲ್ಲದದು ಸಲ್ಲದು ಕಟ್ಟಿಯುಮೇನೊ ಮಾಲೆಗಾ
ಱನ ಪೊಸಬಾಸಿಗಂಮುಡಿವ ಭೋಗಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಾಡಿ ಪೋಗದೇ ॥ ೪೫

---

1 ಗ. ಡೋಯಂ.

ಅವನ ಬೆಡಂಗು ಬೇಱವನ ವಕ್ತೃತೆ ಬೇಱವನೊಂದು ದೇಸೆ ಬೇ
ಱವನ ರಸಜ್ಞತಾವಿಷಯಸಂಗತಿ ಬೇಱನೆ ಪೇೞ್ದ ಸಂದವಂ ।
ಕವಿ ಪಟಗಬ್ಬಿಗರ್ನುಡಿದ ಮಾತನೆ ಪಲ್ಲಟಮಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವಂ
ಕವಿಗಳ ವೇಷದಿಂದೆ ಕುಣಿದೇಡಿಪ ಱೋಡಗನೆಂದು ನಕ್ಕಪೆಂ॥ ೪೬

ಕಳಕಂಠಸ್ವನಮುಂ ಪಳಂಚಲೆಪ ಶಬ್ದಂ ಬಂದ ಮಾಕಂದದೊ
ಳ್ಮೆಳೆಯುಂ ಪಾಳಿಸುವರ್ಥವಗ್ಗದ ಬಸಂತಕ್ಕಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳು ।
ಜ್ವಳಿಪಂ ತಾಳ್ದು ಗುಣಂ ರಸಕ್ಕೆಸೆಯೆ ಪೇೞ್ದಂ ರಾಜವಿದ್ವತ್ಸಭಾ
ಕಳಹಂಸಂ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನನಿಳಾಸಂಸೇವ್ಯಮುಂ ಕಾವ್ಯಮುಂ ॥ ೪೭

ಉಭಯಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ಸಭೆಯುಂ ಪುಗಲಣ್ಮವಲ್ತೆ ಪದವಾಕ್ಯಾರ್ಥ ।
ಪ್ರಭವಕಲಂಕಮಲಂಕಾ
ರಭಾವರಸರೀತಿದೂಷಣಾಭಾಸಂಗಳ್ ॥ ೪೮

ಚಂದನಪಂಕದೊಳ್ ಪರಿಮಳಂ ಮೆಱೆವಂತಿರೆ ಬಂಧದೊಳ್ ರಸ
ಸ್ಯಂದಿಗಳಾದ ಮಾತು ಮನಮುಂ ಸಲೆ ಸೋಲಿಸಿ ಪೇೞ್ದ ಲೋಕದೊಳ್ ।
ಸಂದ ಜನಾರ್ದನಂ ಸುಕವಿವಲ್ಲಭನಾತನ ಮುಂದೆ ಗಣ್ಯರೇ
ಚಂದದ ಬಳ್ಳಿಸಂಕಲೆಯೊಳಕ್ಕರಮಂ ಪೆಱೆಗೆಯ್ವ ಕಕ್ಕಸರ್ ॥ ೪೯

ಪಳುಕಿನ ಕರ್ಪುರವಳುಕಿನ
ಮಳಯಜದಿಂಗಡಲ ಪೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಬೆಳ್ದಿಂ ।
ಗಳ ಸಿರಿಗೆ ಸರಿಗೆವರ್ಪುವು
ಪಳಚನೆ ಕವಿಭಾಳನೇತ್ರನಿಡುವ ಪದಂಗಳ್ ॥ ೫೦

ಚತುರಂ ನೀಱನುದಾರನುಜ್ಜ್ವಲಯಶಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನೂ
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯೋದಯನೀಜನಾರ್ದನನವಕ್ತ್ರಾಂಭೋಜಮುಂ ಸಾರ್ದುಸು ।
ಸ್ಥಿತೆಯಾಗಿರ್ದುದಱಿಂದೆ ತಾಂ ಸೊಬಗೆಯಾದಳ್ ಜಾಣೆಯಾದಳ್ ಸರ
ಸ್ವತಿ ಸಮ್ಮೋಹಿತೆಯಾದಳಗ್ಗಳಮೆಯಾದಳ್ ವಿಶ್ವಭೂಚಕ್ರದೊಳ್ ॥ ೫೧

ಪರಮಶ್ರೀಜಿನಪಾದಪಲ್ಲವಲತಾಂತಂ[1] ನಿರ್ಮಳಂ ಜೈನಮಂ
ದಿರನಿರ್ಮಾಣಧನಂ ವಿನೇಯನಿಧಿ ಗಂಗಾನಂದನಂ ಶೌಚಿ ಶಂ ।
ಕರಪುತ್ರಂ ಕವಿ ಕಮ್ಮೆವಂಶನಧಿಕಜ್ಞಂ ಕಾಶ್ಯಪಂ ಮಾನವೋ
ತ್ತರನೆಂದೇವೊಗೞ್ವೆಂ ಕವೀಂದ್ರಪರಿಷದ್ಭಾಳೇಕ್ಷಣಂ ಜನ್ನನಂ ॥ ೫೨

ಕವಿತಾಕೌತುಕದಿಂ ಮಹಾಪ್ರಭೃತೆಯಿಂದೌದಾರ್ಯದಿಂ ಭೋಗರೂ
ಪವಿಳಾಸೋದಯದಿಂದೆ ಜನ್ನಮರಸಂಸಂದಿದಿರ್ದು ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಯಾ ।
ದವಸಿಂಹಂ ನರಸಿಂಹರಾಯನ ಸಭಾವಾಜೋತ್ಸವಂ[2] ಚಂದ್ರನಿ
ರ್ದ ವಸಂತಂ ಮಳಯಾನಿಳಂ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದುದ್ಯಾನಮೆಂತಂತೆವೊಲ್ ॥ ೫೩

ಬರೆಯಲ್ಮೇಣ್ಮಚ್ಚರದಿಂ
ಕರೆಯಲ್ಮೇಣ್ಕಯ್ಗೆ ಪೞಗೆ ಒರೆ ಕಾವ್ಯಕಲಾ ।
ಪಗಿಣತೆಯೊಳ್ ಖಟ್ಗಕಳಾ
ಪರಿಣತೆಯೊಳ್ ಭಾಳನೇತ್ರನೆನಿಪಂ ಜನ್ನಂ ॥ ೫೪

ತನ್ನ ನುಡಿ ತನ್ನ ತೇಜಂ
ತನ್ನ ಬಲಂ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆ ತನ್ನ ವಿಳಾಸಂ ।
ತನ್ನಮಯುವೆನಿಸೆ ನೆಗೞ್ದಂ
ಜನ್ನಂ ನರಸಿಂಹರಾಯನಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೫೫

ನರಸಿಂಹನ ಚೋಳಕುಳೋ
ದ್ಧರಣನ ಸರ್ವಜ್ಞಭೂಪನೋಲಗದೊಳ್ನಿಂ ।
ದಿರೆ ದಂಡಾಧೀಶಂ ಕು
ಳ್ಳಿರೆ ಮಂತ್ರಿ ತೊಡಂಕೆ ಕವಿ ಜನಾರ್ದನದೇವಂ ॥ ೫೬

ತರುಣಿಯರ ಕುರುಳನಿಟಿಪಲ್
ಬೆರಲಂ ಕೊಳಲುರದ ಮೇಲೆ ಪೆಸರಕ್ಕರಮಂ ।
ಬರೆಯಲ್ಕಲ್ಲದೆ ಸಮಯಂ
ನೆರೆಯಲ್ಕಿಲ್ಲೆನಿಪ ಸೊಬಗಿನಭಿನವಮದನಂ ॥ ೫೭

1 ಕ. ನಿತಾಂತಂ. 2 ಗ. ರಾಜೋತ್ಸವಂ.

ಉಡೆ ಬಾಳಕಿಯರ ಪಱಿಕ್ಕೈ
ದುಡುಕಿಂದಂ ಪಱಿದ ಮುಂಜಿ ಬಾಳುಳೆಯರ ಬಾ।
ಯ್ಕಡಿವಡೆದ ಸೆಳೆದು ಬದ್ದೆಯು
ರುಡಿಸಿಡೊಡುಡಕಲ್ತು ಕೋವರನಭಿನವಮದನಂ ॥ ೫೮

ನುಂಗಿಯುಗುಟ್ವಬಲೆಯರ ದಶ
ನಂಗಳ ನಲಿಗರೆಗಳಲ್ಲದೆಳ್ಳಿಕ್ಕಲ್ಕಿ ।
ಲ್ಲಂಗಮೆನೆ ಸಂದ ಸೊಬಗಿನ
ಜಂಗಮುಶಾಸನವೆನಿಪ್ಪ ಸುರತವಿಳಾಸಂ ॥ ೫೯

ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಸುರೇಂದ್ರಧೇನುವದು ಪುಣ್ಯಾಯತ್ತಮಾಕಾಮಧೇ
ನುವೆ ಕೈಸಾರ್ದೊಡಮಾವಚಸ್ಸುಧೇಯುನನ್ಯಗಿರ್ತ್ತುಕಾಬ್ಬೆಕ್ಕಿಗೂ ।
ಡುವವೊಲ್ತುಯ್ಯಲನಿಂದ್ರವಂದಿತನನರ್ಹದ್ದೇವನಂ ಭರ್ತೃಮಾ
ಡುವುದಾತಂ ಕಱಿದಾತನಲ್ತೆ ತಳೆಯೊಳ್ಪಾಲಂ ಭವದ್ವಂದ್ವದಾ ॥ ೬೦

ದೇವಾಧೀಶನನೊರ್ಮೆವರ್ಣಿಸೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಸಂಶುದ್ಧಿಯಿಂ
ದೇವೇಂದ್ರತ್ವಮೆ ಸಾರ್ವುದೆಂದೊಡೆ ತದೀಯಾಶ್ಚರ್ಯಚಾರಿತ್ರದೊಳ್।
ಭಾವಂ ನಿಂದು ಪುರಾಣಮಂ ಸಮೆದನಾರ್ಹಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಂಗೇಕೆ **ಯೋ**
ಭಾವಸ್ತೋಭವಮೆಂಬ ವಾಕ್ಯಮೆ ವಲಂ ಮೂಢಪ್ರಬೋಧಾವಹಂ ॥ ೬೧

ಕವಿಭಾಳೇಕ್ಷಣ ಜನ್ನ ನಿನ್ನ ಕವಿತಾಪ್ರೋತ್ತುಂಗಸಂಪತ್ತಿ ಮೇ
ರುವಿನಂತಿರ್ದಪುದಿಂದ್ರನಂ ಮಱೆಯಿಸಲ್ ಸಾಲ್ದಪ್ಪುದೀ ನಿನ್ನಭ।
ವ್ಯವಿಳಾಸಂ ಕೃತಿಮಾರ್ಗಪಾಂಡುಕಶಿಲಾಪಟ್ಟಾಗ್ರದೊಳ್ ವಾಕ್ಸುಧಾ
ಸವನಂ ಶ್ರೀಮದನಂತನಾಥಚರಿತಕ್ಕಿಂಬಾಗೆ ಸಂಭಾವಿಸಾ ॥ ೬೨

ಎಂದೆನ್ನಂ ಭರದಿಂ ವಿನೇಯಜನಮೆಲ್ಲಂ ಪೇಱೆ ಪೇಟಲ್ಕನಂ
ದಂದೆಂ ಭಕ್ತಿನಿತಂಬಿನೀಪ್ರಣಯದಿಂದಂ ಕಾಮಿ ಕಣ್ಣಾಗಣನುಂ ।
ತುಂ ದಲ್ ಪೂರ್ವಕವಿಪ್ರಬಂಧಪರಿಪಾಕಕ್ಕಿಂತಿದಲ್ತೆಂದೊಡಂ
ಕುಂದೇಂ ತುಂಬಿಗರಲ್ಗಳೊಳ್ ಬಿರಿಮುಗುಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡದೇ ॥ ೬೩

ರಸತೋಯಂ ಭಾವಗಂಧಂ ಪದಸದಕಚಯಂ ಕಾವ್ಯಪುಷ್ಪಂ ಗುಣಾನ್ನ
ಪ್ರಸರಂ ವೃತ್ತಪ್ರದೀಪಂ ವಚನರುಚಿರಧೂಪಂ ಜಿನಶ್ರೀಫಲಂ ನಿ ।
ಪ್ಪೊಸತಾಯ್ತಷ್ಟಪ್ರಕಾರಾರ್ಚನೆಯೆನಿಸಿದಪೆಂ ಸಲ್ಗನಂತಂಗೆ ಮತ್ಕಾ
ವ್ಯಸಪರ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದೊಳ್ ಸತ್ಕವಿಸಮಯಿಗಳಿಂ ಶಾಂತಿಧಾರಾವಿಶೇಷಂ ॥ ೬೪

ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಭರತೇಶ್ವರಂ ವೃಷಭಸೇನಸ್ವಾಮಿ ಕೈಲಾಸದೊಳ್
ಬೆಸಸಿಟ್ಟಂ ಪುರುನಾಥನೋಲಗದೊಳಾಸದ್ವೃತ್ತಮಂ ಶ್ರೇಣಿಕಂ।
ಬೆಸಗೊಂಡಂ ವಿಪುಳಾದ್ರಿಯೊಳ್ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಳ್ದರ್ ಗೌತಮರ್ ವರ್ಧಮಾ
ನಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳಾಪುರಾಣಕೃತಿಯಂ ಬಲ್ಲಂದದಿಂ ಪೇಳ್ದಪೆಂ ॥ ೬೫

ಮುನಿಮಾರ್ಗೋಕ್ತಿ ಪುರಾಣಪದ್ಧತಿಗೆ ಲೋಕಾಕಾರಮುಂ ತೀರ್ಥವ
ರ್ತನಮುಂ ವ್ಯಾಪ್ತಚತುರ್ಗತಿಸ್ಥಿತಿಗಳುಂ ಭಾಸ್ವತ್ತಪೋದಾನಕೀ ।
ರ್ತನಮುಂ ತತ್ಫಲಸಿದ್ಧಿಯುಂ ನೆಗಳ್ದವೈದಂಗಂ[1] ಕವಿಪ್ರೋಕ್ತಕಾ
ವ್ಯನಿಬಂಧೋಚಿತಮೆಂಟು[2] ದೇಶನಗರೀರಾಜ್ಯೋತ್ಸವಾಖ್ಯಾನದಿಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಅದಱೊಳರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೇವರದೇವನ ಕೇವಲಾಗಮಲೋಚನಕೆ ಗೋಚರವಾದ ಲೋಕಪ್ರಕಾರಮೆಂತೆಂದೊಡೆ

ಅದಕರ್ತೃಕಮದಭರ್ತೃಕ
ಮದಹಂಕೃತಮಂತದೂರ್ಧ್ವಮಧ್ಯಾಧೋಭೇ।
ದದಿನಿರ್ಪುದು[3] ಷಡ್ದ್ರವ್ಯಾ
ಸ್ಪದಮಾಗಮಸಿದ್ಧಮಂಬರ[4] ಪ್ರತಿಬದ್ಧಂ ॥ ೬೭

ಡಮರುಗದ ಮೇಲೆ ಡಮರುಗ
ಸಮಖಂಡಮನಿಟಿಪಿದಂತೆ ಜಗಮಿರ್ಪುದಶ್ರ ।
ಸಮಚತುರಶ್ರಂ ಕೃಶಮ
ಧ್ಯಮುಮಂತವ್ಯಾಸಮಗ್ರಭಾಗಸಮಾನಂ ॥ ೬೮

---

1 ಗ. ದ್ವೈದಂಗಂ. 2 ಕ. ಮೆಂಟುದು ; ಗ. ಮೆಂದು. 3 ಗ. ನಿಪ್ಪುದು.
4 ಕ. ಬರಂ.

ತಳವೇೞಂತರವೊಂದುರಜ್ಜುಮಗುಪ್ದ್ಕ್ಯಮತ್ತೊಂದುಪೂರ್ವಾಪರಂ
ಗಳೊಳಿರ್ದರ್ಗಡಮಲ್ಲಿಮಿರ್ಕೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುದ್ದಂ ತ್ರಿವಾತಂಗಳಿಂ ।
ಬಳಿಸಿತ್ತಿಂತುಟು ಲೋಕಮಿಾತ್ರಿಜಗಮಂ ಕೋದಿಟ್ಟದಾರಂಬೊಲ
ಗ್ಗಳಿಸಿರ್ಕುಂ ತ್ರಸನಾಳಮೊಂದಗಲದಿಂದಾಮೂಳಚೂಳಂಬರಂ ॥ ೧೯

ತ್ರಸನಾಳದೊಳಲ್ಲದೆ ಜನಿ
ಯಿಸುವಖಿಳಪ್ರಾಣಿರೂಪಕತ್ರಸವದಱಿಂ ।
ತ್ರಸನಾಳಂ ಪೆಸರಿಂದಾ
ತ್ರಸನಾಳಬಹಿಷ್ಟಮಾದ ವಿಷ್ಟಪದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೨೦

ಮರುತಾವೃತಿವರೆಗಂ ಸ್ಥಾ
ವರಮಲ್ಲದೆ ಪುಟ್ಟವಿತ್ತ ಮೇಗಣ ಲೋಕಂ।
ಸುರಲೋಕಂ ನಡುವಣದಿದು
ನರಲೋಕಂ ಕೆಳಗೆ ಭವನಮತ್ತಲು ನರಕಂ॥ ೨೧

ಮೇರುವೆ ಮಧ್ಯದೊಳ್ನೆಲಸೆ ಸುತ್ತಿಱಿದಿರ್ಪುದು ಜಂಬುದೀಪಮಂ
ಕ್ಷಾರಪಯೋಧಿ ಸುತ್ತಿದುದನುಕ್ರಮದಿಂ ಪಲವಬ್ಧಿಗಳ್ ಸ್ವಯಂ ।
ಭೂರಮಣಾಬ್ಧಿ ಮುಟ್ಟನಿತು ದೀಪದ ಮಂಧರವಿಂಬುವೆತ್ತ ವಿ
ಸ್ತಾರದೊಳೇಕರಜ್ಜುಪರಿಮಾಣವೆನಿಪ್ಪುದು ಮಧ್ಯವಿಷ್ಟಪಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಆಮಧ್ಯವಿಷ್ಟಪದ ನಟ್ಟನಡುವೆ

ದಿವಿಜೋರ್ವೀಧರೆ ಕರ್ಣಿಕಾವಿಳಸಿತಂ ಗೋತ್ರಾಳಿ ಪತ್ರಪ್ರಪಂ
ಚವಿನದ್ಧಂ ಗಜದಂತಶೈಲಚಯಚಂಚತ್ಕೇಸರಂ ದ್ವೀಪ್ರದೇ।
ಶವಿದೇಹಾನ್ವಿತಪರ್ಣವಭ್ರಮದುಲಿಡ್ವಿಭ್ರಾಜಿ ರಾರಾಜಿಕುಂ
ಲವಣಾಂಬೋಧಿಸರೋವರಪ್ರಥಿತಜಂಬೂದ್ವೀಪನೀರೇರುಹಂ ॥ ೨೩

ಆಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಹಾ
ರಾಜಮರಾಳನ ಪತತ್ರಯುಗಮೆನಿಪುವು ವಿ ।

ಭ್ರಾಜಿತ ಭರತೈರಾವತ
ದೋರ್ಜೆಗಳವಱೊಳಗೆ ತೆಂಕ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರಂ ॥ ೭೪

ಆಭರತದೊಳತಿಶಯಸುಖ
ಲಾಭರತರ ನಚ್ಚಿನಚ್ಚು ತಾನೆನೆ ನಾನಾ।
ಶೋಭಾವಿಳಸಿತಮುಂಟು ಯ
ಶೋಭಾವಿಷಯಂ ವಿನೂತಕೌಶಲವಿಷಯಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ

ಬೆಳೆನೆಲನೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿನೆಡೆಯುಂ ಬಡಲಿಲ್ಲದನೇಕಧಾನ್ಯಸಂ
ಕುಳಬಹುವರ್ಣಪೂರ್ಣಕಣಿಶಾವಳಿಯಿಂ ನವರತ್ನರಾಶಿಯಂ।
ಬೆಳೆದವೊಲಿರ್ಪುದಾಬೆಳಸಿನೊಳ್ ಪಡೆದೂರ್ಜಿತಪುಣ್ಯಪುಂಜಿಕಾ
ವಳಿಯವೊಲಿಪ್ಪುವೂರ್ಗಳನಿತುಂ ನವಸೌಧನಿಕೇತನಂಗಳಿಂ ॥ ೭೬

ಗಿಳಿಗಿಳಿವಿಂಡಿನೊಳ್ ಸೆಣಸಿ ಬಯ್ವುವು ಕೋಗಿಲೆ ಕೋಕಿಳಕ್ಕೆ ಕೆ
ಕ್ಕಳಿಸಿತು ಕೀಲ್ವುವುದ್ಭ್ರಮರಮುದ್ಭ್ರಮರಂಗಳ ಗಾವರಕ್ಕೆ ಜಾ।
ವಳಿಸಿ ಚಡಾಳದೊಳ್ಮೊರೆವುವಾದೊಡೆಯೂರ ಬನಂ ಬನಂಗಳೊಳ್
ಕೆಳೆಗಿಡದಂತೆವೊಲ್ಗಡಣಿಸಿರ್ಪುವು ತದ್ವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೭೭

ತೂಱಲ ಸೆಳ್ಳಗೊಂಬುವರಂ ನನೆಪೇಱಿದಮಾವು ಮೊಗ್ಗೆಯಿಂ
ಪೇಱಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆ ಮುಡಲ್ತಲರ್ವೇಱಿದ ಚಂಪಕಾಳಿ ಕಾ।
ಯ್ವೇಱಿದ ತೆಂಗು ತೋರಗೊನೆವೇಱಿದ ಕಂಚಳವಾಪೆ ತೋರವ
ಣ್ಪೇಱಿದ ಬಕ್ಕೆ ಗುಂದದನುಸಂಧಿಸೆ ನಂದನನಂದನಂಗಳೊಳ್ ॥ ೭೮

ಕರೆವಂತಧ್ವಗರಂ ತೃಷಾರ್ತಮುಖರಂ ಪೀಯೂಷಮೇಕೆಂದು ಮಾಂ
ಕರಿಪಂತಗ್ಗದ ಸಗ್ಗದೇಟ್ಗೆಗೆ ರಸಾಸ್ವಾದಕ್ಷಣೋನ್ಮಾದದಿಂ।
ಕರೆವಂತಿರ್ಪುವು ನಂದನಾಂಚಳಮಿಳತ್ತಾಳೇಯ ಪಾಳೀನಿರಂ
ತರಿತಂ ಚೀರ್ಗರೆವಿಕ್ಷುಯಂತ್ರನಿಕರಂ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಷಂಡಂಗಳೊಳ್ ॥ ೭೯

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಹೊನ್ನ ಬೀಜದೆ ಮೊತ್ತರಿಸಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ಮಂಜೀರಪಿಂಜರವರ್ಣದಿಂದೆಸೆವ [ಇಳಾ]ವಿಳಾಸಿನಿಗೆ ಕೇಸರದಂಗರಾಗಮಂ ಸಂಗಳಿಸಲ್ಕೆಱೆದ ಪಣ್ಬೆಳಸಿಂ ಕಣ್ಬಸರಮಾದ ಕೇದಾರವನಂಗಳೊಳಗೆ

ಕದಲೊಡೆದ ಬೆಳೆದ ಕಱವೆಯ
ಕದಿರ್ಗಂಪಿಂಗೆಱಗಿ ಪಱಮೆಗಳ್ಮುಱಿಯಿಸುಗುಂ ।
ಮದನಂ ಮಡದಿಱಿದಿಟ್ಟಿಪಿದ
ಹೊದೆಯಂಬಿನ ಸರಲ ಗಱಿಯ ಹಿಳ್ಕಿನತೆ ಱನಂ ॥ ೮೦

ಮಡಿಯೊಳ್ ಪಾಲೆಱಗಿರ್ದ ಶಾಳಿವನದೊಳ್ ಕೀರಾಳಿಯಂ ಸೋವಲೊ
ಳ್ಮಡಿಯಿಂದಂ ಮಿಡಿವಿಲ್ಲೊಳೆಚ್ಚೊಡೆಡೆಯೊಳ್ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವಂ ತಾಗೆ ಗಂ ।
ಟೊಡೆದೆತ್ತಂ ರಸಮೆಚ್ಚುಪಾಯೆ ಪಥಿಕರ್ ಪೊಕ್ಕೀಂಟುತುಂ ಕೈಯಬಾ
ಯೆಡೆಯೊಳ್ಪಾಯ್ದುಗೆ ಕಂಡು ಬೆಂಡುಬೆಱಗಪ್ಪರ್ ಪಾಮರೀವಕ್ತ್ರಮಂ ॥ ೮೧

ಅವಿರಳಮಾದ ತುಂಗಕುಚಭಾರದೆ ತೋಳ್ಸೆಣೆದಿಟ್ಟ ತಕ್ಕಿನೊಳ್
ಕವಣೆಯ ಗುಂಡು ಪಾಯುವು ಪ್ಯಗಾವಳಿ ಪಾಯುವು ಕೆಯ್ಗೆ ಪಾಮರೀ ।
ಯುವತಿಯರಾದುರ್ ಚಪ್ಪರಿಸೆ ಕೋಗಿಲೆಯಿಾಂಚರಮೆಂದು ಬೆರ್ಚಿಪಾ
ಱವು ಗಿಳಿವಿಂಡು ಪಾಂಥರೆರ್ದೆ ಪಪ್ಪನೆ ಪಾಱುವುವಾಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ ೮೨

ವ|| ಮತ್ತಮಾಜನಪದಂ ಭೂಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಪಹಾರವಿಸರದಂತೆ ಸುರಸಮಾಗಿ ನಾನಾಖ್ಯಾನಗ್ರಾಮನಗರಖೇಡಖರ್ವಡಮಡಂಬಪತ್ತನದ್ರೋಣಾಮುಖಂಗಳ್ಗೆ ಮಾಣದೆ ನಡೆವ ನಾಣ್ಬಟ್ಟೆವೆಣ್ಣ ಕಣ್ಣಪೂರವನಲಂಕರಿಸಿದ ಪಾನೀಯಕಾಯಮಾನನಿಕಾಯಾಭ್ಯಂತರಾಳದಲ್ಲಿ

ಪಱಿಪಡೆ ಸೇದೆ ಪಿಂಗೆ ತೃಷೆ ತಣ್ಗೆಳಸಂಗಳನೆತ್ತಿ ನಿಂದು ನೀ
ರೆಱೆವ ಚಳಲ್ಲತಾಂಗಿಯರ ಕೊಂಕಿದ ತೋಳ ಮೊದಲ್ಗೆ ತೀವಿ ಕಿ।
ಕ್ಕಿಱಿದ ಕುಚಕ್ಕೆ ಕಣ್ಬರಿದು ಧಾರೆಗಳೋರಗೆ ಸೂಸೆ ಮುಟ್ಟೆ ಕೆ
ಯ್ಮೆಱೆದು ಬಯಲ್ಗೆ ಬಾಯ್ವಿಡುವರಧ್ವಗರಧ್ವತಟಪ್ರಪಾಳಿಯೊಳ್ ॥ ೮೩

ಕುಡಿನೀರೆತ್ತುವವೊಲ್ ಪ್ರಪಾಪ್ರಮದೆಯರ್ ಸತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಸಂಮನಂ
ಬಡೆವೇಕಾಕನಿಯರ್ ಮನೋಜಸುಖದಾನಾಗಾರದೊಳ್ ಚಿತ್ತವಂ ।
ಪಿಡಿವೊಳ್ಪಿಂಡಿರೊಡರ್ಚೆ ಮೆಚ್ಚನೊಲವಿಂದೊಗರ್ವವುದಕ್ಕೊಯ್ಯನೆಂ
ಚೆಡೆಗೆಯ್ದುಪ್ಪವು ಕಾರ್ಯಹಾನಿಪಥಿಕರ್ಗೂರೂರ ನಾಣ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ನಿಗಡಂ ಸೊರ್ಕಾನೆಯೊಳ್ ವಿಗ್ರಹಮೊದವಿದ ವಾದಂಗಳೊಳ್ ದಂಡಮುತ್ಕೇ
ತುಗಳೊಳ್ ಕಾರ್ಶ್ಯಂ ವಧೂಮಧ್ಯದೊಳತಿಕಠಿನತ್ವಂ ಕುಚದ್ವಂದ್ವದೊಳ್ ವ।
ಕ್ರಗಮಂ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಭಂಗದ ಪರಿ ತೆರೆಯೊಳ್ ಕಂಟಕಂ ಹರ್ಷದೊಳ್ ಬ
ಲ್ಬಗೆ ಕಾವ್ಯಪ್ರೌಢರೊಳ್ ತಳ್ತಿಱಿವುದೆಮೆಯೊಳುಂಟಲ್ಲಿ ಬೇಱಿಲ್ಲ ನಾಡೊಳ್॥ ೮೫

ಜನಪನ ಕಾದು ರಕ್ಷಿಸುವ ನೀತಿ ಜನಂಗಳ ಮೇಲ್ಮರಲ್ವ ವ
ರ್ಧನಸುಖಲೀಲೆಯೇಂಪಿರಿದೊ ಕುಂದದ ಕಾಲ್ಸಲೆ ಸಂದ ಸುಗ್ಗಿ ಬಂ ।
ದನುದಿನವಿರ್ಪ ದೀವಳಿಗೆ ನಾಡ್ಕೆ ಬಸಂತನ ಕಾಪು ಕಾಮದೇ
ವನ ರತಿಯಾಜ್ಞೆ ಚಂದ್ರನ ತಳಾರಿಕೆ ತೆಂಬೆಲರೊಂದು ಬೆಂಬಲಂ ॥ ೮೬

ಕರವೊಪ್ಪಂಬಡೆದಿರ್ಪುದಾವಿಷಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಕ್ತ್ರಮೊ ವಕ್ತ್ರಪಂ
ಕರುಹಕ್ಕುನ್ನತನಾಸಿಕಾಮುಕುಳಮೊ ನಾಸಾವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಭಾ ।
ಸುರಲಲಾಟಮೊ ತಲ್ಲಲಾಟತಿಲಕಶ್ರೀಗಿಂಬುಗೊಟ್ಟಿರ್ದ ಶೇ
ಖರಮೊ ಶೇಖರಚೂಳಿಕಾಮಣಿಯೊ ಪೇೞೆಂಬಂತಯೋಧ್ಯಾಪುರಂ ॥ ೮೭

ಧವಳಾಗಾರತರತ್ತರಂಗಬಹಳಂ ಮತ್ತದ್ವಿಪಗ್ರಾಹಕೋ
ಟಿವಿಟಂಕಂ ವರಕಾಮಿನೀಪುರುಷರತ್ನಭ್ರಾಜಿತಂ ಭೂಮಿಭೃ ।
ದ್ಭುವನೋಪಾತ್ತಸುನಾಕಪಾಕಳಿತಕೋಟಾಚಕ್ರವೇದೀವಿಲಂ
ಘ್ಯವಿಳಾಮಧ್ಯದೊಳೆಟ್ದಪಾಲ್ಗಡಲೆನಲ್ ಸಾಕೇತಮೇಂ ಸಾಲ್ವುದೋ ॥ ೮೮

ವ॥ ಆಪುರವರದ ಪರಿಸರಾಭಾಗಕ್ಕಪರಮಾಗಿ,

ಗರುಡಿಯೊಳಂಕದೋಜೆಗಳ ತೋಳ ಲಯಂಗಳ ಸೂಠಿವಾಹಳೀ
ತುರಗಖುರಪ್ರಹಾರಗತಿಯೊಳ್ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳಖ್ಖಡಂಗಳೊಳ್ ।

ಮರಳದೆ ಪಾರ್ವ ಶಕ್ತಿ ತಳೆಯೊಳ ನಡೆಪೋರ್ವ ಮದದ್ವಿಪಂಗಳೊಳ್
ಪುರುಡಿಸೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಪೊಱವೊಟಲ್ಕೆಱೆಗುಂ ವಿಜಯೋತ್ಸವಂಗಳಂ ‖ ೮೯

ಪರಪುಷ್ಪಧ್ವಾನದಿಂ ಪೆರ್ವಡಿಯುಱುಲಿ ಭೃಂಗಾಂಗನಾಪುಂಜದಿಂ ಸೀ
ಗುರಿಗಳ್ ಮಂದಾನಿಳಂ ಸಂದಿಸಿ ಕೆದಱುವ ಪೊಂಬಾಳೆಯಿಂ ಚಾಮರಶ್ರೀ ।
ಣಿ ರಸಾಳೋದ್ಯತ್ಪ್ರಸೂನಸ್ತಬಕದೆ ಧವಳಚ್ಛತ್ರಮಾಗಲ್ಕೆ ನಿತ್ತಾ
ಪುರಬಾಹ್ಯೋದ್ಯಾನಮಂಗೋದ್ಭವನ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಂತಾಯ್ತು ಪೂಜ್ಯಂ ‖

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಚಿತ್ತಭವನ ಮೆಯ್ವಂಣನುಂಣಿಸಿತೋರ್ಪಂತೆ ಕರ್ಪು ಕಾಳಸೆಗೊಂಡ ತಮಾಳಮಾಳೆಗಳ। ರತಿಯ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ನಗೆವೊಯ್ದಂತೆ ನಗೆಗಳೊಳಗೆ ನನೆಕೊನೆವೋಪ ಸಹಕಾರದಾರಮೆಗಳ। ವಸಂತವಲ್ಲಭನ ತೇಜದೋಜೆಯಂತೆ ಕೆಂದಳಿರಳಂಕಿದ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಯ ಕುಸುಂಕುಱುಗಳ। ಸಂಜೆಯ ಸೂಜ್ಗೆವಂದಚಂದ್ರಮನಸೊಂಪಿನಂತೆ ಚಂಪಕಮಾಗೆ ಪೂತ ಸಂಪಗೆಯ ಸಾಲ್ಗಳ। ಶೃಂಗಾರಸರಿತ್ತರಂಗಾವಳಿಯಂತೆ ಪಸುರ್ಪುವಡೆದ ಪೂಗವನದಾಗಾರದ ಬಂಣವಂಣಿಗೆತಿಂಣಮಾಗೆ ಪಂಚಶರಸಾರ್ವಭೌಮನ ಪಂಚರತ್ನದ ಸಂಚಯಕ್ಕೆ ಪಚ್ಚೆಸಾರದ ಕೇರಂ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ನಂದನಕ್ಕೆ ಬಾಪ್ಪೇಲಿಯಾದ ಕೇದಗೆಯ ಬನದ ಬಳಸಿನೊಳಗೆ,

ಶಿವನರೆವೆಣ್ಣನಂ ಹರಿಯ ಹಾದರವಬ್ಜಜನೊಲ್ದ ಲಜ್ಜೆ ಹೇ
ಟವೆ ನನೆವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಹನ ಶೌರ್ಯಮನೆಂದನುರಾಗದಿಂದವೋ।
ದುವುದಲರಾದ ಕೇದಗೆಯ ಕುತ್ತಸಳೋಲೆಯನೆತ್ತಿ ನಿಚ್ಚಸ
ಳ್ಗವಳಿಗೆಯಾಗೆ ಭೃಂಗವಿಟರಾಜಿ ಮನೋಜನ ವೀರವೃತ್ತಿಯಂ ‖ ೯೦

ಎಳಲತೆಯೆಂಬ ನಚ್ಚಣಿಯನಾಡಿಸಿ ತುಂಬಿಗಳೆಂಬ ಗಾಯಕಾ
ವಳಿಯನಲಂಪಿನಿಂ ತಗುಳೆ ಪಾಡಿಸಿ ಕೂಡೆ ಬಟಲ್ದು ನೋಲ್ಪ ಪೆ।
ಣ್ಗಳ ಮುಗಳ್ಗಣ್ಗಳಂ ಬಯಸಿ ವೇಡಿಸಿ [1] ರಾಜಕುಮಾರಲೀಲೆಯಂ
ತಳೆವುದು ತತ್ಪುರೋಪವನವೀಥಿಯೊಳಾಡುವ ಮಂದಮಾರುತಂ ‖ ೯೨

ಬಗೆಯಂ ಬಲ್ಸೆಱೆಗೆಯ್ದು ಕಾದಲರ್ಗಲಂಪಂ ಬೀಱುಗುಂ ನಾಗವ
ಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟೆಳಗೌಂಗು ಮಾಧವಿಯ ಸೋಂಕಿಂ ತಳ್ತ ಕಂಕೆಲ್ಲಿ ಮ ।

ವದನಂಗಳಂ ಬಳಸಿ ಬೇಂಟದ—ಎಂದು ಕಾವ್ಯಸಾರದ ಪಾಠ.

ಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಪ್ಪಿದ ಪೂವು ಮಾಳತಿಯ ಮೇಳಾಪಕ್ಕೆ ಪಕಾಕ್ಕಿದ ಸಂ
ಪಗೆ ಹೊಂಬಾಪೆ ತುಱುಂಬಿದೀಳೆ ಬನದೊಳ್ ಪೆಣ್ದುಂಬಿ ಸಿಂದಂಬುಜಂ ॥ ೬೩

ಅಳಿಮಾಲಾರುಚಿಯಂ ಪಳಂಚಲೆವ ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲ್ಗಳಂ ಹಂಸಮಂ
ಡಳಿ ತಾಱುಂಬಟಿಗೊಳ್ವ ತಾವರೆಗೊಳಂ ಕಾಮಂಗೆ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರಮಂ ।
ಬಳೆವಾಪಲ್ಗಳನಚ್ಚಗೆಂಪೆಸೆವ ಚೆನ್ನೆಯ್ದಿಲ್ಗಳಂ ಚಂದ್ರಮಂ
ಡಳಮಂ ಸೋಲಿಸುವಾಲಿನೀರ್ದಿಳಿಗೊಳಂ ರಮ್ಯಂ ಪುರೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ॥ ೬೪

ಪಲೆಯೊಲರ್ಗಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕಿ ಮಱಿದುಂಬಿಯ ಮಾಳೆಗೆ ಕಾಯ್ದು ಬಯ್ದು ಕೋ
ಗಿಲೆಗೆ ಕನಲ್ದು ನಲ್ದು ಗಿಳಿವಿಂಡಿನ ತೊಂಡುಗಟಿಲ್ದೆ ಬಲ್ದು ತ ।
ಳ್ತಲರ್ದೆಳಮಾವು ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಕೋಳ್ಗುದಿರೊಳ್ಕುದಿಗೊಂಡು ಜೋಲ್ವರು
ತ್ಕಳಿಕೆಯಿನಾಮ್ರವಲ್ಲರಿಯೊಳೋಪವರಾಪುರನಂದನಂಗಳೊಳ್ ॥ ೬೫

ಪರಪುಷ್ಟಧ್ವಾನದೊಳ್ ಬಗ್ಗಳೆ ಪುರುಳಿಗಳೊಳ್ ಲಲ್ಲೆ ಭೃಂಗಾಗನಾಝುಂ
ಕರಣಪ್ರೇಂಕಾರದೊಳ್ಕಂಕಣಕಳರವಮಾಂದೋಳಚೀತ್ಕಾರದೊಳ್ ಸೀ ।
ತ್ಕರಣಂ ಪೊಯ್ಕೆಯ್ಗೆವಂದೋಪರ ರತದ ಪಿಸುಣ್ಬೇಱ್ದುವಾಕೀರ್ಣಪರ್ಣ
ಸ್ತರಣೀತಾಂಬೂಲಮಾಳಾಮೃಗಮದಲತಿಕಾನಂಡನಂಗಳ್ ಬನಂಗಳ್ ॥ ೬೬

ಅಣಿಯರಮಲರ್ದಸೆವಂತ
ವರ್ಣದ ಬಹಿರ್ವರ್ಣದ ಕಂಪು ಪೊಂಪುಱಿವಡೆ ಪ ।
ಟ್ಟಣಮಿರ್ಪುದು ಮದಿಲೊಳ್ತಿಂ
ತಿಣಿಯೆನೆ ಪರಿಮಳದ ಬಳೆತಮಂ ಕಟ್ಟಿದವೋಲ್ ॥ ೬೭

ಇದು ರತ್ನಾಕರಮಿಲ್ಲಿ ನೀರ್ಮೊಗೆವ ಮೇಘವ್ಯೂಹಮೀತೋರ್ಪುದಿಂ
ತಿದೆ ಪಾಥೋನಿಧಿಯಿಲ್ಲಿ ವಜ್ರಮಯವೇದೀಚಕ್ರಮಿಂತಿರ್ಕೆ ಮ ।
ತ್ತಿದೆ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ಕಲಂಕದಿಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿತ್ತಿಂದ್ರಾದ್ರಿಯೆಂದಂದು ನೋ
ಡದರಾರ್ಮೆಚ್ಚದರಾಪುರಪ್ರಥಿತಖಾತೀವಪ್ರವಿಸ್ತಾರಮಂ ॥ ೬೮

ತೀರದಲಂಪಿಂ ಪರಿಖೆಯ
ತೀರದ ಕಣ್ದೆಱವಿಯೆನಿಪ ತಾಮರೆಗಳಿಗಳ್ ।

ಕೈರವದಿಂ ಪಾಯ್ವುವು ಪೋ
ಕೈರವದಿಂ ಮಱಸೆ ಮದನಕಾರ್ಮುಕರವಮುಂ ॥ ೯೯

ಮುಗಿಲ ಮಣಿಮಂಟಪಂಗಳ್
ಗಗನದೊಳಿರೆ ನೆರೆಯಲೆಳಸಿ ಗಾಳಿಯ ಕೋಳ್ಗಾ ।
ಮುಗಿಲ ಪರಿಪರಿಯೆ ನೆಗೆವುದು
ಮುಗಿಲಟ್ಟಣಿಯೊಳಗೆ ಖಚರದಂಪತಿನಿಚಯಂ ॥ ೧೦೦

ತೆತ್ತಿಸಿದಂತಿರೆ ಕೋಟೆಯ
ಕೊತ್ತಳದೊಳೆ ಪರಿವ ತೇರ್ಕೋಡಂಗೆಡೆದೊಡೆ ಕೈ ।
ಗುತ್ತಿ ಮರಲ್ದು ರಥಾಂಗಮೆ
ಗೆತ್ತರುಣಂ ತೆನೆಯನೆತ್ತಿ ನಗಿಸುವನಿನನಂ ॥ ೧೦೧

ಪ್ರಾಕಾರದ ಮಣಿಮಯುವ
ಪ್ರಾಕಾರದ ಪಸುಳೆವಿಸಿಲ ಮಸಕದಿನಿರುಳುಂ ।
ಕೋಕನದಮುಡುಗವುಡುಗವು
ಕೋಕನದುಚ್ಚರತಮವಱ ಗೃಹಸರಸಿಗಳೊಳ್ ॥ ೧೦೨

ಪುರವರದೊಳಗಣ ಮಂಡಳಿ
ಕರ ದಂಡಾಧಿಪರ ನೆಗಟ್ದ ಪರದರ ಸಾಮಂ ।
ತರ ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯಪುಂಜದ
ಸಿರಿಗಳಿವೆನಿಸುವುವು ನೆಗೆದ ಜಿನಭವನಂಗಳ್ ॥ ೧೦೩

ಹಿಮರೋಚಿಃಕುಂದಚಂದ್ರಾತಪವಿಪುಳವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿಪ್ರಭಾಸೌ
ಧಮಯಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನೇಂದ್ರಾವಸಥಮೆಸೆವುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ತದೂರ್ಧ್ವಮವೇಳಾ ।
ಕ್ರಮದೊಳ್ ಮಂದಾಕಿನೀಮತ್ಸರಮುದವತಿಕಾಳಿಂದಿಮುಂದೈಸಿಬಿದ್ದಂ
ಹಿಮವತ್ಕೂಟಾಗ್ರದಿಂ ಪಾಯ್ದಪುದೆನಿಪಗರುದಾಮಧೂಮಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೧೦೪

ಪರಿಧೂತಕೇತುಭೀತಂ
ಕುರಂಗನಪಹರಿಸೆ ಮುದಮನೆಯ್ದುವನರ್ಹ ।

ತ್ಪರಮೇಶ್ವರಮಣಿಭವನೋ
ಪರಿಲಂಘನಪಾಪಲೋಪದಿಂದಂ ಚಂದ್ರಂ ॥ ೧೧೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಲ್ಲಿ ತೊಂತಿಟ್ಟಂತೆ ನಿರಂತರಂ ಸುಟಿವ ನಾನಾದೇಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜಪುತ್ರ ವಣಿಗ್ವಲ್ಲಭ ವಾರನಾರೀ ಭಾರತಿಕನಿಕರದ ಮಣಿಭೂಷಣ ಮಂಜರೀಸಿಂಜಾನರಂಜಿತ ನಿಘರ್ಷಣಪ್ರವರ್ಷಿತ ಪರಾಗರಾಗಭೂತ ಮಂದ ಮಂದಮಾರುತದೋಳಿಯಿಂ ಪರಿವ ಕುರುಳ ಕತ್ತುರಿಯ ಕೆಯ್ಯ ಕಪ್ಪುರದ ಮೆಯ್ಯ ಕುಂಕುಮದ ಮುಡಿದ ಕೇದಗೆಯ ಧೂಳಿಜಾಳದ ಸುಟ್ಟುರೆಯೊಳ್ ಸುಟಿದು ನೆಗೆವ ಪರಿಮಳಪ್ರವಾಹಸಮೂಹದಿಂ ರಾಜವೀಧಿ ವಿಪಣಿಮಾರ್ಗ ಗಣಿ ಕಾವಾಟಸರಣಿಸಂತಾನಂ ವಸಂತವಲ್ಲಭನ [1] ಪರವರಿಯಂತಿರ್ಪುದು. ಮತ್ತ ಮುಚ್ಚಂಡವಾದ ಭಂಡಣಂಗಳೊಳ್ ಗಂಡಗರ್ವಮನುಟಿದು ದಂಡಾಪನತರಾದ ಮಂಡಳಿಕರೊಳ್ ದಂಡುಟಿಗೊಂಡ ಮದವೇತಂಡಗಂಡಭಿತ್ತಿಗಳ ಪುಷ್ಕರಷಂಡದ ದಾನಧಾರಾನೀಕಸೀಕರಾಸಾರದೊಳಂ ನೆಲೆಯ ಮಾಡಂಗಳೊಳ್ ಮಲೆದು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲನೆಡೆಯಾಡುವ ಚಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯರ ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಗಳ ಕಾಂತಿಕೌಮುದಿ ಗಳಿಂ ಇಂದುಕಾಂತದ ಮತ್ತವಾರಣದ ಮರಕತತೋರಣದ ಕುಸುರಿವೆಸದೊಳೊ ಸರ್ತು ಸುರಿದು ಪಂಜರಿಸೆ ನೆಗೆವ ಮಂಜಿನ ಮಸಕದೊಳಸಮಶರಧಾರುಣೀವನ ಧಾರಾಯಂತ್ರಧಾರೆಯಂತಿರ್ಪುದು. ಮತ್ತಮತ್ತಲರಮನೆಯ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯ ಕರುಮಾಡದ ಬಳ್ಳಿಮಾಡದ ಗಾಡಿ ಮೆಱೆಯೆ ಸೋಮಸೂರ್ಯವೀಧೀಸನಾಥ ಮಾಗಿ ಮೇಗೆಮೇಗೆಸೆವ ಸಪ್ತಭೂಮಿಸಾಮಾನ್ಯಸೌಧಸಾರಾಧಾರದ ಕೇರಿಗಳ ಮಾಣಿಕದ ಕಳಸದ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದ ಪಚ್ಚೆಯ ತೋರಣದ ಪವಳದ ಕಂಬದ ಇಂಬಿನೊಳ್ ನಿಗುಂಬಿಸಿ ನಿಂದು ಪಾಡುವ ನೋಡುವ ಕೂಡುವ ಭಾವಸ ಮುಚ್ಚಯದ ಸಜೀವವಮಾದ ವಿಚಿತ್ರಪುತ್ರಿಕೆಗಳ ಬಿತ್ತರಂಗಳಿಂ ಕಣ್ಗಳ ಮನಂಗಳ ಮಂಗಳಾಚರಣಮಿರ್ಪಂತಿರ್ಪುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪುರದೊಳ್ ಗಂಧವಣಂಗಳೊಳ್ ಶಶವಿಷಾಣದ್ವೀಪಿನೀಸ್ತನ್ಯವ
ಸ್ತುರಸಾದ್ಯಂಗಳೊಳಾವುದಿಲ್ಲ ವಲಮುಂಟಾಕೇರಿಯೊಳ್ ಲೋಹಸಿ ।
ದ್ಧರಸಂ ದೇಹರಸಾಯನಂ ಮೃತಪುನಸ್ಸಂಜೀವನಂ ವಿಕ್ರಿಯಾ
ಪರದಿವ್ಯೌಷಧಿ ದೇವಲೋಕದಮೃತಂ ಪಾತಾಳಭೇದ್ಯಂಜನಂ ॥ ೧೧೬

1 ಕ. ಹರಿಹಯ ; ಗ. ಹರಿಹರಿ

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಸುರಭಿಶರನ ಕುಸುಮಶರಶರಾಸನಕ್ಕಂ ಸುರಭಿಸಮಯಕ್ಕಂ ಚಂದನಸುಗಂಧಿಗಂಧವಹಂಗಳ ಸೌರಭ್ಯಮೊಳುಗೆಟ್ಟಿ ಗೆಲ್ವ ರಾಜವಿಟವಿಲಾಸಿನೀ ಜನಮನೋನಂದನಂಗಳಂ ಪರಿಮಳದ ಬಳಿವೊನಲ್ಗಳಿನಂಕುರಿತಪಲ್ಲವಿತಂಗಳಂ ಮಾಟ್ಪ ಗಂಧಾಪಣಂಗಳೊಳಗೆ

ಪುರುಡಿಪುವೆಮ್ಮ ಲೋಲನಯನಾಳಿಗೆ ಕರ್ಪಿನೊಳೆಮ್ಮ ವಕ್ತ್ರಪಂ
ಕರುಹದರಲ್ಗೆ ಕಂಪಿನೊಳಿದೆಮ್ಮಲಕಾವಳಿಗಳ್ಗೆ ನಾಯಕ ।
ಸ್ಫುರಿತದಿನೆಂದು ತಂದು ಶಶಿಕಾಂತದ ಸಣ್ಣಿಗೆಯೊಳ್ಪೊರಳ್ಚಿ ಪೊ
ಯ್ದರೆವಳರಂತೆ ಕತ್ತುರಿಯ ಘಟ್ಟಿಯನಲ್ಲಿಯ ಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರ್ ॥ ೧೦೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪರಿಮಳವಿಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರಮಾಲೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಟಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ್
ಪುರುಡಿಸೆ ಮಾಲೆಗೊಳ್ವ ನೆವದಿಂ ವಿಟಮಾಲಿಕೆ ಮಾಳೆಯೆತ್ತುವೀ ।
ಸರಿಸದು ಮಾಲೆಗಳ್ಗೆ ಬೆಲೆಯೇನೆನೆ ಕುಟ್ಮಲಕುಂದಹಾಸದಿಂ
ಪರಪುವರಚ್ಚಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯನಲ್ಲಿಯ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ॥ ೧೦೮

ಮನಸಿಜಮಂತ್ರದೇವತೆಯುರಿರ್ಪ ವಿಮಾನಮನಂಗರಾಗಮೋ
ಹನಶರಜಾಲಮಿರ್ಪ ಜಯನಾಳಮನಂಗಜರಾಜರಾಜ್ಯಗೋ ।
ಮಿನಿ ನೆಲೆವಿಂದಮಿರ್ಪ ಕರುಮಾಡಮಿದೆಂಬಿನವಾರ ಕಣ್ಣುಮಂ
ಮನಮುಮನೇಂ ಕವರ್ತೆಗೊಳಲಾರ್ತೆಸೆದಿರ್ಪುವೊ ಸೂಳೆಗೇರಿಗಳ್ ॥ ೧೦೯

ಶರದದ ಗೊಟ್ಟಿಗಾಯುಳರ ಕೇಳರ ಕೇರಿಯೊಳಿಂದುಕಾಂತಮಂ
ದಿರದೊಳಗಿರ್ದು ತಮ್ಮ ತರಳೇಕ್ಷಣಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ತೆರಳ್ವ ಶೀ ।
ಕರನಿಕರಂಗಳೊಳ್ ಪಸದನಂ ಮಸುಳುತ್ತಿರೆ ಕಾಯ್ದು ತದ್ಗೃಹಾಂ
ತರಮನಗಲ್ದು ನೀಲಮಣಿಮಂಡಪಮಂ ಪುಗುವರ್ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೧೧೦

ಮಾಡದ ಮೇಲ್ನೆಲೆಯೊಳಗೆಡೆ
ಯಾಡುವ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯುರಂಗಪ್ರಭೆ ಕೈ ।
ನೀಡಿ ನೆಗಪುವುದು ತಮ್ಮಂ
ನೋಡಿ ಬಟಲ್ವಾಸೆಕಾಱಿರಾಲೋಕನಮಂ ॥ ೧೧೧

ಸುರರಾಜಂ ಕಣ್ಣಮೆಯ್ಯಿಂ ನನೆಗಣೆಗೊಡಲಾದಂ ಜವಂ ಛಾಯೆಯೊಳ್ಕೆ ತ್ತಿ
ಗರೆದಂ ರತ್ನಾಕರೇಂದ್ರಂ ಕಡಲೊಳಗುಟಿದಂ ಭಿಕ್ಷುವಂ ಪೊರ್ದಿ ಯಕ್ಷಂ ।
ಮರುಳಾದಂ ಮಿಕ್ಕವರ್ಗೊಂಟಿನೊಳೆ ಮುದುಡಿದರ್ ಚಿತ್ತಮಂ ವಿತ್ತಮಂ ತ
[1] ಬ್ಬರಿಗೊಂಡಚ್ಚೈಸಿದಾಸೂಳೆಯರುಟಿದೊಡೆ ಸಂತಾಪದಿಂ [2] ದೈನ್ಯದಿಂದಂ ॥

ಮಕರಾಂಕಾವಾಸಭೋಗಪ್ರಹತಪಣವಸಂವಾದಿಸೌಭಾಗ್ಯಘಂಟಾ
ನಿಕುರುಂಬಾಂದೋಳಲೀಲಾಯುವತಿಕಬರಿಕಸ್ತೂರಿಕಾರೇಣುಸಂವಾ ।
ಹಕಚಂಚತ್ಕೀರಸಾರೀಪರಿತಗಳಿತಗಾಳಿಪ್ರದಂ ಮಾಟಕೂಟಾಂ
ತಿಕಹೇಳೋದ್ಯಾನಪಾಳಂ ಸುಟಿವುದು ಗಣಿಕಾವೇಶ್ಮಚಾರಂ ಸಮೀರಂ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಾನಗರವ್ಯಾಗಲೋಚನೆಯ ಮಧ್ಯೋಪಾಂತಮನಲಂಕರಿಸಿದ ಕಾಂಚೀಕಲಾಪದಂತೆ ರೂಪುವಡೆದ ರಣಮಂಡಳದ ರಾಜರಾಜಪ್ರಾಸಾದಶಿಖರಮೇ ಶಿಖರಮೆನಿಸಿದುದಯಶಿಲೋಚ್ಚಯಪ್ರಸ್ಥಪ್ರಘಣಪ್ರಾಂತಪ್ರದೇಶಲಕ್ಷ್ಮೀದ್ವಾರ ಮಾಟಕೂಟಚ್ಛಲದಿನುದಯಂಗೆಯ್ವ ಹರಿಣಾಂಕಬಿಂಬದ ಕೆಲಂಬಿಡಿದು ನಿಮಿರ್ವ ಚಂದ್ರಿಕಾಡಂಬರದಂತೆ ವಿಲಂಬಿಸಿ ನಿಂದ ರಾಜತಪ್ರಾಕಾರವಿಸ್ತಾರದೊಳಗೆ

ಬರೆಯಲ್ಬಾರದು ಬಚ್ಚಿಸಲ್ಕರಿದು ಮಾಡಲ್ಕೂಡದೊಡ್ಡೈಸದ
ಚ್ಚರಿ ಭೂಮಂಡಳಮಧ್ಯದಿಂದೊಡೆದು ಮೂಡಿತ್ತೆಂಬಿನಂ ಚೆಲ್ವನಾ ।
ಕರುಮಾಡಂ ನವಭೂಮಿಕಾಪ್ರಕಟಿತಂ ವಿಷ್ಕಂಭವಿಸ್ತಾರಿ ಬಂ
ಧುರಸಂಧಿಪ್ರವಿಭಾಸಿ ನಾಟಕದ ಪಾಂಗಿಂ ಚೂಳಿಕಾಲಾಲಿತಂ ॥ ೧೧೪

ಪ್ರಮುಖದ್ವಾರಪಿನದ್ಧತೋರಣಹರಿದ್ರತ್ನಪ್ರಭಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೌ
ಧಮಯೋದಂಚಿತಮಾದ ಚುಂಚುಲೊವೆಯೊಳ್ ಬಾಲಾತಪಾಸಕ್ತಸು ।
ಪ್ತಮರಾಳಂಗಳನಿಂದ್ರಚಾಪರುಚಿಯಿಂ ತಳ್ಪೊಯ್ದು ತತ್ಕೇಕಿನೀ
ಭ್ರಮೆಯಂ ಮಾಡಿ ಶಿಖಂಡಿಮಂಡಳಿಗೆ ತರ್ಕೈಂ ತಾಂಡವೋತ್ಸಾಹಮಂ ॥೧೧೫

ಬಳಸಿದ ನೀಲದ ಮುತ್ತಿನ
ತೊಳಗುವ ಮಾಣಿಕದ ಬೆರಕೆವೆಳಗಿನ ಬೆಳಗಂ ।

1 ಕ. ಚ್ಚರಿ. 2 ಗ. ಧೈರ್ಯ.

ತಳತಳಿಸಿ ಬಿಸಿಲ ಬೆಳ್ದಿಂ
ಗಳ ಕಾಳದ ಕಣಿವೊಲಿರ್ಪುದಾಕರುಮಾಡಂ ॥ ೧೧೬

ಕರುಮಾಡಕ್ಕೆ ಸರೋಜರಾಗರುಚಿಯಿಂ ಕಾಶ್ಮೀರಮಂ ನೀಡುವಂ
ತಿರೆ ಮುಕ್ತಾಫಲಲಂಬನಪ್ರಚುರಸಾಂದ್ರಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಿಂ ನೋಡುವಂ ।
ತಿರೆ ಸುತ್ತಿರ್ದ ವಿಳಾಸದಿಂದಮೆಸೆದತ್ತಾಲಿಂಗನಂ ಮಾಡುವಂ
ತಿರೆ ಶುದ್ಧಾಂತನಿತಂಬಿನೀಮಣಿಮಯಪ್ರಾಸಾದವಾಸೋತ್ಕರಂ ॥ ೧೧೭

ವ॥ ಆರಾಜಗೇಹಾಜಿರದ ಸೀಯದರದ ಕಂಟಿಯಬಾರದಂತರಾಳದಲ್ಲಿ

ಗಿರಿಗಳ ರೂಪದಿಂ ಕೆಲವು ಕರ್ಪುಗಳಿರ್ದಪುವೆಂದು ಕಾಯ್ದಿಳೇ
ಶ್ವರನ ವಿಶಾಲನಿರ್ಮಲಯಶಃಪ್ರಸರಂ ಪಿಡಿತಂದು ನೀಳಭೂ ।
ಧರನಿಕುರುಂಬಮಂ ಸೆಱೆಯೊಳಿಟ್ಟುದು ತಾನೆನೆ ದಾನಪೂರನಿ
ರ್ಜರಕಟಸಾನುಗಳ್ ಸೊದಯ ಸಾಲೆಯೊಳಿರ್ಪುವು ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳ್ ॥ ೧೧೮

ಸಿಂಗದ ಜಂಗುಳಿ ಸರಬದ
ಸಂಗಡಮಾನೃಪನ ತೇಜಮಂ ಮಱೆವೊಕ್ಕಂ ।
ತೇಂ ಗಡಣಿಸಿ [1] ಮೆಱೆವುವೊ ಚೆಂ
ಬೊಂಗಳ ಮಂದಿರದ ತೇಜವಾಜಿಸಮಾಜಂ ॥ ೧೧೯

ವ॥ ಅರತನಂತವಿಸ್ತಾರಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ತಳೆದುದಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಪುರುತೀರ್ಥೇಶ್ವರನಾದಿದೇವನುದಯಂಗೆಯ್ವಂದು ಮುನ್ನಂ ಪುರಂ
ದರನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂದೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಾಕೇತಂ ಜಗತ್ಖ್ಯಾತಮು ।
ಚ್ಚರಿಯಿಂದೊಚ್ಚತಮಾಡಿ ಮಾಣ್ಬನಱಿಯೆಂ ಮತ್ತಾಪುರಂ ಚೆಲ್ವನಾ
ಪುರಮಿಂಬಾಪುರವೊಳ್ಳಿತಾಪುರಮದಂತಿಂತೆಂಬ ಬೇಳಂಬಮಂ ॥ ೧೨೦

ಅದನಾಳ್ವಂ ನಿಜಬಾಹುರಾಹುಕಬಳೀಭೂತಾರಿಸಂತಾನನಂ
ಘ್ರಿದಳತ್ಪಂಕಜರೇಣುಶೋಣಿತಶಿರೋಭೂಭೃತ್ಸಮಾದಾನನಾ ।

---

1 ಗ. ಮೆರೆವುವಾ.

ಸ್ಪದಸಂಭಾವಿತಸತ್ಯಶೌಚಗುಣರತ್ನಾಂಭೋನಿದಾನಂ ಧರಾ
ಸುದತೀಹೃತ್ಪತಿ ಸಿಂಹಸೇನನನಘಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೨೧

ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣಪ್ರಸ
ನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳ
ಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣವರ್ಣನಂ
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀವರನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಳೇಂ
ದೀವರಪೀಯೂಷಭಾನು ಸಾಹಿತ್ಯನಟೀ |
ಭಾವಕಶೈಲೂಷಂ ಜಗ
ತೀವಿದಿತಯಶಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ಸಿರಿಯ ಘನಸ್ತನಂ ತುಟಿದಗಲ್ದುರಮುರ್ವರೆ ಪರ್ವಿ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂ
ದಿರೆ ನಿಡಿದಾದ ಬಾಹುಬಳಮುನ್ಮದಸಿಂಧುರಕಂಧರಕ್ಕೆ ಬ |
ಜ್ಜರದಮಳ್ಗಂಬಮಾದ ತೊಡೆ ನೀಳ್ದು ಬೆಳಂತಿಗೆಬೆಳ್ಪನಾಳ್ದ ಪಂ
ಕರುಹಮನಾಳಿಗೊಳ್ವ ನಗೆಗಣ್ ಜಗದೊಳ್ಮೆಱೆಗುಂ ನೃಪೇಂದ್ರನಾ ॥ ೨

ಮನಸಿಜಕಲ್ಪಲತಾನಂ
ದನಮೆನೆ ಬಿಂಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಕಿದಬಳಾಜನಮಂ |
ನನೆಕೊನೆವೋಗಿಸುತಿರ್ಪುದು
ಮನುಜಮನೋಭವಭವದ್ವಿಲಾಸವಸಂತಂ ॥ ೩

ಬೆದಱೆ ಮನಂ ಕಲಂಕೆ[1] ತನು ಬಾಡೆ ಮೊಗಂ ಸುಟಿದೋಡೆ ಕಣ್ಣನೀರ್
ಬೆದೆಬೆದೆಬಂದು ತಾವೆ ತಮಗೇನೆರವಪ್ಪರೊ ಚಿತ್ತಜಂಗೆ ಬಾ |
ೞ್ಮೊದಲೆನಿಪಟ್ಟಿಕಾರ್ತಿಯರಟಿಲ್ದು ನೃಪಾಲಮನೋಜನಿಂತು ನೋ
ಡಿದ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿಲತಿಕಾಸುಮನಶ್ಶರಮೋಹಪಾಶದೊಳ್ ॥ ೪

ಸ್ಮರಪಾಶಪ್ರೇರಿತಂ ಗೋರಿಯ ಹರಿಣಿಯವೊಲ್ ಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತತ್ಕೇ
ಕರರೋಚಿರ್ವಾರಿಯಿಂ ತದ್ದರಹಸಿತವಚಶ್ಚಂದನಾಸೇಕದಿಂ ತ |
ತ್ಪರಿಹಾಸಸ್ಪರ್ಶಸೌಖ್ಯಾಮೃತದಿನೊದವೆ ಶೀತೋಪಚಾರಂ ಪ್ರವಾಲಾ
ಧರೆಯರ್ ಕಣ್ಬೇಟದೊಳ್ ಕೋಟಲೆಗೊಳೆ ಮೆಱೆಗುಂ ಭೂಪ[2] ನಾಶ್ಚರ್ಯ
ರೂಪಂ ॥ ೫

---

1 ಗ. ಕಲಂಕಿ. 2 ಗ. ರೂಪಂ,

ನೆರವಿಲ್ಲೀವಿಱಿವಲ್ಲಿಗೇಹೆಱಗದೇಂ ಕೇಳ್ ತ್ರಿಲೋಕೀಧುರಂ
ಧರನಾಗೋತ್ರಮಹೀಧರದ್ರಢಿಮನಾಕೂರ್ವೋನ್ನತಾಂಸಂ ದಿಶಾ ।
ಕರಿಹಸ್ತಾಯತಮಾಂಸಲಂ ಭುಜಗರಾಜದ್ರಾಘಿಮಾಂ ವಿಶ್ವಭೂ
ಭರಮಂ ತಾಳ್ದಿದುದೊಂದೆ ದಕ್ಷಿಣಭುಜಾದಂಡಂ ಧರಾಧೀಶನಾ ॥ ೬

ಚಪಳವಿಶಾಳಲೋಚನೆ ಜಯಾಂಗನೆ ಧಾರೆಯೊಳಿರ್ದು ನೋಡಿ ಮ
ನ್ನಿಪಳೆನೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಖಡ್ಗಭಿದುರಾಭದುರೀಕ್ಷಣದತ್ತಚಿತ್ತನಾ ।
ನೃಪನ ಕೃಪಾಣಪಟ್ಟಿಕೆಯನೋಲಗಿಪಂ ವಿಕರಾಳಿಕಾಳಿಕಾ
ಲಪನೆ ವಿಚಂಡಿ ಚಂಡವೆರಸಂತಕನುಜ್ಜ್ವಲಕಾಂತಿದಂತಕಂ ॥ ೭

ಯಮದಂತಾಶನಿಪಾತದೊಂದು ಸವಿಯಂ ಶ್ರೀಸಿಂಹಸೇನಪ್ರತಾ
ಪಮನುಗ್ರಾಜಿಯೊಳುಂಡು ಕಂಡು ಬಟಿಯಂ ಪ್ರಾಣೈಕಮಾತ್ರಪ್ರಸಾ ।
ದಮಹಾಲಾಭದಿನಾತನಾಜ್ಞೆ ತಿಲಕಂ ತತ್ಕೀರ್ತಿ ಪೂಮಾಲೆ ತೇ
ಜಮೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯಾಗೆ ಬಾಟ್ವರಿಳೆಯೊಳ್ ವೀರಾರಿಭೂಪಾಲಕರ್ ॥ ೮

ಮದಗಜದ ಪೊರಜು ಪೊಯ್ದೋ
ಟ್ವ ದೊಡ್ಡಮಾರ್ಗದ ಕಿಣಂಗಳಂ ಕಿಗ್ಗಣ್ಗೊಳ್ ।
ಪದನತನ್ನಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ನೃಪ
ನೊದೆದೇಪೆಂದೆತ್ತೆ ತಲೆಯ ನಂಟಿಸದೇಟ್ವರ್[1] ॥ ೯

ತನಗೆ ಶುಭಮೆಂದ ವಂದಿಯ
ಮನೆಯಂಗಣದೊಳಗೆ ಪಣ್ತುಪರ್ವಿದ ಮಂದಾ ।
ರನಮೇರುಪಾರಿಜಾತದ
ಬನದೊಳ್ಸರಿ ಮೆಱೆವಲ್ತೆ ವನಕೇಳಿಗಳಂ ॥ ೧೦

ಬಿದಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಸನಂ ಸುಕೃ
ತದ ರಾಶಿಗೆ ಬರೆದ ಲಚ್ಚಣಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಮೋ ।
ಹದ ಸಿದ್ಧಾಂತಂ ತಾನೆಂ
ಬುದು ಭೂಪನಮೋಘವಾಕ್ಯಮಂ ಭುವನಜನಂ ॥ ೧೧

---

1 ಗ. ನಂಟಂಪೆರಳ್ವರ್.

ವ॥ ಆನೃಪಾಲಮೌಲಿಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಪದವಾಕ್ಯಪ್ರಮೇಯ ನ್ಯಾಯ ರಾಜನೀತಿ ಭರತ ಸುರತಾದಿ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಾವಾರಪಾರದೃಶ್ವನುಂ। ನಿಸರ್ಗಸಮಗ್ರ ರಿಪುಷಡ್ವರ್ಗಜಲಧರಪಟಲಿಕಾಮಾತರಿಶ್ವನುಂ। ಚತುಃಪ್ರಕಾರ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಧಿದೇವತಾಯೌವತನಿತ್ಯನಿಷೇವ್ಯಮಾಣ ವೀರವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲಕ್ಷಿತ ಕೇಯೂರಮಂಡಿತಭೂರಿಭುಜದಂಡನುಂ ವೈರಿವೀರಧಾರಿಣೀಧವಜೀವಗ್ರಾಹಂಗ್ರಹಣಸಮಾಗೃಹೀತಸಪ್ತಾಂಗಷಂಡನುಂ। ಸಿಂಹಪೀಠ ಪರಿಸರಧರಾಲಿಂಗಿತ ಸರ್ವಾಂಗೀಣಪ್ರಣತ ಪ್ರಾಣದಾನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪಾರ್ಥಿವ ಚೂಡಾಪೀಡ ಮಣಿಗಣ ಮರೀಚಿಪರಿಧಿ ಪರೀತ ಚರಣ ನಖ ಚಂದ್ರಮಂಡಲನುಂ। ಸಮ್ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಜ್ಯರಾಜ್ಯಾನುಭೋಗ ವಿಭವ ವಿಲಾಸೋಪಹಾಸಿತಾಖಂಡಲನುಂ। ಅಖಿಲದಿಶಾನಿತಂಬಿನೀ ಕದಂಬಕುಚಕಲಶ ಮಲಯರುಹ ಕಂಠ ಕಂದಳಹಾರ· ಕಬರಿಕಾಭಾರ ಮಲ್ಲೀಫುಲ್ಲ ವಿಲಾಸಭಾಸುರವಿಜಯಯಶಃಪ್ರಸರಕೌಮುದೀವಿಭ್ರಮಶಾರದಾಂಬರನುಂ । ರಾಷ್ಟ್ರಕಂಟಕನಿಷ್ಪಷ್ಟಮಸ್ತಕ ಹಸ್ತಿವರ್ತಿಕಾದೀಪ್ತೀಭೂತ ತೇಜಃಪ್ರತಾಪಾಡಂಬರನುಂ । ಸತ್ಯತ್ಯಾಗಪರಾಕ್ರಮಪರಾರ್ಧ್ಯಮಣಿರಾಜಿತ ರಾಜರತ್ನಾಕರನುಂ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಕುಶೇಶಯಾಚರಭೂಲೋಕದಿವಾಕರನುಮೆಂಬ ನೆಗಟ್ತೆಗಂ ಪೊಗಟ್ತೆಗತ್ತಳಗಮಾದಂ.

ಆನೃಪಮಕರಧ್ವಜನ ಮ
ನೋನಯನಮರಾಳಮಧುಪಕೇಳಿಗೆ ಸರಸೀ ।
ಜಾನನೆ ಕೈರವಲೋಚನೆ
ತಾನೆ ಜಯಶ್ಯಾಮೆ ಸರಸಿಜಾಕರಮಾದಳ್ ॥ ೧೨

ರಮಣೀಯೋಜ್ಜ್ವಲಸಾರವಸ್ತುಚಯದೊಳ್ ಸೌಂದರ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯಭಾ
ಗ್ಯಮನುತ್ಪಾದಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡೆ ಸುಕರತ್ವಂ ತೆಮಳ್ದಪ್ಪುದೆಂ ।
ದು ಮನೋಜಾತನನಂಗನಾಗಿ ಮನದಿಂದಂ ಮಾಡಿದಂ ಪೆಣ್ಣ ವಿ
ದ್ಧಮನೆಂಬಂತುಟು ಗಾಡಿ ರೂಢಿಯ ಜಯಶ್ಯಾಮಾಮಹಾದೇವಿಯಾ ॥ ೧೩

ಅಲರಂಬಂ ಶಶಿಬಿಂಬದೊಳ್ ಮಸೆದವೊಲ್ ಕೂರ್ಪಿಂಗಡರ್ಪಾದ. ಕ
ಣ್ಮಲರ್ಗಳ್ ದರ್ಪಣರತ್ನಮಂ ತಿರುಳಮಿಂಚಿಂದೊಪ್ಪಮಿಟ್ಟಂತಿರು ।

ಜ್ಜ್ವಲಿಪಾಸ್ಯಂ ಪೊಸಮುತ್ತಿನಾಯ್ದುಮರ್ದಿನೊಳ್ತೊಯ್ದಂತೆ ನೇರ್ಪಟ್ಟ ನಿ
ರ್ಮಲದಂತಚ್ಛವಿ ಬೇಡಿದರ್ಗೆ ವರವೀವಂತಿರ್ಪುವಾಕಾಂತೆಯಾ ॥ ೧೪

ಸುಮನೋಬಾಣಮನಿಕ್ಷುಚಾಪಲತೆಯಂ ಭೃಂಗಾವಳೀಜೀವೆಯಂ
ಚಮರೀಜಾಯತಕೇತುವಂ ನಯನದಿಂ ಭ್ರೂರೇಖೆಯಿಂ ಬಾಸೆಯಿಂ ।
ಸುಮವೃದ್ವೇಣಿಯಿನಪ್ಪುಕೆಯ್ವು ಜಗಮಂ ಗೆಲ್ವೆನ್ನ ಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೈ
ವಮಿದೆಂದಾಗಳುಪಾಮಹಾಸತಿಯ ರೂಪಂ ಕಾಮನಾರಾಧಿಪಂ ॥ ೧೫

ತಳಿರ್ಗಳ್ ಬೀಟುಡೆ [1] ಹಸ್ತಪಾದತಳರಾಗಶ್ರೀಗೆ ಕಣ್ಗೊಳ್ವ ಕ
ಣ್ಗಳ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಮಾಲೆ ಕೈರವವನಂ ಸ್ಮೇರಾಸ್ಯಬಿಂಬಕ್ಕುಮಂ ।
ಗಳನೀರಾಜನಭಾಜನಂ ವಿಧು ಮರಾಳಂ ಮಂದಯಾನಕ್ರಮಂ
ಗಳ ಕಾಲ್ಗಾಪೆನೆ [2] ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪವಣೆ ರೂಪಂ ಭೂಪನರ್ಧಾಂಗಿಯಾ ॥ ೧೬

ದಳಿತಾಂಭೋಜಾತವಕ್ತ್ರಶ್ವಸಿತಪರಿಮಳಂ ಕೋಕಿಲಾಕ್ಷೇಪಲೀಲಾ
ದಳಿತಾಪಾಂಗಾನುರಾಗಂ ಮಧುರಫಲರಸಾಸ್ವಾದ್ಯಹೃದ್ಯಾಧರಂ ಕೋ ।
ಮಳೆಯೊಳ್ ಸಂಭೋಗದಿಂ ಸಂಧಿಸೆ ನೃಪನ ಮನೋರಾಗಕೀರ ವಚಃಕೋ
ಕಿಳಮಾಲೋಕದ್ವಿರೇಫಂ ತಣಿವುವೆಳಸಿ ತತ್ಪ್ರೇಮಕಾಂತಂ ವಸಂತಂ ॥ ೧೭

ತರಲಾಪಾಂಗದಿನಾನೃಪಾಲತಿಲಕಂ ಮುಯ್ಯಾಂತ [3] ರಲ್ಬುದ್ಧಪ್ಪೆಯೋ
ಧರಸಂಘಟ್ಟದೆ ಕಾಮುಕೋತ್ಕುರವಕಂ ಸೊಂಪೇಱ ವಾಮೇತರೇ ।
ತರಪಾದಾಹತಿಯಿಂದಶೋಕನೊಲವಿಂದಂ ತಳ್ತು ಸಂತಂ ನಿರಂ
ತರಮುದ್ಯಾನವಿನೋದಮಂ ನಲಿಸುವಂ ಭೂಕಾಂತನಾಕಾಂತೆಯಂ ॥ ೧೮

ಘುಸೃಣರಸಾವಗಾಹಭರಮಂ ರದನಚ್ಛದರಾಗಭೋಗವಾ
ಗಿಸೆ ಘನಸಾರಚಂದನಜಳಪ್ಲವಮಂ ದರಹಾಸಕಾಂತಿಗಳ್ ।
ಪಸರಿಸೆ ಮನ್ಮಥಸ್ವನರಸಾಮೃತದೊಳ್ಮುಳುಗಾಡಿ ಮೂಡಿ ಸಂ
ದಿಸೆ ಪುಲಕಂ ನೃಪಂ ಪಡೆವನಂಗನೆಯೊಳ್ ಜಳಕೇಳಿಲೀಲೆಯಂ ॥ ೧೯

---

1 ಕ. ಪೀಳುಡೆ. 2 ಕ. ಕಾಳ್ಗಾಪೆನೆ. 3 ಕ. ಮುಯ್ಯಾಂತು,

ವ॥ ಅಧರಾಧಿನಾಥಂ ಭೀಮನಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯು [1] ಶಿಖರಿಸಿಂಹಾಸನಂ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನೊಂದು ದಿವಸಂ ಸರ್ವಾವಸರಸಭಾಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಾಸಾದ [2] ಭವನಮುಖಭದ್ರದೊಳ್ ಕಂಠಕಾಂಡಮಂಡನೀಭೂತನಿರ್ಮುಕ್ತಮುಕ್ತಾಫಳ ಯಿತ ಪ್ರತಿಫಳಿತ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಳಿಕಾವಿಭೂಷ್ಯಮಾಣ ಚೂಳಿಕಾಮಾಣಿಕ್ಯಕಲಶ ವಿಳಸನ ದೊಳ್ ಗೋಪಾನಸಿಕಪ್ರಾಂತಸೂತ್ರಿತ ಮರಕತಮುಕುಳ ಮಾಣಿಕ್ಯಲಂಬನ ಮುಕ್ತಾಲಂಭೂಷ ನೀಲವಂದನ ಮಾಲಿಕಾಜಾಲ ಸಂಭೇದ ಪ್ರಗ್ರಹಪ್ರವಾಹ ತರಿತಾಯ್ಯಮಾಣದಿಕ್ಕೋಣಕುಹರದೊಳ್ ಕುಳಿಶದಳಫಳಕಪ್ರವಾಳಿಕಾದಂಡಿಕಾ ವೈಡೂರ್ಯಪರ್ಯಂಕ ನಿರ್ಯೂಹ ಮಯೂಖಲೇಖಾವರ್ಣ ಸಾಕಲ್ಯ ನಿರ್ನ್ನರ್ತಿತ ರಾಜಾಂಗಣಭೂಮಿಭಾಗದೊಳ್ ಪ್ರಣಯವರ್ತಿತಕಾರ್ತಸ್ವರ ಸ್ತಂಭ [3] ಸಂಭೃತ ರಂಗರಮಣೀಯಕದೊಳ್ ನಿಷ್ಟಪ್ತತಪನೀಯ ನಿಷ್ಠುರಾರೂಢ ಮಾನ ರಾಜನ್ಯಕೋಟೀರಕೋಟಿ ಪರಾರ್ಧ್ಯರತ್ನರೋಚಿರ್ವೀಚಿಕಾನೂತ್ನರ ತ್ನಾಕರನಿರ್ಧೂತ ಪೋತ ಬಿಂಬಾಡಂಬರ ಸ್ತಂಬೇರಮವೈರಿಪೀಠಿಕಾಧಿಷ್ಠಿತಂ ನಿಜಾಧಾರಾಸನಸನಾಥೀಭೂತ ಜಯಶ್ಯಾಮಾಶ್ಯಾಮಳಾಪಾಂಗ ಹರಿನೀಲಮಾಲಾ ಪರಿಲಬ್ಧವಕ್ಷಸ್ಥಲತಾರಹಾರಂ ಕುಂತಲಕಲಾಪಲತಾಂತಭಾರ ಮೃಗಮದಾಮೋದ ಪರಿಹಸದದ್ಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರಮಂಜರೀಪುಂಜ ಚಂದ್ರಕಸ್ತಬಕವಾರನಿವಾರಣರಣಿತ ಚಮರೀಜವೀಜನ ಮಂದಮಾರುತಾಂದೋಳ ತರತ್ತರಂಗಿತೋತ್ತರಂಗ ಗಭೀರ ಮನಶ್ಚೇಳಾಂಚಳವಿಳಸನನೋಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪಾಗಳ್ [4]

ಪೊಳೆವೆಳದುಂತುಱಂ ತುಱುಗೆ ಸೂಸುವ ದುಗ್ಧತರಂಗಮಾಲೆ ಕೆಂ
ದಳಿರ್ಗಳೊಳಂಚೆ ಸಂಚಳಿಪನಂಗನ ಜಂಗಮಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಮಂ ।
ಜುಳಕರಪುಂಜವಂ ಕೆದಱುವೈಂದವಕೋರಕಜಾಲಮೆಂಬಿನಂ
ಬಳಸಿದುದಾಮಹೀಪತಿಗೆ ಚಾಮರವಿಕ್ಕುವ ಕಾಮಿನೀಜನಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಮೃಗಮದದ ಕಂಪಿಂಗಂ ಮೃಗಧರನ ಸೊಂಪಿಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿ ಕಳೆಗಳೊಡನೊಡವಳೆದು [5] ಜಾಣೊಡನೆ ಜವ್ವನಂ ಮೆಱೆದು ನಾಣೊಳ್ ನನೆಕೊನೆ ವೋಗಿ ಬೇಟದೊಳ್ ಬಿರಿದು ಕೂಟದೊಳರಲ್ದು ಲೇಸಿನೊಳ್ ವಾಸನೆವಡೆದು ಜಗಮಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನ ಬಲ್ಲಾಳನ ಕೈದು [6] ಸರಲ್ಗಳೆಯ್ದುವೆಂದು

1 ಕ. ಗ. ಚ್ಚಯೋಯು. 2 ಕ. ಪ್ರಸಾದ, 3 ಕ. ಸ್ತಂಭಿತಕ.
4 ಕ. ಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಗಳ್. 5 ಗ. ವರಿದು 6 ಗ. ಕೈಪು.

ಕಾಂತಾವೇಷಲತಾಂತಕಾಂಡಮಂ ವಸಂತನನಂತಮಂ ನಿರವಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಗಾಡಿ ರೂಡಿಯಂ ತಳೆಯೆ ತುಡುಗೆಯ ಕೆಂಬರಲ ಪಸುಳೆವಿಸಿಲೊಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿಯ ಕಡುವೆಳದಿಂಗಳೊಳಂ ಮುಡಿಯ [1] ಕರ್ಪಿಟ್ಟಳುರ್ಕೆಗತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಮನಸಿಜಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಮೆಂಬ ಲೀಲೆಗಾಲಂಬಮಾಗಿ

ಅಳವಡೆ ಕೊಂಡ ನುಣ್ಪಸದನಂ ಪೊಸಜಾಣ್ನುಡಿ ಜಾಣರಂ ಮರು
ಳ್ಗೊಳಿಸೆ ಪೊದಟ್ಟ ಮುದ್ದುನುಡಿ ಭಾವಕರೊಳ್ ಮದನಾನುರಾಗಮಂ ।
ಬಳಯಿಸೆ ರೂಪು ನೋಟಕರ ಕಣ್ಗಮೃತಾಂಜನಪುಂಜಮಂ ಪುದುಂ
ಗೊಳಿಸೆ ನೃಪೇಂದ್ರನೋಲಗದೊಳಿರ್ದುದು ವಾರವಿಲಾಸಿನೀಜನಂ ॥ ೨೧

ಸವಿಯಂ ಸಾಲಿಡೆ ಹೊಯ್ದು ನೋಡಿ ಶ್ರುತಿಯಂ ಮೇಲ್ತಂತಿಯಂ ನೂಂಕಿ ಕೂ
ಡುವ ಪಾಂಗಿಂ ಪ್ರತಿದಂಡಿಕಾಪ್ರಕರಮಂ ಮೇಳೈಸಿ ಪೀನಸ್ತನಾ [2] ।
ಗ್ರವನಾಲಿಂಗಿಸಿ ತುಂಬಿ ಸಾರ್ಚಿ ಕಳೆಯಂ ತೀರ್ದತ್ತು ಮಿಾರ್ದತ್ತು ನೋ
ಡುವಿಳಾಕಾಂತನ ಪಕ್ಕದೊಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ವೀಣಾಧರೀಸಂಕುಲಂ ॥ ೨೨

ಕ್ಷಮರಾಪ್ತರ್ ನಯಕೋವಿದರ್ ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥರ್ ಸ್ವಕೀಯಾನ್ವಯ
ಕ್ರಮಸಿದ್ಧರ್ ಮತಿಬುದ್ಧವೃದ್ಧರುಪಧಾಶುದ್ಧರ್ ಕುಲೀನರ್ ನೃಪೇಂ ।
ದ್ರಮೃಗೇಂದ್ರಾಸನಪಾದವಿಷ್ಟರದೊಳಿರ್ದರ್ ಸಂದ ಪಂಚಾಂಗಮಂ
ತ್ರಮಮೂರ್ತ್ಯಾಕೃತಿವೇಷಮಂ ತಳೆದವೋಲ್ ಪಂಚಪ್ರಧಾನೋತ್ತಮರ್ ॥ ೨೩

ಪರಿಜನಜೀವನಂ ಸಕಲದೇಶಸಮಾಹಿತವೃತ್ತಿ ಭೂತಳೇ
ಶ್ವರಧನವೃದ್ಧಿ ರಾಜಗೃಹಕರ್ಮ [3] ಕಳಾಪಸಮುಚ್ಚಯಂ ನಿರಂ ।
ತರಮಿವರೊಂದು ಕಂಟಮೊನೆ ಬಾಳ್ಮೊನೆಯಾಗಿರೆ ಸಲ್ವುದೆಂಬಿನಂ
ಕರಣಗಣಾಗ್ರತಸ್ಸರರ ಮಾಲೆ ಮನಕ್ಕೆಸಗಿತ್ತು ಲೀಲೆಯಂ ॥ ೨೪

ಇವು ವಿದ್ಯಾಪರ್ವತಮಂ
ಬ ವಿಳಾಸಾನ್ನೃತ್ಯದಿಂದೆ ಮಣಿಮಯಪೀಠಾ ।
ನಿವಹದೊಳೆಸೆದುದು ಗಡಣಂ
ಕವಿಗಳ ಗಮಕಿಗಳ ವಾದಿಗಳ ವಾಗ್ಮಿಗಳಾ ॥ ೨೫

---

[1] ಗ. ಕರ್ಪಿನಿತಳುಕೆ. [2] ಕ. ಗ. ಸ್ತನಾಂ ಗ. ಘರ್ಮ. [3] ಗ. ಕಳಾನ್ಯಪಸೇ.

ಜಗತೀಶಂ ನೋೞ್ಪ ಕಣ್ಗಂ ನುಡಿವ ದನಿಗಮಿಂಬಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಂದೋ
ಳಿಗಳಿಂ ದಂಡಾಧಿಪರ್ ಮಾಂಡಳಿಕರಧಿಕಸಾಮಂತರಂತರ್ನಿಯುಕ್ತರ್ ।
ವಗೆಕಾಱರ್ ಗಾಯಕರ್ ಪಾಠಕರಡಪದವರ್ ನೆತ್ತಕರ್ ವಾಸಕಾಱರ್
ನಗೆಕಾಱರ್ ವಾದ್ಯಕರ್ ಚಿತ್ರಕರಣುಗಿನವರ್ ಸೂಳೆವಾಳರ್ ಪಯಾಳರ್ ॥ ೨೬

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಕಲಿತನದಿಂ ಕಡಿದಂತೆ, ಗರುವಿಕೆಯಿಂ ಕರುವಿಟ್ಟಂತೆ, ಗಂಡಗರ್ವದಿಂ ಕಂಡರಿಸಿದಂತೆ, ಬಲ್ಲಾಳಿಕೆಯಿಂ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಂತೆ ತಿಣ್ಣಮಾದೊಡ್ಡಂಗಾಡಿ ಸಭೆಯ ಕಣ್ಗಳಂ ಕವ್ವರೆಗೊಳಿಸೆ ಪೂಸಿದ ಚಂದನದ ಭೂರಿಭುಜಶಿಖರದೊಳಣ್ಕೆಗೆಯ್ದ ಕುಂಕುಮದ ಬಿಂಕಂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟದ ತೋಳ ಮೊದಲೊಳ್ ನೆರ್ಮಿಸಿದ ಕೆಮ್ಮುಗಿಲಿನ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ಮಾಱಳವಿಗಗ್ಗಳಮಾದ ಪೇರುರದ ಪರೆಪು ಕರಿಯದಂಡೆಯ ಜಳವಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೆರಕೆವೆಳಗಿಂ ಸುರಧನುವಿನ ಹೊರಜೆಹತ್ತಿದೈರಾವತಕ್ಕೆ ವೈರಮನೊಡರ್ಚೆ ಮಲ್ಲಪಡಿಯ ಪೞಯ ದತ್ತಿಗುಲ್ಲಾಳದಿಂ ನಡೆದು ತೋೞು ಹಿಂಗಾಲ್ನಿಂದ ಸೂಳಾನೆಗಳ ತಾಳವಟ್ಟಮಂ ಪಿಡಿದು ಪಿಂದಣ್ಗೆ ಚಗಿದು ತೆಱಪುಮಾಡಿ ಮೊಗಂಬಡೆದುತರತರಂ ತ್ರಿಭಂಗಿ ಮೆಱೆವ ಜಂಗಮಗಿರಿಗಳಂತೆ ತವಂಗಮಳ್ಳಾಡೆ ಘಟ್ಟಿಸಿ ನಿಂದು ಸಿಡಿಲ ಸಡಗರದ ತಡೆಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬಾಹಾಸ್ಫಾಲನಮಳುರ್ಕೆವಡೆವಿನಮಿತ್ತಂ ದೇವಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಜೆಟ್ಟಿಗಳಂತರ [1] ಜೆಟ್ಟಿಗಳ ಗೋವಳರ ಗೊಂದಣಂ ಜೋಳಿದೆಗೆದು ಮೇಳೈಸುವಾಗಳ್

ಕಡುಮುಳಿಸೇೞೆ ಮಲ್ಲವೆಸರಿಂ ಗಜವಾಂತೊಡಮುರ್ಬಿ ಛಾಯೆಯೊ
ಳ್ಕಿಡಪದೊಡೇಕೆ ಮಲ್ಲತನವೊಲ್ಲದೆ ದಾನಕದೊಳ್ಪೊದಪ್ಪೊಡಂ ।
ಪಿಡಿದುದೆ ಕತ್ತರಂ ಕರವಳಂ ಸೆರವಟ್ಟಣಿ ಹತ್ತೆ ಡೊಕ್ಕರಂ
ಚಡಿಕೆ ತುಳಾಡಿ ಪೊಟ್ಟಮುಡುಹಂ ಮುಹಡಂ ದಣು ವಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಸಂ ॥ ೨೭

ವ॥ ಎಂದು ಮಲ್ಲಮಾತಂಮಾಡಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಜಗಜೆಟ್ಟಿಗಳ ಗೊಂದಣಂ ಮಾನಕನಕಾಚಳನ ಮಹಿಮೆಯನೋಲಗಿಸಲ್ ಬಂದ ಕುಲಶಿಖರಿಶಿಖರಕಳಾಪದಂತಿರ್ದುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಜಗಮನದಿರ್ಪಲಾರ್ಪ ಬಿರುದಾಂತ ಬಲಂಗಳನೆತ್ತಿ ನುಂಗಿ ಮ
ತ್ತುಗುೞದ ಬೀರವರ್ತಿಸಿಕರಂಗಳ ಬಾಹ್ಮೊದಲಾದ ಚಾಗದೋ ।

---

1 ಕ. ಳಂತರಜೆ.

ಲಗದ ವಿಡಂಬಡಂಬರಕೆ ಕಣ್ಗೆಲೆಯಾದ ವಿಲಾಸವೊಪ್ಪೆ ಗ
ದ್ದಿಗೆಯೊಳಗಿರ್ದುದಗ್ಗಳಿಕೆಯುಗ್ಗದ ಪಾರ್ಥಿವಪುತ್ರಸಾರ್ಥಕಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ತಿಮಿತ್ತಿಳಿಕಮೆಂಬುದು ಪಸುಗೂಸಿಂಗೆ, ಮಸಿಯೆಂಬುದು ಹುರಿಯೋಡಿಂಗೆ, ಪಣಿಕಟ್ಟೆಂಬುದು ಪೆಟವಲೆಟ್ಟಿಂಗೆ, ಬೇಳ್ವೆಯೆಂಬುದು ಪಾರ್ವಂಗೆ, ಜಡೆಯೆಂಬದು ಗೊರವಂಗೆ, ತಟ್ಟೆಂಬುದು ಸವಣಂಗೆ, ತಳಪಟ್ಟೆಂಬುದು ಹೊಲ್ಲಂಗಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲ ಗೆಲ್ವ ಕಲಿಗಂ ಬಿರುದಂಗವೋವುದೊಂದಲ್ಲದೆ, ಸಿರಿಗಂದದಣ್ಪಿನೊಳ್ ಪರಭಾಗಂಬಡೆದ ಮುತ್ತಿನ ತಿಸರಂ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ತೇಂಗಿನಿಂದ ತಾವರೆಯ ಮಾಲೆಯೊಳೋರಗೆಯಾಗೆ ಮದವಟ್ಟಿದೆಗೆದಿಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ ಚೆಲ್ವ ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿದ ಕರಿಯದಂಡೆಯೊಳೆರಡೆಡೆ [1] ಬರೆ, ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪರಿಮಳಕ್ಕಮುಡಸಿದ ಕಪ್ಪುರದ ಪಪ್ಪುಕಕ್ಕಂ ಮಱಿದುಂಬಿವಿಂಡು ಮುಂದೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಬರೆ, ಕಟ್ಟಿಬಂದು ರೂಪು ರೇಖೆವಡೆಯೆ, ರೇಖೆ ಕೋಮಳಿಕೆವಡೆಯೆ, ಕೋಮಳಿಕೆ ಕೊಂಕುವಡೆಯೆ, ಕೊಂಕು ಬಿಂಕಂಬಡೆಯೆ, ಬಿಂಕಂ ಲುಳಿವಡೆಯೆ, ಲುಳಿ ನವಣಿವಡೆಯೆ, ನವಣಿ ಬಹುವಿಕೆವಡೆಯೆ, ಬಹುವಿಧದ ವಹಣಿಯ ಮಾರ ಚಿತ್ರದ ಗತಿಗಳೊಳ್ ಮೆಱೆದು

ಬಿರುದಂ ಮೇಳಯದೊಳ್ತೊಡರ್ಚಿ ಬಿರುದಂಕಂ ಮೆಚ್ಚುತುಂ ಸಾರ್ಚಿಮು
ಚ್ಚಿರದಂಕಂ ಕಳದಲ್ಲಿ ನೋಡು ಬಯಲೊಳ್ಪೇಡೆಂದು ಕೈಯಾಣಿಯಿ
ಟ್ಟಿರ [2] ಸಂಕಂ ಪಱೆಗುಟ್ಟಿ ಮಾಸವಳವಂಕಂ ಬಾಸೆಯಂ ಸಾಱಿ ಬಿ
ತ್ತರದಿಂದಿರ್ದುದು ಮೊತ್ತದಿಂದೆ ಭೃಗುಪಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿ ಮಾರ್ತಂಡರ್ಪೊಲ್ ॥ ೨೯

ವ॥ ಮತ್ತಮತ್ತ ಕಂಟಿಯಬಾರದ ಸೀಯದರದೆಡೆಯೊಳ್ ಮೇಲೆ ಸಾಱುವ ಡಾಡೆಯ ದನಿಗಂ ಕೆಳಗೆಸೆಯ [3] ತೆಮಳ್ದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವಂದುಗೆಯ ತೊಡರ ಬಲ್ಲಿಗೆ [4] ಬಲ್ಲುಲಿಗಂ ಸುಟ್ಟುರೆ ಮಸಗಿ ಸುಟಿದು ನೆಗೆದು ಕವ್ವರಿಸಿ ಕವಿವ ಸೊರ್ಕಿನ ಸೊವಡಿಂಗಂ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದು ನಿಂದ ಯಾಪುಸಾಮಜಸ್ತೋಮಮನಿತುಂ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಬೆದಱಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡೆಯುಂ । ಎರಲ್ವಟ್ಟೆಗೆತ್ತಿ ಸುಟ್ಟಿಸಿದ ಕೆಯ್ಯ ಸುಯ್ಯಭರದೊಳ್ ಸುಱಿದು ಸೂಸುವ ಪುಷ್ಕರದ ತುಂತುಱಿಂ ತುಱುಗಿ

1 ಗ. ಳೆರಡೆರಡೆ. 2 ಗ. ಟ್ಟಿರೆಸಂಕಂ. 3 ಕ. ತೆಮಳ್ದಿ. 4 ಗ. ಬಲ್ಲುಲಿಯುಂ.

ಸುತ್ತಿದ ಪಂಚಾಯುಧದ ಪುಲ್ಲಿಗೆಯ ತೊಂಗಲ ಸೆಱಂಗು ನಾಂದುಃಪಿಣಿಲೇಱಿದೆ ಒಲ್ಚಿದ ವೇಣಿಯೊಳ್ಪೆಣೆದು ಮಿಂಚಿನಂಚೆವೆರಸು ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಿೞಲು ಕಾಲೂಱಿದಂತೆ ಮೇಲೆ ಮೆಱೆಯೆಯುಂ। ಗಂಡಮಂಡಳದಿಂ ಬಿರಿವಿಟ್ಟಂಬರಕ್ಕೊಗೆವ ಮದದ ಕದಡಿನ ತೋರಧಾರೆಗಳನಡಿಗಡಿಗಪ್ಪಳಿಸುವಗ್ರಪಲ್ಲವದ ಚಪ್ಪರಣೆಗಳಿಂ ಬೆಪ್ಪಳಿಸಿ ನೆಗೆದು ತಿಮಿರ್ದ ಕುಂಕುಮದಿಂ ಕೆಂಕಮಾದಂಗವಟ್ಟದೊಳ್ ಬಿಂದುವಿಟ್ಟು ಕಿಱುವುಲಿಯ ಜೋಡಂ ತೊಟ್ಟಂತಿರಿಟ್ಟಳಮಾಗೆಯುಂ। ಭೋರೆಂದು ಸುರಿವ ಕೀಟ್ಮದದ ಪೂರದಿಂ ಕಾರ ಕಾವಣಮಂ ಜಂಝಾನಿಳನೊತ್ತುವಂತೆ ಕುಱುಕುಱುಂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತುಂ, ಗಜಱುವ ಗಳೆಕಾಱರ, ಚಪ್ಪರಿಸುವೊಪ್ಪಕಾಱರ, ಕರೆವ ಪರಿಕಾಱರ, [1] ಪಾರೈಸುವಾರೆಕಾಱರ ನೆರವಿಗಳಂ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತುಂ। ಪೊಱಮುಯ್ವಿನೊಳ್ ಮಲಂಗಿದ ಕೂರಂಕುಶದಿನೆಳವೆಱೆ ಮೂಡಿದ ಮೂಡವೆಟ್ಟಿನ ಕೋಡುಂಗಲ್ ನಡೆದು ಒರ್ಪಂತೆ ಬಂದು ತಮಂಗಮಂಟಪದ ಮತ್ತವಾರಣದ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತವಾರಣಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ಪೊಡೆವಡುತ್ತುಂ

ತೞಿಯೊಳ್ ಚಾದಂತನೆನ್ನಾನೆಗೆ ಮಲೆದೊಡೆ ವೈಹಾಳಿಯೊಳ್ ದಿಗ್ಗಜಂ ಬೆಂ
ಬೞಿಯೊಳ್ ಕಾಲ್ಗೋದೊಡೀಕಟ್ಟಣಕದ ಮದದೊಳ್ ಕರ್ಬೊಲರ್ಕಾವರೂಹುಂ।
ಸುೞಿದೋಡಿತ್ತಾದೊಡಾರೋಹಕತನಮನೆಲೇ ಕೇಳ ನೀ ನಿನ್ನ ಕೈಗೈ
ವೞಿಯೊಳ್ ಕಲ್ತಾತ [2] ನಲ್ತಂಕುಡು ಸಮಯಮನೆಂದಂಕದಾಸಾರರಿರ್ದರ್॥ ೩೦

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಲ್ಲಿ ಪಣ್ಣಿಸಿ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸುೞಿವ ಪೀಯೂಷಪೂಷಮೃಗ್ಯಳೂಕಸಂಭವಂಗಳುಂ ದೇವಮುನಿಸತ್ವಂಗಳುಮಪ್ಪ ಪಟ್ಟತರದ ವಾರುವಂಗಳಾಂದೆಯಂತೆ ಮದಕ್ಕೆ ಮೆಱೆವ ತಪ್ಪಿದಕ್ಕರದಂತೆ ತೊಡಿಗೆಸುಸರಹಾರದ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಸರದೊಳಳವಡುವ ಡಾಳೆವೆಂಡತಿಯಂತೆ ಕೈಸನ್ನೆಯಱಿವ ಜಾತಿಜಾಯಿಲಂಗಳನುಯ್ಯಲ ಮಣೆಯನೊಲೆದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ತಿರಿಪಿ [3] ತಂದು ಸಮ್ಮುಖದೊಳ್ ಕೈಕೊಳಿಸುವ [4] ಮೆಲ್ದಾಯದಲ್ಲಿ ಪೊಲ್ಲದಿನು [5] ಲ್ಲಾಳಸಮೆಸೆವುಲ್ಲಾಳದೊಳಂ ಕೆದಱಿದ ಪೂವಲಿಯ ಕುಸುಮದೆಸೞ ಪರಿಮಳಮನಂಟಂಟು ವಾಸಿಸುವಂತೆ ನಾಸಾಪುಟದಿಂ ಖುರಪುಟಮಂ ಸೂಸಿ ಬಂಬಲು [6] ತುರುಂಗಲಾಗಿ

1 ಕ. ಪಾಲೈಸುವಾಲೆಕಾಱರ. 2 ಗ. ನಲ್ಲೆಂ. 3 ಕ. ತಮ್ಮ
4 ಕ. ವೆಲ್ಲಾಯ. 5 ಗ. ಮು. 6 ಗ. ತುರುಂಗಲ್ಮಾಗಿರೆ.

ರೆವೊಳಿಸಿ ಪೊಱಮಡುವ ಕಾಲನವಣಿಗಳೊಳಮೇಂ ನವವಿಧದ ಬಿನ್ನಣಮಂ ನಿನ್ನಾ ಳ್ದಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂಬಂತಿರುದ್ಭಾವಂಬಡೆದು ಮುರಿದು ಪತ್ತಿಸಿದ ಕೊರಲ ಕೊಂಕಿನೊಳಂ ಚಳಯುಮಿತ್ತ ಕತ್ತುರಿಯ ಕದಡಮೆಚ್ಚದಂತಿರುಚ್ಚಳಿಸಿ ಪಾಯ್ವ ಪಡೆ ಮೂತ್ರದ ಪದಪಿನೊಳಂ ಕೈಮಣೆಗೊಂಡ ಪೆಱವನಂತೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ ಪೊಕ್ಕು ಸಾರ್ವ ಪಚ್ಚವದ ಪದಪಿನೊಳಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನೋಲ್ಪ ರಾಜರಾಜನ ಕಣ್ಗಳಂಗಣದೊಳ್ ಬೆಡಂಗು ಭಂಗಿವಡೆವಿನಮೇಱಿ ತೋಱಿ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಪೊಗಟ್ಟೆ ಕುದುರೆಕಾಱರ [1] ಕೇಣಕದನುಮಾನಕ್ಕಮೋಜಾಯಿತರೋಜೆಯೊಲವ [2] ಱದ ಭೂಮನಕ್ಕಂ ಸಕ್ಕಸಮನಾಗಿ ತೂಗಿದಂತೆ ಉಳಿಯಸಲ್ಗಳಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಯೆಂದು ನಿಲಿಸಿ

ಖುರಮಂ ನಾಸಿಕೆ ಸೂಸುವಂದದೆ ಬೆಡಂಗಂ ತ್ರಾಸಿನೊಳ್ತೂಗಿದಂ
ತಿರೆ ಲೋಹಕ್ಕೆ ನಿರಾಳಮಾಗಿ ಮೊಗಪಿತ್ತುದ್ಭಾವಮಂ ಜಾಱುಕ।
ಲ್ಪರಿವಂತಾಸೆಯ ಪ್ಪೈಸರಂ ಮೆಱೆವ ಚೆಲ್ವಂ ದೇವ ನೀವೇಱಿ ನೋ
ಡಿರೆ ಚಿತ್ತಂಬಡೆದಪ್ಪುವೆಂದು ಮೆಱೆದರ್ ವಾಹಂಗಳಂ ವಾಹಕರ್ ॥ ೩೧

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ತನಿಗಂಪುಂ ಕಡುಸೊಂಪುಮುಗ್ಗಳದ ಪೆಂಪುಂ ಕೂಡೆ ಕೈಪಂದ ನಂ
ದನದಂತೋಲಗಮಿರ್ದುದೂಱಿವುಱಿಮಾಗಾಬ್ಜೈಸಜಾ [4] ತೂಹಳೂ ।
ವಿನವೀಸಾವಿಸಸಾವುಫೇವುಫೆವುಫೇಹೋಜಾಗುಬೊಲ್ಲೆಂಬ ಗೋ
[5] ಸನೆಯಂ ತಾಳ್ದಿತು ಗಂಡುಗೋಗಿಲೆಯ ತಂಡಂ ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಸ್ವನಂ ॥ ೩೨

ವ॥ ಅಂತು ಒಡ್ಡೋಲಗವಡ್ಡಪರವೆಡ್ಡಮಾಗಿರ್ದುದಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ದೆಸೆವಿಸರಂ ಪ್ರವಾಲಲತಿಕಾವಳಿಯಿಂ ತಳಿರ್ವೇರಿದಪ್ಪುದಾ
ಗಸವರುಣಾಂಬುಜಾತನವರಾಜಿಗಳಿಂ ದಳವೇಱಿದಪ್ಪುದ।
ರ್ವಿಸೆ ಮಣಿಮಾಲೆಯಿಂ ಜಲದಮಾಲೆ ಫಲಾವಲಿವೇಱಿದಪ್ಪುದಾ
ವೆಸಕಮಿದೆಂದು ನೋಡಿದುದು ಮೂಡಿದ ಕೌತುಕಮಂ ಸಭಾಜನಂ ॥ ೩೩

---

1 ಕ. ಕೇಣದನುಮಾನಕ್ಕಮೊಜಯಿತ. 2 ಗ. ವಶದ. 3 ಗ. ಸಕ್ಕು.
4 ಏಳಹೂ (ಕಾವ್ಯಸಾರದ ಪಾಠ.) 5 ಕ. ಸನೆಯಿಂದಾಳ್ದುದು.

ವ|| ಆಖಂಡಳದಿಶಾಮಂಡಳದಿನಂತು ಬಳ್ವಳ ಬಳೆದ ಕದಂಬವೆಳಗೆಂಬ ಧವಳಾರುಣನೀಲನೀರರುಹಷನಕ್ಕಿದಿರೇಳ್ಪ ಲೋಚನಮರೀಚಿಗಳ್ ವಿಕಸಿತಸರೋವರಜಳಂಗಳನಳಂಕೆಗೊಳಿಸಿ

ಅದು ನಾನಾರತ್ನರೋಚಿಃಪಟಳಜಟಿಳಿಮಂ ಪುಷ್ಪಕಾನೀಕಮಲ್ಲಿ
ರ್ದುದದೇಂ ತೂಣೀರದೊಳ್ತೀವಿದ ಕುಸುಮಶರಶ್ರೇಣಿಯಂತಲ್ತು ಚಿತ್ರಂ ।
ಒದಪಾಳೀಜಾಳದೊಳ್ಪೊಯ್ದ್ದಳವೆಱೆಯುಗೆಯಲ್ತಲ್ಲಿದಭ್ರಾಬ್ಧಿಯಿಂದಂ
ಸುದತೀಸಂದೋಹಮಿಂತಿಂತೊಗೆದಪುದೆನುತಿರ್ದತ್ತು ತದ್ರಾಜಲೋಕಂ ॥ ೩೪

ವ|| ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲೆಸಟ್ಮಸಗಿದಲರ ಗೊಂಚಲ್ಗಳಿನಿಟಿಪ ಚಂಚರೀಕಸಂಚಯದಂತೆ ಪಾಱುನೀಱೆಯರ್ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮಾಳೆಗಳಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ ಪರಿಷದ್ವಲಯಮಂ ಪುಗುತಪ್ಪಾಗಳ್

ಯುವತಿಜನಕುತಕಪಾತ್ರ
ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ಸಭೆಯನವರ ತನುಸುರಭಿಗದೇಂ ।
ಕವಿದತ್ತೊ ನೀಲಚೇಲದ
ಜವನಿಕೆವಿಡಿದಂತೆ ಮುಂತೆ ಭೃಂಗೀಪಟಲಂ ॥ ೩೫

ಆಸಭೆಗೆ ಪುಗುವ ಖಚರವಿ
ಲಾಸಿನಿಯರ್ ನಡೆವ ನೆವದೆ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯಂ ।
ಸೂಸಿದರೆಂಬಿನಮೇನಧಿ
ವಾಸಿಸಿದುದೊ ಚರಣನಖಮಯೂಖಪ್ರಕರಂ ॥ ೩೬

ನೆಲನಂ ಮುಟ್ಟದ ಖೇಚರ
ಲಲನೆಯರ್ಗರುಣಾಬ್ಜದೆಸಟನೊಡ್ಡಿದಳವನೀ ।
ಲಲನೆಯೆನೆ ನೀಳ್ದ ಕುಟ್ಟಿಮ
ತಲದೊಳ್ ಮಾರ್ಪೊಳೆದುವಂಘ್ರಿಕಿಸಲಯರುಚಿಗಳ್ ॥ ೩೭

ತರುಣಿಯರಿದೆ ಕಟಿದಪ್ಪುದ
ಸುರಚಾಪತರಂಗಿಣೀಪ್ರವಾಹಾಂತರದೊಳ್ ।

ಬರುತಿರ್ದಪರೆನೆ ರಶನಾ
ಪರಿಕರಶಬಳಾಂಶು ಮುಟುಗಿಸಿತ್ತೋಲಗಮಂ ॥ ೩೮

ನಳಿನವನಶ್ರೀನಿವಹಂ
ಕಳಹಂಸಂಬೆರಸಿ ಬಂದುದೆನೆ ಲತಿಕಾಕೋ ।
ಮಳೆಯರ ನಡುವೋರ್ವಂ ನಿ
ರ್ಮಳರೂಪಂ ದ್ವಿಜಕುಲೋತ್ತಮಂ ಬರುತಿರ್ದಂ ॥ ೩೯

ವದನದೊಳಿರ್ದ ತತ್ವತರುಣೀನಯನಾಂಶುಕದಂಬದಂತಿರಿ
ರ್ದುದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ಚಲನ್ಮಕರಕುಂಡಲಶೋಭೆ ಲಲಾಮಕಂ ಲಲಾ ।
ಟದ ನಯನಂಬೊಲಿರ್ದುದೆಸೆದಿರ್ದುದು ತಕ್ಕುಪವೀತಮಾತನಂ
ಗದೊಳೆಡೆಗೊಂಡ ಭಾರತಿಯ ಹಾರರುಚಿಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆಂಬಿನಂ ॥ ೪೦

ಒಳಸಿ ತಲೆಪಟ್ಟ ದುರಿತಂ
ಗಳೊಳಿಕ್ಕತುಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನುಷ್ಠಾನಪದಾ ।
ವಳಿಯಂತಿರ್ದುದು ತಿರ್ದಿದ
ಪಳಿತಾರ್ಧಶ್ಮಶ್ರುಲಂಬಕೂರ್ಚಕಳಾಪಂ ॥ ೪೧

ಕೆಂಗದಿರ ನಖದ ಕಿಸಲಯ
ದಂಗಸ್ಪರ್ಶನದೆ [1] ಶುಚಿಗಳಾಗಲ್ ಬಂದಾ ।
ಲಿಂಗಿಸಿದವೊಲೆಸೆದುದು ವಸ
ನಾಂಗದ ತಳಿರ್ಗಾಸೆ ಪಾರ್ವನುರುಕಟಿತಟದೊಳ್ ॥ ೪೨

ತುಂಬಿ ಪರಿಮಳಕೆ ಒಳಸಿ ನಿ
ಲುಂಬಿರೆ ನಿರ್ದಂಡಚಂದ್ರಕಚ್ಛತ್ರಮನಾ ।
ಲಂಬಿಸಿದುದವನ ಸೇಸೆ ತು
ರುಂಬಿನ ಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸವಂ ॥ ೪೩

ಪಿಂತಣ ಶಿಷ್ಯನ ಕರಶಶಿ
ಕಾಂತಕಮಂಡುಲು ಪಳಚ್ಚನೆಸೆದಿರ್ದುದು ಶು ।

---

1 ಕ. ರುಚಿ.

ದ್ಧಾಂತಃಕರಣೋಪಾಧ್ಯಾ
ಯಾಂತೇವಾಸಿಯವೊಲಾಧರಾಮರಪತಿಯಾ ॥ ೪೪

ಮಾಣಿಯ ಕೌಂಕುಟ ಚರಿತವು
ರಾಣದ ಕವಳಿಗೆ ಸಮಾನಮಾಯ್ತುಮಳವಚೋ ।
ಬಾಣಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ
ತೂಣೀರತಳಾಗ್ರಭಾಗದೊಳ್ ಧಾರ್ಮಿಕನಾ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪರಿವಾರಾಂಗನೆಯರ್ ಪರಿಗ್ರಹಮಣಿಸ್ರಕ್ಪಾದುಕಚ್ಛತ್ರಚಾ
ಮರತಾಂಬೂಲಕರಂಕದರ್ಪಣನಪೀನಪ್ರಾಭೃತಾವುಪ್ರಸುಂ ।
ದರಹಸ್ತಾಬ್ಜೆಯರೆತ್ತಲುಂ ಬಳಸಿ ತನ್ನಂ ಬರ್ಪಿನಂ ಬಂದಳಾ
ಸ್ಮರಚಕ್ರೇಶನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಪನ್ನಂ ನಾಯಿಕಾಗೌರವಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ನೃಪೇಂದ್ರಮೃಗೇಂದ್ರವಿಷ್ಟರಕ್ಕನತಿದೊರದೊಳ್ನಿಂದು ನಿಜರಾಜ್ಯವಿಶಿಷ್ಟನನಿಷ್ಟಶರ್ಮನೆಂಬನನೆ ಪುರೋಹಿತನಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು ಕಾಣಿಸಲೊಡಂ

ಕರನಖರಕುಮುದಕುಸುಮಾಂ
ಕುರಷಂಡಂ ವಿಮಲದಂತಕಾಂತಿಪ್ರಭೆಯಿಂ।
ಶರದದ ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳೊ
ಳಿರೆ ಭವತೇಸ್ವಸ್ತಿಯೆಂದು [1] ಸಂಯುತಹಸ್ತಂ ॥ ೪೭

(ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ)

ಭೂತಭವತ್ತೀರ್ಥ [2] ಕೃತಸ್ಸಂತಾನಸ್ಸಫಲಮಸ್ತು ತವ ನೃಪತೇ ।
ಅವಿರತಮನನ್ತನಾಮ್ನಾ ಪ್ರೇಮರಸೋದ್ಭಾವಿತೀರ್ಥಕೃತಃ ॥

ವ॥ ಎಂದಾಶೀರ್ವಚನಪುರಸ್ಸರಂ ಸಿದ್ಧಶೇಷಾಕ್ಷತಪ್ರಸ್ತಪ್ರಶಸ್ತಪ್ರಸ್ತರಣ ನುಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳಿರ್ಪುದುಮಾನಿತಂಬಿನೀವಿಯಚ್ಚರಲೋಕದೊಳ್ ಅಚ್ಚರಿಯೆ

1 ಗ. ಸಮ್ಮುಖ. 2 ಕ. ಕೃತಂಸಂತಾನಾ. ಗ. ಕೃತಂಸಂತಾನ.

ನಿಸಿದುಪಾಯನ ಸಹಸ್ರಮುಂ ಸಖೀಸಹಸ್ರಂ ಕೈಗೈಯೊಳ್ ನೀಡೆ ತಾನೆ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಂಗಂ ಜಯಶ್ಯಾಮಾಮಹಾದೇವಿಗವುವಟಯಿಸು ವಾಗಳ್ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರರಾಧರಾಮುರಮುಖ್ಯನನೀಮಹಾನು ಭಾವೆ [1] ಯಾದ ಮನೋಹರಿಯ ಪೆಸರೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೊಡನಾತಂ

(ತರಲವೃತ್ತಂ)

ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬಳೀಕೆ ಭುಜಂಗಸೇನನೃಪೇಂದ್ರನ
ಗ್ಗದ ತನೂಭವೆಯೆಂಬುದುಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿ ಕಂಬನಿ ಕಂಠದೊಳ್ ।
ಪುದಿಯೆ ಗದ್ಗದನಾದಮಳ್ಕೆರ್ದೆ ಡಕ್ಕೆವಾಯೆ ನಿಜೇಶನಂ
ಕದಿನಿಳೇಶನ ಕಾಂತೆ ಚೆಚ್ಚರಮೆರ್ದು ಬಿಚ್ಚತಮಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೪೮

ಫಳಭರನಮ್ರಕಮ್ರಲತೆಯಂ ಲತೆ ತೆಂಬೆಲರಿಂದಮಪ್ಪಿದಂ
ತೆಳಸಿದ ಸೋದರಪ್ರಣಯದಿಂ ಲಲಿತಾಂಗಿಯರಪ್ಪಿ ನೀಳ್ದ ತೋಳ್ ।
ಬಳಸಿದುವಿಲ್ಲ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳಿಂ ನಡುವಂ ನಡುಸೋಂಕಿತಿಲ್ಲ ಮೈ
ಪುಳಕದಿನೊಂದಿತಿಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಪಳಯಿಪ ಸರಸೀರುಹದಿಂ
ತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ ತೇಂಕಿಪ ಮುದಶ್ರುಪೂರದೆ ಮನದು ।
ಚ್ಚಳದಿಂದಕ್ಕನ ಕೇಸಡಿ
ದಳಿರ್ಗೆ ಜಯಶ್ಯಾಮೆ ಪಾದ್ಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳ್ ॥ ೫೦

ವ॥ ಆಗಳಾಪ್ರಣಯಪ್ರವಾಹಿನಿಯೊಳ್ ಮುಳುಂಕಿ ತೇಂಕಾಡುವ ಪಂಕ ಜಾನನೆಯುಂ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನಿಂತೆಂದಂ:—

ವ್ಯಾಮೋಹಂ ನಿನಗಿನಿತಾ
ಯ್ತಾಮಾನಿನಿ ನಮಗದಾವಳೆಂದನುನಯದಿಂ ।
ಭೂಮೀಶಂ ಕೇಳೆ ಜಯ
ಶ್ಯಾಮಾವಧು ಕಿಂಚಿದವನತಾನನೆಯಾದಳ್ ॥ ೫೧

1 ಕ. ಯಾವಳ್ ಈ,

ಸುಟಿಗೊಂಡೇೞ್ವ ಮುದಶ್ರು ಪಕ್ಷಪುಟದೊಳ್ ಬಟ್ಟಾಡೆ ನುಣ್ಮಿಂಚು ಪೆ
ರ್ಮಿಸೆಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮಿದವೋಲಪಾಂಗರುಚಿಗಳ್ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆ ಶೋಣಾಬ್ಜದೊಳ್ ।
ಕೆಟೆಗೊಂಡಿಂದುಕಲಾಂಕುರಚ್ಛವಿಯವೊಲ್ ಬಿಂಬೋಷ್ಠಮಿಂಬಾದ ಬೆಂ
ಬಟಿಯೊಳ್ ಮುಂಬಿಡೆ ದಂತಕಾಂತಿ ಬಟಿಕಿಂತೆಂದಳ್ ಮಹೀಕಾಂತನೊಳ್ ॥೫೨

ವ॥ ದೇವ ನೀಮೆನ್ನ ಪರಿಣಯನದಂದು ಬಂದು ಕಂಡ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಪದ್ಮನಗರದೊಳ್ ಎಮ್ಮ ತಾತಂ ಭುಜಂಗಸೇನಮಹಾರಾಜಂ * ಈ ಮದನಮಂಜರಿಮಹಾದೇವಿಯನೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಪಡೆದಣುಗಿನೊಳ್ ಕೊಂಡಾಡೆ ನಡೆಯಿಸೆ ಶ......ನಸಮಯದಂತೆ ರೂಡಿಸಿ ನಡೆಯಲಱಿಯದೆ ಶೈಶವದೊಳೊಮ್ಮೆ ಹರ್ಮ್ಯಾಂಗಣದ ಮರಾಳಕೇಕಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಗಲ್ವಂತೆ ಕಣ್ಗಳಂಗಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾಳಂಕರಣವಾದ ಬಾಲಕೇಳೀವಿಲಾಸದೊಳ್

(ಉಜ್ಜ್ವಲವೃತ್ತ)

ಮದನಮೋಹನಪುತ್ರಿಕೆ ಮುದ್ದಿಂ ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟಪುದೆಂಬ ಚೆ
ಲ್ವಿದಿರ್ಗೊಳುತ್ತಿರೆ ರಾಜಗೃಹಪ್ರಾಸಾದಮಣಿಪ್ರಘಣಾಂತರಾ ।
ಳದೊಳಗಾಡುವ ಬಾಲಕಿಯಂ ವಿದ್ಯಾಧರನುತ್ಪಲಚೂಡನಂ
ಬದಟನುದ್ಧತಯಾನವಿಮಾನಂ ಕಂಡು ಮನೋಜವಿಮೋಹದಿಂ ॥ ೫೩

ನಡೆವ ಬಯಲ್ದಾವರೆಯಂ
ನುಡಿವಂಗಣಕುಮುದಕುಸುಮಮಂ ಕಂಡಳಿಗಳ್ ।
ಬಿಡದೆಱಗುವಂತಿರೆಱಗಿದ
ಕಡೆಗಣ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದೆ ತೆಗೆದಂ ಖಚರಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ತೆಗೆದು ಗಗನಲತಾಕುಸುಮದಂತಿರೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕದೊಳ್ ನಿಜಪರ್ಯಂಕ......ನಂ ಮಾಡಿ ಬಾಲಕಿಯಂ ಸಮ್ಮೋಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವದಿಂ ಮೋಹಿಸೆ ತಾತಮಾತೃಜನಂ ಕೇಳಿ ಶೋಕಾಪನೋದವಾದನಮನೇನಾನುಮಂ ನುಡಿದು ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೊಯ್ದು * * ತುಹಿನಕರಕಳೆಯಂ ಬಳಯಿಸುವ ಗಗನವಲ್ಲಭ

* ಇಲ್ಲಿಂದ * * ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕ. ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತವಾಗಿದೆ.

ನಂತೆ ಕಳಾಕಳಾಪದೊಳಂ ವಿದ್ಯಾಧರವಿಳಾಸದೊಳಮೊಡನೊಡನೆ ಒಳಸೆ ಬಟಿಯು ಮಳಪಿಗಟಿದ ತಾರುಣ್ಯರಾಗದಿಂ ಬಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಲಾವಣ್ಯರಸದಿಂ ನುಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಮಂದಗಮನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಮಾಶ್ಚರ್ಯಮನಳಂಕೆಗೊಳಿಸೆ

ಅಯಸಂ ಮಾತೃಪಿತೃದ್ವಯಂ ಕುಡದೆಯುಂ ಕೊಂಡಂದು ಮತ್ಖೇಚರಾ
ನ್ವಯಮಂ ಪೊರ್ದುಗುಮೆಂದು ಪದ್ಮನಗರಕ್ಕೈತಂದು ತಾತಂಗೆ ವಿ ।
ಸ್ಮಯಮಪ್ಪಂತಿರೆ ರೂಪುವಿಭ್ರಮವಿಲಾಸಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ತೋಱಿ ಕ
ನ್ನೆಯನಾಖೇಚರನೊಳ್ ಭವ [1] ಚ್ಛ್ವಶುರನತ್ಯುತ್ಸಾಹದೊಳ್ ಕೂಡಿದಂ ॥ ೫೫

ಎಂದೀಕೆಯ ವೃತ್ತಾಂತಮ
ನಂದಾಂ ಕೇಳ್ವೆಂ ಮದೀಯಪುಣ್ಯಫಲಂಗಳ್ ।
ತಂದೆಮ್ಮಂ ಕಾಣಿಸಿದವೊ
ಲಿಂದೀಗಳ್ ಕಂಡೆನೀಚಕೋರೇಕ್ಷಣೆಯಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಿಲಾಕಾಂತನತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಯಸ್ವಾಂತನಾಗಿ ನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭೆಯೊಳೊದವಿದೌತ್ಸುಕ್ಯಸಂಕಟಮನಾನುಕೂಲ್ಯದಿನಗಲೆದೆಗೆದು ಮದನಮಂಜರಿಯಂ ಕೆಲಕ್ಕೆದೆಗೆದು ಇಷ್ಟಶರ್ಮರಂ ವಿಶಿಷ್ಟಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಪರಿಚತೋಪಚಾರಚಾತುರ್ಯವಚನರಚನೆಗಳಿನಾಚಕೋರಲೋಚನೆಯನನುನಯಿಸುತ್ತುಂ ಓಲಗಮಂ ಪರೆಯಲ್ವೇೞ್ದು ಗೃಹಮಹತ್ತರಾನ್ತರ್ವಂಶಿಕನರ್ಮಸಚಿವ ಹಿತಪುರೋಹಿತಸೌವಿದಲ್ಲರಾಜವಲ್ಲಭಪರಿಮಿತಪರಿಜನಪುರಜನಪರೀತನಾಗಿ ಬಟಿಯುಮಿಂತೆಂದಂ:—

ಧರಣೀಭರ್ತೃ ಭುಜಂಗಸೇನನವನೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೀರ್ತಿಶೇ
ಖರನೊಳ್ [2] ನೆರ್ಮಿಸಿ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಪಡೆದುದಂ ಮುಂ ಕೇಳ್ವೆವಿಂದೆಮ್ಮ ದೇ ।
ವರನೇಂ ಕ್ಷೇಮದೊಳಿರ್ದನೇ ಕುಶಲನೇ ತದ್ವಲ್ಲಭಂಗಂ ಭವ
ದ್ಗುರುಪಾದಾಬ್ಜಪರಾಗರೇಣುತಿಲಕಂ ತದ್ರಾಜ್ಯಮೇಂ ಪೂಜ್ಯಮೇ ॥ ೫೭

ವ॥ ಎಂದು ಭಾವಂ ನಿಜಪ್ರಭಾವಸಂಭಾವಿತನಪ್ಪುಕಮ್ರಾಮ್ರೇಡಿತಮಂ ಮೆಱೆಯಲೊಡಮಾಮೃದುಮಧುರಭಾಷಿಣಿ

1 ಕ. ಗ. ತ್ಸುಸುರ. 2 ಗ. ನಿರ್ಮಿಸಿ,

ದೇವರ ನಣ್ಪಿನಿಂ ನಿಜವಿಳಾಸನಶಾಸನರಾಜ್ಯವೈಭವಂ
ದೇವರ ಪೆಂಪಿನಿಂದೆ ಗುರುವಾರ್ಧಿಕರಾಜವಿಲಾಸಗೌರವಂ ।
ದೇವರ ತೇಜದಿಂದೆ ಮದಧೀಶವಿಲಾಸಮನೂನಮಾಗಳಿಂ
ದೇವರ ಮಿತ್ರನಂತೆಸೆವುದುನ್ನತಿವೆತ್ತ ಕುಳಂ ನಿರಾಕುಳಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳೊಂದುದಿವಸಂ ವಿನೇಯವೃಂದಮನಾನಂದ ರಸದಿನೋಕುಳಿಯಾಡಿಸಲ್ಬಂದ ಬಸಂತದ ನಂದೀಶ್ವರಾಷ್ಟಮಿಯೊಳ್ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಮಂಗಳಪುರೋವರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಖರಮಹೀವಲ್ಲಭಂ ಮದೀಯವಲ್ಲಭಸಮೇತಮಾಂ ಬೆರಸು ಪೂರ್ವವಿದೇಹಾಗತಚಾರಣ ಮುನೀಂದ್ರ ವೃಂದಾರಕರ ತಪಃಫಲಾವಳೀನಿರ್ಗಳಿತ ಶಾಂತರಸಪ್ರವಾಹವಿತಾನನಿಜಲತಾಪ್ರತಾನನಾನಾಖಗಮೃಗ ವಿಶಿಷ್ಟಮಾಗಿ ವಿಷ್ಟಪತ್ರಿತಯಾಗ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಕೇಳೀಶಿಖರದಂತೆ ಭುವನಶೇಖರಮಾದ ಕುರುವಿಂದಮೆಂಬ ಗಿರಿವರಕ್ಕೆ

ಭುವನೈಕಾರಾಧ್ಯರಂ ಪೂಜಿಸುವೆಸಕದೆ ಪೋತಂದು ಮಾಂಗಲ್ಯಪೂಜೋ
ತ್ಸವದಿಂದಂ ಭಾವನುಂ ಮೈದುನನುಮೆಸೆಯೆ ಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮ ।
ಶ್ರವಣಾನಂತರ್ಯ[1] ಕಾರ್ಯಂ ಮನದೊಳಿರೆ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಗಿನ್ನಾತ್ಮಜಾತೋ
ದ್ಭವಮೆಂದಕ್ಕುಂ ನಮೋಸ್ತುಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್ ॥

ಪರಮಮುನೀಂದ್ರದಿವ್ಯವಚನಾಮೃತವರ್ಷಮನಾಂ[2] ತೆರಳ್ಚುವಂ
ತಿರೆ ಪವಣಲ್ತದಂ ಘನರಸಾವಹವಾಕ್ಯದಿನಿಷ್ಟಶರ್ಮನಿಂ ।
ಸುರಿಯಲೊಡರ್ಚಿ ಬಂದೆನಿವರಿಂದವಧಾರಿಸಿ ಕೇಳ್ವುದಂತದ
ಚ್ಚರಿ ಸವಣೋ ಅಮೋಘವಯಣೋ ಎನೆ ತಪ್ಪದು ತತ್ಫಲೋದಯಂ ॥ ೬೦

ಎಂಬ ಕಳಸ್ವನಸ್ತನಿತಮಾಸ್ಮಿತವಕ್ತ್ರೆಯ ವಕ್ತ್ರಬಿಂಬಕಾ
ದಂಬಿನಿಯಿಂದಮುಚ್ಚಳಿಸಿ ಚೆಚ್ಚರಮಾನರನಾಥಯುಗ್ಮಕಾ ।
ದಂಬಲತಾಮಹೀರುಹಯುಗಂ ನಿಜಬಂಧುಜನಾವಳೋಕಮೆಂ
ದೆಂಬ ಕದಂಬಮುಗ್ನತೆಯನಾಳ್ದುದು ಕಂಟಕಪುಲ್ಲಪುಂಜದಿಂ ॥ ೬೧

1 ಕ. ಕಾರ್ಯಾನುನಯ. 2 ಕ. ತರಳ್ಚನಂ.

ಪಿರಿದೊಂದಾದರದಿಂ ನನಾಂದೃಪರಿವಾರಸ್ತ್ರೀವಯಸ್ಯೋರ್ವರಾ
ಮರರಂ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಚ್ಛದನಭೂಷಾಲೇಪಮಾಲಾಪರಂ ।
ಪರೆಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಮುನ್ನೆ ತೀರ್ಚಿ ಗಗನಾಧ್ವಶ್ರಾಂತಿಯಂ ತತ್ಕಥಾಂ
ತರಮಂ ಕೇಳಲೊಡರ್ಚಿದಂ ಬಟಿಕಮಾಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೬೨

ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂ
ತಃಕರಣ ಕವಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಥಾಳಲೋಚನ ಜನಾ
ರ್ದನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಸಿಂಹಸೇನ ಮಹಾರಾಜರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀವನಿತೆವೊಲ್ ಜಯಶ್ಯಾ
ಮಾವಧುವಿರಲ್ಸಖಿ ಮದನಮಂಜರಿ ಸಹಿತಂ ।
ಸಾವಸ್ಥಿಕಕಥನಸುಧಾ
ಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಆಗಳಾಧರಾಮರಮುಖ್ಯಂ ಧರಾಪಾಳಕಚೂಡಾಮಣಿಗಿಂತೆಂದಂ:—

ಪ್ರಜ್ಞರ್ಗಾಗಮಮುಮಂ ಲೋ
ಕಜ್ಞರ್ಗಱಿವನಿತನುಸಿರ್ವುದೆಗ್ಗನೆ ನಿಮಗಾಂ ।
ತ್ರಿಜ್ಞಾನಧರರ್ಗೆ ಕತೆವೇ
ಳ್ವಜ್ಞತೆ ಸೂರ್ಯಂಗೆ ಸೊಡರನಿಡುವಂತೆ [1] ವಲಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅದೊಡಂ

ಸಂಧಾನಿತಗುರುಭಾಷಾ
ಸಿಂಧುಸುಧಾಪಾನ [2] ಸಮ್ಮದದೆ ಮತ್ತಮನೋ ।
ಬಂಧುಜನವ್ಯಾಮೋಹನಿ
ಬಂಧನಮನುವಿಸೆ ನೃಪೇಂದ್ರ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಪೆಂ ॥ ೩

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜ [3] ನೊಳಾಭಿಮುಖ್ಯತೆಯಂ ಪಡೆದು ಪೇೞಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ:—

ಅದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂಭೋಧಿಯ ಪೊಱತಱದೊಳ್ ಧಾತಕೀಷಂಡಮಿರ್ದಪ್ಪುದು ಕಾಳೋದಾಬ್ಧಿ ತನ್ನಂ ಬಳಸಿ ಪಡುವಲುಂ ಮೂಡಲುಂ ಮಂದರಂ ಮ।

---

1 ಕ. ವೊಲಂ. 2 ಗ. ಸಮ್ಮದೊಳ್. ಕ. ಸಮ್ಮದದೊಳ್.

3 ಕ. ನೊಳಭಿಷೇಕಮುಖ್ಯಂ.

ತ್ತದೆಱೊಳ್‌ನಿಂದಿರ್ಪುದಾವುಂದರವೆರಡಱೊಳ್ಕೈಂದ್ರೀದಿಶಾವುಂದರಕ್ಕಿ
ರ್ಪುದುದೀಚೀಭಾಗಮುಖ್ಯಂ ಬಹುಜನಪದಸಂಸಖ್ಯಮೈರಾವತಾಖ್ಯಂ ॥ ೪

ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಲಕಕ್ಷವರ್ಷ[1] ವರವಂಶವ್ಯಂಸಕುಂಭಸ್ಥಳಂ
ಗಜದಂತಾಯತದಂತದಂಡಯುಗಳಂ ನಾನಾನದೀಪೂರದಾ ।
ನಜಲಂ ದೇಶವಿಶಿಷ್ಟಪುಷ್ಟಪೃಥುಲಾಂಗಂ ತೋಱೆ ಬೇಱೊಂದು ದಿ
ಗ್ಗಜಮೈರಾವತಮುಂಟು ಜಂಭರಿಪುಗೆಂಬಾತಿರ್ಪುದೈರಾವತಂ ॥ ೫

ಅದಱೊಳ್ ಮೆಱೆವಾರ್ಯಾಖಂ
ಡದ ಮಧ್ಯದೊಳಖಿಲಸುಖದ ಕಣಿ ಚಾಗದ ಭೋ ।
ಗದ ನೆಲೆ ಪೆಂಪಿನ ಸೊಂಪಿನ
ಸದನಂ ಮೆಱೆದತ್ತು[2] ಕೋಸಲಂ ಪೇಶಲದೊಳ್ ॥ ೬

ತೆಮರೆಲ್ಲಂ ಜೈನರಾಜಾಯತನಮೆ ಕುಟಿಯೆಲ್ಲಂ ನವಾಂಭೋಜಿನೀಷಂ
ಡಮೆ ಪೌರೋದ್ಯಾನಮೆಲ್ಲಂ ಸುರಕುಜಮೆ ತಱಂಬೆಲ್ಲಮುತ್ಕೀರ್ಣಕೇದಾ ।
ರಮೆ ಕಾಡೆಲ್ಲಂ ಮದೇಭಾಕರಮೆ ಹನುದರೆಲ್ಲಂ ಕನಚ್ಚೋಚವೋಚಾ
ಘಮೆ ಬೆಟ್ಟೆಲ್ಲಂ ಮಣಿಪ್ರಾಕಟಖನಿಯೆ ಗಡಾದೇಶಮಾಶ್ಚರ್ಯದೇಶಂ ॥ ೭

ಅಲರ್ಗಣೆ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಕುಲದೊಳ್ ಒಳೆದಪ್ಪುವು ಮೀನಕೇತುಗಳ್
ಜಲರುಹಷಂಡದೊಳ್ ಮೆಱೆವುತಿರ್ದಪುವಿಕ್ಷುವಣಂಗಳಲ್ಲಿ[3] ಬಿ ।
ಲ್ಗೊಲೆಗೆವರುತ್ತುಮಿರ್ದಪುದು ಕಾವಪೆನೆಂದು ವಸಂತನೆತ್ತಲುಂ
ತೊಲಗದೆ ನಿಂದನಂಗಭವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೮

ಇಲ್ಲ ಮರಾಳಮಿಲ್ಲದ ಕೊಳಂ ಕೊಳನಿಲ್ಲದ[4] ಪಾಣಿ ಪಾಡು ಪಾ
ಡಿಲ್ಲದ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿಗಳ ಗೊಂದಣಮಿಲ್ಲದ ಪೂವಲರ್ದ ಪೂ ।
ವಿಲ್ಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾಲತಿಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾವು ಬಂದ ಮಾ
ವಿಲ್ಲದ ನಂದನಂ ಕುಳಿರ್ವ ನಂದನಮಿಲ್ಲದ ಜಾತಿಜಾಂಗಣಂ ॥ ೯

1 ಕ. ವರವಂಶಂ ವ್ಯಂಶ. ಗ. ವಂಶದ್ಯಂಶ. 2 ಕ. ಕೌಂಶಲಂ,
3 ಕ. ಬಿಲ್ಗೊಲೆದೆ, 4 ಗ. ಪಾಣಿಪಾಣಿಪಾಡು.

ತೆನೆ ಪಾಲೇಱಿದ ಶಾಲಿಗಂಪುಗಡಲೊಳ್ ಮುಪ್ಪಾಡಿಮುಪ್ಪಾಡಿ ಕೌಂ
ಗಿನ ಪೊಂಬಾಳೆಯು ನಟ್ಟಿಗಂಪುಗಡಲೊಳ್ ಚುಳ್ಕಾಡಿ ಚುಳ್ಕಾಡಿ ಮಾ ।
ವಿನರಲ್ಗೊಂಚಲ ತೆಳ್ಳೆಗಂಪುಗಡಲೊಳ್ ತೇಂಕಾಡಿ ತೇಂಕಾಡಿ ಪ
ದ್ಮಿನಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿ ಮಲಂಗಿ ಸೇದೆಗಳಿಗುಂ ಕಾಸಾರತೀರಂಗಳೊಳ್ ॥ ೧೦

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲಜನಮನೋನಯನಾನಂದಕರಮಾದ ನಗರಗ್ರಾಮ ಸೀಮಾಪ್ರತಿಬದ್ಧಮಪ್ಪ ನಂದನವನಪ್ರದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ

ಎಳಲತೆ ಪೆಕ್ಕಣಕ್ಕೆ ತಳಿರಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟಳಡಕ್ಕೆ ನಟ್ಟವಂ
ಮಳಯಸಮೀರಣಂ ಪನಸರಂಗಳೊಳಿಂತಿವೆ ಬಣ್ಣಿಬಂದ ಮ ।
ದ್ದಳೆ ಮಧುದೂತಿ ನಾಗಲತೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲತಿ ಬನ್ನಿಮೆಂದು ಸೂ
ಟ್ಟಳನವೊಲೆತ್ತಲುಂ ಕರೆಗುಮಾಬನದೊಳ್ ಕಿಸುಗಣ್ಣ ಕೋಕಿಲಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಜನಪದಂ ಜನಾರ್ದನನಂತೆ ವನಮಾಲಾವಿಲಂಬಿತಮಾಗಿಯುಂ ನಿರಂತರಮಧುಮದೋದ್ಧತವೃತ್ತಮುಂ। ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸಕಲಸಸ್ಯಸಂಪತ್ಕರಮಾಗಿಯುಂ ಅಪಗತದೋಷಾನಿವೇಶಮುಂ। ಇಂದ್ರನಂತಿರಧಿಗತಸುಧರ್ಮಾಮಾಗಿಯುಂ ಕುಲಗೋತ್ರಾನುಬಂಧಸಮೃದ್ಧಮುಂ। ವಿಯತ್ತಳದಂತೆ ನಾನಾಗ್ರಹಾರಶೋಭಿತಮಾಗಿಯುಂ ಅತಿವಿಪ್ರಕರಪ್ರವರ್ತನಮುಂ ।ಮಾರ್ತಂಡನಂತನಂತಗೋಮಂಡಲಮಂಡಿತಮಾಗಿಯುಮನಸ್ತಮಿತಪ್ರಭಾವಮುಂ । ಸಮುದ್ರದಂತೆ ರಾಜಪ್ರಸಾದಪ್ರವರ್ಧಿತಮಾಗಿಯುಂ ಅನ್ಯವಾಹಿನೀಸಂಭೇದರಹಿತಮುಂ। ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಂತೆ ಸಂಭೃತಾಪ್ಸರಸರೋವರವಿಳಾಸಮಾಗಿಯುಂ ಪೂರ್ವದೇವಾಯತನಸಮಾಕುಳಮುಂ। ಭಾರತದಂತೆ ಧರ್ಮಜಾತಾರ್ಜುನಯಶಃಪೂರ್ಣಮಾಗಿಯುಂ ದೂರೀಕೃತಭೀಮದುಶ್ಶಾಸನವಿರೋಧಮುಂ ।ರಾಮಾಯಣದಂತೆ ಸೀತಾನುಕೂಲಫಲಭೋಗಭೂಮಿಯಾಗಿಯುಂ ವರ್ಧಿತದಶಾನನಶ್ರೀವಿಡಂಬಮುಮೆನಿಸಿ ಮತ್ತಮವಿರುದ್ಧವರ್ಣನಾಳಂಕಾರಮಾದುವಲ್ಲಿ

ಪುರಮುರ್ವೀಮಣಿನೂಪುರಂ ಜನಪದಶ್ರೀವಕ್ತ್ರಬಿಂಬಕ್ಷಪಾ
ಕರನಂತಿರ್ಪುದು ಲಕ್ಷ್ಮಪಕ್ಷ್ಮಪಟಲಭ್ರೂವಲ್ಲರೀಕುಂತಳೋ ।
ತ್ಕರಶೋಭಾವಹಸೋಮಸೂರ್ಯಸರಣೀವೇಲ್ಲಗ್ನಮಾಲಾಪುರಂ
ದರನೀಲೋತ್ಪಲರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯಧವಳಾಗಾರಾಂಶು ರಾರಾಜಿಕುಂ ॥ ೧೨

ಉರಗ ನರ ಖಚರ ಕಿನ್ನರ
ಸುರವರ ಪುರನಿಕರ ಶೋಭೆಗಂ ಭುವನಶುಭೇ ।
ತರತತಿಗಮರಿಪ್ಪಮನಾ
ಚರಿಪುದರಿನರಿಪ್ಪವೆಸರಿನೆಸೆವುದು ನಗರಂ ॥ ೧೩

ಜಿನಚೈತ್ಯಾರಾಜಿರಾಜಜ್ಜಲಯಮುಖವಿಭಪದ್ವೀಚಿಕಾಬಾಹುಶಾಖಾ
ಭಿನಯೋದ್ಯತ್ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಿಯ ಕಟಿಸೂತ್ರಂ ವಿಚಿತ್ರಾಂಬರಂ ತಾ ।
ನೆನೆ ರತ್ನಾಟ್ಟಾಳ [1] ಶಾಖಾವಳಿ ಮೆಱೆವ ಮದಿಲ್ ಸಾರಸಾಂಭೋಜಿನೀಜೀ
ವನನೀಲೀವರ್ಣಸಾಮ್ಯಂಮೆಱೆವ ಪರಿಖೆ ಲೋಕಾವಲೋಕಾಭಿರಾಮಂ ॥ ೧೪

ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಹರಿತೋತ್ತರಂಗರುಚಿರೋದ್ಯಾನಂಗಳೊಳ್ ಕೂಡುವೋ
ಪರ ಕಂಠಧ್ವನಿಗಳ್ ಶ್ರವಸ್ಸುಭಗಮಾಗೆಯ್ತಂದು ತತ್ತತ್ಪರೀ ।
ಸರವೇಲ್ಲದ್ಗರುಡೀಶ್ರಮಾನುಗತಿವೇಗಂ ಲಾಗದೊಳ್ ತಪ್ಪೆ ತ
ದ್ದುರುಹಸ್ತಶ್ರಮದಂಡಚಂಡಹತಿಯಿಂತಕ್ಕುಂ ಕುಮಾರರ್ಕಳೊಳ್ ॥ ೧೫

ಸುೞಿವ ತುರಂಗವಾಹಳಿಯ ಪೂವಲಿಯೊಳ್ ಪೊರೆದಂಕದಾನೆಯು
ಗ್ಗೞಿಯ ಮದಾಂಬುಕರ್ದಮದೊಳರ್ದು ಬನಂಗಳೊಳಿಂಬುವೆತ್ತ ತ ।
ಣ್ಬುೞಿಲೊಳಗೊಲ್ದು ಕೂಡುವಿನಿಯರ್ಗೆ ತೆರಳ್ಚಿದ ಕಂಪು ತಣ್ಪು ಪೊಂ
ಪುೞಿಯ [2] ನಲರ್ಚಿ ತೀಡುವುದು ತತ್ಪುರಬಾಹಿರಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೧೬

ನಯನೋನ್ಮಾದಮನೀಯೆ ನುಣ್ಬರಿಜುಗಳ್ ಕಣ್ಬೇಟದಿಂ ದ್ವಾರಶಾ
ಖೆಯ ಕಾಳಾಗರುಧೂಪಧೂಮವಿಸರದ್ಭೃಂಗೀನಿಸ್ಪೃಷ್ಟಾರ್ಥದೂ ।
ತಿಯರಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಸುತಿರ್ಪುದಾಪುರದ ಸೂತ್ರಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಕೇರಿಕೇ
ರಿಯ ಸೌಧೋತ್ತರಭೂಮಿಕಾಪ್ರಕರಬಿಭ್ರತ್ಪುತ್ರಿಕಾವಿಭ್ರಮಂ ॥ ೧೭

ತರುಣಿಯರಂಗಕಾಂತಿಗಳ ಕೂಡೆ ಕಡಲ್ ಪರಿದಳ್ಕಿ ಸೂಸುವಾ
ಭರಣಮರೀಚಿಕಾಲಹರಿಗಂ ಮೃಗನಾಭಿಲತಾಂತಚಂದನಾ ।
ಗರುಘನಸಾರಸೌರಭತರಂಗಿಣಿಗಂ ಪೊಳೆದರ್ದಿದಂತೆವೋಲ್
ಪರಿವುದು ಹಾರಿಗೊಂಡ ಧವಳಾರದ ಕೇರಿಯ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳ್ ॥ ೧೮

---

1 ಕ. ಶಾಲಾ. 2 ಕ. ನೆಲರ್ಚಿ.

ಆಪುರಮನಾಳ್ವನುದ್ಗತ
ಗೋಪುರಮಂ ವಿಜಿತಶಕ್ರಧನಪತಿವರುಣ ।
ತ್ರೈಪುರಮಂ ಧರಣೀಮಣಿ
ನೂಪುರಮಂ ಧೃತಮನೋರಥಂ ಪದ್ಮರಥಂ ॥ ೧೯

ಧರೆಯಂ ದಕ್ಷಿಣಬಾಹುಮೂಲಮೃಗನಾಭೀಕರ್ದಮಶ್ರೀಸಹೋ
ದರಿಯಂ ಮಾಡಿದನಗ್ರನೇಮಿಶತಚೂರ್ಣೀಭೂತವೀರಾರಿಭೂ ।
ವರನುದ್ಗತ್ರಯಪಾದಮಾರ್ಗಜಲಮಾರ್ಗಾಸೇತುದಂಡಪ್ರಚಂ
ಡರಥಂ ಪದ್ಮರಥಂ ಯಶಸ್ಥಗಿತದಿಗ್ವಾರಾಶಿಪಾರಾಪಥಂ ॥ ೨೦

ಮನುಚರಿತಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿ ನೃಪನೀತಿಗೆ ಪಂಚಿಕೆ ಲೌಕಿಕಪ್ರವ
ರ್ತನೆಗಳ ವಾರ್ತಿಕಂ ರಿಪುಷಡನ್ವಯರೋದದ ಟಿಪ್ಪಣಂ ಧರಾ ।
ಪರಗುಣದೊಂದು ಟೀಕು ಪರಮಾರ್ಥವಿವೇಕದ ಭಾಗ್ಯಮೆಂದೊಡಾ
ಜನಪತಿರತ್ನಶೇಖರನ ರಾಜಗುಣಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮನ್ನಿರೇ ॥ ೨೧

ಧನದಾರಾಪ್ಲವಮಂ ವಿರೋಧಿನೃಪಕೋಟಾಕೂಪದಿಂ ಮಂತ್ರಯಂ
ತ್ರನಿಬದ್ಧಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಸಂಭೃತಘಟೀಸಂದೋಹದಿಂ ತೋಡಿತೋ ।
ಡಿ [1] ನಮತ್ಪಾರ್ಥಿವಮೌಳಿಭೃತ್ಯಸುಹೃದಾಪ್ತಾನೇಕಸತ್ಪಾತ್ರನಂ
ದನಮಂ ವರ್ಧಿಸುತಿರ್ಕುಮಾನೃಪನ ಬಾಹಾಸಾಹಸಾದ್ಯಾನಿಕಂ ॥ ೨೨

ಹಾರದ ಕಟ್ಟಳೆ ವಿಜಯಯು
ಶೋರಮಣಿಯುರಾಗಿ ನೆಲಸೆ ನೃಪನುದ್ಧರಿಸಲ್ ।
ವೀರದ ವಿತರಣದ ಮಹಾ
ಭಾರತುಳಾದಂಡಮಾಯ್ತು ಬಾಹಾದಂಡಂ ॥ ೨೩

ಕಾಮನ ಭುಜಬಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ
ಕಾಮನ ಭುಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ ಪೇಟೆನೆ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬಳ್ ಕುಲಮಹಿ
ಷೀಮಂಡನಮಾದಳಾಧರಾಧೀಶ್ವರನಾ ॥ ೨೪

1 ಕ. ನಮತ್ಪಾರ್ಥಿವಮಂ ವಿರೋಧಿ.

ತರಳಾಪಾಂಗೆಯ ರೂಪವಿಭ್ರಮವಿಲಾಸಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ತ
ದ್ವಿರಹಾವಸ್ಥೆಯೊಳಂಗಜಂ ಕರಗಿದಂ ದೋಷಾಕರಂ ಕಂದಿದಂ ।
ಮರವಟ್ಟಂ ಮಧುವಿಂತನಂಗತೆ ಕಳಂಕಿತ್ವಂ ವನಾಸಕ್ತಿ ನಿ
ರ್ನರವಾಯ್ತೇಕೆನೆ ತಲ್ಲತಾಂಗಿ ತಳೆದಳ್ ಸೌಶೀಲ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ॥ ೨೫

ತರುಣಮೃಗೀವಿಲೋಚನೆ ಮರಾಳಮದಾಲಸಯಾನೆ ಕೇಕಿಭಾ
ಸುರಕಚಭಾರೆ ಕೋಕಯುಗಪೀನಪಯೋಧರೆಯಾಕೆ ದೀವಮಾ ।
ಗಿರೆ ನೃಪನಂತರಂಗವನದೊಳ್ ಸಲೆ ಗೋರಿಗೊಳಿರ್ಪನುಲ್ಲಸ
ತ್ಕರಣಗಣಂಗಳಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕನೆಂಬ ವಿನೋದಿಲುಬ್ಧಕಂ ॥ ೨೬

ತರುಣಾರ್ಕಂ ನೆಲಸಿರ್ದ ಪೂರ್ವಗಿರಿನಾಥಂ ಪೋತಶೀತಪ್ರಭಾ
ಕರನೊಪ್ಪಿರ್ದಮೃತಾಬ್ಧಿ ದಾರಕನಮೇರುಪ್ರೀತಿ ಚೆಲ್ವಾದ ಚೈ ।
ತ್ರರಥಂ ತಾನೆನೆ ಸೂನು ಮೇಘರಥನಿಂ ತಳ್ವಾದ ನುಣ್ಪಂಗೆ ಪ
ದ್ಮರಥಂ ತುಂಗಭುಜಂ ಗಭೀರವಿಭವಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೨೭

ಸರಸಿಜರತ್ನರಾಗರುಚಿಯಂ ದಿಗಧೀಶಕಿರೀಟಕೋಟಿಯೊಳ್
ವಿರಚಿಸೆ ತನ್ನ ತೇಜಪಡೆಸಕಂ ದೆಸೆವೆಣ್ಗಳ ತುಂಗಪೀನಪೀ ।
ವರಕುಚದೊಳ್ ತಳತ್ತಳಿಪ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಮನಿಕ್ಕಿ ಕೀರ್ತಿಮಂ
ಜರಿ ನೆಗಟ್ದಿಂತು ಪದ್ಮರಥನಾಳ್ದನಿಳಾತಳರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯಂ ॥ ೨೮

ಇರೆ ಪರಿಷನ್ಮಂಡಲದೊಳ್
ಹರಿಪೀಠೇ ಘಟಿತ ಸಿಂಹಕಟಿತಟನರಸಂ ।
ಪರಿವೃತಪರಿಮಿತಪರಿಜನ
ಪರಿಚಿತಪರಿಹಾಸಸರಸಗೋಷ್ಠಿನಿವಿಷ್ಟಂ ॥ ೨೯

ಇದು ತಾಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಪ್ರಮದೆಯ [1] ಬಟಿ ಸಂಸಾರಸಮ್ಮೋಹವಿಚ್ಛೇ
ದದ ದೂತಂ ವೃತ್ತರತ್ನತ್ರಯಕರಯುಗಸಂಧಾನಸಂದಾಯಕಂ ದಾ ।
ನದಯೋದ್ಯಾನಪ್ರತಾನಪ್ರಬಳನವನಪಾಲಂ ದಲೀಬಂದನೆಂಬಂ
ದದಿನೊರ್ವಂ ದಿವ್ಯಯೋಗೀಶ್ವರಸಮುದಯಸಂವೇದಕಂ ಬಂದನಾಗಳ್ ॥ ೩೦

---

1 ಕ. ಬಳ.

ವ॥ ದೌವಾರಿಕನಿವೇದಿತನಿಜಗಮನನೆಯ್ದೆವಂದು ಕರಕಮಳಕುಟ್ಮಳಘಟಿತನಿಟಿಳಾರ್ಘ್ಯಮ್ಯಗಾಂಕನಖಿಳಮಂಗಳಾಶೀಸ್ತರಂಗಿತಾನನಕುಶೇಶಯನನತಿದೂರದೊಳ್ನಿಂದು ದೇವಾ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದು ನಮ್ಮ ವಸಂತಸುಭಗಮೆಂಬ ನಂದನದ ಪರಿಸರಾಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಮಂ ಸನಾಥೀಭೂತಂಮಾಳ್ಪ ಭೂತಗಿರಿಯ ಭುವನಶಿಖರಜಿನಾಲಯದ ಪರಿಸೂತ್ರಸೂತ್ರಿತ ಚೈತ್ರಾನಂದನ ಮದೀಯನಂದನವನಕ್ಕೆ

ಬನಮೆ ಬನಕ್ಕೆ ಬಾವರಿಗೆಬಂದವೊಲಾದುದು ತಂಡತಂಡದಿಂ
ಮುನಿಗಳ ಕೆಯ್ಯ ಕುಂಚಣಿಗೆ ಚಾಂದ್ರಮಸೀದಳಕುಂಡಿಕಾಳಿ ತ ।
ಜ್ಜಿನಭವನಕ್ಕೆ ದುಗ್ಧನಿಧಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಟ್ಟಣವಾರಿ ಕಟ್ಟಿದ
ತ್ತೆನಿಸಿದುದಿಂದು ಸಾಧುಜನಸಂಗಸಮಾಗಮನಪ್ರಪಂಚದೊಳ್ ॥ ೩೧

ಅಮೃತಕರನುದಯದೊಳ್ ಬಳೆ
ದಮೃತಾರ್ಣವಲಹರಿಯಿಂದೆ ವೇಳಾವನಮಾ ।
ಳೆ ಮುಟುಂಕಿದಂತೆ ಬನಮಾ
ಸಮುದಾಯದ ಶಾಂತರಸದೆ ಮುಟುಕಿದುದರಸಾ ॥ ೩೨

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೊಡಂ ಆಸನದಿನೆದ್ದು ತದ್ದಿಶಾಭಿಮುಖಕ್ಕೆ ಜಯಜಯನಿನಾದಮುಖರಿತಮುಖನಾಗಿ ಮೂಮೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು

ಮುಂದೆ ನೆರೆವಮೃತಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಸುಂದರಿಗನುರಾಗದಿಂದೆ ಲಂಚಮನೀವಂ ।
ತಂದಂಗಚಿತ್ತಮಿತ್ತಂ
ಬಂದ ಮುನೀಶ್ವರರನಱಿಪಿದಾತಂಗಾತಂ ॥ ೩೩

ವರಕಾಂತಾಕರಪದ್ಮಪತ್ರಧೃತ [1] ರತ್ನಾಮತ್ರಪೂಜಾಪರೀ
ಕರನಾಘೂರ್ಣಿತಗೀತವಾದ್ಯಪಟಹಪ್ರಧ್ವಾನನಾದಾತ್ಮಕಾಂ ।
ಬರನಾಪದ್ಮರಥಂ ಬಟಿಕ್ಕೆ ತಳರ್ದಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತೀದೇವಿ ಮೇ
ಘರಥಂ ಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರರ್ ಮಕುಟಬದ್ಧರ್ ಕೂಡೆ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ ೩೪

---

1 ಕ ರಾದೆಂಮತ್ರ.

ವ॥ ಅಂತು ಸಭಾ [1] ಸದನದಿಂ ತಳರ್ದು ವೇದಿಕೋಪಾಂತಮತ್ತವಾರಣಕ್ಕೆ ವಾರಣಸಾದಾನಾಧಿಪತಿ ಸಾರ್ಚಿದ ಮತ್ತವಾರಣದ ಪೂರ್ವಾಸನಮನಳಂಕರಿಸಿ

ಯತಯಾತಪಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ಮಿಂಚಿನ ಮೊಗವಡಮಂ ಬೀಸೆ ಕೂರಂಕುಶಂ ಪ್ರೇ
ರಿತಮತ್ತೇಭಕ್ಕೆ ನಾನಾಮಣಿಖಚಿತಕಿರೀಟಪ್ರಭಾಪುಂಜಮುದ್ಯೋ ।
ತಿತಶುಭ್ರೈಕಾತಪತ್ರಕ್ಕೆಸಗೆ ಸುರಧನುರ್ಝಲ್ಲರೀಪಟ್ಟಮಂ ವಿ
ಶ್ರುತಪುಣ್ಯಂ ಪುಣ್ಯಪುಂಜಾಕರಮೆನಿಸಿದ ಭೂತಾದ್ರಿಯಿಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ತದ್ವನೋಪಾಂತದೊಳವಕೀರ್ಣಪಟ್ಟವರ್ಧನಗಜೇಂದ್ರಸಪರ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಪರ್ಯಾಯಧಾರಿಣೀವಾರನಾರೀ ಸಹಸ್ರಪರೀತನಾತಪೋವನವೀಧಿಯೊಳ್ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್

ಪುರುಡಿಸೆ ಪೋರದೆ ಪೆಣ್ಗಾ
ತುರಿಸದೆ ಪಿಶಿತಕ್ಕೆ ಪರಿದು ಕೊಲ್ಲದೆ ಚೇತಃ ।
ಪರಿಣಮನಸುಖದೆ ಸುಟಿವುವು
ಕರಿಕೇಸರಿ ಯೆರಳೆಪುಲ್ಲೆ ಮರೆಸಾರಂಗಂ ॥ ೩೬

ಕರಿಣಿ ಕರಾಂಗುಳಿಯಿಂ ಕೇ
ಸರಿಯ ಜರತ್ಕೇಸರಂಗಳಂ ತೊಡೆದುದು ಕೇ ॥
ಸರಿಣಿ ಮೊಲೆಯೂಡುತಿರ್ದುದು
ಕರೇಣುಪೋತಕ್ಕಮಾತ್ಮಸಂಜಾತಕ್ಕಂ ॥ ೩೭

ಪರಮತಪೋನಿಧಿಗಳ್ ಸಂ
ಚರಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯನಗಲ್ದು ನಟ್ಟಿಪಿಸಿಲ್ ಕಾ ।
ಯ್ದುರಗಂ ಪುಡಿಯೊಳ್ ಪೊರಱು
ತ್ತಿರೆ ಸೋಗೆಯನೆತ್ತಿ ಸೋಗೆ ಪಿಡಿದುದು ನೆೞಲಂ ॥ ೩೮

ಅವನತಕರ್ಣೆಯುನ್ನಮಿತವಕ್ತ್ರೆ ಸಮುದ್ಗತರೋಮಹರ್ಷೆಯು
ದ್ವಿವಳಿತಪುಚ್ಛೆ ಕುಟ್ಮಳಿತಲೋಚನೆ ಜೋಲ್ದು ಮಲಂಗಿ ಮೆಯ್ಯನೊ ।

1 ಗ. ವಚನ.

ಡ್ದು ವಿನಪುತೀಕ್ಷೆಗೂಡಿ ನಖರಾಂಕುರದಿಂ ಶ್ಲಥಕಂಟಕಾಂಡಕಂ
ಡುಪವನಪವರ್ತಿಸಿತ್ತು ಪುಲಿ ಪುಲ್ಲೆಗದೊಂದು ಲತಾವಿತಾನದೊಳ್ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಎಳವಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುರ
ಲ್ದೆಳವಿಸಿಲಂ ಕಾಯುತಿರ್ಪ ಫಣಿಗಳ ಫಣಮಂ ।
ಡಳಮಂ ಮಲಂಗಿ ಮೆಲ್ಪಂ
ತಳೆದುವು ಸುಖಮುಗ್ನನಯನಮುಕುಳಂ ನಕುಳಂ ॥ ೪೦

ನೋಡುವ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಮೃತಮ
ನೂಡುವ ಮುನಿವದನಶಾಂತಿರಸಪರಿಣತೆಯಂ ।
ನೋಡಿ ಸುಖಜಲಧಿಯೊಳಗೋ
ಲಾಡಿದ ತೆಱನಾದುದಾನೃಪಾಲನಹೃದಯಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಮಂದರಮಂ ಬಲಗೊಳ್ವ ಪು
ರಂದರನವೊಲಷ್ಟಮಂಗಳಾನ್ವಿತಮಹರ್ಹ ।
ನ್ಮಂದಿರಮನಿಳಾಪತಿ ಬಲ
ವಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ನೆಗಪೆ ಗೀತಾತೋದ್ಯಂ ॥ ೪೨

ಜಳದಿಂ ಚಂದನದಿಂ ತಂ
ಡುಳದಿಂ ಪೂಮಾಲೆಯಿಂದೆ ಚರುವಿಂ ದೀಪಾ ।
ವಳಿಯಿಂ ಧೂಪದಿನೊಪ್ಪುವ
ಫಳದಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥನಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ನಿವೇದಿತಪೂಜಾವಿಧಾನನಾಗಿ

ಜಿನಪತಿ ದೇವದೇವ ನಿಜಸಂಸ್ತವನಾರ್ಚಿತ ಚಿಂತನೈಕಭಾ
ವನೆ ಖಳಕರ್ಮಕಂಚುಕಗಳಂ ಪೆಱಪಿಂಗಿಸಿ ತೋಱಲಿರ್ದ ಸೋ ।

ವನಮಿದಿರ್ವಂದು ನಿನ್ನ ಪದಪದ್ಧತಿಗಾಣಿಸಿತಂಜೆನಂಜೆನಿ
ನ್ನೆನಗರಿದಿಲ್ಲದೊಂದೆರಡುಮೂಱುಭವಂ ಪ್ರತಿಪರ್ವಲಂಘನಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಮನಪೂರ್ವದಿಂ ಅಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ದು ಸಿದ್ಧಶೇಷಾಕ್ಷತಸುಗಂಧಿಗಂಧಜಲಪವಿತ್ರೀಭೂತಚೇತಸನಾಧೀಭೂತಜಿನಾಲಯದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಗುರುಚರಣಭಕ್ತಿಭಾಮಿನೀನಿರ್ದಿಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟಮಾರ್ಗನಾಸನ್ಮಾರ್ಗಭೂಷಣಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಪ್ರಚಲನನಳಿನೋಪಾಂತಪ್ರದೇಶಮನೆಯ್ದೆವರ್ಪಾಗಳ್

ಕಾರುಣ್ಯದ ಕಣಿಯೆನಿಪ ತ
ಪೋರಮಣರ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಭಟ್ಟಾರಕನಾ ।
ಚಾರದ ಶೀಲಗುಣಂಗಳ
ಚಾರಿತ್ರದ ನಡುವಣಾತ್ಮನಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂ ॥ ೬೫

ಬಹುಶಾಖದಶೋಕಾನೋ
ಕಹಮೆಸೆದುದು ಮುನಿಯ ಪೆಱಗೆ ನೆೞಲಾಗೆ ಮನ ।
ಸ್ಪೃಹೆಯಿಂದಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾ
ತಿಹಾರ್ಯತರನೆರೆಯಲೆಂದು ದೂದಟ್ಟಿದವೊಲ್ ॥ ೪೬

ಮಾನಸಮೆನಿಸಿದ ಶುದ್ಧ
ಧ್ಯಾನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ತಾನಲ್ಲಿ ಸುಖಾ ।
ಸೀನತೆವಡೆದವೊಲಿರ್ದಂ
ಮೌನಸುಧಾಸೂತಿ ಮಣಿಶಿಲಾಪಟ್ಟಕದೊಳ್ ॥ ೪೭

ಪುಲ್ಲಶರನಂಜಿ ಕರ್ಬಿನ
ಬಿಲ್ಲಂ ತಲೆಚಮರಿವೆರಸು ಬಿಸುಟಂತೆ ತಪೋ ।
ವಲ್ಲಭನ ಕೆಲದ ವೇತ್ರಲ
ತೋಲ್ಲಸಿತಕಳಾಪಗುಚ್ಛಮೆಸೆದುದು ಶುಚ್ಛಂ ॥ ೪೮

ಖಂಡಿಸಿದಂ ಮುನಿ ಸುಮನಃ
ಕಾಂಡನನೆಂದಳ್ಕಿ ಮುಱಗೆವಂದುದು ಹಿಮರು ।

ಗ್ಮಂಡಳಮೆನೆ ಶಶಿಕಾಂತಕ
ಮಂಡುಲು ಪೊಳೆದತ್ತು ಚಳನನಳಿನಾಂತಿಕದೊಳ್ ॥ ೪೯

ಪ್ರೀಣನವಾದುದು ಮುನಿಗೀ
ರ್ವಾಣಮುಖಾಂಬುಜಮನಡರ್ದಿರಲ್ ಶೈಶವದೊಳ್ ।
ವಾಣೀವಧು ನಿಱಿಸಿದ ನಿ
ಶ್ರೇಣಿಯವೊಲ್ ಶ್ರುತದ ರಥಣಿಕೋಲವಿಳಾಸಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

ನನೆಯಂಬಂ ಬಿಸುಟಿಕ್ಷುಚಾಪಲತೆಯಂ ಬಾಯ್ಬೊಂಪದೊಳ್ಸಿಕ್ಕಿ ಕೇ
ತನಮಂ ಮೀಂಗೊಳದೊಳ್ ಬೆಲಂಗಿ ಮುನಿಪಾದೋಪಾಂತದೊಳ್ ಸಾಧುವೇ।
ಷನಿಷಣ್ಣಂ ರತಿಯಂ ಮರಳ್ಚಿ ಕಳೆದಂ ದೌಶ್ಚಿಂತ್ಯಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಯಾ
ಯಿನಿಯಂ ಕಿಂಚಿದಪಾಂಗಸಂಸ್ಫುರಿತಸಂಪ್ಲಾಲೋಕದಿಂ ಮನ್ಮಥಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲಜನಮನೋನಯನಕ್ಕೈರವಾಕಾರಮಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರಭಾಪಟಲಮೆಸಟ್ಟ್ಮಸಗಿಸೆ ನಿಜಂ ಸ್ವಯಂ [1] ಪ್ರಭಾಖ್ಯಾನಮುನನಕ್ಷರಮುಱಿಪುವಂ ತುಮಿರ್ದ ಮಹಾನುಭಾವನಂ ಸಂಘಟಿತಕರಪಲ್ಲವನುಮವನತಶಿರಸ್ಸರೋಜ ನುಮಾಕುಂಚಿತತನುಲತಾವಿಳಾಸನುಮಾಗುತ್ತುಮೆಯ್ದೆವಂದು

ಚರಣಾಭ್ಯರ್ಚನವಂದನಾನವಧಿಪೂರ್ವಂ ಮೊಳ್ಗಿದುರ್ವೀತಳೇ
ಶ್ವರವಕ್ತ್ರೇಂದುವಿನೊಳ್ ನಮೋಸ್ತುಪದದಂತಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ ಕ್ಕೈಗಣ್ಮೆ ಶಾಂ ।
ತರಸಾಪೂರ್ಣಮುನೀಂದ್ರಸಾಂದ್ರಸಮುದಾಯಶ್ಲೇಷಪೀಯೂಷಸಾ
ಗರದೊಳ್ ತಳ್ತುದು ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿರವಕಲ್ಲೋಲಾವಳೀಘೂರ್ಣನಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಅಂತು ಪರಸಿದ ಪರಕೆಗಳನಾಭವ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ದಿವ್ಯಾಶೇಷಸ್ರಕ್ಸಮನ್ವಿತಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳಿರ್ದನಂತರಮಿಂತೆಂದಂ

ಇದಿರ್ವಂದುದು ನಿಶ್ರೇಯಸ
ಪದವೀಫಲಭರನಮೇರುನಂದನವಾನಿಂ ।

1 ಕ ಪ್ರಭಾಯಾಖ್ಯಾನಮನಕ್ಷರ.

ದಿದಱೊಳ್ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದಂ
ದದಿನಾದೆನಘಾರಿ ನಿನ್ನ ಬರೆ ಕಂಡುದಱಿಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಎಂಬ ನಿರವಧಿ [1] ಪ್ರೇಯಪ್ರೀತಿವಚನಂ ಪುಳಕದೊಳ್ ನನೆತು ಹರ್ಷದೊಳರಲ್ದು ಆನಂದಾಶ್ರುಭರದೊಳ್ ತುಱುಂಕಿ ಬಳಿಯಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಶ್ರುಶಂಸೋತ್ಕಂಠನಾದ ನೃಪಕಂಠೀರವಂಗೆ

ಮನದೊಳಗಣ ಕತ್ತಲೆಯಂ
ಮುನಿನಾಥನ ದಂತಕಾಂತಿಕೌಮುದಿ ಬೆಂಕೊ ।
ಳ್ವಿನಮಿಂತೆಂದಂ ಮೃದುಮಧು
ರನಿಸರ್ಗಗಭೀರ [2] ದಿವ್ಯನವ್ಯೋಕ್ತಿಗಳಂ ॥ ೫೪

ನಿಮಗೇನಶ್ರುತಮೇಂ ಸಸಂಶಯಮಲೇ ಭವ್ಯೋತ್ತಮಾ ಶ್ರೀಮದಾ
ಗಮಸಂವಾದಿತಜೀವತತ್ವಸಹಿತಾಸ್ತಿದ್ರವ್ಯತತ್ವಾಪದಾ ।
ರ್ಥಮೆನಿಪ್ಪಿಂತಿವಱೊಳ್ ಸಮಂತು ತಿಳಿವಂತೆಮ್ಮಿಂದಮುಂತಾದೊಡ
ಕ್ಕೆ ಮಹೀಕಾಂತ ಮದೀರಿತೋಕ್ತಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯತ್ವಕ್ಕಭಿವ್ಯಂಜನಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಎಂದು ಬಳಿಯಮಾಪ್ತಾಗಮಪ್ರಮಾಣಮಪ್ಪ ಗೃಹಸ್ಥಯತಿಮಾರ್ಗಸೂಚನಾತಾತ್ಪರ್ಯಮನಾಪದ್ಮರಥಮಹಾರಾಜನಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಮುನೀಶ್ವರರ್ ಕಿಱಿದುದಱೊಳೆ ತಿಳಿವಂತಿರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್

ಪದಿನೆಂಟು ದೋಷದಿಂ ಪಿಂ
ಗಿದನಂತಚತುಷ್ಟಯಾತ್ಮಕಂ ತಾನಾಪ್ತಂ ।
ವಿದಿತಾಗಮಮಾದೇವನ
ವದನಸುಧಾಸೂತಿಕೌಮುದೀವಾಕ್ಪ್ರಸರಂ ॥ ೫೬

ಪರಮಾಗಮದೊಳ್ ಸಾಗಾ
ರರ ನೆಲೆ ಪನ್ನೊಂದು ಪನ್ನೆರಡು ಪದನಗಾ ।
ರರ ನೆಗಟ್ದ ಗುಣಸ್ಥಾನಂ
ಪರಿಕಿಪೊಡೇಳಲ್ತೆ ದೇಶವಿರತನಿನವಱೊಳ್ । ೫೭

1 ಕ. ಪ್ರಿಯಪ್ರಿಯ. 2 ಗ. ಧೀರದಿವ್ಯೋ.

ಮೂಱುಂ ಮೂಢತೆಯುಂ ನೆಗ
ೞ್ದಾಱುಮನಾಯತನ ಸೇವೆಯುಂ ಮದವೆಂಟುಂ ।
ತೋಱುವ ಶಂಕೆಗಳೆಂಟುಂ
ಪಾಱಿದ ದರ್ಶನಿಕರಮಲದರ್ಶನಶುದ್ಧರ್ ॥ ೫೮

ಅಕಲಂಕವ್ರತಮುಳ್ಳೊಡೇನರಿದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಂ ತನ್ನೊಳು
ಳ್ಳ ಕೃತಾರ್ಥಂ ನರಕಂಬುಗಂ ತಿರಿಕನಾಗಂ ನಾರಿಯಾಗಂ ನಪುಂ ।
ಸಕನಾಗಂ ಕುಲಹೀನನಾಗನೆಡೆಯಿಂದಲ್ಪಾಯುವಾಗಂ ದರಿ
ದ್ರಕನಾಗಂ ವಿಕಲಾಂಗನಾಗನಿದು ಸಿದ್ಧಂ ನಂಬು ಭೂವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೯

ವ್ರತಿಕಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತ
ತತಿ ಕೊಲೆ ಹುಸಿ ಕಳವು ಹಾದರಂ ತೀರದುದ ।
ಕ್ಕತಿಮೋಹಂ ಪಿಂಗೆ ಗುಣ
ವ್ರತಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಮನೇೞುಮಂ ತಳೆದಾತಂ ॥ ೬೦

ಇನಿತು ಗುಣಂಗಳುಮಂ ದ
ರ್ಶನಶುದ್ಧಿಯುನಾಂತು ಮೂಱು ಪೊತ್ತಿನ ದೇವಾ ।
ರ್ಚನಮುಂ ಷಟ್ಕರ್ಮಮುಮು
ಳ್ಳನವದ್ಯಂ ಶ್ರಾವಕರ್ಕಳೊಳ್ ಸಾಮಯಿಕಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಿಂ, ಪ್ರೋಷದಸಚ್ಚಿತ್ತರಾತ್ರಿಭುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಆರಂಭಪರಿಗ್ರಹ ಅನುಮಾನೋದ್ದಿಷ್ಟದೇಶವಿರತನೆಂಬಪನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಯ ಶ್ರಾವಕಂಗಂ ಆತನಿಂದಮತ್ತ ಮಹಾವ್ರತಧಾರಿಯಾದ ಮುನಿ ಪದಿನಾಱನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನಕ್ಕಂ ಪ್ರಮತ್ತನಾದಿಯಾಗಪ್ರಮತ್ತನಪೂರ್ವಕರಣನನಿವೃತ್ತಕರಣಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಿಕಕ್ಷಪಕನುಪಶಾಂತಕಷಾಯವೀತರಾಗಚ್ಛದ್ಮಸ್ಥಂ ಕ್ಷೀಣಕಷಾಯಸಂಯತನೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನವರ್ತಿಯಪ್ಪ [1] ಮುನಿಪಂಗಂ ಸಕಲದುರಿತತಿಮಿರಪಟಲಮಂ ನಿರ್ಮೂಲಿಸುವ ಸಹಸ್ರಕರಪ್ರಭಾವಕರಮಾವುದೆಂದೊಡೆ

1 ಕ. ಮುನಿಪುಂಗವಂ.

ಸಾರಂ ಸಾಗಾರತೆಗಣ
ಗಾರತೆಗಾಧಾರಮೆನಿಪ ರತ್ನತ್ರಯಮು ।
ರ್ವೀರಮಣ ಬೋಧಿದರ್ಶನ
ಚಾರಿತ್ರಮೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಪಾಥೇಯಧನಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಸಯೋಗಕೇವಳಿಯಯೋಗಕೇವಳಿಯೆಂಬ ಪದಿಮೂಱು ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನವರ್ತಿಯಪ್ಪ ಭಗವದರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರರ್ಗಂ ರತ್ನತ್ರಯಪ್ರಭಾವಮೆ ಕೈವಲ್ಯಸುಖಸ್ವರೂಪಸಾರಾಂಶಂಗಳದುಕಾರಣದಿಂ

ಧರ್ಮಂ ಧಾರ್ಮಿಕನಿಂದೆ ನಿಲ್ವುದದಱಿಂದಂ ಧಾರ್ಮಿಕಾಗ್ರೇಸರಂ
ಧರ್ಮಂ ನೀಂ ನೃಪ ಬೋಧದರ್ಶನಚರಿತ್ರಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಾಳಿಗಾ ।
ಶರ್ಮಂಮಾಡುವುದಂತರಂಗಬಹಿರಂಗ ಶ್ರೀಯನೆಂದಾಮುನೀಂ
ದ್ರರ್ಮಿಥ್ಯಾಮಲಮಂ ಕಟಲ್ಚಿ ಕಳೆದರ್ ವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪೂರದಿಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಅಂತಾನರೇಂದ್ರಂ ಮುನೀಂದ್ರಕಾರುಣ್ಯಜಲಧಾರಾಸಾರಧರ್ಮಾಮೃತಾಂಬುಪಾನಪ್ರೀತ ಚೇತಶ್ಚಾತಕನಾಗಿ

ತೀರ್ದುದು ಹೃದಯಕಲಂಕಂ
ಸಾರ್ದುದು ಪುಣ್ಯಾನುಬಂಧಮಕ್ಷಯಸುಖಮಂ ।
ಪೊರ್ದಲ್ಕೆಪಡೆದೆನೆನಗೆ ಪು
ನರ್ದರ್ಶನಮಕ್ಕೆ ನಾಥ ತಡೆಯದೆ ನಿಮ್ಮೊಳ್ ॥ ೬೪

ವ॥ ಸಮುದಾಯಕೀಸಭೆಯಂ ಬಲಗೊಂಡು ಮುಕ್ತಿಕಚಸ್ರಜಮಂ[1] ಕೊಳ್ವಂತೆ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮುನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಕಪಾದಾರವಿಂದಮಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತದಾಶ್ರಮೋದ್ಯಾನಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು

ಏಱಿದ ವಾರಣೇಂದ್ರಮದದುರ್ದಿನದಿಂದಮೆ ಕೂಡೆ ಕರ್ದಮಂ
ದೋಱೆ ಸಿತಾತಪತ್ರಚಯದಿಂ ಗಗನಸ್ಥಲ ಕೂಡೆ ಚಂದ್ರಮಂ ।
ದೋಱೆ ವಿಲಾಸಿನೀನಯನಕೈರವದಿಂ ದೆಸೆ ಕೂಡೆ ಪೂಗೊಳಂ
ದೋಱೆ ವಿಲಾಸದೊಳ್ ಪೊರೆಪುದೋಱಿದುದಾಗಮನಂ ನೃಪೇಂದ್ರನಾ ॥ ೬೫

1 ಕ. ತಾಳ್ವಂತೆ.

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸೈನ್ಯಾಮಾತ್ಯರಾಜನ್ಯಕಮಂ ಕಳಿಪಿ ಕರುಮಾಡದ ಮುಂದಣ ಭದ್ರಶಾಲಾವೇದಿಕೋಪಾತ್ತಮತ್ತವಾರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ಪಸರಿಸಿದ [1] ಮಸುಳಗೆಯ ಮೇಲೆ ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವಾಹಿನೀದತ್ತವೇದಿಕಾಗ್ರಸಂಧಾನಿತಕೋಮಲಾಂಗುಳೀಕೋರಕಾಗ್ರಂ ಪರಿಮಿತಮಿರ್ದಾಗಳ್

ಗುರುವಕ್ತ್ರೇಂದುಕುಮುದ್ವತೀಸದುಪದೇಶಪ್ರಸ್ಥಿತೋರ್ವೀಶರಾ
ಗರಸಂ ತನ್ನನೆ ಪತ್ತಿದಂತೆ ನಿಜಬಿಂಬಂ ಚೆಂಬುಗೆಂಪೇಱೆ ತ ।
ತ್ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮುಱುಂಕಲೆಂದಪರಪಾಥೋನಾಥನಂ ಪೊರ್ದುವಂ
ತಿರೆ ಸಾರ್ದಂ ದಿನನಾಥನಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಪ್ರಸ್ತರಪ್ರಾಂತಮಂ ॥ ೬೬

ಇನನುಟಿದಪರದಿಶಾಕಾ
ಮಿನಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿದೊಡೆ ನೋಡಲಾಱದೆ ಪೂರ್ವಾಂ ।
ಗನೆ ಮುಚ್ಚಿದಕ್ಷಿಪಕ್ಷ್ಮದ
ತನಿಗರ್ಪೆನಿಸಿದುದು ಕೊನರ್ವ ಕತ್ತಲೆ ನಭದೊಳ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್

ಇದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಲ್ಲದಾದೊಡೆ ನಿರಭ್ರವ್ಯೋಮದಿಂದೆಂತು ಮೂ
ಡಿದುದಿಂಪೂರಯುಮಲ್ಲದಾದೊಡೆ ನಭೋಮಧ್ಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆಂತು ಬಂ ।
ದುದು ಸೂರ್ಯಾತಪಮಲ್ಲದಾದೊಡಿನನಿಂದಂ ಪಿಂತೆ ತಾನೆಂತು ನಿಂ
ದುದೆ [2] [ನಲುಳ್ಕೊ] ಗೆತಂದು ಪೋಲ್ತುದು ವಿಯತ್ಸೀಮಂತಸಿಂದೂರಮಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಆಗಳದನುದ್ಗ್ರೀವೋತ್ತಾಲಮುಖಸರಸಿರುಹನುಮುನ್ನಮಿತಭ್ರೂಲತಾಬಂಧತರಂಗಿತನಿಟಿಲಪಟ್ಟನುಮುತ್ತರ್ಜನೀದಂಡಪ್ರಸಾರಿತನೇತ್ರಾಂಚಲಸತ್ರಾಕನುಮಾಗಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ಯಿರೆ

ಚಿರಮಲ್ತೆನ್ನಯ ತೇಜಮುಂ ಕಡೆಯೊಳೀಪಾಂಗೆಂಬುದಂ ಸಾಱುವಂ
ತಿರೆ ಗುರ್ಬೋಧಜನಂ ತರಂಗತಿಮಿರಕ್ಕುದ್ಯೋತಿಯಂ ತೋಱುವಂ ।

1 ಗ. ಮಸುಳಿ. 2 ಕ. ನಲ್ ಸಾಲ್ತ್ಗೆ ತಂದು. ಗ. ನಲ್ ಸಾಲ್ತೊಗೆದೊಂದು.

ತಿರೆ ಸಂಸಾರಸುಖಾನುಯೋಗಶತಪೂರೀತಾರ್ಣಪುಂಜಕ್ಕೆ ದ
ಳ್ಳುರಿ ಬಿದ್ದಂತಿರೆ ಬಿರ್ದು ತಂದುದೆರ್ದೆಗುಲ್ಕಾಪಾತಮಾತಂಕನುಂ ‖ ೧೯

ವ‖ ಅದಂ ಕಂಡು ಶರೀರಾದಿಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳೊಳಸ್ಥಿರತ್ವಮನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ

ಎನ್ನದೊಡಲೆನ್ನದೊಡಮೆಯಿ
ದೆನ್ನದು ಸಂಪತ್ತಿಯೆಂದು ಮಱುಗದೆ ಹೆಱಕೆಂ ।
ದೆನ್ನದೊಡಲೆನ್ನದೊಡಮೆ ಯಿ
ದೆನ್ನದು ಸಂಪತ್ತಿಯೆಂದೊಡಾತನೆ ಚದುರಂ ‖ ೨೦

ವ‖ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಜವನ ಜತ್ತಕುಱುಮಂ ಪೇಳ್ವೊಡೆ

ತೃಣಮುಂ ತೆನೆವೋದ ಬೞಿ
ಕ್ಕೊಣಗುವುದದಱಿಂದೆ ನರರ ಬಾೞ್ ಲಘುಕಾಲಂ ।
ಹಣಿದದ ಪೊಯಿಲ್ಗೆ ಮೊದಲ್ನಡು
ಕಣೆಯೆನ್ನದಿದೆಳವೆ ಜವ್ವನಂ ಮುಪ್ಪೆನ್ನಂ ‖ ೨೧

ನೆರಪಿದ ಪುಣ್ಯಸಂಚಯವಗಣ್ಯತರಂ ನೆಲೆ ನಿಳ್ಕಬಾರದಂ
ಬರತಲಮಧ್ಯವಜ್ರಮಯಮಂಡಪವೊಪ್ಪುವ ಗಾಡಿ ಶೈಶವಂ ।
ಜರೆ ರುಜೆ ಕಂಟಕಂ ತುಡುಕಲಣ್ಮದ ದಿವ್ಯಶರೀರಮಂ ನರಂ
ಕರಗಿ ಕಟಲ್ಚಿಪರ್ ದಿವದಿನೆಂದೊಡೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಬಾೞ್ಕೆ ನಿಟ್ಟೆಯೇ ‖ ೨೨

ಪಾತಾಳಸ್ಥಳದೊಳ್ ವಿಲೋಚನಭವಾದ್ಯರ್[1] ಭವದ್ಯಭಾವನ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದೊಳರ್ಕಮುಖ್ಯರಮರರ್ ಶಕ್ರಾದಿಗಳ್ ಕಲ್ಪಸಂ ।
ಭೂತರ್ ತೊಟ್ಟನೆ ಬಿಡ್ಡಪರ್ ಜವನ ಜಾಲಕ್ಕೆಂದೊಡಿಂ ಮರ್ತ್ಯನೇ
ಮಾತಲ್ಪಾಂಗನನಲ್ಪರಾಗನನನಲ್ಪಾಯುಷ್ಯನೇನಾದಪಂ ‖ ೨೩

ಇದು ದುರ್ಬೋಧಮೆನಿಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ಕತೆ ಕಬ್ಬಂ ಹೇತು ದೃಷ್ಟಾಂತಮೆಂ
ಬುದವೇಂ ತೋಱದೆ ಕಾಣರೇ ತಿಳಿಯರೇ ಸಂಸಾರಮೇಂ ನೀರ ಬು ।

---

1 ಗ. ಭಾವನಾಜ್ಯೋತಿಶ.

ದ್ಬುದಮೇಂ ಜವ್ವನಮೇಂ ತರಂಗಲತೆಯೇಂ ಸಂಪತ್ತಿಯೇಂ ವಾರಿವಾ
ಹದ ಸೊಂಪೇನಿದನಿತ್ಯಮೆಂದು ಕೆಲರೇತಕ್ಕೋದಲುಂ ಪಾಡಲುಂ ॥ ೭೪

ಇದನಾಂ ಮೆಚ್ಚೆನೆ ಬಾಲ್ಯಯೌವನಜರಾಮೃತ್ಯುಕ್ರಮಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾ
ಗದೊಡಂ ಸಾಲ್ವುದಿದಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲೊಳ್ ತಾಯೆಂಜಲೊಳ್ ಬಿಟ್ಟ ಗ ।
ರ್ಭದ ಮಾಂಸಾಂತ್ರಮನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೊಳೆಯೊಳ್ ತೇಂಕಾಡಿ ವಿಣ್ಮೂತ್ರದೊಳ್
ಪುದಿದೇತಕ್ಕೆ ಒಟಕ್ಕೆ ಬೀೞ್ವರದಱಿಂ ಮರ್ತ್ಯಂ ಜುಗುಪ್ಸಂ ಕರಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಮೊದಲೊಳ್ ಪುಟ್ಟುವ ನೋವು ಸಾಪಿನ ಸಮಾನಂ ಬಾಲ್ಯದೊಳ್ ಬಟ್ಟ ಬಾ
ಧೆದರಿಪ್ಪಂ ನವಯೌವನಂ ಮುದಮುಖಂ ಸರ್ವಪ್ರಮಾದಕ್ಕೆ ತಾಂ ।
ಸದನಂ ಬೂದಿಯಬೊಟ್ಟು ಬೀದಿಯ ಸೊಡರ್ ಮುಪ್ಪಿನ್ನೆಗಂ ಬಟ್ಟೆನಂ
ಬಿದೆ ದಲ್ ಚಿತ್ರವನಿತ್ಯನಾಟಕದ ಜೋಹಂ ತೀರ್ದುದಿಂ ಸಾಲದೇ ॥ ೭೬

ಕರವಾಲಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಲಶ್ವಗಜಮಂ ಮಾಪ್ಪಾಡಿಗೊತ್ತಲ್ ಮನೋ
ಹರಿಯರ್ ಬಂದೊಡಲಂಪು ಪೊಂಪುಳಿಸೆ ಮೈವೆತ್ತಲ್ತನೂಭೋಗವಾ ।
ಸ್ಫುರಿತೋರುದ್ವಯವೇಗಮೂರ್ಚ್ಛಿತಭುಜೋದ್ಯೋಗಂ ಸಡಿಲ್ತಂದವು
ತ್ತರಸೆಂಬಂ ವಿರಸಂ ಗಡಂ ಸುಡುಸುಡಾ ಚಃ ಪೆಂಡಿರಂ ಮುಪ್ಪಿನೊಳ್ ॥ ೭೭

ನೆಟಲಂ ನೋಡಿದ ರೂಪಿನ
ಪೊಟಪುದು ಕನ್ನಡಿಯನೊರ್ಮೆ ನೋಡಿದೊಡಿರದೊ ।
ಡ್ಡಟಿವುದು ನರೆತೆರೆಯಿಂ ಮು
ತ್ತಟಿಪರ್ ನೋಡುವರದೆಂತೊ ಪೆಂಡಿರ ಮೊಗಮಂ ॥ ೭೮

ವೀರರಸಂ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಶೃಂ
ಗಾರರಸಂ ಮನೆಯೊಳಳವಿಗಟಿದಿರೆ ಜಸಮಂ ।
ತಾರದೊಡೆ ಪೊಲ್ತುದು ಯಶೋ
ಭಾರದೆ ತಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಬಿಗಿದ ಕಟ್ಟಂ ಪಟ್ಟಂ ॥ ೭೯

ಅಟಿಪಿನ ಮೋಹದಿಂ ತೊಡರ್ದು ಬಟ್ಟಪೆನೆಂದೊಡೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮು
ನ್ನುಟಿಯದದೇಕೆನಲ್ ನೆಲಸದಾಯು ಕರಂ ಚಲವೀಚಿಯಂತೆ ಯೋ ।
ಕುಟಿದಪೆನೆಂಬ ಜೋಡೆ [1] ಯನೆ ಮುನ್ನುಟಿದಿರ್ಪ ವಿವೇಕಿಯಂತೆ ತಾ
ನುಟಿದೊಡಟಲ್ ಕಟಲ್ಚದು ಸುಖಂ ತಪದೊಪ್ಪುವುದಾತ್ಮಗೌರವಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯರಾಜ್ಯಸುಖಾನುಭೋಗಪರಾಙ್ಮುಖನುಂ ಪ್ರವ್ರಜ್ಯರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸಂಭೋಗಸುಖೋನ್ಮುಖನುಂ, ಸಾಂಧ್ಯಸಮಯಸಮುಚಿತನಿತ್ಯನಿಯಮವ್ಯಾಪಾರನುಂ, ಅರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರಮುಖಾರವಿಂದಾವಳೋಕನುಂ, ದಿವ್ಯಗಂಧೋದಕಸೇಕಸಂತರ್ಪಿತಾಂ [2] ತರಂಗನುಮಾಗಿ

ಕಡೆಯೊಳ್ ತಾಗೆ ಪರಪ್ರವಾಸಗ್ರಹಶಯ್ಯೋದ್ದೇಶದೊಳ್ ಪಾಂಥನೊಂ
ದೆಡೆಗೆಯ್ದಂತಿರುಳಿರ್ದು ಸಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ ಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾಜನ ।
ಕ್ಕೆಡೆಯಂ ಮಾಡದಪೊಲ್ ಕಡಂಗಿ ಬರೆ ನಿದ್ರಾಕಾಂತೆ ಕಣ್ಗೆಯ್ದು ಪೊ
ತ್ತಡೆ ಭೂಕಾಂತನುಪಾತ್ತನಿತ್ಯನಿಯಮವ್ಯಾಪಾರಪಾರಾಗಮಂ ॥ ೮೧

ವ॥ ಸಭಾಭವನಮಣಿವಿಷ್ಟರಾಧಿಷ್ಠಿತನಿಷ್ಟಬಂಧುಸನಾಭಿಜನಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರಮಕುಟಬದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧಪರಿಜನಮಂ ಬರಿಸಿ ನಿಜಮನೋಗತೋದ್ಯೋಗಮನವಗರ್ಡಡಂಬಡೆ ತಿಳಿಪಿ ಬಟಿಯಮಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ಯುವರಾಜನಂ

ಒರವೇಟಲೊಡಂ ವಿನಯಮೆ
ಪರಿಜಂ ಪಡೆದಂತು ಬಂದು ತನಯಂ ಭೂಭೃ ।
ಚ್ಚರಣಾಂಬುಜನಖತಾರಾ
ಪರಿರಂಭಮನಾತ್ಮನಿಟಿಲವಿಧುಗೆಸಗಿಸಿದಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಅಂತು ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನುಮಾಗಿ ಪಾದಪೀಠೋಪಾಂತಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳ್ ಪಾರ್ಶ್ವವರ್ತಿರಾಜವಲ್ಲಭಪ್ರಸ್ತರಿತಪ್ರಚ್ಛದಾಂಚಲಮನಗಲೆನೂಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಂ

ಪರಿದ ಕುರುಳ್ಗಳೊಳ್ ತಳೆದ ಕತ್ತುರಿಗಾಡುವ ಚಂಚರೀಕಮೋ
ಸರಿಸೆ ನಖಾಗ್ರದಿಂ ಸಮೆಱು ತಿರ್ದಿ ನವೋತ್ಪಲಕರ್ಣಪೂರಮಂ ।

---

1 ಕ. ಗ. ಯೆತ. 2 ಕ. ತಃಕರಣುಮಾಗಿ.

ಜರಿ ನಮಿತಾಸ್ಯದೊಳ್ ಜಗುಬೆ ಮೆಲ್ಲನಮರ್ಚಿ ನಿಜಾಂಕಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್
ಬರೆತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದೇವನಿದಂ ನುಡಿದಂ ಕುಮಾರನೊಳ್ ॥ ೮೩

ಕ್ಷಿತಿಸಂವಾಹಿ ಸಹಾಯಿ ಜನ್ಮಸುಖದುಃಖಾಪಾತ [1] ಸನ್ಮಾದಿ ಸ
ದ್ಗತಿಸಂದಾಯಕನೆಂದು ತಂದೆ ಪಡೆವಂ ಸತ್ಪುತ್ರನಂ ಸಾರಸಂ ।
ಸೃತಿಸರ್ವ್ಮೋಹನಪಾತ್ರನಂ ಸುತನ ನಿನ್ನಂ ಪೆತ್ತು ಮಾಂ ಕರ್ಮಸಂ
ತತಿಯಂ ತೂಳ್ದದೊಡಿಂದು ಲೋಕಪಿತೃಸಾಮಾನ್ಯತ್ವಮಂ ತಾಳ್ದೆನೇ ॥ ೮೪

ಅದಱಿಂದಂ ಪ್ರವ್ರಜ್ಯಾ
ಸುದತಿಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟ ತೋಳ್ಗೆ ಭೂಮಿಯ ಭರಮು ।
ಪ್ಪುದಸಹ್ಯಮನಾಗಿಸದ
ಪ್ಪುದಿದಂ ನೀಂ ತಳೆದು ಮಗನೆ ಸಲಿಸೆನ್ನೊಲವಂ ॥ ೮೫

ವ॥ ಎಂದು ಬೆಸಸಿದ ಪರಮಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ಪೃಹನನಿಸ್ಪೃಹೋದೀರ್ಣಮಂ ಕೇಳ್ದು ಘನರಥಂ ಘನರವಮಂ ಕೇಳ್ದ ಕಳಹಂಸಕಳಭದಂತೆ ತಳವೆಳಗಾಗಿ

ತೀವಿದ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ ಮಿಡಿದು ಪಾಯ್ವೆರ್ದೆ ಹಿಗ್ಗಿದ ಗಗ್ಗರಿಕ್ಕೆ ಸಂ
ಭಾವನೆಯಂ ಕಟಲ್ಚಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುಱಿವಂ ಮಱೆದೊಂದು ಮಾತುಮಂ ।
ದೇವನೊಳಿಂತುಟೆನ್ನದೆ ಕುಮಾರಕನಿರ್ದನದಕ್ಕೆ ಪಂದೆಯಂ
ಪಾವಡರ್ದಂತೆ ಪೊಯ್ವಡೆದನಂತೆ ಮುಳುಂಗಿದನಂತೆ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ॥ ೮೬

ವ॥ ಅಂತಿರ್ದ ಮಗನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ

ಭ್ರಾಂತರವೊಲ್ ಮರುಗುವರೇ
ಚಿಂತಿಸುವರೆ ಪರಮಸೌಖ್ಯಲಾಭೋ [2] ದಯದೊಳ್ ।
ಸಂತಸಮಂ ತಳೆಯದೆ ನೀ
ನಿಂತಟಲಲ್ ಕಲ್ತೆ ಮಗನೆ ಪರಮಾಗಮಮಂ ॥ ೮೭

ವ॥ ಎಂದು ಶಾಂತೋಪಲಾಲನೆಗಳಿಂ ಸಂತರ್ಪಿಸಲೊಡಮೆಂತಾನುಮ ವಹಿತಾಂತರಂಗನುಮಾಗಿ ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ

---

1 ಕ. ಸಂಗಾದಿ. 2 ಕ. ದ್ಯಮ.

ಗತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ಪಡೆವರ್
ಸುತರಂ ಗಡ ಪೊಱಗೆ ಪೆಱಗೆ ನಿಲ್ಲನವಶ್ಯಂ ।
ಪಿತರಾಚಾರಂ ದೇವರ
ಗತಿಯಲ್ತೆನಗಿಲ್ಲ ಬೇಱೆ ಗತಿಯುಂ ಪಾತಿಯುಂ ॥ ೮೮

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ನೃಪೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ

ಪೊತ್ತ ಪೊಱೆ ತಿಣ್ಣಮಾದೊಡೆ
ಮತ್ತೆ ಕೆಲರ್ ಕಂಡು ಕರುಣಿಪರ್ ಪಿತೃಭವದೊಳ್ ।
ಪೆತ್ತ ಮಗಂ ಸಮ್ಮನಿಸಿ ಕೊ
ಳುತ್ತಿರೆ ಪೊಸತಲ್ತೆ ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಮೋಹಂ ॥ ೮೯

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಮೇಘರಥಂ ಪದ್ಮರಥರಾಜಗಿಂತೆಂದಂ

ಈನೆಲದ ಬಿಣ್ಪು ದೇವರ
ಪೀನಭುಜಾಸಹ್ಯಮೆಂದು ಬೆಸಸುವೊಡೆನಗಿಂ ।
ತಾನಾಗನಾಂತ ಪೊಱೆಯುಂ
ಭೂನಾಗಂ ಪೊತ್ತು ದೇವ ನಿತ್ತರಿಸುವುದೇ ॥ ೯೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸನಿಂತೆಂದಂ

ಕವಚಹರಂಗೆ ನೀತಿಮುಕರಂದಮುಖಾಂಬುರುಹಂಗೆ ಮದ್ವಚ
ಶ್ರವಣವತಂಸಕಂಗೆ ನಿನಗಂ ಧರೆ ತಿಣ್ಣಮೆ ಕಂದ ಚಾಪಸಂ ।
ಭವಕಿಣಕಂಟಕಾಳಿಮಭುಜಾಭುಜಗಂ ಮಣಿಮಾಡ ತಾನೆ ತಾ
ಳ್ದುಪುದೆಮಗುತ್ತರಂಗುಡದೊಡಂಬಡು ಸಾಲ್ವುದು ನೀಂ ಮದಿಷ್ಟಮುಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಎಂದು ಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಗುಡದೆ ನುಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಪರಮಪ್ರವಚನತತ್ತ್ವಯಾರ್ಥದೊಳ್ ಸಂಶಯರಹಿತರುಮನ್ವಯಾಗತಪೌರೋಹಿತ್ಯಪದವೀಸಮಾಹಿತರುಮಪ್ಪ ಹಿತರಂ ಬರಿಸಲೊಡಮವರ್ ವಿದಿತವೃತ್ತಾಂತರಾಗಿ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯ ಮನೋಗತಾರಂಭಕ್ಕನುಗತಮಾಗೆ

ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಮನೀವ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀವಲ್ಲಭೋದ್ವಾಹಮೇಂ
ನರಕೀಟಕ್ಕಭಿಗಮ್ಯಮೇ ಸುಕೃತಿಗಳ್ಗಾರೂಢರತ್ನತ್ರಯು ।
ಗರಿಷಡ್ವರ್ಗಜಯರ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೊರೆಯರ್ಗಕ್ಕುಂ ಕ್ಷಮಾಪಾಲಶೇ
ಖರ ತತ್ಪೂರಮಗಾರ್ತ [1] ನಾಭಿಮತಮೆಂದರ್ಬಂಧುಸಾವಸ್ಥಿಕರ್ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಪುರೋಧಸಪುರಸ್ಸರಂ ಪ್ರತಿಪ್ರಧಾನತಾಂಬೂಲಪುರಸ್ಸರಂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಣಮಂಡಪದೊಳ್ ಮಂಗಳವಿಧಾನಮನಪ್ಯವಧಾನಂಮಾಡಿಮೆಂದು ಕಳುಪಿದಾಗಳ್

ಪರಮನ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಾಂ
ತರದೊಳ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಪೋಪ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇ ।
ವರವೊಲ್ ಪೊಕ್ಕರ್ ವಸುಧಾ
ಪರಕಲ್ಪವಿಮಾನಮೆನಿಪ ನೃಪಮಂಡಲಮಂ ॥ ೬೩

ಕನಕಮಣಿರಚಿತಮಂಟಪ
ವಿನಿಹಿತ ಕಲ್ಯಾಣವಸ್ತುವಿಸ್ತಾರಮುಗು ।
ರ್ವನಿಸಿದುದು ಗೃಹಮಹತ್ತರ
ಜನಕೃತ್ಯವ್ಯಂತರಾತಿಶಯಮೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೬೪

ಗುಡಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಕಂ ಕ
ನ್ನಡಿ ಕಳಶಂ ಚಾಮರಾಳಿ ಭೃಂಗಾರಂ ಬೆ ।
ಳ್ಗೊಡೆ ತಾಳವೃಂತವೊಪ್ಪಂ
ಒಡೆದುವು ವೇದಿಕೆಯೊಳಷ್ಟಮಂಗಳನಿಕರಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅನಂತರಂ ಪದ್ಮರಥಪೃಥ್ವೀನಾಥಂ ಆಸ್ಥಾನಮಂಡಪದಿನೇಟಲೊಡನೆಟ್ಟು ಮಕುಟಬದ್ಧಪ್ರಚಂಡಮಂಡಳಿಕರ ವಲಯದ ಕರ್ಣಾಭರಣದ ಕೇಯೂರದ ರತ್ನಹಾರದ ಝುಳಪಟ್ಟಿಗೆಯ ತೊಡರ ಕಡಗದ ಬೆಡಂಗುವೆಸದಿನಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿಸುವಂತಿರುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮುವ ಝಣಝಣತ್ಕಾರದೊಳಮಾಝಣಝಣ

1 ಕ. ಸಾಭಿಮತ ಬಂಧುಸಾವಸ್ತಿಕರ್.

ತ್ಕಾರದೊಡನೆ ಗಡಣಿಸಿ ನುಡಿವಂತೆ ಕರ್ಣಸುಭಗಮಾದ ಪುಣ್ಯಾಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾ ಕಾರಧಾರಿಣೀವರಕಾಂತಾಕದಂಬತನುಲತಾಪರಿಮಳದೊಳ್ ಪರಿಮುೞಿಯಾಡುವ ಮುಱಿದುಂಬಿಗಳ ಪಂಚಮದ ನುಣ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಿಣ್ಪು ಣಿಕೆವಡೆದ ನೂಪುರಕಲಾಪತು ಲಾಕೋಟಿಮಂಜರಿಕಾಪುಂಜಶಿಂಜಾನದೊಳಮಾಶಿಂಜಾನಕ್ಕೆ ರಂಜನೆವಡೆವ ಮಂ ತ್ರಗೀತಪ್ರಸಿದ್ಧಸ್ವಯಂಭುಗಳಿಂ ಜಿನಮಹಿಮಾತಿಶಯದತಿಗಳೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಡೆವಿಡ ದೊಂದಿ ಪೊಗೞ್ವ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರ ಗದ್ಯಪದ್ಯಗಮಕನಿರ್ದಿಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟಪಠನಪ್ರಪಂಚ ದೊಳಮಾಪಠನಪ್ರಪಂಚಮಂ ಚೆಲ್ವಿಡಿದು ಜಡಿವ ಪಡಿಯಱರ ಕಳಕಳಮನೆಟಕುಳಿ ಗೊಂಡು ದಿಶಾತಲೋದರಿಯರ ಶಾತೋದರಿಯುರಂಗದೊಳ್ ಪ್ರತಿ [1] ಧವಳಚ್ಛಲ ದಿಂ ಪ್ರಸವಪ್ರಸಂಗಮನಂಗೀಕರಿಸುವ ಮಂಗಳಾಚರಣಾತೂರ್ಯ್ಯಧ್ವಾನಶಂಖ ದುಂದುಭಿಗಭೀರಭೇರೀಭೂರಿಘೋಷಣದೊಳಮುಳುಂಬಮಾದ ಸಂಭ್ರಮಂ ಮೆಱೆ ಯೆ ಕುಮಾರಶೇಖರಕರತಲಾಂಗುಲಿಕೋರಕವಿಲಗ್ನಪಾಮಹಸ್ತಾಂಗುಲಿಜಾಲಕ ವಿಲಾಸಂ ವಿಲಾಸಕ್ಕಾವಾಸಮಾದ ಮಂಗಲಾವಾಸಮಂ ಪುಗುತಂದು ಮೌಹೂ ರ್ತಿಕಸಮವರ್ತಿತಶುಭಮುಹೂರ್ತೋದಯದೊಳ್

ಪುರುನಾಥಂ ಭರತೇಶ್ವರಂಗೆ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಂ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವಂ
ತಿರೆ ಪಟ್ಟದ್ವಿಪವಾಜಿರಾಜರಥರತ್ನೈಕಾತಪತ್ರಾಂಕಚಾ ।
ಮರಸಿಂಹಾಸನಶಂಖಖಡ್ಗಫಲಕಾದಿಕ್ಷಾತ್ರಪರ್ಯಾಯತೂ
ರ್ಯರವಾಘೂರ್ಣಿತಕಾಯಮಾನಮಣಿವೇದೀಮಂಡಪಸ್ಥಾನದೊಳ್ ॥ ೯೭

ನದನದ್ಯಚ್ಛನವೋದಭಾರಪರಿಪೂರ್ಜ್ಯೋತ್ಕುಂಭದಿಂ ತಾನೆ ಮಾ
ಡಿದ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಂ ನಿಜೋದ್ಯಮಲತಾಂಭಸ್ಸೇಕದಂತಾಗೆ ಕ ।
ಟ್ಟಿದನಾಮ್ರಾಯಲತಾಂತಮಾಲಿಕೆಯನಾಚಾರಾಂಬುವಂ ಸೇತುಗ
ಟ್ಟಿದನಾಮೇಘರಥಂಗೆ ಪದ್ಮರಥರಾಜಂ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ॥ ೯೭

ಪರಿವಾರಕ್ಕೆಸಿರ್ದಂ ಪ್ರಧಾನಪುರುಷರ್ಗಪ್ಪೈಸಿದಂ ಮಂತ್ರಿಮು
ಖ್ಯರ ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದಿತ್ತನಾತ್ಮಸುತನಂ ತದ್ವರ್ಗರಂ ರಕ್ಷಿಪಂ ।
ತಿರೆ ಸನ್ಮಾನಿಸುವಂತಿರಿಂದು ನುಡಿಗೊಳ್ವಂತಂತಿರಂದೋಳಿಯಿಂ
ದಿರಿದಂ ನಂದನನಂ ಬಿಟಿಕ್ಕೆ ತಳರ್ದಂ ಭೂಪಾಲಕಂಠೀರವಂ ॥ ೯೮

---

1 ಕ. ರವ.

ವ॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಮೞೆ ಕಂಬನಿಯಿಂ ದನಿಯಿಂ
ಮೊೞಗೆಱಗಿದ ಮಕುಟದಿಂದೆ ಮಿಂಚೊಗೆಯೆ ಪೊದ |
ೞ್ದೞಲಿಂದಂ ಮುನ್ನಡಿಯೊಳ್
ಮೞೆಗಾಲಮನಂದು ಸೂನು ತಂದೆಗೆ ತಂದಂ ॥ ೯೯

ಮನದೊಳಗಂಧಕಾರದ ಕಡಲ್ ಕವಿತರ್ಪುದು ನಿನ್ನ ವಕ್ತ್ರಚಂ
ದ್ರನ ಬೆಳಗೊಮ್ಮೆ ತೋಱದೊಡೆ ವಲ್ಲಭ ನೀಂ ಬಿಸುಟಿಂತು ಪೋಗೆ ಜೀ |
ವನಮೆಮಗೆಂತು ನಾಥ ಬರವೇೞೆನಲಾಗದೆ[1] ದೇವ ಸತ್ತಪೋ
ವನತರುಷಂಡಮೆಮ್ಮನೊಳಕೊಳ್ಳದೆ ಪೇೞ್ ಭುವನೈಕಭೂಷಣಾ ॥ ೧೦೦

ಅರಿನೃಪರಂತು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಂ ತಲೆವಿಕ್ಕರೆ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಬಂ
ದರಸಿಯರ್ಗಂತು ತಮ್ಮ ಶಯನೀಯವನೀಯರೆ ಮುಚ್ಚಳಿಕ್ಕೆ ಪೋ
ದರಮನೆಗಿಂದು ಪೇೞಿರೆ ಮಹತ್ತರರಂ ನೃಪಸಿಂಹ ನೀಂ ತಪ
ಸ್ತರುಣಿಗೆ ಕೂರ್ತುದಂ ನುಡಿವೊಡೀಯರೆ ಹೇಱಿಗರ್ಗಂಗಚಿತ್ತಮಂ ॥ ೧೦೧

ಲಳಿತವಿಲಾಸಲಾಸ್ಯರಸಮಿನ್ನೆಮಗೇಕೆಲೆ ದೇವ ವಲ್ಲಕೀ
ಕಳರವದಿಂಪನಾರ್ಪೆಸರಿಡಲ್ಕಱಿವರ್ ನೃಪನೀಱ ಗೀತಮಂ |
ಜುಳನಿನದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಱಿದು ಮೆಚ್ಚಿಪರಾರಧಿನಾಥ ನೀಂ ತಪ
ಕ್ಕೆಳಸಿ ಒೞಿಕ್ಕೆ ಪೋದ ಬೞಿಕಾವೆಮಗೇಕೆ ನೃಪಾಲಮನ್ಮಥಾ ॥ ೧೦೨

ವ॥ ಎಂದು ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸುವ ಪೆಂಡವಾಸದ ತಂಡಮಂ ಕಂಡು

ವಸುಧಾಧೀಶನ ತೇಜವಲ್ಲವೆ ಕುಮಾರಂ ನಿಮ್ಮನಾರಯ್ದು ರ
ಕ್ಷಿಸಲೀಮಂಗಲಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ ದ್ರುತವಿಡಲ್ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೞಲ್ಕಾಗ ಸ್ವೈ ॥
ರಿಸಿಮಿಂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತಮಂ ಕದಡದತ್ತಲ್ಸಾರಿಮೆಂದೊತ್ತಿ ಬ
ಗ್ಗಿಸಿದರ್ ಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರರ್ ನೃಪವಧೂವಾರಾಂಗನಾವರ್ಗಮಂ ॥ ೧೦೩

---

[1] ಗ. ನಾಥ.

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಕರಿರಿಪುಪೀಠಮೆಂಬ ಪೆಸರಾರೆಣೆಯುಂ ಕೆಲಕೊತ್ತಿ ಬಂಧುಮಿ
ತ್ರರುಗಳ ಗರ್ಜನೋಕ್ತಿಗೊಳಸಾರದೆ [1] ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ ಪೊರಟ್ಟು ಪೆಂ ।
ಡಿರ ಕುರುಳೋಳಿಯೆಂಬ ತೊಡರೊಳ್ ತಡವಾಗದೆ ಸಂತತಂ ವನಾಂ
ತರಮನೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಭರದಿಂ ತಳರ್ದತ್ತಧಿರಾಜಕುಂಜರಂ ॥ ೧೦೪

ಅನುರಾಗಚ್ಛವಿಯಿಂ ವನದ್ಯುಮಣಿಯಿಂ ಬೆಂಕೊಳ್ವ ವಕ್ತ್ರಂ ವಿಲೋ
ಪನಮುಕ್ತಾರುಚಿಯಿಂ ವಿಲೋಚನಚಕೋರೀಚಂದ್ರಿಕಾಪಾನ ಭಾ ।
ಜನಮಾದಾಕೃತಿಯೊಪ್ಪೆ ಮಂಡಪದಿನಂದೇೞ್ತಂದು ರಾಜಾಧಿರಾ
ಜನನೊಲ್ದೀೞಿದನಾನ್ನೃಪಾಲತಿಲಕಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೦೫

ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸ
ನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳ
ಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಪದ್ಮರಥರಾಜ್ಯವೈರಾಗ್ಯವರ್ಣನಂ
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಕ. ಮುನ್ನಡಿ.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀದಯಿತೆಯ ಸೂೞೊಳ್ ತಣಿ
ದಾದರದಿಂ ಕರೆದ ಪರಮಸುಖಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಾ ।
ಸಾದಮನೇಱಿದವೊಲ್ ಸ
ಮ್ಮೋದಮನಾಂತಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತೇಱಿದ ರತ್ನಶಿಬಿಕಾಪುರಭಾಗದೊಳ್ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಮಾಧವಾಗಮನಸುಮನೋಮಂಜರಿತಲತಾಪ್ರತಾನದಂತೆ ಕೈಗೆಯ್ದು ವಿಲಾಸಮೊಸೆಯೆ ಸುಧಾತಲಪಾರಿಜಾತಕನ ಮುಂದೆ ಬಂದು

ಎರಡೊಡಲೊಂದೆ ಜೀವಮೆನೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಸೌಖ್ಯಮನೂಡಿದ್ದೈ ದಿಟಂ
ನೆರೆದರ ನೀತಿಯಲ್ತೆ ಸುರಲೋಕಸುಖಂ ಬೞಿಕಂತಿಳೇಶ ಪಿಂ ।
ತಿರಿಸುವೆ ಮೆಯ್ಯ ಪಿಂತೆ ನೆೞಲಿರ್ಪುದೆ ಬಾರದೆ ಮಾಣೆವೆಂದು ಪೊ
ಣ್ದರಸಿಯರೇಱಿದರ್ ನೃಪನ ಕೂಡೆ ಪಲರ್ ಪಿರಿಯಂದಣಂಗಳಂ ॥ ೨

ವ॥ ಮತ್ತಂ

ಶಿಬಿಕಾಂದೋಳವರೂಥದಂತಿಹಯಮಂ ನೇಪಥ್ಯರತ್ನಾವಳೀ
ಶಬಲಚ್ಛಾಯೆ ಮುಸುಂಕೆ ಚಾಮರಸಿತಚ್ಛತ್ರಾದಿ ರೋಧೋಲತಾ ।
ಸ್ತಬಕಸ್ತೋಮಮನುಂಟುಮಾಡೆ ಸಹದೀಕ್ಷೋದ್ಯುಕ್ತರಯ್ನೂರ್ವರೇ
ಱಿ ಬರುತ್ತಿರ್ದರಿಳಾಧಿಪರ್ ಮಕುಟಬದ್ಧರ್ ಭೂಪನಿರ್ವಕ್ಕದೊಳ್ ॥ ೩

ಅವರ ವಿಲಾಸಿನೀಜನದ ರಾಣಿಯವಾಸದ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಬಾಂ
ಧವರ ವಿಯೋಗಸಂಕಟಮನೇವೆಸರ್ಗೊಂಡಪೆನೆಂದು ನಿಂದು ಮ ।

ತ್ತ್ರವರ ಪರಪ್ರಬೋಧಿಸುವ ಕೈಲೆಡೆಮಾಡುವ ಕಣ್ಣನೀರನೊ
ತ್ತುವ ನಿಲವೇಟ್ಟೊಡಂಬಡಿಸುವಟ್ಟಿಗಮುಚ್ಚರಿಯಾದು [1] ದುರ್ವಿಸಲ್ ॥ ೪

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರ್ದ [2] ಇಷ್ಟಶರ್ಮರಂ ವಿಕೃತವಿನಯನಾಗಳ್ ಕೆಲದೊಳಂ ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ದಶಿಷ್ಟಧೂರ್ತಂ ಚಾರುವಚನಚಾತುರ್ಯದಿಂ ನಿರವಿಸಿ

ಮಗನಂ ರಾಣಿಯ ವಾಸಮಂ ಪರವಧೂಸಂದೋಹಮಂ ಗೋತ್ರಬಂ
ಧುಗಳಂ ಶೋಕದೊಳಟ್ಟಿ ಮಚ್ಚಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದೀ ।
ಕ್ಷೆಗೆವೋಪಂ ಗಡ ಚೆಲ್ವನಾಯ್ತ್ರ ರಸವಾಡೇನಾದೊಡೇಂ ರಾಜ್ಯದಿಂ
ದಗಲಂ ಸತ್ತೊಡಮೆಂದು ತಾಂ ನಗಿಸಿದಂ [3] ಮಾಧನ್ಯನುರ್ವೀಶನಂ ॥ ೫

ವ॥ ಆಗಳ್ ಸಂತರ್ಜಿತೋಭಯಪಾಣಿಪಲ್ಲವಂ ಭೂವಲ್ಲಭಂ ವಿದೂಷಕನ ನಿಂತೆಂದಂ :—

ಪುಲ್ಲಿಂ ಕಷ್ಟಂ ರಾಜ್ಯಂ
ವಲ್ಲಭೆಯೆನ್ನದೊಡೆ ನೋಂತ ಒಡವಟ್ಟೊಡಂ ।
ಸಲ್ಲೇಖನದಿಂದಿಟಿಪಿದು
ದಲ್ಲದದೇಂ ದೇವನಾಗಲನಗಂ ನಿನಗಂ ॥ ೬

ವ॥ ಎಂದು ಪುನಃಕಥನಸಂಧಾನಭರಕರ್ಣೀಕೃತಾನನನಾದಿಳಾಧಿಪತಿಗಾ ಭೂದೇವಂ ಬಟಿಕ್ಕವಾರಾಜರಾಜಂ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ರಾಜಮಾರ್ಗ ದಿಂ ಒಂದು ಪುರಬಹಿರ್ಭಾಗದ ನಂದನವನದೊಳ್ ನಿರೂಢರೂಢಾಂದೋಳ ನಾಗಿ ಸಕಲರಾಜಲೋಕಮಂ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ಮೇಘರಥಕುಮಾರನನೆಂತಾನುಂ ಸಂತಮಿಟ್ಟಿರಿಸಿ ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಪ್ರಭುವಿನ ಆಶ್ರಮಾರಣ್ಯಪುಣ್ಯಾ ರಣ್ಯಮಂ ಪುಗುತಂದು ತನ್ಮನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಕನ ಸಮುದಾಯುಸಹಸ್ರಮಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು

ಗುರುಪದ [4] ಸರಸಿರುಹದೊಳಾ
ನರನಾಥನ ವಿನತಮಕುಟಮಣಿಘೃಣಿಗಳಿನೊ ।

1 ಕ. ಗ. ದಿರ್ವಸಲ್. 2 ಕ. ಇಷ್ಟಕರ್ಮರಂ. 3 ಕ. ಮಾದನ್ಯ.
4 ಕ ಸರಸೀಜ.

ಯ್ಯರವಾದುದಾಯ್ತು ಕಟ್ಟಿದ
ಕರಂಬವಾಸಿಗದ ಕುಸುಮವಿಸರದ ಪಸರಂ ॥ ೭

ವ॥ ಅನಂತರಂ ಸಾಧುಸಭಾಸದಪರಿಷದ್ವಲಯದೊಳ್ ಮುನಿನಾಯಕ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತಾತ್ಮನಾಗಿ

ಒಡವಿರೆ ಶಾಂತರಸಂ ಚಿ
ತ್ತವರುಚಿ ಜವನಿಕೆವೊಲೆಸೆಯೆ ನಟನೆಯ ನೇಪ |
ಥ್ಯದ ದೇವನೃಪತಿ ಬಹುರೂ
ಪದ ಜೋಹಮನಿಳಿಪಿದಂ ಭವಪ್ರಕರಣದೊಳ್ ॥ ೮

ನಿಲೆ ಮುಖಪದ್ಮದೊಳ್ ಪರಮಪಂಚಪದಂ ಕಮಲಾಸನಕ್ಕೆ ಮ್ಯೆ
ಸಲೆ ಬಹಿರಂತರಂಗದ ಪರಿಗ್ರಹಶಾಖೆಯಿವೆಂದು ಕುಂತಳಾ |
ವಲಿಯನಿಟಿಂಪಿದಂ ವಿಮಲಶುದ್ಧತಪಃಫಲಸೌಖ್ಯಯೋಗದೊಳ್
ತಲೆನವಿರಲ್ತು ಮುಟ್ಟುಪಡವೆಂಬವೊಲೂರ್ಜಿತಪುಣ್ಯಸಂಚಯಂ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತು ಪರಮಗುರುಪಾದಪದ್ಮೋಪಾಂತದೊಳ್ ಸಹದೀಕ್ಷಾಲಕ್ಷಿತ ಪಂಚಶತಪ್ರಸಿದ್ಧಮಕುಟಬದ್ಧನುಂ ನಿರ್ವೃತಿನಿಯಮಿತಕತಿಪಯಾವರೋಧಕಾಂತಾಕದಂಬನುಮಾಗಿ

ಪೊರೆಯದು ಹಿಂಸೆ ಪೊರ್ದದನೃತಂ ನಸು ಸೋಂಕದು ಚೌರ್ಯವಂಗನಾ
ಸುರತದ ವಾರ್ತೆ ಗೆಂಟೆರಡುಮಿಲ್ಲ ಪರಿಗ್ರಹಭಾರಮೆಂಬಿನಂ |
ದೊರೆಕೊಳೆ ಜಾತರೂಪವಿಧಿ ಪಂಚಮಹಾವ್ರತಧಾರಿಯಾದನು
ದ್ಧರಿಸಿದನಿರ್ಪತೆಂಟೆನಿಪ ಮೂಲಗುಣಂಗಳುಮಂ ಮುನೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೦

ಸುದ್ಯ ಧಾಭ್ಯಾಸಮತಿಪ್ರಕಾಶಲಘುವಾತಾಧಾರದಿಂ ನಿತ್ಯಸೌ
ಖ್ಯದಶಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಚಿತ್ತಮಂ ಪಡೆದ ಮೂಱುಂ ರತ್ನಮಂ ಕೆಯ್ಗೆ ಮಾ |
ಡಿದನುಂ ದಾಂಟಿದನುಂ ಮುನೀಂದ್ರವಣಿಜಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂ ದ್ವಾದಶಾಂ
ಗದ ಚಾತುರ್ದಶಪೂರ್ವದಿಗ್ಧಲಹರೀಸಿದ್ಧಾಂತವಾರಾಶಿಯಂ ॥ ೧೧

ನಡೆನುಡಿಭಕ್ತಿ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಳ್ವಿಡುವಂಜಿಕೆ ಕಾಯಶುದ್ಧಿ ಮಾ
ಟ್ಟುಡುಮೆನಿಸಿರ್ಪ ಪಂಚಸಮಿತಿಸ್ಥಿತಿಯುಂ [1] ತಳೆದಂ ಬಟಿಕ್ಕೆ ನೇ ।
ರ್ಪಡಿಸಿದನಂಗದೊಳ್ ವಚನದೊಳ್ ಮನದೊಳ್ ಪರಪೀಡೆ ಪೊರ್ದದೊ
ಳ್ಪಡರ್ವಿನೆಗಂ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗಳುಮಂ ಜಿನಶಾಸನರತ್ನದೀಪಕಂ ॥ ೧೨

ಪದಿನೆಂಟು ಸಾಸಿರಂ ಶೀ
ಲದೊಳೆಸೆದೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕೆಗುಣಂಗಳ್ ।
ಪುದಿದು ಕಟಿದಂ ಪ್ರಮಾದಂ
ಪದಿನೈದುಮನೆಯ್ದೆ ಯೋಗಿಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅಂತು ಶೀಲಗುಣಂಗಳ ನಿಳಯನಾಗಿ [2] ಸಂಚಳನಚತುಷ್ಕಮುಂ ನವ ನೋಕಷಾಯಮುಮಂ ಮಂದಮಂದಪವನಾಂದೋಳಿತ ಸ್ವಚ್ಛಜಲಶೈವಲಪಟಳದಂ ತಿರೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಲ್ತೊಡಗೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಭಾವನಾಬಲದಿಂ ಸಮಸ್ತಗುಣಸ್ಥಾನ ದೊಳ್ ನಿಂದಪ್ರಮತ್ತಸಂಯತನಾದನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಕ್ಷಮೆಯಿಂ ಮಾರ್ದವದಿಂ ಋಜುಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಸತ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂ ಶೌಚದಿಂ
ಯಮದಿಂದಂ ತಪದಿಂದೆ ದಾನರುಚಿಯಿಂ ನಿಷ್ಕಿಂಚನಬ್ರಹ್ಮಚ ।
[3] ರ್ಯಮಹಾಮಾರ್ಗದಿನಿಂತು ಕೂಡೆ ದಶಧರ್ಮಂಗಳ್ ಭವಾರಣ್ಯಸಂ
ಕ್ರಮಣಕ್ಕಾಗಿಸಿದಂ ತಪೋಧನಲಸತ್ಪಾಥೇಯಮಂ ತಾಪಸಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅವಿಚಲಧೈರ್ಯದಿ [4] ನಾಚಾ
ಮ್ಲವರ್ಧನಂ ನೆಗಟ್ದ ಸಿಂಹನಿಷ್ಕ್ರೀಡಿತಮೆಂ ।
ಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಮಹೋ
ಪವಾಸಮಂ ಮೊದಲ ತಪದೊಳಾಂತಂ ಮುನಿಪಂ ॥ ೧೫

(ಪಿರಿಯಕ್ಕರಂ)

ನೆಗಟ್ದ ಸಾಕಾರದನಶನವೊಂದು ತುತ್ತಿಂದವೊಂ [ದೂನ] ವುಳುಳ್ಳಪ್ಪಿನಂ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ವವಮೌದರ್ಯಂ ಚಿಹ್ನಂಕುಡದ ದುಂ ನಿಲ್ಲದವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನಂ ।

1 ಕ. ತಳೆಯುಂ. 2 ಗ. ಸಂಜ್ವಳನ. 3 ಕ. ಯ್ರ. 4 ಗ. ನಾಂಚಾಂ.

ಸೊಗಯಿಪ ರಸವರ್ಗಂ ಮಾಣ್ಬ ರಸಪರಿತ್ಯಾಗಮಂಗನೆ ಷಂಡ ಪಶು ಮಾನಸಂ
ಮೃಗಮಿಲ್ಲದಲಿರ್ಪ ನುತವಿವಿಕ್ತಾಸನಮೆಂಬಯ್ದುಂತಪಮನಾ ಮುನಿ ತಾಳ್ದಿದಂ ||

ಆಱಿಸಲಂಗದ ಮಲಮಂ
ಪಾಱಿಸಲಿಂದ್ರಿಯದ ದರ್ಪಮಂ ಮಾರ್ಗದ ಮೈ |
ದೋಱಿಸಲಾಱನೆಯ ತಪ
ಕ್ಕೇಱಿದನಾತಪದ ಪೆಸರೆ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂ || ೧೭

ಹೃದಯದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಮರುಮರೀಚಿಕೆ ತೀರತರಂಗಿಣೀತರಂ
ಗದ ದೊರೆಯಾಗೆ ದಳ್ಳುರಿವೊಲೇಟ್ವ ಬಿಸಿಲ್ ಹಿಮಪುಂಜಮಂ ಮುಸುಂ |
ಕಿದ ತೆಱನಾಗೆ ತನ್ಮನಿಗೆ ಕಲ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದು ಬೆಳ್ಳವಾಸಮೆಂ
ಬುದನೆಸಗಿತ್ತು ಬೇಸಗೆಯ ಬೆಟ್ಟದ ಕಲ್ನೆಲೆನಿಂದ ಗೌರವಂ || ೧೮

ಉರಗನ ಜೊಂಪದಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರೆ ಪೆರ್ಮಳೆ ಕೂಡೆ ಲಚ್ಚಣಂ
ಬರೆದವೊಲುಳ್ಕೆ ಪೆರ್ಮಳೆಯ ರಾಶಿಗ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ ಭೂತಲಂ |
ಬಿರಿಯೆ ಸಿಡಿಲ್ ಸಿಡಿಲ್ದೆಱಗೆ ಕಲ್ಲಬಳಾರನವೊಲ್ ತಪೋಧನಂ
ಮರವೊದಲಿರ್ದನೆನ್ನದೊಡಲೆನ್ನದೊಡಂಬಡೆ ಮೇಘಕಾಲದೊಳ್ || ೧೯

ವೀರತಪಸ್ವಿ ನಿಂದನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಹಿಮಪುಂಜಮಂಗದೊಳ್
ಬೂರಮನೊಟ್ಟಿದಂತಲೆಯೆ ತಣ್ಣೆಲರ್ಗೇಟ್ವ ತರಂಗಶೀಕರಾ |
ಸಾರದ ಮಂಜು ಸುತ್ತಿಱಿದು ಕುತ್ತುಱಿಯುತ್ತಿರೆ ಮಾಗೆಯೊಳ್ ನದೀ
ತೀರಹಿಮೋಪಲೋಪರಿಮದೊಳ್ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಬೆಳ್ಳ[1] ವಾಸದೊಳ್ || ೨೦

ವ|| ಅಂತು ಷಡ್ವಿಧಮಾದ ಬಾಹ್ಯತಪಸ್ತಾಪದಿಂ ಹೃದಯಪಟ್ಟಂ ಪುಟ
ವಿಟ್ಟಂತೆ ಕರ್ಮಾವಲೋಹಕಾಳಿಕೆಯಿಂ ಪಿಂಗುವಿನಂ ಪ್ರಮತ್ತಾಪ್ರಮತ್ತಗುಣಸ್ಥಾ
ನವರ್ತಿಯಾಗಲೊಡಂ

ಈ ವಿಧದಿಂ ಪನ್ನೆರಡು ತ[2]
ಪೋವಿಧಿಯುಂ ಧೈರ್ಯದಿಂದೆ ನೆರಪಿ ಸಮುತ್ವೀ |

1 ಗ. ವಾಸಿನೊಳ್. 2 ಗ. ತಮಂ.

ಭಾವದೊಳೆ ಪರೀಷಹಮುಂ
ದ್ವಾವಿಂಶತಿಯುಂ ಯತೀಶ್ವರಂ ಬೆಂಕೊಂಡಂ ‖ ೨೧

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ವಿನಯಂ
ವೈಯಾಪೃತ್ಯಂ[1] ತಪಸ್ವಿಗನುಬದ್ಧಸ್ವಾ ।
ಧ್ಯಾಯಂ ವ್ಯುತ್ಸರ್ಗಪ್ರಾ
ಲೇಯಧ್ಯಾನಂ ತಪೋಧನಾಂತರ್ಯತಪಂ ‖ ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ವಿಶೋಧಿಪರಿಣಾಮಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿನನಿವೃತ್ತಿಪರಿಣಾಮೋಪೇಕ್ಷೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಉಡುಗೆ ಮದಂ ಪಿಡಿಗೆ ಮಲಂ
ಕೆಡೆ ಜಂಘಾಶಕ್ತಿಯೂಥಪತಿ ಕಡುಪಿನ ಸಂ ।
ಗಡಮನುಟಿವಂತೆ ತಪದಿಂ
ಬಡಪಟ್ಟು ಮುಮುಕ್ಷುಗಣದ ಗಣಜಮನುಟಿದಂ ‖ ೨೩

ಕಡುಬಡವಾಗಿ ನೆಕ್ಕೆ ಗೆಡೆ ಮೆಯ್ಯ ಮಲಂ ದಳವೇಱೆ ಮೆತ್ತಿದಂ
ತಡರ್ದಿರೆ ಸಂಯಮೋಪಕರಣಕ್ಕೆಡಗೈ ಬಲಗೈ ಪೆಗಲ್ಗೆ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ನೊಗದಂತರಂ ನಡೆಯೆ ಕಣ್ಕೆಸಱಿಂ ಕಱಿವಿಟ್ಟು ಜಂತ್ರಮಂ
ನಡೆಯಿಸುವಂತೆ ವರ್ತಿಪನರಣ್ಯದೊಳೇಕವಿಹಾರಿ ತಾಪಸಂ ‖ ೨೪

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪಗಲಿರುಳೆಂಬಪೂರಡವಿಯೆಂಬ ಬಿಸಿಲ್ ನೆಟಿಲೆಂಬ ಮಾನಸರ್
ಮೃಗಗಣಮೆಂಬ ಕಲ್ನೆಲಮಿದೆಂಬಿದು ತಾಂ ಪೆಱರೆಂಬ ಭೇದದೊಳ್ ।
ಬಗೆಗಱಿವಿಲ್ಲ ತನ್ನೊಳಗೆ ತನ್ನನೆ ತಾನಱಿದಿರ್ದನಾತ್ಮನಿ
ಷ್ಠೆಗೆ ಗುಱಿಯಪ್ಪವೊಲ್ [2] ಪ್ರತಿಮೆಯಪ್ರತಿಮಂ ಪ್ರತಿಮಾಂಗಯೋಗದೊಳ್‖

---

1 ಸಂಸ್ಕೃತ ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಾವೃತ್ತ್ಯಂ ಎಂದು ಇದೆ.

2 ಗ. ಪ್ರತಿಯನಪ್ರತಿಮಂ.

ನಂದದ ಬಿಸಿಲಿಂ ಬೆಮರ್ರೊಗೆ
ತಂದು ತನೂಮಳದ ಕರದುವೆರಸಿಱಿಯೆ ತಪೋ ।
ವೃಂದಾರಕನೊದವಿದ ಕಾ
ಳಿಂದಿಯ ಬರಿವೊನಲನಾಂತ ಗಿರಿಯಂತಿರ್ದಂ ॥ ೨೬

ಗೀಜಗನ ಗೂಡು ಕುಂತಲ
ರಾಜಿಯ ಬಱಿವಿಡಿದು ಕೆನ್ನೆಯಿಂದಿಱಿಯೆ ತಪೋ ।
ರಾಜನಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಸ
ರೋಜಾತದ ಕನ್ನವುರಮನಿಟ್ಟಂತಿರ್ದಂ ॥ ೨೭

ಪಾಪೊಱಲೆಯಿಟ್ಟ ಪುತ್ತಿನ
ಪೊಱಲ ಪಾವುರಮನಡರ್ದು ಪೆಗಲಿಂ ಜೋಲ್ದಂ ।
ದೇಪೆಂಟಿಱಿತರೆ ಯತಿಪತಿ
ಬೀಱಲ್ವರಿದಿರ್ದ ಕಲ್ಪಕುಜಮಂ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೨೮

ಒರಸಿಕೊಳಲೆಂದು ಪೊರ್ದಿದ
1 ಹರಿಣಂ ಮೇಗಡರ್ದ ಪುತ್ತು ಸಾರ್ದಾ ಲಂ ಠಾಂ ।
ತರಸಪ್ರಭಾವಮೊಸೆದಿರೆ
ಧರೆಯೊಳ್ ಮೂಡಿದ ಸುಧಾಂಶುವಂ ಮುನಿ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಅಂತುಪೇಕ್ಷಾಸಂಯಮದೊಳ್ ನೆಗೞ್ತೆವಡೆದುಮಂತರ್ಭಾವಸ್ಥೆಲಂ ಒಮ್ಮುವಾದ ಪರಮಪಾವನಪ್ರತಿಮಾಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್

(ಅಕ್ಕರ)

ಪದಿನೆಂಟುಂಭೇದದದ್ಧಿ ಘೋರಾದಿತಪೋಬುದ್ಧಿ ಯಣಿಮಾದಿವಿಕ್ರಿಯದ್ಧಿ
ಪುದಿದಂಗಮಳಮೆ ದಿವ್ಯೌಷಧಮೆನಿಸಿದೌಷಧದ್ಧಿ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕಿದ ನೀರಸಂ ।
ಮ್ಮದುರಸಾಯನಮಪ್ಪ ರಸದ್ಧಿ ಯಳ್ಕದಬಳದ್ಧಿಯುಂಡುಮಿಕ್ಕನ್ನಮಿರ್ದಾ
ಸ್ಪದಮುಂಟುಕಟಕಕ್ಕಮೆನಿಸುವಕ್ಷೀಣದ್ಧಿಯಿಂತುಸಪ್ತದ್ಧಿಯುಂಮುನಿತಾಳ್ದಿದಂ

1 ಗ. ಹರಿಣಂಗಳ ಮೇಗಡರ್ದ ಪುತ್ತುಂ ಸಾರ್ದಾ.

ವ॥ ಅಂತು ತಾಳ್ದಿ

ಮಂದರದೊಳ್ ಗೋತ್ರಾಚಲ
ಕಂದರದೊಳ್ ಸಾಗರಾಂತರ್ದ್ವೀಪದೊಳಂ ।
ಬಂದೆಯ್ದರ್ಹದಕೃತ್ರಿಮ
ಮಂದಿರಮಂ ಚಾರಣರ್ದ್ಧಿಯಿಂ [3] ಬಂದಿಸುವಂ ॥ ೩೧

ಸುಮನಸ್ಸದ್ಮಲತಾಂತಕಾಂತಮಣಿಮಾಲಾದೀಪಧೂಪಾರ್ಚನ
ಕ್ರಮದೇವೀಜನಗೀತವಾದ್ಯರಸಲಾಸ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಣಕ್ಷೋಭ್ಯಕೃ ।
ತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯವಂದನೋತ್ಕಳಿತಚಿತ್ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂ
ಗಮಿಳಾಸ್ಪರ್ಶನಮೆಂಬಪೊಲ್ಲಡವನಂಭೋಧಾಧ್ವದೊಳ್ತಾಪಸಂ ॥ ೩೨

ಒಂದುಟಿದರೆಪಕ್ಷಂ ಮಕ
ರಂದಮಹೀಧರದ ಕಂದರೋಪಲದೊಳ್ತಾಂ ।
ನಿಂದಂ ಸುಟಿಯುದೆ ಪಕ್ಷಂ
ಕುಂದಿದ ಕಳಹಂಸನಂತೆ ಮುನಿಕಳಹಂಸಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಅಂತು ಪರಮೋಪೇಕ್ಷಾಪರಿಪಾಳನದ ಸೇದೆಯೊಳ್

ಪ್ರಶಮಿಸಿದ ಮೋಹನೀಯಂ
ಪ್ರಶಾಂತಿಯಿಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕೋ ।
ಪಶಮಕಸಂಯುತನಾದಂ
ದಶಮಗುಣಸ್ಥಾನವರ್ತಿಮುನಿಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೩೪

ತನು ತಾನಧ್ರುವಮಾರುಮಿಲ್ಲ ಶರಣಾನೇಕಾಕಿಯುಂ ದೇಹಮುಂ
ತನತಲ್ತುಗ್ರತರಂ ಭವಂ ತ್ರಿಜಗಮಿಾಯೆಂದಂ ಜುಗುಪ್ಸಾಕರಂ ।
ತನು ಪಾಪಕ್ಕಿದು ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆ [4] ತಗರ್ವಂ ದಾತಾನಿದೀಪಾಂಗುಗೆ
ಲ್ವ ನಯಂ ಧರ್ಮಮಡರ್ಪು ಬೋಧಿಪಳಮೆಂಬೀರಾಱನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಂ ॥ ೩೫

---

[1] ಗ. ಕ್ಷೂಣವೃದ್ಧಿ. [2] ಗ. ವೀಕ್ಷೂಣ. ಕ. ವಿಕ್ಷಣ. [3] ಕ. ಬಂಧಿಸುವಂ.
[4] ಕ. ತವರ್ಗಂದಂತಾ.

(ಪಿರಿಯಕ್ಕರ)

ಮುನಿಗೆ ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿ ವಿನೇಯಂ ಶೀಲವ್ರತಂ ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗಂ ತನು
ಮನಸ್ತಪನಸಮಾಧಿವೈಯ್ಯಾಪ್ರತ್ಯಮರ್ಹದಾಚಾರ್ಯಬಹುಶ್ರುತೋಪಾಸ ।
ನೆ ನುತಶ್ರುತಭಕ್ತಿಯಾವಶ್ಯಕಕ್ರಿಯೆ ಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಿಂ
ತನುವಾ ಯ್ತಾತೀರ್ಥಕೃತನಾಮಕರ್ಮವನೀವಷೋಡಶಭಾವ ನೆಯೆಭಾವದೊಳ್

ವ॥ ಅಂತು ನೋಂತು

ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವಿಧಿಯಿಂ
ಕಾಯಮನಳವಡಿಸಿ ವಿಮಳಶುದ್ಧಧ್ಯಾನಂ ।
ಧ್ಯೇಯದೊಳಮರೆ ಮುಮುಕ್ಷು
ಜ್ಯಾಯಂ ಪಂಡಿತಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಂ ತಳೆದಂ ॥ ೩೭

ಅಳ್ಕದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಬೆದಱ ಬೆಳ್ಕುಱದುಗ್ರತಪೋನುತಾಪದಿಂ
ಬಳ್ಕದೆ [1] ನೋಂಪಿಯಿಂ ಗೊಲಗೆವಂದ ಶರೀರಗುಣಾನುರೋಧದೊಳ್ ।
ತಳ್ಕಱದಿರ್ದ ಜೀವಶರಮಂ ಬಿಡೆ ಧಾರ್ಮಿಕಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಾಂ
ಪಿಳ್ಕು ಬಳಿಲ್ದು ಮೇಗೊಗೆದು ತಾಗಿದುದಚ್ಯುತಕಲ್ಪಲಕ್ಷ್ಯಮಂ ॥ ೩೮

ಅಣಿಮಾದಿಮಣಿಗಣಂಗಳ
ಕಣಿ ಸಾಗರಸಂಮಿತಾಯುವಿಂಗಾಗರಮೊಂ ।
ದಣಕದ ರಾಗದ ಭೋಗದ
ತಣಿವಿಂದ್ರತ್ವದ ಮಹತ್ವಮಚ್ಯುತಕಲ್ಪಂ ॥ ೩೯

ಅದಱ ವಿಳಾಸಮಂ ಪೊಗೞಲಾನಱಯೆಂ ಹದಿನಾಱು ಸಗ್ಗದ
ಗ್ಗದ ಸುಖದೊಂದು ತುತ್ತತುದಿ ಸಂವಹಮಿಂದ್ರಸುಖಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾ ।
ಖ್ಯದನಿಳಯಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಚ್ಯುತನಾಮಮಿದಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯಮೆಂ
ಬುದನೆನೆ ತಾನೆ ನಟ್ಟನಡುವಾದುದು ಕಲ್ಪಮನಲ್ಪಸೌಖ್ಯದಾ ॥ ೪೦

1 ಕ. ಗ. ನೋಂಪಿಯಿಂ.

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗಳ್ತೆವಡೆದಚ್ಯುತಕಲ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಿಗುತ್ತಂಸಕಲ್ಪಮೆನಿಸಿ

ಮುತ್ತಿನ ಕಂಭದ ವಜ್ರದ
ಭಿತ್ತಿಯ ಶಶಿಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಪು ।
ಷ್ಪೋತ್ತರವಿಮಾನದೊಳಗಿ
ಪ್ಪತ್ತೆರಡಂಬುಧಿಮಿತಾಯು ಸುರವರನೊಗೆದಂ ॥ ೪೧

ನವರತ್ನಾಭರಣಪ್ರಭಾಪಟಳದೊಳ್ ವೈರ್ಮಲ್ಯಬೀಜ [1] ನ್ತನು
ಚ್ಛವಿ ಸಂಪೂರ್ಣಸುಧಾಂಶುವಂ ಸುರಧನುಶ್ರೀಯುಪ್ಪಿದಂತಾಗೆ ತ ।
ನ್ನ ವಿಮಾನಂ ಶರದಭ್ರವಿಭ್ರಮಮನಾದಂ ಬೀಱೆ ಕೈಕೊಂಡನಾ
ಭುವನಾಗ್ರೇಸರನಚ್ಯುತೇಂದ್ರಪದವೀಸಾಕಲ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ ॥ ೪೨

ದಿವಿಜಾಧೀಶನಧೀನಮಾಯ್ತು ಸಲೆ ಪೀತಶ್ವೇತಹಾರೀತರ
ತ್ನವಿಮಾನಂ ತ್ರಿಶತೀಶತಾರ್ಧವಿಬವಾದಿಸ್ಯಂದನಾಂಘ್ರೀಯಪುಂ ।
ಗವ [2] ಗಂಧರ್ವನಟೀವರೂಥಿನಿಗಳಿಳ್ಳೀಶಾಧಿಪನ್ನಾಲ್ವರೊ
ಪ್ಪುವ ವೈಮಾನಿಕದೇವರೊಂದಯುತರೆಣ್ಬರ್ಪಟ್ಟಮಾದೇವಿಯರ್ ॥ ೪೩

(ತ್ರಿಪದಿ)

ಮೂವತ್ತಿರ್ವರಾ ಮುಖ್ಯದೇವಿಯರಱುವತ್ತುಂ ।
ಮೂವರ್ದೇವಿಯರೆನಿಪ ಪಸಾಯಿತೆಯರಾ
ದೇವನ ವಿಭವ [3] [ಮಸಾದೃಶ್ಯಂ] ॥ ೪೪

ಅಸುರವರನಿಪ್ಪತ್ತಿ
ಚ್ಛಾರ್ಸಿರವರ್ಷಕ್ಕೆ ನೆನೆವ ನುಣಿಸಂ ಬಗಿಸಂ ।
ಮಾಸೂನವಾಗೆ ನಿಜನಿ
ಶ್ವಾಸದ ಪರಿಮಳದೆ [4] ದಿವಮನಧಿವಾಸಿಸುವಂ ॥ ೪೫

ನೋಟದ ಸೋಲಮಪ್ಪಿನ ಸುಖಂ ರಸಚುಂಬನದಿಂಪು ಸುಯ್ಯಕಂ
ಪಾಟಿಸಲಲ್ಲೆ ಮೆಯ್ಯ ಸಂದಪುವೆ ಮಲರ್ದಯ್ದುಮಿಂದ್ರಿಯಂ ।

---

1 ಕ. ಸ್ಥನು. 2 ಕ. ಗ. ಸಂ. 3 ಕ. ಗ. ಮಸದೃಶಂ. 4 ಗ. ದಿವಸಮ.

[1] ಬೇಟದ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಮನಮೆಂಬ ತೊಡಂಬೆಯೊಳೊಮ್ಮೊದಲ್ ಸುಖಾ
ಸ್ಫೋಟಮನೀಯುವೆನ್ನವು ಮನಃಪ್ರವಿಚಾರದ ಕಾಮಕೇಳಿಗಳ್ ೪೬

ತರುಣತೆಯುಂ ವಸಂತಸಮಯುಂ ಕಲಿತೋದ್ಗಮಸೌರಭಂಗಳೊಳ್
ಪೊರೆದವೊಲಂಗನಾಸಹಿತಮಾದಿವಿಜಾಧಿಪನಂ ಮನಃಪ್ರವೀ ।
ಚರಣಸುಖೋದಯಂ ಸಮಸಮುದ್ಭವಸಂಗತಿಯಿಂದಲಂಪಿನ
ಚ್ಚರಿಯನೊಡರ್ಚೆ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಾಡಿಸುಗುಂ ಸತತಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ॥ ೪೭

ಪಳುಕಿನ ಪಸೆಯೊಳ್ ಕಪ್ಪುರ
ವಳುಕಿನ ಪುತ್ತಳಿಯನಿಟಿಪಿದಂತೆ ಪೊಲಂ ಮೂ ।
ಱಳತೆಯ ತನುರುಚಿ ಕಂಪಿನ
ಪೊಳಪಿನ ಕೌಮುದಿಯನೇಂ ಕಡಲ್ವರಿಯಿಪುದೋ ॥ ೪೮

ಸ್ಫುರಿತವಿಮಾನಭಿತ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರದ ಮೇಲೆ ಸುಧಾರಸಂಗಳಿಂ
ದರೆಬಳಿದಂತೆ ಸುತ್ತಿಱಿದ ನಾಕನಿಕಾಯಮನಚ್ಚಮುತ್ತಿನೊ ।
ಚ್ಚರದೆ ಮುಸುಂಕುವಂತೆ ಸುರಕಾಮಿನಿಯರ್ಕಳ ಕಣ್ಮಲರ್ಗೆ ಕ
ಪ್ಪುರದ ಶಲಾಕೆಯುಂ ಪಸರಿಪಂತೆಸಗುಂ ಮಿಸುಪಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾ ॥ ೪೯

ಮದನನ ಬಿಲ್ಲ ಜೇವೊಡೆ ವಿಪಂಚಿಯ ಬಂಚದ ನುಣ್ಪು ಕರ್ಣಪೂ
ರದ ಪರಮಾಮೃತಾಂಬುವೆನೆ ನೇವುರದಿಂದುಡೆನೂಲ ತೊಂಗಲಿಂ ।
ಮೃದುರವಮುಣ್ಮೆ ಕೂಡಿ ಸುಟಿವರ್ ಕರುಮಾಡದೊಳಿಂದ್ರಕಾಂತೆಯರ್
ಸದನಮಹತ್ತರಾಮರೆಯರಪ್ಸರೆಯರ್ ಪರಿವಾರದೇವಿಯರ್ ॥ ೫೦

ಸಹಜವಿಭೂಷಣಾಂಬರವಿಲೇಪನಕೇಸರದಾಮಗಂಧಸ
ಸ್ಪೃಹಮಧುಪಾಳಿ ಮಂಡಳಿಸಿ ಸೀಗುರಿಯಂತಿರೆ ಚಾಮರಂಗಳಿಂ ।
ಬಹುವಿಧಮಿಕ್ಕುವರ್ ದಿವಿಜನೋಲಗದೊಳ್ ತನುಕಾಂತಿ ಕೌಮುದೀ
ಲಹರಿಯ ತುಂತುಱಿಂತೊಗೆಯೆ ಮುದ್ದಿನ ಒರ್ದಿನ ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೫೧

ಪಗೆ ಪೆಱತಿಲ್ಲ ಕಂಟಕಸಮಾಕುಲಮಿಲ್ಲ ವಿಭೀತಿಯಿಲ್ಲ ಭೂ
ತಿಗೆ ಕುಱುಪೆಂಬ ಕಿಂಕರರ ತೋಣ್ಮೆಯಿದೆಂಬ ವಿಲಾಸಮೆಂಬ ದೇ ।

1 ಕ. ಬೋಟದ.

ಶ್ಯಗೆ ದಶಲಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕದಸಿಖೇಟಕಕೋಟಿಯ ಮಿಂಚು ಬಳ್ಳಿದೀ
ವಿಗೆಯನಲರ್ಚೆ ದೇವಸಭೆಯೊಳ್ ಮೆಱೆವರ್ ದಿವಿಜಾಂಗರಕ್ಷಕರ್ ॥ ೫೨

ಪದಿನಾಱುಂ ಪಟಲಂಗಳಪ್ಪ ದಿವಮಂ ತಟ್ಟುರ್ಚೆಯುಂ ಮಧ್ಯಲೋ
ಕದಿನಿತ್ತಲ್ ಕೆಳಗಯ್ದು ಪೃಥ್ವಿಗವಧಿಜ್ಞಾನಾಕ್ಷಿ ಸಲ್ವಂತೆ ಸ ।
ಲ್ವುದು ತಾಂ ವೈಕ್ರಿಯಿಕಾಂಗವೆಂದೊಡೆಸಕಂಬೆತ್ತಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂಗೆ ಮಾ
ಡದುವೇಂ ಕೂಡದುದೇಂ ಒಡಂಬಡದುದೇಂ ನಿಸ್ಸೀಮಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳ್ ॥ ೫೩

ವನಧಿದ್ವೀಪಸುಮೇರುವರ್ಷಧರನಾಗಾವಾಸನಂದೀಶ್ವರಾ
ವನಿಗಳ್ಗೆಲ್ಲಮಕೃತ್ರಿಮೋತ್ತಮಜಿನಾವಾಸಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನಿತ್ತು ವಾ ।
ಹನದೇವರ್ ಗಜವಾಜಿಸೈರಿಭಗವೇಂದ್ರಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದು ತಿ
ರ್ಪನಮೇೞ್ತಂದು ಮಹಾಮಹೋತ್ಸವಮನಾಕಲ್ಪಾಮರಂ ಮಾಡುವಂ ॥ ೫೪

ಅಮರೇಂದ್ರಾಣಿಯರೊಂದನಂತಮಮರೀಸಂದೋಹಮಂತೊಂದನಂ
ತಮಲಂಪಿಂ ಬರೆ ತೀರ್ಥಕೃತ್ಪದಸಪರ್ಯೋಡ್ಡೀನಯಾನಂಗಳಿಂ ।
ದಮರೇಂದ್ರಂ ರಸಭಾವಚಿತ್ರಗತಸೂಚೀಯಾನನಾನಾವಿತಾ
ನಮಯಂ ಮಾೞ್ಪನುಪಾತ್ತಸಪ್ತವಿಧಸೇವಾಸ್ತೋಮಮಂ ವ್ಯೋಮಮಂ ॥ ೫೫

ಅಣುತಮನಾಗಿ ಮೇರುಸಮನಾಗಿ ಧರಾಗುರುವಾಗಿ ನೋೞ್ಪಿನಂ
ತೃಣಸಮನಾಗಿ ಲೋಕಸದೃಶಾಯತನಾಗಿ ಸರಾಗನಾಗಿ ವಾ ।
ರಣಪತಿಯಾಗಿ ಮೋಹನತರಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಜಿನಾರ್ಚನಕ್ಕೆ ಪೆ
ಕ್ಕಣಮನೊಡರ್ಚೆ ತೋರ್ಪನಣಿಮಾದಿಗುಣಂಗಳನಚ್ಯುತಾಮರಂ ॥ ೫೬

ಅನಿತೊಂದಚ್ಚರಿಯಚ್ಯುತೇಂದ್ರವಿಭವತ್ಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಣೂ
ತನಗರ್ವಕ್ಕೊಗೆದಪ್ಪನೆಂದು ಮುನಿನಾಥರ್ ಪೇೞ್ದರಾಕಲ್ಪಜೇಂ ।
ದ್ರನನಂತಂ ಪರಮಂ ಚತುರ್ದಶಜಿನಂ ತತ್ಪುತ್ರನೆಂದಿಷ್ಟಶ
ರ್ಮನದೇಂ ಪೇೞ್ದನೊ ಸಿಂಹಸೇನನರನಾಥಂಗಂ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಗಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ಕೇಳ್ದು ಸಂತೋಷಭಾಷಾಪೀಯೂಷಪುರದೊಳ್ ಸಭಾಜನ ಪರಿಜನ ಬಂಧುಜನಮನಿತುಂ ತುಱುಂಕಿ ತೇಂಕಾಡುವಿನಮರಸನುಮರಸಿಯುಂ ಪರಿತೋಷದ ಪರಮಕೋಟಿಯನೆಯ್ದಿ

ಸ್ವಾತಿಯೆ ಬರ್ಪವೊಲ್ ಮದನಮಂಜರಿ ಬಂದೊಸೆದಿಷ್ಟಶರ್ಮಜೀ
ಮೂತಮುಖಾಗ್ರದಿಂ ಪ್ರಚುರಚಾರಣಸನ್ಮುನಿಶೈಮುಶ್ಶೈಲಸಂ ।
ಭೂತಕಥಾಂಗಗಾಂಗಜಲವರ್ಷಮನಾಗಿಸೆ ತನ್ನೃಪೇಂದ್ರನು
ದ್ಭೂತಳವಾಯ್ತು ಪಾವನಪದಂ ಪುಳಕೋದ್ಗಮಸಸ್ಯಸಂಪದಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಅನಂತರಂ ವಿಶಿಷ್ಟಶರ್ಮನವನೀವಲ್ಲಭಂಗಿಂತೆಂದಂ :—

ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದೆವಾಂ ಮುಂ
ಸುತನಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥನಂ ಪಡೆವೀದಂ ।
ಪತಿಯಂ ನಿಮ್ಮಂ ನೋಡಿದ
ಕತದಿಂದಿನ್ನೆಮಗೆ ದೇವ ಬೀಳ್ಕೊಡವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೫೯

ವ। ಎಂಬುದುಮಾಧರಾಮರಬಿನ್ನಪಮನವಧಾರಿಸಿ

ಸಮನಿಸಿದ ಕಲ್ಪಕುಜದಾ
ರಮೆ ಪಣ್ತಿಗಿದಪ್ಪೊಲಿತ್ತು ನರನಾಥನ ತೋಳ್ ।
ಸುಮನೋಹಕಮಂಬುದನಾ
ಮಮುಮಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದುದಿಷ್ಟಶರ್ಮಂಗಾಗಳ್ ॥ ೬೦

ಒಡೆಯಳ್ ಮನಕ್ಕೆ ವಲ್ಲಭೆ
ಯೊಡೆಯಳ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮದನಮಂಜರಿಯೆನೆ ಮೆ ।
ಲ್ಪುಡಿಗೆಗಳಿಂ ಮಿಸಲ್ಗಳೆ
ದುಡಿಗೆಗಳಿಂದಂ ಸನಾಂದ್ರವಂ ಮನ್ನಿಸಿದಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅಂತು ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲೊಡವೊಡನೆಟ್ಟು ತಳ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಸಹೋದರೀವಿಯೋಗವಿಹ್ವಳೀಭೂತಚೇತಸೆಯಾಗಿ

ಅವನಮ್ರಾಸ್ಯಾಬ್ಜೆಯುಂ ಪ್ರೋತ್ಕಳಿತಹೃದಯೆಯುಂ ಸಾರ್ದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಪುತ್ರೋ
ತ್ಸವವಾರ್ತಾಕರ್ತೃ ನಿಮ್ಮಗ್ರಜೆ ತಡೆದಪಳೇಂ ಬಂದಪಳ್ ತಂದಪಳ್ ನಿ ।
ಮ್ಮವರಂ ಕಂಡಪ್ಪಿನಂ ಸಂತಸದಿನಮರಿನಿಂ ಪೋಗುಬರ್ಪಂದಮೇಂ ಕ್ಕೈ
ರವನೇತ್ರೇ ಬೀಳ್ಕೊಡಿನ್ನೆಂದುಸಿರ್ದು ನೆರೆಪಿದಂ ನಲ್ಲಳಂ ಸಿಂಹಸೇನಂ ॥ ೬೨

ಅವರತ್ತಲ್ ಪೋದರಿತ್ತಲ್ ನರಪತಿ ಮುದದಿಂದಿರ್ದನುತ್ತಲ್ ಬಳಿಕ್ಕಾ
ದಿವಿಜಂ ಷಣ್ಮಾಸಮಾಗಾಯುವಜಳಗಳಿದಿಪ್ಪತ್ತೆರಟ್ಟೇೞಿವಂದ ।
ಪ್ಪುವು ತಾವೇಂ ಒಂದು ಜೃಂಭಾವಳಿ ಮುಖರಸದೊಳ್ ನಿಂದುವಂಗಾಂಶುಗಳ್ಕಂ
ದುವ ಭೂಷಾರಶ್ಮಿಗಳ್ಕಂದುವ ಮುಡಿದಲರ್ಗಳ್ ಕಂದುವಂತಲ್ಲಿ ಕಂಡಂ ॥ ೬೩

ಖಳಕಾಳಾಂತಕವಜ್ರಪಾತಮನಮರ್ತ್ಯಾಗ್ರೇಸರಂ ಕಂಡು ಸಂ
ಚಳನಾದಂ ಗಡ ಕೊಂಕಿದಂ ಗಡೆಡೆಯೊಳ್ ತಳ್ಳಂಕಗೊಂಡಂ ಗಡಾ ।
ಕುಳನಾದಂ ಗಡದೊಂದುಮಿಲ್ಲ ಮನಮಂ ಮೋರ್ಕೈಸಿ ಕಟ್ಟಾಯದಿಂ
ಕಲಿಯುಂ ಕಟ್ಟಿದರಲ್ಲಿ ಪೂದಲಿಸಿದಂತುತ್ಸಾಹಮುಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅಂತು ನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತನಾಗಿ

(ಮಾಲಿನಿ)

ಪರಮಜಿನಪದಾಂಭೋಜಾತದೊಳ್ ಭೃಂಗಮಾಲಾ
ಪರಿಕರಮೆನೆ ಕಣ್ಗಳ್ ಪೂಜೆಗಳ್ ಕಲ್ಪಭೂಜಾ ।
ಪರಿಲತೆಯೆನೆ ಕೈಗಳ್ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯರೂಪಂ
ಗಿರಲೆಡೆಯೆನೆ ಚಿತ್ತಂ ದೇವತಾನಿಷ್ಠನಾದಂ ॥ ೬೫

ಇತ್ತಲ್ ಸಾಕೇತದೊಳಮ
ರೊತ್ತಮನವಧಿಯಿನನಂತನಾಥೋದಯಮಂ ।
ಚಿತ್ತದೊಳಱಿದಱಿದಿಂಗಳ
ನಿತ್ತುಂಟೆನೆ ಪುಣ್ಯಜನವರಂಗಱುಪಲೊಡಂ ॥ ೬೬

ಅರಮನೆಗಿಂಬುವೆತ್ತ ರಣಮಂಡಲದೊಳ್ ರಸಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯಂ
ವಿರಚಿಸೆ ನೂತ್ನರತ್ನಶಬಲಚ್ಛವಿ ಕೊಂಡುದು ತಂಡತಂಡದಿಂ ।
ಸರಸಿಜರಾಗರತ್ನದ ಬಿಸಿಲ್ಮಿಡೆ ಮೌಕ್ತಿಕರತ್ನದೊಂದು ಬೆ
ಳ್ಸರಿ ಹರಿನೀಲರತ್ನದ ಕಱಂಗಿದ ತಂದಲಗುಂದಲೆಂಬಿನಂ ॥ ೬೭

ಆರಾಜಗೃಹಾಂಗಣದೊಳ್
ಹೀರೆಯ ಹೂವಿಂದೆ ಸಮೆದ ಪೊಸಪೂವಲಿಯೊಳ್ ।

ಕಾರಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಕಱೆದುವು
ನೇರಾಣಿಯ ಹೊನ್ನ ಮಱೆ ಕುಬೇರನ ಬೆಸದಿಂ ॥ ೭೮

ಆಲಿವರಲಿಂದ್ರಗೋಪಂ
ಸಾಲಿಟ್ಟುದಬಿಂದುವೆಂದು ಗೃಹಕೇಕಿಗಳುಂ ।
ಪೀಲಿಗಳನೆತ್ತಿ ಕುಣಿದುವು
ನೀಲದ ಮಾಣಿಕದ ಮುತ್ತಿನಚ್ಚರಿವಱೆಯೊಳ್ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತು ಸುರಿವ ಸಾರ್ಧತ್ರಿಕೋಟಿಪರಾರ್ಧ್ಯರತ್ನರೈವರ್ಷಪ್ರಚಾರವಾರನಾರೀವಿಕಾರಪ್ರಪಂಚಮುಮಿತಸ್ತತಃಪ್ರಧಾವತ್ಕಂಜಕುಬ್ಜವಾಮನಸ್ತೋಮಮಣಿಧಾರಾಘಾತಭೀತನಟನಭಾವಮುಂ ಜಂಬೂಫಳದಾಡಿಮಬೀಜಸಂಶಯೋಪಧಾಶ್ರಿತನೀಳಮಾಣಿಕ್ಯಕಾರ್ಕಶ್ಯಭೃತ್ಯವಂಶವರ್ಣಕೀರಶಾರಿಕಾಮರ್ಕಟಸಂಕಟಮುಮಾನನಕುಶೇಶಯಕ್ಕೆ ದರಹಾಸಮಾಲೆಯನೋಲಗಿಸೆ ಪರಿಮಿತ ಪ್ರಸಾದಿತಪರಿಜನಪರೀತಂ ತಲ್ಪತಳಾಕಲ್ಪಿತಭೂತಜಯಶ್ಯಾಮಾದೇವೀಸಮೇತಂ ಸಿಂಹಸೇನನಾಸ್ಥಾನಮಂಡಪದೊಳಿರ್ದನಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಎಳಮಿಂಚಿಂ ಕಡೆದಂತೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಿಂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಪಂಗಚ್ಛವಿ ಕಂಕಣಾಂಗದವತಂಸೋತ್ತಂಸರತ್ನಾಂಶುವುಂ ।
ದಳಮಂ ಬಣ್ಣಿಪಡುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನೆಗವೊರ್ವಂ ಬಂದನಾಸ್ಥಾಯಿಕಾ
ವಳಯಂ ಸೂಡಿದ ಪಾರಿಜಾತದಲರ್ಗಂಪಿಂ ತೇಂಕೆ ವೈಮಾನಿಕಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಉಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ನಿಂದು ಕರಕಮಲಮುಕುಳಮಂ ನೊಸಲ್ವೆಱೆಗೆ ತಂದು ದೇವಾ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ

ಅವನೀಪಾಲಕಮೌಲಿಮಂಡನ ಭವತ್ಸರ್ವಾಂಗಮಾಂಗಲ್ಯ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀವಧೂವರ್ಗದೊಳಾಯುಧಂ ನೆಱೆಯೆ ಮುನ್ನಂ ನೋಂತಳಾಪಾಡುವಾ ।
ಡುವ ಕೊಂಕಾಡುವ ಮಾಡುವೊಂದು ದಿವಸಂಗಳ್ಗಿಟ್ಟಿದಂ ದೇವ ವಾ
ರವಧೂವರ್ಗಮನೀಮಹಾಸತಿಗೆ ಪೌಲೋಮಿಯಮನೋವಲ್ಲಭಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಭೂಮೀಶ ಸಭೆಯೊಳನಿಮಿಷ
ಕಾಮಿನಿಯರನಿತ್ತ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೆನುತುಂ ।
ವ್ಯೋಮಾಂತರದೊಳ್ ತೋಱುವ
ವೈಮಾನಿಕನಿಂದ್ರಜಾಲಿಗಂಗೆಣೆಯಾದಂ ॥ ೭೨

ವ॥ ಆಗಳುದ್ಧುರಿತಕಂಧರಮುಮುತ್ತಂಭಿತಹಸ್ತಪತಾಕಮುಂ ಪ್ರಾಚೀಮುಖೋನ್ಮುಖಪ್ರಕರಮಾದ ಪರಿಷಜ್ಜನವಿಲೋಚನಮರೀಚಿಪಟಲಮೆ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗಮಾಗೆ

ಸರಸಿಜಷಂಡಮಂ ಕಱೆಯೆ ಪಾದತಳಂಗಳ ಕೆಂಪು ಸೂಸೆ ನೇ
ವುರದುಡೆನೂಲ ರತ್ನರುಚಿ ಶಕ್ರಧನುಸ್ಸುಗಳಂ ಪ್ರಭಾಪಯೋ ।
ಧರಭರವೊಡ್ಡುಮಾಡೆ ಕಲಶಾವಳಿಯುಂ ಬಟಿಕಿಂದುಮಾಲೆಯುಂ
ಪರಪೆ ಮುಖಪ್ರತಾನಮಿಟಿದತ್ತೆಲರ್ವಟ್ಟೆಯಿನಪ್ಸರೋಗಣಂ ॥ ೭೩

ವ॥ ಆನಿತಂಬಿನೀಕದಂಬಮಂ ತೆಂಬೆಲರೆಂಬ [1] ಡವವಳನಂಗಜರಾಜಂಗಾಳ್ದೋಱುವಂತೆ ಬೇಱೆವೇಱೆ ನಿಲಿಪಂತೆ ರಾಜಾಙ್ಗಣದೊಳೆ ತಿರ್ದಿ ನಿಲಿಸಿ

ದೆಸದೆಸೆಯೊನಿತಕ್ಕಂ ದರ
ಹಸಿತಾನನವಳಯದಂತೆ ಸೊಗಯಿಪ ಪದ್ಮಾ ।
ದಿಸರೋವರಂಗಳೊಳ್ ಪಳ
ಯಿಸಿದರಿವರ್ ದೇವ ಪೆಸರೆ ದಿಗ್ದೇವತೆಯರ್ ॥ ೭೪

ವ॥ ಶ್ರೀ, ಹ್ರೀ, ಧೃತಿ, ಕೀರ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬಱುವರುಮಂ ಪೂರ್ವದಿಶಾನಾಥಂ ಸರ್ವದಿಶಾರಕ್ಷಣಾರ್ಥಂ ಕಳಿಪಿದನೆಂದು ತೋಱಿ ಪಿಂಗಿಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ :—

ವಿಚಕಿಲಕುರುವಕವಕುಳ
ಪ್ರಚಯುದೆ ಮಂಡವಿಗೆ ಚಂಪೆಯಂ ನೆಲೆಮಾಡಂ ।

1 ಗ. ಪಡೆವಳಂ.

ರಚಿಯಿಸೆ ನೆಲಸಿದರಿವರಾ
ರುಚಕಾದ್ರಿಯ ಮೂಡಣೆಂಟು ಶಿಖರದ ವನದೊಳ್ ‖ ೭೫

ವ॥ ಜಯೆ, ವಿಜಯೆ, ಜಯಂತಿ, ವೈಜಯಂತಿ, ಅಪರಾಜಿತೆ, ಆನಂದೆ, ನಂದೋತ್ತರೆ ನಂದಿವರ್ಧನೆಯರೆಣ್ಬರುಂ ಕನ್ನೆಯರಿವರಂ ನಿಜಾಂಗನೆಗೆ ಮಂಗಲೋತ್ಸವದೊಳ್ [1] ಶೃಂಗಾರಕಲಶಧಾರಿಣಿಯರಾಗಿ ಬೆಸಸಿದನೆಂದು ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳೆ ತೋಱಿ

ಮತ್ತಂ ರುಚಕದ ದಕ್ಷಿಣ
ಭಿತ್ತಿಯನಧಿಕರಿಸಿ ಮಾಣಿಕಕೂಟಪ್ರಾಸಾ ।
ದೋತ್ತುಂಗಸದನಮನೆಡ
ಮ್ಮುತ್ತೆಣ್ಬರುಮಿರ್ಪರೆಂಟು ಕೂಟಂಗಳೊಳಂ ‖ ೭೬

ವ॥ ಇವರ ಪೆಸರ್—ಸುಪ್ರಣೀತೆಯುಂ, ಯಶೋಧರೆಯುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯುಂ, ಕೀರ್ತಿಮತಿಯುಂ, ವಸುಂಧರೆಯುಂ, ಸುಸ್ಥಿತೆಯುಂ, ಸುಪ್ರಬುದ್ಧೆಯುಂ, ಚಿತ್ರೆಯುಮೆಂಬೀದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯ ಸೀಗುರಿಯ, ಸಿರಿಮುಡಿಯ, ಕನ್ನಡಿಯ, ಪಡಿಯಱಿಕೆಯ, ಕೊಡೆಯ, ಡವಕೆಯಡಪದಡಿಯೂಟದ ಪಡಿವೆಸಕ್ಕೆ ಬೆಸಸಿದನದಲ್ಲದೆಯುಂ :—

ಆಗಿರಿವರದಪರದಿಶಾ
ಭಾಗದ ಕುಲಿಶಾತ್ಮಶಿಖರಮೆಂಟುಂ ನಿಜಸೌ ।
ಧಾಗಾರಮಾಗೆ ನೆಲಸಿದ
ರಾಗಿಣಿಯರನಾಡಿ ಪಾಡಿ ಸಲೆ ಬಗೆಗೊಳಿಸಲ್ ‖ ೭೭

ಮನದೊಲವಿಂ ಬೆಸಸಿದನೀ
ಜನವನಿಳಾದೇವಿ ಪೃಥ್ವಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಕಾಂ ।
ಚನೆ ನವಮಿಕೆ ಸೀತೆ ಸುರಾಂ
ಗನೆ ಚಂದ್ರಾದೇವಿಯೆಂಬರೆಣ್ಬರನಿಂದ್ರಂ ‖ ೭೮

ರಾರಾಜಿಪ ರುಚಕದುದೀ
ಚೀರುಚಿರತರಾಷ್ಟಶಿಖರದೊಳ್ ನೆಲಸಿದರೀ ।

1 ಕ. ಭೃಂಗಾರ.

ಸಾರಿಯರೆಣ್ಬರ್ ಶ್ರೀ ಹ್ರೀ
ವಾರುಣಿ ಧೃತಿ ಬುದ್ಧಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿ ಮತ್ತಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಮಿತ್ರಕೇಶಿಯುಲಂಬಾಸೆಯೆಂಬರೀ ನಿತಂಬಿನಿಯರನೀಬಿಂಬಾಧರೆಗೆ ಧವಳಚಮರೀಜನಸಮಾಜವೀಜನಂಗಳ್ಗೆ ಯೋಜಿಸಿ ಮತ್ತಮಾಗಿರಿಪರದಧಿತ್ಯಕಾಸ್ಥಳದ ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯ ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕಾದ ಪದಿನಾಱುಂ ಕೂಟಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ನಿತ್ಯಾವಳೋಕಾಪ್ರಮುಖವೈಜಯಂತೀಪರ್ಯಂತಮಪ್ಪ ಪದಿನಾಱುವರುಮಂ ಉಟಿದ ಕುಲಶಿಖರಶಿಖರಿಯರುಮಪ್ಪ ಲೇಖಾಂಗನೆಯರುಮಂ ಗಲೋದರಪರಿಶೋಧನಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲನಿಯೋಗಭೋಗಕ್ಕೆ ಬೆಸಸಿದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತೋಱಿತನ್ನೃಪಾಲಮಿಥುನಪ್ರದತ್ತಪಾರಿತೋಷಕಪರಿತುಷ್ಟಸ್ವಾಂತನಂ ತದ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂದನಿತ್ತಂ ವೃಂದಾರಕಸುಂದರೀಸಂದೋಹಕಮಂದದಂದಿನ ತಮ್ಮಸೂಟಱಿದು ಜಗಜ್ಜನನಿಗಿನಿಸುವೆಸಂಗೆಯ್ವ ಸಮಯಂಗಳೊಳಗೆ

ಎಳಲತೆ ಮಾಧವೀಲತೆಯ ಪೂಗುಡಿಯೊಳ್ ಪೆಣೆದಂತೆ ಬಾಳ ಬೆ
ಳ್ವೆಳಗು ಮಲಂಗಿದಂಗರುಚಿ ಕಣ್ಗೆದಱುತ್ತಿರೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ।
ಗಳನೆಳಮಿಂಚು ತಾಳ್ದಿದವೊಲಡ್ಡಣದೊಡ್ಡಣಮೊಡ್ಡಮಾಗೆ ಕಾ
ವಳವಿಗೆ ಖಡ್ಗಧಾರಿಣಿಯರಾದರಸಿಂಪೆಗೆ ದೇವಕಾಂತೆಯರ್ ॥ ೮೦

ಪಡಿಯಱವಕ್ಕಿಯ ದನಿಯೊಳ್
ಪಡಿಯಿಡುವರ್ಕಪಿಗಳೀ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯ ನು ।
ಣ್ಣುಡಿಯನವರ್ಗಿಡು[1] ಪ ಸೆಳೆಯೆನೆ
ಪಡಿಯಱಿಕೆಗೆ ಸುರವಧೂಟಿ ಕಟ್ಟಿಗೆವಿಡಿದಳ್ ॥ ೮೧

ಅತ್ತಲಿರು ಚಂದ್ರರಾಜ ಕು
ಲೋತ್ತಮೆಯೋಲಗಕೆ ಸಮಯಮೆಂದೆತ್ತಿದಳೊಂ ।
ದೆತ್ತಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೆಂದೆನೆ
ಮುತ್ತಿನ ಕೊಡೆವಿಡಿದಳರಸಿಗಮರಿಯದೊರ್ವಳ್ ॥ ೮೨

ತಿಂಗಳ ತಣ್ಗದಿರ್ಪೊದಱನ
ಪಾಂಗಟ್ಟವಿ ಸೆಣಸೆ ತಂದು ತಲೆವಾಗಿಪವೊಲ್ ।

1 ಗ. ಯೆಂದೆನೆ.

ತುಂಗಘನನಿಬಿಡಕುಚೆಗಮ
ರಾಂಗನೆ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕಿದಳ್ ಪುತ್ತೊತ್ತರ್ವರ್ಗಳ್ ‖ ೮೩

ದೇವಿ ನಿಜವದನವಿಧುಗೀ
ತಾವರೆ ಸೋಲ್ತತ್ತು ಬಾಯ ತಂಬುಲವಂ ನೀ ।
ನೀವುದೆನಿಪಂತೆ ಪಚ್ಚೆಯ
ಕಾವಿನ ಮಾಣಿಕದ ಡವಕೆವಿಡಿದಳದೋರ್ವರ್ಗಳ್ ‖ ೮೪

ಕರಗಮನೆತ್ತು ಶೀತಳಿಕೆ ಕಾಲ್ದೊಳೆ ಮಾಲಿನಿ ತಿರ್ದು ಬೋನವಂ
ತರಳಿಕೆ ಪಾಸು ಗದ್ದಿಗೆಯನುತ್ಪಳಿನೀ ಕೆಲಕೊತ್ತು ಚಿತ್ರಿಕೇ ।
ಪರಿಯಣವಂ ನೃಪೇಶ್ವರಿಯನಾರೊಗಿಸಲ್ ಕರೆ ಮಂಜುಘೋಷೆಯೆಂ
ದರಸಿಗೆ ಬೋನಮೆತ್ತಲುಲಿದತ್ತಮರೇಂದ್ರಮಹತ್ತರೀಜನಂ ‖ ೮೫

ಕರಿರಿಪುಪೀಠಮಂ ತೊಡೆದು ಪಾಸುವ ಕತ್ತುರಿನೀರಧಾರೆಯಂ
ಪರಸುವ ಮುತ್ತಿನಕ್ಕಸರದಿಂ ಕಡೆಯಿಕ್ಕುವ ಪಾರಿಜಾತದೊ ।
ಳ್ಪರಲನುದಿರ್ಚುವಿರ್ತರದ ಗದ್ದಿಗೆಯಿಕ್ಕುವ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳಿಂ
ಪರಿಮಳಿಯಾಡಿದರ್ ಸುದತಿಯೋಲಗಸಾಲೆಯೊಳಿಂದ್ರಕಾಂತೆಯರ್ ‖ ೮೬

ಎಸಗಿದುದು ಸಪಿಯ ಸೋನೆಯ
ನಸದಳವೆನಿಸಿದುದು ಮೆಚ್ಚನಚ್ಚರಿಯಂ ಬಾ ।
ಜಿಸುವಮರರಮಣಿಯರ್ಕಳ
ತಿಸರಿಯ ಕಿನ್ನರಿವೀಣೆಯ ನವವಿಧದ ರವಂ ‖ ೮೭

ವಳಿಯ ತೆರಳ್ಕೆಯಂ ವಹಣಿವಟ್ಟಿಜೆಯಂ ಪಸರಂಗಳಿಂಪನು
ಜ್ವಳಿಸುವ ಡಾಳಮಂ ನಡೆವ ಠಾಯೆಯ ಜಾಯನುಜಾಯಿಯೋಜೆಯಂ ।
ಗಳನಱಿವನ್ನರಾರ್ ಸುಖಸುಧಾರಸದೊಳ್ ಪರಿಷಜ್ಜನಂಗಳಂ
ಮುಳುಗಿಸಿದತ್ತು ಚಾಳಿಸಿದ ರಾಗಮೆ ನಚ್ಚಿನ ಮಂಜುಘೋಷೆಯಾ ‖ ೮೮

ಸಮಶ್ರುತಿಯಾಗೆ ಝುಂಕೃತಿಗೆ ಕಂಕಣಝುಂಕೃತಿ ವಾಮಹಸ್ತ ವಿ
ಭ್ರಮದ ತೆರಳ್ಕೆಗಳ್ ಪೆಗಲ ಸಂಚದೊಳಂಚಿರಮಾಗೆ ಕೊಂಕುಬಿಂ ।

ಕಮನೊಳಕೊಂಡು ಮೆಚ್ಚಿಡರ್ವಡರ್ಪುಗಳಂತಿರೆ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕು ವಾ
ದ್ಯಮನೊಳಕೊಂಡು ಬಾಜಿಸಿದರಾವುಜವಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಕಾಂತೆಯರ್ ॥ ೮೯

ಡಾಳದ ಮೇಲೆ ತೂಕವಣೆ ರೇಖೆಯನಾಳ್ದಿರೆ ಪಾದದೊಳ್ಪಯಂ
ಮೆಳ್ಳಿಸಿ ಝುಂಕೆ ಬಿಂಕದೊಳೊಡಂಬಡೆ ಮೋಹನಬಾಣಲೀಲೆಯಂ ।
ಬಾಳೆಯದೋಜೆಗಳ್ ಬಳಬಳಿಕ್ಕೆಗಳಾಂತಿರೆ ಸಿಂಹಸೇನಭೂ
ಪಾಳನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಗೆ ಸಂದುದು ರಂಭೆಯ ಲಾಸ್ಯವಿಭ್ರಮಂ ॥ ೯೦

ಧಿರು ಮಾಧವಿಯೂರ್ವಸಿ ಹೋ
ಯಿರೆ ನಚ್ಚಣಿ ರಂಭೆ ಭಲ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಕಹಳೋ ।
ದರಣಿ ಮಝುವಾಯೆ ಮೇನಕಿ
ಸುರಾಂಗಿಯೆನೆ ಪೊಗಟ್ದರಲ್ತೆ ಸುರಭಾರತಿಯರ್ ॥ ೯೧

ಅವುರಿಯರಿಂದ್ರಲೋಕದ ರಸಾಯನವರ್ಗದೆ ಗರ್ಭಶೋಧನ
ಕ್ರಮಮನೊಡರ್ಚೆ ಕಾಂತೆ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ಸಾಯಕಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಲೋ ।
ಕಮನೆರ್ದೆಗೊಳ್ವ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಸೋರ್ಮುಡಿ ತೋರ್ಮೊಲೆ ಮೂಡಿದಂತೆ ಮ
ತ್ತಮೃತಜಲಂಗಳಿಂ ತೊಳೆದ ಮುತ್ತಿನ ಪುತ್ತಳಿಯಂತೆ ತೋಱಿದಳ್ ॥ ೯೨

ವ॥ ಅಂತು ದಿವ್ಯಕಾಂತೆಯರೊಡರ್ಚಿದ ಪವಿತ್ರೀಕರಣಕ್ರಿಯಾತ್ರಾಗಮಂ ಜಗ
ತ್ತ್ರಿತಯಾಂಬಿಕೆಯ ತನುಲತೆಗೆ ಕುಸುಮೋದ್ಗಮನಸಮಯಮಂ ತರಲೊಡಂ

ಕರಟೋಗ್ರಗ್ರಂಥಿಯಂತೊಂದೆರಡು ಮೊಡವಿಗಳ್ ಮೂಡೆ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂ ನಿ
ಬ್ಬರಿಪಂತುದ್ಯತ್ಕುಚಂ ಬಿಂಬಿಣಿಸೆ ಸೊವಡನಾರಯ್ದು ದೋರ್ಮೂಲದೊಳ್ ಕೈ ।
ಕರಣಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ [1] ಕಣ್ಕೂಣಿಸಿ ಬಿಡೆ ಮಣಿಭೂಷಾಳಿ ಮೆಯ್ಸೋಂಬೆ ಬಿಂಬಾ
ಧರೆ ಪಿಂಗಲ್ ನಿಂದು ಕಂದರ್ಪನ ಕರು [2] ಬಿಡುತರ್ಪಂತೆ ಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾದಳ್ ॥ ೯೩

ವ॥ ಆ ಚತುರ್ಥದಿವಸದೊಳ್

ಮೃಗಮದದಣ್ಪು ಪುಷ್ಪಕಮದಾವಳಿ ನೂಪುರಮಾಲೆ ತೀರದಂ
ದುಗೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಕೇಸರಮೆ ಪೂಸಿದ ಸಿಂಧುರವಟ್ಟೆ ಮಸ್ತಕಂ ।

1 ಗ. ಕಣ್ಕಾಣಿಸಿ. 2 ಕ. ಬಿಡ.

ನೆಗೆದ ಕುಚಂಗಳಾಗೆ ಕರಿಗಳ್ ಸಿರಿಯುಂ ಮಿಸಿಪಂತೆ ಮಜ್ಜನಂ
ಬುಗಿಸಿದರಾನರೇಂದ್ರನ ಪುನಃಪ್ರಿಯೆಗಿಂದ್ರನ ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅನಂತರಂ ಪರಿಪೂರಿತಮಂಗಲಮಜ್ಜನವಿಧಾನೆಯುಂ । ನೀರಾಜನರಾಜಿತರಾಜೀವರಾಗದೀಪಕಲಾಪಪ್ರತಿಫಳಿತಕೇಸರಕಪೋಳಮುಕುರೆಯುಂ । ಪ್ರತಿಪದಕ್ವಣಿತಮಣಿಮಯಾನುನೂಪುರಪ್ರತಿಧ್ವಾನಾನುಯಾತವಯದಾವಿರಲಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಾಂತರಮಾರ್ಗಭೋಗೆಯುಂ । ತನುಲತಾಪರಿಮಳನಪರಿವಳಿತಮಧುಕರೀಝುಂಕಾರಭಂಗುರಮಂಗಳಗಾಯಿಕಾಕಲಮಧುರನಿನಾದೆಯುಂ । ದೇವದೌವಾರಿಕ ಕಳಕಳಕ್ವಣಿತ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರೋಚ್ಚಳಿತ ಕೇಳೀವನಮಾಲಾಕಲಕಂಠವಿಲಾಪೆಯುಂ। ದಿವಿಜನಿತಂಬಿನೀಭುಜಲತಾಸ್ತಬಕಿತಚಂದ್ರಕಚ್ಛತ್ರವಿಚಿತ್ರಪ್ರತಾಪಕುಂಠಾ [1] ಮಂಡನವಿಚಿತ್ರಮಾಲೆಯುಮಾಗಿ

ಕೊನರುತ್ತಿರ್ಪ ಲಲಾಟಘರ್ಮಜಲಮಂ ತಿರ್ದುತ್ತುಮುದ್ಯತ್ಕುಚಾ
ನನದಿಂ ಜಾಱುವ ಮೇಲುದಂ ನಿಲಿಸುತುಂ ಸಯ್ತೊತ್ತುತುಂ ನುಣ್ಗುರು ।
ಳ್ಗೊನೆಯಂ ವಾಮಕರಾಗ್ರದಿಂ ಸಚಲವೇಣೀಭಾರಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಕ
ರ್ಬಿನಬಿಲ್ಲಂ ರತಿ ತಾಳ್ದಿ ಬರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ತನ್ವಂಗಿ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೯೫

ವ॥ ಅಂತು ಮಂಗಲಾಭರಣಮಣಿಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಬಂದು

ಅಮೃತಾಬ್ಧಿತರಂಗದ ಮೇ
ಲೆ ಮಲಂಗಿದ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಕಳಿಕೆಯೊಲಂತಾ ।
ರಮಣಿ ನವಕ್ಷೋಭಚ್ಛ
ನ್ನಮರಾಳಿಕತೂಲತಲ್ಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಳ್ ॥ ೯೬

ವ॥ ಆಗಳ್

ಉದಬಿಂದುವ್ರಜಮಂ ತಮಂ ತರಲತಾರಾನೀಕಮಂ ಕಾಱುವಂ
ದದೆ ಸಾಲಿಕ್ಕುವಳಿಂದ್ರವಲ್ಲಭೆಯ ವೇಣೀಭಾರಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ಬ ।
ರ್ಚಿದಳಗ್ರಾಂಗುಲಿಮಾಲೆ ಕೂಂದಲನೆ ಬಂದೊರ್ವಳ್ ವಿಲೋಲತ್ತಮಾ
ಲದ ಬಾಳ್ಗೊಂಪನಾಡೆ ಸೋಂಕುವ ಚಳನ್ಮಂದಾನಿಲಶ್ರೀಯುವೊಲ್ ॥ ೯೭

---
1 ಕ. ಮಂಡಪವಿತಾನ.

ಇರದರುಣಾಂಬುಜಂ ಜಗುನೆಯೊಳ್ಬ್ಯನಲೊಳ್ ಕುಣಿವಂತೆ ಕೆಂದಳಂ
ದೊರೆವಡೆದೊಪ್ಪೆ ಪಿಕ್ಕಿ ನಖರಪ್ರಕರಂಗಳ ಕಾಂತಿ ನೀಲನೀ ।
ರರುಹದ ಜೊಂಪದೊಳ್ ಜಗುಳ್ವ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತಿರೆ ಸಾರ್ಚಿ ಕೇಶಮಂ
ಮುರಿದು ಮುಖೇಂದುವಿಂಗೆ ತಮಮಂ ತಲೆವಾರಿಸುವಂತೆ ತಿರ್ದಿದಳ್ ॥ ೯೮

ಅಲರ್ಗಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕಮ
ನೊಲಿಸಿದಪಂ ನಿನ್ನ ಬಸಿಱೊಳುದಯಿಪ ಮದನಂ ।
ಲಲನೆ ಮುಡಿ ಮಡಗದೆಂಬವೊ
ಲಲವಾರ್ಸಿಗಮಿತ್ತಳಮರಿ ಸಿರಿಮುಡಿಗೊರ್ವಳ್ ॥ ೯೯

ಲಲನೆಯ ಸೋರ್ಮುಡಿಯೊಳ್ ಸುರ
ಲಲನೆ ಜನತ್ಕನಕಕೇತಕೀನವದಳಮಂ ।
ಸಲಿಸುವ ನೆವದಿಂದಂ ಕ
ತ್ತಲೆಗಿತ್ತಳ್ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಕವಳಮನೊರ್ವಳ್ ॥ ೧೦೦

ಬಂಬಲ್ಗುರುಳಿಂ ತುಂಬಿಯ
ಬಂಬಲಿವೆಂದಱಿಪಲಿದುವೆ ಕುಱುಪೆಂಬವೊಲೇ ।
ನಂಬಿಕೆಯ ಕುರುಳೊಳಮರನಿ
ತಂಬಿನಿ ಸಿಱಿಸಿದಳ್ ಚಿನ್ನಪೂಗಳನೊರ್ವಳ್ ॥ ೧೦೧

ತಳತಳಿಪ ಕರ್ಣಪತ್ರಮ
ನಳವಡಿಸಿದಳೊರ್ವಳಮರಿ ಕಾಂತೆಯ ಕಡೆಗಂ ।
ಣ್ಗಳ ಕಾಂತಿಲತೆಗೆ ಸಂದಿಸಿ
ದೆಳವೆಱೆಗಳಿನಾಳವಾಳಮಂ ತಿರ್ದುವವೊಲ್ ॥ ೧೦೨

ಪಳುಕಿನ ಕನ್ನಡಿಯಂ ಪಿಡಿ
ದಳದೊರ್ವಳ್ ದೇವಗಣಿಕೆ ದಯೆಗೆಯ್ವುದು ಕೋ ।
ಮಳೆ ನಿನ್ನ ತೆಳ್ಗದಂಪಿನ
ಪೊಳೆಪನಿದಕ್ಕೆಂದು ತಂದುಕಾಣಿಪ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೦೩

ಕೆಂದಳದ ಕೆಂಪು ಪಳುಕಿನ
ಚಂದನದೊಳ್ ಪೊರೆಯೆ ಘುಸೃಣರಸಮೆಂದೊರ್ವಳ್ ।
ವೃಂದಾರಕಿ ದೇವಿಗೆ ಹರಿ
ಚಂದನಮಂ ತಂದು ನೀಡಲಣ್ಮದೆ ನಿಂದಳ್ ॥ ೧೦೪

ಪೊಡವಿಯನುರಾಗಮಿದೆ ಕಾ
ಲ್ವಿಡಿದಪ್ಪುದು ವೀತರಾಗನಂ ಪಡೆದೊಡಲಿಂ ।
ಬಿಡದಿರೆಲೆ ದೇವಿಯೆಂಬವೊ
ಲಡಿಯೂಡಿದಳೊರ್ವಳಪುರಿ ಲಾಕ್ಷಾರಸದಿಂ ॥ ೧೦೫

ವ॥ ಅಂತು ಮಂಗಳಮಂಡನವಿಧಾನಮಳಂಕೆವಡೆಯೆ,

ಅರಲ ಸರಲ್ಗಳಂ ತೊಳಪ ಚಂದನದಿಂ ಪೊರೆದಂತೆ ಮೌಕ್ತಿಕಾ
ಭರಣದ ಡಾಳದಿಂ ಪೊಳೆವ [1] ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ದಳವೇಱಿಪಂತೆ ಶೇ ।
ಖರನವಮಾಲಿಕಾವಿಸರದಿಂ ಶಶಿಬಿಂಬಕಳಂಕಲೇಖೆಯಂ
ಪರಿಹರಿಪಂತೆ ಬೆಳ್ಪಸದನಂ ಮೆಱೆದತ್ತಮೃತಾಂಶುವಕ್ತ್ರೆಯಾ ॥ ೧೦೬

ಅಲಸಮೃದುಗಮನೆ ಭೂಷಣ
ವಿಲಾಸಮಂಡಪದಿನೆಟ್ಟು ಸಜ್ಜೆಗೆವಂದಳ್ ।
ಪುಲಿನತಳದಿಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ನಲಿನಾವಾಸಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ಕಲಹಂಸಿಯವೊಲ್ ॥ ೧೦೭

ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಮಿಂಚು ಕಡೆಗ
ಣ್ಮಲರ ಕಡಲ್ವರಿಪ ಕಾಂತಿ ದುಗುಲದ ಮುಕ್ತಾ ।
ಫಲದ ಮಲಯರುಹದೊಪ್ಪಮ
ನಲರ್ಗಣೆಗಳಿನೊಪ್ಪಸಲಗೆಯಿಡೆ ನಡೆತಂದಳ್ ॥ ೧೦೮

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು

ಮದನನ ಜೈತ್ರಶಾಲೆಯೆನೆ ಶಾಲೆ ಬೆಡಂಗಪರ್ದಿಂದುಕಾಂತಸ
ದ್ಮದೊಳತಿಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಸೋದರಮಾದ ಮರಾಳತೂಲತ ।

---

1 ಕ. ಯಿಂದವಳೇ.

ಳ್ಪದೊಳನುರಾಗದಿಂ ತಳೆದರುಜ್ಜ್ವಳಶಾರದನೀರದಾವಳೀ
ಸದನದೊಳಿರ್ದ ರೋಹಿಣಿಯ ಚಂದ್ರಮನೊಪ್ಪಮನಾಮನಃಪ್ರಿಯರ್ ॥ ೧೦೯

ವ॥ ಅಂತು ಸೂಚ್ಚೆವಂದು ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭನ ತೋಳ್ಗೆವಂದು ಸಮಸುಪ್ತಿಸುಖದಿನಪಗಾಢತ್ರಿಯಾಮಾಯಾಮತ್ರಯತ್ರಿಪಥಗೆಯಾಗಿ ವಿರಾಮಾರಾಮದೊಳ್

ಉತ್ತಮದೇವಿ ನೀನೆ ಪೊಲೆವೊತ್ತರೊಳೆಂದು ಜಗತ್ರಯಕ್ಕೆ ಬೊ
ಟ್ಟೆತ್ತಿದ ಮಾಡ್ಕೆಯಿಂದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ವಿನೇಯಕರಾವಲಂಬನಂ ।
ಪೆತ್ತಪೆಯೆಂಬವೊಲ್ ಬಲದ ಕೊಂಬಿನೊಳೊಯ್ಯನೆ ಪೇಱ ಕೈಯನು
ನ್ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರಮಿರ್ದೊಡೆ ಗಜೇಂದ್ರಮದಾಲಸಯಾನೆ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೧೧೦

[1] ಇಣಿಗಿಡಿದಿಣಿಯಂ ಕೊಳ್ಕಣಿ
ನಣೆದು ನೆಲಂ ಬಿರಿಯೆ ಕೆಲದು ಮಲೆದೊಲೆದಿದಿರೊಳ್ ।
ಮಣಿಕದ ನಸೆಗಸವಸದಿಂ
ದಣಿಯರಮಾಡುವ ಗವೇಂದ್ರನಂ ಸತಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೧೧

ಸಮಖುಜುವಾಗಿ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ ವಾಲದೆ ಬಂಬಿಡಿದಡ್ಡವಿಟ್ಟು ಮುಂ
ದಮರ್ದಿರೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರಭಿದುಗ್ರಸನೋತ್ಕಟಸೃಕ್ವಸಿಕ್ತಕ ।
ರ್ದಮಿತಮದಭ್ರಮುದ್ಭ್ರಮರಮಾಳೆಗೆ ವಕ್ತ್ರ [ಮನ] ಗ್ರಪಾದದಿಂ
ಸಮಱಿಕೊಳುತ್ತುಮಿರ್ದ ಮೃಗವಲ್ಲಭನಂ ಮೃಗನೇತ್ರೆ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೧೧೨

ಪೊಳೆವಮರ್ದಂ ಕಾಂಚನಯುಗ
ಕಳಶಕ್ಕಂ ಜವಳಿವೆಱೆಯೆ ಕಱೆವಂತೆರಡುಂ ।
ಬಿಳಿಯಾನೆ ಮಿಸಿಸೆ ಮೊಗಮು
ಜ್ಜ್ವಳಿಸುವ ಪೊಲೆ ಮಲೆವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಸತಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೧೩

ಸೌರಭಮಂ ದಳಂಗೊಳಿಸೆ ಬಣ್ಣದೆ ನುಣ್ಣಿಸೆ ರಾತ್ರಿಮಾಳಿಕಾ
ಕಾರೆ ತೊಡರ್ಚೆ ನಾರುಗಿದ ತಿಂಗಳ ತಣ್ಗದಿರಂ ನಮೇರುಮಂ ।
ದಾರದರಲ್ಗಳಂ ತನಗೆ [2] ನೀಡಿದರೆಂದೊಲವಿಂದೆ ನೋಡಿದಳ್
ವಾರಿಜವಕ್ತ್ರೆ ಕೈರವವಿಲೋಚನೆ ಮಾಲೆಯನಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೧೧೪

---

1 ಕ. ಇಣಿನಿಡಿ. 2 ಕ. ನೀಡಿದಳೆಂ.

ಗಗನಮಣಿಮುಕುರದೊಳ್ ನಿಜ
ಮೃಗಲೋಚನದುರುಳಿಗುರುಳ ಕುಡುವುರ್ವಿನ ಕ ।
ರ್ಪುಗಳ ಕಱೆಯೆಂಬಿನಂ ನಗೆ
ಮೊಗದ ನೆಟಲ್ಗೆತ್ತು ನೋಡಿದಳ್ ಚಂದ್ರಮನಂ ॥ ೧೧೫

ಕುವಲಯ ವೈರಿ ಪಂಕರುಹಮಿತ್ರನ ಶೇಷರಸಾಪಹರ್ತೃವೆಂ
ದವನಿಜನಂ ಪಿಸುಣ್ಗಿಡೆದೆಲೇ ಜಗದಂಬಿಕೆ ಬೇಱುಮಾಡಿದರ್ ।
ಧವದಧಿನಾಥತೇಜಮುಮನೆನ್ನುಮನಿಂ ಕೆಳೆಮಾಟ್ಪುದೆಂದು ಪೊ
ರ್ದುವ ತೆಱದಿಂದೆ ಮೂಡುವೆಳನೇಸಱನಂಬುಜನೇತ್ರೆ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೧೧೬

ಇನಿಯನ ಕಡುಗಾಡಿ ಮನೋ
ಜನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದೊಡೆ ಬಿಸುಟ ಪಟಿಯಿಗೆಯೆನೆ ತೋ ।
ಳ್ಪೊನಲೊಳಗೆ ಪೊಳೆವ ಮೀಂಬೊಣ
ರನಲಂಪಿಂ ಮೀನಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೧೭

ಗಳದ ಸಿತಾಕ್ಷತಾವಲಿಯೊ ಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಮೊ ಸಂದಿಸಿಟ್ಟ ಕೆಂ
ದಳಿರ್ಗಳೊ ಚೂಚುಕಟ್ಟವಿಯೊ ಪೊಂಗಳಶಂಗಳೊ ತನ್ನುರೋರುಹಂ ।
ಗಳೊ ದಿಟಮೆಂದು ಕೈ ತಡವೆ ಕಣ್ ನಡೆಯಾಡೆ ಲತಾಂಗಿ ಕಂಡಳು
ಜ್ಜ್ವಳಕಳಶಂಗಳಂ ಘನರಸಾಕಳಿತಂಗಳನುನ್ನತಂಗಳಂ ॥ ೧೧೮

ಪರಿಮಳಮಿಳದಧಿಮಾಲಾ
ಚರಣಾಹತಶಿಥಿಲಶಿಥಿಲದರದಳಸಂಧಿ ।
ಸ್ಫುರಿತಮಕರಂದಸುಂದರ
ದರಿತಸರೋವರಜವನಮನಂಗನೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೧೯

ಮೊರೆವ ರವಂಗಳಿಂ ಪರಸುವಂತೆ ಪಯಃಕಣಕಾಂತಿಯಿಂ ನಿರಂ
ತರಮೆಳಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಗಳಿಂ ತಳಿವಂತೆ ತರಂಗಬಾಹುವ ।
ಲ್ಲರಿಗಳನಪ್ಪುವಂತೆಸೆವ ಪಾಲ್ಗಡಲಂ ನಡೆನೋಡಿದಳ್ ತಳೋ
ದರಿ ವದನೇಂದುಮಂಡಲದ ಕೌಮುದಿಯಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿದಂತುಟಂ ॥ ೧೨೦

ತನುಮಧ್ಯೆ ಕೇಸರಚ್ಛವಿ
ವನಜಾನನೆ ಪೃಥುನಿತಂಬೆ ಕಂಡಳ್ ನೃಪಸಿಂ ।
ಹನ ಸಿಂಹಸಿಂಹಸೇನಾ
ವನಿಪನ ಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಸಿಂಹಾಸನಮಂ ॥ ೧೨೧

ಮಾನಿನಿ ನೋಡಿದಳ್ ಸುರವಿಮಾನಮನುದ್ಧತಕೇತುಮಂಜರೀ
ಚೀನಮನಬ್ಜರಾಗಮಣಿಪುಂಜವಿತಾನಮನಿಂದ್ರನೀಲಸೋ ।
ಪಾನಮನಾತ್ತಚಿತ್ರರಸಲಾಸ್ಯವಿತಾನಮನಾವೃತಾಚಲೋ
ದ್ಯಾನಮನಾಸಿತತ್ರಿದಶದಂಪತಿಭೂಷಣಭಾಸಮಾನಸಂ ॥ ೧೨೨

ಭವನಾಮರದಂಪತಿಗಳ
ನವರತ್ನಾಭರಣಕಿರಣದಿಂ ಸುರಚಾಪ ।
ಚ್ಛವಿಯನಗೆವೊಯ್ದು ಪಡಲಿಗೆ
ಯುಪೊಲೊಪ್ಪುವ ಭೋಗಿಭವನಮಂ ವಧು ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೨೩

ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿ ಕಾರಿರುಳನಾರಮೆಯಂ ಬಿಸಿಲಂ ಸುಧಾಂಶುವಂ
ಸಂಜೆಯುನಾಯ್ದು ಕೊಯ್ದುರುಳಿಮಾಡಿ ರಸಂಬಿಡೆ ರಂಗರಕ್ತಿಯಿಂ ।
ರಂಜಿಸಿದಂತೆ ತೋಱೆ ಶಬಲಚ್ಛವಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲ ಬೀಜಮಂ
ಪುಂಜಿಸಿದಂತಿರಿರ್ದ ನವರತ್ನದ ರಾಶಿಯನೊಲ್ದು ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೧೨೪

ಒಗೆದಳುರ್ದು ಮಿಳಿರ್ದ ಬಲದೊಳ್
ಪೊಗೆಯದೆ ಕಿಡಿಸೂಸದಸುಗೆಯೊಳದಳಿರ್ಗಳನಾ ।
ಯ್ದುಗೆವೊಯ್ದಂತಿರೆ ನಾಲಗೆ
ಸೊಗಯಿಸುವುರಿಮಾಲೆಯಂ ತಲೋದರಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೨೫

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ದರದಳಿತಕೇತಕೀಕುಸು
ಮರಜಂಗಳೊಳಾಱೆ ಕೂಡಿ ಪೊರೆದಸಿತೇಂದೀ ।
ವರಮಂಬುಜದೊಳ್ ಪುಗುವಂ
ತಿರೆ ಮೊಗದೊಳ್ ಪುಗುವ ಬಿಳಿಯ ಕರಿಯಂ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೨೬

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಂ ಮನಸಂದು ಮಿಸುಕುವ ಮನಮ
ನನುಭವಿಸಿ

ಸುರಸುದತೀಕದಂಬಕದ ಗಾಂದರದಿಂ ದನಿಯೊಳ್ ದರಸ್ಮಿತಾಂ
ಬುರುಹಮನೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸುವ ತುಂಬಿಯ ಗಾವರಮಂ ಪೊಣರ್ಚೆ ನ ।
ಲ್ಲರ ಬಿಗಿದಿರ್ದ ಪಕ್ಷ್ಮಪರಿರಂಭಮನೊಯ್ಯನೆ ಬಿರ್ಚೆ ಕಣ್ಗೆ ಕ
ಪ್ಪುರದ ಶಲಾಕೆಯಂ ಸಲಿಸುತೆಟ್ಟರಿಸಲ್ ಮೃಗಶೀತಮಾರುತಂ ॥ ೧೨೭

ವ॥ ಆಪ್ರಭಾತೋದ್ಯೋತನದೊಳ್ ನಲ್ಲನ ತೋಳ ತಲ್ಪದಿಂ ಮೆಲ್ಲನುಪ್ಪ
ವಡಿಸಿ ನಿತ್ಯನಿಯಮಮಂಗಳಾಭರಣಪರಿಪೂರಿತಾಂತರಂಗೆಯಾಗಿ ನಿಂದು ಚಿತ್ತವ
ಲ್ಲಭಂಗೆ ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದು ಬೋಧತ್ರಯಾಧಾರನಾಸ್ವಪ್ನ
ಮೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನಮಹೀರುಹಫಲಂಗಳನನುಕ್ರಮದಿನಾಕೆಗಿಂತೆಂದು ವಿರಚಿಸಿದಂ :—

ಪರಿಭೃತವಂಶನೂರ್ಜಿತನುದಾತ್ತಮನಂ ಕಮಲಾಪ್ರಿಯಂ ನೃಶೇ
ಖರನತಿಶಾಂತನಭ್ಯುದಯಮೂರ್ತಿ ಸುನೇತ್ರನುಪೇತಮಂಗಲಂ ।
ಸರಸಗುಣಂ ಗಭೀರನವನೀಶ್ವರನಾನತವಪ್ರಿ ಭೋಗಿ ಭಾ
ಸ್ಕರನಘದಾಹಕಂ ನಮಗೆ ನಂದನನಾದಪನಂಬುಜಾನನೇ ॥ ೧೨೮

ವ॥ ನಿನ್ನ ನಗೆಮೊಗಮೆಂಬ ಸೆಜ್ಜರಮನರ್ಜುನಗಜಂ ಪೊಕ್ಕುದೆ ಪರಮ
ಪುರುಷನವತಾರಮೆಂದ ನಿಜವಲ್ಲಭನ ವಚನಾಮೃತವರ್ಷರಸಪ್ರವಾಹಮಂ ನೆಲೆ
ವೆರ್ಚಿಸುವಿನಂ ಉತ್ತರೋತ್ತರಮಾದ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್

ದಿವದಿಂ ಕಾರ್ಮಣತ್ತೈಜಸಾವಯವನಾಕಲ್ಪಾಮರಂ ಪೂಜನೋ
ತ್ಸವಸೌಧರ್ಮಕೃತೋಪಹಾರಸುಮನಸ್ಸೌರಭ್ಯದೇಶೀಯನಾ ।
ಯುವತೀಪ್ರೋಜ್ಜ್ವಲಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸಿದಂ ಬಂದಟ್ಟಿಯಿಂದೇಳ್ಗೆವಾ
ಡಿವದೊಳ್ ಕಾರ್ತಿಕದೊಳ್ ಪ್ರಶಾಂತಿಮದೊಳಂತಾರೇವತೀತಾರೆಯೊಳ್॥ ೧೨೯

ಪಳುಕಿನ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಂದುಕಲಾಂಕುರಂ ತೆಱಿಂ
ಬೊಳೆದವೊಲಾವ ಬೇವಸಮುಮಾವ ವಿಕಾರಮುಮಾವ ಚಿಹ್ನಮುಂ ।

ಒಳೆಯದೆ ತಾನೆ ಒಂದು ಬೆಳೆದತ್ತಮೃತಾಬ್ಧಿತರಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್
ಒಳೆವ ಮಣಿಪ್ರಭಾಪಟಲದಂತೆ ಲತಾಂಗಿಯ ಗರ್ಭವಿಭ್ರಮಂ ॥ ೧೩೦

ಪಿಂಗದು ವಳಿಗಳ ದೇಸಿ ಕ
ಱಂಗದು ಮೆಣ್ಬಾಸೆ ಮೊಲೆಯ ಮೊಗಮೆಳಗರ್ಪಂ ।
ತಾಂಗದು ತೆಳ್ವಸಿಱನಿಸಂ
ಪೊಂಗದು ನಿಪ್ಪೊಸತು ಸತಿಯ ಗರ್ಭವಿಲಾಸಂ ॥ ೧೩೧

ಸುದತಿಯ ಗರ್ಭಗೌರವಮನೇವೆಸಗೊಂಡಪೆ ಚಾರಣರ್ ವಿದೇ
ಹದ ಮುನಿಪುಂಗವರ್ ತಮಗೆ ತತ್ವಪದಾರ್ಥದೊಳೊಂದು ಸಂದಯಂ ।
ಪುದಿದಿರೆ ಬಂದು ತಾಯುನೋಲಪಿಂ ಬಲವಂದೊಡೆ ಸುಪ್ರತೀತವ
ಪ್ಪುದು ಗಡ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನ ನಿರ್ಭರಬೋಧಮಹಾಪ್ರಭಾವದಿಂ ॥ ೧೩೨

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅಮರೇಂದ್ರತ್ವಮನಂದೆ ಪೆತ್ತ ತೆಱದಿಂ ಕಾಯಪ್ರವೀಚಾರಮಾ
ರ್ಗಮನಿಚ್ಛೈಸದೆ ಸಿಂಹಸೇನರಮಣಂ ನೇತ್ರಪ್ರವೀಚಾರಭಾ ।
ವಮನಸ್ಪರ್ಶಸುಖಪ್ರವೀಚರಣಮಂ ಚಿತ್ತಪ್ರವೀಚಾರಭೋ
ಗಮುಮಂ ಮಾಳ್ಪನುಪಾವಲಂಬಿತಜಯಶ್ಯಾಮಾಸ್ಮಿತಾಸ್ಯಾಂಬುಜಂ ॥ ೧೩೩

ದಿವದಿಂ ಸಲ್ವಮೃತಾನ್ನಪಾನವಸನಾಲೇಪಸ್ರಜಂ ದೇವವಾ
ರವಧೂವರ್ಗದ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆಸಕೆಯ್ವುಟ್ಟುಂಬೆಸಂ ನೆಟ್ಟನಾ ।
ತ್ಮವರಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾಳ್ಪಲಂಪು ಮುದಮುಂ ತಂದೀಯೆ ತನ್ವಂಗಿಯೊಳ್
ನವಮಾಸಂ ನವಮಾಸರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾಯ್ತುತ್ಯುತ್ಸವೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೧೩೪

ವ॥ ಅಂತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಸರವಸಂತೋತ್ಸವಪ್ರಸವಾನುರಾಗಮಾಗ
ಲೊಡಂ

ಒಂಭತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮ
ದಿಂ ಬಟಿಕೆ ತೃತೀಯಪಾದಪಲ್ಯೋಪಮುಮಾ ।

ಯ್ತೆಂಭತ್ತು ಧರ್ಮಸಂತತಿ
ಬೆಂಬಟಿದಪ್ಪಿದುದು ವಿಮಲತೀರ್ಥಾಧಿಪನಾ ‖ ೧೩೫

ವ‖ ಅಂತು ಧರ್ಮವ್ಯುತ್ಸೇಧಮಾದ ಕಾಲದೊಳ್

ಶಶಿಸೂರ್ಯಾದಿನವಗ್ರಹಂಗಳಿರೆ ತಂತಮ್ಮುಚ್ಚದೊಳ್ ಶುದ್ಧಲ
ಗ್ನಶುಭಶ್ರೀಗಗನಾಂತರಾಲತಲಮಂ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷಂ ಮಾಡೆ ಕೂ ।
ಡೆ ಶಿವಾಖ್ಯಾನವಿಶಿಷ್ಟಯೋಗಮೆಸೆದಿರ್ದಾಷಾಢಕೃಷ್ಣತ್ರಯೋ
ದಶಿಯೊಳ್ ರೇವತಿಯೊಳ್ ಜಗತ್ರಿತಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ‖ ೧೩೬

ಉದಯಾದ್ರೀಂದ್ರದ ರತ್ನಮೇಖಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯಂ ಕ್ಷೀರವಾರಾನ್ನಿಧಾ
ನದ ವೇಳಾರಮೆಗೋಷಧೀಶನುದಯಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಭವ್ಯಾಬ್ಧಿನೀ ।
ಹೃದಯೆಂದೀವರಬಂಧು ಶಂಕರನ ಶುದ್ಧಾಂತಾಂಗನಾಗಂಗೆಗೇ
ನುದಯಂಗೈದನೊ ಕಾಶ್ಯಪೋದ್ಭವಕರಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ‖ ೧೩೭

ಗದ್ಯ ‖ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ
ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ತೀರ್ಥಕರಕುಮಾರೋ
ದಯೋತ್ಸವ ವರ್ಣನಂ ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ಸೊಂಪು ವಚ
ಶ್ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ಪೆಂಪು ಕೀರ್ತಿವನಿತೆಗೆ ಸೊಬಗು ।
ದ್ಭಾವಿಸುವಿನಮೊಗೆದನಿಳಾ
ಪಾವನಚರಿತಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ತ್ರಿದಶಕರಕೋಣಹತಿಯಿ
ಲ್ಲದೆಯುಂ ಮೊಳಗಿದುವು ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ತಾಲ್ಪೋ ।
ಷ್ಠದ ವಿವರವಿಲ್ಲದುಣ್ಮುವ
ಪದವಾಕ್ಯಪ್ರಸರದಂತೆಪರಮೇಶ್ವರನಾ ॥ ೨

ಪರಮಪವಿತ್ರನಂತೆ ಧರೆ ನೀರಜಮಾದುದು ತತ್ವವೇದಿಯಂ
ತಿರೆ ಜಳಸಂಕುಳಂ ತಿಳಿದುದುಜ್ಜ್ವಲಮಾದುದು ದಿಙ್ಮುಖಂ ಪ್ರಸ ।
ನ್ನರಮುಖದವಂತೆ ಭಾಕ್ತಿಕನವೊಲ್ ಬಲವಂದುದು ವಹ್ನಿ ಸಗ್ಗದಿಂ
ಸುರಿವಲರ್ಗಂಪನಾಂತು ಜಡದಂತಡಿಯಿಟ್ಟುದು ಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೩

ಅವಿರಳಮಾದುವಾಪುರದೊ [1] ಳೀಶನ ಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತೀ
ವುವ ಕಲಶಂಗಳರ್ಚಿಸುವ ಕನ್ನಡಿ ಬರ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ವ ಪೆಂಡಿರಾ ।
ಡುವ ರಸಲಾಸ್ಯಮೋದುವ ಶುಭಧ್ವನಿ ಪಾಡುವ ಪಂಚಮಾಡಿ ಕ
ಟ್ಟುವಗುಡಿ ಪೊಯ್ವ ಬದ್ದವಣಮೊತ್ತುವ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆದೋರಣಂ ॥ ೪

ಕೇಸರದ [2] ಸರದೆ ಬೀಸುವ
ಸೌಸವಮಂ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ ಮನೆಮನೆಯೊಳ್ ।
ಸೂಸುವ ಸುಟ್ಟುರೆ ರಾಗದಿ
ನಾಸುಕರಂ ಮುಟುಗಿಸಿತ್ತಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ॥ ೫

---

1 ಗ. ಳೀತನ. 2 ಕ. ರಸದೆ.

ವ॥ ಅಂತದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಶ್ರುತಮುಮಪ್ರಯತ್ನಮುಮವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರಮುಮಮಾನುಷೀಯಮುಮಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಮಪಾವನೋತ್ಸಾಹದೊಳ್ [1] ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳಮರನಾರೀನಿಕರಮೊಡರ್ಚುವ ಮಂಗಳೋಪಚಾರಂಗಳೊಳಿಡೆವಡೆಯದೆ ಧೂಪಲೇಪಭಕ್ಷಣೌಷಧ ರಕ್ಷಣದ್ರವ್ಯಲಕ್ಷಿತೆಯರಾಗಿ ಸೂತಿಕಾಭವನದ್ವಾರೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದ ಕುಲಮಹತ್ತರವಧೂಕದಂಬದೊಳಂ। ಮತ್ತಮೋಲಗಸಾಲೆಯ ಸಂಗೀತಸದನರಂಗದೊಳಚ್ಚರಸಿಯರ ಗೊಂದಣವೆಕ್ಕಣಮೆ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ಪುಗಲ್ಪಡೆಯದೆ ಸೂಡಾಯ್ತುರ ಕರೆಹಮುಂ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ವಂತೆ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳಗೆ ಮಂಗಳಾಚಾರಸಂಗೀತಕಮುಂ ನೆಗಟ್ವೆ ಮುಖರಿಗಾಣರತಾಳವಾದ್ಯಕೋಳಾಹಳದೊಳಂ । ಮತ್ತಮಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಕಾರಂ ಪಣ್ಯಾಂಗನಾಸಂಗೀತರಾಗಿ ಸಮಯಂಬಾರ್ದು ಕರುಮಾಡದ ಮತ್ತವಾರಣದೊತ್ತುವಿಡಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ [2] ಮಕುಟವರ್ಧನಮಂಡಳಿಕರ ದಂಡನಾಯಕರ ಠಕ್ಕುರರ ಮಹತ್ತರರಟ್ಟಿ ಮೊತ್ತಂಗಳಿತ್ತ ಸಮಯತ್ಯಾಗಮತ್ತಳಗಮಾಗೆ ಮಂಗಳವೃತ್ತಂಗಳನೋದಿ ಪೊಗಟ್ಟಿ ಹಾರೈಸಿ ಪರಸುವ ವಂದಾರುವೃಂದಾರಕರ ಸಂದಣಿಗಳೊಳಂ । ಆ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಾಲಯದೊಳಗುಂ ಪೊಱಗುಂ ಅತ್ಯುತ್ಸವೋತ್ಸವಪ್ರಕ್ಷೋಭಿತಮಾಗಿರ್ದುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅರೆಜೋಲ್ದುಟ್ಟುದೆಟಲ್ವ ಮೇಲುದೊಗೆವೀಷಲ್ಲಂಬಶುಂಭತ್ಪಯೋ
ಧರಮುಡ್ಡಂಗಿಡದಿರ್ದ ಪೂಮುಡಿವಿತಾನಂ ನರ್ತನಂ ದಾದಿಯ ।
ರ್ಗೆ ರಸಾವೇಶದಿನೊಪ್ಪೆ ಕೂಡೆ ಕುಣಿಯುತ್ತುಂ ಬಂದು ಸಲ್ವನ್ನಮಾ
ಹರಚೇಳಕ್ರಿಯೆ ಭೂಪನಂ ಸುಲಿದುಕೊಂಡರ್ ಪಾಯ್ದು ದಿಂಡುಚ್ಚಿಯರ್ ॥ ೬

ವ॥ ಅಂತು ಮೆಱೆವ ಮಾಂಗಲ್ಯಸಮಯದೊಳ್

ಏಱ ಪುಳೋಮಜಾರಮಣ ಪುಟ್ಟಿದನೀಗಳನಂತನಾಥನೀ
ರೇಱನೆಯಕ್ಷಯಂ ಪರಮನೆಂದು ಕನನ್ಮಣಿಪೀಠಕಂಪನಂ ।
ಪೇಱಲೊಡಂ ಬೞಿಕ್ಕವಧಿಯಿಂ ತಿಳಿದಾಗಳಯೋಧ್ಯೆಯತ್ತಲಾ
ಱೇಱಡಿಯಿಟ್ಟು ಮೂಮೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಶತಕ್ರತು ಸಾನುರಾಗದಿಂ ॥ ೭

1 ಕ. ಮಹಾಮಹಿಮಕೆಯಿಂ. 2 ಕ. ನರಪತಿ.

ಜನ್ಮಮೃತಿವಿರಹಿತಂಗೆ ಜ
ಗನ್ಮಂಡನಮಣಿಗೆ ಭಕ್ತಿಭರಚರಿತಮಾನಂ ।
ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮೆಂಬು
ದ್ಯನ್ಮಹಮಂ ಮಾಡಲಾಗಲುದ್ಯತನಾದಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್

ಅಥವಂ ಶ್ರೀಮದನಂತನಾಥನುದಯಂಗೆಯ್ದಿರ್ದುದಂ ಶಂಖದುಂ
ದುಭಿ ಕಂಠೀರವಘಂಟಿಕಾಪ್ರಕರನಾದಂ ಸಾಱುವಂತಾಗೆ ಭ ।
ಕ್ತಿಭರಾನಮ್ರಕಿರೀಟರಾಭವನವಾನವ್ಯಂತರಾಜ್ಯೋತಿಷ
ಪ್ರಭುಕಲ್ಪೇಂದ್ರಚತುರ್ನಿಕಾಯದಿವಿಜರ್ ಕೈಕೊಂಡರುತ್ಸಾಹಮಂ ॥ ೯

ಮುದಪೂರಾಪ್ಲಾವಿತಾನೇಕಪಘಟಿ ಘನರಂಗತ್ತುರಂಗವ್ರಜಂ ಕೇ
ತುದಳವ್ಯೋಮಾದರಸ್ಯಂದನತತಿ ಘಟಿತಾಸ್ತ್ರಸ್ಫುರದ್ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಂ ।
ಪದಗಂ ನಿರ್ಘೋಷಿತಾಭ್ರಂಕಷವೃಷಭಚಯಂ ಲಾಸ್ಯಗಾಂಧರ್ವಲೀಲಾ
ಸುದತೀವೃಂದದ್ವಯಂ ಬಂದುದು ಹರಿಹಯಸಪ್ತಾಂಗಸೇನಾಸಮುದ್ರಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಗಗನಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಚ್ಛತ್ರಮನೆಸಗೆ ನಿಜೋಪ್ಣೀಷರತ್ನಾವಳೀರ
ಶ್ಮಿಗಳಿಂ ಕೂರಂಕುಶಂ ಮುಯ್ವಿನೊಳೆಳವೆಱೆ ಬಂದಪ್ಪಿದಂತಿರ್ಪಿನಂ ಪ ।
ಕ್ಷಗಜಶ್ರೀಪುಷ್ಪಕಾಲಂಕೃತ ಸುರಗಣಿಕಾಚಾಮರಾಂದೋಳಲೀಲಾ
ನುಗವಸ್ತ್ರಪ್ರಾಂತನೈರಾವತವಿಪುಲತರಸ್ಕಂಧದೊಳ್ ಶಕ್ರನಿರ್ದಂ ॥ ೧೧

ದಿಗಧೀಶರ್ ಪರಿವಾರವಾಹನವಧೂನದ್ಧಾಯುಧರ್ ವಂದು ಪೆ
ರ್ಮೆಗೆ ನೆರ್ಮಾಗೆ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಚಾತುರವಿದ್ಯೈಕತ್ರಿಂಶದಿಂದ್ರತ್ರಿರ್ಲೋ ।
ಕಗುರುಶ್ರೀಪದಪೂಜನಾತಿಶಯ ನವ್ಯದ್ರವ್ಯದಿವ್ಯಾಂಗನಾ
ಪ್ರಗುಣಪ್ರಸ್ತುತಗೀತವಾದ್ಯನಟನಾದ್ಯಾನೀಕಿನೀಸಂಯುತರ್ ॥ ೧೨

ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ನೂತ್ನರತ್ನಾಭರಣಕರಣಜಾಲಂಗಳಿಂ ತೀಂಕೆ ತಳ್ತಾ
ಗಸಮೆಲ್ಲಂ ಛತ್ರಚಿತ್ರಧ್ವಜಚಮರಜ ನಾನಾವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ಚ ।

ತ್ರಿಸೆ ವಾತವ್ರಾತಮೆಲ್ಲಂ ಮಲಯಜಘುಸೃಣಸ್ರಗ್ಘ್ನಮ್ನಾವಾಮೋದದಿಂ ಪು
ಟ್ಟಿಸೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಸೇನಾಭರದಭಿಮುಖದೊಡ್ಡೊಡ್ಡುಗೊಂಡೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರ್॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಸಂಧಿಸಿ ನಿಂದ ಪೂರ್ವತ್ರಿರ್ವರುಂ ದೇವನಾಯಕರ ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾಹಮತ್ತಳಗವಾಗೆ

(ಪೃಥ್ವೀವೃತ್ತ)

ಜಗತ್ತ್ರಿತಯಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನ ವರ್ಧನೋತ್ಸಾಹದೊಳ್
ನಿಗುಂಬಿಸೆ ಮನೋಮುದಂ ಕಿಱುಪಿ ಬೊಬ್ಬೆಗೊಂಡಿರ್ವರುಂ ।
ತಗುಳ್ದೊದಱಿ ಸಾರ್ದು ಲಗ್ಗೆವಱಿವೊಯ್ದು ತಳಕ್ಕೆಯಿಂ
ನೆಗಟ್ಟಿದುದು ದೇವಲೋಕದ ವಿಲೋಕನಾನಂದಮಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ಷುಭಿತೋದಯವಾಹಿನೀವ್ಯೂಹಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮಾಜಂ ಪರಸ್ಪರಪ್ರಣಯದಿನಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಿರೊಪ್ಪಮಾದ ಸಂಘಟ್ಟನ ವಿಘಟನ ಪಟು ಪಟಹಲಟಹಗಂಭೀರಭಂಭಾರಶಂಖಶೃಂಗದುಂದುಭಿಮೃದಂಗಜಯಘಂಟಾಮುರಜಕಹಳೋತ್ತಾಳಕೋಳಾಹಲಂ ಮೆಱೆಯೆ ದೇವೇಂದ್ರವೃಂದವೊಂದೆ ಪಂತಿಯಿಂ ತಿಂತಿಣಿವಡೆದು ಅಯೋಧ್ಯಾಮುಖಮಾಗಿ ತಳರ್ದು ಬರ್ಪಾಗಳ್

ಉಲಿವ ವರೂಥಿನೀರವದ ಬಲ್ಲುಲಿ ಬಗ್ಗಿಪ ದೇವಚಾರಣಾ
ವಲಿಗಳ ಕೆಯ್ಯ ಕೋಲ್ ನಿಲಿಸಲಾಱದ ಕಲ್ಪಜವಾಹಿನೀಮಹಾ ।
ಜಲಧಿಯ ನಿಚ್ಚೆಯಚ್ಚುಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗಳಚ್ಚರಿವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೇಂ
ನಿಲಿಸಿದವೊಲ್ ಬೆಡಂಗಿಯರ ಗೀತದ ವಾದ್ಯದ ನೃತ್ಯದೋಜೆಗಳ್ ॥ ೧೫

ಜಿನರಾಜೋದಯಮಿಲ್ಲಿ ಸಗ್ಗದೊಳಗಂತಾಪುಣ್ಯಮೆಲ್ಲಿರ್ದುದೊ
ಯ್ಕನೆ ಸಾರ್ಗಂ ನಮಗೆಂದಲಂಪುವೆರಸಾಪೀಯೂಷಕಾಸಾರವಾ ।
ಬನವಾಸೇವ್ಯವಿಮಾನವಾಸುರವಧೂಶೃಂಗಾರವಾಪಾರಮೆಂ
ಬಿನಿತುಂ ಮುನ್ನಮೆ ಬಂದುವೆಂದು ಪುರಮಂ ವೃಂದಾರಕರ್ ನೋಡಿದರ್ ॥೧೬

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡುತ್ತುಂ ಬಂದು ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಹೋತ್ಸವಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮನಂಬುಗೆ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಜಮಂದಿರದ ಮುಂದನೇಕಾನೀಕಿನೀನಿ

ಕಾಯವಿಮಾನಯಾನವಾಹನವ್ಯೂಹಂ ತೇನತೇನವೊಟ್ಟುವರೆಂಬಂತೆ ಘಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲೆ ತತ್ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಇಱಿಪಿ ಮದೇಭದಿಂ ಪೆಱಗನೇಱಿದಳಂ ವಿವಿಧಾರ್ಚನಂಗಳಂ
ಒಱಿಯೊಳೆ ತಂದು ಮಾಂಗಲಿಕಧಾರಿಣಿಯರ್ ನಿಜವಾಹನಂಗಳಿಂ ।
ದಿಱಿದೊಡವೋಗೆ ಪೋಗು ಬಿಜಯಂಗೆಯಿಸೆಂದು ಪುಲೋಮಜಾತೆಯಂ
ಕಱಿಪಿದನಿಂದ್ರನಿರ್ದ ಮಹಿಪಾಲಗೃಹಪ್ರಘಣಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೧೭

ಇದಿರ್ವಂದೆಱಗಿದ [1] ಸಂಭವ
ಸದನದ ದೌವಾರಿಕೀಕರಂ ಸಂದ ಸಮಾ ।
ಸ್ಯದವಾಮಹಸ್ತೆ ಪೊಕ್ಕಳ್
ತ್ರಿದಶೊತ್ತಮೆ ರೂಪುಗರೆದು ಜನನೀಗೃಹಮಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಅಂತು ಪುಗಲೊಡಂ ಮಗಮಗಿಸಿ ನೆಗೆವ ದಿವ್ಯದ್ರವ್ಯಧೂಪಕಲಾಪ ಸೌರಭಸಾರದಿಂ ಸುರಭಿವಿಮಾನಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದ ಸೂತಿಕಾನಿಕೇತನದೊಳ್ ಮಂಗಳವಸದನಮನಂಗೀಕರಿಸಿದಂಗಪರಿಮಳವಿಲಾಸಮೆಸೆಯೆ ಕಪ್ಪುರದ ಲೆಪ್ಪದ ದೇವತೆಯಂತೆ ಕೈಗೈದಿರ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರಜನನಿಯಂ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಪರಿಹಿತಲೋಚನ ಮರೀಚಿನವೀನಾಭಿಷೇಚನಮನೊಡರ್ಚೆ ನೀಡುಮುಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನೋಡಿ

ಮಿಱುಗುವ ಕಾಯ ಕಾಂತಿ ಗೃಹದೀಪಕಲಾಪದ ರಶ್ಮಿಜಾಲಮಂ
ಮಱಿಯಿಸೆ ಸೋಂಕಿಲೊಳ್ ತೊಳಗುತಿರ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರನ ಪೆತ್ತ ತಾಯ್ಗೆ ತಾ ।
ನೆಱಗಿದಳಿಂದ್ರಕಾಂತೆ ಶುಭರತ್ನಮನಾಂತ ನಿಧಾನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೊ
ಲ್ದೆಱಗುವ ದೀಪವರ್ತಿಯವೊಲಾನತಕಂಧರೆ ಸಾನುರಾಗದಿಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಬಾಲಮೃಗಾಂಕನಂ ಕುಮುದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕುಶೇಶಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿಗ್ಮರು
ಗ್ಮಾಲೆಯನಳ್ಕಱಿಂ ಬಳಸುವಂತೊಸೆದಳ್ ಬಲಗೊಂಡನಂತಜಿ ।

1 ಕ. ಸಂಭ್ರಮ.

ದ್ಬಾಲನನಾಲತಾಂಗಿ ಜನನೀಭುಜಧಾಮಸುಧಾವಿಲೋಲ ಕ
ಲ್ಲೋಲಲತಾವಿಲಂಬಿತನಮೇರುನವಾಂಕುರಕೋಮಲಾಂಗನಂ ॥ ೨೦

ಇದು ಚಿತ್ತದ ಚಿಂತಾಮಣಿ
ಇದು ಕಣ್ಗಳ ಕಾಮಧೇನುವಿದು ಸೌಖ್ಯದ ಸಂ ।
ಪದಮಿದು ಮೂಲೋಕದ ಭಾ
ಗ್ಯದ ಬಾಪ್ಪೊದಲೆಂದು ನೋಡಿದಳ್ ಜಿನಶಿಶುವಂ ॥ ೨೧

ಕಡೆಗೋಡಿವರಿವ ಕಾಂತಿಯು
ಕಡಲೊಳಗಣ ಮಣಿವೊಲೆಸೆವ ಶಿಶುವಂ ಶಚಿ ಕಂ ।
ಡೊಡೆಯುರ ತೊಡವಂ ತೊಟ್ಟನೆ
ಒಡವಂ ಕಂಡಂತಿರೆತ್ತಲಿಣ್ಮದೆ ನಿಂದಳ್ ॥ ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಂದು ಕಲ್ಯಾಣೋದ್ಯೋಗವಿಲಂಬನಭೀತಿ ಕಲಿತನಮಂ ಕೈಗೆಮಾಡೆ

ತಳಿರ್ಗಳ್ ಪುಣ್ಯಮಹೀಜದ
ಫಳಮಂ ತಳೆವಂತೆ ಕೆಂದಳಂ ತಳೆಯಲೊಡಂ ।
ಪುಳಕಾಂಕುರಮೊಗೆದೊತ್ತುವ
ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿನಂಜುತೆತ್ತಿದಳ್ ಬಾಲಕನಂ ॥ ೨೩

ಮಾಯದ ನಿದ್ರೆಯನಿಟ್ಟಳ್
ತಾಯಲರ್ಗಣ್ಗಳ್ಗೆ ಸೋಂಕಿಲೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟಳ್ ।
ಮಾಯಾಶಿಶುವಂ ತ್ರಿಜಗ
ಜ್ಜಾಯನನಾಸೂತಿಭವನದಿಂ ಬಟಿಕೊಯ್ದಳ್ ॥ ೨೪

ಸುರಪನತಮುಕುಟಮಣಿಘೃಣಿ
ವೆರಸಿದಿಗೊಂಡುವು ಶಚಿಯ ಭುಜೋದಿತಜಿನಭಾ ।
ಸ್ಕರನಂ ದಿವಿಜರ ಜಯಜಯು
ಪರಮೇಶ್ವರ ನಂದ ನಂದ ವರ್ಧ ಸ್ವರಮುಂ ॥ ೨೫

ದಿಕ್ಕಿನೊಳಂ ವಿಯತ್ತಲದೊಳಂ ಗಿಡಿದಂತಿರೆ ನಿಂದ ದೇವಲೋ
ಕಕ್ಕತಿವಿಸ್ಮಯಂ ನೆಗಪೆ ನೋಡುವ ಕಣ್ಗಮೃತಾಂಜನಂಬೊಲ ।
ಣ್ಪೊಕ್ಕುದನಂತಜಿಜ್ಞನಸುಧಾಂಶುವ ಮೆಯ್ಸಿರಿ ಮೂಱುಲೋಕಮಂ
ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಲಾರ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಗದಾವಕೌತುಕಂ ॥ ೨೬

ಕೆಳದಿಯರಾಂತ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೆ ಬೆಳ್ನೊರೆ ಬೀಸುವ ಚಾಮರಂಗಳು
ಚ್ಚಳಿಸುವ ತುಂತುರಾಗೆ ಸುರಕೋಟಿಯ ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು ಕಾಣ್ಬ ಕ ।
ಣ್ಗಳ ಬೆಳಗೆಂಬ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳರ್ಭಕನಂ ತಳೆದಿಂದುಲೇಖೆಯುಂ
ತಳೆದ ತರಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಡೆತರ್ಪವೊಲಿಂದ್ರನ ಕಾಂತೆಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ಸಾಕ್ಕೆಗೆ ವರಲೊಡಂ

ಎಱಗಿದ ಕೊಂಬೆಟಿಲ್ವ ಕಿವಿ ತಗ್ಗಿದುರೋಮಣಿವಾಯು ಕುಂಭದೊಳ್
ನಿಱಿಸಿದ ಪುಷ್ಕರಂ ನೆಗಟ್ವ ಕಿಂಕರಣಂಬೆರಸಿಂದ್ರವಂದಿತಂ ।
ಗೆಱಗಿದ ದಿವ್ಯದಂತಿ ಮಡಿದಿತ್ತ ಪದಾಗ್ರಮನೇಱ ಮೂಜಗ
ಕ್ಕೆಱಯನನಾಪುಲೋಮಸುತೆ ರಾಗದೆ ತನ್ನೆಱೆಯಂಗೆ ನೀಡಿದಳ್ ॥ ೨೮

ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ನೀಡುವ
ಸುರೇಂದ್ರವಲ್ಲಭೆ ಸುರೇಂದ್ರದಂತಿಯು ಕೆಲದೊಳ್ ।
ಪರಿಭವಿಸಲ್ಕೇನಾರ್ತಳೊ
ಶರದದ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲನಡರ್ವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂ ॥ ೨೯

ಮಣಿಮುದ್ರಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ ಪೂರ್ವಂ ಕೆದಱೆ ತಳಿಯೆ ಹಾರಾಂಶುಗಳ್ ಸೇಸೆಯಂ ಕಂ
ಕಣಝುಂಕಾರಂ ಕರಂ ಮಂಗಲಮನೆಸಗೆ ಶೀತಾಂಶುವಂ ಸಾಂಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಪ್ರಣಯಂ ಕೈಕೊಳ್ವವೊಲ್ಸಂದಿಸೆ ಕರತಳರಾಗಂ ತ್ರಿಲೋಕೈಕಚೂಡಾ
ಮಣಿಯಂ ಪೌಲೋಮಿ ತಂದಿತ್ತೊಡೆ ಕುಲಿಶಧರಂ ರಾಗದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡಂ॥೩೦

ಅಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಾನಿ
ತುಂ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿಯೆ ನೋಡಿ ನಿರ್ವೃತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತನ ಕೇಸಡಿಗಳನಿಂ
ದ್ರಂ ತಳೆದಂ ಮಕುಟದೊಡನೆ ತಳಿರ್ವಾಸಿಗಮಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ಅನಂತರಮನಂತದಿವ್ಯದ್ರವ್ಯಪರಿಪೂರಿತಗಂಗಾಂಬುಶಿಂಜಿತಮುಮಂ ಚಿತಾಂಚಲಪಂಚರತ್ನವಿಲಸಿತಸಮೀಚೀನಚೀನಾಂಬರಾಚ್ಛಾದಿತಮುಮಪ್ಪ ನಿಜಪರ್ಯಂಕವಿಷ್ಟರದೊಳಧಿಷ್ಠಿತಂಮಾಡಿದಾಗಳ್

ದೇವರ ದೇವಂ ನೆಗಪ್ಪೈ
ರಾವತಪೂರ್ವಾಸನಾಧಿರೂಢಂ ಮೆಱೆದಂ ।
ದೇವೇಂದ್ರನಂಕದೊಳ್ ಹೈ
ಮಾವನಿವರಪುಷ್ಯರಾಗಮಣಿಶಿಖರದವೊಲ್ ॥ ೩೧

ಮಂಡಳಿಪ ಕಂಕಣಚ್ಛವಿ
ಪಾಂಡುಚ್ಛತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಲಸನಮಂ ಕುಡೆ ಜಗತೀ ।
ಮಂಡನಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಾಣಿಕ
ದಂಡದ ಕೊಡೆವಿಡಿದನಾಗಳೀಶಾನೇಂದ್ರಂ ॥ ೩೨

ಪರಮೇಶ್ವರನಡಿದಳಿರೊಳ್
ಕಿರೀಟರುಚಿ ಕೆದಱೆ ಪೊಗಳಂ ತಮ್ಮೆರಡುಂ ।
ಕರಿಯುಗಜಂ [1] ಬಿಳಿಯಾನೆಗೆ
ಹರಿನೀಲದ ಪಕ್ಕಸಾರೆಯಾಗಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೩೪

ಅರುಣಾಂಭೋಜವನಂಗಳೊಳ್ ಕುಳಿರ್ವ ಹಂಸೀಮಾಲೆವೊಲ್ ಚಾಮರಂ
ಕರಕಂಕೆಲ್ಲಿದಳಂಗಳೊಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ಕೋಂಕಿಂ ಬಿಂಕಮಿಂಬಾಗೆ ಸಿಂ ।
ಧುರದೊಳ್ [2] ಬೆಂಚೆಯುಮಂ ಮಲಂಗಿ ಜಿನನಾಥಂಗಿಕ್ಕಿದರ್ ಚಾರುಚಾ
ಮರಮಂ ನಿಂದು ಸನತ್ಕುಮಾರನುಮತರ್ಕ್ಯೋತ್ಸಾಹಿ ಮಾಹೇಂದ್ರನುಂ ॥೩೫

ಆಗಳ್ ತುಂಗಮೃದಂಗತಾಳಜಯಘಂಟಾಘಂಟಿಕಾಶಂಖಭಂ
ಭಾಗಂಭೀರಮಹಾರವಂ ಭುವನಮಂ ನಾದಾತ್ಮಕಂ ಮಾಡೆ ದಿ ।
ಗ್ಭಾಗಂ ಪಲ್ಲಟಮಾಗೆ ಪಿಂಗಿಸುವವೊಲ್ ಕೈನೀಡಿ ಸೈನ್ಯಂಗಳಂ
ಪೋಗಲ್ವೇಳ್ದಮರಾದ್ರಿ [3] ಗಭ್ರಗಜಮಂ ಜಂಭಾರಿ ಬಿದ್ದಿಕ್ಕಿದಂ ॥ ೩೬

---

1 ಕ. ಬಳಿ. 2 ಕ. ಬಿಂಚೆ. 3 ಗ. ಭದ್ರಗಜಮಂ ಜಂಭಾರಿ ಭಿದ್ದಿಕ್ಕಿನಂ

ಸುರನಿಕುರುಂಬಮಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರದಿಂ ನೆಗೆದಮರಗಿರಿಗೆ ನಡೆಯಿಟ್ಟುದು ಸು ।
ಟ್ಟುರೆಗಾಳಿಗೆ ಸುಯ್ಯಾಣದ
ತೆರೆಯಂ ಹೊತ್ತೆತ್ತಿ ಬಿಚ್ಚಿದಂತಿರೆ ನಭದೊಳ್ ॥ ೩೭

ವ॥ ಆಗಳ್

ಜಿನಜನ್ಮೋತ್ಸವಮಂ ಮನಂದಣಿಯೆ ನೋಡಲ್ ಗೊಂದಣಂಬೆತ್ತು ದಾ
ನನಮುಂ ತಾನೆನೆ ಮೂಱು ನಾಲ್ಕು ಘಟಿಯಂ ದೇವೇಂದ್ರನಂತೇಱು ಬ ।
ರ್ಪನೊ ಪೇೞೆಂದೆನೆ ದೇಪಕೋಟಿ ನೆಗೞಲ್ಕಾಡಿತ್ತು ಕೋಡಾಳಿಗ
ಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟಿಂದೆನೆ ಹಸ್ತಿ ಪೆತ್ತುದು ಮಹಾವ್ಯೈಕುರ್ವಣೋತ್ಸಾಹಮಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ :—

ವದನಂ ಕೋಡೆಂಟಱುಂ ವಾಸವರದನಿಗೆ ಮೂವತ್ತೆರೞ್ಪುಗೊಳಂಗಳ್
ವದನಕ್ಕೊಂದೊಂದು ನೀರೇಜಿನಿ ಕೊಳಕೊಳದೋರೊಂದು ಮೂವತ್ತೆರಟ್ಟು ।
ತ್ರದರಲ್ಮೂವತ್ತೆರಟ್ಟಿಲ್ಲಗಗೆಸಪೆಸಪೊಳ್ ನರ್ತಿಪರ್ ದೇವಿಯರ್ ಸೋಂ
ಕದೆ ಮೂವತ್ತಿರ್ವರೇನದ್ಭುತಮಯಮೊ ಜಿನೇಂದ್ರಾಭಿಷೇಕಪ್ರಯಾಣಂ ॥ ೩೯

ಸುರಿವ ನಮೇರುಭೂರುಹದ ಪೂಮಳೆಯುಂ ಶತಕೋಟಿನರ್ತಕೀ
ತರುಣಿಯರಿಕ್ಕುತಿರ್ಪ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯುಂ ಪಟವಾಸಚೂರ್ಣದೊಳ್ ।
ಪೊರೆದೆರಟ್ಟಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಕುಸುಮಕುಟ್ಟಿಮಮಾದೊಡದಂ ಸುಮೇರು ಮು
ಟ್ಟಿರಿಸಿದುದಿಂದ್ರನಾಜ್ಞೆ ಮೆಱೆವಂತಿರೆ ಸೇನೆ ವಿಲಾಸಯಾನಮಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆಗೊಳಲೊಡಂ

ನವಲಾವಣ್ಯರಸಂ ತುೞುಂಕೆ ಕುಚಕೋಕಪ್ರೀತಿ ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆ ವ
ಕ್ತ್ರವನೇಜಮಲರ್ದೊಪ್ಪೆ ಕೊಂಕೆ ಭುಜವೀಚೀಸಂಕುಲಂ ನೇತ್ರಕ್ಕೈ ।
ರವಮುಜ್ಜೃಂಭಿಸೆ ಬರ್ಪ ಮೆಯ್ಸಿರಿ ಕರಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಮುಂದಪ್ಸರೋ
ನಿವಹಂ ಮಾಡಿದುದಿಂದ್ರನಟ್ಟಿಗೆ ನಭಃಕಾಸಾರಮಂ ಸಾರಮಂ ॥ ೪೧

ಸುರತರುಣೀಚಳಾಳಕಮ್ಯಗೋದ್ಧವರೇಣು ಪತಲ್ಲತಾಂತನುಂ
ದರಮಕರಂದರೇಣು ಘನಸಾರನವೋಜ್ಜ್ವಲರೇಣು ಧೂಪದೊಳ್ ।
ಪೊರೆದಿರೆ ಧೂಳಿಯಂತೆ ತರಲಾತುರ್ದಮರ್ತ್ಯರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಂ
ಬರತಲಯಾನಮಲ್ಲದವನೀತಲಯಾನಮಿದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಇದು ತಾಂ ಭಾವನದೇವಭಕ್ತಿಯಿದು ವಾನವ್ಯಂತರೋಪಾಸ್ತಿ ಮ
ತ್ತಿದು ದಲ್ ಜ್ಯೋತಿಷದೇವಪೂಜೆಯಿದು ಕಲ್ಪಾವಾಸಸತ್ಕಾರಮೆಂ ।
ದು ದಿವಾಕರ್ ನಿಲಿಸುತ್ತುದೇಂ ಮೆಱೆದರೋ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಪಧೂ
ಮದನಂಗರ್ಚನಮೆಂಬವೊಲ್ ಸ್ತುತಿಕಥಾನೀರಾಜನೋತ್ಸಾಹಮಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಎರಡುಂ ಕನ್ನಸದಿಂ ತಗುಳ್ದು ಚಮರಂ ವೈರೋಚನಂ ನಾಗ್ರತ
ಸ್ಸರ ರೇರೇ ನ ಚ ಪಾರ್ಶ್ವತಸ್ಸರ ನ ಹೋ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯತ ।
ಸ್ಸರಯೆಂದೊಡ್ಡಿನ ಮುಂತು ಪಿಂತು ಕೆಲನಂ ತಿರ್ದುತ್ತೆ ತಮ್ಮಿರ್ಬರುಂ
ಮುರಜಂ ಬಾಯ್ತುರೆ ದೇವಸೇನೆ ನಡೆದತ್ತೋರಂತೆ ನೂಲ್ವೊಯ್ದವೊಲ್ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಂತು ಮೆಱೆವ ದೇವಾಗಮನಂ ಮುಟ್ಟುವೆಡೆಯೊಳದೃಷ್ಟಪೂರ್ವರ ಪ್ಪ ಚಮರ ವೈರೋಚನ ಭಾವನೇಂದ್ರರ್ಗೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಕಣ್ಬೊಲನಾದ ಪೊಂಬೆಟ್ಟದ ನಿತಂಬಚತುಷ್ಟಯಾಡಂಬರವಿಲಾಸಮನಿಂತೆಂದು ಪೊಗೞ್ದಂ :—

ಮೇರುಮಹೀಧರಂಗೆ ಕಟಿಸೂತ್ರದ ಪಟ್ಟಿಗೆಯಂತಿರಾರಸೀ
ಹಾರಲತಾಳಿಯಂತಿರೆ ತಗುಳ್ಚಿದ ಕಂಠಿಕೆಯಂತಿರುನ್ನತೋ ।
ಚ್ಚಾರುಕಿರೀಟದಂತಿರೆಸೆದಿರ್ಪುವು ಮೇಖಲೆ ಕೂಡೆ ನಾಲ್ಕು ವಿ
ಸ್ತಾರಮನಾಳ್ದ ಪತ್ಯಕದಧಿತ್ಯಕದಂತರದಂತರಾಳದಾ ॥ ೪೫

ಜಿನಮಹಿಮಂ ಸೂರಾಸುರರ ಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಗೃಹಂಗಳೊಳ್ ಪಳ
ಚ್ಚನೆ ಸಮೆದರ್ಚನಾಗರುವ ಧೂಪದ ಧೂಮದೆ ದೇವಕಲ್ಪನಂ ।

ದನವಮನಿತುಂ ತಮಾಲವನಮಾಲೆವೊಲಾಯ್ತುದು ಭದ್ರದೊಳ್ ಸುನಂ
ದನದ ಬೆಡಂಗು ಸೌಮನಸದಾಕೃತಿ ಪಾಂಡುಕದೊಂದು ಕೌತುಕಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅಂತು ಸುಟ್ಟಿಸಿ ತೋಱುವ ಬೆರಲ್ಗುಡಿಯಿಂ ಮುಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ನುಣ್ನುಡಿಯಿಂ ಪಿಂದುಟಿಯೆ ಮುಂದುಪರಿದು—

ರಯದಿಂ ಪಿಂದಡಿ ಭದ್ರನಂದನಯುಗಕ್ಕಾಗಿರ್ಪ್ಪನಂ ಮುಂದಣಂ
ಘ್ರಿಯುಗಂ ಸೌಮನಸಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುಕತಲಕ್ಕೆಯ್ದಿತ್ತು ಕೈಕೊಂಡ ವಿ ।
ಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ಕಾಯ ಬಲಂ ಸುಮೇರುಗಿರಿ [1] ಗಾಯ್ತೇರಂಡಲಂ ಬಂದು ಬೆ
ಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟಂ ಪೊಸಪೊನ್ನಬೆಟ್ಟನಡರ್ವಂತಾಯ್ತಿಂದ್ರನೈರಾವಣಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಆಗಳ್

ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾತಲೋಪರಿ
ಮಂಡಪ ಲಂಬೂಷ ಲಂಬವನ್ದನಮಾಲಾ ।
ಮಂಡನ ಲತಾಂತಪರಿಮಳ
ಮಂಡಳಿತ ಮದಾಳಿಗೀತ ಮಂದಸಮೀರಂ ॥ ೪೮

ಇದಿರ್ವಂದೊಯ್ಕನೆ ದೇವಸೇನೆಯ ನಭೋಯಾನಶ್ರಮಂ ಪಿಂಗೆ ತೀ
ಡಿದುದಂತೇಱಿ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾಪಟ್ಟಾಂತದದ್ರೇಂದ್ರಮೂ ।
ರ್ಧದೊಳರ್ದಿಂದುವಿಯತ್ತಳಭ್ರಮುರದೊಳ್ ಬೇಸತ್ತು ಮಂದಾರಷಂ
ಡದ ಸುಚ್ಛಾಯೆಗಳೊಳ್ ಬಟಿಲ್ದೊಱಗಿದಂತೇಂ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತಿರ್ದುದೋ ॥ ೪೯

ಅನಿತು ನೆಗಟ್ತೆವೆತ್ತ ಪರವೋತ್ಸವದೊಳ್ ಲವಲೀತಮಾಲನಂ
ದನಕಬರೀಭರಂ ಮೆಱೆಯೆ ಮೇರುಮಹೀಧರನಚ್ಚಮಲ್ಲಿಕಾ ।
ಘನಕುಸುಮಂಗಳಂ ನಡುವೆ ಸಂಪಗೆದೇವಿ ತುಱುಂಬಿ ನಿಂದಳೆಂ
ಬಿನಮೆಸೆದತ್ತು ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾತಳಮಧ್ಯದ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ಪೆಱೆಯ ನಡುವಣ ಕಱೆಯಂತೆ ಮೆಱೆವ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಮನ ಲಂಕರಿಸುವಿನೆಗಮಷ್ಟಯೋಜನೋತ್ಸೇಧಮುಂ, ಶತಯೋಜನಾಯಾಮಮುಂ,

---

1 ಗ. ಗಾಯ್ತೋರಂಡಲಂ.

ಶತಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಮುಮಪ್ಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾಪಟ್ಟಕಮೆ ಘಟ್ಟಿಸಿದ ಕುಟ್ಟಿಮತಲವಾಗೆ

ಹರಿ ಪೇೞ್ದಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ಸಮೆದನದಱ ವಸ್ತೂತ್ಕರಂ ಸ್ವರ್ಗಪೂಜ್ಯಂ
ನರರಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪರ್ ಪುತ್ತಳಿಗಳದಱ ಕಂಬಂಗಳೊಳ್ ಪಾಡಲುಂ ಬಿ ।
ತ್ತರದಿಂ ನಿಂದಾಡಲುಂ ಮಂಗಳಪರಿಕರಮಂ ನೀಡಲುಂ ಮಜ್ಜನಾಂಭೋ
ಭರಮಂ ಕೈಮಾಡಲುಂ ಬಂದಪುದೊಡನೊಡನಿಂದ್ರಾಣಿ ಕೈಕೊಳ್ವ ಸೂೞೊಳ್॥

ಸುತ್ತಿ ನಡೆನೋೞ್ಪ ದೇವರ
ಮೊತ್ತಂ ತಣ್ಮಲೆಯೆ ಘುಸೃಣಮಲಯಜರಸಮಂ ।
ಬಿತ್ತರದಿಂ ಕೞೆದಪುವಿದೆ
ಮುತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕದ ಲಂಬಣಂ ನುಣ್ಬೆಳಗಂ ॥ ೫೨

ಅಂದು ವೃಷಭಾದಿಜಿನರ್ಗೆ ಪು
ರಂದರನೊಡರಿಸಿದ ಸೂಚಿಯಾನಕ್ರಮದಿಂ ।
ಚಂದೋಗಂ ಪಡೆ ಚಂದನ
ತಂದುದು ಜಿನಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಜಿನಮಜ್ಜನಮಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಎಂಬ ಪೊಗೞ್ತೆಗಳುಂಬಮುಂ ತುಂಬಮುಮಪ್ಪ ಮಜ್ಜನಮಂಡಪದ ತೋರಣದ್ವಾರೋಪಕಂಠದೊಳ್ ನಿಂದು ಮಂಗಳಾಚಾರಚಾರುಸಂಗೀತಕವಾರಣೋದೀರಿತ ಮಾಂಗಲ್ಯ [1] ಪಟನಲಟಹಪಟಹಪ್ರಧ್ವಾನಮೆಸೆಯೆ ರತ್ನಮಂಡಪ ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾಮಧ್ಯಾಧ್ಯಾಸಿತಹೈಮಸಾಮಜಾರಿವಿಷ್ಟರದೊಳ್ ದೇವಾದಿದೇವನಂ ದೇವರಾಜಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಬೞಿಕ್ಕೆ

ಹರಿಯುಂ ಶಿಖಿಯುಂ ಯಮನಂ
ನಿರುತಿಯುನಃಪತಿಯುನನಿಲನಂ ವಿತ್ತಾಧೀ ।
ಶ್ವರನನವರವರ ದೆಸೆಯೊಳ್
ಪರಿವಾರಕಲತ್ರಪುತ್ರಶಸ್ತ್ರಸಮೇತಂ ॥ ೫೪

1 ಕ. ಪಟಲನ.

ಇರಿಸಿ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಸುರಸೈನಿಕರಂ ಕರೆದಂಗರಕ್ಷರಾ
ಗಿರಿಸಿ ವಿಶೇಷವಸ್ತುಪರಿಚರ್ಯೆಗೆ ವೇಟ್ಟುದಿದಿಂದ್ರರ ಪುರಂ ।
ದರನಮೃತಾಂಶುಕಾಂತನವರತ್ನಸುವರ್ಣಘಟಂಗಳಿಂದಮು
ತ್ತರನಿರವೇಟ್ಟನಿತ್ತರದಿನಬ್ಧಿವರಂ ತರಲೆಂದು ದುಗ್ಧಮಂ ॥ ೫೫

ಹಾರಿವಡೆದೆಸೆದುದಮರರ
ನೇರಾಣಿಯ ಪೊಂಗೊಡಂಗಳೆರಡುಂತರದಿಂ ।
ವಾರಿಧಿಯನೆಯ್ದೆ ಮೊಗೆಯಲ್
ಮೇರುಮಹೀಧರಮೆ ತೋಳ್ಗಳಂ ನೀಡಿದವೊಲ್ ॥ ೫೬

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಪದಪದ್ಮಾಂಜಲಿಸಂಪುಟಂ ಸಮರುಜುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ವ
ಕ್ತ್ರದೊಳೋಂಕಾರಪುರಸ್ಸರಂ ನೆಗಟೆ ಮಂತ್ರಂ ದೇವತೂರ್ಯಪ್ರಣಾ ।
ದದಿನೆಂಟುಂ ದೆಸೆಗಳ್ಕಿವುಳ್ವಡೆ ಜಿನೇಂದ್ರಂಗಿಂದ್ರರೆಟ್ಟಿರ್ಘ್ಯಮೆ
ತ್ತಿದ ದರ್ಭಾಕ್ಷತಪುಷ್ಪಚಂದನದಳಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೫೭

ಮೊದಲೊಳ್ ಸೌಧರ್ಮೇಶಾ
ನದಿವಸ್ಪತಿಗಳ್ ಪೊಣರ್ಚಿದರ್ಚನೆಯೊಳ್ ಪೆ ।
ರ್ಚಿದ ಧೂಪಧೂಮದಿಂ ನೀ
ಲದ ಪರ್ವತಮಾಯ್ತು ಕನಕಪರ್ವತಮನಿತುಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಅನಂತರಮನಂತನಾಥನಿಂ ಸನಾಥಮಾದ ಸಿಂಹಪೀಠೋಭಯಕಕ್ಷನಿಕ್ಷಿಪ್ತಮಣಿವಿಷ್ಟರಂಗಳೊಳ್ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಾದಿಷ್ಠಾಯಕರಿರ್ಬರುಂ ಕನಕಕಮಲಸೂತ್ರಯಂತ್ರಿತಮುಂ, ಮುಕ್ತಾಫಲಾಕ್ಷತಲಕ್ಷಿತಮುಂ, ಪಾರಿಜಾತಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಮುಂ, ಸಂತಾನಲತಾಂತಕಾಂತಮುಮಪ್ಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತಕಲಶಂಗಳನುತ್ತರದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕರಪುಟಪಟಲಸುರಪರಿಷದ್ವಿಳಯಜಯಜಯಜಯಾಪ್ರಕ್ಷೋಭಮಂತರಿಕ್ಷಮಂ ಪೊತ್ತೆತ್ತುವಿನೆಗಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು

ಆದಿವಿಜಾಧಿಪರ್ ಸುರಿವ ಪಂಚಮವಾರ್ಧಿಯ ಪಾಲ್ ವಿಲೋಚನಾ
ಹ್ಲಾದಿ ಮುಸುಂಕೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮುಸುಂಕಿದ ಮಾಣಿಕಜ್ಯೋತಿವೊಲ್ ಸಿತಾಂ ।

ಭೋದಮೆಟಲ್ದ ಮೇರುವಿನ ಗೈರಿಕಶೃಂಗದವೊಲ್ ಸುಧಾಂಶುವಂ
ಭೇದಿಸಿ ನಿಂದ ಮಂಗಳನವೊಲ್ ಮೆಱೆದಂ ಭುವನೈಕಮಂಗಳಂ ॥ ೫೯

ಹರಿನೀಲೋಪಲಕುಭವುಂಬುದಚಯಂ ಗಂಭೀರಭೇರೀಪ್ರ್ಯದಂ
ಗರವಂ ಗರ್ಜಿತಮುದ್ಧಕಂಕಣಮಣಿಪ್ರದ್ಯೋತಿವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ ।
ಒಕ್ಕರಮೆಂತಂತಿರೆ ತೀರ್ಥಕೃತ್ಪರಮಸಾರಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಭೋರೆನು
ತ್ತಿರೆ ಪರ್ಜನ್ಯನಿಯೋಜ್ಯಮೇಂ ಕಱೆದುದೋ ಹಸ್ತಂ ಪಯಃಪೂರಮಂ ॥ ೬೦

ನೆರೆದ ಸುರಾಸುರವ್ರಜದ ನೋಡುವ ಕಂಗಳ ಪುಣ್ಯಪುಂಜಮಾ
ವರಿಸಿದುದೆಟ್ದು ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾತಳಕಾಂತಿ ಕವಲ್ದು ಮೇಲೆ ಪಂ ।
ಜರಿಸಿದುದಪ್ಪಿಕೊಂಡುದಮೃತಾಂಗನೆಯಕ್ಕಱಳುರ್ಕೆಯೆಂಬಿನಂ
ಸುರಿವ ಪಯಃಪ್ಲವಂ ಮೆಱೆದುದಾಜಿನಪುಂಗವನಂಗವಟ್ಟದೊಳ್ ॥ ೬೧

ಶಿರದೊಳ್ ಸೂಸಿದ ಸೇಸೆಯಂತೆ ಕೊರಲೊಳ್ ಮುಕ್ತಾಫಲಶ್ರೇಣಿಯಂ
ತುರದೊಳ್ ಚಂದನಚರ್ಚೆಯಂತೆ ಕಟಿಯೊಳ್ ತಳ್ತುಟ್ಟ ಬೆಳ್ವಟ್ಟೆಯಂ ।
ತೆರಡುಂ ತೋಳಿಡೆಯೊಳ್ ಮೃಣಾಳವಳಯಶ್ರೀಯಂತೆ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಮಂ
ದರಧಾರಾಗತಿಯಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರನಭಿಷೇಕಸ್ನಿಗ್ಧದುಗ್ಧಪ್ಲವಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಸುರಿವ ಘಟಾಳಿ ತೀವುವ ಘಟಾಳಿ ಮರಳ್ವ ಘಟಾಳಿ ಹಾರಿಯೊ
ಳ್ಪರಿವ ಘಟಾಳಿ ಸಾಗರದ ಮೇರುವಿನಂತರದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ।
ತಿರುಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರಮಜ್ಜನಪ್ರಪಾಮೃತದಿಂ ನವರತ್ನಮಾಲೆಯಂ
ತಿರಿಪುವ ಲೀಲೆಯಾದುದಮರೇಂದ್ರರ ಹಸ್ತಸಹಸ್ರಶಾಖೆಗಳ್ ॥ ೬೩

ವ॥ ಆಮಹಾಭಿಷವಣಾನಂತರದೊಳ್

ಪಸುಳೆಗೆ ತಕ್ಕ ಮಜ್ಜನಮಿದಲ್ತು ಪುರಂದರನಷ್ಟಯೋಜನ
ಪ್ರಸರದ ಕುಂಭಕೋಟಿಗಳಿನಂಬುಧಿಯಂ ಬಱಿಕೆಯ್ದನೆಂದು ತಂ ।
ಕಿಸುವಮರರ್ಕಳೇಱಿದ ವಿಮಾನಮೆ ಗಾಳಿಯ ತೂಳದಂತಿರಾ
ಗುಸಿರ್ವುಸಿರಿಂದೆ ನಂಬಿದರಮರ್ತ್ಯರನಂತನನಂತವೀರ್ಯಮಂ ॥ ೬೪

ಪದಪದ್ಮಾನತನಾಗಿ ಬಾಪ್ಪೊಡೆನಗೆಂದುಂ ಕಂದುಕುಂದೆಂಬುದಾ
ಗದು ತಾನೆಂದೊಲವಿಂ ನಖಪ್ರಕರಮಂ ಸಾರ್ದಿಂದುವಂ ಪೊರ್ದಿ ನಿಂ ।

ದುದು ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ಪೂರಮೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಶ್ರೀಪಾದಪೀಠೋಪಕಂ
ಠದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದುದನಂತನಾಥನಭಿಷೇಕಸ್ನಿಗ್ಧದುಗ್ಧಪ್ಲವಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಘೋರೆಂದು ಸುರಿವ ಸವನ
ಕ್ಷೀರಂ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಿನಿಱಿದು ಪರಿದುದು ದಿವಿಜರ್ ।
ಮೇರುಮಹೀಧರಮಲ್ಲದು
ತಾರಮಹೀಧರಮಿದೆಂದು ಪೊಲಗಿಡುವಿನೆಗಂ ॥ ೬೬

ಪಿರಿದು ಪರಕಲಿಸಿ ಮೇರುವ
ನರುಹನ ಮಜ್ಜನಪಯಃಪ್ಲವಂ ಮುಸುಕಲೊಡಂ ।
ಮರನೆನಿತೊಳವನಿತುಂ ಪಾ
ಲ್ಮರನಾದುವು ಧರೆಯೊಳುಂತೆ ಪಾಲ್ಮರನೊಳವೇ ॥ ೬೭

ಮೇಗೆ ನೆಗೆವಮೃತಪೂರದಿ
ನೀಗಳ್ ಬಿಳಿಯಾನೆಯಾದುದೆನಿಸಿದುದು ಬಱಿ ।
ಕ್ಕೇಗೇಳ್ದಪೆ ಕರ್ಮಕ್ಷಯ
ಭಾಗಿಯ ಸುರಕರಿಯ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯುತ್ಸವಮಂ ॥ ೬೮

ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಂ ಪೊಳೆವ ಕುಂಭತಲಕ್ಕೆನೆ ಬಿಂದುಮಾಲೆಯುಂ
ಪೊತ್ತುದು ಪಾಲಧಾರೆಗಳಿನೊಟ್ಟಿದ ಬಾಲಮೃಣಾಳಮೆಂದು ಕೈ ।
ಗುತ್ತಿದುದೆಟ್ಟಿಮಂದರದ ಕಂಧರದುಜ್ಜ್ವಲಫೇನಪಿಂಡಮಂ
[1] ಬಿತ್ತಗೆಮಾಡಿ ಪೊಯ್ದುದುಪಹಸ್ತದಿನಿಂದ್ರನ ಗಂಧಸಿಂಧುರಂ ॥ ೬೯

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

(ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ)

ಕಂದರಂಗಳಿಡುವಿನೆಡೆಗಳೊಳ್ ಕವಲ್ತು ನಿಲ್ತು ಘೋ
ರೆಂದು ಪಾಯ್ವ ಪಾಲ ಪೊನಲೆ ನೊರೆಯ ಪಿಂಡಲೊಗೆದುವಾ ।

---

೧. ಬತ್ತಗೆ.

ಮಂದರಂ ತ್ರಿಲೋಕನಾಥನಭಿಷವೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುಮಂಡಲಂಗಳಿಂದಮಿಂಡೆಯಾಡಿತೆಂಬಿನಂ ॥ ೭೦

ಮಾಡಿದನಿಂದ್ರನೆನ್ನೊಳಭಿಷೇಕಮನೀಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಕೈ
ಗೂಡಿದುದೆನ್ನಭೀಷ್ಟಮೆನುತುಂ ದೆಸೆದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ಜೊಂಪಮಿ ।
ಟ್ಟಾಡಿದುದಿಂದ್ರಶೈಲಮೆನೆ ಪಿಂದಿಟಿತಂದುದು ರತ್ನಮೇಖಲಾ
ಲೋಡಿತಫೇನಪುಲ್ಲಪರಿಷರ್ಜಿತಮರ್ಜನನಿರ್ಝರಪ್ಲವಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಮತ್ತಂ ವಿಡೂರರಜಂಗಳ ಕೊಡಂಗಳ ಬಿಡವಿನಿಂ ಘೃತಾಭಿಷೇಕ ಮನತಿಸಂತೈಸುವಂತೆಯುಂ, ನೊರೆ ತೆರಳಿ ಸುರಿವ ಮೌಕ್ತಿಕಕುಂಭದಿಂದ ಧಿವಸನಮನಧಿಕರಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಮಾಣಿಕದ ಕಲಶದ ಶೋಣಾಂಶುಪಟಲದಿಂ ದಿಕ್ಷುರಸಂಗಳಿಂ ಮಿಳಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಪುಷ್ಯರಾಗಘಟರಾಗಘಟಿಯಿಂ ಚೂತರಸ ಮಜ್ಜನಮನುಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಪಳಿಕಿನ ಕಲಶದ ತೆಳುವೆಳಗಿನೆಳಕದಿನೆಟಿ ನೀರ ಪೊನಲೊಳ್ ಮುಟುಗಿಸುವಂತೆಯುಂ, ನೀಲದ ಕಡಾರದ ಕಾಲಿಮಕಾಂ ತಿಯಿಂ ಮಲಯರುಹಜಲಮಿಳಿತಮೃಗಮದಾಭ್ಯಂಗನಮನಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ ಯುಂ, ನಿರ್ವಾಣಪದಪೀಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ಗೀರ್ವಾಣನಾಥರಿರ್ವರುಮಭಿಷೇ ಕವಿಭವಮನಭಿನಯಿಸುತ್ತಮಿರ್ದು

ತಳಸಾರ್ದುದು ಪಾಲ್ಗಡಲೀ
ಮಳರಹಿತನ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಸಲಿಲಂ ಕಲಿಲಂ ।
ಗಳಿವಾಗವೆಂದು ದೇವ
ರ್ಕಳನಿಂದ್ರಂ ಹಸ್ತಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಾರಿಸಿದಂ ॥ ೭೨

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್

ತಳ್ದಿಳ್ದಮಾದ ಪಾಲ್ಗಡ
ಲಟ್ಟಿರೆಯೊಳ್ ಮಸುಳಮಸುಳದೆಸೆದುವು ಮಣಿಗಳ್ ।
ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ಪೊರೆಪೊರೆಯೊಳ
ಗೆಟ್ಟೆಟಿಸದೆ ಮಿನಕುತಿರ್ಪ ತಾರಾಳಿಯವೋಲ್ ॥ ೭೩

ಕೆರೆಕೆರೆದು ವೊಗೆಯೆ ಮಾಣಿಕ
ವರಲೆಲ್ಲಂ ಬೆದಱಿ ಕಾಯ ಬಸಿರಂ ಪುಗುವಂ ।
ತಿರೆ ಪೊಕ್ಕುವು ರತ್ನಘಟೋ
ದರಮುಂ ಜಿನಜನ್ಮಸವನವೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪಂಚಮಜಲಧಿಯ ಪಾಲ್ಮೊಗೆ
ದಂಚಿರಮಾದೊಡೆ ಬಟಿಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಜಲಂಗಳ್ ।
ಪಿಂಚಿದರ್ಗಿಲ್ಲೆಂಬಂತಿರೆ
ಮುಂಚಿಗರಲ್ಲಲ್ಲಿ ವೊಗೆಯಲ್ದಿವಿಜರ್ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಂತು ತಂದು ವೃಂದಾರಕವೃಂದಮುವಟಯಿಸುವಾಗಳ್

ಗಗನಾಸ್ಫಾಟಿಕಕುಂಭಸಂಭೃತ [1] ಸರಸ್ರೋತಸ್ವಿನೀದಿವ್ಯವಾ
ರಿಗಳಿಂದುದ್ಗತದೇವದೇಹಸುರಭಿಶ್ರೀವಾಸಿತಾಚ್ಛಾಚ್ಛಶೋ ।
ಭೆಗಳಿಂ ನಾಕಜನಾಥರಿರ್ವರುಮಮೂರ್ತಧ್ಯಾನಸಾರಸ್ಯಮಂ
ಜಗದಾತ್ಮಂಗೆ ನಿವೇದಿಪಂತೆಸಗಿದರ್ ಗಂಧೋದಕಸ್ನಾನಮಂ ॥ ೭೬

ಪರಮೌದಾರಿಕದಿವ್ಯದೇಹಸಹಜಾಮೋದಂಗಳಿಂದಂ ಸರೋ
ವರಗಂಗಾದಿನದೀಜಲಕ್ಕೆ ಮೆಱೆದುಂ ಗಂಧೋದಕಾಖ್ಯಾನಮಾ ।
ಸಿರಿಗಂಪಾಘನಸಾರಮಾಸುರಭಿನವ್ಯದ್ರವ್ಯಮೇಕೀಜಗ
ದ್ಗುರುಗಂಧೋದಕವೊಂದೆ ಮುಕ್ತಿರಮೆಯುದ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಹಸ್ತೋದಕಂ ॥ ೭೭

ಉಗಿಬಗಿಯಾಗಿ ಬಾಗಿ ಕೊಳಲೆಂದು ಕಡಂಗುವಶೇಷದೇವಕೋ
ಟೆಗಳವಗಾಹಮಿರ್ಪಿನಮನುತ್ತರಸೌರಭಲುಬ್ಧಭೃಂಗಮಾ ।
ಲೆಗಳೊಡವಾಯೆ ಗಂಧಜಲವಾಹಿನಿ ಕಾಟ್ಪುರಮಾದ ಗಂಗೆಯುಂ
ಜಗುನೆಯುಮೆಂಬಿನಂ ಮೆಱೆದುದಾನಗವಾವನಮಾಗೆ ಪಾವನಂ ॥ ೭೮

1 ಗ. ದಳ.

ನಾದೇಯುವಪಾಗಿ ದಿವ್ಯಾ
ಮೋದಂ ತಳ್ಪೊಯ್ದು ಪೊಂಗೆ ಕಂಪಾಯ್ತೆಂಬಂ ।
ತಾದುದು ಸುವರ್ಣಗಿರಿ ಗಂ
ಧೋದಕದಿಂ ತ್ರಿಭುವನೈಕಚೂಡಾಮಣಿಯಾ ॥ ೭೯

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ದೇವಾಂಗದೆ ದೇವೇಂದ್ರನ
ದೇವಾಂಗನೆ ರತ್ನಮುಕುರಮಂ ತೊಡೆವವೊಲಾ ।
ದೇವಾಂಗಮನೊಲ್ದೆಱಗುವ
ದೇವಾಂಗವಿಭೂಷಣಾಂಶು ಮಾಪೊರ್ಳೆವಿನೆಗಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅನಂತರಮಭಿಷವಣಮಣಿಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಲಂಕರಣವಿಷ್ಟರಮಂ ವಿಷ್ಟಪತ್ರಯಾಲಂಕಾರನಿಂದಮಲಂಕರಿಸಿ

ತೊಡವಿಂಗೆ ತೊಡವು ರತ್ನದ
ಬಿಡುಪಿಂಗೆಸೆವೊಪ್ಪಸಲಗೆ ಕಾಂತಿಗೆ ಕೈಗ ।
ನ್ನಡಿ ತೀರ್ಥಕರಕುಮಾರನ
ಬೆಡಂಗು ಬೆಳ್ಮಾಡಿದಪುದಲಂಕರಿಸುವರಂ ॥ ೮೧

ವ॥ ಎಂದಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗೞ್ದು ಪರಮೌದಾರಿಕದಿವ್ಯಶರೀರ ಸೌಂದರ್ಯಮನೊಡನೆ ಬಿಡೌಜನಂಗನೆ ಮಂಗಳಪ್ರಸಾಧನಮಂ ಜಗನ್ನಾಥನಿಂ ಸನಾಥಂಮಾಡಿದಾಗಳ್

ಅರಳೆಲೆ ಮಾಂಗಾಯ್ ಕಿವಿಯೊಳ್
ಕೊರಲೊಳ್ ತಳತಳಿಸೆ ಪಾರಿಜಾತಕುಜಾತಂ ।
ಕರದೊಳೆ ಕೈವಂದಂತಿರೆ
ಪರಮನ ಪೊಸಬಾಲಭಾವಮೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೮೨

ದುರಿತಮದಗಜದ ಭಿದುವಂ
ಬಿರಿಯಿಱಿವುದನಱಿಪುವಂತೆ ಕೇಸರಿನಖರಾಂ ।

ಕುರಮೆಸೆದುದು ಕುಲಿಶದಳ
ಸ್ಫುರಿತಂ ಕೊರಲೊಳ್ ಕುಮಾರಕಂಠೀರವನಾ ॥ ೮೩

ಕಡಗದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಂಕಣ
ದುಡೆವಣಿಯ ಬೆಡಂಗು ಸಕಲಮಂಗಳವಧು ಕಾ ॥
ಲ್ವಿಡಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೆಯ್ಯಂ
ಪಿಡಿದವೊಲೆಸೆದುದು ಜಿನಂಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕಖಚಿತಂ ॥ ೮೪

ಅತಿಶಯಮೆಂದೂರ್ವಶಿ ರಂ
ಭೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮಂಜುಘೋಷೆ ಮೇನಕೆವೆರಸಾ ।
ರತಿಯೆತ್ತಿದಳಭವನ ದಿ
ವ್ಯತನುಗೆ ಶಚಿ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಂ ॥ ೮೫

ಅಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮವೈರಿಯ
ನಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ ಭರದಿಂ ।
ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿ ಬಟಿಯುಮ
ಭೀಷ್ಟಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವಂ ತ್ರಿಭಂಗಿಭಣಿತೆಯಿನಿಂದ್ರಂ ॥ ೮೬

ವ॥ ಸಮನಂತರಂ

ಅಲರ್ದ ಸರೋಜಷಂಡಮೆಳನೇಸಱನರ್ಥಿಯಿನೆತ್ತಿದಂತೆ ಕ
ಣ್ಮಲರ್ಪಿನಮೆಯ್ದೆ [1] ತಣ್ಣಲೆವಿನಂ ನಡೆನೋಡಿ ಕಿರೀಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ।
ನಲಿನಲಿದಾಡುವಂತೆ ತಲೆದೂಗಿ ನಿಜಾಂಗದೊಳಿಂದಿರಂ ಜಗ
ತ್ತಿಲಕನನಿಟ್ಟು ಮೇರುನಗದಿಂ ತಳರ್ದಂ ವೃಧಿರೂಢಸಿಂಧುರಂ ॥ ೮೭

ಸಾರಣೆಮಾಣ್ದ ವೀಣೆಯವೊಲಾದುದು ಸಂದಣಿ ಪಿಂಗೆ ಪಿಂದೆ ತ
ನ್ಮೇರುಮಹೀಧರಂ ಬರೆದು ಬಟ್ಟಿಸಿದಂತೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಯಾಣದಿಂ ।
ಮಾರುತಮಾರ್ಗಮೊಪ್ಪಿದುದು ನೋಡುವ ಕಣ್ಮಲರೆಂಬ ತುಂಬಿಗ
ಳ್ಗಾರಮೆಯಾಯ್ತು ಮುಂದೆ ಪರಮೋತ್ಸವಕಾರಣಮುದ್ಧೃತೋರಣಂ ॥ ೮೮

1 ಕ. ಕಣ್ಣಲರ್ಪಿನಂ.

ಪರಮಾರಾಧ್ಯನ ಕಾಯಕಾಂಚನರುಚಿವ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂ ಕಣ್ಣ ಮೆ
ಯ್ಸಿರಿ ಪೊಂದಾವರೆ ಪೂತವೊಲ್ ಮೆಱೆವಿನಂ ದೇವಾಂಗನಾಚಾರುಚಾ ।
ಮರವೃಂದೋ[1] ದ್ಧತಮಂದಮಾರುತಚಲದ್ಗಂಧೋದಧಾರಾಳಿಕಾಂ
ಕುರನೇೞ್ತಂದನಯೋಧ್ಯೆಗುತ್ಸವದಿನಿಂದ್ರಾಣೀಮನೋವಲ್ಲಭಂ ॥ ೮೯

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದಾಪುರಗೋಪುರಾಂತರಾಳದೊಳನೇಕನಾಕನಿಕಾಯಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಕಲ್ಪಾಮರೇಂದ್ರಸಮಾಜಂಬೆರಸು ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರುಮಾಡಕ್ಕೆ ಪರಭಾಗಮಾಗೆ ತನ್ನ ಬೆಸದಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ಸಮೆದ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವದಂತೆ ಸಮುಜ್ಜೃಂಭಿತಸ್ತಂಭಮುಮನರ್ಘ್ಯರತ್ನದಂತೆ ರಂಗರಮಣೀಯಮುಂ, ಗಾಂಧರ್ವದಂತೆ ವಿತಾನವಿಶೇಷಮುಂ, ಶೃಂಗಾರಾಂಗದಂತಿರಾಲಂಬನವಿಡಂಬಮುಂ, ರತ್ನಾಕರದಂತಿರುಪಾಂತಪ್ರವಾಳಮುಂ, ವಿಯತ್ತಲದಂತೆ ಚಿತ್ರಾಭಿರಾಮಮುಂ, ಸೇನಾಪ್ರತನದಂತೆ ಪತ್ರಸಂಕೀರ್ಣಮುಂ, ವಿರಹಿಣೀಹೃದಯದಂತಿರುತ್ಕಲಿಕಾಕಲಿತಮುಂ, ದೇವತೋಪಾಸ್ತಿಯಂತೆ ವಂದನಮಾಲಾಭಿನಂದಿತಮುಮಾದ ಮಣಿಮಂಡಪದ ಮಧ್ಯವೇದಿಕೆಯ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್ ಜಿನಸಿಂಹಕಿಶೋರಕನನಿರಿಸಿ ಮಾಂಗಳಿಕಪರಿಕರಂಬೆರಸು ತನಗಿದಿರೆೞ್ದ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನುಮಂ ಜಯಶ್ಯಾಮಾಮಹಾದೇವಿಯುಮನಭಿವಂದಿತಚಾಟುಚಾತುರ್ಯದಿಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಮಂದರಾಚಳಚೂಳಿಕಾಚರಿತಜನ್ಮಾಭಿಷವಣಕಲ್ಯಾಣಮನವರ್ಗೆ ವಿದಿತಂಮಾಡಿ ಸಿಂಹಾಸನೋಭಯಪಾರ್ಶ್ವಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ದೇವಾದಿದೇವಪದರಾಜೀವಸೇವಾವಿಲಾಸದಿನಿರ್ದಲ್ಲಿ

ಪಡೆವಂ ಲೋಕಮನೀಜಗದ್ಗುರು ದಯಾಲೋಕಾಮೃತಾಸಾರದಿಂ
ಕಿಡೆ ಕರ್ಮಾನಿಳನಾ[2] ಜವಂಜವಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಸೌಖ್ಯಜನ್ಮಂಗಳಂ ।
ಪಡೆವನ್ನಂ ನೆಗೞ್ದೀಮಹಾಮಹಿಮನಂ ತಾಯ್ತಂದೆವಿರ್ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ಪಡೆದಿರ್ ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ವಮಾತ್ರಿಭುವನಪ್ರೋತ್ತಂಸಿಕಾಭೂಷಣಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಎಂದಿಂದ್ರನಭಿವಂದಿಸಲೊಡಂ

ಪರಮಸುಖಾಮೃತಂ ನಯನನಿಮ್ನಗೆಯಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿವಂತಿರು
ಬ್ಬರಿಸೆ ಮುದಶ್ರುಪೂರಮಮರೇಂದ್ರವಚೋಮಲಯಾನಿಲಂ ನವಾಂ ।

---

1 ಗ. ದ್ಗತ. 2 ಕ. ಜಮಾಜವಿ.

ಕು ರಮನೊಡರ್ಚಿದಂತೆ ಪುಲಕಾಂಕುರಮುಂ ತನುವಲ್ಲಿ ತಾಳ್ದೆ ಮಾ
ತರಪಿತರರ್ ಕುಮಾರಮುಖದರ್ಶನದಿಂ ಪಡೆದರ್ ಪ್ರಮೋದಮಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಆಗಳ್

ತಾಳದ ವಾದ್ಯದ ನೃತ್ಯದ
ಚಾಳಿಪ ಪಂಚಮದ ಮಂಗಳಾಚಾರದ ಸಂ ।
ಮೇಳದಿನಮೃತಪಯಃಕ
ಲ್ಲೋಳಿನಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿಸಿತ್ತು ಸುರನರಸಭೆಯಂ ॥ ೯೨

ಗತಿಗೆಟ್ಟಡುವ ಸೊಕ್ಕಿಗಿಕ್ಕಿದಪುದಾಸಂಗೀತಕಂ ದೇವನೂ
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯೋದಯಮೆಂಬುದ [1] ಪ್ರಮಿತವಾತಂ ರಾಗಿ ಮತ್ತಂತರಂ ।
ಗತರಂಗಂ ನೆಲೆವೆರ್ಚಿ ಮಾಣ್ಬನೆ ವಿನೋದಂ ಕಟ್ಟಿದುಟ್ಟಿಟ್ಟ ದೇ
ವತರಂ ಮಂಡಿಸಿ ಕೊಂಡ ಗೆಜ್ಜೆ ಮಿಗೆ ರಂಗಂಬೊಕ್ಕನಾಖಂಡಲಂ ॥ ೯೩

ಪಿಡಿದ ಜವನಿಕೆಯ ಮಱೆಯೊಳ್
ಕುಡಿಮಿಂಚಿನ ಒಳ್ಳಿಮುಗಿಲ ತೆಣ್ಬೊರೆಯೊಳ್ ಕ ।
ಣ್ಗೆಡಱುವವೊಲ್ ಧರೆ ಪೊಡರ್ವುದು
ತೊಡವಿನ ಬಿಡುವುಂ ಬಿಡೌಜನಂಗಚ್ಛವಿಯುಂ ॥ ೯೪

ತನುಭುಜಭಾವದೊಳ್ ಮೆಱೆಯೆ ರೂಪಿನ ಮೇಗಣ ರೇಖೆ ಡಾಳದೊಳ್
ನನೆಕೊನೆವೋಗೆ ಬಂದು ಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯಂ ಬಲವೈರಿ ಸೂಸೆ ಪೂ ।
ವಿನ ಮಳೆಗಳ್ ಜಿನಾರ್ಭಕನ ಪಾದನಖಚ್ಛಲದಿಂದೆ ನಿಂದು ಚಂ
ದ್ರನ ಬಟೆಸಂದ ತಾರಗೆಯೊಲೋರಗೆಯಾದುವು ನೃತ್ಯರಂಗದೊಳ್ ॥ ೯೫

ಪ್ರಣಯಾಲಂಬ [2] ವಿಧಾನ ನರ್ತನವಿಧಂ ಕರ್ಣಾಮೃತಂ ಘುರ್ಘುರೀ
ಕ್ವಣಿತಂ ಕೌತುಕಹೇತು ಚಿತ್ರನಟನಂ ಕೈವಾರವಾರಾಂದಮು ।

---

1 ಕ. ವಿಧಾಯ. 2 ಕ. ಪ್ರತಿಮ.

ಲ್ತಣಕಂ ಗೀತದ ಮಾತವಾನುಷಮಿದೇಂ ಪಂಚಾಂಗವೊಪ್ಪಿತ್ತೊ ಪೇ
ರಣ್ ಸಂಕ್ರಂದನನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನಿಸಿದತ್ತಾತಾಂಡವಾಡಂಬರಂ ‖ ೯೬

ನಯನಾನಂದಮನಿತ್ತುದಿಂದ್ರನಟನಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯದಿಂ ಕೂಡೆ ಚಾ
ರಿಯೊಳುಲ್ಲಾಳದ ಬೀಗದೊಳ್ ಕರಣವೈಷಮ್ಯಂಗಳೊಳ್ ದೇವಕಾಂ ।
ತೆಯರಲ್ಲಾಡದೆ ಸಂದ ಸೆಳ್ಳುಗುರ ಸೂಚೀನರ್ತನಂ ಬಾಹುಶೋ
ಭೆಯ ಜಕ್ಕಂದೊಟವಂಶಮಂಡಲದ ಲಾಸ್ಯಂ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯುದ್ದಮಂ ‖ ೯೭

ನಿಂದ ಭರಕ್ಕೆ ಧಾತ್ರಿ ನಡುಗುತ್ತಿರೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಲಯಕ್ಕೆ ದಿಗ್ಗಜಂ
ಪಿಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ಬೆರ್ಚುತಿರೆ ಪಿಂದೆಸೆಗಳ್ ತಡ [1] ಮಾಡೆ ತಾಂಡವಾ ।
ನಂದದಿನಾಡುವಲ್ಲಿ ಹರಿ ನೀಡಿದೆ ತೋಳ್ಗಳೊಳಾಡಿದತ್ತು ಜ
ಕ್ಕಂ [2] ದೊಟಲಭ್ರಮಭ್ರಮರದಿಂದಮರಪ್ರಮದಾಕದಂಬಕಂ ‖ ೯೮

ಅದನೇವೇಲ್ಟ್ಟಪೆನಾಜಿನೇಂದ್ರಮಹಿವಾವಷ್ಟಂಭಮಂ ಮೂಱು ಲೋ
ಕದೊಳಂ ಪುಟ್ಟಲೊಡಂ ಮಹೋತ್ಸವರಸಂ ತಳ್ಳಂಕಗುಟ್ಟಿತ್ತು ತೀ ।
ರ್ದುದು ದುಗ್ಧಾಂಬುಧಿ ಮೇರು ಪೀಠಮೆನೆ ಮಿಂದರ್ ಚಣ್ಣನಿಂದ್ರಾಣಿ ಪಾ
ಡಿದಳೆಡ್ಡಾಡಿದನಿಂದ್ರನಿಂದ್ರರೆ ಗಡಂ ಕೈವಾರಮಂ ಮಾಡಿದರ್ ‖ ೯೯

ವ॥ ಅಂತು ಲೋಕಾಶ್ಚರ್ಯಮುಮಪೂರ್ವರಸಮಾಧುರ್ಯಮುಮಾಗೆ ವೃತ್ರವೈರಿ ನೃತ್ಯವಿಳಾಸಮಂ ಮೆಱೆದನಂತರಮನಂತದುರಿತವಿಜಯಿಯಪ್ಪುದಱಿನನಂತಜಿತುಮನಂತಚತುಷ್ಟಯಸ್ವರೂಪನಪ್ಪುದಱಿನನಂತನಾಥನುಮೆಂಬ ಪರಮ [3] ವಚನಶ್ರುತಪೂರ್ವಂಗಳಂ ಸಕಲಮಂಗಳಂಗಳಂ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡೆತ್ತಿ ಸಲಪುವ ಧಾತ್ರಿನಿಯೋಗಕ್ಕಮರ್ತ್ಯಮಹತ್ತರಿಕೆಯರುಮಂ ಡಿಂಭಕ್ರೀಡಾರಂಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವೃಂದಾರಕರುಮಂ ನಿಯೋಜಿಸಿ ತದೀಯಪಿತೃದ್ವಂದ್ವಮಂ ಪೂಜಿಸಿ

ದಿವಿಜೇಂದ್ರೇಭದ ಬೆಂಗೆ ವಂದು ವಿನಯಪ್ರಾಧಾನ್ಯಮಾನ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂ
ಭವನೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರೇಂದ್ರರಂ ಕಳಿಪಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ರಿಯಾಕಾರಕ ।

---

1 ಕ. ವಾಗೆ. 2 ಗ. ದೊಳವಭ್ರಮಭ್ರಮರಿಯಿಂದ. 3 ಕ. ಪುರುಷರನು.

ಸ್ವವಿವೇಕಂ ಕೃತಕೃತ್ಯಭಾವಮೆರ್ದೆಯೊಳ್ ತಳ್ವೊಯ್ವಿನಂ ಪೊಕ್ಕನು
ತ್ಸವದಿಂ ಬಂದಮರಾವತೀನಗರಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೦೦

ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಧಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವರ್ಣನಂ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀ ಧಾತ್ರಿಯಾದವೊಲಮ
ರೀಧಾತ್ರಿಯುರವ್ಯತರಸದೆ ಬಳೆಯಿಸೆಯುವ್ಯಾ ।
ಬಾಧಂ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿ
ಬೋಧಂ ಬಳೆದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವದನವನರುಹದ ಪದಪ
ದ್ಮದ ಕರಸರಸಿಜದ ಚೆಲ್ವು [1] ತನುರೋಚಿಃಪೂ ।
ರದೊಳಲರೆ ಪೊನ್ನ ನೀರ್ ತೀ
ವಿದ ಪೂಗೊಳನಂತೆ [2] ಮೆಱೆದನುತ್ತಾನಶಯಂ ॥ ೨

ಪರಮಪವಿತ್ರನಂ ಪರುಷವೇದಿಯ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಟ್ಟು ನಚ್ಚಿನ
ಚ್ಚರಿಯರನಂಗ ಜೋ ಅನಘ ಜೋ ಮದನದ್ವಿಪಸಿಂಹ ಜೋ ಚರಾ ।
ಚರಪರಮೇಷ್ಠಿ ಜೋ ಭುವನಭೂಷಣ ಜೋ ಜಗದಾತ್ಮ ಜೋ ಜರಾ
ಮರಣವಿದೂರ ಜೋ ಎನುತೆ ಜೋಗುಳುವಂ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಪಾಡಿದರ್ ॥ ೩

ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತಿಂಗಣಿಯಂ
ಮಾಣದೆ ಕಣ್ಬೆಳಗು ಬೆಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ [3] ಸುತ್ತಂ ।
ಮಾಣಿಕದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ
ಮಾಣಿಕವಡಿಗಡಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ ॥ ೪

ಪೊಡೆ ಮಗುಚ್ಚೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕುಱು
ಕುಡಿ ಸುಱಿಯಿಂ ವಳಿಯಿನೆಸೆದು ತೆಳ್ವೊಡೆ ಕಡುಚೆ ।
ಲ್ವಡೆದುದು ಬೋಧಾಮೃತದೊ
ಳ್ಗಡಲಾನನಶಶಿಯಿನುರ್ಬಿದಂತರ್ಭಕನಾ ॥ ೫

---

1 ಕ. ಚೆಲ್ವ. 2 ಕ. ಗ. ದಂತೆ. 3 ಗ. ಸತ್ತುಂ.

ಪಡೆದ ಪಿತೃದ್ವಯಕ್ಕೆ ಕಡುಸಂತಸಮಂ ಪಡೆಯಲ್ ವಿಬೋಧಮಂ
ಮಡಗಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಮುದ್ದುತನಮಂ ಪರಮೇಶ್ವರನಿತ್ತಲಿತ್ತಲೆಂ ।
ದೊಡೆ ಮೊಗನೋಡಿ ನಕ್ಕನಡರ್ದಂ ಜನನೀಘನಜಂಘೆಯಂ ತೊದ
ಳ್ನುಡಿನುಡಿದಂ ತಳರ್ನಡೆಗಳಂ ನಡೆದಂ ಚಿಟುಕಿಟ್ಟೊಡಾಡಿದಂ ॥ ೬

ಸ್ಮೇರಮುಖಂ ತೀರ್ಥಕರಕು
ಮಾರಂ ಮುದ್ದಾಟದಿಂದಮೆಲ್ಲರ ಕೆಯ್ಗ ।
ಯ್ಗೆರಂತೆ ಬಂದನನಿತುಂ
ತಾರಾಳಿಗೆ ಬರ್ಪ ತರುಣಹರಿಣಾಂಕನವೊಲ್ ॥ ೭

ತೊದಳಿಸದ ತೊದಳ್ ಕೊಂಕಿ
ಲ್ಲದ ದಟ್ಟಡಿ ರಾಗಮಿಲ್ಲದೊಳ್ನಗೆ ಕಿಸುರಿ ।
ಲ್ಲದ ಮುದ್ದಾಟಂ ಮುಳಿಸಿ
ಲ್ಲದ ಕಾಟಂ ಬಾಲಭಾವಮಚ್ಚರಿ ಜಿನನಾ ॥ ೮

ಒಳಗಱಿಯದೆ ತನು ತಾನೆಂ
ಬಳಿಕರೆ ಬಹಿರಾತ್ಮರೆಂದು ನಗುವಂತಿರ್ದಂ ।
ಪಳಿಕಿನ ಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ಮಾ
ರ್ಪೊಳೆಪಂ ತಾನೆಂದು ತೆಗೆದು ನಗುವ ಕುಮಾರಂ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತು ಮೆಱೆದು ಕರಣಜಾಳ [1] ಜಾಡಿಕಾರ ಶೈಶವಪ್ರಾವೃಷೇಣ್ಯ ಮೋಸರಿಸಲೊಡಂ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿಬೋಧಪ್ರದ್ಯೋತನಪ್ರಭಾವದಿಂ ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಿತರಾದಮರಕುಮಾರರೊಳ್ ಕುಮಾರಶೇಖರಂ ಛಂದೋವಿಚ್ಛಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಜಾತಿಷಟ್ಪ್ರತ್ಯಯಾದಿಪ್ರಸ್ತಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಮಂ । ಅಲಂಕಾರದೊಳ್ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಜಾತಿದ್ರವ್ಯಕ್ರಿಯಾಗುಣಪ್ರಪಂಚಮುಖಮಂ । ಅಭಿಧಾನಕೋಶದೊಳೇಕಾನೇ ಕಾರ್ಥಾವ್ಯಯಲಿಂಗಪ್ರಸಂಗಮುಮಂ ।ಕಾಮತಂತ್ರದೊಳ್ ನಾಯಕನಾಯಕೀಭೇದ ಭಿನ್ನಕಲಾಕೌಶಲಮುಮಂ । ಭಾರತಿಕವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ತೂರ್ಯತ್ರಿತಯಮಾಧುರ್ಯಮಾನಭಾವಭಂಗಿಯುಮಂ । ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮೋಪ

1 ಗ. ಝಾಡಿ.

[1] ಲಬ್ಧಿತಾತ್ಪರ್ಯಮುಮಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಭಿವ್ಯಂಜನಮುಮಂ ಮಾಲ್ಪನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಇದು ಶಬ್ದಾಗಮನಿರ್ಣಯಂ ನಿಗಮಮಿಾಪಾಂಗರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾ
ವ್ಯದ ಭೇದಂಗಳಿನಿತ್ತು ನಾಟಕರಸಂ ಭಾವಂಗಳೀಯಂದಮಿಂ ।
ತಿದು ಮರ್ಮಂ ಕಲೆಗಾಗಮಾನ್ವಯಮಿದೆಂಬಾಮ್ನಾಯದಿಂ ದಾರಕ
ತ್ರಿದಶಪ್ರಶ್ನಕರಾಗೆ ತಾಂ ತಿಳಿಪುವಂ ತ್ರಿಜ್ಞಾನರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಪರ್ಜನ್ಯ ವಿಸರ್ಜಿತ ಮಜ್ಜನಿಕ ನಿಸರ್ಜಿತ ಮರುತ್ತರಂಗಿಣೀ ಘನರಸಾ [2] ಭ್ಯಂಗನದೊಳಂ। ಸುಮನೋಮಹಾನಸಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪಿತ ದೇವಾನ್ನ ಪಾನ ಸೇವನಾಸಾತತ್ಯದೊಳಂ । ಗೀರ್ವಾಣಕಾಮಿನೀಕರಕಿಸಲಯಾಗತಹರಿಚಂದನಪಂಕ ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸವದೇವಾಂಗವಸನಸಾರಹಾರಭೂಷಾವಿಶೇಷದೊಳಂ ವೃಂದಾರಕದಾರಕವಿಕ್ರಿಯಾವಿಲಸಿತ ಮಲ್ಲಮೇಷಮಹಿಷಕುಕ್ಕುಟಪಿಂಜಯಾವಕನಿಕಾಯವಿಚಿತ್ರವಿನೋದದೊಳಂ ಪರಿವರ್ಧಿತಕರನಾದ ತಾರುಣ್ಯಪ್ರಾಗ್ಭಾವದೊಳ್

ಪರಮನ ಪೋಲ್ವೆಗೆ ಒರ್ವಂ
ತಿರೆ ತನ್ನೊಳ್ ಬಾದುಗುಟ್ಟಿ ಸುರಡಿಂಭರ್ ಬಿ ।
ತ್ತರಿಸಿದ ವಿಕ್ರಿಯೆಯೊಳ್ಪಂ
ತಿರೆ ಸಹಜಾತಿಶಯ [3] ದಿಂದೆ ಸೊಬಗಂ ಸೋಲ್ವರ್ ॥ ೧೧

ತಕ್ಕು ತಗುಳ್ದು ಕಾಯ್ದೊದವೆ ಕೊಕ್ಕಳ ತಳ್ಕಱಯಿಂದೆ [4] ಕೆಂಡಮು
ಲ್ಲೊಕ್ಕರೆ ತೇನತೇನಮವತಂಬಿಗುಣಂ ತಿಗುಣಂಗೊಳಲ್ ಮೊಗಂ ।
ಬೊಕ್ಕ ಗಜಂಗಳಂ ನಿಜಭುಜಾರ್ಗಳಮುಗ್ಗಳೆಯಾಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ಕೈ
ಯಿಕ್ಕಿಸಿ ಪಿಂಗಿಪಂ ಪಿಡಿದು ಪಿಂಗಿಸುವಂತಿರೆ ಜಂತ್ರದಾನೆಯಂ ॥ ೧೨

ಕಿಚ್ಚು ಕಿಡಿಯಾಗಿ ತಾಗುವ
ಮಚ್ಚರದ ನಿಮೇಷಯುಗಳದ [5] ಕಡುಪುಂ ।

1 ಗ. ಲಬ್ಧ. 2 ಗ. ಭ್ಯಂಜನ. 3 ಕ. ದಿಂದಂ ಸೋಮರ್.
4 ಕ. ಕಂಡ. 5 ಕ. ಕಡುಪಿಂ.

ಪೊಚ್ಚಖಿಮರ್ಬಿಸೆ ತೊಟ್ಟನೆ
[1] ಪಚ್ಚೆರ್ಕ್ಕವನಡ್ಡಮಿಕ್ಕಿ ಕರಕಿಸಲಯಮಂ ॥ ೧೩

ಸರಸಿಜತಂತು ಕಿಂಶುಕದ ಕುಟ್ಮಲವೇಱಿದ ಕೆಯ್ಯೊಳಂಕುಶಂ
ಪೊರಜೆಗಳಾಗೆ ನೀಡಿ ಬಿದುವಂ ಸುರದಾರಕರಾನೆಯಾದೊ [2] ಡ ।
ಬ್ಬರಣೆ ಮೃಣಾಳವಾರಣೆ ಲತಾವಳಿ ಕುಟ್ಟುವ [3] ನಿಂತಿದಾರ್ಪೊ ಮೇಣ್
ಕರುಣವೊ ದಂತಿಸಾಹಸದೊಳಾನಱಿಯೆಂ ಪೊಗಟಲ್ ಕುಮಾರನಾ ॥ ೧೪

ತೆಗೆಯದೆ ಕಾಯ್ದು ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ ದನಿಯಿಕ್ಕುವ ಪಾಗೆ ರಾಘೆಯಂ
ಬಿಗಿಯದೆ ಬೀಸಿಬೀಸಿದೊಡೆ ಪಟ್ಟು ಪೊರಳ್ದಡಿ ನಟ್ಟವಾಱಿ ಮೈ ।
ದೆಗೆದೊಡೆ ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟವೊಲೊಡಂಬಡೆ ತೋಱಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ದಾರಕರ್
ಬಗೆ ಹಯಮಾದವೊಲ್ ಒಟಿಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುವರ್ ಲುಳಿಯೊಳ್ ಕುಮಾರನಾ ॥ ೧೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪರವೌದಾರಿಕದೇಹಜಾತಿಶಯಮಿರ್ಕೈದುಂತು ನಿಸ್ವೇದಸೀ
ಕರನಾಕ್ಷೀರಸಿತಾಸ್ರುಜಂ ಕುಲಿಶನಾರಾಚಾದಿನಿರ್ಭೇದ್ಯನು ।
ದ್ಧುರವೀರ್ಯಂ ವಿಮಲಂ ಸುಲಕ್ಷಣಯುತಂ ಸೌಗಂಧಿಕಂ ಮೋಹನಾ
ಕರನಾದಂ ಪಿತೃಶತ್ರುಲೋಕಹಿತಭಾಷಂ ದೇವಚಂದ್ರಾಧಿಪಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಇದು ಸಂದೇಹಮೆ ದೇಹದೊಳ್ ಚರಮದೇಹಂಗುಂಟು ಶೀತಕ್ಕೆ ಕೋ
ಡದ ವಾತಕ್ಕಲುಗಾಡದಾತಪದ ಕೋಳಿಂ ಕಾಯದುಗ್ರಾಗ್ನಿ ಪ ।
ತ್ತಿದೊಡಂ ಬೇಯದ ಕಂಟಕಾಮಯಸಮೂಹಂ ತೋಱದೊಂಭತ್ತು ಭೇ
ದದ ನಂಜೂಱದ ಮುಪ್ಪು ಬಾರದ ಯುವತ್ವಂ ತೀರದುತ್ಕರ್ಷಣಂ ॥ ೧೭

ವಿದಲಿತಪುಷ್ಪಸೌರಭದಿನಚ್ಯುತಕಲ್ಪದ ಶುಕ್ಲಲೇಸ್ಯೆ ಲೆ
ಪ್ಪದ ಕರು ವಜ್ರದಂಡದ ಬಲಂ ಪೊಳೆಪುದ್ಗತ ತಿಗ್ಮರೋಚಿ ಬ ।

1 ಕ. ಪೊರ್ಚು. 2 ಕ. ಡಗ್ಗರಣೆ. 3 ಕ. ಲಂತಿದರ್ಪಂ . . . . ಕರುಣವ್ಯೊ

ಣ್ಣದ ರುಚಿ ಮಿಂಚುಮಿಂಚು ಪೆಱಕಣ್ದಿಱವಾಗಿರೆ ಮೂವತಬ್ದಲ
ಕ್ಷದ ಪರಮಾಯುವೊಲ್ದ ರಸಚಿತ್ರದವೊಲ್ ಮೆಱೆವಂ ಕುಮಾರಕಂ ॥ ೧೮

ಪಡೆದರೊ ಪುಷ್ಯರಾಗ [1] ದಳದಿಂ ಕಡೆಯಾಣಿಯ ಪೊನ್ನ ಘಟ್ಟಿಯಿಂ
ಕಡೆದರೊ ಬಾಲಭಾನುಕರದಿಂ ಕರುವಿಟ್ಟರೊ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನೊ ।
ಳ್ಗುಡಿಯನೆ ಕೊಂಡು ಕಂಡರಣೆಗೆಯ್ದರೊ ಪೇೞೆನೆ ಕಣ್ಗೊಳುಳ್ಕೆ ಕೈ
ವಿಡಿವುದು ಚಿತ್ತಮಂ ನುತಶತಾರ್ಧಧನುಸ್ತನು ಶಾಂತಿಕಾಂತನಾ ॥ ೧೯

ತರುಣೀಲೋಕಾವಲೋಕಭ್ರಮಿತಮಧುಕರಂ ಬಂಧುಗೋತ್ರಾನುರಾಗಾ
ಕರಲೀಲಾಪಲ್ಲವಂ ಮಾತರಪಿತರಹೃದಾನಂದಮಂದಸ್ಮಿತಪ್ರ ।
ಸ್ಫುರಿತಪ್ರತ್ಯುದ್ಗಮಂ ಜವ್ವನದ ಜಸೆಗದೇಂ ಬಂದನೋ ಪಾರಿಜಾತಾಂ
ಕುರಮಿಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಬಳ್ವಳಮೆ ಬಳೆದು ಕೈವಂದವೊಲ್ ತೀರ್ಥನಾಥಂ॥

ನನೆಯಂಬಗ್ಗಳಿಗೋಯೆ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಗಳಂ ಕಣ್ಬೇಟದೊಳ್ ಬೆಂದು ಪೂ
ವಿನ ಪಾಸಿಂ ತಳಿವಾರ್ಸುಗಳ್ಗೆ ತಳಿವಾರ್ಸಿಂದೆತ್ತಿ ನೀವಾರ್ಸುಗ ।
ಳ್ಗಿನಿತುಂ ಪಾಸಂಗಳಿಂದೆ ತಣ್ಣಸಲೆಗಾಳೀಜಾಲವೊಯ್ದಿಕ್ಕೆ ಕಾ
ಮಿನಿಯರ್ ಕೂಡೆ [2] ಪೊರಳ್ವರೀಕ್ಷಿಸಲೊಡಂ ಸಾಹಿತ್ಯಸರ್ವಜ್ಞನಂ ॥ ೨೧

ವನಿತಾವಶ್ಯಾಂಜನಂ ಹೃತ್ಕುಮುದನಯನನೀರೇಜನೀಮೋಹನಂ ಕೋ
ರನ ರೂಪೀರೂಪೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಜಗಮನೆಱಗಿಸಲ್ ವ್ಯರ್ಥಮಿಾಕೈದುವೆಂದಾ ।
ತನಗಿನ್ನೆಂತೆಂದೊ ಮೇಣಾನಱಿಯೆನಭವನಾಕಾರಮಂ ಕಾಣ್ಬುದುಂ ಕ
ಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಂ ಪೂವಿನಂಬಂ ರತಿಯ ವದನಮಂ ನೋಡಿ ಸುಯ್ವಂ ಮನೋಜಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಗೆಗಳ ಕೂರ್ಪುಮಂ, ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲ ಪೊಡರ್ಪುಮಂ, ಮಲಯ ಮಾರುತನ ಬೆಂಬಲಮುಮಂ, ಚೈತ್ರಮಿತ್ರನ ಮುಂಬಲಮುಮಂ, ಮಕರಕೇತನದ ಪೆಂಪುಮಂ, ರತಿಯ ಸೋಂಕಿನ ಸೊಂಪುಮಂ, ದರ್ಪಕನ ದರ್ಪಂಬೆರಸೆಱಕುಳಿಗೊಂಡು ಗಂಡೇಱಿದ ಗಂಡಗಾಡಿ ರೂಡಿವಡೆಯೆ ತೀವಿದ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ತೇಂಕುವ ರಾಕಾಶಶಾಂಕನಂತೆ ಶಾಂತನುಂ, ನಿರ್ವಿಕಾರನುಂ, ನಿರೀಹಿ

---

1 ಗ. ಚಯದಿಂ. 2 ಕ. ಪೊಗಳ್ವರೀ.

ತನುಂ, ನಿರ್ಮಲನುಮಾಗಿ ಲೋಕಾಪಲೋಕನಂಗಳ ಪುಣ್ಯಪುಂಜವೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ಕುಮಾರನಾಕಾರಮಂ ನೋಡಿ

ಬಳೆದಂ ಜವ್ವನಮಾಯ್ತು ಪೋಯ್ತೆಳವೆಯೊಳ್ ಸಪ್ತಾರ್ಧಲಕ್ಷಾಬ್ದಮಂ
ಗುಳಿಷಂಗಂ ಕುಲಕನ್ಯಕಾಜನದೊಳಾಗಲ್ವೇಟ್ಕು ಮುಂತಿಲ್ಲ ಮ ।
ತ್ಕುಳನಿಸ್ತಾರಮಿದಕ್ಕೊಡಂಬಡಿಪೊಡೀತಂ ವೀತರಾಗಂ ವಿನಿ
ಶ್ಚಳನೆಂಬಂತನಿತಾಯ್ತು ಸಿಂಹನರನಾಥಂಗಂ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಗಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲದೊಡಂ

ಜಿನನಂ ಸೋಲಿಪ ಪೆಂಡಿರಾರ್ ಪರಮನಂ ತೋಳ್ಸುತ್ತಿನೊಳ್ ಕಾವ ಕಾ
ಮಿನಿಯಾರ್ ದೇವರ ದೇವನಂಕತಲದೊಳ್ ಮಾದೇವಿಯಾಗೊಪ್ಪುವಂ ।
ಗನೆಯಾರ್ ಕೇಳ್ದೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಕಂಡ ಕುಱುಪಿಲ್ಲಂತಪ್ಪ ಪೆಣ್ಣಂ ಕುಮಾ
ರನೊಡಂಬಟ್ಟೊಡಮೆಂದ ಭೂಪತಿಗದೋರ್ವಂ ಸೈನಿಕಾಗ್ರೇಸರಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಸಿಂಹಾಸನತುಳಾತು[1] ಳಿತಮಾದ ಭದ್ರಾಸನದೊಳಿರ್ದ ಭದ್ರಬಳನೆಂಬಂಸಂಘಟಿತಕರಪಲ್ಲವನಾಗಳಿಂತೆಂದಂ:—

ದೇವನ ಜಾತೋತ್ಸವದೊಳ್
ತಾವೆಲ್ಲಂ ಬಂದರಂದು ಕಱುಗೂಸು ಭವ ।
ದ್ದೇವರನ ಕೀರ್ತಿಶೇಖರ
ದೇವನ ಸುತೆ ರತ್ನಮಾಲೆ ದೇವರುಮಱಿವಿರ್ ॥ ೨೫

ದೇವರ ಬೆಸದಿಂ ಶೇಖರ
ದೇವನ ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ ಪಡಿಬಲಂ ನಡೆದಿರ್ದಾ ।
ನೀವಧುವಂ ಕಂಡೆಂ ದೇವರ
ದೇವನ ಮಾದೇವಿಯಾಗಲಾಕೆಯೆ ತಕ್ಕಳ್ ॥ ೨೬

ಕಣ್ಗಳ ಬೆಳ್ಪಿಂಗಳಕದ
ನುಣ್ಗಪಿಂಗಧರದಲದ ಕೆಂಪಿಂಗಾಪಂ ।

1 ಕ. ಗ. ತುಳೊ.

ಕೊಣ್ಗೆಮ ಕಂಡ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಪೆ
ಱಣ್ಗೇವುದೆ ರತ್ನಮಾಲೆವೆಸರೆನ್ನದಿರಂ ॥ ೨೭

ಸುರನರಖಚರೋರಗಸುಂ
ದರಿಯುಗ್ರಾತರುಣಿಯಂಗಲತಿಕೆಯ ಲಾವ ।
ಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹಲವಮುಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ವೊಡೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದಾಣಿಡಲಮ್ಮಂ ॥ ೨೮

ತೀವಿದ ಯೌವನಭರಮುಂ
ಲಾವಣ್ಯರಸಂ ತುಱುಂಕೆ ನಯಮುಳಿಬಳಿವೊಂ ।
ದಾವುದುವೆಳವೆಳ್ದಿಂಗಳ
ಭಾವಿಸಿದ ಸುಧಾಂಶುಕೇಳಿಯಂ ಮಱೆಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೨೯

[1] ಮಱೆದರೊ ಮೇಣಂಜಿಕೆಯರು
ಮಱೆದೆನ್ನಯ ಬಿನ್ನಪಕ್ಕೆ ಮನ್ನಿಸಿ ದಯೆಯಿಂ ।
ತೆಱಪಂ ಕೊಟ್ಟರೊ ಮೇಣಿಂ
ದಱಿಯೆಂ ತಾಮಱಿಯೆ ಚೆಲ್ವೆ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ॥ ೩೦

ವ॥ ಎಂದು ಜಗಜ್ಜನನಿಯುಮಿತನುಳ್ಳುದನೆ ನುಡಿದೊನಾದೊಡಮಾಕನ್ನೆಗೀರ್ವಾಣನಮನಿಪ್ಪನ್ನ ವಾಸ್ತವಮಾಪದಾರ್ಥಮುಂ ತಾವಕೀನಮಿನ್ನುತ್ತರಮಿಲ್ಲುತ್ತರೋತ್ತರಂಮಾಟ್ಟುದೆನಲೊಡಂ ಭೂವಲ್ಲಭಂ ನಿರತಿಶಯಾನುರಾಗನಿರ್ಭರಚಿತ್ತಂ ನಿಶ್ಚಿತಾಲೋಚನನಾಗಿ

ದೇವಿಯರ ವಂಶಮೆಂಬುದು
ಯೌವನರತ್ನಕ್ಕೆ ರೋಹಣಾಚಲಮಿದು ಸಂ ।
ಭಾವಿತಮೇನುಂಗುರದೊಳ್
ಕೇವಣಿಸಿದ ರತ್ನಮಾಯ್ತು ಚಿಂತಾರತ್ನಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಶೇಖರಧರಾರಮಣಂಗೆ ಹಸ್ತಾರ್ಕನಂತೆ ಕನ್ಯಾಸಮನ್ವಿತಂ ಬರ್ಪಂತು ಬಟಿಯಟ್ಟಿ ನಿಜವಲ್ಲಭೆವೆರಸು ಕುಮಾರಶೇಖರನಿರ್ದ ವಿಲಾ

1 ಕ. ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಸಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಬರವಿಂಗೆ ತದಾತ್ವಿಕಪ್ರಸಂಗಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿರ್ದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮೃಗೇಶ್ವರಾಸನೋಪಾಂತಕಾಂತಕನಕಮಣಿಪೀಠಮನಲಂಕರಿಸಿ ತತ್ಸಮಯಸಮುಚಿತಾನುನಯಭಾವಂ ಸಂಭಾವನೆವಡೆಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದಿ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ದೇವರಾಜಾರಾಧ್ಯಂಗಿಂತೆಂದಂ :—

ಇದು ರತ್ನಾಕರಮೆಂಬ ಪೆಂಪುದಧಿಗಾಯ್ತುತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲಾನರ್ಘ್ಯರ
ತ್ನದ ರೂಢೋದಯದಿಂದೆ ನಿನ್ನುದಯದಿಂದೆಮ್ಮೊಳ್ ಜಗದ್ಗೌರವಂ ।
ಪಿದಿತಂ ತಾನೆನಿಸಿತ್ತು ಸಲ್ಗೆ ನುಡಿಯಲ್ವೇಟ್ಟಿತ್ತಿದಂ ವಿಶ್ವಲೋ
ಕದಯಾವಲ್ಲಭ ಕೇಳ್ದು ಮನ್ನಿಸು ಮದೀಯಸ್ವಾಂತಿಕೋದಂತಮಂ ॥ ೩೨

ವಿಮಲಾಧೀಶ್ವರ [1] ಧರ್ಮಸಂತತಿಲತಾವ್ಯುತ್ಸೇಧಮಾದಲ್ಲಿ ಧ
ರ್ಮಮುಚ್ಛಂಗೊಡದು ದೇವ ನಿನ್ನುದಯದಿಂದೀಲೋಕಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂ ।
ಶಮುಮಾದಿಪ್ರಭುವಿಂದಮಿಂದುವರೆಗಂ ಸಂದಿರ್ದುದೀ ಕ್ಷಾತ್ರಧ
ರ್ಮಮುಮಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ ಸಮುದ್ಧರಿಸು ನೀಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಚೂಡಾಮಣೀ ॥

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಮಾಡುವ
ಮದುವೆಗೊಡಂಬಡುವುದೆಮ್ಮ ನೋಡುವ ಕಣ್ಗಂ ।
ಪಡೆವ ಮನಕ್ಕಂ ಮಾಳ್ಪುದು
ಮುದಮಂ ಧರೆಗುಭಯಭವಹಿತಂ ಪ್ರಭುಚರಿತಾ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಲೊಡಮನಂತನಾಥನಂತರ್ಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ :—

ತವಿಸಲ್ವೇಟ್ಪುದು ಜನ್ಮ
ಕ್ಕವಶಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಯೋಗಮಂ ಭವಿತವ್ಯಂ ।
ಭವತಿ ಎನಿಪ್ಪುದು ದಿಟಮಿಂ
ದಿವರ ದುರಾಗ್ರಹಮನಿಂತು ಮನ್ನಿಸಿ [2] ಕಳೆವೆಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಎಂದು

ಪರಿಭಾವಿಸೆ ಬಟಿಯಂ ದೇ
ವರ ದೇವನ ಮೊಗದೊಳೊಗೆಯೆ ನಗೆಯ ಮುಗುಳ್ ಕ ।

1 ಗ. ತೀರ್ಥ. 2 ಕ. ಕಳೆದಂ.

ಣ್ಬರಿ ನೆಲಸೆ ಕೆಟ್ಟುದೇನೆಂ
ದರಲೆ ಬೆರಲ್ ತಿಳಿದರಥವನನುಮತಿಯನವರ್ ॥ ೩೬

ವ॥ ಅಂತು ತಿಳಿದ ಮಾತಾಪಿತರ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳನುರಾಗಪುಟ್ಟಿ ಕೆಯಿಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದ ಸಮನಂತರಂ

ಅಮರೇಂದ್ರಂಗಮರೀಮಹತ್ತರಿಯರಿಂ ಪೇಳ್ದಟ್ಟಿ ವೈವಾಹಿಕೋ
ದ್ಯಮಮಂ ತಾಂ ಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮಸಹಿತಂ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ್ರಾಣಿ ದಿ ।
ವ್ಯಮನೋಹಾರಣಿಯರ್ ಸಮಂತು ಬರೆ ಬಂದೊಡ್ಡೈಸಿದರ್ ನೇತ್ರಹಾ
ರಿಮನಃಕೌತುಕಮಪ್ಪಿನಂ ಜಗತಿಜಾತೋದ್ವಾಹಮಂ ಗೇಹಮಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿತ್ತಲ್

ಅಂತಟ್ಟಿ ರಾಯಭಾರಿ ದಿ
ನಾಂತರಮೆಡಗೆಯ್ಯದೆಯ್ದಿ ಪದ್ಮಪುರಕ್ಕಾ ।
ಸಂತಸದ ಪರಮಸೀಮೋ
ದಂತಮನೋಲಗದೊಳವನಿಪತಿಗಱಿಪಲೊಡಂ ॥ ೩೮

ಪರಮಶರೀರನಾಪರಮನಂಬುಜನಂಬುವಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಯುಂ
ಪೊರೆಯದವೊಲ್ ಭವಾನುಭವಸೌಖ್ಯಪರಾಙ್ಮುಖನೆಂತು ಮಾಟ್ಕುಮೆಂ ।
ದರಸಿಯುಮಾಪ್ತರುಂ ಕೆಳೆಯರುಂ ಪರಿವಾರಮುಮುಳ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಶೇ
ಖರನಿದನೆಂದನೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ತಮಮಂ ದಶನಾಂಶು ಗೆಲ್ವಿನಂ ॥ ೩೯

ಜಿನನಾಥಂ ತೊರದಿಂದೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲೀಪೋ ಕೆಟ್ಟೆನಾಂ ತೀರ್ಥನಾ
ಥನ ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿವೊಂದು ಪುಣ್ಯಮಿಟಿದತ್ತೇಕಕ್ಷಣಂ ದೇವದೇ ।
ವನ ಮಾದೇವಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೆಂಪು ಕಿಱಿದಲ್ತೇವೈಭಕ್ಕೆನ್ನ ನಂ
ದನೆ ನೋಂತಳ್ ನಡೆನೋಟ್ಪ ಭಾಗ್ಯಮೆನಗಾಯ್ತಾಪಾವನೋದ್ವಾಹಮಂ ॥೪೦

ಎಂದು ತಱಿಸಂದು ತನ್ನಯ
ನಂದನೆಯೊಡವರೆ ಸಮಸ್ತರಾಜನ್ಯಕಮೋ ।
ಟ್ತಂದಂ ಸಿರಿಯೊಡವರ್ಪರ
ವಿಂದಾಕರನಂತಯೋಧ್ಯೆಗುತ್ಸವದಿಂದಂ ೪೧

ವ॥ ಅನ್ನೆಗ ಮುನ್ನ ಸಮೆದ ವಿವಾಹಗೇಹಂ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳೆಸೆವ ಕಸೆಯ ವಟ್ಟಿಗಳ ವಂದನಮಾಲೆಗಳ ಕೆಂದಳಿರ ಗೊಂದಣಮೆಂಬ ಹಸ್ತವಿನ್ಯಾಸದೊಳಂ। ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದ ನೀಲದ ಬುಂಭುಕದ ಮೇಳಾಪಕಮೆಂಬ ಲೋಲಲೋಚನ ವಿಕಾಸವಿಲಾಸದೊಳಂ । ಪವಳದ ಕಂಬದ ಮರಕತದ ಮದ್ದಳೆಗಳ [1] ಬಳುಪಳಿಕೆಯೆಂಬ ನಳಿತೋಳ ಕೊಂಬಿನ ಬಿಂಕದೊಳಂ । ಮಂಗಳಾಚಾರಗೀತಾತೋದ್ಯಲಯಮಾನಂಗಳಿಂ ತ್ರಿಭುವನಾಭರಣಶೋಭಾವನಕ್ಕಾನೆ ಸೊವತವಾದೆನೆಂದು ನಲಿದು ನಾಟಕಮಾಡುವಂತಿರ್ದುದು. ಮತ್ತಂ ಚತುರ್ಭದ್ರಮಾದ ಭದ್ರಶಾಲೆಗಳ ಕೋಣವಿತಾನದ ಮಾಣಿಕ್ಯದೊಡಲ ಸಂಚಂಮೆಱೆವ ಚುಂಚುಲೋವೆಯ ದಳವಿಲಸನದೊಳಂ । ಕನ್ನಡಿಯ ಕಲಶದ ಬಣ್ಣವುರದಾರತಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆಡಿಸಿದ ಪಂಚರತ್ನದ ಕದಿರ ಪೊದಱೊಳ್ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿ ನೆಗೆವ ಜಾಗದ ಪಡಲಿಗೆಗಳ ಅಗೆಯ ತುಱುಗಲಿಂ ಕೇಸರದ ದೇಸೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ವ ಮಧ್ಯವೇದೀಕರ್ಣಿಕಾಸಮುನ್ನತಿಯೊಳಂ । ಸರ್ವತೋಭದ್ರಪ್ರಾಸಾದಂಗಳುಮಾನಂದರಸದಿಂದಮಲರ್ದಂತಿರ್ದುದು. ಮತ್ತಂ ಸಾರಣೆಯ ಕಾರುಳಿಯ ರಂಗವಲಯ ಪೂವಲಿಯ ಕೇಸರದೊಳ್ ಸಂದಣಿಗೊಳ್ವಮರರಮಣಿಯರ ಕಾಲ್ದುಡುಗೆಯ ರವದ ಸಡಗರದೊಳಂ । ನಮೇರುಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸೂನಮಾಲಾಜಾಲದ ಕದಂಬಗಂಪಿನ ಪೊಂಪುಳಿಯೊಳಮನಂತನಾಥನ ಬೆಂಬಿಡಿದು ಬಂದಚ್ಯುತಕಲ್ಪದ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರವಿಮಾನಮನವನಿತಲಕ್ಕವತರಿಸಿದಂತಿರ್ದುದು ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಕಡುಚೆಲ್ವಿನ ಮಂಡಪಮಂ
ನಡೆನೋಡಲ್ ಬಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪುತ್ತಳಿಯಂ ।
ಪತಿಯಱತಿಯರೆಂದರೆಬರ್
ನುಡಿಯಿಸೆ ನುಡಿಯದೊಡೆ ನಾಣ್ಚಿ ನೆಲನಂ ನೋಟ್ಪರ್ ॥ ೪೨

ಎಱಕೆಮರಲ್ದು ಗೋಣ್ಮುರಿದು ಚಂಚುಪುಟಂ ತೆಱೆದಳ್ಳೆವಾಱೆ ಬಂ
ದೆಱಗುವುವಲ್ಲಿ ಚಂಚುಗಳ ಲೋವೆಗಳೊಳ್ ಕಡೆಯಿಕ್ಕಿಸಾರಮಂ ।
ಕಿಱುಮಿಡಿಗೆತ್ತು ಸಾರಿಕೆ ಟಕಾರಿಯ ಮಾಣಿಕವಟ್ಟಿಯಂ ಪಿಕಂ
ನಿಱಿದಳಿರ್ಗೆತ್ತು ಲಂಬಣದ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಮಡಗೆತ್ತು ಚಾತಕಂ ॥ ೪೩

1 ಕ. ಬಳುಕು.

ಅದಱ ವಿತಾನಚೀನರಸಚಿತ್ರಕದಂಬಮಿಂದ್ರನೀಲರ
ತ್ನದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನೊಳ್ ಮೆಱೆದು ಮಾರ್ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಕುಂತಲಂ ।
ಕೆದಱೆ ಕುಚಂ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ತೆಕ್ಕೆ ನಿತಂಬಮಿದೊಂದು ದೂಳಿಚಿ
ತ್ರದ ಖಣಮೆಂದು ಮೆಯ್ಯೆ್ರಸಿ ಧೀಂಕಿಡುವರ್ ಕಡೆಯೊಳ್ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥೪೪

ಕಳಶದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡಿ ತಗುಳ್ಚಿ ಕೆಲಂಬಿಡಿದಿರ್ದ ವೇದಿಕಾ
ವಿಳಸಿತಮಂಡಪಂ ಸ್ಫಟಿಕಭಿತ್ತಿಯೊಳಚ್ಚೞಿದಂತೆ ತೋಱೆ ಪೊಂ ।
ಗಳಸದ ಬಾಯ್ಗೆ ತಂದು ತಳಿರಂ ಮಣಿವೇದಿಕೆಗೆತ್ತು ಭಿತ್ತಿಯಂ
ಬಳಸಿ ಮಹತ್ತರಾಮರಿಯರಂ ನಗಿಪರ್ ಕೆಲರಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧೆಯರ್ ॥ ೪೫

ಅನಿಮಿಷವಧು ಕತ್ತುರಿಗದ
ಡಿನ ಚಳಯಂಗೊಟ್ಟಳಲ್ಲಿ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ ತೆ ।
ಳ್ಪನೆ ತಿಳಿದ ಕಾಂತಿ ಕುಸುಮಿಸು
ವಿನೆಗಂ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿ ಧವಳಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೪೬

ತಾರೆಗಳಂ ತತ್ತಿಗಳಂ
ಕಾರಿರುಳೊಳ್ ಕಱೆವ ಗಗನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲೊರ್ವಳ್ ।
ಸೌರಾಂಗನೆ ಹರಿನೀಲದ
ಕೇರೊಳ್ ಚಂದನದ ಬಿಂದುಮಾಲೆಯನಿಟ್ಟಳ್ ॥ ೪೭

ಮಂಗಳಕೇತುವಿರಾಜಿತ
ಮಂಗೀಕೃತನೀಲಭಾನು [1] ತಮಸಂ ಪರಿಷ ।
ತ್ಸಂಗತಬುಧಗುರುಕವಿರಾ
ಜಂಗತಿನವಗ್ರಹಪರೀತ [2] ಮುದ್ವಾಹಗೃಹಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಂತು ಪರಿಣತವಿಲಾಸವಾದ ಪರಿಣಯನಭವನಭದ್ರಶಾಲಾಭ್ಯಂತರ್ವರ್ತಿಲಯುಜಮಂಗಳಮಂಡನಮಂಡಪಂಗಳೊಳಿಂದ್ರಾಣಿಯುಮಿಂದ್ರಮಹತ್ತರಿಯರುಮಿತ್ತ ರತ್ನಮಾಲೆಯುಮನತ್ತಲಮರೇಂದ್ರನುಮಖಿಲದಿಕ್ಪಾಲರುಮಚ್ಚರಸಿಯರುಮನಂತನಾಥನುಮನಾಶ್ಚರ್ಯಮಳಂಕೆಗೊಳ್ವಿನಮಳಂಕರಿಸಿದಾಗಳ್

1 ಗ. ತಮಸು. 2 ಕ, ದು.

ಉರದೊಳ್ ಸಂತತಮಿರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖಸ್ಮೇರಪ್ರಭಾಪೂರದಂ
ತಿರೆ ಹಾರಂ ಭುಜದೊಳ್ ಜಯಾಂಗನೆಯ ಗಾಢಾಶ್ಲಿಷ್ಟವೈಚಿತ್ರದಂ।
ತಿರೆ ಕೇಯೂರಕವಾಸ್ಯದೊಳ್ ನಲಿವ ವಾಣೀಕೇಕರಾಲೋಕದಂ
ತಿರೆ ಕರ್ಣಾಭರಣಂ ಬೆಡಂಗಮದರ್ದುದಾಕಲ್ಪಂ ಜಗನ್ನಾಥನಾ ॥ ೪೯

ಪದದೊದವೆ ವೀರಸಿರಿಯಿ
ಪ್ಪಿದ ತೋಳ್ಸುತ್ತೆನಿಪ ರನ್ನವಟ್ಟೆಯ ರುಚ್ಯಂ ।
ಜದ ಮಂಜರಿವೊಲ್ ರಂಜಿಸಿ
ದುದು ಪೊನ್ನಾಯುಗದ ಪೊನ್ನ ಬಜ್ಜರಿ ಕಟಿಯೊಳ್ ॥ ೫೦

ವ॥ ಮತ್ತಮುತ್ತಂಸಾವತಂಸಗ್ರೈವೇಯಕಾಲಂಬನಾಂಗದಕೇಯೂರಹಾರಕಂಕಣಕಟಿಸೂತ್ರನೂತ್ನರತ್ನರಶ್ಮಿಸಂಕರಮೆಂಬ ಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿ ಪರಭಾಗಂಬಡೆಯೆ ಕಡೆಯಿಕ್ಕಿದನೆನಿಪ್ಪ ದೇಸೆಯ ವಿಲಾಸಮಾಸರಮಾಗೆ

ಗಗನಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಪೀತಾಂಬರವೆಸೆವನಿತಾನೇಂದ್ರಬಾಣಾಸನಂ ಸು
ತ್ತೊಗೆದಂತಾಯ್ತಾಜಗನ್ನಾಥನ ಪಿರಿಯುರದೊಳ್ ಸಂದಿಸಿರ್ದಿಂದಿರಾಕಾಂ ।
ತೆಗುಡಲ್ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯುಂ ಬಿರ್ಚಿದ ರುಚಿ ಮಿಗೆ ಜಂಭಾರಿ ತಂದಿಕ್ಕಿದಾಜಾ
ನುಗಮಿಂದ್ರಚ್ಛಂದಹಾರಂ ಮರಕತಮಯಮಾಲೀಢದಂಭೋಳಿಜಾಳಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ನಯನಾನಂದದ ಜಾಣ್ಮೆದಲ್ ಹೃದಯರಾಗಕ್ಕಾಗರಂ ಕಾಮತ್ಯ
ಷ್ಟಿಯ [1] ನವ್ಯಾಭಿನಯಾಂಗಮೆಂಬ ಕೃತಕಂ ಕೈಗೊಳ್ವಿನಂ ರತ್ನಮಾ ।
ಲೆಯನಿಂದ್ರಾಣಿಯುಮಿಂದ್ರವಾರವನಿತಾಸಂದೋಹಮುಂ ಮಂಡನ
ಕ್ರಿಯೆ [2] ಯಂ ಮಂಡನಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಗಿಸುವವೊಲ್ ಕೈಗೈದು ಕೈಗೈಸಿದರ್ ॥ ೫೨

ಮದನನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಪುತ್ತಳಿ ಚಂದ್ರಲೇಖೆ [3] ಯುಂ
ಪದವಱಿದೊಪ್ಪವಿಟ್ಟುದೆನೆ ಪಾಂಗಮದರ್ದಿಕ್ಕಿದ ಪುಂಜವೊಳ್ಪು ಪೂ ।
ಸಿದ ಹರಿಚಂದನಂ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾರಮುಟ್ಟ ಕಾ
ಮುದಿಯ ಕಡಲ್ವೊಲಾದ ದುಗುಲಂ ಬಗೆಗೊಂಡುದು ತಲ್ಲತಾಂಗಿಯಾ ॥ ೫೩

1 ಕ. ನವ್ಯಾಭಿನಿಯೋಗಿ. 2 ಗ. ಯಿಂ 3 ಗ. ಯಿಂ.

ವ|| ಅಂತುನ್ಮದನಮದನಮೋಹನಸಾಯಕಂ ಕಂತುವಿನ ಕೈಗೈದು . . ಮಂಗಳಾತೋದ್ಯವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಂ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರ ಮಾಂಗಳಿಕಪಠನಪಟುರವಂಬೆರಸು ದುಂದುಭಿಗಭೀರಧೀರಧ್ವಾನದೊಳ್ ಮುೞುಂಕಿ ತೇಂಕುವಿನಂ ಪ್ರಾಗ್ದಿಶಾಸನಸಮಭ್ಯುದಿತಸಹಸ್ರಕರನುಂ ಪ್ರತೀಚೀದಿಶಾಸನಸಮುದ್ಭೂತನೂತನಸುಧಾಂಶುಲೇಖಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ನಡೆತರ್ಪಂತೆ

ಪಾಸಿದ ದಳಿಂಬಮುಗುರ್ಗಳ
ಕೇಸಡಿಗಳ ಚರಣಭೂಷಣಂಗಳ ರುಚಿಯಿಂ |
ಬಾಸಣಿಸಿ ಚಿತ್ರಪಟಮಂ
ಪಾಸಿದವೊಲಿರೆ ವಧೂವರರ್ ನಡೆತಂದರ್ || ೫೪

ವ|| ಬಂದು ಸಮಭ್ಯರ್ಚಿತಾಷ್ಟಮಂಗಲಕಲಾಪಮುಮಾಲಂಬಿತಭೃಂಗಾರಕಲಶದರ್ಪಣಸ್ವಸ್ತಿಕವಿಸ್ತಾರಮುಂ ಚತುರ್ದ್ವಾರಾಭಿಮುಖನೀಲಮಣಿಸೋಪಾನಪಙ್ಕ್ತಿಕಾಂತಮುಮಾದ ವೇದಿಕಾಮಧ್ಯದೊಳ್

ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯ [1] ಬೋರೆಯದೊಳ್
ತುಂಬಿದ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನಕ್ಕಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಿರ್ದಂ |
ದೇಂ ಬಗೆವುಗಿಸಿದುದೋ ಹೇ
ಮಾಂಬುಜದ ಮರಾಳಮಿಥುನಮಂ ತನುಮಿಥುನಂ || ೫೫

ವ|| ಅಂತು ನಿಲಲೊಡಂ ಸಕಲಜನದ ಕಳಕಳಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತಪ್ರಸ್ತಾವನೋನ್ಮುಖರಾಗಿರ್ದಾಗಳ್

ಕಿವಿವೇಟಮನಿೞಿಸುತ್ತಿರೆ
ನವವರನಂ ನೋಡುವಪ್ಪುವುತ್ಕಳಿಕೆಯಿನೇಂ |
ಯುವತಿಯ ಕಣ್ಣುಂ ಮನಮುಂ
ಜವನಿಕೆಯಂ ಕನ್ನಮಿಕ್ಕಲ [2] ಡಹಡಿಸಿದುದೋ || ೫೬

ವ|| ಸಮನಂತರಂ

1 ಕ. ಬೋರಿಯ. 2 ಗ. ಡದ.

ಪರಮಾರಾಧ್ಯ ಜಗತ್ರಯಾಧಿಪತಿಯ್ಕೆ ನೀಂ ನಿನ್ನ ದಲ್ಲನ್ಯಮೀ
ಧರೆಯೊಳ್ ನೋಡುವೊಡಾವುದೆತ್ತೆನೆನಲಾಸಾರೆಂದು ನಿಂದಟ್ಕಿಱಿಂ ।
ತರುಣೀರತ್ನಮನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟು ಜಲಧಾರಾರೇಖೆಯಿಂ ಕೀರ್ತಿಶೇ
ಖರರಾಜಂ ಪಡೆದಂ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಪಂಕೇಜಕ್ಕೆ ವಾರ್ನಾಳಮಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅನಂತರಮನಂತನಾಥಂ ಕಲ್ಪಲತೆಯೊಳ್ಪುವಡೆದ ಪಾರಿಜಾತಂ ಸೈಕತ ದೊಳೆಸೆವಂತೆ ದುಗುಲದಿಂ ಪಾಸಿದ ಪಟ್ಟವಣೆಯ ಪಸೆಯನಲಂಕರಿಸೆ ಸಿಂಹಸೇನ ಮಹಾರಾಜಂಬೆರಸು ಮುಂದೆ ನಿಂದು

ಇನನುದಯಮಪ್ಪಿನಂ ಚಂ
ದ್ರನ ಕೆಲನಂ ನಭದ ಬೆಳಕಮಲ್ತಲ್ತು ಧರಾ ।
ವನಮಿನ್ನಿನ್ನುದಯೂಮೃತ
ದೆ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಜಗಜ್ಜನಾಭಿಲಾಷಾಲತೆಯಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರಂಗಿದಂ ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿಟ್ಟ ಮಕುಟದ ಕಟ್ಟಿದ ಬಾಸಿಗದ ದೆಸೆಗಧಿಷ್ಠಾನಮಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಭಾಳಪಟ್ಟದೊಳ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪ ಟ್ಟಮಂ ನಿಟ್ಟೆಗೊಳಿಸಿದಿಂಬಟಿಕ್ಕೆ

ಬಲಗೊಂಡಾನತನಪ್ಪವೊಲ್ ಹುತವಹಂ ದೇವಾಧಿದೇವಂಗೆ ತ
ನ್ನೊಲವಿಂ ಜ್ವಾಲೆಯನಾನುಲೋಮವಿಧಿಯಿಂ ಪ್ರತ್ಯಾನತಂಮಾಟ್ಪಿನಂ ।
ಬಲದಿಂದಂ ಬರೆ ವಾಮೆ ವಾಮದೆಡೆಗೇಂ ತ್ರೇತಾನಳವ್ಯಾಜದಿಂ
ಬಲಗೊಂಡಂ ಪರಮಾರ್ಥವೇದವಿದುರಂ ರತ್ನತ್ರಯಾಲಂಕೃತಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್

ಇನಿಯನನೆಯ್ದೆ ಸಮ್ಮುಖದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲಣ್ಮದೆ ಮುಗ್ಧೆ ಪಾರ್ಶ್ವಯಾ
ಯಿನಿ ತೆಱಪಾಗೆ ನೋಟ್ಪ ನಯನೇಂದ್ರಿಯದೊಳ್ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ।
ಕೊನೆವೆರಲಿಂ [1] ತಡಂಗಲಿಸಿದಂಗುಲಿಯೊಳ್ ಸಕಲಾಂಗಮಂ ಸಲಿ
ಪ್ಪನಿತುವರಂ ಕಡಂಗಿ ಕರೆಗಣ್ಮಿದಳುಣ್ಮಿದ ಘರ್ಮವಾರಿ [2] ಯಿಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

1 ಕ. ಗ. ತಡಂಗುಲಿಸಿ. 2 ಕ. ಯಿಂ.

ಪರಮಾರಾಧ್ಯನ ಸಂಭವಾಭಿಷವದೊಳ್ ನಾವಿರ್ವರುಂ ಭೂರಿಭೂ
ಧರಮಂ [1] ಮುಂ ಬಲಗೊಂಡ ಪಾಂಗನಿಟಿಸಲ್ ಸಾಲ್ದಪ್ಪುದಿಂತೀವಧೂ ।
ವರರಿಂದೀಮುಖವಹ್ನಿಯಂ ಬಲದೆಗೊಳ್ವೈಶ್ವರ್ಯಮೆಂದೊರ್ವರೋ
ರ್ವ್ವರ ವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜಮನಾಪುಲೋಮಜೆಯುಮಾದೇವೇಂದ್ರನುಂ ನೋಡಿದರ್ ॥ ೬೧

ಪರಿಷದ್ರಾಜಕದಂಬಮಂಬರವಿಭೂಷಾಶ್ಚರ್ಯಸೌಂದರ್ಯದಿಂ
ಪಿರಿದುಂ ಭೇದಿಸಲಾರ್ತುದಿಲ್ಲಱುದುದಾಗಳ್ ವೇದಿಕಾಭ್ಯರ್ಣದೊಳ್ ।
ಸುರಕಾಂತಾವಲಿಗೀವ ಬಾಯಿನದೆ ಕೈವಾಗಿಂದಮಿಂದ್ರಾಣಿಯುಂ
ನರನಾರೀತತಿಗೀವ ಬಾಯಿನದೆ [2] ಕೈವಾಗಿಂ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯುಂ ॥ ೬೨

ಸವಿಲಾಸಂ ಮೆಱೆದತ್ತು ಬಾಜಿಸುವ ಮಾಂಗಲ್ಯಾನಕಂ ಮಾಣದೆ
ತ್ತುವ ನೀರಾಜನವೋದುವಕ್ಷರಿಕವೃಂದಕ್ಕಂ ಮೊಗಂನೋಡದಿ ।
ಕ್ಕುವ ಚಾಗಂ ಕರೆದೀವ ಬಾಯಿನಮಲಂಪಿಂ ಮಾಟ್ಪ ದಾನಂ ತೆರ
ಳ್ಚುವ ದೇವೇಂದ್ರನರೇಂದ್ರಹೇಮಮಣಿಭೂಷಾಚ್ಛಾದಪಾದಾರ್ಚನಂ ॥ ೬೩

ಅಂತು ಪರಿಪೂರ್ಣವೈಭವ
ಸಂತಸದಿಂ ರತ್ನಮಾಲೆ ಪೇರುರದೊಳ್ ಚೆ ।
ಲ್ವಂ ತಳೆಯೆ ಸೋಲ್ತು ಪೊರ್ದಿದ
ನಂತೇಶ್ವರನಾಥನುಂ ಸ್ವಯಂವರ [3] ನಾದಂ ॥ ೬೪

ಅರಸಂ ಮನ್ನಿಸೆ ರತ್ನಮಾಲೆ ಮಹಿಷೀಸಂಪತ್ಸಭಾಶಾಲೆ ರಾ
ಗರಸಾಂಭೋದಿತರಂಗಮಾಲೆ ಹೃದಯಾಲೋಕದ್ವಯಿಲೀಲೆ ಪೇ ।
ರುರದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತೋಳೊಳಗ್ಗದ ಜಯಶ್ರೀಗಾಸ್ಯದೊಳ್ ವಾಣಿಗು
ರ್ವರೆಯೊಳ್ ರಾಜ್ಯರಮಾನಿತಂಬಿನಿಗೆ ತಾಂ ಪೆತ್ತಳ್ ಸಪತ್ನೀತ್ವಮಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತು ರಾಜವಲ್ಲಭಾಕರಿಣಿಗಂ ಮನೋವಲ್ಲಭಾಕರೇಣುಗಂ ಜೋಳಿ ಗಟ್ಟಿನಾಲಾನಸ್ತಂಭವಾದ ಭುವನಮೂಲಸ್ತಂಭನಭೂರಿಭುಜಶಾಖೆಗಳಂ ಜನಾನುರಾಗದಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಸರದಿಂ ಕುಸುಮಿಸಿ ಸನ್ಮಾನದಾನದಿಂ ಫಲಿತಮಾಗಿ ವಿಶ್ವಂಭರಾವಲಯಮಂ ಶೀತಲಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಲೊಡಂ

1 ಕ. ಮುಂಬರಿ. 2 ಕ. ಕೈವಾರಿಂ. 3 ಕ. ನಾಥಂ.

ಪದವಡೆಯಾದುದಿಲ್ಲಿಯನಿತುಂ ಲಯುಮಾದುದಕೃಷ್ಟಪಚ್ಯಮಾ
ದುದು ಧರೆ ರತ್ನಹೇಮಖನಿಯಾದುದು ಗಾವಳಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಾ ।
ದುದು ತರುಷಂಡಮೋಷಧಿ ರಸಾಯನಮಾದುದೇಂ ನೃಪಾಲಮಾ
ತ್ರದ ನವರಾಜ್ಯಮೆ ಪರಮದ್ವೈವತರಾಜ್ಯಮುದಕ್ಕಿದೊಪ್ಪದೇ ॥ ೬೬

ಚರರಿಂ ಹೇರಿಗರಿಂ ಸ್ವಕೀಯಪರಕೀಯಪ್ರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಪರಿಕಿಪ್ಪಂತುಟೆ ತನ್ನದೇಶಜನವಾಪ್ತಂ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಟ್ಕಱಿಂ ।
ದರಿಭೂಪರ್ ಮದಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಪರಮಾರಾಧ್ಯಂ ಜಗದ್ಬಂಧುವೆಂ
ದಿರೆ ಭೂಕಾಂತೆಯನತರಂಗಬಹಿರಂಗಾರಕ್ತೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೬೭

ಅವಿನೀತರ್ಗುಱಿ ಕಾಯ್ದು ನಿಗ್ರಹಮಲಂಪಿಂದಂ ವಿನೀತರ್ಗೆ ಮಾ
ಡುವ ತಾತ್ಪರ್ಯದನುಗ್ರಹಂ ನೃಪನೊಳೆಲ್ಲಂತಾದೊಡಂ ಭೂತಳೋ ।
ತ್ಸವಮಾತಂಗತಿಶೀತಮಾವ ನೆವದಿಂ ಕೂರ್ತಪ್ಪುದರ್ಕಂಗೆ ಪ
ದ್ಮವನಂ ಶೀತಕರಂಗೆ ಕೈರವವನಂ ಚೈತ್ರಂಗೆ ಲೀಲಾವನಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲಜನಾನಂದವಾದ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯಿಂ [1] ಸ್ವಾರಾಜ್ಯ ಪೂಜ್ಯಾರಾಧ್ಯನಿರೆ

ಪರಮಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯರಾಜ್ಯಪ್ರಮುದೆಗೆ ಮೊಗಮಿತ್ತಿರ್ದನಾರ್ಹಂತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕಿಂಬಟಿಕೆ ಬಗೆವರಾರೆನ್ನನೆಂದಾತ್ರಿಲೋಕೀ ।
ಗುರುಪಾದಾಂಭೋಜಸೇವಾಸಮಯಮಱಿದು ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದಂ ಮದೋದ್ಯ
ತ್ಪರಪುಷ್ಪಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಪ್ರಕಟಿತಗಮನೋದ್ಯಾನಕಾಂತಂ ವಸಂತಂ ॥ ೬೯

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಬಸಂತಸಮಯದೊಳ್ ಪಿರಿಯಂಗೆ ಕರುವೆನಿಪ ಕರುಮಾಡಕ್ಕಪರಭಾಗಮಾದ ವಲ್ಲಭವನದ ನಟ್ಟನಡುವಣ ಕಾದಂಬಿನೀಮಂಡನಮೆಂಬ ದಿಗವಲೋಕನಪ್ರಾಸಾದಮಧ್ಯಭೂಮಿಕಾವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ನಗೆಯತನಗಳ ಸೌಸವದ ಕಬ್ಬಿಗರ ಕಲಾವತಿಯರ ನರ್ಮಸಚಿವರ ಪರಮಪ್ರಾಸಾದಿತರ ಸುರಭಿಸಮಯೋತ್ಕರ್ಷಚತುರವಚನರಚನಾಪ್ರಸನ್ನಮೆಸೆವಪರಿಮಿತಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್

[1] ಕ. ಸ್ವಾರಾಧ್ಯ.

ರತ್ನಮಾಲಾಮಹಾದೇವಿಯ ವಾಮೇತರಪಯೋಧರಸ್ಪರ್ಶಹರ್ಷಪುಲಕಿತಮಾದ ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಥಳಮನಂಗರಾಗಾವೃತದೆ ಬಳಿದು ನಳನಳಿಸುವ ಸುಖದ ಹರಿವರಿಯುಪ್ಪಿನೆಗಮಾಪಟ್ಟದೇವಿಯ ಮೃಗಮದಚಿತ್ರಿತಮಕರಿಕಾಪತ್ರಕಪೋಲಪಟ್ಟಮೆಂಬ ಮೃಗಾಂಕಮಂಡಲಮಯೂಖಮಾಲೆಯೊಳ್ ತನ್ನ ನಯನಾಂಚಲಚಕೋರಪಾನೋನ್ಮಾದನಟನವಿನೋದಮಸದಳಮೆಸೆವಿನೆಗಮಾಶುದ್ಧಾಂತಮಾಲಾಮೌಳಿ ಮಂಡನೆಯ ದಕ್ಷಿಣಬಾಹುಶಾಖಾವಲಂಬನದಿಂ ತನ್ನ ರೇಖಾಭಿರಾಮಕಂದರ ಕಾಂಡಪೂಗತರುನಿಗರಣಂ ನಾಗಲತಾಧಿರೋಹಣಂಬಡೆವಿನೆಗಮಾಮಹಾಗ್ರಮಹಿಷೀಭಾಳಲಲಾಮೆಯ ತರುಣಹರಿಣೀಭಂಗುರಾಪಾಂಗಸುಧಾಮರೀಚಿರೋಚಿಃಕಳಿಕೆಯಿಂ ತನ್ನ ದರಹಾಸಪೇಶಲಸಿತಕಾಂತೋಪಲಂ ಪಾರ್ದೈಸಿ ಪಸರಿಸಿ ನೀರ್ದೇಱುವಿನೆಗಮಾಚಿತ್ತಾಭಿರಾಮೆಯ ವಾಮಕರಾಂಗುಲಿಕೋರಕಾನ್ವಿತತಾಂಬೂಲದಳವೀಳಿಕಾಖಂಡಮೃಣಾಳಶಕಲಮಂ ತನ್ನ ದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಕಲಹಂಸಕಲಭಮೆಱಕದಿನೆಳಸಿ ಕಬಳಂಗೊಳ್ವಿನೆಗಮಾಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದೊಳ್ ಚಾಮರದ ಕೋಮಲ ಪವನಪರಿಯಟದಿಂ ಪರಿಪಾಟಿದಪ್ಪ ಸುಳಿಗುರುಳೆಂಬ ತುಂಬಿಯ ಬಂಬಲಂ ತನ್ನ ಬೆಳ್ವೆಳಗನುಗುಳ್ವ ಸೆಳ್ಳುಗುರೆಂಬ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಕುತ್ತುಂಗಱಗಳ್ ಪತ್ತೆಸಾರ್ಚಿ ಪಂತಿಗೊಳಿಸುವಿನೆಗಮಾಚರಾಚರಪರಮವಲ್ಲಭಂ ಕಣ್ಗಳಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಿರ್ದುವಂದುದ್ಯಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುನಾದರಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದನಾಸಮಯದೊಳ್

ಅಳವಡೆ ತೊಟ್ಟ ಪೂದುಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಲ್ಮುಗುಳ್ವೆಂಡೆಯಂ ಪದಂ
ಗೊಳಿಸುವ ನಾಯಿಕಾಪ್ರತತಿ ಬಂದುದು ವಾರವಿಲಾಸಿನೀಜನಂ ।
ಮಳಯಮರುನ್ಮದೋಚ್ಚಳಿತಮಂಗಳಕೇಸರವಾಸಚೂರ್ಣಮಂ
ಜುಳಲತೆಗೊಂಡಳಂ ಮಣಿಯೆ ಪಾಡುವ ಚೌಪದಿ [1] ಯೆಡ್ಡತಾಣದೊಳ್ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಸಭಾಶಿರಸ್ಸರೋಜಾಂದೋಳಮಂ ನೆಗಟ್ಟುವ ಹಿಂದೋಳರಾಗದಿಂ ವಸಂತಸಮಯದೊಳುಲ್ಲಸಿತಜಾತಿಯಾದ ಚತುಃಪದಿಚ್ಛಂದದೊಳ್ ಪಾಡೆ ಚತುರಚತುರ್ಮುಖನ ಜಡುವ ವಾರಸುಂದರೀವೃಂದದೊಳಗೆ ಪರಿಮಳೆಯುಂ ಭ್ರಮರಿಕೆಯುಮೆಂಬ ಮೇಳದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ಪಾದಪೀಠೋಪಕಂಠಕ್ಕೆವಂದು ತಮ್ಮ ವಿರಚಿಸಿದ ಕೈವಂದ ಮಾಕಂದದಂತಿಶುಕವಿನೂತ ಮುಕ್ತಕಂಗಳೊಳಗೆ

---

1. ಕ. ಯಡ್ಡ.

ಪದದೊಳ್ ಠಾಯೆಗಳೋರಣಂಬಡೆಯೆ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗೆ ರಾ
ಗದ ಮಾಧುರ್ಯಮನುಕ್ರಿಯಾಂಗುಳಿವಿಲಾಸಂ ಭಾವಮುಂ ತಾಳ್ದೆ ಕ ।
ಬ್ಬದ ನಿರ್ವಾಹದ ಮೇಲೆ ಬ್ಯೆಸಿಕೆ ಬೆಡಂಗಂ ಬೀಱೆ ನಿಂದೊರ್ವಳೋ
ದಿದಳಾಂದೋಳದೆ ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ವಸಂತೋತ್ಸವಪದ್ಯಮುಂ ಗದ್ಯಮುಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ

ನನೆದೋಱುತ್ತದಿರ್ಗಂತಿ ಮುಂತೆ ಪನೆಗಳ್ ತೋರ್ಪಂತೆ ತೆಂಗಾಳಿ ಕೆಂ
ಗೊನರೊಳ್ ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟುದೊಳ್ಳಗೆ ಪೊದಟ್ಟತ್ತಬ್ಬದೊಳ್ ಕೋಕಿಲಂ ।
ಕೊನರಂ ಕರ್ಚೆ ತೊದಳ್ ಸರಂಗೆಡೆದುದೆತ್ತಂ ನಂದನಶ್ರೀಯ ನಂ
ದನನಾನಂದನನನ್ಯಜಂಗಣುಗನಾಯ್ತಂತೀವಸಂತಾಗಮಂ ॥ ೭೨

ಉಗುರೊತ್ತಿಂ ಸೋರ್ವಸೊರ್ಕಂಗೊನರ ಸೊನೆಗೆಯೇವ್ಯೆಸಿಬಾಯ್ದಾರೆಯನ್ನಾ
ಳ್ದುಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೀಂಟಿ ಬಾಯಂ ತೆಱೆದು ಪರಭೃತಂ ಕಾಯ್ದು[1] ಕಿಟ್ಕೊಂಬಿನೊಳ್ಕೈ ।
ಮಿಗೆ ಪೊಕ್ಕುರ್ವೇಪೆ ತುಪ್ಪುಟ್ ಮಡಗೆದಱಿ ಕುಳಿರ್ಪೋಪುಗಿಲ್ ಪೋಪುಗಿಲ್ ಪೋ
ಪುಗಿಲೆಂದಿಮ್ಮಾವಿನೊಳ್ ತಣ್ಮಲೆದುದುಲಿದು ತನ್ನಿಚ್ಚೆಯಿಂದನ್ಯಪುಷ್ಟಂ ॥ ೭೩

ತಿಳಿಪಲ್ ವಾಸಂತಿಯಂ ಸಂದಿಸೆ ಪುಗಿಲೆನೆ ಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲಂ ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯದಿಂ ಪಿಂ
ದೊಳಪೊಕ್ಕೊಟ್ಟೈಸಿ ಮಲ್ಲೀಮುಕುಳಕಲಿತಭೃಂಗಾವಲೀನೀಲಮುಕ್ತಾ ।
ಫಳಮುಂ ತಂದಿತ್ತು ಪಾದಂಬಿಡಿದು ನೆಗೆವಿನಂ ಕಂಟಕಂ ಚೂತಿಕಾಕೋ
ಮಳೆಯಂ ವಿಶ್ಲಿಷ್ಟರೋಷಂ ಮಱೆಯೆ ತಿಳಿಪಿದಂ ಪ್ರೇಮಕಾಂತಂ ವಸಂತಂ॥೭೪

ಕಳಹಂಸೀರಾಜಗೇಹಂ ಮಧುಪಮದವತೀಪಾನಕೇಳೀಗೃಹಂ ಮಂ
ಗಳಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡನಾಸ್ಥಾಯಿಕೆ ಮಲಯಮರುದ್ವಾಹಳೀಭೂಮಿ ಕೋಕೀ ।
ಕುಳಸದ್ಮಂ ಕಾಮುಕಾಳೋಕನದವದಹನಂ ಕಾಮಚಕ್ರೇಶಚಾತು
ರ್ಬಳಚಕ್ರಂ ಚೈತ್ರರಾಜಧ್ವಜಚಯಮಲರ್ದುದ್ದಂಡಮಾಯ್ತಬ್ಜಷಂಡಂ ॥ ೭೫

ಸ್ಮರಕಾಂತಾಪ್ರೇಯಸೀಸ್ಥಾಸಕಘುಸೃಣಲತಾಮಂಟಪಂ ದರ್ಪಕಾಧೀ
ಶ್ವರದಿಗ್ಜೈತ್ರೋತ್ಸವೋತ್ತಂಚಿತಮಣಿಮಯದೂಷ್ಯಂ ಮೃಗೀಭೂತಕಾಮಾ ।

[1] ಗ. ಬ.

ತುರದಾವಜ್ವಾಳಿಕಾಮಂಜರಿ ಮಧುಮಧುಪಾನಪ್ರಮತ್ತಾಟವೀಪಿಂ
ಜರಿತಾಸ್ವಾಡಂಬರಂ ಪೂತೆಸೆದುದಸದಳಂ ಪ್ರೋತ್ಪಲಾಶಂ ಪಲಾಶಂ ‖ ೭೬

ಇನಿಯರ ಕಂತುರಾಗರಸಮಂ ದಳವೇಱಿಸುವಂತೆ ಕಾಮದೇ
ವನ ಕರವಾಳ್ಗೆ ಕಾಮಿಹೃದಯಾರುಣವಾರಿಯನೆತ್ತುವಂತೆ ನಂ ।
ದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಘುಸೃಣದಿಂ ಪೊರೆವಂತೆ ಸುಧಾಂಶು ಸಂಜೆಗೆ
ತ್ತನುವಿಸುವಂತೆ ಕೆಂದಳಿರ ಪೊಂಪುಳಿ [1] ಪಪ್ಪುಕಮಾಯ್ತಶೋಕೆಯೊಳ್ ‖ ೭೭

ಎಳಲತೆಯ ಲಾಸ್ಯದಲೆಯೊಳ
ಗಳಿನೀಗೀತಕ್ಕೆ ನಿಂದು ಬಾಜಿಪ ಮಂದಾ ।
ನಿಳನಟನ ಪೊನ್ನತಾಳಂ
ಗಳಿವೆನಿಸಿದುವಲರ್ದ ಕರ್ಣಿಕಾರಪ್ರಸರಂ ‖ ೭೮

ಸೊಡರ್ಗುಡಿಯುಗೆಯಂ ಪಚ್ಚೆಯ
ಪಡಲಗೆಗಳೊಳಡಕಿಲಿಟ್ಟು ರತಿ ಪೊಯ್ದುವೊಲೇಂ ।
ಜಡಿದುದೊ ಸಂಪಗೆ ನನೆಯಿಂ
ಜಡಿದುದು ಮಧುಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಟ್ಟ ಪೊಸಪೊಂದೊಡವಂ ‖ ೭೯

ಅಳಸುವ ದನಿ ಬಳಸುವ ಮದೆ
ಕೊಳಿಸುವ ಕೋಡೆಱಕೆ ಮೆಱೆಯೆ ತಳಿರ್ಗೊಂಬುಗಳೊಳ್ ।
ಗಿಳಿ ಮರಳ್ವರಗಿಳಿ ಪೆಣ್ಗಿಳಿ
ನೆಳಮಾವಿಟಿಸಿದುದು ರತಿಯ ಜಕ್ಕನ್ಯೋಟವಂ ‖ ೮೦

ವ‖ ಎಂದೋದಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಾ ಭ್ರಮರಿಕೆ ಪರಿಮಳೆಗೆ ತೆಱಪುಗುಡಲೊಡಂ ಆ ಕುಂದದಳಧವಳದಶನವಿಸರೆ—

ಅಳಿಗಿಳಿಕೋಗಿಳೆ ಕರೆದೊಡೆ
ಎಳವೆಱೆಯಂಕುಶವದಗ್ರಪಲ್ಲವದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಕೊಳಿಸಿ ಬಸಂತನ ಬರವಿಂ
ಗೆಳಮಾವಿನ ಗಜಮನಿಟಿದು ಸರಿದಂ ಶಿಶಿರಂ ‖ ೮೧

[1] ಕ, ಪುಷ್ಪಕ.

ಪೊದೆಗೆದಱರ್ದ ಪೂಗಣೆಯ ಕೆಂಗಱಿಯಂತುರಿಗಣ್ಣ [1] ತೆಕ್ಕೆಯಂ
ಮದನಮಹೇಶ್ವರಂ ವಿರಹಿಸಂಹಿತೆಯೊಳ್ ತೆಱೆದಂತೆ ಕೂರ್ತು ಕೂ ।
ಡಿದ ಹೃದಯಪ್ರಿಯರ್ಗಭಯಹಸ್ತವನೆತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಪೂತ ಚೂ
ತದ ಕಿಱುಗೊಂಬಿನೊಳ್ ನಿಱಿದಳಿರ್ ಮೆಱೆದತ್ತು ವಸಂತಮಾಸದೊಳ್ ॥ ೮೨

ಮುಗುಳ್ವಲರ್ಗೊಪ್ಪೆ ವುಂ ನಿಮಗೆ ನೀಗದ ನೇಸಱಗೆಯ್ಮೆನಮ್ಮನಾ
ಲಗೆಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ಶಿಶಿರನಯ್ಯೊ ಬಿಸುಟ್ಟನೆ ನಿಮ್ಮ ನೀಂ ಪುಗಲ್ ।
ಪುಗಲವಮೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಲೋಧ್ರಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆಗೆ ಸಿಂಧುವಾರಮ
ಲ್ಲಿಗೆ ಕಿಱುಗಣ್ಚಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಜಡಿದೂಳ್ದುವು ಕೋಗಿಲೆ ತಲ್ಲತಾಗ್ರಮಂ ॥ ೮೩

ಮುಳಿದುಟಿದೋಪರಳ್ಕೆರ್ದೆ ಪುಗುಳ್ತುರಿಪಂತೆ ಮುಗುಳ್ತು [2] ಸಂದ ನಾ
ಣೊಳಗು ಸಡಿಲ್ವಿನಂ ಪೊರೆ ಸಡಿಲ್ದು ಕದಂಪು ಬೆಳರ್ತು ಬಾಡಿ ಪೊ ।
ಟ್ಟಳಿಸಿ ಬೆಳರ್ತು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಬಾಯ್ಗಳಲರ್ವಿರಿವಂತು ಕಂಪು ಕೈ
ಕೊಳೆ ಬಿರಿದತ್ತು ತುಂಬಿ ನೆರೆವಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಂತೆಯಂತೆವೊಲ್ ॥ ೮೪

ಮಲಯಮರುಚ್ಚಮೂಪತಿಗಲರ್ಗಳ ಸೌರಭದಂಗಚಿತ್ತಮಂ
ಕಲಪಿಕನಾಯಕರ್ಗೆ ಪೊಸಮಾಂಗೊನರಂಗಡಿಸೂಱೆಯಂ ಶುಕಾ ।
ವಲಿಯ ಪದಾತಿಗಿತ್ತು ತನಿವಣ್ಗಳ ಪೊಟ್ಟಣಮಂ ವಸಂತನ
ಗ್ಗಲಿಕೆಗೆ ಬಂದು ಸಂಪರಣೆದೋಱಿ ಮನಂಬಡೆದಂ ಮನೋಜನಾ ॥ ೮೫

ಅಲರ್ಗಂ ಬಂದುವು ನಿನ್ನ ಕೋರಕದಿನೆನ್ನಂ ಚೆನ್ನಬಲ್ ನಿನ್ನ ಗೊಂ
ಚಲ ಪೂವಿಂ ತಳೆದತ್ತು ತೋಮರಮನೆನ್ನೊಂದಾಜ್ಞೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಸ ।
ತ್ಫಲಮಾಯ್ತೆಂದು ಮನೋಜರಾಜನ ಪಸಾಯಂಗೊಟ್ಟ ಕೆಂಬಟ್ಟೆಯಂ
ಚಲದಂತಾದುವು ನೀಳ್ದ ಕೆಂದಳಿರ್ಗಳಿಂದಂ ಬಂದ ಮಾಕಂದದೊಳ್ ॥ ೮೬

ಹರನುರಿಗಣ್ಗೆ ನೀಂ ಸೊನೆಯ ಸೋನೆಯನಾಗಿಸು ಚೂತಕಂಠದೊಳ್
ಗರಲದ ಕರ್ಪನೊತ್ತಿ ಕಳೆ ಚಂದ್ರನ ಪೂಸಿದ ಬೂದಿ ಪಾಱೆ ಮೈ ।
ಮರವಡೆಸುತ್ತ ಗಂಧವಹ ಕೆಂದಳಿರೊಂದಲಗಿಂ ಕಪರ್ದಿಯೊಳ್
ಬೆರಸುಬಳಿಕ್ಕೆ ನೀನೆನುತೆ ನೋಡಿದನಂಗಭವಂ ವಸಂತನಂ ॥ ೮೭

1 ಗ. ಸೆರ್ಕೆಯಿ. 2 ಕ. ನಾಣಜಾಣೊಳಗು . . ಬೆಳರ್ತ . . ಇದು ಕಾವ್ಯಸಾರದಪಾಠ.

ಎಳಮಿರ್ಚಿಪಾವುಗೆ ಸಾರಿ ಕುಟ್ಮಲಕುಲಂ ರಂಗತ್ತರಂಗೋತ್ಕರಂ
ಪಳಕಂ ತಾವೆನೆ ಕಾಮನುಂ ರತಿಯುಮಾಡುತ್ತಿರ್ದವೊಲ್ ತೀರಶ್ರೈ ॥
ವಳಶೇಖಾವಲಿ ತಳ್ತು ಪೀನಕುಚದಘ್ನಂ ನಾಭಿದಘ್ನಂ ವಧೂ
ಪುಳಿನೋದ್ವ್ಯಕ್ತಕಟಿದಘ್ನಮಾದುವು ಜಲಂ ಕಾಸಾರಷಂಡಂಗಳೊಳ್ ॥ ೮೮

ಪನಜಲಕೇಳಿಗಿಂಬುಗುಡುವಂತೆ ಪಗಲ್ ಪಿರಿದಾದುದೊಯ್ಯನೊ
ಯ್ಯನೆ ಕಿಱಿದಾದುದಂದಿನಿರುಳ್ಗಾಱಿಸುವಂತಿನನಿಂದಗಲ್ದು ಪ ।
ದ್ಮಿನಿಯ ನಿರೋಧಮಂ ಶಿಶಿರನಿಂ ಮುಳಿದಿಟ್ಟಪಸವ್ಯಗಂಧವಾ
ಹನಕರಚಕ್ರದಂತೆ ಬಡಗಲ್ ನಡೆದತ್ತು ಹಿಮಾಂಶುಮಂಡಲಂ ॥ ॥ ೮೯

ವ॥ ಅಂತು ಕವಿಯ ಸವಿಗೆ ಭಾಜನಭಾಜನೆಯ ಮಾಧುರ್ಯಭರದಿನವ
ತಂಸಮಾನಸರಮಾದಂತೆ ತಲೆದೂಗುವ ವಿಲಾಸಂ ದೇಸೆವಡೆಯೆ

ಸುಕುಮಾರೋಚಿತವಾಯ್ತು ರೀತಿ ಮೆಱೆದತ್ತುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ರೂ
ಪಕದೊಳ್ ವಕ್ರಿಮಜಾತಿಯಾಯ್ತು ಸುರಭಿವ್ಯಾವರ್ಣನಂ ಪೇಳ್ದಮು ।
ಕ್ತಕಮಿಂಬಾದುವಿದಗ್ಧಮಾಕವಿತೆವೀರಾಗಂಗಳೊಳ್ಪೆಯ್ದೆ ಕೌ
ತುಕಮಾಯ್ತೆಂದು ಪಸಾಯಮಿತ್ತು ಪೊಗೞ್ದಂ ವಾಗ್ಭಾಮಿನೀಭೂಷಣಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಆಪ್ರಸಂಗದೊಳ್ ಪರಿಭೃತನೆಂಬ ಪರಿಹಾಸಕಂ ಸರಭಸದಿನೆೞ್ದುನಿಂ
ದೀಕುಂತಲಕುಟ್ಮಲೆಯರ್ ವಸಂತವಲ್ಲಭನುಪರೋಧದಿಂ ಮಲಯಾನಿಲನೊಡನೆ
ತಯ್ತುವಂದು ಕವಿತೆಯ ನೆವದಿಂ ಪ್ರರೋಚನೆಯುಂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ
ಪ್ಪರೀಕೆಯುರಳವಿಂಗಿದುವಂನೆಗಮಿತ್ತಲವಧರಿಸಿಮೆಂದು ತೋಱೆ

ತರುಣೀಪಾದಪ್ರಹಾರಕ್ಕಸುಗೆ ಕುರವಕಂ ನಾರನಾರೀಕುಚೋದ್ಯ
ತ್ಪರಿರಂಭಕ್ಕಂಗನಾದೃಕ್ಪದವಿಗೆ ತಿಲಕಂ ಕಾಮಿನೀದುಗ್ಧಗಂಡೂ ।
ಷರಸಾಸ್ವಾದಕ್ಕೆ ಚಾಂಪೇಯಕಮೆಳಸಿ ಬರಲ್ ವೇಡೆ ನಿಮ್ಮಂ ಪಿಕಾರಾ
ವರವಂ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕರೆದಪಂ ಸೌರಭಾದರ್ಶಹಸ್ತಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಎಂದು ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ವನವಿಹರಣವಿನೋದಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕಭಿ
ಮುಖಂಮಾಡಿದಾಗಳ್

ವಸುಧಾಮಂಡಳಮಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಪ ರೂಪಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ಮುತ್ತಿನೆ
ಕ್ಕಸರಂ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದನಂ ಮೆಱೆವ ಚೆಲ್ವಿಂ ಕಂಪುಸೊಂಪಾದ ಮೆ ।
ಯ್ವೆಸದಿಂ ಮನ್ಮಥಚಂದ್ರಚೈತ್ರರೆ ವನಕ್ರೀಡಾರ್ಥಮೆಯ್ದಿಂತಿರೆ
ರ್ದಸಭಾಮಂಡಲದಿಂ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಸಭಾಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪಾಂಕುರಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಉದ್ಯಾನವಿನೋದಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀಶಂಖಕಾಹಳಾಧ್ವಾನದಿಂ ದಿಶಾಗಗನಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಬರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿರ್ಯೂಹಪರ್ಯಂಕದೊಳ್ ನಿಂದು

ಹಯಮಂ ನಾಗರಕಾದಿಯಶ್ವರಥಮಂ ವಿದ್ಯಾವತೀವೃಂದಮಾ
ನೆಯನುರ್ವೀಶತನೂಜರಂದಣಮನಾವಾರಾಂಗನಾಶ್ರೇಣಿರಾ ।
ಣಿಯವಾಸಂ ಶಿಬಿಕೌಘಮಂ ಪಿಡಿಯಪಿಂಡಂ ಪೆಂಡವಾಸಂ ನೃಪಾ
ನ್ವಯಚೂಡಾಮಣಿ ಪಟ್ಟಗಂಧಗಜಮಂ ಮುನ್ನೇಱೆ ತಾಮೇಱಿದರ್ ॥ ೯೩

ಅರಸಿ ಪೆಱಗೇಱೆ ಮದವ
ತ್ಕರಿಧವಳನನೇಱಿ ಮೆಱೆದನವನಿಪಧವಳಂ ।
ಶರದಂಬುದಮಂ ರೋಹಿಣಿ
ವೆರಸೇಱಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪೂರ್ವಾಸನದೊಳ್ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅಂತೆ ತಿರಿಪಿ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಸಂದಿಸಿ ನಡೆವ ಪಡಿಯಱರ ಪಡೆವಳರಡಪವಳರಗ್ಗವಳರ ಕಬ್ಬಿಗರ ಸವ್ವವರ ಪಪ್ಪವರ ಪರಿಹಾಸಕರ ರಾಜರಾಜವಲ್ಲಭರಂದಣದ ಗೊಂದಣಂ ರಣಮಂಡಲದ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳ್ ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡು ಘುಂತೆ ಪೊಱಮಡುವಂತು ದಂತಿರಾಜನಂ ತೊಡರ್ಚಿ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು

ಬನಮಾಯ್ತಂಗಡಿವೀಧಿ ಪೀಲಿದಳೆಯೊಡ್ಡಿಂ ಪಂಕಜಾಸ್ಯಂಗಳಿಂ
ವನಜಾತಾಕರಮಾಯ್ತು ವಾರವನಿತಾಪಾಂಗಾಂಶುವಿಂ ಸೌಧಸಾ ।
ರನಿಕಾಯಂ ಮಧುಮಾಸಮಾಯ್ತು ಪುರಮೆಲ್ಲಂ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆಭಾ
ರನಿಜಾಮೋದದಿನೆಂಬಿನಂ ತಳರ್ದನುರ್ವೀಮಂಡಲಾಖಂಡಳಂ ॥ ೯೫

ವ॥ ಅಂತು ತಳರ್ದು

ಸಮದೇಭವ್ರಜದಾನವರ್ಷಮಬಲಾಸಂದೋಹನೇತ್ರಾಬ್ಜಷಂ
ಡಮನೇಕಧ್ವಜಮೇಘಡಂಬರಚಯಂ ಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾಮುಖೇಂ ।
ದುಮಯೂಖಂ ಚಮರೀಜವೀಜನಬಲಾಕಂ ತಳ್ತು ಕಾರುಂ ಬಸಂ
ತಮುಮುದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ್ಪ ತೆಱದಿಂ ಬಂದಂ ಜಗದ್ವಲ್ಲಭಂ ॥ ೯೬

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ನಂದನವನೋಪಾಂತಂಬರಂ ನೀಡಿ ನಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂ ಹೋ ಎಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯೊಳಲ್ಲನುಲಿದು ಬಂದ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯೆಲ್ಲವನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲವೇೞ್ದು

ತೊಡೆಯಿಂದೊತ್ತಿ ಮದಾಂಧಗಂಧಗಜಮಂ ಪಿಂತಿರ್ದ ನಲ್ಲಳ್ಗೆ ಕೈ
ಗುಡುತುಂ ಮೆಲ್ಲನಿಟಿಪ್ಪ ಕೈಯುಲಗನತ್ತಲ್ ನೀಡಿ ಕುಂಭಾಗ್ರಮಂ ।
ತೊಡೆಯುತ್ತುಂ ಪಿಡಿದಗ್ರಪಲ್ಲವಮನುದ್ದಂತಾಗ್ರಮಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆ
ಯ್ಯೆಡೆಯಿಂ ಲಂಘಿಸಿದಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಜವದಿಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೯೭

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮ
ಚಂದ್ರ ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ
ಕವಿಫಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅ ನಂ ತ ನಾ ಥ ಪು ರಾ ಣ ದೊ ಳ್
ವಸಂತೋದಯವರ್ಣನಂ
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಮಣಿಯ ನೆಲೆವೊಲೆಗಳೊ
ಳೋರಗೆಯೆನೆ ನೆಗೆದ [1] ಗಜದ ಬಿದುತಟಮುದಕ |
ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪೊರೆದೆಸೆವ ಕರಮನು
ದಾರಂ ತಿಮಿರ್ದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ಕಳಿಕೆಗಳ ಮಿಡಿಯು ತನಿವ
ಣ್ಗಳ ರಸದಿಂ [2] ಸೊರ್ಕಿ ಜಡಿದು ನುಡಿವೆರಸಿ ಮಹೀ |
ತಳಪತಿಗವರೋಹಣಮಾಂ
ಗಳಿಕಮನೆಸಗಿದುವು ಪುರುಳಿಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಗಳ್ ॥ ೨

ಸರಸಿರುಹಂಗಳಿಂದಿೞಿವ ಮತ್ತಮರಾಳಿಗಳಂತೆ ಕೇಳಿಭೂ
ಧರಶಿಖರಂಗಳಿಂದಿೞಿವ ಸೋಗೆಯ ಗೊಂದಣದಂತೆ ಬಂದ ಮಾ |
ಮರದೆಳಗೊಂಬಿನಿಂದಿೞಿವ ರಾಜಶುಕಾವಳಿಯಂತೆ ತೇರ್ಗಳಿಂ
ಕರಿಣಿಗಳಿಂದಮಂದಣದಿನೇನಿೞಿತಂದರೊ ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೩

ಪಿರಿಯಂದಣಂಗಳಿಂದಿೞಿ
ವರಸಿಯರ ಪದಾಬ್ಜಶೋಣರುಚಿ ದಂಡಿಗೆಯೊಳ್ |
ಪೊರೆದು ಕೊನರಿಸಿದುವೊಣಗಿದ
ಮರಂಗಳಂ ಮದನ ರಾಗರಸಪರಿಣತೆಯಿಂ ॥ ೪

ಪೊಂದುಡಿಗೆಬೆಡಂಗಡರ್ದೆಳೆ
ವಿಂದಿರೆರಜವಡರ್ದು ಕನಕಕಮಳದಿನಿೞಿವೊಂ |
ದಿಂದಿರೆಯೆನೆ ಮೆಱೆದಳ್ ಪಿರಿ
ಯಂದಣದಿಂದಿೞಿವ ರಾಯರಾಣಿಯದೊರ್ವಳ್ ॥ ೫

---

1 ಕ. ಜಗದ. 2 ಕ. ಸೊಂಕಿ.

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಅಗೆವೊಯ್ದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ
ದಗೆಗಳವೊಲ್ ಕಾರ ಮುಗಿಲ ಕಿಬ್ಬರಿಗಳವೊಲ್ ।
ಸೊಗಯಿಸಿದುವು ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗೊಂ
ಬುಗೊಂಬಿನೊಳ್ ಕಂಬಕಂಬದೊಳ್ ಪೆರ್ವಿಡಿಗಳ್ ॥ ೬

ಎಳಲತೆಗಳ್ಗೆ ಸೋಗೆಗೆ ಸರೋಜಕುಲಕ್ಕೆ ಪಿಕಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತೋ
ಳ್ಗಳ ಕುಡಿ ನೀಳ್ದ ಸೋರ್ಮುಡಿ ಮೊಗಂ ಗುಡಿ ಮೆಲ್ನುಡಿ ಮಚ್ಚರಂಗಳಂ ।
ಬಳೆಯಿಸಿ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಬನಮಂ ನಡೆದರ್ಕಳನಾದೆಯರ್ ಸಮು
ಜ್ಜ್ವಳಮುಖಬಿಂಬೆಯರ್ ಕುಟಿಲಕುಂತಳೆಯರ್ ವಿಚಳಲ್ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೭

ವ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪ ರಾಣಿವಾಸದ ವಾರನಾರಿಯರ ನರ್ಮಸಚಿವರ ನಡುವೆ ಚಂದ್ರಮಂದಾನಿಲರ ಗಡಣಂಬೆರಸು ಅನಂಗಜಂಗಮಕಲ್ಪಲತಾಪ್ರತಾನ ಪರೀತನಾದ ವಸಂತವಲ್ಲಭನಂತೆ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಚಿತ್ತಪ್ರೇಯಸೀಹಸ್ತಪಲ್ಲವದೆ ಪರಿಷ್ವಂಗಭಂಗುರವಾಮಹಸ್ತಪ್ರಕೋಷ್ಠಕಾಂಡಂ ವನಪಾಲನಿರ್ದಿಷ್ಟಲವಂಗ ಲುಂಗನಾರಂಗಮಾತುಲುಂಗನಕ್ತಮಾಲತಮಾಲನಾಳಿಕೇರಜಂಬೀರಪೂಗಪುನ್ನಾಗಪ್ರತೋಳಿಕಾವಾಳಿಕೆವಿಡಿದು ನಡೆತರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಪಾಸಿದ ಪಸೆಯ ಪಸರದಂತಸದಳಮೆಸೆವ ನುಣ್ಬೆಳಂತಿಗೆಮಟಲ ತಣ್ಬುಟಿಲೊಳ್ ಮದವಣಿಗತನದ ದೇಸೆಯಿಂ ವಿಲಾಸಂಬಡೆದ ಬಾಲಸಹಕಾರನಂದನಂ ವನಪಾಲಂ ನೃಪಾಲಪಾರಿಜಾತನ ನಿತ್ತಲವಧರಿಸಿಮೆಂದು ತೋಱಿ :—

ಪೊಂಬಾಳೆ ಚಾಮರಂ ಚಂ
ದ್ರಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ಕೇಳಿಶಿಖರಿ ಸಿಂಹಾಸನಮಾ ।
ಯ್ತುಂಬಿನೆಗಮಂಗಜಂ ಮಾ
ವೆಂಬ ಕುಮಾರಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದಂ ॥ ೮

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾಸಹಕಾರಕುಮಾರಕನ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಂಕಿ ನಿಮಿರ್ದಕವಲ್ಗುಡಿಗಳೆಂಬ ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿನಪ್ಪಿ ನಿಂದ ಮಲ್ಲಿಕಾವಲ್ಲಭೆಯೊಲವೆ ಪೇಳ್ದಪ್ಪು

ದೆಂಬ ರಸಿಕರತ್ನಾಕರನ ವಚನರಚನೆ ವಿಚಕಿಲವಿಲಾಸಪ್ರತ್ಯುಜ್ಜೀವನಮಾಗೆ ವಿಲಾಸನೆಂಬ ನರ್ಮಸಚಿವನಿಂತೆಂದಂ*:—

ನವಸಹಕಾರನೊಳ್ ನೆರೆದ ಮಲ್ಲಿಗೆನಲ್ಲಳ ತಾರಹಾರದಂ
ತೆವೊಲಿರೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಮೊಗ್ಗರಿಸೆ ಕಂಪನಲಂಪಿನೊಳೀಂಟಿ ದೂಂಟುವಾ ।
ಡುವ ಮಱಿದುಂಬಿಮಾಲೆ ತಳಿರೊಳ್ [1] ತಡವಾಯ್ದ್ದರ್ದೆ ಝುಂಕೃತಂ ತುಳುಂ
ಕುವ ನೆವದಿಂದೆ ಜೀವೊಡೆದು ನೋಡಿದನಂಗಜನಿಕ್ಷುಚಾಪಮಂ ॥ ೯

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ನಾಗರಕಂ ವಿನೋದವಿಲಾಸಂಗೆ ನೀನೆಂದಂತೆ ದರ್ಪಕನ ದರ್ಪಂ ಬೆಂಗೆ ಯಿತ್ತಲಭಿವ್ಯಂಜಕಮಾದಪ್ಪುದೆಂದು ಸೂಚೀಹಸ್ತದಿಂ ಸೂಚಿಸಿತೋಱಿ

ಮುಗುಳಂ ಪೇಱಿ ಬಟಲ್ವ ಗೊಂಚಲೆಡೆಯೊಳ್ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರಪತ್ರಂಗಳಂ
[2] ತೆಗೆದುತ್ಕೋರಕದೊಳ್ ಮರಲ್ವ ತಳಿರಂ ಕೈವಂದ ಮಾಕಂದ ಶಾ ।
ಖೆಗಳೀತೊರ್ಪುವೆ ಬೆನ್ನೊಳಾಳಿಸಿದ ತೂಣೀರಾಗ್ರದಿಂ [3] ಬಾಣಮಂ
ತೆಗೆಯಲ್ ನೀಡಿದ ಶಂಬರದ್ವಿಷನ ಹಸ್ತಾಳಾಪವಿಸ್ತಾರಮಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಎಂದು ಮಂದಸ್ಮಿತಪ್ರಸಾದಮಂ ಜಗತ್ಪ್ರಸಾದನನ ಭಂಗುರಾಪಾಂಗದಿಂ ಪಡೆದು ನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಲೆಯಂ ತಲೆವಿಡಿದು ಕಾಳಮನಾಳಿಗೊಳ್ವ ತಮಾಳಲತೆಯ ಬಾಳ್ಜೊಂಪದ ಬಳಸಿನೊಳಗೆ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಯ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ಚಂಪಕದಣ್ಪಿನೊಳಂ ಪೊಂಪುಳಿವಡೆದು ವನವಲ್ಲಭೆಯಧರಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಕುಸುಮವಿಸರದಿಂ ಪಾಟಳರುಚಿಯಿಂ ಪಾಟಿಸಲ್ ನೆಱೆವ ಪಾಟಳಿಯುಂ ಸಹಕಾರನೆಂಬ ನಾಗರಕಂ ನೋಡಿ

ಪರಭೃತಪಕ್ಷದಿಂ ರತಿಯ ಕಣ್ಮಲರಂ ಮಱೆಗೆಯ್ವನಂಗನೊ
ಲ್ದಿರೆಯೆ ವಸಂತದೂತಿ ಮಱಿದುಂಬಿಗಳಿಂ ಮಱೆಸನ್ನೆಗೆಯ್ವ ಪಾ ।
ದರಿಗಲರ್ಗಂಗಳಿಂದೆ ಮಕರಂದಮುದಶ್ರು ತುಬುಂಕೆ ಪಲ್ಲವಂ
ಮುರಿದುವು ತೋಳೊಳಿಂದು ಮಲಯಾನಿಳನಿರ್ದಪನೆಂದು [4] ತೋರ್ಪವೋಲ್ ॥

1 ಕ. ತೊಡ. 2 ಕ. ತೊ. 3 ಗ. ಬಣ್ಣ. 4 ಕ. ತೋಱುವೋಲ್.

ವ॥ ಎಂದು ನಿಂದು ತೋಱುತೊಡಂ ವಿದೂಷಕನರಸಿಂಗೆ ವಿಚಾರಮು ಳ್ಳೊಡೞದರ್ಪಕನ ತಪ್ಪಿಂಗೆ ರತಿಗೆ ಶಾಸ್ತಿಬಾರದೆಂದು ನಗಿಸುತ್ತುಂ ನಡೆದು ಮುಂತೆ ಪನೆಗಂಡುಕೊಂಡ ಚೂತಲತೆಯ ತಳಿರ್ಗುಡಿಗಳೊಳಂ, ಮಾಧವೀಲ ತೆಯ ನನೆಗುಡಿಗಳೊಳಂ, ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯ ಮುಗುಳ್ಗುಡಿಗಳೊಳಂ, ಚಂಪಕಲ ತೆಯಲರ್ಗುಡಿಗಳೊಳಂ ಪಿಣಿಲಿಱಿದು ಪೆಣೆದು ಪರ್ವಿ ಪಸರಿಸಿದ ಪೊಂಬಾಳೆಯ ಕಂಬಂಗಳ ತುಱುಂಬಿನೊಳ್ ಬಳ್ವಳ ಬೆಳೆದ ಮೃದ್ವೀಕಾಲತೆಯ ಕಾಯಮಾನಂ ಕಾಮನ ರತಿಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಚೈತ್ರನೆಂಬ ಚಿತ್ರಕಂ ಬಣ್ಣಮಿಟ್ಟು ತಿಣ್ಣಂ ಸಮೆದ ಪಸುರ್ವಂದರಂದದಂತಿರೆ ಕಾಂತಮನೋಹರಮಾಗೆ ರಾಜಮನೋಹರಂ ರತ್ನ ಮಾಲಾಮನೋಹರಿವೆರಸು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಮಂಡನಮಾದ ಪ್ರವಳಿಕನ ಪಪ್ಪುಕಜಗಲಿಯೊಳ್ ವನವಿನೋದಪ್ರಸಂಗಚತುರ [1] ಪ್ರಸಾಧನ ಪರಿಜನಪರೀತಂ ಸುಖಾಸೀನನಾಗಿರ್ಪನಂ ಇತ್ತ ಲತಾಂತಲತಾಪ್ರತಾನದ ಮೇಲೆ ಮಲಯಮಾರುತನಂಗಭವಜಂಗಮಲತಾವಿತಾನಮಂ ಕೈವೀಸಿದಂತೆ ತಳರ್ವ ತರ ಳಲೋಚನೆಯ ಪಾದಪಲ್ಲವದ ಕೆಂಪಿನ ಸೊಂಪು ಪೂಗತರುನಿಕರದ ಸಾಲ್ಗಳೆಡೆ ಯೆಡೆಯೊಳ್ ಬಯಲ್ದಾವರೆಯ ಬನಮಂ ಪಡೆಯೆಯುಂ, ನಖಮಯೂಖಪ್ರಭಾ ಪ್ರಸರಂ ನಾಳಿಕೇರಮಾಳಿಕಾಮಾರ್ಗದೊಳ್ ತಾವರೆಗಳನಾರಿಗೊಳಿಸೆಯುಂ, ತುಳಾಕೋಟಿ [2] ನಳಪಂಗಳೊಳ್ ಹಂಸಮಂಡಳಿಗಳಂ ಮುಟುಕುಗೊಳಿಸೆಯುಂ, ತೂಗಿ ತೊನೆವ ನಳಿತೋಳ್ಗಳ ಕಂಕಣದ ಝುಂಕಾರಂ ಭ್ರಮರಮಾಲೆಯಂ ಭ್ರಮರಿಗೊಳಿಸೆಯುಂ, ಅಲರ್ಗುಡಿಗಳನೀವೆಮಗೆತಮಗೆಂಬ ಕಳರವಂಗಳ್ ಕಳಕಂಠರವಕ್ಕೆ ವಿಕುಂಠತೆಯನೊಡರಿಸೆಯುಂ, ಸೂಟಿವರಿವಾಗಳ್ ಕಣ್ಗಳ ಬೆಳಂತಿಗೆಬೆಳ್ಪು ಪರಿಮಳಂ ಪರಿವರಲ್ತೊಂಗಲ್ಗೆ ದುಕೂಲಚೇಲಮಂ ಬಾಸಣಿಸೆ ಯುಂ, ವಿಳಾಸದಿಂ ಪಾಸುಂಪೊಕ್ಕುಂ ಪರಿದು ಕುಸುಮಾಪಚಯವ್ಯಾಸಕ್ತೆಯ ರಾದ ಕುಸುಮಸುಕುಮಾರಿಯರೊಳೊರ್ವಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಮಿರ್ದ ಕೆಂದಳಿರ ಗೊಂದಣದಾಂದೋಳದಿನಂದಂಬಡೆದು ಬಂದ ಮಾಕಂದದ ಮುಂದೆ ನಿಂದು

ಕುಸುಮಶರಾಸನಕ್ಕೆ ನನೆಯಂಬಿನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಮೀನಕೇತನ
ಕ್ಕಸಮಶಿಲೀಮುಖಂಗೆ ರತಿಗೇಳುಗಿ [3] ವೆಂದರೆಮುಟ್ಟಿದಟ್ಟಿ ಜೋ ।

1 ಕ. ಪ್ರಸಾದಿತ. 2 ಗ. ಕಳಾಪಂ. 3 ಕ. ಗೆ.

ಳಿಸಿ ಕರಪಲ್ಲವಂ ಬಿರುಗೆ [1] ಬಾಸಿನ ಸೂರ್ ನನೆ ಮೊಗ್ಗೆ ಜಾಗರಲ್
ಪಸರಿಸಿ ಕೊಯ್ದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯೊಳರ್ಚಿಸಿದಳ್ ಸಹಕಾರಪಾದಮಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಕರತಲರಾಗಮಳ್ಳಿಱಿಯ ಸೆಳ್ಳುಗುರಾಳಿಸೆ ಲೋಚನಾಂಶುಗಳ್
ಪರಿದೊಳಪೊಯ್ಯೆ ಪೂದಿಱಿದಳೋರ್ವಳಿ ದಿಗ್ಗನೆಯಿಂದೆ ಬಂದಳೀ ।
ತರುಣಿ ಬನಕ್ಕೆ ಬಿರ್ದಿಸಿತೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆಂದೊಸೆದಪ್ಪಿದಂತೆ ಪಂ
ಕರುಹದಳಾಕ್ಷಿ ಕೇದಗೆಯ ಕುತ್ತೆಸಳುತ್ಪಲಪತ್ರಸಂಕುಳಂ ॥ ೧೩

ಒಂಬಲ್ಗುರುಳೊಡನಾಡಿಗೆ
ತುಂಬಿಗೆ ತಾನೆಂದು ಮುಳಿದು ಸಂಪಗೆಯೆಸಳಂ ।
ತುಂಬಿಗುರುಳ್ಗೊಪ್ಪಿಸಿದಪ
ಳೆಂಬಿನಮೆಸಳ್ಗಳನೆ ತಿಱಿದು ಸೂಡಿದಳೊರ್ವಳ್ ॥ ೧೪

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ತಣ್ಬುಟಿಲೊಳ್ ಒಂಬಲಂಬಡೆಯೆ ಬಳ್ಳಿಮಾವಿನೆಳಗೊಂಬಿನ ಕೋರಕದ ಕುಟ್ಮಲದ ಮೊಗ್ಗೆಯ ಮೊಗ್ಗರಂಗಳನಾಯ್ದು ಕೊಯ್ದು ಸಂದಿಸಿದ ಕೆಂದಳಿರ [2] ತಟೆಯೊಳ್ ತೀವಿ ನಿಜವಯಸ್ಯೆಯ ಕರಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ನಿಲಲೊಲ್ಲದೆ ಶಾಖಾಂತರಮಂ ತರಂಗದೊಳಾಂದೋಳಮನಳಂಕೆಗೊಳಿಸಿ

ಎಳಲತೆಯುಯ್ಯಲಾಡಿದಪುದೆನ್ನಸಿತೋತ್ಪಲಮುಯ್ಯಲಾಡಿತೆಂ
ನ್ನೆಳದಳಿರುಯ್ಯಲಾಡಿದುದು . . ತೆಂಬೆಲರಿಂದಮೊಂದು ತಂ ।
ಗೆಳದಿಯರೊಲ್ದು ಪಾಡೆ ತನುಮಧ್ಯೆ ವಿಲೋಲವಿನೀಲನೇತ್ರೆ ಕೆಂ
ದಳದ ಬೆಡಂಗನಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆದುಯ್ಯಲನಾಡಿದಳಾಮ್ರಶಾಖೆಯೊಳ್ ॥ ೧೫

ತೆರೆಮುಗಿಲನಡರ್ವ ವಿದ್ಯಾ
ಧರಿಯೆಂಬಿನಮೋರ್ವಳೇಱಿ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯನೇಂ ।
ದೊರೆಯಾದಳೊ ರತಿಕಾಂತನ
ಕರುಮಾಡದ ಮದನಮೋಹಿನೀಪುತ್ರಿಕೆವೊಲ್ ॥ ೧೬

1 ಕ. ಬಾಗಿನಚೂರ್.   2 ಗ. ಮಟೆ. ಕ. ದಳೆ.

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಲ್ಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಮೇಳದಾಳಿಯರ್ ತಾರಲ್ವಿಡಿದು ಗೋರಿವರಿದು ಮೆನೆಕುನುಂಗಿ ಕೆಲ್ಲಯಿಸಿ ನೋಟ್ಟ ತರಳಲೋಚನದ ಸರಳಾಪಾಂಗಂ ಹರಿಣೀಭಾವವಮಂ [1] ಮನಂಗೊಳಿಸಿ

ನಿಱಿದಳಿದೊರ್ಗಂಗಲಂ ತೆಗೆಯೆ [2] ಬಾರುಳಿಯಂ ದನಿಗೆಯ್ದಶೋಕೆಯೊಳ್
ಕಿಱುಮುಗಳ್ಗೆಂಜಿಯಂ ತಳೆದು ಪೂವಿನ ಬಿಲ್ ನನೆಯಂಬು ಕೆಯ್ಯೊಳ ।
ಚ್ಚಿಱಿದಿರೆ ಮೇಚಕಚ್ಛವಿಯ ತಾವರೆಗಣ್ಗಳ [3] ಗಾಳುವೆಣ್ಗಳೇಂ
ಮೆಱೆದರೊ ಕೇಳಿಶೈಲಶಿಖರಾವಳಿಯೊಳ್ ಶಬರೀವಿಲಾಸಮಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿತ್ತ ಸುರಭಿಸಮಯಕ್ಕೆ ಹರಿಚಂದನಮಾದ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಸುರುಚಿರಪ್ರಸೂನಮನುತ್ತಾನಶಾಖಾಲೀನಮಂ ಸ್ವಹಸ್ತಶಾಖಾಧೀನಂ ಮಾಡಿ [4] ಕುಡೆಂದನುರಕ್ತವಿಟನ ಬಾಹುಶಾಖೆಯಂ ಪಿಡಿದು ನೆಗೆಪಿಯುಮುತ್ತರೀಯಾಂಚಲಮಂ ಪಿಡಿದುಂ ಜಡಿದುಂ ತಾರಹಾರಮನಾಲಂಬಿಸಿಯುಂ ಬಡಲೆಲಲ್ಲೈಸಿ

ಗಳದೊಳ್ ತೋಳಮೊದಲ್ ಪಟಂಚೆ ಕಟಿಯೊಳ್ ವೃತ್ತೋರು ತಳ್ಪುಯ್ಯೆ ಪೆ
ರ್ಮೊಲೆ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಮಂ ಪಳುಂಕೆ ತಿಱಿಯಲ್ ಮೇಲ್ದೊಂಬಿನೊಳ್ ತೋರ್ಪಗೊಂ।
ಚಲ ಪೂವಿಂಗೆ ಲತಾಂಗಿ ನಿಳ್ಕುವಿನಮೋಪಂ ಲೀಲೆಯಿಂದೆತ್ತಿ ವೃ
ಕ್ಷಲತಾಲಿಂಗನಭಂಗಿಭಾವರಸಮಗ್ನಸ್ತಂಭಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಮುತ್ತುಂಗಪೀನಪಯೋಧರೆಯುಮತಿಪೃಥುಳನಿತಂಬಬಿಂಬೆಯುಮತ್ಯಂತತನುತರಮಧ್ಯಭಾಗೆಯುಮಾದ ತರುಣಹರಿಣತರಳನೇತ್ರೆಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಕುರವಕಮಂ ಘನಸ್ತನದ ಸೋಂಕಿನೊಳುಳ್ಳಲರ್ಪಂತಿರಾಳಿಯುಂ
ಕುರವಿಡೆಮಾಡೆ ಕಂಡು ದರಹಾಸದಿನಾಕೆಯ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಂ ।
ಪುರುಡಿಸಿ ಕೆಯ್ಯೊಳಿರ್ದ ಸರಸೀಜಮನಂಟು [5] ಮುಗುಳ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚೆ ಕಾ
ತರೆ ತಳಿರ್ವೊಪಟ್ಟ [6] ನಿಟ್ಟಸುಗೆಯೊಳ್ದಳಿರಂ ಪಡೆದಳ್ ಪ್ರಸಾದಮಂ ॥ ೧೯

1 ಕ. ದಿವಂ. 2 ಕ. ಚಾರು. 3 ಗ. ಗಾಱು. 4 ಕ. ಕೂಡೆ
5 ಕ. ಮುಗುಳ್ಚ್ದಿ. 6 ಗ. ನಿಟ್ಟಿ.

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಮುಗುಳಂ ಕೊ
ಯ್ದರವಿಂದದ ನೂಲೊಳೊಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿದಳೊರ್ವಳ್ ।
ಪರಿಮಳಮುಳ್ಳೆಳಮುತ್ತಿನ
ಸರವೆತ್ತಣದೆಂದು ಮುಗ್ಧೆಯರ್ ಮುತ್ತುವಿನಂ ॥ ೨೦

ದಾಳಿಂಬದ ಕಿಱುನನೆಗಳ
ದಾಳಿಂಬಿಗೆ ಮೆಱೆಯೆ ಮುಗುಳ ಮುತ್ತಿನತೊರ್ವಳ್ ।
ಬಾಳಕಿ ಪಂಚಶರಂಗೊ
ಯ್ದೋಳಿಸಿದಳ್ ಪಂಚಶರನ ಶರಪರಿಣತೆಯಿಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಸಂದಣಿಸಿ ನೆಗೆವ ಧೂಳಿ ಜಾಳಮೇಳಾಪಕದಿಂ ಮೃದುಳಮಾದ ಸೈಕತಸ್ಥಳದೊಳ್ ಪೊಱವಾಱ ಪೊಱ ವೊಱೆಯಿಂ ಗುಜ್ಜುಮೊಟ್ಟುವ ಪಜ್ಜೆಯ ಮಡಂಗಳಗಲ್ದು ಬರೆ ವಿಲಾಸಪರಿಗಮನ ವಿನೋದಮಂ ಮೆಱೆವಲ್ಲಿ

ಸುೞಿವ ಕಲಹಂಸಕಾಂತೆಯ
ಒೞಿಯೊಳ್ ನಡೆದೊಪ್ಪಿ ತಗುಳ್ದು ಬಿನದದಿ ನಯದಿಂ ॥
ಬೞಿಯಂ ಪರಿಯಲ್ಕಱಿಯದೆ
ಬೞಲ್ದು ಗಜಗಮನೆ ಸೋಲ್ತು ಗೆಲ್ದಳದೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ಪುಷ್ಪಾಪಚ [2] ಯವಿನೋದಮುಂ ಕುಸುಮಾಭರಣಕ್ಕೆ ವಿಭೂ ಷಣವಿಲಾಸಮುಮೊಡನೊಡನೆ ಮೆಱೆಯೆ

ಬಾಳಮೃಣಾಳಹಾರಲತೆ ಬಾಹೆಯ ಸೂಳಿಯ ತಾಲವೃಂತಮು
ಳ್ಳಾಳೆಯ ನೀಳಪೊಟ್ಟಣಮನಕ್ಷರಮತ್ತಿಸೆ ದೇವನಂ ಪಯಃ ।
ಕೇಳಿಗೆ ವಂದರಬ್ಜದಳಲೋಚನೆಯರ್ ಕುಡೆ ಘರ್ಮಬಿಂದುಮು
ದ್ಭಾಳತಳಂ ಸುಧಾಂಶುಕಳಿತಾರ್ಧಸುಧಾರುಚಿಗರ್ಧಚಂದ್ರ [3] ನಂ ॥ ೨೩

1 ಗ. ದಾಳಿಂಬಗೆ. 2 ಕ. ಯುಮಂ. 3 ಕ. ಮಂ.

ವನಲಕ್ಷ್ಮೀಶತಮಂಗಜಂಗೆ ಶತಸಾಹಸ್ರಪ್ರಸೂನೇಕ್ಷುಚಾ
ಪನಿಕಾಯಂಗಳನೀವವೋಲ್ ತರುಣಿಯರ್ ತಂದಿತ್ತುವಂ ಪುಷ್ಪಮಂ ।
ದನಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ತಳರ್ದಂ ವಾಃಕೇಳಿಶಕ್ರಾಭ್ರಮೂ
ಪನತಾಭ್ರ[1] ದ್ವಿಪದಂತಿರುನ್ನಮಿತಯಾನಂ ರತ್ನಮಾಲಾನ್ವಿತಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಆಸರೋವರಮಾಪೂರಿತಮಲಯರುಹಮೃಗಮದಕಾಶ್ಮೀರಘನಸಾ ರವಾಪೀಕೂಪದೀರ್ಘಿಕಾಘಟೀಯಂತ್ರಪ್ರವಾಹಂ ಪುಗುವ ಬಚ್ಚಲ್ಗಳ ಪೊಱಮಡುವ ತೂಂಬುಗಳ ಬೆಡಂಗು ಕಣ್ಗೆ ನಿರವಿಸಲರಿದೆನಿಸಿ ಜಲದೇವತಾನಿವಹದ ಹರಿಣವಿದ್ಯಾವಿಳಾಸಿನೀವಾಸದಂತೆಯುಂ ಷಟ್ಚರಣನಿಕರಚರಣಾಘಾತದಿಂ ಪೊರೆಸಡಿಲ್ದ ಪೊಂದಾವರೆಯ ಕೆಂದೂಳಿಗಳನುರದಗೊಂಡೊಗೆವ ಸುರಭಿವಹನ ಸರಭಸಾಸ್ಫಾಳನದಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಲ್ಲಭನ ಕೇಳಿಯುತ್ಸವದೊಳ್ ಪಟವಾಸಚೂರ್ಣಮಂ ಸೂಸುವಂತೆಯುಂ ಪೃಥುಲನಿತಂಬಿನೀಕದಂಬಸುಖಾವರೋಹಣಸೋಪಾನವಙ್ತಿಗಳ ತಲೆದುಡುಗೆಯೆನಿಸೆ ನಿಱಿಸಿದ ಹೇಮರಜತರತ್ನದ್ರೋಣೀಕಟಾಹಪರಿವೇಷ್ಟನದಿನುದಾರಫಲಮಂ ಕೆದಱುವಂತೆಯುಂ ಮುಂತೆ ಮೆಱೆದಿರ್ದುದಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಅಳಿಗಳ ರತ್ನಕದಂಬದ
ಬೆಳಗಿಂ ಬಹುವರ್ಣಜಲಮನಾಂತ ಕಟಾಹಂ ।
ಗಳ ನಡುವೆ ಪೆತ್ತ ಮಱಿಯಂ
ಬಳುಕಾಡಿಸುವಂತೆ ಸರಸಿ ಪಡೆದುದು ಪದಮಂ ॥ ೨೫

ನೆಲೆವೊಲೆ ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿಗಳಂ
ವಳಿ ವಳಿಗಳನಾಸ್ಯಬಿಂಬಮಂಬುರುಹಮನ ।
ಗ್ಗಲಿಸೆ ಕಲಹಂಸಯಾನೆಯ
ರಲಗೊರ್ಳನಲಗೊರ್ಳಕೆ ಬಿದುರ್ವದಂತಿರ್ದರ್ ॥ ೨೬

ಬನದೊಳಗುಳ್ಳ ಹಂಸೆ ಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲೆಯೆಂಬಿವು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದುವಂ
ಗನೆಯರ ಭಂಗಿವೆತ್ತ ನಳಿತೋಳ್ಗಳನೆಂಬಿನಮೇಂ ಸರೋಜಲೋ ।
ಚನೆಯರ ಕೆಯ್ಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ಮುತ್ತಿನ ಸುತ್ತಿನ ಪಚ್ಚೆಸಾದದ
ಚ್ಚಿನ ಹರಿನೀಲಮಾಲಿಕೆಯ ಸಂಘಟನಾಜಲಯಂತ್ರಸಂಕುಲಂ ॥ ೨೭

[1] ಕ. ದ್ವಿರದ.

ವ॥ ಅಂತು ಜಲಕ್ರೀಡಾಸನ್ನದ್ಧೆಯರಾದ ಚೆನ್ನೆಯರಂ ಕಂಡು ಕೈವೀಸುವುದುಂ

ಪರಿದೊಳಪೊಯ್ದು ಜೀರ್ಕೊಳವೆಯಂ ತೆಗೆದತ್ತದ ಕೆಯ್ಯೊಳೊರ್ವರೊ
ರ್ವರನಿರದೊತ್ತೆ ಪಂಜರಿಸೆ ಪೇಲ ಮುಸುಂಕುವ ಕುಂಕುಮಾಂಬುಸಂ ।
ಕುಲದೊಳದೊಂದು ಕೆಮ್ಮುಗಿಲ ಕಾವಣದೊಳ್ ಕುಡಿಮಿಂಚುಗಳ್ ತಡಂ
ಬರಿವವೊಲೇಂ ಬೆಡಂಗಡರ್ದರೋ ರುಚಿಮುದ್ವಿಚಳಲ್ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅಂತು ಮೆಱೆವ ತುಮುಲಖೇಲನವಿಲಾಸದೊಳ್ ತಂತಮಗೆಡೆವಚ್ಚುಗೊಂಡು ಬಿಚ್ಚತಮಾಡುವಿಚ್ಚೆಗಾರ್ತಿಯರೊಳ್

ಮಿಸುಪಂ ತೋಳ ಪೊದಲ್ ತುಱುಂಕೆ ಪೊಳೆ ಮುಯ್ಯಂ ಮೀಱೆ ಗಾತ್ರಾಪರಂ
ಪಸರಂಬೆತ್ತಿರೆ ಕೊಂಕಿ ಬಳ್ಕಿ ನಡು ಕೊಂಬಂ ತೀವಿಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಪೂ ।
ಣಿಸಿ ತನ್ನಂ ಬಿಡೆ ಪೊಯ್ದು ಪೋಪವಳನೊಡ್ಡೊಡ್ಡೆನುತ್ತೊರ್ವಳೊ
ಡ್ಡಿಸಿ ಪೊಯ್ಯಲ್ ನಿಮಿರ್ದೊಂದು ಭಾವದೊಳೆ ಭಾವೋದ್ಭೂತನಾದಂ ಸ್ಮರಂ ॥

ಮುಂಡಳಿಗೊಂಡು ಸಿಂಪಿಸುವ ಕುಂಕುಮವಾರಿಯು ಚೆಂಚಗೆಂಬು ಕೈ
ಕೊಂಡು ದುಕೂಲಚೇಲದ ವಿಲಾಸಿನಿಯರ್ಕಳ ದೇಸೆ ತಂದುದಿಂ ।
ದುಂಡಿಗೆಸಾಧ್ಯಮಾಯ್ತನಗೆ ಮೂಜಗಮೀಜಲಕೇಳಿಯಿಂದಲೆಂ
ದುಂಡಿಗೆಯೊತ್ತಿ ತೋಱಿದನಿವಳ್ದಿರನಂಗಜನೆಂಬ ಭಂಗಿಯಿಂ ॥ ೩೦

ಇಟಿಪಿದ ಕಟಾಹಶತದೊಳ್
ಸುಟಿಸುಟಿದೋರೊರ್ಮೆ ಪೊಗೆಯುಲೆಯ್ದುವೆ ನೀರ್ ಜೀ ।
ರ್ಕೊಳವೆಯ ಕೊಂಬಿನ ಜಂತ್ರದ
ಘುಟಿಯಿಕ್ಕಿನಿಪಿರಿದೊ ನೃಪನ ವನಿತಾನಿವಹಂ ॥ ೩೧

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಹರಿನೀಲೋಪಲಪಟ್ಟಿಕಾಘಟಿತಸೋಪಾನಂಗಳೊಳ್ ತೀರಮಂ
ದರಕಲ್ಲೋಲವಿಲೋಲಮಾಲಿಕೆಗಳೊಳ್ ಕಾಂತಾಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆ ತ ।

ಳ್ತಿರೆ ಕಾಸಾರಮಿದಲ್ಲದಲ್ಲದು ಮನೋಜಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಮಾಣನಂ
ತರುಣೀರತ್ನಮಹಾನಿದಾನಮೆನೆ ಕಣ್ಗಿಂಬಾಯ್ತು ಪದ್ಮಾಕರಂ ॥ ೩೨

ಸೆಳೆದು ಮರಲ್ಚಿ ಸೋಗೆನಿಱಿಯಂ ಮೃದುಜಂಘೆಯನೊಯ್ಯನಂತೆ ಮೆ್ಯ
ಪುಳಕಿಸಿ ಸೋಂಕಿ ನುಣ್ದೊಡೆಯ ಮೆಲ್ದಡಮಂಬಿಡೆ ತಳ್ತು ಮಧ್ಯಮಂ ।
ಕಳಶಕುಚಂಗಳಂ ತಳೆದು ಪೊಕ್ಕಿ ಟಿವಲ್ಲಿ ತರಂಗಹಸ್ತದಿಂ
ಮಳಯಸಮೀರಣಂ ಸರಸವಾಡಿದನಗ್ಗದ ಪೆಂಡವಾಸಮಂ ॥ ೩೩

ಇಟಿದೊಡೆ ಕೂರದ ಪೆಂಡಿರ
ಕೆಟಗಾದಪೆವೆಂದು ರತ್ನಸೋಪಾನಕದೊಳ್ ।
ಗಟಗಟನಿಟಿಯದೆ ಬಾಣತಿ
ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟುವ ತೆಱದೆ ಗುಜ್ಜುಮೆಟ್ಟಿದರರೆಬರ್ ॥ ೩೪

ಆವಗಮಾದುವುಗುಳ್ನೀ
ರ್ಮಾವಳರೆರ್ದೆಗಟ್ಟಿವದನೆಯರ್ ಪುಗುವೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಲಾವಣ್ಯರಸಂ ತೆಕ್ಕನೆ
ತೀವಿದ ತಿಳಿಗೊಳದ ಪಯಸ ಮೂರುದ್ವಯಸಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತು ವಾರಕಾಂತಾಸಂತಾನ [1] ಶ್ರುತಿಪ್ರತಾನದಂತೆ ಸರಸದೊಳ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ

ಜಳಜಾತದ್ವಯಮೇತಮೆತ್ತಿದಪುವಂಭೋಜಾಳಿಗೆಂಬಂತೆ ಕೆಂ
ದಳಿರ್ಗಳ್ಗೊಂದಳಮರ್ಘ್ಯಮಿತ್ತಪುವು ಶೀತದ್ಯೋತಿಗೆಂಬಂತೆ ಕೋ ।
ಮಳೆಯರ್ ಕೆಂದಳದಿಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಜಳಮಂ [2] ತುಳ್ಕಾಡೆ ತುಳ್ಕಾಡಿದರ್
ಪ್ರಳಯಕ್ಷುಬ್ಧಮನೋಭವಾಬ್ಧಿಗಳೊಳೆತ್ತಲ್ ನೋಡೆ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯಂ ॥ ೩೬

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ತನುವಿನ ರಾಗಚಿಹ್ನಂಗಳಿಂ ವಿಟಪೇಟಕದ ಕಣ್ಣರಲ್ಗಳಂ ಕವ್ವರೆಗೊಳಿಸಿದ ಕಾಮುಕಿ

ಪೊಳೆವೆಳವಾಳೆ ಚುಂಬಿಸಿ ಮುಟುಂಕಿರಲಂಜಿದಳೆಟ್ಟಿಮೆಯ್ದೆ ಮೆ
ಯ್ಕೊಳಿಸಿದ ನಾಗವಟ್ಟಳಿಗೆ ನಾಣ್ದು [3] ಪಗಲ್ತಿರೆ ನಾಣ್ಚಿದಳ್ ಕುಚಂ ।

1 ಕ. ಸ್ರ. 2 ಕ. ಮೆಳ್ಕೆ. 3 ಕ. ಪಗಲ್ತಿರಿ.

ಗಳ ಕೆಲದೊಳ್ ಕವಲ್ತ ನಖರೇಖೆಗೆ ಪೆನ್ನಗಡುವ್ರಣಕ್ಕೆ ಕಂ
ಚುಳಿಕೆಯೊಲಾಗೆ ರಾಗಿಸಿದಳೊತ್ತಿದ ಕುಂಕುಮಪಂಕಧಾರೆಗಳ್ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ತುಳುಕುವ [1] ನಲ್ಲನ ಸೀರ್ವೊರ್ಗೆಯುಳ್
ತೆಳಕದವೊಲ್ ಮುಟುಕೆ ಮುನ್ನೆ ಕಣ್ಬೇಟದವಳ್ ।
ತುಳುಕಿದೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಚುಂಬಿಸಿ
ಚುಳುಕಾಡೆ ಮರಳ್ಚಿ ಮೂಡಿದಂ ಸ್ಮರ ನೊರ್ವಂ ॥ ೩೮

ವಳಿರೇಖೆವಡೆದ ಒಡನಡು
[2] ತೊಲೆಯೆನೆ ಕುಚಜಘನಭಾರಮಂ ಕರತಲದೊಳ್ ।
ನಿಲಿಸಿ ಲತಾಂಗಿಗೆ ನೀಸಲ್
ಕಲಿಪ ಪಿಟಂ ತೂಗುವಂಗಜಂಗೆಣೆಯಾದಂ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅಂತಲಂಪುವಡೆದ [3] ಸಿಂಪಿಣಿಯ ಪೊಂಪುಳಿಯೊಳ್

ಆಯತಲೋಲಲೋಚನಚಲಪ್ರಭೆಯಿಂ ಹರಿಚಂದನದ್ರವ
ಶ್ರೀಯನೊಡರ್ಚೆ ಕಸ್ತುರಿಯನೀರ್ತಳಿದಳ್ ಸತಿ ರತ್ನಮಾಲೆ ಪೃ ।
ಥ್ವೀಯುವತೀಪ್ರಸಾದನನ ಪೇರುರದೊಳ್ ಜಳಖೇಳನಪ್ರತಿ
ಶ್ಯಾಯಿತಲೋಲಕಂಕಣದಿನುಣ್ಮುವಿನಂ ಜಡಝುಂಕೃತಿಸ್ವನಂ ॥ ೪೦

ಮಡದಿಯ ಮೇಲಿಳಾಧಿಪತಿ ಕಸ್ತುರಿನೀರ್ಗಳನೊತ್ತೆ ಕೂಡೆ ಪಾ
ಯ್ದಡಸಿದ ಧಾರೆಯಿಂ ವದನಪಂಕರುಹಂ ಮುಖಿದುಂಬಿಮಾಲೆಯಿಂ ।
ಪಡೆದುದು ಕರ್ಣಪೂರದಸಿತೋತ್ಪಲಮಂಜರಿ ನೀಳನಾಳಮಂ
ಪಡೆದುದು ಮಾರ್ಪಿಯಿಂ ಪಡೆದುದಾಕೆಯ ಮಧ್ಯಮನೋಜಕಾರ್ಮುಕಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಆಗಳ್

---

1 ಕ. ನಲ್ಲಳ..ಮುಳುಕಿದೆಡೆ..ಕಾಡಿದುದಳ್ಕಿಮೂಡಿದಂ ಸಿಕರಂ. 2 ಕ. ವುಲಿ.
3 ಕ. ಪಿಂ.

ಸವತಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀಕೊರ್ಟವೆಯಿಂ ತೆಗೆದೊತ್ತೆ ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ಕಲಂ
ಕುವ ಬಗೆ ಕೆಂಕಮಾದ ಕಡೆಗಣ್ ತಳಿರ್ವಣ್ಣಮನಾಳ್ದ ತೆಳ್ಗದಂ ।
ಪವಿರಳಘರ್ಮವಾರಿ ಮೆಱೆವನ್ನಮದೊರ್ವಳಿಟಲ್ದ ಸೂಯೆಯಿಂ
ಯುವತಿ ಕಡಂಗಿ ಕೋಪರಸದೋಕುಳಿಯಾಡಿದಳಿಕ್ಷುಚಾಪನೊಳ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಆ ಮಾನವತಿಯಲ್ಲದೆಯುಂ

ಸರಸಿಜದೆಲೆಗೊಡೆಯಂಪಿಡಿ
ದರಸನ ಸೀರ್ವೊಯಿಸೆ ನಿಂದು ಕುನಿದಾಂತೊರ್ವಳ್ ।
ಮರಕತದ ಹರಿಗೆಯೋಜೆಯ
ನರಲಂಬನ ಮುಂದೆ ಮೆಱೆಪ ರತಿಯವೊಲೆಸೆದಳ್ ॥ ೪೩

ಮುರಿದಡಗ್ಗೆ ನಿಱುಗಳನೋ
ಸರಿಸಿರೆ ಬಲಗೈಯನೊಡ್ಡಿ ಧಾರೆಗದೊರ್ವಳ್ ।
ತರಲಾರ್ತಳುಭಯಕರದಿಂ
ಪರಿವೃತದೊಳ್ನಿಂದ ನರ್ತಕೀವಿಭ್ರಮಮಂ ॥ ೪೪

ಕೋಕನದವದನೆ ಜಳಧಾ
ರಾಕಳನಕ್ಕಾನಲಾಱದೊರ್ವಳ್ ಮೇಲ್ವಾ ।
ಯ್ದೋಕುಳಿಯ ನೆವದಿನಪ್ಪಿ ಮ
ಹೀಕಾಂತನೊಳಂಗಸಂಗಸುಖಮಂ ಪಡೆದಳ್ ॥ ೪೫

ವ॥ ಮತ್ತಮಭಿಮಾನನಿಧಾನೆಯೆನಿಸಿದ ಮಾನಿನಿಯೊರ್ವಳ್

ಮುಟಿುಗಿದೊಡೆ ಸವತಿಯರ್ಕಳ
ಚಳನಂ ಸೋಂಕಿದಪುದುಮೋಡಿದೊಡೆ ನಕ್ಕಪರೆಂ ।
ದೆಱಯುಳ್ ತಳರದೆ ನಿಂದಳ್
ಜಳದೇವೀಭಾವಚರಿತಮಣಿಪುತ್ರಿಕೆವೊಲ್ । ೪೬

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳುರ್ವರಾಧಿಪತಿಯೊತ್ತುವ ಜೀಕೊರ್ಟಿಮಿಯುಳವಿಗೆ
ಸಿಲ್ಕಿ

ನೀರ್ವೊಗಸಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಬರ್ಚಿದ
ಸೋರ್ಮುಡಿಯೊಳೆ ಮುಸುಕೆ ನಿಜಮುಖಾರ್ಧಮನಿನಿಸಂ ।
ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆಳಸಿದ ಹಿಮರೋ
ಚಿರ್ವಾರ್ತೆವೊಲೆಸೆದುದಸಿಯುಳಾನನಬಿಂಬಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗಟ್ದ ಭಾವ [1] ವ್ಯತಿಕರಂಗಳ್ ದೊಮ್ಮಳಿಸೆ ತಮ್ಮನಿಬರುಂ ಘಟ್ಟಿಸಿ ನಿಂದು ತಟ್ಟುತ್ತು ತಾಗಿ ಪೋಗದೆ

ಅರಸನ ಮೇಲೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ರಾಣಿಯ ವಾಸದ ಪೆಂಡವಾಸದಾ
ದರದ ಬೆಡಂಗೆಯರ್ ಮಳಯಜಾಂಬುಮಿಳದ್ಘನಸಾರವಾರಿಯಂ ।
ಸುರಿಯೆ ಮನೋಜಪುಷ್ಪಿತಲತಾಪ್ರಕರಂ ಮಕರಂದವರ್ಷಮಂ
ಸುರಿದ ನಮೇರುಭೂರುಹದವೊಲ್ ಮಿಱೆದಂ ನರಲೋಕಚಂದ್ರಮಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಆವಿಲಾಸಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್

ಕರಶಾಖೆಗಳವಚರ್ತಂ
ತಿರೆ ಜಳಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನಾದುವು ಪದ್ಮಾ ।
ಕರಕೇಳಿ ಸಾಲ್ವುದೆಂಬಂ
ತಿರೆ ಕಂಪಿಸಿದುವು ಬೆಡಂಗೆಯರ ತನುಲತೆಗಳ್ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ವಿಲಾಸವನವಸಂತಂ ಸಂತರ್ಜಿತಕ್ರೀಡಾವಸರನಾಗಿ

ನೀರಾಟವಾಡಿ ಪೊಱಮಡು
ವೈರಾವತದಂತೆ ದಿವಿಜದೀರ್ಘಿಕೆಯಂ ಕಾ ।
ಸಾರದಿನೇಂ ಪೊಱಮಟ್ಟನೊ
ವಾರವಧೂಸಹಿತಮವನಿಪತಿದಿಗ್ನಾಗಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಸಡಿಲವಾದುಡೆನೂಲನಡಿಗಡಿಗೆ ಸಾವಗಿಸುತ್ತುಂ ನಾಂದು ಸುರುಳ್ದು ವೃತ್ತಸ್ತನಂಗಳೊತ್ತಿಂಗೆ ಬೀಟ್ಟುತ್ತರೀಯ

[1] ಕ. ವ್ಯಂತರಂಗಳ್.

ಮ [1] ನೆತ್ತಿ ಸಾರ್ಚುತ್ತುಂ ಮುತ್ತಿನಸವಲಯದೊಳಡ್ಡಂಗೆಡೆವ ಸಾದ್ರ್ರಕಬರೀಭಾರ ಮಂ ತೆಱವಿನೊಳ್ ಪೊಱಮುಯ್ಯಿಂಗಣೆದು ನೂಂಕುತ್ತುಂ ನೂಪುರಕಲಾಪ ದೊಳ್ ತೊಡಂಕಿ ಬರ್ಪ ಮೃಣಾಳಶಕಲಮಂ ಕರ್ದುಂಕಿ ಸೆಳೆವ ಹಂಸಿಗಳಂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತುಂ ನೀರಾಟತೋಟಿಯೊಳ್ ಬಾಡಿ ಸೊವಡಾದ ಬಿಸಿನೀವಿಸರದೆಸಟಿಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ನಱುಸುಯ್ಗೆಱಗುವ ಮಱುದುಂಬಿಗಳಂ ಮರಳಿ ಸೋವುತ್ತುಂ ಉತ್ತುಂಗಜಘನೆಯರ್ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್

ಮದಕಲಹಂಸಯಾನದ ರಥಾಂಗಕುಚಂಗಳ ವಾರಿಜಾತವ
ಕ್ತ್ರದ ಸಿರಿಯಿಂದಮೆನ್ನ ಸಿರಿ ತಾಂ ಮೆಱೆದಿರ್ದು ನಿಮ್ಮ ವಾರ್ಪಿನೋ ।
ದದ ನೆಲೆ ವಾರನಾರಿಯರಿರೆನ್ನನೆ ಬಿನ್ನನೆ ಮಾಡಿ ಪೋಗಲಾ
ಗದು ನಿಮಗೆಂದು ಕಾಲ್ವಿಡಿವವೊಲ್ ತೆರೆಯುಣ್ಮಿದುವಬ್ಜಷಂಡದೊಳ್ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೊಱಗೆ

ಅವರೊಧಪ್ರಮದಾಕದಂಬವಿಗಳತ್ಕಾಶ್ಮೀರಸಾರಂ ಮೃಗೋ
ದ್ಭವಕಲ್ಕಂ ಘನಸಾರರೇಣುಪಟಲಂ ಶ್ರೀಖಂಡಜಂಬಾಳೆಯುಂ ।
ಬಿವಱಿಂ ತೇಂಗೆ ತರಂಗಮಾಲೆ ರತಿ ಕಂದರ್ಪಂಗೆ ತೀವಿಟ್ಟ ಬ
ಣ್ಣವುರಂ ತಾನೆನೆ ಕಣ್ಗೆ ಮಾಡಿದುದು ಕಾಸಾರಂ ಸುಖಾಸಾರಮಂ ॥ ೫೨

ಸ್ತನಕುಂಭದ್ವಿತಯಂಗಳೊಳ್ ಮೆಱೆಯೆ ಹಸ್ತಸ್ವಸ್ತಿಕಂ ಕುಂತಳಾ
ಗ್ರನಮಿಶ್ಪಲ್ಲವಮಾಸ್ಯದರ್ಪಣದ ಮೇಗಿಂಬಾಗೆ ನಾಂದಂಬರಂ ।
ತನುವಂ ಪತ್ತಿ ದಿಗಂಬರೀಮಹಿಮೆಯಂ ತಂದೀಯೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಕಾ
ಮಿನಿಯರ್ ಮಂಗಳಮಂತ್ರದೇವಿಯರವೊಲ್ ಕಣ್ಗೀಂ ಬೆಡಂಗಾದರೋ ॥ ೫೩

ಭೂಪರನಿತ್ತಂ ವರಭೂ
ಷಾವಲಿಯಂ ತೊಳೆದ ತೋರಮುತ್ತಿನ ಮೊತ್ತಂ ।
ಪೋವಣಿಕೆವಡೆದುದೆಂಬಿನ
ಮಾಪರಪನಿತೆಯರದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದರೋ ॥ ೫೪

---

1 ಕ. ನೊತ್ತಿ.

ವ॥ ಅಂತಲಂಕೃತಪರಿಜನನಾಗಿ ಜನತಾವಲ್ಲಭಂ ವಲ್ಲಭೋದ್ಯಾನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪುರಗೋಪುರಾಂತಂಬರಂ

ಮದಗಂಡೇಭವಿಲಾಸಯಾನಮರದಪ್ರೋಡ್ಡೀನಯಾನಂ ತುರಂ
ಗದವೋರಂಘಿತಯಾನಮುತ್ಪತರಲೀಲಾಯಾನಮಾಂದೋಳಸಂ ।
ಪದಯಾನಂ ಮೆಱೆದೊಪ್ಪೆ ರಾಜಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಪುರಸ್ತ್ರೀಚಳ
ನ್ಮದಿರಾಪಾಂಗಮರೀಚಿ ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ ತನ್ನಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹ [1] ದಿಂ ॥೫೫

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್

ಜನರಾಜಂ ವನವಾರಿಕೇಳಿ [2] ವಿಭವಂ ವಾರಾಂಗನಾಲೋಲಲೋ
ಚನರಾಜೀದರಹಾಸವಕ್ತ್ರವಲಯಂ ಶ್ರೀಯಂ ಮದೀಯಪ್ರಿಯಾ ।
ಜ್ಞಿನಿಯಂ ತೊಟ್ಟುಟಮಾಡಿ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿದಂ ತಾನೆಂದು ಕಾಯ್ದಂತೆ ಕಂ
ಪಿನ ಸೊಂಪಂ ತಳೆದಂ ತವಿಲ್ಪಗಲೊಳಂ ವಿಶ್ವಂಭರಾವಲ್ಲಭಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ರಾಜರಾಜಂ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಅಹಮಹಮಿಕಾಪ್ರಣತಪ್ರಚಂಡಮಂಡಳಾಧೀಶ್ವರಮಣಿಕಿರೀಟಮರೀಚಿಮಂಜರೀಪ್ರತಿಬಿಂಬಕಚಂದ್ರಕಪಕ್ಷ್ಮಕ್ಷ್ಮಾನಿದಾನಗಜರಾಜನನುಭಯಕರಪಲ್ಲವನಖಮಯೂಖದೀಪಕಲಾಪಂ ಮುಖಮುದಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾರತಿಯನೆತ್ತೆ ಕುಂಭಬಿಂಬದ್ವಯಮಂ ಸುತ್ತಿ ತೊಡೆದ ಪ್ಪಳಿಸುತ್ತೆ ನಿಂದು

ಕಿಱಿದಾಲೋಕನಚಂದ್ರಿಕಾ [1] ಪ್ರಸರದಿಂ ಹಸ್ತಾಬ್ಜವಿನ್ಯಾಸದಿಂ
ಕಿಱಿದಾಂದೋಳಿತಮೌಳಿಯಿಂ ಕಿಱಿದು ತಾಂಬೂಲಪ್ರದಾನಂಗಳಿಂ ।
ಕಿಱಿದಾನಮ್ರಶಿರಸ್ಕಮಂಜಲಿಪುಟವ್ಯಾಲಗ್ನಭಾಳಂ ಜಗ
ಕ್ಕೆಱೆಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಪೋಯ್ತು ರಾಜಗೃಹದಿಂ ಸೌಜನ್ಯರಾಜನ್ಯಕಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅನಂತರಮವರೂಢಗಂಧಗಜರಾಜರಾಜನನಾರೂಢತವಂಗಭದ್ರಪ್ರಾಕಾರತುಂಗಮಣಿಮಂಡಪನನಧಿಷ್ಟಿತನಿಷ್ಪಪ್ತಕನಕಹರಿವಿಷ್ಟರನನಾಘೂರ್ಣಿತಮಾಂಗಳಿಕಶಂಖದುಂದುಭಿಗಭೀರಭೇರೀಧ್ವಾನಮೆಂಬ ತೆಂಬೆಲರಲೆಪದಿನಲರ ಗುಲುಂ

---

1 ಕ. ಗ. ಮಂ. 2 ಗ. ವಿಭದಿಂ. 1 ಗ. ಪ್ರಕರ.

ಚ್ಛನಮಂ [1] ತೂಱಿ ತೊನೆಪನಂಗಜಂಗಮಲತೆಗಳಂತೆ ಕನಕಮಯಭಾಜನ ವಿಹಿತಸರೋಜರಾಗದೀಪಕಳಿಕಾಕಳಾಪಮೆಸೆವಿನಂ ವಾರನಾರಿಯರಾರತಿಯನೆತ್ತುವವಸರದೊಳ್ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ್ ಮಂಗಳವೃತ್ತಂಗಳನಿಂತೆಂದೋದಿ ಕೇಳಿಸಿದರ್

ಘನಮಾರ್ಗೋದಾತ್ತಪಾತ್ರಪ್ರಣಿಹಿತಮಣಿತಾರಾಳಿನೀರಾಜಿತಂ ಮೇ
ರುನಗೇಂದ್ರಂ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯೋದ್ಭವವಿಜಯವಚಃಕೀರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀಸದೃಕ್ಷಾಂ ।
ಗನೆಯರ್ ಕಣ್ಸೋಲಮಂ ಸಾಲಿಡೆ ನಿವಳಿಪ ದೀಪಾವಳೀಚಾರುನೀರಾ
ಜನಮಾಂಗಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಮನೆಸಗುಗೆಲೇ ದೇವ ರಾಜಾಧಿರಾಜಾ ॥ ೫೮

ಇಭಚರ್ಮಾಂಬರಭಾಸಮಾನತಿಮಿರಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತರುದ್ರಕ್ತಸ
ನ್ನಿಭಸಂಧ್ಯಾರುಣಿಮಂ ನಿಮಗ್ನದಿನಕೃದ್ಬಿಂಬೋನ್ಮುಖಾನೇಕರ ।
ಶ್ಮಿಭುಜಂ ಪಶ್ಚಿಮಶೈಲಶಂಭುನಟನಾರಂಭಂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಾ
ದ ಭವದ್ಭೂರಿಭುಜಕ್ಕೆ ಮಾಳ್ಕೆ ವಿಭವಶ್ರೀಯಂ ಜಯಶ್ರೀಯುಮಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಎಂದೋದಿ ಮಂಗಳವೃತ್ತಪ್ರಸ್ತಾವನಾನುಗತಮಾದ [2] ವೀಜನದೋಜೆ ಬೀಜಮಾಗೆ ಬಂದು ಪತಾಕೆಗಳಂ ಸಂದಿಸಿ ನಟಯಿಸುವಪರವೇಲಾನಟನ ನಾಟಕಸಂವಿಧಾನಮೆಸಿಸಿ

ದಿವಸಕರಾಪಸಾರಣದೊಳ್ಕೈದಿಸಿ ಬೆನ್ನನೆ ಬರ್ಪ ಪೆರ್ವಲ
ಕ್ಕವತಮಸಪ್ರಚಂಡರರಿಕ್ಕಿದ ಸೊಪ್ಪನೆ ಬೆಂದ ಉಂಬಿನೊಳ್ ।
ಕವಿಲ ಬಿಸಿಲ್ಗಳೇಂ ಮಟಸಲಾರ್ತುವೊ ತೀವ್ರಕರಾಭಿಘಾತದಿಂ
ದವನಿಯ ಬೆಂದ ಪುಣ್ಗಲೆಗಳೊಯ್ಯನೆ ಕೆಂಗಲೆಗಟ್ಟಿದಂದಮಂ ॥ ೬೦

ಪುಳಿನತಳಂಗಳೊಳ್ ಸೆಳೆವ ನುಣ್ಮಟಲಂ ಜಳಶೀಕರಂಗಳಂ
ತಳಿದು ಕಳಲ್ದ ಪದ್ಮದಳಸಂಕುಳದಿಂದೆಸೆದುಬ್ಬಸನೊತ್ತಿ ಪೂ ।
ಗೊಳದೊಳಗಲ್ವ ಕೋಕವನಿತಾ [3] ವ್ಯಥೆಗಿಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದೊಳ್
ಕೆಳದಿಯರಾದುವಾತಳರ್ವ ತಣ್ಣೆಲರಿಂ ತರಲೋರ್ಮಿಮಾಲೆಗಳ್ ॥ ೬೧

---

1 ಕ ತೂಗಿತೊನೆವ. 2 ಭಾಜನಯೋಜೆ. 3 ಗ. ಗೇಂ.

ನಳಿನೀಸಂಪತ್ತಿಸೂತಂ ಪೆಱಗುಡುಗಿ ಹಯಂ ಜಾಱಿ ತೋಳ್ಪಾಱಿ ತೇರ್ ವ್ಯಾ
ಕುಳಚಕ್ರಂ ಸಿರ್ಕೆ ಶೃಂಗಾಗ್ರದಿನಿಟಿಪೆಡೆಯೊಳ್ ಪದ್ಮಿನೀಕೋಶದೇಶಾ ।
ವಳಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬೆಂಬತ್ತಿಸೆ ತಿಮಿರಬಲಂ ಕಂಡು ತಾಂ ಸೂರನಸ್ತಾ
ಚಳದೊಳ್ ಕೆಂಪಟ್ಟೆಯೊಂದಡ್ಡಣದೊಳೆ ಮುಗುಳ್ದಂತೆಡ್ಡವಾಯ್ತರ್ಕಬಿಂಬಂ ॥

ವ॥ ಅನಂತರಂ

ಅಪರಾಂಭೋಧಿತರಂಗಮೆಂಬ ತೊವಲೊಳ್ ತ್ರಿಂಶ[1] ದ್ಘಟೀಪರ್ವದಿಂ
ದೆ ಪವಣ್ಗಟ್ಟಿದ ದೊಂಟಿಯಂ ಕೊಳಿಸಿ ಕಾಳವ್ಯಾಧನಸ್ತಾಚಲಾಂ ।
ಘ್ರಿಪದಿಂದಂಬುಜಮಿತ್ರಬಿಂಬಫಲಮಂ ತದ್ವಾರುಣೀಪಾನಕೇ
ಳ್ಯುಪದಂಶವ್ಯಪದೇಶದಿಂದೆ ಸೆಳೆದಂ ದೊಪ್ಪೆಂದು[2] ಬೀೞ್ತಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಕಟಿವದನಾದ ಬಾಸರಬಿಸಿಲ್ ತೆರೆಯಂತಿರೆ ಬಟ್ಟಲಿಟ್ಟು ತಂ
ದಿಟಿಪಿದ ಲೋವೆಯಂತಿರಪರಾಚಲಕೋಟಿ ನಿಶಾತಮಃ ಪ್ರಯೋ ।
ಗಱುಗುವ ದೂಳಿಸಂಜೆಯನೆ ಪೊರ್ದಿರೆ ಪಿಂಬಗಲೆಂಬ ಲಗ್ನಿಗಂ
ಘಟಿಗೆಯ ಬಟ್ಟಲಂತೆ ಮುೞುಗಿತ್ತಪರಾಬ್ಧಿಯೊಳರ್ಕಮಂಡಲಂ ॥ ೬೪

ರಸಗೀತಾತೋದ್ಯನೃತ್ಯಾನುಗದೊಳೆ ಕಹಳಾಶಂಖಭೇರೀಮೃದಂಗ
ಪ್ರಸರಂ ಮೇಳಾಪಕಂ ಘೂರ್ಣಿಸೆ ಮಣಿಶಿಖರಾಗಾರಪಾರಾವತಂಗ ।
ಳ್ಗಸಿತೋದ್ಯದ್ಧೂಪಧೂಮಚ್ಛವಿ ಗಳರವಮಂ ವಲ್ಲಭಾರೋಚದಿಂ ಪು
ಟ್ಟಿಸೆ ಜೈನೇಂದ್ರಾಲಯಂಗಳ್ಗೆಸೆದುದಸದಳಂ ಧೂಮವೇಳಾವಿಳಾಸಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆಗಳಾದೇವಂ ದೇವಾಗಾರದೊಳಪರವೇಳೆಯಾಮುನಿತ್ಯಾರ್ಚನಾವಿಧಾನಮುಮಂ ತೀರ್ಚಿ ತೀರ್ಥನಾಥಂಗೆ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತುಭಯಕರಕಿಸಲಯರಾಗಭೋಗದಿಂ ನಿಟಿಲತಲಮಲಯುರುಹಕ್ಕೆ ಕೇಸರದ ದೇಸೆಯಂ ಪಡೆದು

ಕುದಿಯೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಾಯುದ ಮುಗಿಲ್ ಮಱೆಯಾಗದ ರಾಹುಪೀಡೆ ಪೊ
ರ್ದದ ದಿವಸಾವಸಾನದೊಳಡಂಗದಿರುಳ್ ಪೆಱತೊಂದು ಮೂಡೆ ಪಿಂ ।

---

1 ಕ. ದ್ಘ. 2 ಕ. ಬಿೞ್ತಪ್ಪನಂ.

ಗದ ಸಹಜಪ್ರಕಾಶಶತಕೋಟಿರವಿಪ್ರಭ ನಿನ್ನ ತೇಜಮು
ಲ್ಲದೆ [1] ದುರಿತೋದ್ಯಮಂ ಪೆಱರ ತೇಜಮಡಂಗಿಪುವೇ ಜಿನೇಶ್ವರಾ ‖ ೬೬

ವ॥ ಎಂದು ತತ್ಸಮಯಾಭಿರೂಪಗುಣ [2] ವಸ್ತುಪರಪುಷ್ಪನ ಸ್ತವನದಿನ ಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ದು ಗಂಧಜಲಸಿದ್ಧಶೇಷಾಕ್ಷತಪ್ರಸರಕುಸುಮಿತಾಳಕಲತಾಜಾಲಕನಾ ಸ್ಥಾನಭವನಭದ್ರವೇದಿಕೋಪಾಂತದೊಳ್ ವಾರನಾರೀನೀರಾಜಿತದೀಪಕಳಿ ಕಾಳಾಪನುಂ ತದವಸರೋಚಿತಚತುರಪ್ರಸಾದಿತಕವಿಜನಾಳಾಪನುಮಾಗಿರ್ದನಾ ಗಳ್

ಕರೆದುವು ತಾಮರಲ್ದಗಿವ ತಾಮರೆ ಕೂಡೆ ಕುಕಿಲ್ವ ಪಕ್ಕಿಗಳ್
ಪರೆದುವು ಮಾಣದಂಡಲೆವ ಹಂಸೆಗಳುಂ ತಡಿಸಾರ್ದುವಿನ್ನು ಮೈ ।
ಸಿರಿ ಬರಲುಂಟು ಚಂದ್ರಬಲಮುಂಟು ನಿಶಾಬಲಮೆಂದು ರಾಗದಿಂ
ಬಿರಿವವೊಲೇನೆಸಲ್ಮಸಗುತಿರ್ದುವೊ ನೀಲಸರೋಜಮಾಲೆಗಳ್ ‖ ೬೭

ಎನಗಾರಿರ್ದಪರೀರಥಾಂಗಮಿಥುನಕ್ಕೆಂತೊಲ್ಲ ದಲ್ ನೀಲಪ
ದ್ಮನಿಯೆನ್ನಂ ನಗುವಂತು ಮಾಡಿದೆ ಧರಿತ್ರೀನೇತ್ರ ನೋಡೆನ್ನ ಕೇ ।
ಡನದೇವೋದಪೆಯೆಂದು ಸಂಕುಚಿತವಕ್ತ್ರಾಸಕ್ತ [3] ಭೃಂಗೀಕಲ
ಧ್ವನಿಯಿಂ ಕೂಗಿಡುವಂತಿರಾಯ್ತು ದಿನಪಂಗಂಭೋಜಿನೀಕುಟ್ಮಲಂ ‖ ೬೮

ಮುಗಿವ ಸರೋಜಮಾಲೆಗಮುರಲ್ವಸಿತೋತ್ಪಲಮಾಲೆಗಂ ಮನಂ
ತೆಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ವೈರಿಸದೆ ಷಟ್ಪದಸಂತತಿ ರಾಜಬಾಧೆಯಿಂ ।
ಸುಗಿವ [4] ನವಪ್ರಸಾದಫಲದಿಂದಗಿದಾಪ್ತಗೃಹಕ್ಕೆ ಕೂರ್ಪ ಬಂ
ಧುಗಳೆಡೆಯಾಡುವಂತಿರೆಡೆಯಾಡಿದುವಂಬುರುಹಾಕರಂಗಳೊಳ್ ‖ ೬೯

ವ॥ ಆಗಳ್

ತವಕದಿನಪ್ಪಿ ತಲ್ಲಣದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿ ಪೋಡಗ
ಲ್ಚುವ ದಿವಸಾವಸಾನಸಮಯಕ್ಕೆ ಕನಲ್ದುರಿದೇಲ್ವ ಸಂಜೆ ಪೊ ।
ತ್ತುವ ತಮಮುತ್ತಮಿತ್ತಮಳುರ್ದತ್ತಲೆ ಪೊರ್ದಿದ ಪೊಟಲೊಳ್ ಮಿಡುಂ
ಕುವ [5] ಬೆಳುಗಾವಿನಂತಗಲಲಾರದಗಲ್ದುವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ್ ‖ ೭೦

---

1 ಕ. ರುದಿತೋ. 2 ಕ. ವಸ್ತುತಿ. 3 ಕ. ಕುಲ. 4 ಕ. ವನ. 5 ಕ. ಬೆಳುವಾ.

ಎರಲಲೆಪಿಂದೆಸಟ್ಮಿಸುಪ ನೆಯ್ದಿಲನೋಪಳೆಗೆತ್ತು ಗೆಂಟಱೊಳ್
ಕರೆದುದು ಬಾರಳಾಂ ಕರೆದೊಡಂ ಪ್ರಿಯೆಯೆಂದು ಕನಲ್ದು ಚಂಚುವಂ ।
ಮುರಿದುದು ಬಂದಡಂಗಿದಳೆಗೆತ್ತು ಬಿದಿರ್ಚಿ ದಳಂಗಳಂ ತೆಱಂ
ದಿರಿದುದು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಮಿಗೆ ಮುಚ್ಚೆಗೆ ಸಂದುದು ಕಾಣದೋಪಳಂ ॥ ೭೧

ಗಟಿಯಿಸುವ ತಮಂ ಮೂಡಲ್
ಪೊಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಪಡುವಲ್ ಕೈಕೊಂ ।
ಡೆಟಲೆ ಧರೆಗರ್ಧನಾರಿಯು
ತಪವಿಡಿದಂತಾಯ್ತು ಗಗನಮಂಡಲಮಿನಿಸುಂ ॥ ೭೨

ದಿನನಾಥಂ ಪೆಱಪಿಂಗೆ ಪೆತ್ತು ತೆಱಪಂ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆ ರಾಗಂ ನಿಶಾಂ
ಗನೆಯಿಂ ಮುನ್ನೆ ಮೃಗಾಂಕನೊಳ್ ನೆರೆಯಲೆಂದಾಶಾವಧೂದೌತ್ಯವ ।
ರ್ತನದಿಂದಂ ಗಗನಸ್ಥಳೀಕುಲಟೆ ಕೊಂಡಳ್ ನೀಲಚೇಲಾವಗುಂ
ಠನಮಂ ತಾನೆನೆ ದಟ್ಟಮಾಗಿರೆ ತಮಂ ತಳ್ತತ್ತು ದಿಕ್ಪ್ರಾಂತಮಂ ॥ ೭೩

(ತರಳವೃತ್ತಂ)

ಮೃಗಧರಂಗೆ ನಿಶಾಸತೀವರಮಾಲೆಸೂಡುವ ನೀಡಱೊಳ್
ದಿಗಧಿಪಾಳಿ ಘನಾವಳೀನವಪಾಟಕರ್ಮವಿತಾನಮಂ ।
ನೆಗಪಿದಂತೆಳಮುರ್ಬಿನೊಳ್ ಪೊಳೆಪಂ ಪಳಚ್ಚನೆ ತಾಳ್ದಿ ತಾ
ರಗೆಗಳಾಯ್ದುಗೆಪೊಯ್ದವೊಲಿರೆ ಬಿಚ್ಚನಾಯ್ತು ನಭಸ್ಥಲಂ ॥ ೭೪

ಉದಯಂಗೈವುತ್ಪಲಾಧೀಶ್ವರನನಮರಕಾಂತಾಳಿ ನೀರಾಜನಂ ಮಾ
ಡಿದ ಮಾಣಿಕ್ಯಪ್ರದೀಪಾವಳಿಯ ಬೆಳಗು ತದ್ವಾಮವಾಮೇತರಾಶಾ ।
ಸುದತೀಪಿಷ್ಟಾತಕಾಕೀರಣಕಪಿಶರಜಃಪುಂಜಮೆಂಬತದೇಂ ಪ
ರ್ವಿದುದೋ ಕಂದರ್ಪಯಾತ್ರಾಬಳಚಳನಪರಾಗಂ ತಮುದ್ಯೋತರಾಗಂ ॥

ನೂಂಕಿ ಬರೆ ನುಣ್ಮಲರ್ವೆಳ
ಗಿಂ ಕುತ್ತಿರೆ ತಡಿಸಡಿಲ್ದು ತಮಮಭ್ರತಟಾ ।
ಕಂ ಕಣ್ಗೆ ಬಳಸಲಾಯ್ತು ಮೃ
ಗಾಂಕೋದಯಮುಖನಿದಾಘಸಮಯಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೭೬

ವ|| ಆಗಳ್ ನಾಗರಿಕಂ ವಿಟವಿದೂಷಕಪೀಠಮರ್ದಕರ್ಗೆ ದೇವಾ ನೀಂ ಚಂದ್ರೋದಯಪ್ರಾಗ್ಭಾವಕ್ಕಮಾನಂತರ್ಯಮಯೂಖಲೇಖೋನ್ಮುಖತೆಗಂ ವಿರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯದ್ವಿತಯಮತಿಕೌತುಕಮಾದುವವಂ ಕೇಳಿಮೆಂದಾರಭಟಿಗನುಗತಮಾದ ಗಮಕದಿನಿಂತೆಂದು ಕೇಳಿಸಿದಂ

ತೊರೆದುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಣಿ ಕಣ್ದೆಱೆಯಲ್ ಮಿಡಿಕಿತ್ತು ನಿದ್ರೆಯೊಳ್
ಪೊರೆದ ಚಕೋರಿಕಾಹೃದಯಮರ್ಣವತೀರತರಂಗವುಕ್ಕಲು |
ಬ್ಬರಿಸಿದುದುಳ್ಳೆಸಟ್ಟಿಮಸಕದಿಂ ತನಿಗೆತ್ತುದುವುತ್ಪಲಕ್ಕೆ ಭಾ
ಸುರರುಚಿ ಮುನ್ನೆ ನೆಟ್ಟನೊಗೆಯಲ್ ಬಗೆದಂದೊಡೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ || ೭೭

ಗಗನಶ್ರೀಕುಚಭಾರದೊಳ್ ಪೊಳೆವ ಮುಕ್ತಾಲಂಬನಂ ಧ್ವಾಂತದಂ
ತಿಗೆವಾಯ್ದಿಂದುಮೃಗಾರಿ ಕೋರಿಸಿದುಗುರ್ ತಾವೆಂಬಿನಂ ಉರ್ವಿಯೊಳ್ |
ಪುಗುವಾಗಳ್ ಪಡೆದೇಂ ಕರ್ದುಂಕಿದುವೊ ಪೊಕ್ಕಾಯ್ದಾಯ್ದು ಚಂಚಚ್ಚಕೋ
ರಿಗಳೆತ್ತಂ [1] ತಿಲ ತಂಡುಳೀಕೃತನವಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಂಕುರಾಸಾರಮಂ || ೭೮

ವ|| ಅಂತೋದಲೊಡಂ ತಮತಮಗೆ ಪೆರ್ಚಿ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಪೊಗೞ್ದು ಕಾವ್ಯಕಲಾಭಿಜ್ಞರಂ ಸಾಹಿತ್ಯಸರ್ವಜ್ಞಂ ನಿಲಿಸಿ ತಾದಾತ್ವಿಕಪ್ರಸಂಗಾಂತರನಿಮಿತ್ತಂ [2] ಸುರತವಿಲಾಸನೆಂಬ ಕವಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನೀಂ ಪೇೞ್ದ ಚಂದ್ರೋದಯವರ್ಣನೆಯೊಳತಿಶಯಮಾದುದುವನೋದೆಂಬುದುಮಾತಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು

ಎಳವೆಱೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಳಸುತ್ತಿರೆ ಮೂಡುವ ಶೀತಭಾನುಮಂ
ಡಳದ ತೃತೀಯಭಾಗಮಿಳಿಸುತ್ತೆ ಕಳಾವೃತದೀಪ್ತಿಯೊಳ್ ಜಗ |
ದ್ವಳಯದ ಕಣ್ಗಳಂ ಸುಖಸುಧಾರಸದಿಂ ತಣಿಪಲ್ ಮನೋಜಮಂ
ಗಳವಧು ಕಜ್ಜಲಕ್ಕೆ ಕವಿದಿಟ್ಟ ಹಿಮೋಪಲಭಾಂಡಕಾಂಡಮಂ || ೭೯

ಬಿಂಬದೊಳಗಿರ್ಪ ಜಿನಪತಿ
ಬಿಂಬಕ್ಕೆಳೆಯಿಂದೆ ಪೆರ್ಚಿ ಕಣ್ಣೆಂಜಲ್ಗಿಂ |

---

1 ಕ. ತಿಳಿ. 2 ಕ. ಗ. ಸುಕರ.

ದ್ರಂ ಬಿಗಿದ ಪೊನ್ನಕಾಹಳೆ
ಯೆಂಬಿನಮೆಸೆದಲ ಮೃಗಾಂಕನರ್ಥೋದಯದೊಳ್ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅವನೀವಿಯಚ್ಚವನಸಮಯದೊಳಮರನಿತಂಬಿನಿಯರಾಡುವ ಸಿಂಪಿಣಿಯೊಳೊತ್ತಿದ ಜೀರ್ಕೋಲವಿಗಳಿನೊತ್ತರಿಸಿ ನೂಂಕುವ ಚಂದನವಸುಧಾರೆಯುಂತೆಯುಂ । ಗಗನತಟಾಕದೊಳೊಗೆದು ಪೊಳೆವ ಮೀಂಗಳೆಂಬ ಮೀಂಗಳ್ಗೆ ಬಿಂಬಮೆಂಬ ಪೊಂಬಱುಗಲ ಕಳಂಕಧೀವರನಡರೆ ಬೀಸಿದ ಜಾಲದಂತೆಯುಂ। ಜಗಮನದಟಲೆವಲರ್ವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಹಂಗೆ ವಸಂತವನಪಾಲಕನಲರ್ಗಣೆಯ ದೋಣೆಯನಗೆವೊಯ್ದಂತೆಯುಂಕೆದಱಿ ನಾಂದಿ ಪೊದಱುಗಟ್ಟುವ ಕದಲೆಗದಿರನುರದಿನುರವಣಿಸಿ ನೆತ್ತಿಯಿಂ ಪೊತ್ತು ನೆಗೆದು ಚಂಚುವಿಂ ಚಲ್ಲಿವೊಯ್ದು ನಖದಿಂ ನಲಿಗೆದಱಿ ಕೆಳೀಡ ಗಱಿಯಿನೀಡಿಱಿದು ಮುಡಿಯಿಂ ಮರಲೆವಾಯ್ದು ತಿಱಿಗದಿರಂ ಮುಱಿವಕ್ಕಿಗೆ ನೂಂಕಿ ತನಿಗದಿರನಿನಿಯಂಗೆ ನೀಡಿ ನೆರೆಗದಿರಂ ಧಾರೋಷ್ಣಂಗುಡಿದು ಮನದ ಪಸವೋಡಿ ತನು ತಣಿದು ಕೋಡಿಂ ಕಣ್ಣರೆ ನೋಡಿ

ಮದನದವಾಗ್ನಿತಪ್ತೆಯರ ಸುಯ್ಯನಖಂಪಚಮಾಗಿ ಬರ್ಪ ತ
ಣ್ಗದಿರನೆಲರ್ಚ ಚಂಚುವಿನೊಳೊಯ್ಯನರಲ್ದೊಲೆವುತ್ಪಲಾಗ್ರಪ।
ತ್ರದೆ ಮೊಗೆದೂಡಿ ಪಾಡಿ ನಲಿವಾಱಿಸಿ ತೋಱಿಸಿ ಸೋಂಕಿ ನೂಂಕಿ ಕಾ
ಮುದಿಯೊಳದೇಂ ಚಕೋರಿ ಪಿಳುಗಾನಿಸಿದತ್ತೊ ನಿಜಾಗ್ರಶಾಬಮಂ ॥ ೮೧

ದಿವಿಜಾಶಾಗಿರಿಕೂಟಕೇಸರಿ ಮಿಯನ್ಮಂದಾಕಿನೀಹಂಸೆ ಮಾ
ನವತೀಲೋಚನಬಾಣಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಕೋರೀಪಾನಲೀಲಾಮೃತಾ ।
ಪ್ಲವಕಾಸಾರಮನಂಗಮಂಗಳವಧೂಟೀದರ್ಪಣಂ ತಾನಿದೆಂ
ಬ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ನಿವಾಸಮಾಯ್ತುದಯದೊಳ್ ಪೀಯೂಷರುಗ್ಮಂಡಲಂ ॥ ೮೨

ಉದಯೋರ್ವೀಧರಕುಂಕುಮೋದ್ಗಮರಜಂ ಪಾಯ್ದಂತೆ ಕೆಂಪೇಱಿ ಪೂ
ರ್ವದಿಶಾಕಾಂತೆಯ ತೋಳೊಳಿರ್ದರಿಸಿನಂ ತಳ್ತಂತೆ ಪೊಂಬಣ್ಣವೇ ।
ಱಿ ದಿವಾಕಃಪ್ಲವದೊಳ್ ಮುೞುಂಕಿ ತೊಳೆದೇಟ್ಟಂದಂತೆ ಬೆಳ್ಪೇಱಿ ತ
ತ್ವದೃಢಾಭ್ಯಾಸಿಯ ಚಿತ್ತದಂತೆ ತಿಳಿದಂ ತಾರಾವಧೂವಲ್ಲಭಂ ॥ ೮೩

ಉದಯಂಗೆಯ್ದೊಡೆ ಕಂಡು [1] ಕಾಮಿನಿದಿರೆಬ್ದಾಲಿಂಗನಂಮಾಡಿದಂ
ದದೆ ಚೈತ್ರಂ ತನಗಿತ್ತ ನೀಲಮಣಿಹಾರಂ ಪೇರುರಕ್ಕೇಱಿದಂ ।
ದದೆ ರಾತ್ರೀಪ್ರಿಯೆ ಸೂೞ್ಗವಂದು ಪದಪಿಂ ಪರ್ಯಂಕದೊಳ್ ನೆಮ್ಮಿದಂ
ದದೆ ಕಣ್ಗೀನಮ್ಮತಾಂಜನಂ ಮೆಱೆದುದೋ ಲಕ್ಷ್ಮಂ ಮೃಗೀಲಕ್ಷ್ಮನೊಳ್ ॥೮೪

ಬಳವೈರಿಯೆಂಬ ಸಾಧಕ
ನಿಳೆಯಂ ಪೊಸಪೂಸೆಮಾಡಿ ಶಶಿಮಂಡಲಮಂ ।
ಗುಳಿಗೆಯಿಡೆ ತಿಮಿರಕಾಳಿಕೆ
ತಿಳಿದಂತೆ ಜಲಕ್ಕನಾಯ್ತು ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ ॥ ೮೫

ಅವನೀವಲ್ಲಭೆ ಕೊಂಡ ಬೆಳ್ವಸದನಂ ನೀರೇಜಗರ್ಭಂ ಮಿಯು
ದ್ಧವಳಾಗಾರದೊಳಿಟ್ಟ ಪಾಲ್ಗೊಡೆಕವಳ್ ಮಿಂಚಿಂ ದಿಗಂತಂ ಮುಟ್ಟಿಂ ।
ಗುವಿನಂ ಪೂಸಿದ [2] ಶಂಖವೊಲ್ದುಟಿದರಂ ಪಾದರ್ಾದರ್ಿಸಲ್ ಸಾದುರ್ ಕಂ
ತುವಸಂತರ್ ತೆರೆವೇಂಟಿಗಿಟ್ಟ ದುಗುಲಂ ಪರ್ವಿತ್ತು ಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥ ೮೬

ಕುಸುಮಂ ಗಂಧಾನುಮೇಯಂ ಗಮನಕಮನಹಂಸಾಳಿ ಶಬ್ದಾನುಮೇಯಂ
ರಸನಾಸ್ವಾದಾನುಮೇಯಂ ಮಧು ಮಲಯರುಹಕ್ಷೌಮಕರ್ಪೂರಮುಕ್ತಾ ।
ವಿಸರಂ ಸ್ಪರ್ಶಾನುಮೇಯಂ ದಿಟಮೆನೆ ಘಟಿತಂಬೆತ್ತು ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ಭಾ
ವಿಸೆ ಲೋಕಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಲದ [3] ನಯನದೊಳ್ ಮಾಡಿದಂತಿರ್ದುದಾಗಳ್ ॥

ವ॥ ಎಂದೋದಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪರಿಹಾಸಕನೆನಗಿದೆತ್ತಣ ಕುತ್ತಮೀ ಸರಸಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಾನುಮೆಲ್ಲರಂ ನೋಡಿ ದೇವಾ ತಲೆದೂಗಲ್ ಪಡೆಯೆನಾದಪೆ ಯಿಂದಿನ ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವದೊಳ್ ಪುರವಿಲಾಸಮಂ ತಾವೆಲ್ಲರ್ ನೋಡು ವಟ್ಟೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ

ಕರೆಯ [4] ಲ್ಕಣ್ಮದೆ ಪೀಠಮರ್ದಕನುಮೆನ್ನಂ ಪೆಚ್ಚುವಂ ಮತ್ತೆ ನಾ
ಗರಿಕಂ ನೂಂಕಿದಪಂ ವಿಟಂ ಬೆರಲ ಕೊಂಕಿಂ ಸನ್ನೆಗೈದಪ್ಪನೆ ।

---

1 ಕ. ಕಾಮಿಸಿ. 2 ಕ. ಜ. ಸೂಸಿದಶಂಖವೊಲ್ದುಗುಳ್ದರಂ.
3 ಮಯು ಇ. ಕಾವ್ಯಸಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠ. 4 ಗ. ಲ್ಮಾಣದೆ.

ಲ್ಲರ ಮಾತೇಂ ಭವದಂಘ್ರಿಪಲ್ಲವಮನೀವಾತಾಯನೋಪಾತ್ತಶೀ
ತರುಚಿಪ್ರಾಂಶುಕರಂ ಕರಂ ಪಿಡಿದುವಿನ್ನೀಸಲ್ಗೆಯುಂ ಮನ್ನಿಸಿಂ ॥ ೮೮

ಎಂದು ವಿದೂಷಕನರಸನ
ಮಂದಸ್ಮಿತಲೋಚನಾಂಶು ಮನದನುಮತಿಯಂ ।
ಮುಂದಿಡೆ ಭೋಂಕನೆ ಕೈಗುಡು
ವಂದದೊಳೆ ಪಸಾದಮೆನುತೆ ಪೊಡೆವಡುತೆಟ್ದಂ ॥ ೮೯

ವ॥ ಅಂತು ರಾತ್ರೀವಿಹಾರಕ್ಕಭಿಮುಖಂ ಮಾಡಲೊಡಂ

ಧವಳಾಪಾಂಗಮರೀಚಿ ಮಂಡಳಿಸಿ ನಿಂದಂತಿರ್ಪ ಕರ್ಪೂರ ಕ
ರ್ಣವತಂಸಂ ಹರಿಚಂದನಂ ವಿಚಕಿಲಂ ಮುಕ್ತಾಫಲಂ ಕ್ಷೋಭಮೆಂ ।
ಬಿವಱಿಂ ಭೂಭುಜನೊಪ್ಪಿದಂ ಮೆಱೆವ ಪೌರಶ್ರೀಯನಿಂತೆಂದು ಬಿ
ನ್ನವಿಸಲ್ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಬಂದು ಸಲ್ಗೆವಡೆದೊಲ್ದಾಲಿಂಗನಂಗೈದವೊಲ್ ॥ ೯೦

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಪೊಱಲನಿತುಂ ಪಳಚ್ಚನಮೃತಪ್ಲವದಿಂ ತೊಳೆದಂತೆ ಸೊಂಪು ಪೊಂ
ಪುಱಿಸೆ ವಿಮಾನಮುಂ ನಭದೊಳಿಟ್ಟಭಿವೀಕ್ಷಿಸಲಿಂದುಬಿಂಬದಿಂ ।
ದಿೞಿವಮೃತಾಂಶುಮೂರ್ತಿಯೆನೆ ಸಾಂದ್ರಸರೋಜ್ಜ್ವಲಚಂದ್ರಶಾಲೆಯಿಂ
ದಿೞಿದು ನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರನೊಲವಿಂ ತಳರ್ದಂ ನಿಜರಾಜಗೇಹದಿಂ ॥ ೯೧

ಪರಿದೈದಿ ನಗರದೊಳ್ ನಾ
ಗರಕಂತರಕೋವಿದಂ ವಿಟಂ ಪ್ರಹಸನತ ।
ತ್ಪರನೆನಿಸುವವಂ ವಿದೂಷಕ
ನರಸಂಗನು ಪೀಠಮರ್ದಕಂ ನಾಯಕರೊಳ್ ॥ ೯೨

ಅನುನಾಯಕರೀನಾಲ್ವರು
ಮನುಕೂಲಂ ದಕ್ಷಿಣಂ ಶಠಂ ದುಷ್ಟಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ನಾಯಕ [ರಿವ] ರೆಣ್ಬರು
ಮನುಭರ್ತುಗೆ ಲಲಿತನಾಯಕಂಗೆ ಸಹಾಯರ್ ॥ ೯೩

ಅನುಕೂಲಾದಿಗಳೆಂಬ ಮಂದಪವನಂ ಚಂದ್ರಂ ವಸಂತಂ ಮುಗು
ಳ್ದ ನವಾಮ್ರಂ ಪಿಕಕೀರಭೃಂಗಕಳಹಂಸಶ್ರೇಣಿ ಕೈಕೊಂಡು ಬ ।
ರ್ಪಿನೆಗಂ ಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಡೆದೀಬಂದಪ್ಪನೆಂಬೊಂದದೇ
ನೊಲವಿಂದಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ರಾಜಗೃಹಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೯೪

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃ
ಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಧಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನ
ದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ ವರ್ಣನಂ ಚಂದ್ರೋದಯವರ್ಣನಂ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಯಂ ಕೂರಿಸಿ ವಿಜಯ
ಶ್ರೀಯಂ ತೋಳ್ವೆರಗಿನೊಳ್ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ವಚ ।
ಶ್ಶ್ರೀಯಂ ಮುಖಸರಸಿರುಹದೊ
ಳೋಯಿಸಿ ನೆಗಟ್ದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟಧಿರಾಜಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದು ನಡೆತಂದು ವಿಪಣಿ ವೀಧಿಯಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೊಳ್ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದ ಕುಸುಮಾಂಗದ ಲೇಪನಾಂಗದ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳಂತೆ ನಿಂದ ನೀಱರ ಮನಮಂ ಬೆಲೆಗೊಂಡು ಮಾಱುವ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ ಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರಂಗಪರಿಮಳದೊಳ್ ದಳಂಬಡೆದು ಪೊಡುಗಟ್ಟಿ ಪರಿವ ಮೀಸಲ್ವಾಸಿಗದೋಗರದಣ್ಪಿನ ಸೌರಭಸಂಗಮದೊಳೀಸುವಂತೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ನುಸುಳ್ದು ಬರ್ಪರ್ಗಳ್ ಕಂಗಳಂಗಳಕ್ಕೆ ವಂದ ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಕುಡಿಯನ್ನಳಪ್ಪ ಚನ್ನೆಯೊರ್ವಳ್

ಗರಗರನಾದ ಬೆಳ್ವಸದನಂ ಪೊಸಜವ್ವನದೇಟ್ಗೆ ದೇಸೆಯೊಳ್
ಪೊರೆದ ವಿಲಾಸಮೊಪ್ಪೆ ನಡೆತರ್ಪಳನಾನೃಪಕಂತು ಕಂಡು ಕ ।
ಪ್ಪುರದ ಪುರಂಧ್ರಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾನಿನಿ ಮುತ್ತಿನ ಮುಗ್ಧೆ ಚಿತ್ತ್ರಜಂ
ಕರುವಿಡೆ ಸಂದ ಚಂದನದ ಲೆಪ್ಪದ ಸುಂದರಿಯೆಂದು ನೋಡಿದಂ ॥ ೨

ವ॥ ಆಕೆಯಂ ಕಂಡು ನಾಗರಿಕಂ—ಈ ನಡೆವ ನುಡಿವ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಲಾವಣ್ಯಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳೆಮ್ಮ ನಾಯಕರ ನಯನಚಕೋರಿಗಳ್ ಪಾರಣೆವಡೆದು ಪಟುವಾದುವು ಇನ್ನಾವ ಲೇಸುಮಂ ನೋಡಲೊಳವು ನಡೆಯಿಮೆಂದು ಬರೆವರೆ

ಸುರತಸ್ವೇದಲವಾರ್ದ್ರಭಾವಭರಮುಂ ತನ್ನಂದನೋಪಾಂತದೊಳ್
ವಿರಹಾಸಕ್ತವಿಟೀವಿಟಶ್ವಸಿತಕೀಲಾಪೀತಮಾಗುರ್ವರೇ ।

ಶ್ವರದಿವ್ಯಾಂಗದ ಶೈತ್ಯಸೌರಭಮನಂತುತ್ಕೀರಪಾರಾವತ
ಸ್ವರದಿಂ ಬೇಟ್ಪುವೊಲಾಯ್ತು ವಾರವನಿತಾಪ್ರಾಗಾರಚಾರಾನಿಲಂ ॥ ೩

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಮಂದಾನಿಲನೋಲಗಕ್ಕಾಲೋಕನದ ನಿಮಿಾಲನಮ ವಸರಂಗುಡೆ ಸೂಳೆಗೇಱಿಯುಂ ಪುಗುತಪರ್ಗಗಳೊಂದು ಸುಧಾಧವಳಭವನಮಣಿ ಕುಟ್ಟಿಮಪ್ರಘಣಾಂತರದೊಳ್ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ಬಿತ್ತನಗೆವೊಯ್ದಂತೆ ಮುಗುಳ್ತು ಮೆಱೆವ ಮಾಧವಿಯ ಮಂಡಪದ ಬಳಸಿನೊಳಗೆ ಪಳುಕಿನ ಕುಂಭದೊಳಂ ತಳಿರ ಮೆಲ್ಲೆಸಳ್ಗಳೊಳಂ ಮುಗುಳ ಲಂಬಣದೊಳಂ ಮುತ್ತಿನ ಪಿಳಿಯೊಳಂ ಬಿತ್ತರಂ ಬಡೆದ ನವಿಲುಯ್ಯಲ ಪೂವಿನ ತಂಬುಲದ ಕತ್ತುರಿಯ ಕಪ್ಪುರದ ಬೀಯದ ಬಾಯಿನದ ವಿಲಾಸಮುಚ್ಚರಿಯಾಗೆ ಪಚ್ಚೆವಡಿಸಿದುಯ್ಯಲ ಮಣಿಯ ಕಡೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನೊತ್ತಿಸಾರ್ಚ ಮಾಂಗಳಿಕಮನುಗ್ಘಡಿಸೆ ತುಂಗಕುಚಭರಾಲಸ ಗಮನೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದು ನೋಡಿ

ತುದಿಕೊಳಿಸಿರ್ದ ವಾಮಚರಣಂ ಮಣಿಯಂ ಬಲದಂಘ್ರಿ ಮೆಟ್ಟೆ ಮಿಂ
ಚಿದ ತೊಡೆ ರಜ್ಜುವಂ ಪಿಡಿದ ತೋಳ ವೊದಲ್ ಪೊಗರಂ ತುಳುಂಕೆ ನೂಂ ।
ಕಿದ ಮೊಲೆಯೊಡ್ಡು ಕೊಂಕಿ ನಿಮಿರ್ದೊರ್ಳ್ನಡು ಕಂಗೊಳಿಪನ್ನಮುಯ್ಯಲೇ
ಱಿದಳಮೃತಾಂಶುವಕ್ತ್ರೆ ಕುನಿದೇಱಿಸೆ ಮನ್ಮಥನಿಕ್ಷುಚಾಪಮಂ ॥ ೪

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಲೆವ ಭರದೊಳ್ ಮಲೆವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲಮುಮಂ, ಹಾರದ ಪೊಳಪಿಂಗೆ ತಾರಾವಳಿಯುಮಂ, ನಱುಸುಯ್ಯ ಸೌರಭಕ್ಕೆ ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು ಬೆಂಬಿಡದೆ ತೂಱುವ ತುಂಬಿಯ ತುಱುಗಲಂಬರ ದೊಳುಟಿದು ಬಂಬಲ್ಗೊಳ್ವಂತೆಯುಂ ಕೀಱು ಪಾಱು ನೀಡುಮಾಡಿ ಬೆಮರ್ತ ಚಿತ್ತೇಶ್ವರಿಯ ಗಾಡಿಯಂ ನೋಡಿ ತೆಂಬೆಲರ ಸೋಂಕು ಬೆಂಬಟಿಗೊಳ್ವಂತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊಲೆದು

ರತಿಯುಂ ಕಾಮನುಮಂಬರೇಚರವಿಲಾಸಶ್ರೀಯನಾಳ್ದಂತೆ ಹೃ
ತ್ಪತಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆಡೆಗೊಟ್ಟ ಬಟ್ಟದೊಡೆಯಂ ತಳ್ತೇಱಿ ನಲ್ಲಳ್ ಪ್ರಭಾ ।
ಪ್ಲುತನೇತ್ರಂ [1] ತೆರೆಸುತ್ತೆ ಪೀಠಮಣಿಮಂಚಂ ಚೆಲ್ವನಾದುಯ್ಯಲಂ
ರತರಾಗಾಮೃತವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ ಮರಲೆ ಬಿರ್ದೀಸಾಡುವಂತಾಡಿದಳ್ ॥ ೫

1 ಕ. ನೀತಂ.

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಖೇಲನವಿಲಾಸವಾಸಾಂಗಣದೊಳೊರ್ವಳ್

ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದಿಸುವಂತೆ ಚಂದ್ರಕರಮಂ ತೆಂಗಾಳಿಯಂ ಜೋಲ್ದ ಪೂ
ಮುಡಿಯಿಂ ಝೋಂಪಿಸುಪಂತೆ ಮುದ್ದುಮೊಗದಿಂ ಪೂರ್ಣೇಂದುಬಿಂಬಕ್ಕೆ ದಾ।
ಟಿಡುವಂತೆಲ್ಲರ ಧೈರ್ಯಮಂ ಮೊಲೆಯ ಬಿಣ್ಪಿಂ ನುರ್ಗಿ ನೂಂಕಲ್ಕೆ ಧೀಂ
ಕಿಡುವಂತಾಡಿದಳುಯ್ಯಲಂ ತರುಣಿ ತಂದಳ್ ಕಾಮನಿಂ ಹುಯ್ಯಲಂ ॥ ೬

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಚ್ಚರಿಯರ್ಗಚ್ಚರಿಯನೊಡರ್ಚುವ ಪೊಚ್ಚಪೊಸಜವ್ವನ ದಚ್ಚಟಿಯದೊರ್ವಳ್

ಸಿರಿಯ ವಿಲಾಸಮಂ ಶಚಿಯ ಸಂಪದಮಂ ರತಿಯೊಂದು ರಾಗಮಂ
ಗಿರಿಜೆಯ ಗಾಡಿಯಂ ಮದನ ಕೆಳ್ಕೆಳಸುತ್ತಿರೆ ಕೇಳ್ದನಿಲ್ಲ ಮೈ ।
ಸಿರಿಯೊಳಕೊಂಡನೇಂ ಕಱೆಯ ಚಂದ್ರಮಚಂದ್ರಿಕೆ ಚೈತ್ರೆಯೆಂದು ಪೀ
ವರಕುಚೆ ತೋರಣಂನುಗಟ್ಟು ಗೆಲ್ದಪಳೆಂಬಿನಮುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ ॥ ೭

ವ॥ ಅಂತು ಪಾಡುವಾಡುವುಯ್ಯಲ ತೂಕಂ ಕೂಡೆ ತಲೆದೂಕಮನೊಡರ್ಚೆ ಮೆಚ್ಚುವೆಡೆಯೊಳ್ ವಿದೂಷಕಂ ನಾಗರಿಕಾದಿಗಳ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಱುಮೆಚ್ಚಿನೊಳೆ ನಗೆ ಫಳಮಾಗದೀನೀಱೆಯರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆನ್ನುಮನೇಱಿಸಿದೊಡಾಂ ಮೆಚ್ಚುವೆನೆನೆ ದುಷ್ಟನಾಯಕರಿಂ ಬಟಿಕೆ ನಿನ್ನ ನಾಕೆಗಳ ಕೂರ್ಪ ಕೋರಡಿಗರೇಱಿಸ ಲುಯ್ಯಲಾಡುವೆಯೆಂದು ನಗಿಸುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದು ಮೃದ್ವೀಕಾ ಲತೆಯ ಮಂಟಪದ ನಡುವೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಚಂಪೆಯುಮನೆತ್ತಿದಂತೆ ಸೊದೆವಟಿಯದ ಲೋವೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದ ಮಲಂಗು ಭಂಗಿವಡೆದ ಕುಸುಮದೆಸಟ ಮಸೂರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಗೊಟ್ಟಿಗಾಯಣಿಯರ ಠಾಯೆಗಳ್ಗೆ ತಲೆದೂಗುವ ನೆವದಿಂ ಕೊಡಂಕೆಯೊಳ್ ಪಲತುಡುಂಕಲಱಿಯದ ಪಸುಳೆದುಂಬಿಗೆ ಕನ್ನವುರದ ಚೆನ್ನೆಯ್ದಿಲ ಮಕರಂದರಸಮಂ ಸಾರ್ಚುವಂತೆಯುಂ, ಕೆಂದಣದಿನಳೆವ ಕಂದುಕಮಂ ಕಂಡು ಪುಱ್ಱ ಪೊಡರೆ ನೋಡುವ ನೆವದಿಂ ಮಣಿಮಂಟಪಕ್ಕೆ ನಿಕಾರವಟ್ಟೆಯ ಚಂದ್ರೋದಯಮಂ ಸಂದಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಬೆರಲೆಡೆಯೊಳಡಸಿದ ಕಪ್ಪುರವಳುಕಿನೊಳೆ ನಗಿಸುವ ರೋಡಗರನಿಡುವ ನೆವದಿಂ ಪರಿವ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಮುಗುಳ್ವೆಳಗಿಂಗೆ ತಕ್ಕುಗುಡುವಂತೆಯುಂ, ಕೋಮಳಾಂಗುಳಿಜಾಳಕಂ ಮೆಱೆಯೆ ಕೇದ

ಗೆಯ ಗಱಿಯುಂ ತೀಡುವ ನೆವದಿಂ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ ಬಳ್ಳಿವೆಳಗಿಂಗೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯ ಕವಳಿಗೆಯುನಡರ್ಪುಗುಡುವಂತೆಯುಂ ಹಾವದ ಭಾವದ ವಿಲಾಸದ ವಿಭ್ರಮದ ದೇಸೆ ಮಾಸರಮಾಗೆ

ಕಡೆಗಣ್ ನುಣ್ಬೆಳಗಂ ಮಸಾರಿಸುವಿನಂ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿಂ ಜೋಲ್ದ ಪೂ
ಮುಡಿ ಮಂದಾನಿಳನಂ ದಳಂಗೊಳಿಪಿನಂ ಬಿಂಬಾಧರಚ್ಛಾಯೆ ಪೊಂ ।
ಗೊಡನಂ ಗೆಲ್ದ ಕುಚಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕದ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟುವನ್ನಂ ತೊದ
ಳ್ನುಡಿ ವೀಣಾಧ್ವನಿಗೊಯ್ಯರಂಗುಡುವಿನಂ [1] ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ತನ್ವಂಗಿಯಂ ॥ ೮

ವ॥ ಕಂಡು ನಾಗರಿಕನರಸಂಗೆ ತೋಱುತ್ತುಮನುಕೂಲನಾಯಕಂಗೀಪ ದಾರ್ಥಂ ನೆಟ್ಟನನುಭವಿಗಳ್ಗನುಭವಸೀಯಂ ನಮ್ಮ ದೇವನಂಗಭೋಗಪರಿಕರಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರಂ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಮುಟ್ಟುವಚ್ಚರಗಣಿಕೆಯರೊಳುಮಿನಿತಚ್ಚರಿಯ ಚೆಲ್ವಂ ಕಾಣೆನೆಂದು ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ವಿದಗ್ಧವಿಟನೊರ್ವಂ ತನ್ನ ತೋಳೊಳೆ ಬಳೆದು ಮುಳಿವ ತಿಳಿವ ಸೂಳೆತನದ ತೋಳುಪಲ್ಲಟಮನಱಿಯದ ಕಾದಲಳ್ಗೆ ತನ್ನ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ತನ್ನಂ ನೋಯಿಸೆ ತಾನೆ ತಿಳಿಪಲೆಂದು

ನುಡಿದಂ ದೈನ್ಯದ ಮಾತನಾತನಿದಿರೆಟ್ಟಳ್ ಮೋನದಿಂ ಮುಗ್ಧೆ ಕಾ
ಲ್ವಿಡಿದಂ ವಲ್ಲಭನೋಪಳೆಟ್ಟೊದೆದು ಪೋಗಲ್ಕೀಱಿದಳ್ ಮತ್ತಮಂ ।
ಪಿಡಿದಾತ್ಮೇಶ್ವರನಿಕ್ಕಿದಂ ಕುಚದೊಳೊಂದಂ ಹಾರಮಂ ಕಾದಲಳ್
ನಡುಗುತ್ತಕ್ಕಸರಕ್ಕೆ ತಾಂ ದುಸರಮಂ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಿಂದಿಕ್ಕಿದಳ್ ॥ ೯

ವ॥ ಆಗಳಾಕೆಯ ಮೇಲುದೋಸರಿಸೆ ಮೊಗವಡಂಗಳೆದ ಮದನಮಾತಂಗ ಕುಂಭಯುಗಳದಂತಿರ್ದ ನೆಲೆಮೊಲೆಯುಂ ಕಂಡು ಭರದ ಜವ್ವನದ ಸುಖಪಾಟವದ ಕುಱುಪನೀಕೆಯೊಳ್ ಕಾಣಲಾದುದೆನುತುಮರಸಂ ಕೆಳಗೆಳ ದುಷ್ಟನಾಯಕಂಗೆ ಪಿಟನಿಂತೆಂದಂ

ಬಡನಡುವೆಂಬಿದಂ ಮುಱಿಯವೇ ಭರದಿಂ ನಳಿತೋಳಮೂಲವಂ
ಕೆಡಿಸವೆ ತಮ್ಮೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಮಣ್ಮಟಿಯಾಗವೆ ವಕ್ತ್ರಪಂಕಜಂ ।

---

1 ಕ. ಜ. ತನ್ವಂಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಳಂ.

ಸೆಡೆದು ಮರಲ್ವಿನಂ ಚಿಬುಕ ಕಂದಮನೆತ್ತವೆ ಮಧ್ಯಲಿಂಗಮಿಾ
ಗಡುವಿನ ಕಪ್ಪುರಕ್ಕೆವಣಿಯಾಗದೊಡೀಕೆಯ ಕರ್ಕಶಸ್ತನಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಎನೆ ವಿದೂಷಕನೀದಿವ್ಯಲಿಂಗಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೀನುಮಾತನುಂ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ಮಡವರಾಗಿಮೆಂದು ನಗಿಸುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್ ಮುನಿದಿನಿಯನಂ ತಿಳಿಪಲ್ ಕೆಳದಿಯಂ ನಂಬದೆ ತಂಬೆಲರ್ಗೆ ಪೊಂಬಳಿಯುಂ ಬಟಿಯಟ್ಟುವಂತೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನೆ ಬಟಿಯಟ್ಟಿ ತಡೆದು ಬಂದುದನೆ [1] ಸ್ಮರಿಸಲಾಱದಳ್ಕಱಿಂ ಮಿಱಿದಿಂತೆಂದಳ್

ಬೀಸರವಾಯ್ತು ಮೆಯ್ಯ ಬೆಮರಿಂ ಘುಸೃಣಚ್ಛವಿ [2] ಸುಯ್ಯ ಗಾಡಿಯಿಂ
ಸೂಸಿದುವೊಳ್ಗುರುಳ್ ಮಿಡಿದು ಪಾಯ್ದಪುದಳ್ಕೆದೆರ್ ಬತ್ತೆ ತೊಂಡೆವಾಯ್ ।
ಬಾಸರವರ್ಣಮಾಯ್ತುಱಿಯುತುಂ ಪಟಿಗಂಜದ ಪಾಪಿಯಲ್ಲಿಗೇ
ಕೀ ಸುಕುಮಾರಿಯುಂ ಕಳುಪಿದೆಂ [3] ಸಖಿ ಪೋಗಿ ಬಟಲ್ದಟಕ್ಕಟಾ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡೀಕೆ ತನ್ನಮರುಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ನುಡಿದೊಡಂ ರಚ್ಚೆಗೆ ಬಿರ್ದೆಂದರಸನನುಕೂಲಾದಿಗಳೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೂರಿಸಿ ಕೂರ್ತು ಕುಟಿಲವಿಟನೊರ್ವಂ ಮುಳಿದ ನಲ್ಲಳನೆಲ್ಲಾತೆಱದಿಂ ತಿಳಿಪಲಾಱದೆ ಕೆಳದಿಯಂ ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡೊಳಪುಗಲ್ವೊರ್ದಿರ್ಪಿನಮಾಕೆ ಮಾನವತಿಗಿಂತೆಂದಳ್

ಮುಳಿಯಲ್ವೇಡೆನ್ನನೇ ನೀಟ್ಟಲಿಸದೆ ತಿಳಿಯೆಂದೆನ್ನನೇಬಾರೆನೇ ಮೇಣ್
ತಿಳಿಪಲ್ ಬೋಳೈಸನೇ ಕಾಲ್ವಿಡಿಯನೆ ಸಿಡಿವೆಟ್ಟಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗದೀಗಳ್ ।
ಕೆಳದೀ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆಯೆಂತೆಂದನುವಿಸಿದಪೆ ಬೇಸತ್ತೆ ನಾಂ ನಲ್ಲನೇಕಿ
ನ್ನೊಳಗಪ್ಪಂ ನೀನುಮಾನುಂ ಸುಟಿವ ಮದನನುಂ ಬಲ್ಲಿರಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿನುಡಿದು ಬೇಸಱಿಸಿದೊಡಾಕೆಯಳ್ಕಿಬಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕನೆ ಪೋಗಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್

ಮುಳಿಸಂ ಮೇಲ್ವೋಱಿಸೆಂ ಕಂಡೊಡೆ ಕರಕರಿಸೆಂ ಪೊಯ್ದೊಡಂ ಬಯ್ಯನೇನಂ
ದೊಡದಂ ಮಾಕೊರ್ಳ್ಳೆನೀಸಾವಿನ ಸವಿಯಱಿದೇಂ ಸಾಲದೇ ತಂದು ಕೂಡಾ ।

1 ಕ. ಚ. ಜ. ಕ್ಕೆ. 2 ಕ. ಸೂರ್ಯ. 3 ಕ. ಸಖ.

ತನನಾತಂಗೀವ ಮುಯ್ಯಂ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನೇಟಕ್ಕ ಪೋಗೆಂಬುದುಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ಒಂದಂ ತಳ್ಪಿದಂ ಚುಂಬಿಸಿದನೊಲಿದು ಕೇಳುತ್ತಲಿರ್ದಾತ್ಮನಾಥಂ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡರಸಂಗನುಕೂಲನಾಯಕಂ ಈಪ್ರಣಯಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಚರಿವಡೆವ ಸಂವಿಧಾನಂ ಸರಸಮಾದುದೆಂದು ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮುಂದೊಂದು ಸೌಧಶಾಲೆಯ ಮತ್ತವಾರಣದೊಳೊತ್ತಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೊಡನೆಯ ಸೂಲ್ಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಬೇಳಾದ ಗಾಳುತನಮನಿಂತೆಂದಳ್

ಕುರುಳೊಳ್ ಕೊಂಕಿದ ಭಂಗಿಯಂ ಸವಱು ವಕ್ಷೋಜಂಗಳೊಳ್ ಚಿತ್ರಮಂ
ಬರೆದೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ಪಚ್ಚೆಮಾಲೆ ಮುಡಿಪಿಂಗೊಲ್ದಿಕ್ಕೆ ಮುಂಗೈಗೆ ಬೊ ।
ಪ್ಪರವಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಸುಂಕಿ ದಂತವಲಯಂ ತಳ್ತೊತ್ತಿದಳ್ ಬೇಟಮಂ
ಕರೆದಳ್ ಕೂರ್ತು ಬೊಜಂಗನೊಲ್ಲದುಟಿದಂ ನೋಡಕ್ಕ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮೊಲ್ವ ಬೊಜಗನುಟಿದುಮ್ಮಳದಿನೊತ್ತಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡಲಾಱದೆ ನೆತ್ತದ ನೆವದಿಂ ಪೊತ್ತುಗಳೆವ ಮಗಳ್ಗೆ ಕುಂಟಣಿಯೊರ್ವಳಿಂತೆಂದಳ್

ನೆತ್ತದ ಸಾರಿಯಂತೆ ಪೊಲೆ ಮೂಡಲೊಡಂ ಗುಣವೇಱು ಲಜ್ಜೆ ನಾ
ಣ್ಪುತ್ತುವು ಗಾಳುಗಣ್ಬರಿದು ವಾಸೆಯವಾಸಗೆಯಂತೆ ಬೇಡಳೊಂ ।
ದೊತ್ತೆಯನಿಲ್ಲ ಪೆಣ್ತನಕೆ ಪಾವುಗೆಯುಂಗಡಿಗೆಟ್ಟ ರೇಖೆಗಳ್
ಪತ್ತಿದುವಾದೊಡಂ ಬಱಿಯ ಸೋಲಮೆ ನೋಡಿರೆ ಮೂಲನಾಟಮಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ನಾಗರಕನರಸಿನೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ತಂಗಿಯುಂ ಚುನ್ನವಾಡಿದಕ್ಕನ ವಕ್ರಮೆಗೆ ಒಟಿಕೆ ಮಗಳಂ ನುಡಿದ ಕುಂಟಣಿಯ ಕೊಂಕುಸಂಗತಿವಡೆದುದೆನುತುಂ ಬರೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ಗರವೇಟಗಾರ್ತಿ ಕಲಹದೊಳಿರ್ದರಬೊಜಗನನೋಲಗಕ್ಕಲಂಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿ ಚಿತ್ತದುತ್ತವಳತನಮಂ ತನ್ನ ಮನದನ್ನಳಪ್ಪ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್

ನನೆಯಾಗಿರ್ದಾಂ ಮನೋನಾಥನ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳ್ ವಕ್ಷದೊಳ್ ಹಾರವಾಗಿ
ರ್ದು ನಿತಂಬಾಭಾಗದೊಳ್ ಪಂಟಿಸಿದ ದುಗುಲವಾಗಿರ್ದು ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ಚಂ

ದನದಣ್ಪಾಗಿರ್ದುರ್ಬಿಂಬಾಧರದೊಳರುಣಿಮಚ್ಛಾಯೆಯಾಗಿರ್ದುರ್ ಕಾಯಲ್
ನೆನೆವೇಂ ನೋಡಕ್ಕ ತಳ್ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಪೆಱರ ಕಣ್ಣೇಱುನಾಶಂಕೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಆನುಡಿಗನುಕೂಲನಾಯಕಂ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಂಗೆ ತನ್ನೊಲವಿನ ಚೆಲ್ವು ಮನೀಕೆ ಚೆಲ್ವನಾಗೆ ನುಡಿದಳೆಂದು ಪೊಗೞುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮೆಂದುಮಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪನಂದೇ ಮಾಡಿ ನೊಂದ ಮನದ ಕಂದಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಸೂರುಳ್ಸುತ್ತ ಕಾಲ್ವಿಡಿವ ಕಾದಲಂಗೞಲ್ದು

ಒಡಲುಂ ಜೀವಮುಮೊಂದಿದಂತಿರಲು ಕಂಪುಂ ಪೂವರಲ್ದಂತಿರೋ
ತೊಡಗೂಟಂ ಸಮಸಂಡ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ತಪ್ಪಂ ಮಾಳ್ಪ ನಿನ್ನೊಂದು ಬಾ ।
ಯ್ವಿಡುಮೀನಾದಮಿದ್ಯೆದದೇ ಕುಟಿಲಸೂರುಳ್ ನಲ್ಮೆಯೇನಲ್ಮೆಯು
ಳ್ಳೊಡದೇಕಪ್ಪುದು ವೀಣೆಯುಂ ಪೞಯೆ ಪಾಡುಂ ತೀರ್ದುದಿಂ ಸಾಲದೇ ॥೧೭

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ವಿದೂಷಕಂ ಕೆಟ್ಟೆನಿನಿತು ನುಡಿವಾಕೆಯಾತನಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಣಳೆನೆ ಕುಟಿಲನಾಯಕನೆಲೆ ಛಾಂದಸ ಬಿಡುವೊಡಿನಿತು ಸುಡುನುಡಿಯೇಕೆ ತುಪ್ಪೇಱುದೊಲವಿಂಗೆ ತಪ್ಪುಕರಸಾಣೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಸತಪ್ಪುದನಱಿಯೆ ನಿನಗಿದು ಪೊಸತೆಂದುಸಿರುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನ್ನನೊಲಿಸಿ ಮ್ಯೆದೆಗೆದು ಬಲಿದು ಕಾಡುವ ವಿಟನ ಕಾಟಮಾಟವಿಟಂಬರಿಸೆ ಕೂಟದೊಳಿರ್ದಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳ್

ಆನೆರಡಿಲ್ಲದೊಲ್ವ ತೆಱದಿಂದಿನಿಯಂ ಕಡುಗೂರ್ಪನಾದ ನಿ
ನ್ನೇನೆನಗೆಂಬವೊಲ್ ನೆಱೆದು ಕೂರಿಸಿ ಬಾರದೆ ಸುಟ್ಟಪಂ ಮನೋ ।
ಜಾನಲನಿಂದೆ ಬೆಂದ ವಿಧಿ ಪೆಣ್ಣನೆ ಮಾಡಿದನೆನ್ನ ನಲ್ಲನಂ
ತಾನವನಾದೊಡೆನ್ನೊಲಿಸಿ ಕಾಡುವನೋ ತರಳಾಯತೇಕ್ಷಣೇ ॥ ೧೮

ವ॥ ಅಪ್ರಣಯಮುಗ್ಧೆಯ ಮುಗ್ಧಾವಿಲಾಪನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ನೆರೆಮನೆಯ ಮಱುಸೂಳೆಯ ಸೊಬಗಿಂಗೞಲ್ದು ತನ್ನಂತೆ ಪಡಪಡುಗಿ ಗಡಣಕ್ಕೆ ಒಂದ ಹಡಣಿಗಿತ್ತಿ ಸೂಳೆಗಿಂತೆಂದಳ್

ಮಾಮುರ್ಗಿಲಾಡದಿಪ್ಪುದು ಬೊಜಂಗರ ಸಂದಣಿ ಪಟ್ಟಿತಟ್ಟಿಕಾ
ಕರ್ಮದ ರತ್ನಭೂಷಣದ ಕಾಂತಿ ತಳಿರ್ತಪುದಿಂತು ಮೂಲನೀ ।

ಪೆರ್ಮೆಗೆ ನೋಂತಳೇಹರೆಯಮಿಾಪಡಪೀಸೊಬಗೀವಿಳಾಸಮೇಂ
ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆಯೊಳ್ ಬಸಂತನಿವಳಂಗಳದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಡುದಕ್ಕುಮೇಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತು ಜಕ್ಕಂಜರಿವ ತಜ್ಜಮಂ ಕೇಳ್ದು

ಆಮನೆಯ ಕೇಳ್ದ ಬೊಜಗರ
ನೀಮನೆಯೊಳ್ ಕಾಣ್ಬೊಡೆಂತು ಸೈರಿಸುವಳಿವಳ್ ।
ಕೋಮಲೆ ಮುಳುಕಿಸಿದ ಮುಖಂ
ತಾಮರಸಂ ವೀತಜಾತಿಕಾಲೌಚಿತ್ಯಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಎಂದು ವಿಟಂ ನಾಗರಿಕನೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕಾರ್ಯಾಂತರದೆ ಬೇರ್ಲೆವೋದ ನಲ್ಲನ ಪಿಂಬಡಿಯೊಳ್ ಪಂಬಲಿಸುತಿರ್ದ ಬಿಂಬಫಲದಶನವಸನೆ

ಅರಲಂಬಿಂಗಳಿಸನ್ನೆದೋಱುವನನಂಗಂ ಚಂದುಮಂ ಕೊಂಕುವಂ
ಕರದಿಂ ತೆಂಬೆಲರೆಂಬನಡ್ಡಸುಳಿವಂ ಚೈತ್ರಂ ಪಿಕಾರಾವದಿಂ ।
ಕರೆವಂ ನಲ್ಲನಗಲ್ದೊಡಿನ್ನುಗಿದು ತಾವೇಗೆಯ್ವೊಡಂ ಪಲ್ಲವಾ
ಧರೆ ಕೇಳಂಜುವಳಲ್ಲೆನೀಹದಿರನೋಪಂ ಕಾಣ್ಬುಮೆಂದಂಜುವೆಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಆಕೆಯೊರಡಱಿಯದೊಲವಂ ಮನದೆಗೊಳುತ್ತುಂ ಬರೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳುಱುವ ವಲ್ಲಭನ ಸುಳಿವಂ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಕಾಣ್ಬಾಸೆಯಿಂ ಬರುತುಮಿರ್ದು

ನೆವದಿಂ ಕಾಯ್ದು ಕನಲ್ದು ಪೋದಿನಿಯನಂ ಕಣ್ಮುಟ್ಟಿನೊಳ್ ಕಂಡು ಕೈ
ರವಪತ್ರಾಯತನೇತ್ರೆ ಕೀಲಿಸಿದವೊಲ್ ಕೊಲ್ಸೇಡುಗೊಂಡಳ್ ಚಳ ।
ತ್ಪವನಾಪಾತಪತಾಕೆವೊಲ್ ನಡುಗಿದಳ್ ಘರ್ಮಾಂಬುವಿಂ ತೇಂಕಿದಳ್
ನವಲಜ್ಜಾರಸದೊಳ್ ಮುಳುಂಕಿದಳನಂಗಸ್ರೋತದೊಳ್ ಕೂಡಿದಳ್ ॥ ೨೨

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯಂಗೆ ಮಾತುಮಾತಿನೊಳ್ ಮುನಿದು ವಿರಹದುರಿಯ ಸೆಱಂಗು ಪೊಡೆದುದ್ದೀಪನವಸ್ತುಗಳ ವೈಪರೀತ್ಯಕ್ಕಗಿದು ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್

ಮದನನ ಕೂಡಿ ತಾಮುಮೆನಗೀಕೆಗೆ ಕಾಯ್ದುಪುವೆನ್ನ ಕೂಡಿ ಪಾ
ಡಿದ ಮಱಿದುಂಬಿಯೆನ್ನೆಸೆವ ಮೇಳದ ಕೋಗಿಲೆಯೆನ್ನ ಕೆಯ್ಯೊಳೋ ।
ದಿದ ಗಿಳಿಯೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಡೆಪಾಡಿದ ಹಂಸಿಗಳಿಂತಿವಕ್ಕ ತ
ಕ್ಕುದನುಸಿರ್ದೆನ್ನನೆನ್ನಿನಿಯನಂ ಕರೆ ನೀಂ ತಿಳಿ ನೀಂ ತಳೋದರೀ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಮುಂದಱಿಯದ ಮುಗ್ಧೆಯೆಂದುದಕ್ಕೆ ನಗುತ್ತುಂ ನಡೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಯೊಳ್

ಮನೆವಾಳ್ವಲ್ಲುದು ಕಾಮಧೇನು ಕಱೆದಂತೊಲ್ದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಬಿಚ್ಚತಂ
ಮನೆವಾಳ್ವಲ್ಲುದು ಕಾಮದೇವನಳಿಯಂಬೊಕ್ಕಂತೆ ಸನ್ಮಾನದಿಂ ।
ಮನೆಯುಂ ಮಕ್ಕಳುಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪುವು ಬಸಂತಂ ಭಾವನಾದಂತೆ ಸ
ಜ್ಜನಚಿಂತಾಮಣಿಯುಂ ಮಗಳ್ ಪಡೆದಳೀಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಭಾಗ್ಯಮಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಎಂದೊಡನೆಯು ಕುಂಟಣಿಯೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಂಪಿನ ಪಡೆಪಾಳಿತನಮನೆ ನುಡಿವುದುಂ ಕೇಳ್ದು ವಿಟನಿಂತೆಂದಂ—ಪಸವೋಡಿದ ಹಯದ ಹಾಲಿನಿದಪ್ಪಂತಿರುಂಡುಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಣಿದ ಸೂಳೆಮನೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ಖೇಲನಸುಖಂ ಸಲ್ಲದೆನೆ ನಾಗರಿಕನಿಂತೆಂದಂ

ಪಿರಿದಿತ್ತೊಡೆ ಸುಖದಿಂದನು
ಸರಿಪರ್ ಧನಮನುಭವಂತಿ ವೇಶ್ಯಾ ನ ಪುನಃ ।
ಪುರುಷಮೆನೆ ಪುರುಳನಲ್ಲದೆ
ಪುರುಷನನನುಭವಿಸಬಲ್ಲರೇ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗಳ್ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂ

(ತ್ರಿಪದಿ)

ಕುಡುವುದು ಕುಡದೊಡಂ ನಡೆಯದು ಪಿರಿದೀಯದೊಡೆ
ಸೊಡಗರ್ಗುಡಿಗೆಣ್ಣೆಯೆಱೆವಂತೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗೆ
ಕುಡುವುದು ಹದಕೆ ಚದುರಿಗಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಎನುತ್ತುಂ ಬರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ತನುವುಮಂ ಮನೆಯುಮನಲಂಕರಿಸಿ ಬರಪಂ ಪಾರ್ದಿರ್ದ ರಥಾಂಗಸಂತತಿಯಂತಿರುಳುಗಱಿಯೆ ಬಂದ ಚಿತ್ತೇಶ್ವರಂಗೆ ದಾರಿಕೆ ವಿದಾರಿಕೆಯಾದಂತೆ ನೊಂದಿಂತೆಂದಳ್

ನೋಡೆನೆ ಕಣ್ಗಳಂಗಯಿಸಲಾರ್ಪುಡೆ ಗಂಡರ ಗಾಡಿಗೊಲ್ದು ಮಾ
ತಾಡೆನೆ ಬೆಂದ ಬಾಯ್ವೞರ್ಗ ಮುಟ್ಟ ಮುಸುಂಕದೊಡಿಚ್ಚೆಕಾೞಿರೊಳ್ ।
ಕೂಡೆನೆ ತೋಳ್ಗೆ ಕೊಕ್ಕರಿಕೆ ಹುಟ್ಟದೊಡಿಂತೆನಗೆನ್ನ ಲೇಸನ
ಪ್ಪಾಡಿಪುದರ್ಥಿಯೋ ಹರಸಿ ಹುಟ್ಟಿದೆನೇ ನಿನಗೆಂದು ವಲ್ಲಭಾ ॥ ೨೭

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಕಂಬನಿಯ ತಂದಲಿಂದತಿಸ್ನೇಹಲತೆಯಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿದಳ್. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನುಱಿದ ವಿರಹಪರಿತಾಪದಿಂ ಬಾಡಿ ಪಾಡಱಿದ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯಂ ನೋಡಿ ಕೆಳದಿಯರ್ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂಬರ್

ಕೇಳಂ ಕೇಳಂ ಮೃಗೀಲೋಚನೆಗಸುನೆೞವೀತಾನವಂ ತಾನವಂ ವಾ
ಚಾಳಂ ಚಾಳಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿದನಳಿಪಳಿಪಂ ಕಾೞುವಂ ಕಾೞುವಂ ಹಿಂ ।
ದೋಳಂ ದೋಳಂ ನವಾಮ್ರಂ ವಿಚಕಿಲನಲಿನೀಜಾಲಕಂ ಜಾಲಕಂ ಕ
ಬಾರ್ಗಳಂ ಬಾಳಂದವಾಯ್ತುಂ ನೆರಪನೊಲವಿನಿಂಗಾಳ್ಮನೋಜಂ ಮನೋಜಂ ॥

ವ॥ ಎಂದವಳ್ದಿರೊಳೊರ್ವಳ್ ನಲ್ಲನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ

ಮಾರಂ ಮಾರಂಸವಂ ಮಾಡಿದನಬಲೆಗಿದೇಕನ್ನೆಯಂ ಕನ್ನೆಯಂದಿಂ
ದಾರಂ ದಾರಂಬೊಲೋತೊಂದಿದಳಿವಳೞಿಯೋನಲ್ಲಳೇ ನಲ್ಲಳೇ ನೀಂ ।
ಕೂರಂ ಕೂರಂದಲೆಂಬಂತೆಸಗೆ ಸುಖಮನಕ್ಕಾಡದಿರ್ ಕಾಡದಿರ್ ಸಂ
ಸಾರಂ ಸಾರಂ ಸಪುಸ್ನೇಹಮನೞಿದೞಿದೊಲ್ದೀವಿರಾಗಂ ವಿರಾಗಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಎಂದು ತಂದು ಕೂಡಿದಳದಂ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಂ ಸಾಹಿತ್ಯಸಾರೋದಯಂಗೀದೂದವಿ ಜತ್ತಕಮಂ ನುಡಿದು ಜಪಕಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿದಳೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿನೋದಭವನಾಂಗಣದೊಳ್

ಇನಿಯರ್ ಬಿಚ್ಚದೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಳ್ಗೆ ಸೊಬಗಿಂ ಸೊಕ್ಕೇೞಿದರ್ ಬೀಱ್ಗೆ ಕಾ
ಮನ ಕೂರಂಬಿನ ಕೋಳ್ಗೆ ಸುಗ್ಗಿ ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ ಬನಂ ಬಂದಮಾ ।

ವಿನಿತುಂ ತಣ್ಣಿದುವಕ್ಕೆ ತಂಬೆಲರ್ಗಳಿಂ ತಣ್ಗಾಲೊಳೆಂದೊರ್ವಳ
ಚ್ಚನೆಯಾಟಂ ಸತಿ ಬೇಟದೇವತೆಗೆ ಪಾನೋನ್ಮತ್ತೆ ನಿಂದಾಡಿದಳ್ ॥ ೩೦

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ವಿದೂಷಕನಿವಳರ್ಚನೆಯಾಡೆ ಪೀಠಮರ್ದನಂಗೆ ನೊಚ್ಚನಾದುದೆಂದು ನಗಿಸುತ್ತಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಳೆವನೆಯೊಳ್

ಮುಡುಹಿನ ಮುಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕದಿರದೇನಭಿಮಾನದ ಜೋಡೆ ಬಾಲಮಂ
ಬಡಿದಪೆಯಿತ್ತ ಚುಂಬಿಸುಡು ಗೋರಿಯರುಟ್ಟುದಜೊದ್ದೆ ಪೆಚ್ಚೆರಳ್ ।
ಕಡಿಯುದರಂಟಸುಂಟಿಸುಡುಪಂಟಿಗಳೆಂಜಲಹಂಚೆ ಯೆಂದು ಬ
ಯ್ದೊಡನೊಡನೆತ್ತಿದರ್ಮಸಗಿ ಬೇಟದ ಬನ್ನಮನಕ್ಕತಂಗಿಯರ್ ॥ ೩೧

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಪರಿಹಾಸಕನರಸನ ಮುಂದಿರ್ವರಿರ್ವರುಂ ಕಾಮ ದೇವಂಗೆ ಕಲೆಯ ಕವಳಿಗೆದೋಱಿದರಿವರ ಜೀವತಮಿಂತೆ ಸಲ್ಗುಮೆಂದು ಮ್ಮೆ ಯಿಕ್ಕಿ ನಗಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಮುನಿಸಿಂಗೆ ಮುನಿಸನೊಡ್ಡಿ ಕಂಟಿಸುವ ಕಾಮುಕಂಗಾತನ ಕೆಳೆಯನಿಂತೆಂದಂ

ಕರುಣಂ ಕೈಮಿಗೆ ಕಾಮನೆಚ್ಚುಟಿದ ಕೋಲ್ವೋಲ್ ನೋಡಿದಪ್ಪಳ್ ಸಕೇ
ಕರದಿಂ ಲಲ್ಲೆಯಿನಪ್ಪಿದಪ್ಪಳುಗುಟ್ಟಿಪ್ಪಳ್ ಬಾಷ್ಪಮಂ ನೊಂದು ಕ ।
ಣ್ಮರಲಿಂ ಕಾಯ್ದೊದೆದಪ್ಪಳೊಲ್ವರೆಡೆಯೊಳ್ ಬಲ್ಪೇಕೆ ಚಾಂಡಾಳ ಪೆಂ
ಡಿರ ಸೋಂಕಿಂ ಮರನಾದೊಡಂ ತಿಳಿವುವಲ್ಲಿಂ ಕಷ್ಟಮೋ ಮಾನಸರ್ ॥ ೩೨

ವ॥ ಏಪೆಂದು ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆಯಿರ್ವರುಮನೊಡ ನೂಂಕಿದನಿತ್ತ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬೊಜಗನೊರ್ವಳೊಲ್ವಳಂ ನುಡಿದು ಬೇಳಾಗಿ ಕೇಳಿವನದೊಳೆಸಟ ಪಸೆಯೊಳ್ ಪೊರಳ್ದು ಪೊತ್ತುಗಳೆದಿರುಳಿನ ಜೊನ್ನ ದುರಿವರಿಗೆ ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದೆ

ಘನಸಾರೋಜ್ವಲಚಂದನದ್ರವಮೃಣಾಳೀಹಾರಕೇಯೂರಮಂ
ಡನಮಂ ತೇದೆಸೆಗೆಯ್ದಿದಂತೆ ಮೆಱೆಯುತ್ತುಂ ಕ್ಷೌಮದೊಳ್ ತಣ್ಣನ ।
ಪ್ಪಿನೆಗಂ ನೇತ್ರದ ನೀರ ಪೊಟ್ಟಣಮನಂದೊತ್ತುತ್ತುಮುರ್ವೀಶನಂ
ದನನೆಟ್ಟಂದೊಡನಾಡುವಗ್ಗಯ್ಸೆ ಇರ್ದತ್ತುತ್ತುಂಗಸೌಧಾಗ್ರಮುಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಎಯ್ದೆ ವಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದಾಷುವ ವೈತಾಳಿಕರಂ ನಗಿಸುವ ರೋಡಗರಂ ಪೊಗಟ್ಟಿ ನಾಗಾರಿಯರೊಗ್ಗಂ ನಿಲಿಸುತ್ತುಮೊಳಗಂಪೊಕ್ಕು

ಪಸರಿಸಿದ ಕುಸುಮದೆಸಳ್ಗಳ
ಮಸುಳಗೆಯಂ ಪಳುಕುವೆಸದ ರಸೆಗಸವಸದಿಂ ।
ಸಸಿವಸಿಯಿಸಿದವೊಲೆಸೆದುದ
ನಸಿಯಳ್ ನಸುವೆಸೆದು ಪಸುಗೆ ಕುಡೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ನವರಾಗಾಕುಳೆಯಪ್ಪ ವಲ್ಲಭೆಯವಸ್ಥಾಭೇದದಚ್ಚಂದ ದೂ
ದವಿ ಬಂದಾನತೆಯಾಗಿ ಶೈಶವನಿದಾನಂ ಕಲ್ಪದಿಂ ದೊಪ್ಪ ಮಾ ।
ಧವನಂ ಪಕ್ಕದೊಳಿರ್ದ ನಾಯಕಿ ನಗುತ್ತುಂ ಬೇಱಿ ಕಣ್ಗೆತ್ತಿ ತೋ
ಱುವಿನಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಗನಿದು ಸಾರ್ದಿಂತೆಂದನಾಕಾಂತನಂ ॥ ೩೬

ನಿನಗಂ ಮದನಂಗಂ ರೂ
ಪಿನ ಪುರುಡುಂಟಱಿದೆನಿಂತು ನಿನ್ನನೆನೆನೆವಂ ।
ಗನೆಯನಿಱಿದಿಱಿದು ಸುಡುವನೆ
ನಿನಗಕ್ಕಟ ಕರುಣಮಿಲ್ಲ ಹಾಳಿಯುಮಿಲ್ಲಂ ॥ ೩೭

ನೋಡಲೊಡರ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಜಂ ರಸಚಿತ್ರದೊಳಶ್ರುವಾರಿಯೊಳ್
ಕೂಡಿ ಮುಱುಂಕುವಳ್ ಸಖಿಯರೊಳ್ ನತಿ ಕೂಡಿರೆ ನಿನ್ನಗೀತಮಂ ।
ಪಾಡಲೊಡರ್ಚಿ ಗಗ್ಗರಿಕೆಯೊಳ್ ಜರಿವಳ್ ಮನಮಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಮಾ
ತಾಡಲೊಡರ್ಚಿ ಕಣ್ಮಲರನಂಗನೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದು ಮುಚ್ಚುವಳ್ ॥ ೩೮

ಕಳಕಳಮಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನುಡಿ ಕಣ್ಬರಿ ಕಣ್ಬನಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಸು
ಯ್ಗಳ ಬಿಸುಪಲ್ಲದಿಲ್ಲುಸಿರ್ಗಳಂಗಭವಜ್ವರಮಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಮೆ ।
ಯ್ತಳವೆಳಗಲ್ಲದಿಲ್ಲಱಿವುಮಿಲ್ಲೆರ್ದೆ ತಲ್ಲಳಮಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕೋ
ಮಳೆಗಟಿವಲ್ಲದಿಲ್ಲವಯವಂಗಳಿದಂ ಕಳಿವಂದಮಾವುದೋ ॥ ೩೯

ವ॥ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ಲತಾಂತ ಕೋಮಳೆಯವಸ್ಥಾಂತರದಿಂ ದೆಚ್ಚ ಱಿಸಲೆಂದು

ಮುಸುಕುಂ ಗಾಡಿಯುಮೊಂದೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಯಿಂದಂ ನಿಂದು ನೀಂ ಬಂದೆಯೆಂ
ದುಸಿರ್ದಾನಟ್ಟಲೊಡಂ ಪೊರಳ್ದು ತಳಿರ್ವಾಸಿಂದೆಟ್ಟು ಕೈಮಿಾಱಿ ಜೋ ।
ಲ್ದು ಸಡಿಲ್ದುಳ್ಳುಡೆಯುಂ ಒಟಲ್ಮುಡಿಯುಮಸ್ತವ್ಯಸ್ತಮಾಗೆಯ್ದೆ ವಂ
ದಸಿಯಳ್ ಕಾಣದೆ ನಿನ್ನನೆನ್ನ ಕೊರಲಂ ಜೋಲ್ದತ್ತಳುದ್ವೇಗದಿಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ನನಗೇಕಾದುದು ಬೆಂದ ರೂಪೆಸೆವ ರೂಪಿಂಗಿಂತು ಹಾಪಾದ ಜ
ವ್ವನಮಿಾಜವ್ವನದಲ್ಲಿ ಕೂರದನ ಬೇಟಂ ಬೇಟದೊಳ್ ಕಾಯ್ದು ಚೈ ।
ತ್ರನ ಕಾಟಂ ಕಟಿವಂದವಾವುದೆನಗಿನ್ನೆಂತೆಂದೊಡಾನೆಂದನಂ
ಗನೆ ನೀಂ ಗರ್ವಿಸಿದಪ್ಪೆಯೆಂದು ಒಗೆದೋಱಿಂ ನಲ್ಲನೇನೊಲ್ಲನೇ ॥ ೪೧

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾನಿತಂಬಿನಿ

ಒಲವೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ ಸಾಲದೇ ಸರಸಮುಂ ಕೊಂಡಾಟಮುಂ ಕೂಟಮುಂ
ನಲವುಂ ಬೇಟ್ಟುದೆ ಮಾಟ್ಪ ಮನ್ನಣೆಯನೇಗೇಳ್ದಪ್ಪೆ ಬಾಳ್ಗಮ್ಮ ಕಾ ।
ದಲನೆಂದೇನೆಮಗಿಲ್ಲ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೊಳ್ ನೀರ್ವಾಸಿನೊಳ್ ನಂದನಾ
ವಲಿಯೊಳ್ ಚಂದನದೊಳ್ ಮೃಣಾಲವಲಯಶ್ರೀಯೊಳ್ ಲತಾಗೇಹದೊಳ್ ॥೪೨

ವ॥ ಎಂದು ಸುಯ್ದು ಬಟಲ್ದು ಬಸವಟಿದು ಮೈಮಱೆದಳದಲ್ಲದೆಯುಂ

ತನ್ನನೆ ಮಱೆದಳೆ ಮಱೆದಳ್
ತನ್ನ ಕುಲೋನ್ನತಿಯನಿಷ್ಟಬಂಧುಗಳಱಿವಂ ।
ಮುನ್ನಮೆ ಮಱೆದಳ್ ಗರುವಿಕೆ
ಯನ್ನೆಟ್ಟನೆ ಮಱೆದಳಿಂತು ಮಱೆದಿಂತೆಂದಳ್ ॥ ೪೩

ಕುರುಳಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಕೊಳ್ಗುಮೇ ಮುಡುಹಿನೇಱಿಂಗಕ್ಕಟಾ ಎಂಗುಮೇ
ಬೆರಲಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಮಾಣ್ಗುಮೇ ಮುನಿಸನಿನ್ನೇನಾದಪೆಂ ವಕ್ಷದೊಳ್ ।
ಬಿರುದಂ ಕೊಯ್ದೊಡೆ ಬರ್ಸಮೇ ಮನೆಗೆ ಮೇಣ್ ಹೀನಾಂಗಿಯುಂ ಮುಟ್ಟಲಾ
ಗರಸಿಂಗೆಂಗುಮೊ ನೋಡುವಂ ಸಖಿ ಒಟಿಕ್ಕೆಂತಾದೊಡಂ ಕೂಡುವೆಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಇಂತು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದಳಿನ್ನೆಗಮೇತಕ್ಕೆಂದಱಿಯೆನೆಂದು ಮಾತಂ ಮಾಣ್ಬುದುವಾತನಂ ಜನಾಂತಿಕದೊಳಾತಳೋದರಿ ಬಾಡಿದ ಕುವಳಯಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತಿರೀಕೆಯ ಬರವು ಚೆಲ್ವನಾದುದಿನ್ನಿರಲಾಗದೆಂದು ಕಳುಪಿದಳಿತ್ತಲಾ ದೂತಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ನಾಗರಕಾದಿಗಳೊಳರಸನಿಂತೆಂದಂ

ಅಸಮಾಸ್ತ್ರಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯ ಬಲ್ಲೇಱಿಂಗೆ ಸಕ್ಷಾರಸೇ
ಕಸಮಾನಂ ಕಡುಕೆಯ್ದ ಕಾದಲರ ಮಾತಾರೋಹಣಸ್ನೇಹ ಸೇ ।
ಕಸಮಾನಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವ ದೂದವರ ಮಾತಾಮಾತು ಬೇರ್ಕೆಯ್ಸಂ
ದಿಸುವಂತಕ್ಕಸು ನೆತ್ತಿಗೇಱು ತಿಳಿಪಂತಕ್ಕುಂ ವಿಯೋಗಾತುರರ್ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದು ಮಣಿಮಂಟಪಕ್ಕಲಂಕಾರಮಾದ ಮತ್ತವಾರಣಮಂ ಮಟಂಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮುಗ್ಧೆ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರೌಢೆ ಯೆಂಬ ವಿಟೀಕದಂಬಕದೊಳೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನ ಮೋಹದ ಮುದ್ದುಗೆಯ್ತಮಂ ನೆನೆದು ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಒರ್ದೆಗಿಂತೆಂದಳ್

ಅರಗಿಳಿ ಮಾತನಾಡಿದುದು ನಿನ್ನೊಡನಂತೆಳಸುತ್ತುಮಿರ್ದ ನೀಂ
[1] ಪುರುಳಿಯ ಕೂಡೆ ಪಾರಿವದ ಒಲ್ಲೆಗೆ ಭುಲ್ಲಸುತಿರ್ದಯೆಂದು ಮಂ ।
ದರಗತಿಯಿಂದೆ ಹಂಸನೊಡನಾಡಿದೆ ಯೆಂದತಿಕೋಪದಿಂ ಪ್ರಿಯಂ
ಪುರುಡಿಸೆ ನಕ್ಕು ಚುಂಬಿಸುವೆನಾನುಱುತುಂ ಮೋಗವಿಾವನಂತವಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ಕನ್ನೆವೇಟದಿಂ ಕೂರಿಸಿ ಕೂರ್ತ ವಿಟನ ಗುಣಮನಿಂತೆಂದಳ್

ಇನಿಯಂ ಕೂರ್ಮೆಯ ಕೂಟದೊಳ್ ಗುರು ಕಳಾಭಿಪ್ರಾಯದೊಳ್ ತಂದೆ ತಾಯ್
ತನುಸಂಸ್ಕಾರವಿಳಾಸದೊಳ್ ಸಖಿ ಸುಖಾಳಾಪಂಗಳೊಳ್ ಬಂಧು ತೊ ।
ಟ್ಟನೆ ಮುಟ್ಟಿರ್ದಡೆಯೊಳ್ ವಿಧಾತ್ರನೆನಗಿನ್ನೇಬೇಱು ಜನ್ಮಕ್ಕಮಾ
ತನೆ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯನಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತಿನಳಿನೀಹಂಸಂ ಸರೋಜೇಕ್ಷಣೇ ॥ ೪೭

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣ ಬೇಟಮೆಂಬುದು ಪರಭೃತದ ಸರದಂತೆ ಕೋಡಿನೊಳೆ ಮೆಱೆವುದದುಕಾರಣದಿಂ

1 ಜ. ಪುರುಳಿಗ.

ಇತ್ತೊಡೆ ಬೇಟವಿಾಯದೊಡೆ ಕಾಟಮದುಂ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣ ಬಾಳುಕಂ
[1] ಬೆತ್ತುವ ಬೇಟಮಂ ಸುಡು ಪರಾತಿಯ ನೋಂಪಿಯ ಗಂಡರೀವ ಕ।
ಟ್ಟಿತ್ತುರಿ ಕಪ್ಪುರಂ ತುಡುಗೆ ವಾರವದಂಬುಲಮುಚ್ಚವಾಸಿಗಂ
ಸುತ್ತುವ ಒಣ್ಣ ಸಣ್ಣಮಿವು ಬೇಟದ ಕೂಟದ ಸುಗ್ಗಿಯೆನ್ನಿರೇ ॥ ೪೮

ವ॥ ಆಮಾತಿಂಗನುಗತವಾಗಿ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಚತುರನಿತಂಬಿನಿಯಿಂತೆಂದಳ್

ಹರದನ ಬಡ್ಡಿಗೊಟ್ಟೊಡವೆ ರಾಜಕುಮಾರನ ತೇಜದೇಟ್ಟೆ ನಾ
ಣ್ಬುರುದಿನ ಚಿತ್ರವಿದ್ದೆ ಕವಿಪಂಡಿತರೋದುವ ಕೊಂಕು ಚೆನ್ನಪೊಂ।
ಗರ ಕುಡಿಮುಂಜೆಱಂಗು ನಿಡುಬಯ್ತಲೆ ಬಾರ್ತೆಯೆ ತೋರ್ಪರಂತವಂ
ಕರಹದ ಸೂಳೆ ಸುತ್ತುವಳೊ ಕುತ್ತುವಳೋ ಮನೆವಾರ್ತೆಗೀವಳೋ ॥ ೪೯

ವ॥ ಎಂದು ಗೊಟ್ಟಿಯ ಚತುರ ಚಾಟುವಚನಂಗಳನೆಲ್ಲರುಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಬರೆ ಮುಂದೊಂದು ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಮಣಿಮಂಟಪದುಪರಿಮತಳದ ಸಂಭೋಗ ಭವನದೊಳಗೆ

ಸವಿನಾಣ್ಗಾಣಿಸಿ ಒಯ್ಯ ಬಯ್ಗುಳನೆ ಬಾಯಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಲಲ್ಲೈಸಿ ಬೇ
ಡುವ ಬೇಡುತ್ತೊಡಗೂಡದೆಂದು ಕಡುಪಿಂದಂ ಪೊಯ್ವ ಪೊಯ್ದೊಟ್ಟು ಪೊ।
ಣ್ಮುವ ರೋಮಾಂಚದ ಸಾಲನೆತ್ತುವ ತವಿಲ್ತಾರ್ಕಂಡು ಹಮ್ಮೈಸಿ ಹಾ
ರವದಿಂದೆಚ್ಚಱುವಿಚ್ಚೆ ಪಚ್ಚೆನೆರೆದರ್ ತಮ್ಮಿಚ್ಚೆಯಿಂ ಕಾದಲರ್ ॥ ೫೦

ನೋಡುವ [2] ಕಣ್ಗೆ ಮೆಯ್ಸವಿಯುಮಾಡುವ ಕೂರುಗುರ್ಪೊಯ್ಮೆಯ್ಗಳಂ
ನೀಡುವ ಬಾಯ ಬಾಕುಳಕೆ ಪಲ್ಲಟಮಾಡುವ ಬಯ್ದ ಬಯ್ಗುಳಂ।
ಬೇಡುವ ಹೊಯ್ದ ಹೊಯ್ಗೆ ಪುಳಕಾವಳಿಮೂಡುವ ಗಂಡು ಹೆಣ್ತಡಂ
ಮಾಡುಗುಮಾಡೆ ಕೂಡೆ ಕಳೆಗೂಡುವಲಂಪಿನೊಳೊಲ್ದು ಕೂಡಿದರ್ ॥ ೫೧

ಒಡನೊಳಪೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಗೆ ಪುಳಕಂಗಳ ಕೀಲಮರ್ದಪ್ಪು ಕಾಳಸಂ
ಒಡೆದಿರೆ ಕಾಸಿ ಬೆಚ್ಚು ತೊಳೆದಂತೆ ಬೆಮರ್ ತಿಳಿದೇಟೆ ಪೀರ್ದು ಬಾ।

1 ಕ. ಬ್ತತಿದ. 2 ಕಣ್ಗಳಿಂಗೆ.

ಯ್ಬುಡಗಿದೊ [1] ಡಂಕಿನಂತೊಳಗೆ ಪೊಂಗಿದೊಡಂ [2] ಕಿರಿಪೊಲ್ತ್ರೋಪರಿಂ
ಪಡರ್ದ ರಥಾಂಗದೊಳ್ ಸಮನೆ ಸಂಪುಟದಿಂ ಸಮೆದಿರ್ದನಾರಿಯಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಆಗಳಾಬೆರಲ ಕೊರಲ ಸರದ ಸುತಿ ಕೂಡೆ ರತಿ ಪಾಡೆ ಬಾಜಿಸುವ ವೀಣೆಯಂತ ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಯನವಟಯ್ಸುವುದನಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ದು ವಿದೂಷಕಂ ವಿಟಕುಟಿಲದುಷ್ಟರೊಳೀಕಂದರ್ಪದುಂದುಭಿನಿನಾದಮಾದೂತಿಕರೆದೊಯ್ದಲರ ಬೊಜಂಗನಧ್ಯವಸಾಯಮೆಂದು ಪಚ್ಚೆನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಬಂದೊಂದು ಕುಸುಮ ಕೋದಂಡಮಂಡಪದ ಮುಂದೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ವಿಟಪೇಟಕದೊಳ್ ಕಾಮ ತತ್ವರಹಸ್ಯಮನೇನಾನುಮಂ ಕೇಳಲಕ್ಕುಮೆಂದು ನೆರವಿಯೊಳ್ ಬೆರಸಿರ್ಪನ ಮೊರ್ವಂ ತನ್ನಿನಿಯಳಳ್ಕಿರ್ದವೇಟಮಂ ನೆನೆದು ಕೆಳೆಯಂಗಿಂತೆಂದಂ

ಇರುಳಿನ ಪೊತ್ತದೊರ್ಮೆ ತಡೆದಾಂಬರುತೆನ್ನಯ ತಪ್ಪನಾಕೆಯೊಳ್
ನಿರವಿಸಿ ಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪೆಱಗುಗೆಯ್ಯೆ ಬಿಗುರ್ತು ಬೆಮರ್ತಳಲ್ದಿಳ ।
ಲ್ದುರಿದು ಕನಲ್ಕೆಯಿಂ ಕರಿದು ಕಾಡದೆ ಕಾದಳಟಲ್ಕೆ ಕಣ್ಣ ನೀ
ರ್ಬರಿವವೊಲಾಗಿ ಕಾಮರಸಸಮ್ಮನವಾಯ್ತು ರತಪ್ರಸಂಗದೊಳ್ ॥ ೫೩

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಂ ಗರವೇಟದ ಭೋಗಿಯಿಂತೆಂದಂ

ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಿಂದೊಡೆ ಬೇಟವೆತ್ತಣದೊ ಕಾಮಾಂಧರ್ಗೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಕ
ಟ್ಟಲೆರಂದಾವಣದೂಟದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಬುದೇ ಸನ್ಮಾನಮುಳ್ಳಾದೊಡಂ ।
ಕುಲಟಾನಾಯಕಿಯೊಳ್ ಕುಲಾಂಗನೆಯೊಳುಂಟಾ ಕಾಂತೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೂ
ರ್ತೊಲವಾಯ್ತುಂ [3] ದೊಡೆ ನಂಬಲಕ್ಕುಮಿದನಾರುಂ ನಚ್ಚರೇಮಚ್ಚರಿ ॥ ೫೪

ವ॥ ಆಮಾತಂ ಮಾಕೊಂಡು ಸೂಳೆಯ ತೋಳೆ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಬಳೆದ ಜಾಣನಿಂತೆಂದಂ

ಅವಿದಗ್ಧರ್ ಕಡುಲೋಭಿಗಳ್ ಕೆಲಬರೀಯಲ್ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ಕಾಱರೆಂ
ಬವರಿಂದಿಚ್ಚೆಯ ಮೆಚ್ಚು ಸಲ್ಬುಪಡೆ ಪುಂಟಿಲ್ಲೆನ್ನದಿರ್ ಮತ್ತಮಾ ।
ವ್ರ್ ವಿಲಾಸಂ ಸಲೆ ಸೂಳೆ ಕೂರಳೆ ವಿಟಂಗಂತಾದೊಡಂತಾಪುರೂ
ರವಸಂಗೂರ್ವಸಿ ಕೂರ್ತಪಳ್ ಪಣವಧೂಸ್ನೇಹವ್ಯಪೋಹಂಗಳಂ ॥ ೫೫

1 ಕ.ಪೊಡಂಕಿನಂತೊಳಗೆ. 2 ಗ. ಕ. ಕಿರಿಪಲ್ತು 3 ಬಾದು,

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಮೆಚ್ಚಱಿದೀಯಲುಂ ಪೊತ್ತಱಿದುಟಿಯಲುಂ ಬಲ್ಲ ಚದುರವಿಟನಿಂತೆಂದಂ

ಕುಡುವುದು ಕೂರ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನ್ನಿಪ ಸೂಳೆಗೇನನಾ
ದೊಡವಟಿನೇಹಮಂ ಮೆಱೆದು ಹೊಳ್ಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಪನೆಂಬ ಡಾಳೆಯಂ ।
ಸುಡುವುದು ಸುಟ್ಟು ತೂಱುವುದು ತೂಱಿದ ಬೂದಿಯು ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿ ಬೊ
ಟ್ಟಿಡುವುದು ಮಿಕ್ಕುದಂ ಕದಪಿ ಕುಂಟಣಿಗೀವುದು ತೀವಿ ಹಂಚಿನೊಳ್ ॥ ೫೬

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಬಸನದ ಮೆಚ್ಚು ಪೊಚ್ಚರಾದ ಇಚ್ಚೆಕಾಱನಿಂತೆಂದಂ

ನೆರೆ ಪರೆದೋಡೆ ಕೀಱು ಪೊಱಗಿಕ್ಕಿ ಜನಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ಬೀದಿಯೊಳ್
ನೆರೆಯೆ ಕುಕಿಲ್ದು ಕೂಕಿಱಿದು ಕೊಂಡೊಡ ಸಾವವೊಲಾರ್ದು ಕೂಡದೇ ।
ನರಸಿಯುದೊಂದು ಹಾದರವೊ ಜಕ್ಕಿಯರೂಟವೆ ಕೂಟದೇಟ್ಗೆಯೊಳ್
ಸುರುಕೆನಬಾರದೆಂಬ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗಳ ಕೂಟಮನಿಕ್ಕು ಕಿಚ್ಚಿನೊಳ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಬೇಟಮನೆ ಪಾಟಿಸಿ ಕೂಟದೊಳ್ ಸಂದ ರಸಿಕನಿಂತೆಂದಂ

ಸಿರಿ ಚೆಲ್ವಂ ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪು ಮಿಗೆ ಚೆಲ್ವಂ ರೂಪಿನೊಳ್ ಮತ್ತೆ ಮುಂ
ಬರೆಯಿಂ ಚೆಲ್ವನಿನಿತ್ತುಮೆಯ್ದೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಂ ಬೇಟದಿಂ ಬೇಟಮೊಂ ।
ಬರಸಂ ಮನ್ನಿಸಿದಂದನಾಯಕಮುಮೇಕಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾರೂಪುಮಾ
ಕರೆಯಂ ಬೇವಿನ ಸುಗ್ಗಿ ಪಾಟ್ಮನೆಯು ಚಿತ್ರಂ ಕಾಡ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಆ ಭಿನ್ನರುಚಿವಚನಂಗಳ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಬಂದು ಮುಂದೊಂದು ಸುರತಭವನದ ಪುರೋಭಾಗದೊಳ್ ತಣ್ಪುಂ ಕಂಪುಂ ಪೊಂಪುಳಿಯಾದ ಚಂಪಕದ ಚಂಪೆಯದೊಳಗೆ

ನವಸಂಧ್ಯಾಪ್ರಾಗನುಷ್ಠಾನದ ಪರಿ ಹೊಸತೆಂದಾಳಿಯರ್ ನಮ್ಮನೋಗು
ಟ್ಟುವ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆ ಯಾಮತ್ರಿತಯದ ಕಡೆಯಂ ಕಾಣಿಸಿತ್ತೆಂದು ರತ್ಯು ।

ತ್ಸವಮಂ ರತ್ಯಂತದೊಳ್ ನಿಚ್ಚಳಿಪಿನಿಯರ ಮೆಚ್ಚಿಂದಮಾಗಳ್ ವಿನೋದಾ
ದ ವಸಂತಂಗೀಗಳುಚ್ಚಾಟನಮನೆಸಗಿದತ್ತಾತ್ರಿಯಾಮಾವಿಹಾರಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಾಗರಕಂ ದೇಪರವಧರಿಸಿಮಿತ್ತಲ್

ತೀರ್ದುದು ಸುವರ್ಣಮುಡುಪನೊ
ಳಿರ್ದೊಡೆ ಪಡೆಪಾಗದೆಂದು ರವಿಯುಂ ಕರೆಯಲ್ ।
ಪೇೞ್ದಲರ ಧಾರೆವೃಟಿದವೊ
ಲಿರ್ದಪ[1] ನಿದೆ ಕಂದೆ ಪಡುವಗಡೆಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸಂ ಯಾಮಿನೀವಿರಾಮಸಮಯಮನುಪಲಕ್ಷಿಸಿ

ನಗರೀನಾಯಕ ನಾಯಿಕಾವದನವೃಂದಂ ಸುತ್ತಿ ಸೊಪ್ಪಾದ ಮೈ
ಲಗೆವೆಳ್ದಿಂಗಳ ಸೊಂಪ ಸ್ವೈರಿಸದವೊಲ್ ಭೋಂಕಲ್ ಮರಳ್ತಂದು ರಾ ।
ಜಗೃಹದ್ವಾರನಿವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸಖಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ಬೀಡ್ಕೊಟ್ಟು ಸೆ
ಜ್ಜೆಗೆ ವಂದಂ ಸ್ತಿಮಿತಾಗಮಂಕುಪಿತಕಾಂತಾಪಾಂಗಮಾಳಾಹತಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ಉದಿರ್ದೀಲೋಕವಿಯತ್ತಮಾಳದಲರ್ವೊಲ್ ನೀರೋಡಿ ಬಾಡಲ್ಕೆ ಬಂ
ದುದು ನಕ್ಷತ್ರದ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಟಿಯದೊಲ್ದಾನಂದದಿಂ ಪೀರ್ದು ತೀ ।
ವಿದ ಬೆಳ್ಳಂತಿಳಿದಿರೆ ಸಾರ್ಚಿದ ಚಕೋರೀಚಂದ್ರಿಕಾಪಾನಪಾ
ತ್ರದವೊಲ್ ಕಾಂತಿ ಕಟಲ್ದು ಸಾರ್ದನಪರಾಶಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂ ಚಂದ್ರಮಂ ॥ ೬೨

ಪಡುವಲ್ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳ್ವೆಳ
ಗೊಪರಿಸುವರುಣೋದಯಾಂಶು ಮೂಡಲ್ ಕೈಕೊಂ ।
ಡೆಡೆಯಣ ತಮಮೊಪ್ಪಿದುದಿರು
ಳುದುರಿತ ಕತ್ತಲೆಯ ಬಟಿಯ ಮಱಿಗಳಿವೆನಿಸಲ್ ॥? ೬೩

ಜಲಜಲಿಸುವ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್
ತೊಲಗಲೊಡಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಶಶಿಮಂಡಲದೊಳ್ ।

1 ಕ. ನಿರೆ ಕಂಡೆಪಡುವಕಡಲೊಳ್.

ಮೊಲನೆಡಪೆ ಹರಿಣನಡಿಗೆಡೆ
ಮೊಲಗತ್ತಲೆಯಾಯ್ತು ಯಾಮಿನೀವಿರಸನದೊಳ್ ॥ ೬೪

ಕಮಲಿನಿಗಂ ಕೋಕದ್ವಯ
ಸಮುದಯಕಂ ಕೆಟ್ಟರಳಿದರೆಂದಿನನೆ ಪಸಾ ।
ಯಮನಟ್ಟಿದಂತೆ ಮೆಱೆದುದು
ನಿಮಿರ್ವರುಣೋದಯದೊಳೆಸೆವ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೬೫

ಗಗನಸ್ತ್ರೀ ಕನಕಾದ್ರಿಪಶ್ಚಿಮದ ನ್ಯಾಡಂ ನೋಡಲುಂ ಪೋದಿರುಳ್
ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಂಗೆಡೆಗೊಟ್ಟಳಂತವನ ಪಾದಕ್ಕನ್ನ ಸೊಂಪೆಂದು ಕೈ ।
ಮುಗಿಯಲ್ ಮಾಡಿದಳಬ್ಜಿನೀಕುಲಮನೆಂದೇಂ ಕಾಯ್ದು ಕೆಂಪೇಱಿದಂ
ತೊಗೆದೊಪ್ಪಿರ್ದನೊ ಲೋಕಲೋಚನಚಯಶ್ರೇಯಸ್ಕರಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ೬೬

ತನುಲತೆ ಪೇಱಿ ಕಂಟಕಮನುಚ್ಚಲಿತಾನನಮುದ್ರೆ ಬಿಚ್ಚೆ ಸೋಂ
ಕಿನೊಳಳಿ ಬಾಳಿ ಸಂನಿಶಿಯೊಳಳ್ಳಿಱಿದುಳ್ಳೆಸಳ್ಗೊಂಕನೊಯ್ಯನೊ ।
ಯ್ಯನೆ ಕರದಿಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಮಕರಂದದ ಮುಂಬದನಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಪ
ದ್ಮಿನಿಯೊಳಿನಂ ಪ್ರವಾಸಪರಿಖೇದಮನಾಱಿಸಿದಂ ಪ್ರಭಾತದೊಳ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಅನಂತರಂ

ಪಾಡಟಿದಂತರಂಗವಿರಹವ್ಯಥೆಯಂ ಬರೆ ತೋಡುವಂತೆ ಬಾ
ಯ್ಗೂಡಿ ಪೊದಟ್ಟು ಕಣ್ಬನಿಯ ಮುಂಬದದಿಂ ಪೊನಲೊಳ್ ಮುಱುಂಕಿ ತೇಂ ।
ಕಾಡಿ ಕೊರಲ್ಪೊಣರ್ಚಿ ಪುಳಕಂ ನೆಗೆದಪ್ಪಿನ ಹಮ್ಮದಂಗಳಿಂ
ಕೂಡುವ ಗಗ್ಗರಿಕ್ಕೆ ಮೆಱೆದೊಂದಿ ನಿಮಿರ್ದುವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ್ ॥ ೬೮

ತನಿವಣ್ಣಂ ಪೊರೆಬಿಟ್ಟು ಕುತ್ತೆಸಟ್ಗ [1] ಳೊತ್ತಿಂದೋಡಿ ನಿಂದೂಡುವ
ಬ್ಜಿನಿಯೊಳ್ಗೀಸಗೆಯುಂಡು ಪಾಡುವಳಿಯಿಂ ಚಾಂಡಾಳಬಾಳಾಕಳ ।
ಧ್ವನಿಯೊಳ್ ಮಂದ್ರತೆಯಂ ತಗುಳ್ಚಿ ಕಿವಿಯೊಕ್ಕೀಸಂಗದಿಂ ಸೌಖ್ಯಸಾ
ಯನಿಕಂ ತಣನೆನಿಸಿತ್ತೊ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ ಸುಪ್ರಾತಗೀತಾನಿಲಂ ॥ ೬೯

1 ಕ. ಳೊಳ್ಪಂ.

ನವರೋಮಾಂಚದ ಕೀಲ್ ಸಡಿಲ್ದು ತೊಡೆ [1] ತೋಳ್ ಮ್ಯೆಯೆಲ್ಲಮೆಚ್ಚತ್ತು ಚಿ
ತ್ತವಧೂಬಾಲಮೃಣಾಳಬಾಹುಲತಿಕಾಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟರತ್ಯಂತಿಕೋ ।
ತ್ಸವಸಂಸ್ಕಾರಿಕಮಾಗೆ ಕಣ್ದೆಱೆದುವೊಂದೇಕಕ್ಷಣಂ ನಿಂದು ಪ್ರ್ಯೆ
ಸವಿದೆಟ್ಟಂ ಮಣಿಮಂಚತಲ್ಪತಲದಿಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೭೦

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತ ಸಂತಾನಾರಾಮ
ರಾಮಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಸದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣ
ಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿರುದ ಕವಿ
ಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅ ನಂ ತ ನಾ ಥ ಪು ರಾ ಣ ದೊ ಳ್
ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ
ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಕ. ತೊಡೆಯೊಳ್ಮೆಯ್.

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಮಣೀಕುಚಹಾರಂ
ಪೇರುರದೊಳ್ಕಣ್ಗೆ ನೀಡಿ ನಿಜರೋಚಿಃಕ ।
ಪೂರ್ರಮನುಪ್ಪವಡಿಸಿದಂ
ಕಾರಣಪುರುಷಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತುಪ್ಪವಡಿಸಿ ಪ್ರಭಾತಿಕಕ್ರಿಯಾಕರಣಪರಿಣತಾಂತಃಕರಣಂ ಕರಣತ್ರಯಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಗುರು ಪಂಚಕಪದಪ್ರಪಂಚಸಂಚಿತ ಸಪರ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಜಾತನಾಶ್ಚರ್ಯಗೀತಾತೋದ್ಯನೃತ್ಯಮಂಗಳಸಂಗೀತಪ್ರಚುರದರ್ಶಿತಪ್ರಭಾವಂ ಪ್ರಭಾವಭಾಸುರಭಕ್ತಿಭರನಮಿತನರೇಂದ್ರಸುರೇಂದ್ರಮಕುಟಮಣಿಕಿರಣಚಂದ್ರಚಕಿತಮೃಗೇಂದ್ರಪೀಠೋಪಕಂಠಾಶ್ಲಿಷ್ಟರಾಜ್ಯಗಾಮಣೀಯಭೋಗೋಪಭೋಗಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿನಿರ್ಪಲ್ಲಿ

ವಸುಧಾಮಂಡಳಮೆಯ್ದೆ ತೆತ್ತಿಸುವ ಚೈತ್ಯಂಗಳ್ಗೆ ದಾನಕ್ಕೆ ಪಾ
ತ್ರಸಮೂಹಂ ದಿಟಮೆಯ್ದೆಯ್ದೆದು ದಿಶಾಚಕ್ರಂ ನೃಪೇಂದ್ರಾಜ್ಞೆಗಾ ।
ಗಸಮುಂ ಲೋಕಮುಮೆಯ್ದೆದೀತನ ಯಶಶ್ರೀನರ್ತನಕ್ಕೆಂಬಿನಂ
[1] ಪಸರಂ ಬೆತ್ತುದು ಸಾರ್ವಭೌಮವಿಭವಂ ಭೂಪಾಲಸರ್ವಜ್ಞನಾ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿತ್ಯನಿರಂತರಸುಖಾನುಭವಭೋಗರಾಗಾವಿಳಾಸಪರಿಮಳಾಧಿವಾಸಿತಕುವಳಯಂ ಕುವಳಯದಳವಿಲೋಲಲೋಚನೆ [2] ಯಪ್ಪರತ್ನಮಾಳಾವಹಾಮಹಿಳೆಗೆ

ಉದಯಿಸಿ ರೂಪಲಕ್ಷಣವಿಳಾಸಗುಣಾವಳಿ ತನ್ನೊಳಚ್ಚನೊ
ತ್ತಿದುದೆನೆ ತೋರ್ಪಿನಂ ವಿಜಯನೆಂಬ ಕುಮಾರನ ಯೌವರಾಜ್ಯಸಂ ।

---

1 ಪೆಸರ. 2 ಯುರಪ್ಪ.

ಪದದೊಳಮಾಧಿರಾಜ್ಯನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಂ ಪಿತೃವೃದ್ಧರಾಜ್ಯಸಂ
ಪದದೊಳಮೊಪ್ಪಿದಂ ಸಿರಿಯ ಮುಪ್ಪುರಿವೊಲ್ಬುವನೈಕಭೂಷಣಂ ‖ ೩

ಜನದಿಂ ಮೌಕ್ತಿಕಮೌಳಿಯುಂ ದಿಗಧಿಪರ್ ಸಿಂದೂರಸೀಮಂತಮುಂ
ದೆಸೆವೆಂಡಿರ್ನಿಜತೇಜದಿಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ರಾಜನ್ವತೀನಾಮಮುಂ ।
ವಸುಧಾವಲ್ಲಭೆ ತಾಳ್ದೆ ತಾಳ್ದಿದನನಂತಂ ಸಾರಸಂಸಾರಸಂ
ತಸದಿಂದಂ ಪದಿನೈದು ಲಕ್ಕೆಬರಿಸಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ ‖ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಮಾದ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸಪ್ತಾಂಗಸಂಗತಿಯೊಳ್ ಹರ್ಷರಸಪುಳಕಸಸ್ಯಮನುತ್ಕರ್ಷಂಮಾಡಲುಂ ಕಾರುಣ್ಯಧಾರಾವರ್ಷಪುಣ್ಯಘನಾಘನಮನೋಲಗಿಸಿ ಘನತೆಗಾಲಂಬನಮಾಗಲವಸರಂಬಡೆದಂತೆ

ಒದವಿದ ಕಾರೊಳದ್ರಿಗಳ [1] ಬೇಗೆ ತೆರಲ್ದುದು [2] ದೆಡಹುಂಡನಾ
ದುದು ಬಿಸಿಲ್ಬೇಟ್ಗ ಕಟ್ಟಿದುದು ಸಂಬಳಮುಂ ಕಳಹಂಸಮಾಳೆ ಮೆ ।
ಟ್ಟಿದುದು ತುಡುಂಕಿ ಸೋಗೆ ಮೊಳೆಯೊಳ್ಮಿಡು [3] ಸುತ್ತಿದೆ ಮಿಂಚು ಕೆಚ್ಚಲೊ
ತ್ತಿದುದು ಪಯೋಧರಾವಳಿ ತಳರ್ನ್ನಡೆಯಿಟ್ಟುದು ಪಶ್ಚಿಮಾನಿಳಂ ‖ ೫

ಕೆಂಗೊನರ್ವೋಯ್ತು ಸಲ್ಲಕಿ ಕದಂಬಮುರಲ್ದುದು ಜಂಬು ದೋರೆವ
ಣ್ಣೊಂಗಲನಾಂತುದತ್ತ ಕತರಂ ಪರಲೊತ್ತಿದುದಿತ್ತ ಕೇತಕಂ ।
ಪೊಂಗಳಿಗಟ್ಟಿತೆಂದು ಪಲವೊಯ್ಯೆಯಿನೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಾದುವೆ
ತ್ತಂ ಗಿರಿಕುಂಜದೊಳ್ಕಣಿದು ಕೂಗುವ ಸೋಗೆಯ ಕಣ್ಣಪೀಲಿಗಳ್ ‖ ೬

ಅವನೀದೃಶ್ಯಾಂಜನಕ್ಷೇಪಣವಿಪುಳಕಪೋಲಂ ಶಿಖಂಡಿಸ್ಫುರತ್ತಾಂ
ಡವರಂಗಂ ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರೋದಯಮಮರಸರಿತ್ಪದ್ಮಪತ್ರೋದನೀಲೀ ।
ನಿವಹಂ ಪರ್ಜನ್ಯದೋಹಕ್ಷಮಬಹುಮಹಿಷೀಸಂಕುಲಂ ಯಾಮಿನೀಸಂ
ಭವಶುಂಭನ್ಮಂದಿರಂ ನಿಂದುದು ಪಿಕರುಚಿರೋತ್ತಾಳಮಂಭೋದಜಾಳಂ ‖ ೭

ಮೇಲಲೆವ ಮುಗಿಲ ಹೊದಳಿನ
ಮೂಲೆಗಳಂ ನೆಗೆದ ಕೊರಡು ಕೊಂಡವೊಲೆತ್ತಂ ।

1 ಬೇಗು. 2 ದೆಡವುಂ. 3 ತ್ತಿಳ....ಕೆಂಚಲೊ.

ಸಾಲಿಟ್ಟುವೆರಲ ವಟ್ಟೆಯೊ
ಳಾಲಿವರಲ್ಪೆರಸು ತೋ(ರವನಿ ಕೊಳಗ್ಗರೊಳ್ ॥ ೮

ಗಱಿಗಳ್ಮೆಳ್ಳಿಸೆ ಗೋಣ್ಮರಲ್ದು ಮಡಪಿಟ್ಟಂಬರ್ಚಿ ಚಂಚೂಪುಟಂ
ದೆಱೆದಳ್ಮೆತ್ತಿ ದಿವಾರ್ಣಱಿ ಪೀರ್ದು ನಭದೊಳ್ವ್ಯಾಧಾರೆಯಂತಿರೆ ವ್ಯೋ ।
ಮಱುಕಂಸೊರ್ಕಿನಳುರ್ಕ್ಕೆಗಾಲಿವರಲಂ ಪೊಯ್ದಣ್ಣೆಕಲ್ಲಾಡಲುಂ
ತಿಱಿಕಲ್ಲಾಡಲದೇಂ ತಗುಳ್ದುವೊ ಮನಸ್ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಚಾತಕಂ ॥ ೯

ಪೂತೆಱಗಲುಮುದಬಿಂದುಗೆ
ದಾತೆಱಗಲುಮಿಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗೋತೆಱಗಲುಮೇಂ ।
ಕೇತಕಮುಂ ಚಾತಕಮುಂ
ಪೋತಕಮುಂ ಕಾರ ಮುಗಿಲೊಳಡಹಡಿಸಿದುವೋ ॥ ೧೦

ನನೆಗೋಲ್ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಮದಾಳಿಕುಳಲೇಖಾಮೌರ್ವಿಯೆಂಬರ್ಮನೋ
ಜನಬಿಲ್ಲಂ ಪುಸಿಯಲ್ತು ಮಾಡುತಿದೆ ನಾನಾವರ್ಣದಿಂ ಮಿಟ್ತುವೆಂ ।
ದೆನಸುಂ ಬಾಯ್ಬಿಡೆ ಕಾಮುಕಾವಳಿ ಪಯೋಭೃತ್ಕೃಷ್ಣವಕ್ಷಸ್ಥಳೀ
ವನಮಾಲಾಮಯವೇಂ ಪೊದಟ್ದೆಸದುದೋ ಗೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನಂ ॥ ೧೧

ವಾಸವಚಾಪಮೆಂಬ ಮಣಿಮಂಟಪದೊಳ್ ಮೊಳಗೆಂಬ ವಾದ್ಯಮಂ
ಗೋಸನೆಮೇಘಮೆಂಬ ತೆರೆಯಿಂದೆ ತಟಿನ್ನಟಿ ಬಂದು ನಾಟ್ಯವಿ ।
ನ್ಯಾಸದೆ ಕೆಂಕಿ ನಿಂದು ಕುಸುಮಾಂಜಳಿಯಂ ಕುಡೆ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಂ
ಸೂಸಿದುವೆಂಬಿನಂ ಪರೆದುವಾಲಿವರಲ್ಗಳುಮಿಂದ್ರಗೋಪಮುಂ ॥ ೧೨

ಬಱಬಱನಾಗೆ ತಾಳಿಸಿದನುರ್ವರೆಯಂ ರವಿ ಸುಟ್ಟನೆಮ್ಮನಿಂ
ತಱಗುಲಿಯೆಂದು ವಾರಿದಕೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಹುಯ್ಯಲನಿಕ್ಕುವಂದದಿಂ ।
ಟಱಟಱಱೆ ಕುಱೆಕುಬೆಬೆ ಟ ಟ ಟಱಟ ವೆಂದು ಮೆತ್ತಲುಂ
ಕೆಱೆ ಕೆಱೆ ಬಾವಿ ಬಾವಿ ತೊಱೆಪೊರ್ದೆಱೆದಪ್ಪದೆ ದರ್ದುರವ್ರಜಂ ॥ ೧೩

ಹಿಮರೋಚಿಃಕಳಿಕಾಕದಂಬಕಮನಿಂಬಿಂ ತಿರ್ದಿ ಮೇಳೈಸಿ ಕುಂ
ಕುಮದಿಂ ಭಾವಿಸಿ ಚಂದನಾಂಬುಗಳ ನೀರಂ ಪೊಯ್ದು ಹಾರೀತರ ।

ತ್ನಮಯಿಾಶುಕ್ತಿಯೊಳೆತ್ತಿ ಬಯ್ತನಜನೆಂಬಂತಾಯ್ತು ಹೂತೆಸ್ಗೆಯೊಳ್
ಸುಮನಸ್ಸಾಯಕನಸ್ತ್ರಸೌರಭರಮಾಸಾಕೇತಕಂ ಕೇತಕಂ ॥ ೧೪

ಇನನಿದಿರೆಟ್ದಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ದನೊ ತಳ್ತ ಬಳ್ಳಿಮಿಂ
ಚಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದನೊ ಹೊಯ್ಯ್ವ ಸಿಡಿಲ್ಗೊಳಗಾಗಿ ನಿಂದನೋ ।
ಘನಜಳಧಾರೆಯಿಂ ಕರಗಿ ಹೋದನೊ ತನ್ನನೆ ಕಾಣೆನೆಂದು ಪ
ದ್ಮಿನಿ ನಲವಾಡಿದಳ್ ಮಧುಕರಧ್ವನಿಯಿಂ ಪಲವಾಗಿ ಬಾಡಿದಳ್ ॥ ೧೫

ಬಿರಿಮುಗುಳಾದ ಜಾದಿಯೊಳಲುಂಬಿ ಮುಸುಂಬನರಲ್ದ ಮೊಲ್ಲೆಗಂ
ಮುರಿದು ಕರ್ದಂಕಿ ಸೋಂಕಿ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಗೆಯುಳ್ಳೆಸಳಂ ಕದಂಬಕೇ ।
ಸರಮನೆಱಂಕೆಯಿಂ ಕೆದಱಿ ಲೋಧ್ರಲತಾಂತದ ಬಂಡನುಂಡು ಗಾ
ವರಿಸಿದುವಾದಮುಗ್ಗಲಿಸಿ ಕೇದಗೆಯೊಳ್ ಮದಭೃಂಗಮಾಳೆಗಳ್ ॥ ೧೬

(ಲಲಿತ ರಗಳೆ)

ಅಂತು ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಿಳೆಯೆ ಕಣ್ದೆಱೆದಂತೆ ।
ಮಣಿಬೀಡು ರಜ ಧರಣಿಯೊಳ್ನೆಗೆದುವೋರಂತೆ ॥

ಕಲ್ಲ ಪೊಗರೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ್ ।
ತಾಮೆನಿಸಿ ಪರ್ಬಿದುವು ಪೆರ್ಜೇನ ಪುಟ್ಟುಗಳ್ ॥

ತರದೆ ಪಾಱಿದುವು ಬೆಳ್ವಕ್ಕಿ ನೂಲ್ದೆಗೆದಂತೆ ।
ನೆರೆದ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಗೆ ಬಿಳಿಯುದಿರು ಬಿಗಿದಂತೆ ॥

ಕರಡಿ ಕೈಯಿಟ್ಟೆಡೆದು ತಿನಲೆ ವಲ್ಮೀಕಮಂ ।
ಕೈಯಿಟ್ಟು ಬರೆದೆಗೆದು ದೋಱಲೆಯನನೆಕಮಂ ॥

ಭೋರೆಂದು ಕೊಳುವ ಪೆರ್ಮಟೆಗೆ ಕರಿ ಕರಿಣಿಯಂ ।
ತನ್ನಪೀಯುಥವಣಿಯೊಳಿಕ್ಕಿತ್ತು ಕರಿಣಿಯಂ ॥

ಚಿಕ್ಕವಂ ಮೋಲ್ಯೆಡೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಪಿಡಿದುದು ಮತ್ತೆ ।
ಪುಲ್ಲೆಗಳ ಪಿಂಡೊಡೆಯದೊಡನೆ ಮೆಯ್ವಿದಿರುತ್ತೆ ॥

ವಿಕಿಯೊಳಗೆ ಗೋಣ್ಕುಸಿದು ಕುಸಿದು ಬಾಲಮನುಡುಗಿ ।
ಕುತ್ತುಱೊತ್ತಂ ಪಿಡಿದು ಪಿಡಿದುವಿನಿಸಂ ನಡುಗಿ ॥

ನೆರೆದಿಳೆಯುಱುಕುಂಬೆನ್ನನಿಟಿಯಲೊಲ್ಲದೆ ಹರಿಣ ।
ನಿರ್ದುಱದು ಸಿಡಿಲ್ಗೆ ಬಿಟ್ದಪುದೆಂದು ನಿಜಹರಿಣಿ ॥

ಸಿಡಿಲ ದನಿಗಗಿದು ಶಬರನನಪ್ಪಿದಳ್ ಶಬರಿ ।
ಬೆಂಬಿಡಿದು ಸೋಗೆನವಿಲೊಳ್ ಸೆಣಸುತಿರೆ ಕಬರಿ ॥

ಬಸಿಱನಪ್ಪಿದ ಮಱಿಗಳಂ ಹೊತ್ತು ಸಾಲ್ಗೊಂಡು ।
ಮರದ ಪೋಟಲ್ಗೆ ಸಾರ್ದುವು ಕೋಡಗಗದ ಹಿಂಡು ॥

ಪೊಕ್ಕು ಕುಕ್ಕುಱಿಸಿ ಜೋಂಪಿಸಿ ಕಲ್ಲ ಪೊಗರೊಳಂ ।
ನೆಮ್ಮಿ ಪುಲಿ ಸಪುಱಿಡುವು ಕಟವಾಯ ಸವಿಗಳಂ ॥

ತೊರೆದುಗುವ ತೋರವೊಲೆಗಳನುಂಡು ಕಱು ಪಿಂಗೆ
ಪಾಲಧಾರೆಗಳೊಕ್ಕು ನೊರೆಯ ಪಿಂಡಲು ಪೊಂಗೆ ॥

ಬೆನ್ನಮೇಲಣ ಪನಿಯೊಳುಣ್ಮಿ ನೆಗೆತರವೆರ್ಮೆ ।
ಕೋಡೆಕೊಂಡುವು ಮಿಕ್ಕನಿಱುವುತುಂ ಕಾಡೆರ್ಮೆ ॥

ಪಸಲೆಯೊಳ್ಪಸುರೇಱೆ ಪರಪಿನೊಳ್ಪೊರೆಯೆಱೆ ।
ಗಿಡುಗಳೊಳ್ ದನಿದೊಱೆ ಗೊಡಲೆಯೊಳ್ನೊರೆವೇಱೆ ॥

ನಿಱುನಿಱುದು ತೆರೆಯಿಱುದು ಕಿಱುಮಟಲ ದಿಣ್ಣೆಯೊಳ್ ।
ಪರಿಪ ಟರಿವೊನಲೆಸೆದುವೋರೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ॥

ನೆಲವುತ್ತಿನೊಳ್ಪೊನಲು ಪುಗೆ ಪಾವು ಪೊಱಮಟ್ಟು ।
ಪೆಡೆಗಳಂ ಕೊಡೆಗಳಂತೆತ್ತಿದುವು ಕಡೆಪಟ್ಟು ॥

ವಾಹಿನೀತೀರಮಂ ಮೀಂಗಳಿದಿರೇಱಿದುವು ।
ಪುಗುವ ಕಾಟ್ಪೂರಮಂ ತದುದೀಪ್ತಿಯಂದದಿಂ ॥

ಮೆಱೆವ ಮೇಷಾಂಗಮಂ ನಲ್ಲರ್ಗೆ ರಾಗಮಂ ।
ಸುರತಸುಖಭೋಗಮಂ ವಿರಹಿಗುಬ್ಬೇಗಮಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ವರ್ಷಾಗಮದೊಳಕಾಲಕನಕಧಾರಾವರ್ಷವರ್ಷಧರ್ರ ಪರ್ವತಸ್ತ್ರೋವಾಭಿರಾಮ ರತ್ನಪ್ರಸಾದ ಶಿಖರ ನಿರ್ಯೂಹಪರ್ಯ್ಯಂಕಮಂಡಳದೊಳಿರ್ದ ಪರಿಮುಗಿಲ ಪಾಱುವ ಬಳಾಕದ ಸುರಿವ ಕರಕದ ಸೂಸುವ ತಂದಲ ಸುಟಿವ ತಂಬೆಲರ ಸುತ್ತುವ ಚಾದಗೆಯ ಬಿತ್ತರಂಬಡೆದ ವಿಯತ್ತಳಮೆಂಬ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಗಗನೀ ಚಿತ್ರಿಕೆ ಬಾಲಭಾನುಕರಮಂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ತೊಯ್ದಿಟ್ಟ ಬ
ಟ್ಟಿಗೆಯಿಂ ಕಜ್ಜಳಸಜ್ಜಿತಾಬ್ಧಿಫಳಕಪ್ರಾಗ್ಭಾಗದೊಳ್ ದಿಟ್ಟಿಗಂ ।
ಬಗೆಗಂಕೌತುಕಮಪ್ಪಿನಂ ಬರೆವೆವೊಲ್ಚೆಲ್ವಾದುದಂ ನೋಡಿದಂ
ಜಗದೀಶಂ ನವನಾಗಬಂಧಘಟನಾಸೌಧಾಮಿಕಾಧಾಮಮಂ ॥ ೧೭

ನೋಡಿದ ಕಣ್ಗಳ್ ತುಱುಗೆಮೆ
ಗೂಡದ ಮುಂ ಪರೆದು ಪೋಣ್ದು ಸೊಂಕಿದ ನಭಮು ।
ಳ್ಳಾಡಿಸಿದುದು ಮಸ್ತಕಮಂ
ಮಾಡಿಸಿದುದು ದೇವನಂಗುಳಿಚ್ಛೋಟನಮಂ ॥ ೧೮

(ಪೃಥ್ವೀ)

ಇದೇಂ ಭ್ರಮೆಯೊ ಮಾನವರ್ಗಮುಮ ಜೀವನಂ ಜೀವನ
ಪ್ರದಕ್ಕೆ ದೊರೆ ಜವ್ವನಂ ದಿವಿಜಚಾಪದಿಂ ಚಾಪಳಂ ।
ಪೊದಟ್ಟ ಸಿರಿಯೆಂಬುದಿಂತೊಗೆದ ಮಿಂಚುವೋದಂಚೆಯೊ
ಳ್ಸದೃಕ್ಷಮೆನಲೊಲ್ಲರೀ ಭವದೊಳುಂಡೊಡಂ ಕಂಡೊಡಂ ॥ ೧೯

ಘನರುಚಿಯೆಂದೊಡಂ ಸುರಶರಾಸನಮೆಂದೊಡಮಬ್ಜಪತ್ರಜೀ
ವನಕಣಮೆಂದೊಡಂ ಹೊನಲ ಬುದ್ಬುದಮೆಂದೊಡಮೆಯ್ದೆ ತೋರ್ಪ ಮಿಂ ।
ಚಿನ ಪೊಳಪೆಂದೊಡಂ ಜಲಧರೋಪಲವರ್ತುಲಮೆಂದೊಡಂ ಜಡಾ
ತ್ಮನುಮಱಿದಿಕ್ಕಿ ಮಾನಸರ ಮಾನಸವಾಳ್ಗಭಿಧಾನಮೆನ್ನಿರೇ ॥ ೨೦

ಮಱೆಯಂ ಕಾಲನಿದೇಕೆ ಮೈಮಱವಿರೆಂದೂರ್ದಂಗುರಂ ಪೊಯ್ವವೋ
ಲ್ಪಱೆ ಪೊಯ್ದತ್ತುವ ಬಂಧುವರ್ಗಶಬವಮಂ ಕಂಡುಂ ಕೇಳ್ದುಂತಿಸರ್ ।
ಮಱೆವೆಯ್ದಂ ಪಲವಾದ ಪೋದ ಭವಮಂ ಜಾತಿಸ್ಮರರ್ಕಂಡೊಡಂ
ಮಱೆದಿರ್ಪರ್ಗಡ ಕಾಣದರ್ಕಟಿವರೇ ವ್ಯಾಮೋಹಬಂಧಂಗಳಂ ॥ ೨೧

ಊಡಿದೊಡುಡಿಸಿದೊಡಂ ಕೊಂ
ಡಾಡಿದೊಡಂ ಮತ್ತಮಟಿವ ತನು ಉಟಿದಪುದೇ ।
ಕೋಡಗದ ಕೆಯ್ಯ ಮಾಲೆಗೆ
ಬಾಡಿರ್ಪುದೆಂದು ಬಱಿದೆ ನೀರ್ದಳಿವಂದಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್ ಬಗೆದು ಶರೀರಭೋಗನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ಸಭಾಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ವಿಜಯಕುಮಾರನೊಳ್ನಿಲಿಸುವ ಒಗೆಯಿಂ ಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತಾಂತರ್ವಂಶಿಕಾದಿಪರಿಜನವನಿತುಮಂ ಬರಿಸಲೊಡಂ

ಜನಕಂ ಶ್ರೀಸಿಂಹಸೇನಂ ನಿಜಜನನಿ ಜಯಶ್ಯಾಮೆ ಒಂಧುಪ್ರತಾನಂ
ತನುಜಾತರ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ಮಂಡಳಿಕಮಕುಟಬದ್ಧರ್ಕಳೆಂದೆಲ್ಲರುಂ ಬಂ ।
ದು ನಿಜಶ್ರೀಪಾದಪೀಠಾಂತದೊಳಿರೆ ಹೃದಯೋದ್ಯೋಗಮಂ ಪೇೞ್ದು ಕಾರು
ಣ್ಯನಿದಾನಂ ಪುಣ್ಯಸಿಂಧುಪ್ಲವಮೊಗೆತರೆ ದಂತಾಂಶುವಿಂತೆಂದನಾಗಳ್ ॥ ೨೩

ಕೇಳಿರೆ ಭವಜಳನಿಧಿಕ
ಲ್ಲೋಳಾವಳಿಯೊಳಗೆ ಮೂಡಿಯುಂ ಮುೞುಗಿಯುಮಾ ।
ವೇಳಂ ಧರ್ಮಬಹಿತ್ರನಿ
ರಾಳಂಬಂ ಕುದಿವುದಕಟ ಜಡಜನಮನಿತುಂ ॥ ೨೪

ಆವೆಡೆಯೊಳುಮಿಲ್ಲ ಸುಖಂ
ಕೈವಲ್ಯದೊಳಲ್ಲದನ್ನೆಗಂ ದೇಹಿಗಳಂ ॥
ತೀವುವ ಕೆಡಹುವ ಯಂತ್ರಪು
ಟಾವಳಿಗಳ ಹೊರಳೆಯಂತೆ ವಿಧಿ ತಿರಿಗಿಸುಗುಂ ॥ ೨೫

ಕ್ರಮದಿಂದುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮವಿಧಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಭೋ
ಗಮನುಣ್ಬಾರ್ಯರ ಬಾಳ್ಕೆ ಪಲ್ಯಗಣನಂ ಪಲ್ಯೋಪಮಂ ಸಾಗರೋ ।
ಪಮಿತಂ ಜ್ಯೋತಿರನಂತಕಲ್ಪಜರೊಳಾಯುಃ ಪಿಂಡಮೆಂಬಾಗಳ
ಯ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ್ಕಳ ಜಾತಿಮೃತ್ಯುಸಮಯಂ ಪೋಲೆಕ್ಕಿಸಲ್ಕಕ್ಕುದೇ ॥ ೨೬

ವ॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅದನೇಗಲ್ದಪಿರಣ್ಣ ನಾರಕರನಂತಾನಂತದುಃಖಂಗಳೊಳ್
ಕುದಿಯುತ್ತಿರ್ಪ ದುರಂತದುಸ್ಥಿತಿಗಳಂ ಪೇಳ್ವಂಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಳೆಡೆ ಪೇ ।
ಳ್ವುದು ಕೇಳ್ವಂಗಣವೆತ್ತಿ ತುತ್ತನಿಟಿಪಲ್ಕೆಯ್ವಾರದಮಮ್ಮ ಕ
ರ್ಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೆ ದೇಹಿಗೆಯ್ದಿಸುವುದುಂತಾನಾರಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ॥ ೨೭

ಓಳಿಯಿನಿರ್ದುದೇೞು ನರಕಂಗಳೊಳಗ್ರಿಮರತ್ನಶರ್ಕರಾ
ವಾಳುಕಪಂಕಧೂಮರುಚಿ ನಾಲ್ಕೆಡೆಯೊಳ್ಕರನಿತ್ತು ಸೀಸಕು ।
ತ್ಕೀಳಮೆನಿಪ್ಪಘರ್ಮಮುಟಿದಿರ್ದ ಸಮೇತತಮಸ್ತಮಃ ಪ್ರಭಾ
ಭೀಳಮಹಾತಮಃ ಪ್ರಭೆಯೊಳಾರಸಮಂ ಒಲಿವಂತು ಶೀತಳಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ

ಕಾಗೆಯ ಗೂಗೆಯೊಟ್ಟೆಯ ಸೃಗಾಲದ ಕತ್ತೆಯ ಬಾಯ್ಗಳಂತೆ ಮೆ
ಯ್ಯೋಗಡಿಪಂತು ಪೆರ್ವಡುಕೆನಾತದ ಯೋನಿಮುಖಂಗಳಿಂದೆ ಬಿ ।
ಟ್ಟಾಗಳನೇಕಶಸ್ತ್ರಮುಖದಿಂ ತನುಜಾಳತಿಯೋದನೋವಿನೊಳ್
ಕೂಗಿಡೆ ಭವ್ಯನಾರಕರನೋವದೆ ಕಂಡು ಪುರಾಣನಾರಕರ್ ॥ ೨೯

ಮೃಗಮಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ ಕು
ನ್ನಿಗಳಂತಿರೆ ಗೂಗೆಯಂ ಕರಂ ಮುಸುಱುವ ಕಾ ।
ಗೆಗಳಂತಿರೆ ತಗೆಯುತ್ತುಂ
ಬಿಗಿಯುತ್ತುಂ ಬಯ್ದು ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತುಂ ಸುತ್ತಂ ॥ ೩೦

ಪಿಡಿವರ್ಕಟ್ಟುವರಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುವರೊಱಲ್ವಂ ತುದುರ್ವರ್ಗುರ್ದುರ್ವರ್
ಸುಡುವರ್ ಸುಂಟಗೆಕಾಸುವಬ್ಬರಿಯ ಬಾಡಂ ತೋಡುವರ್ಕೊರ್ಯ್ದು ಬಿ ।

ನ್ನೆಡೆಯಿಂದಂ ತದನುಚರ್ವಸರ್ಗಮನೆ ಸೀಳ್ವೀಕರ್ಗತ್ತು ವರ್ ನೆತ್ತರಂ
ಕುಡಿವರ್ ಕೋಪದೊಳೆಯ್ದೆ ರೂಪಿಡೆ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನ [1] ಮಾವೈರದಿಂ ॥ ೩೧

ಕೊಯ್ಯೆ ಪೊರಳ್ಚಿ ಕುತ್ತೆ ಕೊಱೆದಿಕ್ಕಿ ತಡಂಗಡಿದೊಟ್ಟೆ ನೆತ್ತಿಯಂ
ಪೊಯ್ಯೆ ಬೞಲ್ದು ವೈತರಣಿಯಂ ಪುಗೆ ಕಾಯ್ದು ಱಲೋಹವಾರಿ ಚುಂ
ಚುಯ್ಯೆನೆ ಸುಟ್ಟು ಹುಣ್ಣರಳೆ ಮೆಯ್ಯನಿತುಂಬಗಿಯಾಗಿ ಬಾಯ್ಗಳಿಂ
ಹುಯ್ಯಲನಿಕ್ಕುವಂ ಕೊಳಱ ಕೊಳ್ಗ ದಿವುಳ್ಗ ದಿಗೊಂಡು ಮಂಗ್ಗು ವರ್ ॥ ೩೨

ಪೊಸಸುಣ್ಣ ಸೂಡು ಬಾಡಿರೆ
ಬಸಮಱಿದು ಬೞಲ್ದು ನೆೞಲ ಕಳವಳದಿಂ ಪೊ ।
ಕ್ಕಸಿಪತ್ರವನದ ಕೂರಲೆ
ಕುಸುಮದ ಕೊನೆ ಕೊಯ್ದು ಕೊಱೆದು ಕುಱಿದಱಿಯಪ್ಪರ್ ॥ ೩೩

ಅಱನಂ ಮಱೆದಾಚಾರಮ
ನುಱದೊಲ್ದಂತೆಸಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರೆ ನರಕದೊಳಿಂದಿಱ ।
ದಿಱದಿಱದು ಸುಡುವ ತೆಱದಿಂ
ದಱಿಪುವುದು ಭವಂಗಳಂ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಆ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂ ಜಾತಮಾದ ಪರಸ್ಪರೋದೀರಿತ ವೈರಂಗಳೊಳ್ಚಂಡಕೋಪಮರ್ಗಟ್ಟಿ ದಂಡಖಂಡನಂಗಳಲ್ಲದೆಯುಂ ಕರಾಳರಪ್ಪ ತಳ್ತಱರೂಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರ್ಪಿಡಿದು

ತನಿಗಳ್ಪ ತಪಕಿಗಂ ಬಾ
ಡಿನ ಬಾಕುಳನೀತನೆಂದು ಲೋಹದ ರಸಮಂ ।
ತನು ಕುಡಿಯೆ ಕುಡಿಯೆಪರ್ಕ
ಲ್ಲನೆ ಕಾಸಿದ ಕೆಂಡಮಂ ಮೊಗಂಗಿಡಿಗಿಡಿವರ್ ॥ ೩೫

ಪುಸಿನುಡಿವಂಗೆ ಬಾಯ್ನಿನಗಮೆಯ್ದದುನಾಲಗೆಯೊಂದು ಸಾಲದೆಂ
ದೆಸಱೆಸಱಾಗಿ ಸೀೞ್ದು ನಿಡುನಾಲಗೆಯಂ ಕಟದೆಲ್ವು ಸೀಱೆ ಸೀ ।

1 ಕ. ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ.

ಟಿಸಿ ಕಟುವಾಯ್ಗಳಂ ಹುಸಿಯೊಳಾದ ಫಳಂ ಸವಿನೋಡಿದೆಂದು ಗಾ
ತ್ರಿಸುವರನೇಕರೂಕ್ಷವಿಷತಿಕ್ತಕಠೋರಮೆನಿಪ್ಪ ಖಾರಮಂ ॥ ೩೬

ಕರೆದಪಳೆಂದೊಡಾ ಸುಳಿದಳೆಂದೊಡೆ ಮಾಲೆಯನಿತ್ತಳೆಂದೊಡಾ
ಸರಿಸದೆ ಬಾಯ ತಂಬುಲಮನಟ್ಟಿದಳೆಂದೊಡೆ ಮೆಲ್ಪ ಬಾಯ್ಗಳು ।
ಬ್ಬರಿಸುವ ಮೂಗಿನೊಳ್ಪರೆವ ಕಣ್ಗಳೊಳಾಲಿಪ ಕರ್ಣದೊಳ್ತಗು
ಳ್ದುರಿಪುವಯ ಶ್ಶಲಾಕೆಯನೆ ತೆತ್ತಿಸುವರ್ ಪರವೆಣ್ಗೆ ಕೂರ್ಪರಂ ॥ ೩೭

ನೇರಿದುವಿವೆ ಒಟ್ಟಿದುವಿವೆ
ತೋರಿದುವಿವೆ ಚಕ್ಕನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಗೆಂದಿಱಿವರ್ ।
ಜಾರೆಯರ ಮೊಲೆಗೆ ಕೂರ್ಪರ
ಪೇರುರದೊಳ್ಕನಲೆಕಾಯ್ದ ಲೋಹದ ಗುಂಡಂ ॥ ೩೮

ಕಡಿದೊಡೆ ಕೋದೊಡೆ ಸೀಳ್ದೊಡೆ
ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆ ಬಿಸುಟ್ಟೊಡುರುಪಿ ಸುಟ್ಟೊಡೆ ಹಳೆಯಂ ।
ತೊಡಲಿರ್ಪುದು ವಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂ
ಸುಡು ಸುಡು ನಾರಕರ ನವೆವ ಸವೆಯದ ಸಾವಂ ॥ ೩೯

ಒಂದಕ್ಕೊಂದಿರ್ಪುಡಿಯೆನೆ
ಸಂದೇಱುಂ ನರಕದವರ್ಗಳೊಡಲುನ್ನತಿಯಂ ॥
ಬೆಂದಾಯುಷ್ಯಮುಮಧಿಕಂ
ಕುಂದದ ಕೋಟಲೆಯ ಕುದಿಪಮವರ್ಗೆನಿವಿರಿದೊ ॥ ೪೦

ತವದಾಯುಷ್ಯಮುಮೇಳ್ಗೆಗುಂದದೊಡಲುಂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಕೂ
ಡುವಿನಂ ಕೋಟಲೆ ಕೋಟಿ ಕೂಡೆ ಸಹಜಂ ಶಾರೀರಜಂ ಮಾನಸೋ ।
ದ್ಭವವಾಗಂತುಕಮುಗ್ರರಾಕ್ಷಸಕೃತಂ ತಾನೆಂಬ ದುಃಖಾಗ್ನಿ ಪಂ
ಚವಿಧಂ ಪಂಚತೆ ಮುಟ್ಟಿ ಪಂಚುಪಱಿಮಾಟ್ಕುಂ ನಾರಕಾನೀಕಮಂ ॥ ೪೧

ನರಕಂಗಾಣದ ಕಣ್ಗಳತ್ತಣದು ಘೋರಾಕಾರದುರ್ವಾರದು
ಸ್ತರದುಃಖಾಕರಮೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಲೇಕೀಲೋಕದೊಳ್ನೀವೆ ಹೇ ।

ಟಿರೆ ಕುತ್ತಂ ಪಗೆ ಮುಚ್ಚು ನಿರ್ಧನತೆ ದೈನ್ಯಂ ಯಾಚ್ಞೆ ಭೂಪಾಲ ತ
ಸ್ಕರದಾಯಾದವಿಷಾಗ್ನಿಬಾಧೆಯಿವು ಕೇಳೀನಾರಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ॥ ೪೨

ಬೇಡರ ಕೋಲ್ಗೆ ವಾಗುರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಕೆ ಕೂಳಿಗೆರಲ್ದ ನಾಯಕೂ
ರ್ದಾಡೆಗೆ ನೇಣ್ಗೆ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಗಂಕುಶಕಕಿಚ್ಚೊಳಗಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಿದರ್ ।
ಬಾಡಿಸುವೆಱಬಾಡಿಸುವ ಹೇಱುವ ಕಟ್ಟುವಕುಟ್ಟುವಾವಗಂ
ಹೂಡುವ ದುಃಖದಿಂ ತಿರಿಕಜಾತಿಯ ಕೋಟಲೆ ಕುಂದದೊರ್ಮೆಯುಂ ॥ ೪೩

ಇದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಚತುರ್ಗತಿಭ್ರಮಣಮಿಂತೀಭ್ರಾಂತಿಗಂ ಕರ್ತುವಾ
ವುದು ಕರ್ಮಂ ಬಟಿಸಲ್ಕೆ ಕರ್ಮರಿಪುವಂ ಗೆಲ್ವೊಂದು ಬಲ್ಗೈದುವಾ ।
ವುದೊ ಸದ್ದರ್ಶನದೀಕ್ಷೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಂ ಕೈವಲ್ಯಮಿಂ ಪೇಟಿದಾ
ವುದುವಿಲ್ಲೆಂದನಿದಂ ವಿನೇಯಜನಚಿತ್ತಾಂಭೋಜನೀಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ೪೪

ತಡೆಯದು ಜವ್ವನಂ ಪದವಿ ನಿಲ್ಲದು ಕೊಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಕುತ್ತವೋ
ಗಡಿಸದೊಡಂ ಕಿಡಲ್ಪರಸಿ ಪುಟ್ಟಿದುದೆಂದಱಿದೀಪ್ರಪಂಚಮಂ ।
ಬಿಡುವ ಮುನೀಷೆಯುಂ ಕೆಡದ ನಿತ್ಯಸುಖಂ ಬಿಡದಾರ್ಗದೇಂ
ಕಿಡುವುದೆ ಕೆಟ್ಟುಪೋಗಿ ಕಿಡದಂತುಟು ಬರ್ಪೊಡೆ ಲಾಭಮೆನ್ನಿರೇ ॥ ೪೫

ಇಂತಿರೆ ಬೆಸಸಿದ ದಿವ್ಯೋ
ದಂತಾಮೃತವರ್ಷಮೆಸಗೆ ಹರ್ಷಮನವನೀ ।
ಕಾಂತನನಂತರನಂತಂ
ಗಿಂತೆಂದರ್ ವಿನಯವಿನಮಿತೋಜ್ಜ್ವಲಮುಕುಟರ್ ॥ ೪೬

ಪರುಷಮೆ ಮುಟ್ಟೆ ಕರ್ಬುನಮೆ ನಿನ್ನ ಪದಾಂಬುಜಸೇವಕರ್ಗೆ ನಂ
ಸರಣಿಪೋತಮೇಂ ಬಳಿಕದೇವರ ದೇವರಲೋಕಮೆಮ್ಮನಿಂ ।
ತೀರಿಸದೆ ಬರ್ಪುದೆಂದೆಮಗೆ ನೀಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೃಪಾ
ಪರ ಪರಮಾರ್ಥವೇದವಿದ ವೇದವಿದ ಧ್ಯವಸಾಯತತ್ಪರಾ ॥ ೪೭

ಪೃಥುಹೃದಯರ್ ಸಾಸಿರ್ವರ್
ಪೃಥಿವೀಶರ್ ಬಗೆದರಿಂತು ನುಡಿದಘಸಂಘೋ ।

ನ್ನಥತೆಗೆ ಯಥಾ ರಾಜಾ
ತಥಾ ಪ್ರಜಾ ಯೆಂಬಿನಂ ಸಭಾಜನಮನಿತುಂ ॥ ೪೮

ಹೃದಯನಿಮಿತ್ತಮಿತ್ರವನಿತಾಸುತಬಂಧುಸಮೂಹ ನಮ್ಮನ
ಭ್ಯುದಯಸುಖೋಚ್ಚಳತ್ಪುಳಕಸಂಕುಳವರ್ಮ ಮದೀಶ ದಿವ್ಯವಾ ।
ಗ್ವಿದಿತಸುಧರ್ಮ ಮಾಸಭೆಯೊಳಿಂದು ವಿರಕ್ತನೃಪಾಳಜಾಳಮಿ
ರ್ದುದು ತೆಗೆಯಾಳನಾಯ್ದು ತೆಗೆದಂತೆ ಕೊಳಲ್ಕಪವರ್ಗದುರ್ಗಮಂ ॥ ೪೯

ಪರಿಷನ್ಮಂಡಲಮಿಂತನಂತಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಪ್ರಬುದ್ಧಪ್ರಮೋ
ದರಸಾವೇಷದಿನಿಂದುದಾಸಮಯದೊಳ್ಸಾರಸ್ವತಾದಿತ್ಯವ ।
ಹ್ನ್ಯರುಣಪ್ರಸ್ಫುಟಗರ್ದತೋಯತುಷಿತಾವ್ಯಾಬಾಧಕಾರಿಷ್ಟರೆ
ಣ್ಬರುಮೆಟ್ತಂದರಮರ್ತ್ಯಲೋಕಮುನಿಮುಖ್ಯಬ್ರಹ್ಮಕಳ್ಪಾಗ್ರದಿಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಬಂದುಸಮುಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ನಿಂದು

ಅವರಭವನಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ಸೂ
ಸುವ ಮಂದಾರಪ್ರಸೂನದೊಳ್ಪಾಯ್ದುವು ಮು ।
ನ್ನವನತಮಕುಟಮಣಿಪ್ರಭೆ
ನವರತ್ನದ ತುಂಬಿವಿಂಡು ಮಂಡಳಿಸಿದವೊಲ್ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತು ವಿನಮಿತೊತ್ತಮಾಂಗರುಂ ವಿನಯಭರಾಕುಂಚಿತಾಂಗರುಮಾಗಿ

ತೃಣಮಾತ್ರಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭೂತಿ ನಿನಗಂಘ್ರಿದ್ವಂದ್ವಪಂಕೇರುಹ
ಪ್ರಣತಂ ದುಶ್ಚ್ಯವನಾದಿದೇವನಿವಹಂ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀವಧೂ ।
ಪ್ರಣಯಂ ನಿನ್ನನಲಂಪಿನಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಕಿರ್ದತ್ತೆಲೆ ವಿಶ್ವಭೂ
ಷಣ ನೀಂ ಭೂತಳರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟೆಯೆಂಬೀಕಾರ್ಯಮಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ॥ ೫೨

ಪರಮಜ್ಞಾನನಿಧಾನ ನಿನ್ನ ಪದಪದ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದೆಮ್ಮನಿ
ರ್ಜರಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕೃತಾರ್ಥವರ್ತನೆ ವಚಃಪೀಯೂಷದಿಂ ಪಾರಣಾ ।
ಚರಣಂ ಕರ್ಣಪಥಕ್ಕೆಸಂಭವಿಸಲಾವೇಟ್ತಂದವೇಂ ಮುಕ್ತಿದೇ
ವರನುಂ ಬೋಧಿಪೊಡಳ್ಕರೊಳ್ನೆರೆಯದೇ ಖದ್ಯೋತಮುದ್ಯೋತಮಂ ॥ ೫೩

ಸಾರಸ್ವತಾದಿಗಳ್ ಜಗ
ದಾರಾಧ್ಯನನಂತು ನುತಿಯಿನುಜ್ಜೀವಿಸಿದರ್ ।
ಶಾರದಸಮಯಂ ಪೂರ್ನಸು
ಧಾರುಚಿಗತ್ಯುಜ್ಜ್ವಳತ್ವಮಂ ಪ್ರಕಟಿಪವೊಲ್ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರುಂ ತದ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂದರತ್ತಲ್

ಅವಧಿಯಿನಭವನ ನಿಷ್ಕ್ರಮ
ಣವಿಶೇಷೋತ್ಸವಮನಱಿದುನಿಜಪೌಳೋಮೀ ।
ಭವನವನಜ್ಯೋತಿಃ ಕ
ಲ್ಪವಾಸದಿಕ್ಪಾಲಜಾಲ ಹೇಳಾಲೋಳಂ ॥ ೫೫

ಕೆದಱುತ್ತುಂ ಕುಸುಮೋಪಹಾರಚಯಮಂ ನಾನಾವಿಮಾನಪ್ರತಾ
ನದ ರತ್ನಾಂಶುಗಳಿಂದಮಿಂದ್ರಧನುವಂ ಬೀಱುತ್ತುಮೈರಾವತೋ ।
ನ್ಮದಸೌರಭ್ಯಸುಗಂಧಿಗಂಧವಹನಂ ಮುಂದಟ್ಟುತುಂ ಬಂದನಾ
ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂ ನಿಖಿಳಾಮರಪ್ರಮುಖಸಪ್ತಾನೀಕಿನೀಸಂಯುತಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ನಿಕಾಯನಾಕಿನಿಕಾಯಸಮೇತಮಾಸಾಕೇತಪುರಕ್ಕೆ ವಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಭಾಭವನಮನಳಂಕರಿಸಿರ್ದ ಭುವನತ್ರಯಾಭರಣನ ಪಾದಪೀಠದೊಳ್ ಕೆದಱುವ ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸೂನಪ್ರತಾನಕಾನತ ಕಿರೀಟಮಣಿಗಣ ಚ್ಛವಿಗಳಿಂ ಕದಂಬದಳದಬಂಬಲಂ ಪಡೆದು ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಮಂಗಳೋದ್ಯೋಗ ಮನೇಕಮುಖದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ತನ್ನ ಬೆಸದಿಂ ಸಮೆದ ಪುಣ್ಯಜನೇಶ್ವರನ ಪುಣ್ಯ ಪುಂಜದ ಪಂಜರದಂತಿರ್ದಭಿಷವಣಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಭುವನಮಂಟಪಮಾಣಿಕ್ಯಕಳಶನಂ ತಾನೆ ಕೈಗೊಟ್ಟುಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯನವ್ಯಾನುಲೇಪಮಾಲಾಪರಿಕರ ಪರೀತಕರಸರಸಿರುಹೆಯರನಪ್ಸರೆಸೆಯರಂ ಮಜ್ಜನಪೀಠದಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ವೃಂ ದಾರಕದುಂದುಭಿಗಭೀರಮಂಗಳಾಚಾರಚಾರುನಿರ್ಘೋಷಂ ಮಾರುತಮಾರ್ಗ ಮಂ ಮೂಡವಳಸು ವಳಸೆ

ಇದು ಜನ್ಮಾಭಿಷವಕ್ಕಮಚ್ಚರಿ ಸುಮೇರುಪ್ರಸ್ಥಿತಾಯಾಸಮಿ
ಲ್ಲದೆ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತೆನೆ ದುಗ್ಧವಾರಿನಿಧಿಗಂಗಾಸಿಂಧುಸೀತಾನದೀ ।

ನದದಿವ್ಯಾಂಬುಗಳಿಂ ಸುಧರ್ಮನುಟಿದಿಂದ್ರರ್ನಿಂದು ಕೂಗಾಡೆ ಮಾ
ಡಿದನಾಪೇಚನಮಂ ಜಗತ್ಪತಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಂ ತ್ರಿಕಲ್ಯಾಣದೊಳ್ ॥ ೫೭

ಪೃಥ್ವೀ.

ಅನಂತರಮನಂತಕರ್ಮವಿಜಯಂಗೆ ರಾಜರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇ
ಚನಂ ನೆಱೆಯೆ ಪಟ್ಟಮಂ ನೆರೆದು ಕಟ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟರಂ ।
ದನಂತಪದಪಂಕಜದ್ವಯದ ರೇಣುವಿಂದಾತನಾ
ವಿನಮ್ರನಿಟಲಾಗ್ರದೊಳ್ ಸಚಿವರುಂ ಚಮೂನಾಥರುಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್

ಉಟಿದುರ್ವೀತಳರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟು ನಮ್ಮಂ ಪೋದಪಂ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂ
ದಟಲಲ್ಕಾಗದು ಘಾತ್ಯಘಾತಿವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಮೆಂದಟ್ಕಱ ।
ಗ್ಗಳೆಯಂ ಮಿಾಱ ಜಗದ್ವರಂ ತಿಳಿಪಿದಂ ತಾವೆಲ್ಲರುಂ ಮಾಟ್ಪುದಂ
ಪುರದುತ್ಸಾಹಮನೆಂದು ಕೂಡೆ ಪಡೆವಳ್ಳಂ ಡಂಗುರಂಬೊಯ್ಸಿದಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆಗಳಾಡಂಗುರಗಳೆಂಬ ರಿಗ್ಗವಣೆಯ ಪಱೆಗಗ್ಗಲಿಸುವ ನಗರನರ್ತಕಿಯರ ಚಿತ್ತದಂತಿರೆತ್ತುವ ತೋರಣದ ಕಟ್ಟುವ ಗುಡಿಯ ಮೊಟಗುವ ಒದ್ದವಣದ ಬೆಳಗುವ ಕನ್ನಡಿಯ ತೀವುವ ಕಳಶದ ಭಾವಿಸುವ ಬಣ್ಣವುರದ ಸೂಸುವ ಸೌರಭ್ಯದ ಪಾಸುವ ಮಾಲೆಯ ಪಾಡುವ ಮಾಂಗಳಿಕದ ಆಡುವ ನರ್ತನದ ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಬೀದಿಗಳ ಕತ್ತರಿಸುವ ರಂಗವಲಿಯ ನರ್ತಿಸುವ ವೈತಾಳಿಕರ ಕೀರ್ತಿಸುವ ವಂದಿಗಳ ಪೂರೈಸುವ ಶಂಖದ ಸೂಳೈಸುವ ಭೇರಿಗಳ ಸೂಳ್ಪಡೆವ ಕಹಳೆಗಳ ಕೋಳಾಹಳಮೊಸೆಯೆ ಮದಿಲಮಾಳಿಗೆಗಳ ಮಾಟಕೂಟದ ಶಾಲೆಗಳೊಳ್ ಕೂಡೆ ನಿಂದು ನೋಡಲ್ ನೆರೆದ ಪುರಜನದ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳಿನಾಪುರದ ಕ್ಷೋಭಮನಂತನಾಥಪಸ್ರಾಮ್ರಾಜ್ಯಪ್ರಕರಕ್ಕಮನಂತವಿಜಯಪಟ್ಟಬದ್ಧಾನುಕ್ರಮಕ್ಕಂ ಸಕ್ಕಸಮನಾಗಿರೆ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ತುಱುಂಕಾಡುತಿರ್ದುದಿತ್ತಲ್

ಅವನೀಭೂಷಣನಂಗಸಂಗಮೊಮಗಿನ್ನಿಲ್ಲಿಂದೆ ಕಣ್ಣ್ತೀವಿ ನೋ
ಡುವವೆಂಬಂತಿರನಂತಭೂಷಣಮಣಿಪ್ರದ್ಯೋತಿ ಕೈಗಣ್ಕೆ ಪೊ ।

ಣ್ಮವಿನಂ ವಾಸವನೊಲ್ದಲಂಕರಿಸಿ ಪೌಳೋಮೀಪ್ರಮುಖಾಮರ್ತ್ಯವಾ
ರವಧೂಕೋಟಿಗಳಿಂ ಮಹಾಮಹಿಮನಂ ನೀರಾಜನಂಮಾಡಿದಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ಪುಳಕಂ ಕೈಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮಘವನಂ ಹರ್ಷಾಶ್ರುವಿಂ ಸೇಸೆಯುಂ
ತಳಿಯುತ್ತುಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪರಸುತ್ತುಂ ನಿಂದ ತಾಯ್ತಂದೆಯಂ ।
ಲಳಿತಾಪಾಂಗದಯಾಸ್ಮಿತಪ್ರಸರದಿಂ ತಳ್ಕೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಂ
ಗಳಲಕ್ಷ್ಮೀಮಸೃಣೋಪಮಂ ಶಿವಿಗೆಯಂ ಶ್ರೀನಾಥನೊಲ್ದೇಱಿದಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಆಗಳ್

(ತರಳ ವೃತ್ತ)

ನೆರೆದು ಪೊತ್ತ ನೃಪಾಳಜಾಳಕಿರೀಟಕೋಟಿಮಣಿಪ್ರಭಾ
ಪರಿಕರಂ ಧೃತಮೌಕ್ತಿಕಾತಪವಾರಣಕ್ಕೆ ಕದಂಬಝ ।
ಲ್ಲರಿಗಳಪ್ಪಿನಮುಂದುಸಾರದದಂತೆ ತಾಳ್ದುದುದಿತ್ತಲುಂ
ಸುರಶರಾಸನದಿಂದ ಮೆಚ್ದಿಸೆ ತಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದ ಭಂಗಿಯಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಮಂಡಳಿಸಿದ ಸಾಸಿರ್ವರ್
ಮಂಡಳಿಕರ್ ಪುಷ್ಪಕಂಗಳಿಂ ಪೊಲ್ತುದಿಳಾ ।
ಮಂಡನನ ಶಿಬಿಗೆ ತಾರಾ
ಮಂಡಳಮಂ ಬಳಸಿ ನಿಂದ ಶಶಿಮಂಡಳಮಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ನೀರಾಜಿಸುವಾರಾಧಿಸು
ವೋರಂತಿರೆ ನಿಂದು ನೋಟ್ಪ ಪೌರರ ನಯನೋ ।
ದಾರಚ್ಛವಿಯೊಳ್ ದುಗ್ಧಪ
ಯೋರಾಶಿಯ ನಾವೆಯಂತೆ ನಡೆದುದು ಯಾನಂ ॥ ೬೪

ಗಗನತಳಂಗಳೊಳ್ ಖಚಿತರತ್ನಕದಂಬದ ಕಾಂತಿ ಬಣ್ಣವ
ಣ್ಣಗೆಯ ಮುಗಿಲ್ಗಳಂ ಕೆದಱೆ ತಚ್ಛಿಬಿಕಾಶಿಖರಂ ಪಳಂಚೆ ಮೇ ।

ಲ್ಮುಗಿಲಲದಂಬರೇಚರರಸೂಳ್ಪಿಗಲೊಳ್ಸುರಭೂಜದಂಡವು
ಲ್ಪುಗುವಲರ್ದಂದಲೊಳ್ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತಿನ ಬೆಳ್ಸರಿಯಾಯ್ತು ಸುತ್ತಲುಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಒಡೆವಂದಗ್ಗದ ಭೂಭುಜರ್ಮಕುಟಬದ್ಧರ್ಪೊತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೇ
ಟಡಿಯಂ ಖೇಚರವಲ್ಲಭರ್ ಬಳಿಯಲಂಪಿಂ ಪೊತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೇ ।
ಟಡಿಯಂ .... ಪೊತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೇ
ಟಡಿಯಂ ಶಕ್ರರೆಪೊತ್ತರತ್ನಲವತಾರೋದ್ಯಾನದೀಶಂಬರಂ ॥ ೬೬

ಆಡುವ ಖೇಚರಾಮರನರಪ್ರಮದಾಕರಲಾಸ್ಯಮೆತ್ತಲುಂ
ಪಾಡುವ ಸಿದ್ಧಕಿಂಪುರುಷಕಿನ್ನರಕನ್ನೆಯರಿಂಪುವಾದ್ಯದೊಳ್ ।
ಕೂಡುವ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ ಕೆಯ್ಯ ಘಟಾವಣೆ ದಿವ್ಯಯಾತ್ರೆಯೊಳ್
ಕೂಡೆ ಮಹೋತ್ಸವಂಬಡೆದು ವಂದು ಸಹೇತುಕನಂದನಂ ಬರಂ ॥ ೬೭

ವ॥ ಆನಂದನದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್

ನನೆಗಂ ಕೆಂದಳಿರ್ಗಂ ಫಳಕ್ಕಮಳಿವೃಂದಂ ಕೋಕಿಲಂ ಕೀರವೆ೦
ಬಿನಿತುಂ ತಪ್ಪುತಡಂ ಕರ್ದುಂಕುವಿನಿತುಂಭೂಜಂಗಳಂ ಮುತ್ತೆ ಮು ।
ತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಪಚ್ಚೆಯಚ್ಚವೆಳಗಿಂ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ದೇ
ವನ ದೀಕ್ಷಾಮಣಿಮಂಡಪಂ ಧನದಕೃತ್ಯಂ ಶಕ್ರಸತ್ಕಾರಿತಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಆಮಂಡಪದ ಮಕರತೋರಣದ್ವಾರೋಪಕಂಠದೊಳ್ನಿಂದು ದೇವರಾಜಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಿಂದಿಟಿದು ಮನುಜದಿವಿಜಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸವಾನವ್ಯಂತರಾನಂತಕೋಟಿದುಂದುಭಿಧ್ವಾನಂ ಬಾನಮೆಸೆಯೆ ಬಳ್ವಳಬಳೆಯೆ ಬಂದುಪೊಕ್ಕು

ಸೊದೆಲೋವೆ ಮೆಱೆವ ಮಣಿಮಾ
ಡದ ರನ್ನದ ನಡುವಣಿಂದುಕಾಂತಶಿಲಾಪ ।
ಟ್ಟದ ಮೇಲಭವಂ ವಿಧುಬಿಂ
ಬದ ಮೇಲಣ ಲಕ್ಷ್ಮಬಿಂಬಮೆನೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಂ ॥ ೬೯

ವ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು

ತ್ರಿದಶಾಧೀಶ್ವರನಾಂತ ಹಸ್ತಪುಟದೊಳ್ ಕೋಟೀರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಬೆ
ರ್ಚಿದೊಡೇಂ ದೇವರಚಕ್ರಿ ಕೂರ್ತು ಕುಡುವಂ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯುಚ |
ತ್ರದೊಳಾನಿರ್ದಪೆನೆಂದು ಸಂತಸದಿನಾನಂದಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುವಂ
ದದಿನಲ್ಲೊಕ್ಕುವು ಬಿಟ್ಟ ಕೇಶಭರದಿಂ [1] ಮಂದಾರಕಾಕುಟ್ಮಳಂ ॥ ೭೦

ತೊಲಗಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣ
ಕುಲದಿಂ ತ್ರಿಭುವನ ವಿಭೂಷಣಂ ನಿಜಸುಖ ಸ |
ತ್ಫಲಭರಿತವಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸ [2]
ದೆಲೆಲೆಕ್ಕದ ಪಾರಿಜಾತಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಆಗಳ್ ಪುಳೋಮಜಾತಾಸಮೇತಮಿಂದ್ರಾಣೀವೃಂದಮನಿತುಂನೀರಾಜನಭಾಜನವ್ಯಗ್ರಹಸ್ತಪ್ರವಾಳೆಯರಾಗಿ ಸುತ್ತಿಱಿದು ನಿಂದಿರೆ ಮಾಂಗಲ್ಯವಸ್ತುಸಂಗತಹಸ್ತರಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ತಳ್ತಿರೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನುಮೀಶಾನೇಂದ್ರನುಂ ಮಂಗಳಮಂಟಪದುಭಯದ್ವಾರದೊಳ್ ಪೆಱಗಣೊಳಗಣ ಕಳಕಳಮಂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತುಮಿರೆ

ಸಮತೆ ಸಮಸ್ತಭೂತದೊಳೊಡಂಬಡೆ ಪಂಕರುಹಾಸನಕ್ಕೆ ಸಂ
ದಮರ್ದಿರೆ ಸೌಷ್ಠವಂ ನೃಪತಿ ಪಂಚಪದಾಂಚಿತ ಪಂಚಮುಷ್ಟಿ ಪಂ |
ಚಮಗತಿಯೆಯ್ದಿಸಲ್ ನೆಱೆವುದಂ ತಱಿಸಂದಪವರ್ಗಮಾರ್ಗದೊಳ್
ಸಮನಿಸಿದಂದದಿಂ ಕಿಟಿಪಿದಂ ಕುಟಿಲಾಳಕಜಾಳಕಂಗಳಂ ॥ ೭೨

ಇತ್ತ ನಮಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯಯೆ
ನುತ್ತುಂ ಪತಿ ಕಿತ್ತ ಕುಂತಳಂಗಳನಿಂದ್ರಂ |
ಮುತ್ತಿನ ಪಡಲಿಗೆಯೊಳ್ ತಳೆ
ದಿತ್ತಂ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಸಿರಿಗೆ ನೀಲದ ತೊಡವಂ ೭೩

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ತ್ರಿದಶಜನೇಶನೊಯ್ದು ಬಿಡೆ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ್ ನವಕಂಬುವೆಂಬ ಪ
ದ್ಮದ ಮಱಿಮಂಬಿಯಂತೆ ಸೇರಿ ನೀಡಿದ ನುಣ್ದಿರೆಯೆಂಬ ತೋಳ್ಗೆ ದಂ |

---

1 ಕ. ಮಂದಾರಕುಟ್ಮಂಗಳಂ. 2 ಗ. ಸಿ.

ತದ ಬಳಿಯಂತಿರಲ್ ಸುಳಿದು ಸುತ್ತುವ ಬೆಳ್ಸುಳಿಯೆಂಬ ಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬದ ಕಱೆಯಂತೆ ತೋಱಿದುದು ಕುಂತಳವಾಗಳನಂತನಾಥನಾ ॥ ೭೪

ವ॥ ಆಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಮೆಂಬ ತಿರೋಧಾನಂ ತೆಗೆದು ಪರಮಪಾವನತಪ ಸ್ತರುಣಿಯ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಮನನಂತ ಪರಮಪುರುಷನಂ ನಿವಾಳಿಸುವರ್ಚಿಸುವ ಪೊಡೆಮಡುವ ಪೊಗೞ್ವ ಸಕಳಜನದ ಜಯಜಯಧ್ವಾನಂ ದಿವಿಜಾನಕಧ್ವಾನ ದೊಡನೊಡನತ್ತಳಗಮಾಗೆ

ಮನದನುರಾಗಮಂ ಪಡೆವ ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನೋೞ್ಪ ಕಣ್ಗೆ ಮೋ
ಹನಕರಮಿಂತಿವಂ ಪಡೆವರಾರೆನುತುಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಸಂಕುಳಂ ।
ತನತನಗಿಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ತಲೆಸುತ್ತಿ ಕರಂ ಮಣಿದತ್ತನಂತ ಜಿ
ಜ್ಜಿನವರನಿಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಕಳೆದಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತ್ರವಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ॥ ೭೫

ಶ್ರೀದ್ವೈತೆಯುಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ತ
ಪೋದ್ವೈತೆಗನಂತನಾಥಜಿನಪತಿ ತಾ ।
ನಾದಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠದ ಕೃಷ್ಣ
ದ್ವಾದಶಿಯಪರಾಹ್ಣಸಮಯದೊಳ್ ರೇವತಿಯೊಳ್ ॥ ೭೬

ಸಾಕ್ಷಿತ್ರಾಯಕನಾಗಿ ಮು
ಮುಕ್ಷುಮಹಾಪದಮನಾಂತ ಮುನಿಭರ್ತೃಗೆ ಬೋ ।
ಧಾಕ್ಷಿಮನಃಪರ್ಯಯಮಂ
ತಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ತೆಱೆದೆಸೆದುವು ಕಣ್ದೆಱೆವಿನೆಗಂ ॥ ೭೭

ಧೀರತೆಯನೊಡನೆ ತೊಱೆದು ತ
ಪೋರಮಣಸಹಸ್ರಮಂತು ಬಳಸಿರ್ಪಿನೆಗಂ ।
ತಾರಾನಿಕರಂ ಬಳಸಿದ
ಮೇರುವಿನಂತಿರ್ದನಾಜಗತ್ತ್ರಯತಿಲಕಂ ॥ ೭೮

ವ॥ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚರಣಸರಸಿರುಹಮಂ ಭಕ್ತಿಭರದಿನರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಗೞ್ದು ಪೊಡೆವಟ್ಟಾಡಿ ಪಾಡಿ ಪರಿಪುಷ್ಟಾಂತರಂಗನಾಗಿ

ನಯನಾಂಭೋಘ್ಫೃತವರ್ಧಿತೇಶವಿರಹಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ರತ್ನವಾ
ಲೆಯನಿಂದ್ರಾಣಿಯುಮಿಂದ್ರನುಂ ಪದೆಪಿನಿಂ ನಂತೈಸಿ ತಾಯ್ತಂದೆಯಂ ।
ನಯದಿಂ ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ತಾಂ ಕಳಿಪಿ ಪೋದಂ ದೇವದೇವೇಶನಂ
ಪ್ರಿಯಗಕ್ಕಾನತನಾಗುತುಂ ಶತಮುಖಂ ದೇವೇಂದ್ರವೃಂದಾನ್ವಿತಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ತದನಂತರಂ

ವಿಮಳಾಧೀಶ್ವರಧರ್ಮಸಂತತಿಯಿನಿತ್ತಲ್ಕರ್ಮಭೂಮಧ್ಯದೊ
ಳ್ಸಮಯಾಚಾರದ ಮಾರ್ಗವರ್ತನದ ಪಾಂಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಕಾರುಣ್ಯಭಾ
ವಮೆ ಹೃತ್ಪ್ರೇರಕಮಾಗೆ ಭವ್ಯಜನಭಾಗ್ಯೋಪಾಸ್ತಿಯಂ ಪಾಲಿಸ
ಲ್ಕೆ ಮುನೀಂದ್ರಂ ತಳರ್ದಂ ದ್ವಿತೀಯ್ಯದಿನದೊಳ್ ಷಷ್ಠೋಪವಾಸಾಂತ್ಯದೊಳ್ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವನಿವೇದಿತಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಾರಣ್ಯದಿಂ ತಳರ್ದು ಅಯೋ
ಧ್ಯಾಮುಖನಾಗಿ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ

ಕ್ರಮನವನೀರಜಾವಳಿಗಳಿಂದಿಳೆ ನೀರಜಮಾಗೆ ದೋರ್ಲತಾ
ಸಮುದಯಹಸ್ತಪಲ್ಲವದಿನೆಣ್ದೆಸೆ ಪಲ್ಲವಿತಂಗಳಾಗೆ ಜೋ ।
ಲ್ದಮೃತಫಲಂಗಳಂತಿರೆ ಕಮಂಡಲು ಜಂಗಮಪಾರಿಜಾತದಾ
ರಮೆಯವೊಲಾಯ್ತು ಪಿಂದೆ ಸಮುದಾಯಸಮಾಗಮನಂ ಮುನೀಂದ್ರನಾ ॥೮೧

ವ॥ ಆ ಪ್ರವಿಷ್ಟಪುರೀಮಧ್ಯವೀಧೀಭಾಗದೊಳ್

ಲಲನಾಯಾಚಕಸೂತಿಕೊಳ್ದಹನದೀನಾನಾಥದುಃಕರ್ಮದುಃ
ಕುಲನಂದಿಸ್ಖಲಿತಾಂಗಕಾಮುಕಗೃಹದ್ವಾರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ ।
ತ್ಕುಲಗೇಹೋತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮವಿಚಾರಂ ಪಿಂಗಿ ಮಾನಾಪಮಾ
ನಲವಂ ತೋಱದೆ ಬಂದನಿಂದುಗತಿಯಿಂ ಯೋಗೀಂದ್ರವಂದಾರಕಂ ॥ ೮೨

ಸಮತಾಭಾವತುಳಾತುಳೀಕೃತಮನಂ ಲಜ್ಜಾಭಿಮಾನವ್ಯಪೇ
ತಮುದಂಚನ್ಮುಖಮೌನಿತಂ ದ್ರುತವಿಲಂಬೋತ್ಥಾನಹೀನಂ ಯುಗ ।
ಪ್ರಮಿತಾವರ್ಜಿತಲೋಚನಂ ವಿಗತದೋಳಾಂದೋಳನಂ ಕಣ್ಣ ಪು
ಣ್ಯಮದೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ಮುನಿಪ್ರವರನೀಯರ್ಯಾಸಿದ್ಧಿವೇಳಾಕ್ರಮಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತು ಸಾಗಾರಾಗಾರವೀಧಿಕಾವಳಯಂ ಸನಾಥವಾಗೆ ನಡೆತ ರ್ಪಾಗಳ್

ಇದೆ ಬರುತಿರ್ದಪಂ ಮುನಿಪನೆಂಬ ಮುನೀಂದ್ರನಿವೇದಕಂಗೆ ತಾಂ
ಹೊದೆದುದನಿತ್ತು ವಾರವನಿತಾಜನಪುತ್ರಕಳತ್ರಮಿತ್ರಸಂ ।
ಮ್ಮದಸಹಮಂಗಳಾನಕರವೋಜ್ಜ್ವಳಮಂಗಳಬಂಧಹಸ್ತನಂ
ದಿದಿರ್ಗೊಳಲೆಲ್ದನಾಗಳೆವಿಶಾಖನೃಪಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಆ ವಿನೇಯಜನಜಂಗಮಪಾರಿಜಾತಂ ಪಾರಿಜಾತನಂದನಮೆಂಬಂತೆ ಪೊಳೆವ ತೋರಣದ ಮಿಳಿರ್ವ ಕೆಂಗುಡಿಯ ಕಳಶಮುಕುರಸ್ತಬಕದ ಫಳಕುಸುಮ ವಿಸರದ ಮಂಗಳಗಾನದ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿತಕೋಕಿಳಾಳಾಪದ ಮಹೋತ್ಸವಮ ಚ್ಚರಿವಡೆಯೆ ಚೆಚ್ಚರಮಿದಿರ್ಗೊಂಡು

ಮೃದುಪದಪಂಕಜಂ ನಡೆದು ಕೆಂಪು ಮರಲ್ದು ನಿಜಾರುಣಾಂಶು ಪಾ
ಸಿದ ದುಗುಲಕ್ಕೆ ಬಾಸರದ ಮಾಸರಮಂ ಕುಡೆ ಬಂದ ಯೋಗಿರೂ ।
ಪದ ನಿಧಿಯಂ ಗೃಹಾಂಗಣದೊಳೀಯೆ ಮುದಶ್ರುಜಳಂಗಳರ್ಘ್ಯಪಾ
ದ್ಯದ ಬಹುಮಾನಮಂ ನಿಱಿಸಿದಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ವಿನೇಯಭೂಷಣಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಂತು ಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ವಂದಿಸಿ ನಿಲ್ವುದೆಂದು ನಿಲಿಸಿ ನಿಜ ಗೃಹಾಂತರ್ವನಶುದ್ಧಪ್ರದೇಶಮಧ್ಯಾಸಿತಕಲ್ಯಾಣಪೀಠದೊಳ್ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಭಾಜ ನನಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ

ಪದಪಂಕೇಜದಳಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ತತ್ಪುಣ್ಯಾಂಬುವಂ ಪೊತ್ತು ಮ
ಸ್ತದೊಳಾರಾಧಿಸಿ ವಿಶ್ರುತಾಷ್ಟವಿಧದಿಂ ಶುದ್ಧಾನ್ನಮಂ ಮೆಲ್ಲನಿ ।
ಕ್ಕಿದನಾಭೂಪತಿ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕಿದನೆ ಪಾತ್ರಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಬಿತ್ತನಿ
ಕ್ಕಿದನಾಬೀಜದಿ [1] ನಪ್ಪ ಸತ್ಫಲಮನಂತಿಂತುಂತೆನಲ್ಬರ್ಕುಮೇ ॥ ೭೬

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಿತಪರಮತಪಶ್ಚರಣಧಾತ್ರಗಾತ್ರಸಂಧಾರಣಪಾರಣಾ ನಂತರಂ

1 ನಿಕ್ಕೆ.

ಸಾಮಯಿಕಪ್ರಾಯಶ್ಚಿ
ತ್ತಾವಮೌನಿಕನಕ್ಷಯಂಭವೇದ್ಧಾನಮೆನು ।
ತ್ತಾಮುನಿಪಂ ಕೆಯ್ಕೊತ್ತಿದೊ
ಡಾಮನೆಯೊಳ್ನೆಗೆದುದಿಂತು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ॥ ೮೭

ಸಮುದಿತನವವಿಧಪುಣ್ಯಂ
ಕ್ರಮಸಪ್ತಗುಣಾಬ್ಧಿಭವ್ಯಜನಕುಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ರಮಣಂ ತಣಿಪೆ ಸಹಸ್ರಂ
ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾದುದೆಯ್ದೆ ನೈರಂತರ್ಯಂ ॥ ೮೮

ಮಂದಾನಿಳನೆಸಗಲೊಡಂ
ವೃಂದಾರಕನಿಳಯಮೆಂಬ ಜಳಧರತಳದಿಂ ।
ಬಂದುದಲರ್ಮಳೆ ಪೊಮ್ಮಳೆ
ದುಂದುಭಿಗಂಭೀರಗರ್ಜಿತಂಬೆರಸಾಗಳ್ ॥ ೮೯

ಅಮರಪಟಹಂಗಳೊಡನೊಡ
ನಮರರ ಸಂಕೀರ್ತನಂಗಳೊಗೆದುವಹೋದೇ ।
ಯಮಹೋಪಾತ್ರಮಹೋದಾ
ನಮೆ ಎನುತುಂ ಪ್ರಸವಸಂಗಳವನರಮನೆಯೊಳ್ ॥ ೯೦

ಪೂರ್ಣಮನೋರಥನಭಿನವ
ಕರ್ಣಂ ಕವಿಕಾಮಧೇನು ತದ್ಬಹುರತ್ನಂ ।
ಸ್ವರ್ಣಮನೋರಥಚಾತು
ರ್ವರ್ಣಕ್ಕಿತ್ತಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಅಂತು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ನೆಗಳೆ ಪೊಟಲನಿತುಮಾತನಂ ಪೊಗಳೆ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಕಂ ಸಾಧುಸಂಘಸಮೇತಂ ಸಹೇತುಕವನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವಾಗಳ್

ಎನಗಿಂದೈಹಿಕಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಸುಖಂ ಕೈಸಾರ್ದುದಿಂದೆಯ್ದೆ ಪಾ
ವನಮಾಯ್ತೆನ್ನ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮಮೆಸಕಂಬೆತ್ತೆನ್ನ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮಿಾ ।

ದಿನದೊಳ್ ಸೌಷ್ಟವವಮಾದುಲಂನೆ ಕೃತಕೃತ್ಯಂ ದೇವ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ಕೋ
ಕನದಂ ಮೆಟ್ಟಿದುದೀಗೃಹಪ್ರಘಣಮುಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಚಿಂತಾಮಣೀ ॥ ೯೨

ವ॥ ಎಂದು ಗದ್ಗದೀಭೂತೇಪ್ಸಿತಕಂಠಕಂದಳನುಂ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಿತ ಬಾಷ್ಪವಾಸ್ಫೂರನುಂ ಪುಳಕಕಳಿಕೋತ್ಕಳಿತತನುಲತಾದಂಡನುಮಾಗಿ ವನಜವ ದನದ ರುಚಿಯಂ ಮಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಱದ ಮಱಿಯಂಚೆಯಂತೆ ಕಾರುಣ್ಯಜಲಧಿಯ ಗೌರವಮನಾವಿಶಾಖನೃಪಾಲನಗಲಲಾಱದೆ ಕಳಿಪುತ್ತುಂ ಕಳಿಯೆ ಪೋಗಿ ತದಾ ನುಗ್ರಹಮಂ ಮಿಾಱಲಣ್ಮದೆ ಕಣ್ಮಲರಮಾಲೆಯನೆ ಬಟಿಗಳಿಪಿ ಬಂದನಿತ್ತಲ್

ಚರ್ಯಾತಿಚಾರಮಾರ್ಗದೊ
ಳೀರ್ಯಾಪಥಶುದ್ಧಿನೆಗಟೆ ನಿಂದಂ ಜಗದಾ ।
ಚಾರ್ಯಂ ಮೇರುಮಹೀಧರ
ಧೈರ್ಯಂ ತದ್ವನದ ಧವಳಶುದ್ಧೋಪಲದೊಳ್ ॥ ೯೩

ಸಮಪಾದನ್ಯಾಸಮಾಲಂಬಿತಭುಜಯುಗಳಂ ನಾಸಿಕಾಕುಟ್ಮಳಾಗ್ರ
ಸ್ತಿಮಿತಾಲೋಕಂ ಸುಷುಮ್ನಾಪರಿಗತಮರುತಂ ಮಾರುತಾಯತ್ತನಿರ್ವ್ಯಾ ।
ಪೃತಮನಂ [1] ಚಿಂತಾನಿವೃತ್ತಪ್ರಶಮಿತಕರಣಂ ನಿಂದು ಕೈಯಿಕ್ಕಿದಂ ಸ
ಯ್ಯಮಿ ಬಾಹ್ಯಾಂತರ್ಯನಿಷ್ಠಂ ಪ್ರತಿಕೃತನುತಯೋಗಂ ಸುಶುದ್ಧೋಪಯೋಗಂ

ಸ್ವಪರಪ್ರಕಾಶಭಾಸುರ
ಮಪರಂ ಮುನಿಗಿಂದುಕಾಂತಪಾತ್ರದೊಳಚ್ಚಾ ।
ಚ್ಛಪಯಂ ನಿಂದವೊಲ್ಸೆದುದು
ಜಪನವಿಕಲ್ಪಪ್ರಪಂಚಹೀನಧ್ಯಾನಂ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅಂತು ಮಾಸ್ಯೇಕಮಾತ್ರಪ್ರಕಲ್ಪಿತಪ್ರತಿಮಾಯೋಗನಿರತನಿರ್ದಲ್ಲಿ

ದಿವಿಜಾರಾಧ್ಯನ ನಿಂದ ಮುನ್ನಡಿಗೆ ವಾನವ್ಯಂತರರ್ ಮಾಳ್ಪರ
ಷ್ಟವಿಧಾಭ್ಯರ್ಚನಮಂ ವನಪ್ರಮದೆಯರ್ ಮೆಟ್ಟಿರ್ದ ಕಲ್ಮಾಯ್ದುಮಾ ।

---

1 ಗ. ಚಿತ್ತಾ.

ಸವಿತದ್ಯೋತಿಯಿನೆರ್ದು ಕೆಂದಳಿರ ಜೊಂಪಂ ಶೀರ್ಷದೊಳ್ ಪಾದಪ
ಲ್ಲವದೊಳ್ ಪಂಕಜಮಾಂಕೆಯಾಗೆ ಮೆಱೆವರ್ ತಂತಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ॥ ೯೬

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅರಗಿಳಿ ಪಣ್ಗೆ ಬಂದುಣಿಸಲಮ್ಮವು ತುಂಬಿಮುರಲ್ದರಲ್ಗೆ ಝೀಂ
ಕರಿಸವು ಕೋರಕಕ್ಕೆ ಕುಕಿಲೆನ್ನವು ಕೋಗಿಲೆ ಮಂದಮಾರುತಂ ।
ತರುಲತಿಕಾದಳಂಗಳುಲಿವಂತಲುಗಾಡದು ತತ್ತಪೋವನಾಂ
ತರದೊಳಗಾಜಿನೇಂದ್ರಮುನಿನಾಥಸಮಾಧಿವಿರೋಧಭೀತಿಯಿಂ ॥ ೯೭

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಮುನೀಂದ್ರಚಂದ್ರನೆಂಬ ಹಿಮವನ್ಮಹೀಧರದಿನೊಗೆದ ಶಾಂತರಸಮರುತ್ತರಂಗಿಣೀಪ್ರವಾಹಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಂಗಳೊಳನಂಗವಿಕಾರವೈರಸ್ವಭಾವ[1] ದಾವಪಾತಕನಿರಸನಮನೊಡರ್ಚಲೊಡನೆ

ಶರಭಂ ಕೇಸರಿಗಳ್ಗೆ ಕೇಸರಿ ಕರೀಂದ್ರಂಗಳ್ಗೆ ಕಾಡಾನೆ ಬೇ
ಡರ ಕರ್ಪಿಂಗೆ ಪುಳಿಂದರರ್ಬಿಸುವ ಶಾರ್ದೂಲಕ್ಕೆ ಶಾರ್ದೂಲಮು ।
ಚ್ಚರಿ ಸಾರಂಗಮೃಗಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಕಮೃಗಂ ಪಾವಿಂಗೆ ಪಾವಲ್ಲಿ ಮುಂ
ಗುರಿಗಳ್ಗಂಜದೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರ್ದಿದವಲಂಪಿಂ ಜಾತಿವೈರಂಗಳಂ ॥ ೯೮

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಅಲೆಯೆ ಬಸಂತಂ ತೆಂಬೆಲ
ರೊಲೆಯೆ ಮನೋಜಂ ಲತಾಂತಶರಸಂತತಿಗಂ ।
ದೊಲಿಯೆ ತನುಲತೆಗಳೊಡನ
ಗ್ಗಲಿಸುವ ಸಾಜದೊಳೆ ತಳ್ತುವಾಮುನಿವನದೊಳ್ ॥ ೯೯

ಕವದಿಂ ನಾಲ್ಕೆರಡು ವಿಭೇ
ದವನಾಳ್ದು ಮುನಿಯೊಳೆಸೆದುದು ಕವಲಿಂಕವಲಿಂ ।
ವಿವಿಧಮೆನಿಪ್ಪ ಮತಿಶ್ರುತ
ಮವಧಿಮನಃಪರ್ಯಯಂ ಚತುರ್ವಿಧಬೋಧಂ ॥ ೧೦೦

1 ಕ. ಜ. ದಾವಪಾವಕ.

ಮತಿ ನಾಲ್ಕೀಹೆ ಯವಗ್ರಹಂ ನೆಗಟ್ದವಾಯಂ ಧಾರಣಂ ಲಿಂಗಜಂ
ಶ್ರುತಮಾಶಬ್ದಜಮಿತ್ತೆರಡುಂ ಸಕಲಸಿದ್ಧಾಂತಾಂಗಪೂರ್ವಪ್ರಮಂ ।
ಚತರಂ ಮತ್ತವಧಿಕ್ರಮಂ ಭವಗುಣಾಧಿಪ್ರತ್ಯಯದ್ವೈತಕಂ
ದ್ವಿತಿಯಾಂಗಂ ರುಜುಭಾವಮಾ ವಿಪುಳಭಾವಾಖ್ಯಂ ಮನಃಪರ್ಯಯಂ ॥ ೧೦೧

ಅಷ್ಟಗುಣಸಿದ್ಧಪದವಿಗ
ಮಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯರುಚಿಗಂ ಸಮ್ಯ ।
ಗ್ದೃಷ್ಟಿಯ ನೋಟ್ಪಿಣುಕೆಂಬಿನ
ಮಷ್ಟಮಹಾಬುದ್ಧಿಯಂ ಮುನೀಶ್ವರನಾಂತಂ ॥ ೧೦೨

ವ॥ ಅಂತು ಸಮನಿಸಿದ ಚತುರ್ವಿಧಾಗಮಶುದ್ಧಿಯೊಳಷ್ಟವಿಧಬುದ್ಧಿಯೊಳ ಮಧಿಕೃತನಾಗಿ ಬಟಿಯಂ

ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಮಯುಕ್ತಿದುರ್ಧರತಪಂ ತತ್ತ್ವಂ ಷಡಾವಶ್ಯಕಂ
ಸಮಯಾಚಾರವಿಡಂಬರಾಗಮೆನಸುಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ॥
ಸಮುದಾಯಂ ನಿಲೆ ಧೀರನೇಕಕನನಂತಂ ಭವ್ಯಪುಣ್ಯಾನುರು
ದ್ಧಮನಂ ಧರ್ಮವಿಹಾರದೊಳ್ ತಳರ್ದನಾಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಾರಣ್ಯದಿಂ ॥ ೧೦೩

ವ॥ ಅಂತು ತಳರ್ದು ವಿಹಾರಿಸುವಲ್ಲಿ

ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂ ಚತುರ್ವಿಧವಿಬೋಧಂ ತೀರ್ಥಕೃನ್ನಾಥನೆಂ
ದೆಣಿಸಂ ತನ್ನನನಾಥನಂತೆ ಬಗೆದೆಲ್ಲಾಪ್ರಾಣಿಯಂ ತನ್ನ ಕ ।
ಣ್ಬೊಣರಿಂದೋವುವನಿಂತುಟಾತ್ಮಹಿತಮೆಂದೆಂಬೀತನೋ ತನ್ನಮೇ
ಲಣ ಮೋಹಂ ತನಗೆಂತುಟೆಂದಱಿಯೆನೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯನಾ ॥ ೧೦೪

ಆರೇನನಾವ ತತ್ತ್ವದೊ
ಳಾರಾದೊಡಮೊಡನೆ ಪೇಟ್ವ ಕೋಷ್ಠಮತಿಪ್ರ
ಸ್ಫೂರತರಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿಯ
ಗೌರವದಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ ಜಗತ್ತ್ರಯತಿಲಕಂ ॥ ೧೦೫

ಪರಮಾಣುಮಾತ್ರದಿಂದಂ
ಬರಪಥದೊಳ್ನಡೆವನೊಡಲನೊದವಿಸಿದೀಯರ್ಾ ।
ಪರಿಶುದ್ಧಿನಿಮಿತ್ತಂ ಮುನಿ
ಪರಮಾತ್ಮಂ ಶ್ರೇಣಿಚಾರಣಪ್ರಾಭವದಿಂ ॥ ೧೦೬

ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳೊಂದು ವಜ್ರದ
ಬೆಟ್ಟಿರೆಯುಂ ನಡೆವ ಸಮಯದೊಳ್ ತನ್ನ ಪದಂ ।
ಮುಟ್ಟಿದೊಡದೊಡೆವುದೆನೆ ನೇ
ರ್ಪಟ್ಟುದು ತನ್ಮುನಿಗೆ ವಿಶ್ರುತಪ್ರತಿಘಾತಂ ॥ ೧೦೭

ಮಾಣದೆ ತಪದಿಂ ಮುನಿಗೀ
ರ್ವಾಣನ ತನು ತಪ್ತಮಾಗಿಯುಂ ಕಂದದೆ ನೇ ।
ರಾಣಿಯ ಪೊಳೆಪಂ ತಳೆದುದು
ಮಾಣಿಕಮಂ ಬೆಳಗಿದಂತೆ ದಹನಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ॥ ೧೦೮

ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಸಿ
ದ್ಧಾಂತಮನು [1] ದಿತಾಂಗಪೂರ್ವಮೇಕಾಕ್ಷರಮಂ ।
ಬಂತೆವೊಲುಚ್ಚರಿಸುವನ
ತ್ಯಂತವಚೋಬಲದಿನಾಮುಮುಕ್ಷುಲಲಾಮಂ ॥ ೧೦೯

ರೋಗಿಗಳ ರೋಗಮೆಲ್ಲಮ
ನಾಗಳ್ ಕೆಡಿಸುವುದು ತನ್ನ ತನುವಿನಮಳಸು ।
ಯ್ಯೋಗಮೆನಿಪಾಷದರ್ಧಿಯಿ
ನಾಗುಣನಿಧಿ ಸಕಲಗುಣಶುಭಂಕರನಾದಂ ॥ ೧೧೦

ರಸಹೀನಂ ಕೆಯ್ಗೊಳಂ
ರಸಮಯಮಪ್ಪುದು ವಿಚಿತ್ರಮೇಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ।
ಪಸಿಯುಂ ತೃಷೆಯುಂ ಕೆಡುವುದು
ರಸಶುದ್ಧಿಯಿನಾ ಮುನೀಂದ್ರಚಂದ್ರನ ಮುಖಮಂ ॥ ೧೧೧

---

1 ಗ ದಿಗಾಂತ.

ಕಟಕಕ್ಕಮಿರ್ದ ನೆಲೆ ಸಂ
ಕಟಮೆನಿಸದೆ ತೆಱಪುಗುಡುವವೊಲ್ ಪಾನೆಯ ಕೂಟ್ ।
ಕಟಕಂ ನೆರೆದುಂಡೊಡಮು
ತ್ಕಟಮಪ್ಪಕ್ಷೀಣವೃದ್ಧಿಯಂ ಮುನಿ ತಳೆದಂ ॥ ೧೧೨

ವ॥ ಅಂತು

ಪರಿಮಿತಯೋಗಯೋಗ್ಯತರಮಪ್ಪ ನದೀನದಮಧ್ಯಶೈಲಶೇ
ಖರಶಿಲೆಯೊಳ್ಮಹಾಗಹನದೊಳ್ತರುಮೂಲದೊಳಿರ್ದು ಯೋಗಮಂ ।
ನಿರವಿಸಿ ಭವ್ಯಸಂತತಿಗೆ ಪುಣ್ಯಮನಾರ್ಜಿಸಿದ ಮುನೀಶ್ವರಂ
ಚರಿಯಿಸೆ ಖೇಡಖರ್ವಡಮಡಂಬದ ಪತ್ತನದಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಅಂತು ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತನಾರ್ಥಂ ಛದ್ಮಸ್ಥಕಾಲಮನೆರಡುವರ್ಷಂ ಬರಂ ಧರ್ಮವಿಹಾರಂ ಮೌನವ್ರತದಿಂ ಕಟಿಪಿ ಸಕಲಕೇವಲಬೋಧಲೋಭದ ಮೂಲಧನಮಂ ಮಡಗಿದೆಡೆಗೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಮಹಾವ್ರತಹೇತುವಪ್ಪ ಸಹೇತುಕ ವನಕ್ಕೆ ಮಗುಳ್ದು ಬಂದು ಧವಳವಿಮಳಮಪ್ಪ ಪಿಪ್ಪಳಾವನೀರುಹದ ಮೂಲ ದೊಳ್ಸಿದ್ಧಶಿಲಾತಳಪ್ರತಿಬದ್ಧಮೆನಿಪ ಶುದ್ಧೋಪಲೋರ್ಪಿಮತಳದೊಳ್ ಬದ್ಧ ಪಲ್ಯಂಕಾಸನನುಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನುಮಾಗಿ

ಮನಮಿರೆ ಪುರ್ವಿನ ಮೊದಲೊಳ್
ಮನದೊಳಗಿರೆ ವಾಯು ಕರಣತತಿ ವಾಯುವಿನೊ ।
ಳ್ಕುನಿದಿರೆ ಪದ್ಮಾಸನದೊ
ಳ್ತನುವಿರೆ ಯೋಗೀಂದ್ರನಾತ್ಮಚಿಂತೆಯೊಳಿರ್ದಂ ॥ ೧೧೪

ವ॥ ಅಂತಕ್ಷೀಣಯೋಗಲಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ಸಮರುಜುಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪರಮ ಪದಭಾವದಿಂ ನೂಲ್ದೆಗೆದಂತೆ ನಿಱುಗೆವಡೆದ ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಯೊಳ್ ವ್ಯಗ್ರನಾಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಜ್ಞಾನದರ್ಶನಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗುಣಾಷ್ಟಕನಿವಿಷ್ಟಚೇತಸಂ ಚತುರ್ವಿಧ ಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದೊಳತ್ಯಂತಮಪ್ಪ ಪರೋಕ್ಷಸೂಕ್ಷ್ಮಪದಾರ್ಥಂಗಳುಮಂ ಸರ್ವಜ್ಞಭಾಷಿತಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಾಜ್ಞಾವಿಚಯದೊಳಂ ಭೇದಾಭೇದ

ರತ್ನತ್ರಯಭಾವನಾಬಲದಿಂ ಸ್ವಪರಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಳನಚಿಂತೆಯೊಳೆಸಗುವ ಉಪಾಯವಿಚಯದೊಳಂ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯರೂಪಂ ಸಾಂಸಾರಿಕಸುಖದುಃಖ ಸ್ವರೂಪನಲ್ಲ ನನಾದಿಕರ್ಮವಶದಿಂ ನರಕಾದಿದುಃಖಕ್ಕಂ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ದೇವಾದಿಸುಖಕ್ಕಂ ಭಾಜನಮಕ್ಕುಮೆಂಬ ಪಲಚಿಂತನವಿಪಾಕವಿಚಯದೊಳ ಮನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳೊಳ್ ಲೋಕಸ್ವರೂಪಮುಮಂ ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ ದೊಳಂ ನಿಶ್ಚಿಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ

ಕರಣತ್ರಯದಿನನಂತಾ
ನುರೋಧಮಂ ಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋಭೋ ।
ತ್ಕರಮಂ ದುರಿತತಮಃಖರ
ಕರನುಟಿದೀರಾಱುಱೊಳ್ ವಿಸಂಯೋಜಿಸಿದಂ ॥ ೧೧೫

ವ॥ ಅನಂತರಂ ವಿಶ್ರಮಣಾದಿಯೊಳ್ ನಿಸ್ತರಂಗನಾಗಿ ಮತ್ತಂ ಪೂರ್ವ ಕ್ರಮದಿನಪ್ರವೃತ್ತಮಪೂರ್ವಮನಿವೃತ್ತಮೆಂಬ ಕರಣತ್ರಿತಯದಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ಸಮ್ಯಙ್ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ಸಮ್ಯಕ್ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯಮಂ ಬೆರಸು

ಈಯೇೞುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮ
ನೀಯಂದದಿನೆಯ್ದೆ ಕಿಡಿಸಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮತೆಯಿಂ ।
ಕ್ಷಾಯಿಕಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ
ಶ್ರೀಯಂ ತಳೆದಂ ಮುಮುಕ್ಷುಕುಳಕಳಹಂಸಂ ॥ ೧೧೬

ವ॥ ಮತ್ತಮನಂತರಂ ಚಾರಿತ್ರಮೋಹೋದಯಕ್ಕಂ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಮಿತರೇತರಾತಿಕ್ರಮಣಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳಸದಳಮಪ್ಪಿನಂ ಪ್ರಮತ್ತಾಪ್ರಮತ್ತಪರಾವರ್ತನಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಕಟಿಪಿ ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗಯೋ ಗ್ಯತೆಯಿಂ ಕ್ಷಪಕಶ್ರೇಣಿಪ್ರಯೋಗಾದ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಕರಣದಿಂ ಪರಿಣತಮಾದ ಪ್ರಮತ್ತ ಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧಾಪಸರಣಸಹಸ್ರಂಗೆಯ್ದು ಪೂರ್ವಕರಣಕ್ಷಪಕ ನಾಗಿ ಪೃಥಕ್ತ್ವವಿತರ್ಕವಿಚಾರದ್ವಿಚತ್ವಾರಿಂಶದ್ಭೇದ ಪ್ರಥಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಾಧೀ ನಮಾನಸವಾಯುಃಕರ್ಮಮುಟಿವಿನಂ ಜ್ಞಾನಾವರಣಾದಿಸಪ್ತವಿಧಕರ್ಮಂಗಳಂ ಸ್ಥಿತ್ಯನುಭಾಗಕಾಂಡಕಘಾತಕಗುಣಶ್ರೇಣಿನಿರ್ಜರಾದಿಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಕಿಡಿ

ಸುತ್ತುಂ ಪ್ರತಿಸಮಯಮನಂತಗುಣಪ್ರಭಾವಭಾಸುರವಿಶೋಧಿಪರಿಣಾಮದಿನನಿವೃತ್ತಕರಣಕ್ಷಪಕತ್ವಂ ಕಳಿದು ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಕಾಂಡಕಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿನಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ನರಕತಿರ್ಯಗ್ಗತಿತತ್ಪ್ರಯೋಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವಿವಿಕಳತ್ರಯಸ್ತ್ಯಾನಗೃದ್ಧಿತ್ರಿತಯಾತಪೋದ್ಯೋತಸ್ಥಾವರಸಾಧಾರಣೈಕೇಂದ್ರಿಯಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳೆಂಬ ಷೋಡಶಪ್ರಕೃತಿಗಳ್ಗೆ ನಿರಯಮನೊಡರ್ಚಿ ಬಟಿಯಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಭೇದಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋಭಂಗಳೆಂಟುಮಂ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಮಾಡಿದಿಂಬಟಿಕ್ಕೆ ತತ್ಪರಿಣಾಮವಿಶೇಷಕ್ಕೆ

ತೆರಳುತ್ತುಂ ಬರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಂಜ್ವಳನಮೊಂಭತ್ತುಂ ಕಷಾಯಂಗಳಂ
ತರಭೇದಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಸಮಯಾನದ್ಯಾವಳೀಕಾಲದೊಳ್ ।
ಗುರುಮುಖ್ಯಂ ವಿಕಳಂ ನಪುಂಸಕವಧೂವೇದಕ್ಕೆ ಪುಂವೇದಮಂ
ಸರಿಗಂಡಂ ಕಿಡೆ ಹಾಸ್ಯರತ್ಯರತಿಶೋಕೋದ್ಧೀ ಜುಗುಪ್ಸಾನ್ವಿತಂ ॥ ೧೧೭

ವ॥ ಮತ್ತಮನಿವೃತ್ತಕರಣದಿಂ ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪ್ರತಿಸಮಯಪ್ರವರ್ತಮಾನಸಂಜ್ವಳನಚತುಷ್ಕಾನುಭಾಗಮನಪೂರ್ವಸ್ಪರ್ಧಕಂಮಾಡಿ ಬಟಿಯಮುಚಿತಕೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ಪೂರ್ವಸ್ಪರ್ಧಕಾನುಭಾಗಮನನಂತಗುಣಹಾನಿರೂಪದಿಂ ಕುಂದಿಸುತ್ತುಂ ದ್ವಾದಶಕೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯಾಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ಚತುಷ್ಕಷಾಯಂಗಳ ಸಮಸ್ತಾನುಭಾಗಮುಂ ಕೃಷ್ಟಿಪ್ರವಿಷ್ಟಂಮಾಡಿ ಸಮನಂತರಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕತ್ರಿವಿಧಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಸಂಜ್ವಳನಕೃಷ್ಟಿಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ಕಿಡಿಸಿ ತತ್ಕಷಾಯತ್ರಯಮುಂ ಲಯಕ್ಕೆ ಸಲಿಸಿ ಲೋಭಸಂಜ್ವಳನಮನನಂತರಂ ಪ್ರಥಮಕೃಷ್ಟಿಗತಾನುಭಾಗದಿಂ ಭಂಗಿಸಿ ಬಟಿಯಮೆರಡನೆಯ ಕೃಷ್ಟಿಗತಾನುಭಾಗಮುಂ ಭಂಗಿಸುತ್ತುಂ ಬಾದರಸಾಂಪರಾಯಕೃಷ್ಟ್ಯನುಭಾಗಮನನಂತಗುಣಹಾನಿರೂಪದಿಂ ಕುಂದಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತುಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ಬಾದರಲೋಭಸಂಜ್ವಳನಮುಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸಾಮ್ಯೈಕದೋಷಸ್ಥಾಪನಾಶುದ್ಧಿಪರಿಣಾಮಸಮಕ್ತ್ಯನಿವೃತ್ತಿಕರಣಲಕ್ಷಣಕರಣಕ್ಷಪಕಗುಣಸ್ಥಾನಮುಂ ದಾಂಟಿ ಸಮನಂತರಂ

ರೂಪಟಿಯೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಲೋಭಸ
ಮಾವಸ್ಥಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕಂ ।

ಭಾವತರವಾರಿಯಿಂದ
ಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೋಹಬಳಮನುನ್ಮೂಳಿಸಿದಂ ॥ ೧೧೮

ವ॥ ಸಮನಂತರಂ ಕರಣಲಬ್ಧಿಯ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷದಿಂ ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರಿತ್ರಕ್ಷೀಣಕಷಾಯಗುಣಸ್ಥಾನಸಂಸ್ಥಿತಾನೇಕತ್ವವಿತರ್ಕವಿಚಾರಾಖ್ಯಾನಧ್ಯಾನಪರಿಣತನಪರಿಮಿತಪ್ರದೇಶನಿರ್ಝರಾದಿಕ್ರಿಯಾಕಳಾಪಂ ನಿದ್ರಾನಿದ್ರಾಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲೆಗಳನುಚಿತಕತಿಪಯಸಮಯದಿನಾತ್ಮದ್ವಿಚಯಸಮಯದೊಳ್ಕಿಡಿಸಿ

ಚರಮಾವಸ್ಥಿತವೀತರಾಗಹೃದಯಚ್ಛದ್ಮಸ್ಥವೇಳಾರುಜಾ
ನ್ಯರುಣೋದ್ಯೋತಿಸಮುದ್ವಿತೀಯವರಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿಂದಾಜಗ ।
ದ್ಗುರುಬೋಧಾರಮಣೀಯಪಂಚಕದಿ ಕೇಡಂ ಮಾಡಿದಂ ದರ್ಶನಾ
ವರಣಂ ನಾಲ್ಕುಮನಿಕ್ಕಿದಂ ತವಿಸಿದಂ ಪಂಚಾಂತರಾಯಂಗಳಂ ॥ ೧೧೯

ವ॥ ಅಂತು ಘಾತಿಚತುಷ್ಟಯಮೆಂಬ ಕಟ್ಟಲೆ ಕಿಟ್ಟಲೆ ಕೀಟಂದಲೆಯಾಗಿ ನಿರವಶೇಷಂ ಪಡೆಯಲೊಡಂ

ಸಕಲದ್ರವ್ಯಪದಾರ್ಥತತ್ತ್ವಭೃತಲೋಕಾಲೋಕಕಿಂಚಿತ್ಕರಂ
ಡಕಮಂ ಕೆಯ್ಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾಣಿಸುವುದೀ ಪ್ರದ್ಯೋತಿದಿವ್ಯಾಂಗದೀ ।
ಪಿಕೆಯೊಳ್ ನಿಶ್ಚಳನಾಗಿ ನಿಂದು ಬೆಳಗಿತ್ತೆಂಬಂತೆ ವಿಶ್ವಪ್ರದೀ
ಪಕಮೆಂಬಭ್ರದೊಳಾಯ್ತು ಕೇವಲವಿಬೋಧೋದ್ಬುದ್ಧಭಾನೂದಯಂ ॥ ೧೨೦

ತಿಂಬಿತೆನೆ ಚೈತ್ರಮಾಸಂ
ಪಿಂಬಗಲೊಳ್ ಚರಮತಾರೆತಾನರ್ಥಿಯಿನೇ ।
ಕಾಂಬಕದಿಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಮ
ದಾಂಬಕನೀಳಾಬ್ಜಹಿಮಕರಂ ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೨೧

ಜರೆ ರೋಗಂ ತೃಷೆ ನಿದ್ರೆ ಮೃತ್ಯು ಜನನಂ ಸ್ವೇದಂ ಮದಂ ಚಿಂತೆ ಭೀ
ತಿ ರತಿ ಗ್ಲಾನತೆ ವಿಸ್ಮಯಂ ಕ್ಷುಧೆ ವಿಷಾದಂ ಮೋಹನಂ ದ್ವೇಷ ರಾ ।

ಗ ರಸಂಗಳ್ಪದಿನೆಂಟು ದೋಷಮಿವಱಿಂದಂ ಪಿಂಗಿದಾಪ್ತಂ ಜಗ
ದ್ಗುರು ನಿಃಕೇವಳಬೋಧರೂಪನೆಸೆದಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೨೨

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತ ಸಂತಾನಾರಾಮ
ರಾಮಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣ
ಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿರುದ ಕವಿ
ಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅ ನಂ ತ ನಾ ಥ ಪು ರಾ ಣ ದೊ ಳ್
ಕೇವಲಜ್ಞಾನಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ
ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯ ಲೋಚನಕುಮು
ದಾಕರಮನಲರ್ಚಿ ವಿಮಳಕೇವಳಬೋಧಾ ।
ಲೋಕದೆ ನಿರ್ವ್ಯಾಳಪೂರ್ಣಸು
ಧಾಕರನಾದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ಇಳೆಯಿಂದೈಸಾಸಿರಂ ಬಿಲ್ವರಮೊಗೆದು ವಿಯತ್ತೀರದೊಳ್ನಿಂದನತ್ಯು
ಜ್ವಳಕೋಟ್ಯರ್ಕಪ್ರಭಾಜಾಳ [1] ಮೆನೆ ಕಡೆದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನುಣ್ಮಿಂಚಿನೊಳ್ ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಪನ್ನಂ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಂತೆಸೆವ ತನು ತನುಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಿಂ ದಿಙ್ನಭೋ
ವಳಯಂ ತೇಂಕಾಡಿ [2] ಪಂಕಪ್ರಶಮನ ಪರಮಜ್ಞಾನಹೀನಸ್ವರೂಪಂ ॥ ೨

ವ್ಯವಧಾನಂ ಕರಣಂ ಕ್ರಮಂ ತನಗದಿಲ್ಲೇಕಕ್ಷಣಂ ಹಸ್ತಪ
ಲ್ಲವರೇಖಾತ್ರಯಮಿಾಜಗತ್ತ್ರಿತಯಮೆಂಬಂತೆಯ್ದೆ ಕಾಲತ್ರಯಂ ।
ಸಮಸಲ್ವಂತಿರೆ ಕಾಣ್ಬ ಕೇವಲವಿಬೋಧಂ ಘಾತಿಚಾತುಷ್ಕ ವಿ
ಪ್ಲವದಿಂ ಪುಟ್ಟಿ ವಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧನಭವಂ ಕೈಕೊಂಡನಾರ್ಹಂತ್ಯಮಂ ॥ ೩

ಸಕಳಜ್ಞಾನಸುಖಾದ್ಯನಂತವಿರತಿಸ್ವಾಭಾವಿಕಾಕ್ಷಾಯಿಕಾ
ಧಿಕಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ [3] ಸದಾನಲಾಭಮಹಿಮಾಭೋಗೋಪಭೋಗಾದ್ಯಶೇ ।
ಷಕೃತಾರ್ಥೀಕೃತಭಾವಮಂ ತಳೆದನಿರ್ದಲ್ಲಿರ್ದು ಸಿದ್ಧಸ್ವರೂ
ಪಕನುಂ ತಾನೆನೆ ನಿಂದನಕ್ಷಯನನಂತಂ ನಿರ್ಮಳಂ ನಿಃಕಳಂ ॥ ೪

ಪರಮಶ್ರೀಪರ್ಯಂಕಮ
ನಿರದಾಯುರ್ನಾಮಗೋತ್ರವೇದನವಸ್ತ್ರಾ ।
ಭರಣಂಗಳನುಟಿದೆಱಗ
ಲ್ಪರಮಪರಂಜ್ಯೋತಿರಾತ್ಮ [4] ನನಿಶಂ ನಿಂದಂ ॥ ೫

---

1 ಗ. ಮನೆ. 2 ಗ. ಕಂಪ. 3 ಕ. ಸದಾನಿಲಾಭಮಹಿಮಾ. 4 ಗ. ನಿಸಿಸಂ.

ಪುದಿದುದು ದೇವತೂರ್ಯರವಮೊಣ್ದೆಸೆಯುಂ ದಿವದಿನ್ನಮೇರುಪು
ಷ್ಪದ ಸರಿ ಬಂದು ಘುಯ್ಯನೆಱಗಿತ್ತು ವಿಯತ್ತಳದೊಪ್ಪದಬ್ಬದೊ ।
ರ್ವೊದಲೊಳೆ ದೇವಕೋಟಿ ಜಯ ಮನ್ಮಥಭಂಜನ ಜೀವಕರ್ಮದು
ರ್ಮದಹರ ನಂದನಂದ ಭುವನತ್ರಯಭೂಷಣ ಎಂಬ ಘೋಷಣಂ ॥ ೬.

ತಿಳಿದುದು ನೀರ್ಗಳಂತೆ ಗಗನಂ ಗಗನಸ್ಥಳದಂತೆ ಧಾತ್ರಿ ನಿ
ರ್ಮಳತರಮಾಯ್ತು ಧಾತ್ರಿ ರಜಮಂ ಬಿಡುವಂದದೆ ಮಂದಮಾರುತಂ ।
ಸುಳಿದುದು ಮಂದಮಾರುತನ ಬೆಂಬಟಿಯಿಂದನಲೋರ್ಮಿ ದಕ್ಷಿಣಂ
ಬಳಸಿದುದಾಮಹೋತ್ಸವದೊಳಚ್ಚರಿಯಾದುದು ಪಾಂಚಭೌತಿಕಂ ॥ ೭

ಭವನಾವಾಸದೊಳಾಯ್ತು ಶಂಖರವಮುಂ ತದ್ವ್ಯಂತರಾವಾಸದೊಳ್
ಕಿವಿ ಶಬ್ದಂಗಿಡಿಸಿತ್ತು ದುಂದುಭಿನಿನಾದಂ ಜ್ಯೋತಿರಾವಾಸದೊಳ್ ।
ಕವಿತಂದತ್ತು ಗಜಾರಿರಾವಮೊಗೆದತ್ತಾ ಕಲ್ಪಜಾವಾಸದೊಳ್
ನವಘಂಟಾಧ್ವನಿ ಸಾಱುವಂತು ಭವನವ್ಯಾಬಾಧಮುಂ ಬೋಧಮಂ ॥ ೮

ಜಲಜಲಿಪ ಪೊನ್ನ ಬಣ್ಣದಿ
ನೆಲವಟ್ಟೆಯ ಕಣ್ಗೆವಂದ ನಿಧಿಗೆಱಗಿದುವು ।
ಜ್ವಲಮಕುಟದೀಪವರ್ತಿಗ
ಳೊಲವಿಂ ಕಲ್ಪಾಮರೇಂದ್ರರೆಱಗದ ಮುನ್ನಂ ॥ ೯

ಜಿನಚಂದ್ರನ ಬೋಧವಿಲೋ
ಚನಚಂದ್ರಿಕೆ ಬೆಳಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗುವವೋ ।
ಲನಿಮಿಷಪತಿಗಾಸನಕಂ
ಪನಮಾದುದು ಮುಗಿದುವೊಡನೆ ಕರಸರಸಿರುಹಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಳವಿಮಳಬೋಧಸ್ವರೂಪಂ ಸತ್ಪಥದೊಳುದಯಂಗೆಯ್ದಿ ದರ್ಪದಂ ಸುಧರ್ಮಂಗವಧಿಬೋಧಾಕ್ಷೇಪವಿಕ್ಷೇಪಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಮಾಡಲೊಡಮಾದಿಶಾಮುಖಕ್ಕೇಟಡಿಯುಂ ನಡೆದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಿಂದು ಧನಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಸಮವಸರಣವಿರಚನೆಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿ

ಪ್ರತಿಹಸ್ತಾಮರಕಾಮಿನೀಸಮುದಯಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪಾಕ್ಷತಾ
ಕ್ಷತಮಂದಾರನಮೇರುಧಾಮನವರತ್ನಾಮತ್ರವೈಚಿತ್ರ್ಯದೊಳ್ ।
ಶತಪತ್ರಂ ಶತಕೋಟಿ ಕೂಡಿ ಬರೆ ಪಾಳೋಮಿಸಮೇತಂ ಶತ
ಕ್ರತು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಲಳ್ಕಱಿಂ ತಳರ್ದನಾಚಾತುರ್ಥ್ಯಕಲ್ಯಾಣಮಂ ॥ ೧೧

ಕರಿಸೇನಾನಕ್ರಚಕ್ರಂ ತುರಗಬಲತರಂಗತ್ತರಂಗಂ ಚಳತ್ಪು
ಷ್ಪರಥಪ್ರೋದ್ದೀನಪೇನಂ ಚಟುಳಭಟಪಯೋಜಂತುಸಂತಾನಕಂ ಶಾ ।
ಕ್ವರಮಾಳಾವಿಭ್ರದಭ್ರಂ ನಟನಯುವತಿಗಾಂಧರ್ವಿಕಾವೃಂದತೀರಾಂ
ತರವಲ್ಲೀವೇಲ್ಲನಂ ಬಂದುದು ಸುರವರಸಪ್ತಾಂಗಸೇನಾಸಮುದ್ರಂ ॥ ೧೨

ಸುರುಚಿರಕಾಯಕಾಂತಿ ನವಚಂಪಕವಾಲೆ ಶಿರೀಷಮಾಲೆಯಂ
ಪರಪುವ ತೋಳ್ಗಳೆತ್ತಿದ ನಮೇರುಲತಾಂತದ ಮಾಲೆ ನೀಳ್ದ ಪಂ ।
ಕರುಹದ ಮಾಲೆಯಂ ಮಿಗುವ ಪುಷ್ಪಕಮಾಲೆ ತಗುಳ್ದು ಪುಷ್ಪಮಂ
ಜರಿಗಳ ಮಾಲೆಯಾದುವಮರಪ್ರಮದಾಸಮುದಾಯಮಾಲೆಗಳ್ ॥ ೧೩

ತ್ರಿದಶಸ್ತ್ರೀಜನಹಸ್ತಪಾತ್ರಮಣಿಮಾಳಾದೀಪಧೂಪಾಂಶುಜಾ
ಳದೊಳಂ ಯಾನವಿಮಾನಲಂಬನಚಳನ್ಮಾಣಿಕ್ಯಲಂಬೂಷಧಾ ।
ಮದೊಳಂ ತಳ್ತಮರಾಗಮಕ್ಕೆ ಸುರಚಾಪಶ್ರೇಣಿಯಂ ಸೇತುಗ
ಟ್ಟಿದವೊಲಾಯ್ತೆರ್ವಟ್ಟೆ ಶಕ್ರಪುರದಿಂದಂ ಧೂಳಿಶಾಳಂಬರಂ ॥ ೧೪

ಸಕಳೇಂದ್ರಾನೀಕಿನೀಸಪ್ತಕಶತವಿಘಟೀಭೂತರೋಧೋಂಗಣಂ ದಿ
ವ್ಯಕರೀಂದ್ರಪ್ರಾಜ್ಞಕಗ್ರಾಯಕಮಣಿಮಕುಟಂ ಸಂಗತೈರಾವತೀಪು ।
ಷ್ಪಕಲೀಲಾರೂಢನಿಂದ್ರಾಣಿಗೆ ಕೊನೆವೆರಲಿಂ ಪ್ರೋನ್ನಟದ್ದೇವವೈತಾ
ಳಿಕವೈನಾಟ್ಯಂಗಳಂ ತೋಱುತುಮನುಗತಕಲ್ಪೇಂದ್ರನೆಟ್ಟಂದನಿಂದ್ರಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಸಮವಸರಣಮಂಟಪಕ್ಕನತಿದೂರದೊಳ್ನಿಂದು ಗಗನಮಂಡಲಕ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರವರ್ಣಸಂಕೀರ್ಣವಿತಾನಪಟಮನವಟಯಿಸಿದಂತೆ ನಿಂದು ಕಲ್ಪಾಮರೇಂದ್ರಸಂದೋಹಮಿಕ್ಕೆಲದೊಳಂ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದು ಕೂಡೆ ಕೂಡೆ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದಕೋಳಾಹಳಮನುತ್ತಂಭಿತಹಸ್ತಪಲ್ಲವದಿಂ ನಿಲಿಸಿ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭಂ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಗೆ ಭುವನವಲ್ಲಭನ ಪರಮಪರಿಷದ್ವಳಯಮಂ ತೋಱುವ ಟ್ಕಱಿಂದಮಿಂತೆಂದಂ

ಹರಿನೀಳೋದ್ಘಟ್ಟಿತಂ ವರ್ತುಳತಳ [1] ಮಿಳೆಯಿಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್ನಿಂದುದ್ಯೆಸಾ
ಸಿರಚಾಪೋತ್ಸೇಧದಿಂ ಮೇಗಿದೆ ಭುವನಜನಾನಂದಲಕ್ಷ್ಮೀವಧೂಭಾ ।
ಸುರರತ್ನಾಶೇಷಭೂಷಾಪಟಲಕಮೆನೆ ತಾಂ ದ್ವಾದಶಂ ಯೋಜನಾಂತಃ
ಪರಿಮಾಣಂ ದಿಕ್ಚತುರ್ವಿಂಶತಿದಶಶತಸೋಪಾನಪಙ್ತಿಪ್ರತಾನಂ ॥ ೧೬

ಅದೆ ಧೂಳೀಶಾಳಮಲ್ಲಿಂ ಜಿನಗೃಹಧರೆಯಲ್ಲಿಂ ಪರಿಖಾತಿಯಲ್ಲಿಂ
ದದು ವಲ್ಲೀವೀಧಿಯಲ್ಲಿಂ ವಸತಿ ತರುಗಳಲ್ಲಿಂ ಧ್ವಜಾನೀಕಮಲ್ಲಿಂ ।
ತ್ರಿದಶೋರ್ವೀಜಾತಧೂಪೋದ್ಘಟಿತಘಟಗಳಲ್ಲಿಂದಮಲ್ಲಿಂ ಗಣಶ್ರೇ
ಣಿ [2] ದಲಲ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಚಕ್ರಸ್ಥಳಿ ಬಟಿಕೆ ಮಹಾಮಂಡಪಂ ಮಧ್ಯಬಂಧಂ ॥ ೧೭

ಶಶಿಕಾಂತದ್ವಾರಕುಡ್ಯಂ ನವಮಣಿಶತಕಸ್ತಂಭರಂಗಂ ಧನುಷ್ಷ
ಷ್ಟಶತವ್ಯಾಯಾಮವಿಸ್ತಾರಿತ ನವಶತಚಾಪೋನ್ನತಂ ತೀರ್ಥಕೃದ್ದಿ ।
ವ್ಯಶರೀರಪ್ರಗ್ರಹಪ್ರಸ್ಫುರಿತಸುರಭಿಗಂಧೋತ್ಕಟಂ ಪದ್ಮರಾಗಾ
ಗ್ರಶಲಾಕಂ ಬಂಧುರಂ ಗಂಧಕುಟಿಯದೆ ಜಗಲ್ಲೋಚನಾನಂದಕಂದಂ ॥ ೧೮

(ರಗಳೆ)

ಪರಮಂಗಪ್ಪಮಹಾಪ್ರತಿಹಾರಂ ।
ದೊರೆವಡೆದೊಪ್ಪಿದುದದಱೊಳಪಾರಂ ॥

ಚಾಮರಸಮಿತಿ ಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಮಿತಂ ।
ಕೋಮಳಶಶಿಕರಗುಚ್ಛೋಪಮಿತಂ ॥

ಧನದಕುಮಾರರ ಕರಕಿಸಲಯದೊಳ್ ।
ತೊನೆದಪುವಂಚೆಯ ನರ್ತನಲಯದೊಳ್ ॥

ಮುತ್ತಿನ ಮುಕ್ಕೊಡೆ ನೀಲದ ಕಳಶಂ ।
ಸುತ್ತಿರೆ ಮಾಣಿಕವಟ್ಟೆಯ ವಳಯಂ ॥

ಪಟ್ಟೆಯ ಕಾವಿಂದಲರ್ದ ವಿಡಂಬಂ ।
ಮೆಚ್ಚುವ ಕಣ್ಗಳ ಸಿರಿಗಾಲಂಬಂ ॥

---

1 ಕ. ಗಳ್ಗಲಿಂ. 2 ಕ. ಮಿಳಯುಂ.

ನೋೞ್ಪವರ್ಗೀೞುಭವಂಗಳ ರೂಪಂ ।
ತೋಱ್ಪುದು ನಿರ್ಮಳಕಾಂತಿಕಳಾಪಂ ॥

ಭಾವಳಯಂ ನಿಜತೇಜಪ್ರಭೆಯಿಂ ।
ತೀವಿ ತುಳುಂಕಿದಪುದು ಸುರಸಭೆಯಂ ॥

ಸುರುಚಿರಭಾಚಕ್ರದ ಮಿಂಚುಗಳಿಂ ।
ಸುರದುಂದುಭಿಗಳ ಪೆರ್ವೊಱಗುಗಳಿಂ ॥

ಪರಿಮಳಮಿಳದಳಿಕಳಭಪ್ರಕರಂ ।
ಸುರಿದಪುದಲರ್ವಱೆ ಬಿಡದಾಸುಕರಂ ॥

ದೇವನ ಶಶಿಮುಖಬಿಂಬದೊಳೀಗಂ ।
ಭಾವಿಸಿದಂತಿರೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥

ಅಸುಕೆಯ ಕೆಂದಳಿರ್ಗಳ ಬಾಳ್ದೊಂಪಂ ।
ಪಸರಿಸಿ ಪಡೆದುದು ಚಿತ್ತದಲಂಪಂ ॥

ಕುಡುಮಿಂಚೇೞಿದ ಶರದದ ಮೇಘಂ ।
ಪಡೆಯೆನೆ ಕಡುಪಿಂ ಸುರಪಟಹೌಘಂ ॥

ಮೊೞಗುವುವಘುಮ್ಯಗವಿರದೋಡುವಿನಂ
ಮೊೞಗುಗೆತ್ತು ಕೇಕಿಗಳಾಡುವಿನಂ ॥

ದೂರಾಸನ್ನಸಮಂ ಗಂಭೀರಂ ।
ದೂರೀಕೃತ ತಾಲ್ವೋಷ್ಠವಿಸಾರಂ ॥

ಸಕಲದೇಶಭಾಷಾಪ್ರತಿಭಾನಂ ।
ಪ್ರಕಟಂ ನೆಗೆದುದು ದಿವ್ಯಧ್ವಾನಂ ॥

ಪರಿಷದ್ವಳಯಂ ತಿಳಿಗೊಳದಂತಿರೆ ।
ಹರಿಪೀಠಂ ಕನಕಾಂಬುಜದಂತಿರೆ ॥

ನಿಂದಂ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಜಿನೇಂದ್ರಂ ।
ಸಂದಿಸದಿರೆ ನಾಲ್ವೆರಲನತಂದ್ರಂ ॥

ಕಂದ॥ ಸಮುದಯಸಮಾಸದಿಂ ಶಚಿ
ಗಮರೇಂದ್ರಂ ಸಮವಸರಣಮಂಡಲಮನನು ।
ಕ್ರಮದಿಂದೆ ತೋಱಿಯುಂ ವ್ಯ
ತ್ಕ್ರಮದಿಂ ವಿವರಿಸಿದನಗ್ರಪಾಲಂಬರೆಗಂ ॥ ೧೯

ಶ್ರೀಮಂಡಪನವರತ್ನನಿ
ಕಾಮಧರಾಧರದೆ ಪರಿದ ಕಲ್ಯಾಣನದೀ ।
ಸೀಮೆಗಳೆನೆ ಮೆಱೆದಪುವು ಮ
ಹಾಮಂಡಳವೀಧಿ ಸಭೆಯ ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಗಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಆಗಂಧಕುಟಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಮೇಖಲೆಯಂತೆ ತಳತಳಿಸಿ ಪೊಳೆವ ವಿಯತ್ತಳಸ್ಫಟಿಕಕೋಟಾವಳಯ ಮದನಮಂಡಳಾಯತ್ತಹರಿನ್ಮಣಿಮಂಡಪಚತುಷ್ಕದೊಳ್ ಬಹಿರಂತರ್ವೇದಿಕಾಧಿಷ್ಠಿತನೈಸರ್ಪಪಾಂಡುಕಪದ್ಮ ಪಿಂಗಳ ಕಾಳ ಮಹಾಕಾಳ ಮಾಣವಕ ಶಂಖ ಸರ್ವರತ್ನಮೆಂಬ ನವನಿಧಿಗಳುಮ ವಱೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಡೆಗುಡದ ಗುಡಿಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಕದ ವಿಮಳಚಮರದ ಧವಳಾತಪತ್ರದ ಭೃಂಗಾರಘಟದ ಮಂಗಳಕಳಶದ ಮಣಿತಾಳವೃಂತದ ಪೆಸರೊಳೆಸೆವಷ್ಟಮಂಗಳಂಗಳುಂ ನವರತ್ನರಚಿತದ್ವಾರೋಪರ್ಯಧಿಷ್ಠಿತ ಗದಾದಂಡಚಕ್ರಪಾಶಫಳಕಕಲಿತಭುಜಪರಿಕಲ್ಪಿತ ಕಲ್ಪಚಾಮರಪ್ರಾತಿ [1] ಹಾರಗೌರವಮುಮನಾಶ್ಚರ್ಯಮುಮನಳಂಕೆಗೊಳಿಸಿದುದಲ್ಲಿಂ ಪೊಱಗೆ

ಸಕಳಾಶಾಕುಮತಾಂಧಕಾರಕಬಳಸ್ಫೀತಾಂಶು ಕೈಗಣ್ಮೆ ಗಂ
ಧಕುಟೀಬಾಹ್ಯತೃತೀಯವೇದಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕುಂ ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಯ ।
ಕ್ಷಕುಭೃತ್ಕೂಟಚತುಷ್ಕದೊಳ್ ರವಿಗಳಂತೀತೋರ್ಪುವಂ ನೋಡ ಪೀ
ನಕುಚೇ ದೇವರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ವಿಭಾಸ್ವದ್ಧರ್ಮಚಕ್ರಂಗಳಂ ॥ ೨೧

1 ಕ. ಘಾತ.

ವ॥ ಆಧೂಪಸ್ತೂಪಭೂಮಿಕಾವಳಯದಿಂ ಪೊಱಗೆ ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಿಧಾನ ಗೋಪುರಾಷ್ಟಮಂಗಳನವನಿಧಿವೇದಿಕಾದ್ವಾರಪಾಳಕನಾಟ್ಯಮಂಡಪಧೂಪಘಟೀ ಪಟಳದಿಂ ಮೆಱೆದು ಮೂಲಬದ್ಧಸಿದ್ಧಪ್ರತಿಮಾಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಪ್ಪ ಮಂದಾರಪಾರಿ ಜಾತಹರಿಚಂದನಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಸಂತಾನಮೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಪಾರ್ಥಿವಂಗಳಿಂ ಸಾರ್ಥ ಕಮಾದ ದಶವಿಧಕಲ್ಪವೃಕ್ಷೋದ್ಯಾನವಳಯದೊಳಗೆ

ನನೆಯುಂಬಂ ನನೆಮಾಡಿ ಚಾಪಲತೆಯಂ ನೀಳೇಕ್ಷುಗಳ್ಗಿತ್ತು ಕೇ
ತನಮಂ ಖ್ಯಾತಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ತೋಂಟಿಗವೆಸಂಗೆಯ್ದಂಗಜಂ ತಿರ್ದಿ ಚೂ ।
ತನವಾಶೋಕತಮಾಳಪಾಳಕದಳೀಜಂಬೀರನಾರಂಗಮಾ
ವನಭೂಭಾಗದೊಳಿರ್ಪುವೋಲಗಿಸೆ ತಮ್ಮಂ ಕೂರ್ತು ಸರ್ವರ್ತುಗಳ್ ॥ ೨೨

ವ॥ ಆಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾವನಿಯ ಪೊಱಸುತ್ತಿನೊಳ್ ಸುತ್ತಿಱಿದ ಪೊನ್ನ ಮದಿಲ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೋಪುರಂಗಳ ಯಕ್ಷಕುಮಾರದ್ವಾರಪಾಲನ ಪಾಳಿವೆರಸು ನವನಿಧಿಮಂ ಗಳಾಷ್ಟಕದವಷ್ಟಂಭಮೆಸೆಯೆ ನಿಷ್ಟಪ್ತಕಾಂಚನಾಧಿಷ್ಠಿತಕುಂಭಸ್ತಂಭೋಜ್ಜೃಂಭಿ ತಂಗಳುಂ ಖಗೇಂದ್ರಮೃಗೇಂದ್ರಗಜೇಂದ್ರಗವೇಂದ್ರಚಂದ್ರಚಂದ್ರಕಚ್ಛತ್ರದ ಮರಾಳಮಾಳಿಕಾಶತಪತ್ರಚಿತ್ರಿತದಶವಿಧಾನಚೀನಾಂಚಳಚುಂಬಿತಾಂಬರಮುಖಂ ಗಳುಮಪ್ಪ ವಿಂಶತ್ಯುತ್ತರತ್ರಿಚತುಸ್ಸಹಸ್ರಮುಖ್ಯಧ್ವಜಂಗಳೋರೊಂದಕ್ಕೆ ನೂಱೆಂಟಾಗೆ ಬಳಸಿದ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಕೆಯುಮಱುವತ್ತುಸಾಸಿರದಾಱುನೂಱಱು ಪತ್ತುಧ್ವಜಂಗಳಿನೇಕಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಮಾದ ವೈಜಯಂತಿಕಾಸಂತಾನಭೂಮಿ ಯಿಂದೊಳಗೆ

ದುರಿತವ್ರಾತದ ಮಾತು ಸಲ್ಲದಿರವೇಟಿತ್ತತ್ತ ಭವ್ಯರ್ಕಳಂ
ಬರವೇಳ್ಕೆಚ್ಚರಮಿತ್ತಲಿತ್ತಲೆನುತುಂ ಕೈಸನ್ನೆಗೆಯ್ವಂತಿರಂ ।
ಬರದೊಳ್ಕಳ್ಳಿಸಿದಪ್ಪುವುಜ್ಜ್ವಳಪಟೀಜಾಳಂ ಧ್ವಜವ್ಯಾಜದಿಂ
ಪರಮಾರಾಧ್ಯನನರ್ಚಿಸಲ್ಕೆರೆದುದಕ್ಕುಂ ಶಾರದಂ ನೀರದಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಆಕೇತನವ್ರಾತಭೂತಳದ ಪೊಱಗೆ ಜಾತರೂಪವೇದಿಕಾಷ್ಟಮಂಗಳ ನವನಿಧಿಸಿಧಾನಯಕ್ಷಕುಮಾರರಕ್ಷಿತದ್ವಾರಶಾಖಾಂತರಾಳರೂಪ್ಯಗೋಪುರಚತುಷ್ಕ ದೊಳಂ ಆಗೋಪುರಪ್ರತಿಬದ್ಧಷೋಡಶಪ್ರಮಿತನಾಟ್ಯಮಂಡಪಭೂಮಿಕಾತ್ರಿತಯ

ದೊಳಗೆ ಬೇಱುವೇಱು ಭಾವರಸದ ಸಿರಿಯ ಸರಿವಪೆಯ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನ ಕುಡಿಗಳಂತೆ ನರ್ತಿಸುವ ಮೂವತ್ತಿರ್ಛರ್ದೇವನರ್ತಕಿಯರೊಳಂ ಆನರ್ತಕಿಯರ ಬಳ್ಳಿಗುರುಳ ಬಂಬಲೊಳ್ ತುಂಬಿಯ ಬಂಬಲಂ ತಡಂಬುಗಿಸೆ ತಳಿರ್ತಶೋಕವನದ ಮುಗುಳ್ತ ಚಂಪಕವನದ ಕಾಯ್ತ ಚೂತವನದ ಪಣ್ತ ಕದಳೀವನದ ಪುದುವಿನೊಳ್ ಕಾಳಾಗುರುಧೂಪಧೂಮಸ್ತೋಮದಿಂ ನೀಲದೆಳಲತೆಗಳಿಂ ಮಾಲೆಗೊಳಿಸುವ ಧೂಪಘಟಪಟಳದಿಂ ರೂಪುವಡೆದಷ್ಟಮಂಗಳಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಾಷ್ಟಕಸಪರ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಂಗಳಪ್ಪ ಚೈತ್ಯಂಗಳ ಪೊಱಗಣಿಂ ನಿಱುಗೆವಡೆದ ಶಾಖಾಸಹಸ್ರಂಗಳೊಳಂ ಮಂಗಳೋತ್ಸವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಘನಸಾರಾಗರುಧೂಪಧೂಮಲತೆಯುಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪಾವಳೀ
ಘನಸಾಂದ್ರಚ್ಛವಿಯುಂ ಪ್ರವಾಳಮಧುಪದ್ಯೋತೀಯಸಂವಾದಿಗಳ್ ।
ಜಿನಬಿಂಬಾರ್ಚನೆಯೊಳ್ ಪಟಂಚೆ ವಸತಿವ್ರಾತಂಗಳಂ ಕೊಂಬುಗೊಂ
ಬಿನೊಳಾಂತಿರ್ಪುಪವಿತ್ತ ನೋಡಬಲೆ ಚೈತ್ಯೋರ್ವೀಜಸಂತಾನಮಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಆಚೈತ್ಯವೃಕ್ಷಾವಳಿಯ ಪೊಱಗೆ ದೌವಾರಿಕಜ್ಯೋತಿರಮರಮಾಣಿಕ್ಯಮಕುಟಶೋಭಾಂಶುಪಟಳದಿಂ ರಜತಮಯಮಾಗಿಯುಂ ಮಹಾರಜತನಿರ್ಮಿತಂಗಳಂತೆ ಕಂಪು ಸೊಂಪುವಡೆದಷ್ಟಮಂಗಳನವನಿಧಿಸನಾಥಂಗಳಪ್ಪ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂಗಳೆಂಬ ಮೊಗಂಗುಡಿಗಳೆಸೆವ ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಳ್ಳುಂಬಳ್ಳಿವಿಡಿದ ನಳಿತೋಳ್ಗಳನೆತ್ತಿ ಬಳಸಿದ ದೀಪಪದ್ಮರಾಗದ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳಗೆ ಮಾವಂಮುಲಂಗಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯ ಪೂಗಕರು ಕೈಗೊಟ್ಟ ನಾಗಲತೆಯ ಕೇಸರಂ ಮೇಳೈಸಿದ ವಾಸಂತಿಕಾಲತೆಯ ಮಾತುಲುಂಗಂತಳ್ತ ಜಾತೀಲತೆಯ ಸಂದಣಿಸಿದ ಕುಂದಲತೆಯ ಮೇಳೈಸಿದ ಮಾಳತೀಲತೆಯ ಪಂಪಕವಾದ ಚಂಪಕಾಲತೆಯ ಪಿಣಿಲೇಱಿದ ಕರವೀರಲತೆಯ ಮುಗುಳಿಸಿದ ವಕುಳಲತೆಯ ಬಾಳ್ಗೊಂಪದ ಬಳಸು ವಿಳಸಮಾದ ರತ್ನರಚಿತಕೃತಕಾಚಲಂಗಳೊಳ್ ಪಾಡುವಾಡುವ ಸುರನರಕಿನ್ನರಖೇಚರಾಂಗನೆಯರ ವಿಳಾಸಕ್ಕಾವಾಸಮಾಗಿ

ಪುದಿದ ಲತಾವನಾವಳಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಬಣ್ಣದ ತುಂಬಿ ನೀಲವ
ಣ್ಣದ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಮಾಣಿಕದ ಬಣ್ಣದ ಕನ್ನಡಪಕ್ಕಿ ಪಚ್ಚೆವ ।
ಣ್ಣದ ಕಳಹಂಸೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದರೋ ಬಿನದಕ್ಕೆನೆ ತೋಱಿ ಚೋದ್ಯಮಂ
ಸುದತಿಯರ್ಗೀವುದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಂ ಜಡಿದುಂ ನುಡಿದುಂ ಜಿನುಂಗಿಯುಂ ॥ ೨೫

ವ|| ಆಲತಾವೀಧಿಯಿನತ್ತಣ ಸುತ್ತಿನೊಳಿರ್ದ ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇದಿಕಾಗೋಪುರದ್ವಾರಪಾಳಪುಂಗಳಾಷ್ಟಕನವನಿಧಿವಿಧಾನಂಗಳಿಂ ಮುನ್ನೀರ ವರ್ಣದ ಕನ್ನಡಿಗಳಂತೆ ಮೆಱೆದು ಕಾರುಣ್ಯರತ್ನಾಕರದಯಾರಸಪೂರಂ ಮೇರೆ ಗಟ್ಟಿ ಮಣಿಪ್ರತಾನಸೋಪಾನಶೋಭೆಯಿನುಭಯತಟಂ ಸುಭಗಮಾಗೆ ತೀವಿ ತಿಳಿದು ನಿಂದುದೆನಿಸಿ ಮುಗಿದಱಿಯದ ತಾಮರೆಗಳಿನಗಲ್ದಱಿಯದ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಿ ನಲರ್ಕೆಗುಂದದ ನೀಳನೀರೇಜದಿನೋರಂತೆ ಮೆಱೆವ

ಜಳಖಾತೀವಳಯಾಭಿರಾಮತೆಯನೇನಂ ಪೇೞ್ದಪೆಂ ಬಂದು ಗೊಂ
ದಳದಿಂ ಕಿನ್ನರಖೇಚರಪ್ರಮದೆಯರ್ಪೊಕ್ಕಾಡೆ ಪೀನಸ್ತನಂ
ಗಳ ಮೇಲೊಟ್ಟಿದ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮದ ಪಂಕಂ ನೂಂಕಿ ತೇಂಕಾಡಿ ಪಂ
[1] ಕಳಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದು ನಿಸ್ತರಂಗತಟ ಧೂಳೀಚಿತ್ರಪತ್ರಂಗಳಂ || ೨೬

ವ|| ಆಖಾತಿಕಾವಳಯದಿಂದಿತ್ತಲ್ ಪೊಱಸುತ್ತಿನೊಳಂ ಮೊದಲ ಗಂಧ ಕುಟೀಚತುರ್ದ್ವಾರಾಭಿಮುಖರತ್ನಗೋಪುರಚತುಷ್ಟಯದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಧೂಳಿ ಶಾಳದ ಕಡೆಯ ಮಣಿಪ್ರಾಡಂಬರಮೇಕಗವ್ಯೂತಿಸವ್ಯಾಸಮುಮುಭಯಪಕ್ಷವಿಸ್ತಾ ರಿತಚಂದ್ರಕಾಂತಭಿತ್ತಿವಿಸ್ತಾರಮುಮಂತರ್ವೀಧಿಮಾಳಿಕಾಪ್ರದೇಶೋಚಿತಕ್ಷುಲ್ಲಕ ದ್ವಾರಾಭಿರಾಮಮುಮಪ್ಪ ನಾಲ್ಕುಂ ಬೀದಿಗಳೆಡಲೆಗಳ್ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದಾ ಳಪಕ್ಕದೊಳ್ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದ ಮಣಿತೋರಣನಿತಾಂತಿಕದೊಳ್ ಚತುರಸ್ರಹೇಮ ಭೂಮಿಕಾತ್ರಿತಯಪ್ರಾಸಾದವಪ್ರಾಕಾರಂಗಳೊಳಮಾಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಥಮವೇದಿ ಕಾಚತುರಂತರ್ಭಾಗದೊಳ್ ದಿಗಂಗನೆಯರ ಜಳಕೇಳೀವಿಳಾಸಕ್ಕಂ ವಿವಿಕ್ಷುಜನ ಕರಣಚರಣಪ್ರಕ್ಷಾಳನಕ್ಕಮಕ್ಷೀಣಲಕ್ಷ್ಯಮಾಗಿ ಮಣಿಮಯಸೋಪಾನಸಂಧಾನಿತ ಮಪ್ಪ ನಂದೆ ನಂದೋತ್ತರೆ ಮೊದಲಾದ ಪದಿನಾಱುಂ ಸರೋವರಂಗಳೊಳಮೊಪ್ಪ ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಮಾನಿನಿ ನೋಡುಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ
ಮಾನಸ್ತಂಭಂಗಳೆಸೆದಪುವು ಕಾಣಲೊಡಂ |
ದಾನವಮಾನವಮಿಥ್ಯಾ
ಮಾನಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ತಾಂ ಜಯಸ್ತಂಭಂಗಳ್ || ೨೭

1 ಕ. ಪಂಕಿಲ.

ಚತುರಸ್ರಾಷ್ಟಾಸ್ರವೃತ್ತೋದರಕುಮುದಕಪೋತಾಂಸಕಂಠಂಗಳಾಲಂ
ಬಿತಘಂಟಾಚಾಮರೋಜ್ಜೃಂಭಿತಮಣಿಫಳಕಂಗಳ್ ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಸಿದ್ಧ ।
ಪ್ರತಿಕೃತ್ಯುತ್ತಂಸಿತಂಗಳ್ ಧ್ವಜಮಣಿಕಳಶಶ್ವೇತಪತ್ರತ್ರಯಾಳಂ
ಕೃತ ಮಾನಸ್ತಂಭಕಂಗಳ್ಮೆಱೆದಪುವಿವೆ ಕಲ್ಯಾಣಪೀಠೋದ್ಗತಂಗಳ್ ॥ ೨೮

ವ॥ ಆಮಾನಸ್ತಂಭಂಗಳಿರ್ಕೆಲದ ವೀಥೀಭಿತ್ತಿಭಾಗಾಭ್ಯಂತರದೊಳರ್ಧ ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರದೊಳಂ ಸಪ್ತಭೂಮಸೌಧಸಾಮಾನ್ಯಾನೇಕರತ್ನಕದಂಬರುಚಿ ಗಳಿನೊಗೆದ ವಾಸವಶರಾಸನಂ ಧೂಳೀಶಾಳಮಂ ಬಾಸಣಿಸಿ ನಿಂದ ಚೈತ್ಯಮಂ ದಿರಂಗಳ ನಿತ್ಯನಿರತಿಶಯಭೋಗಂಗಳೊಳ್ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಹಿಮಾತಿಶಯಮಂ ಗಳಂಗಳೊಳಂ ಮುಕ್ತಕಂ ಕುಲಕಂ ಕೋಶಂ ಸಂಘಾತಮೆಂಬ ರಚನಾವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಚಿತ್ರಾಯತನವೈದಂಡಿಕಪ್ರಬಂಧಬಂಧುರಪದ್ಯಬಂಧದೊಳಮುತ್ಕಳಿಕೆ ಚೂರ್ಣಿಕೆ ಲತಿಕೆ ಖಂಡಂ ವೃತ್ತಗಂಧಿ ಚಿತ್ರಮೆಂಬ ಗದ್ಯಬಂಧದೊಳಂ ತದ್ಯುಗಳಸಮ್ಮಿಳಿತ ರಸಭಾವಸಂಪಚ್ಚಂಪೂಕೃತಿಯೊಳಮೋದಿ ಪೊಗೞ್ವ ಸುರನರಖೇಚರವಿನೇಯ ವೃಂದಪರಮಾನಂದಕಮನೇಕಸಂಕೀರ್ಣರಾಗಂಗಳಿನಿಳಾದಿಪ್ರಬದ್ಧಶುದ್ಧಮಾ ರ್ಗದೊಳಂ ಧ್ರುವಾದಿಗೀತಜಾತಮೇಳಾಪಕದ ಸೂಳ ಕ್ರಮದ ದೇಸೀಮಾರ್ಗ ದೊಳಂ ಮಾರ್ಗತ್ರಯಾನುಗತಮಾಗಿ ಪಾಡಿ ಪರಸುವ ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷಗಂ ಧರ್ವಗೀರ್ವಾಣಭವ್ಯನವ್ಯೋತ್ಸಕರ್ಗೆ ಲಯಕಮಾಗಿ ಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದು

ಇದೆ ಚೈತ್ಯಾವನಿ ಚೈತ್ಯಚೈತ್ಯದೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಾಸಾದಮೈದೈದು ಚೆ
ಲ್ವಿದಿರ್ಗೊಂಡಿರ್ದಪುವಿಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಪತಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಬಂದು ದೇವಾರ್ಚನೊ ॥
ನ್ಮ[1] ದದಿಂದಾಡುವ ಪಾಡುವಗ್ಗಳಿಕೆಯೊಳ್ ಚೂಡಾಮಣೀಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯೊ
ಳ್ಪೊದುಮಾಡಂಗಳ ಮೇಲೆ ಚುಂಚುಲೊವೆಯೊಳ್ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಲಾಸ್ಯಮಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಆಚೈತ್ಯಾವನೀವಲ್ಲಭೆಯ ಮೇಲ್ಕೊಂಡಕಾರೋಹಣದಂತೆ ನಯನ ಕೌತುಕಾರೋಹಣಮಾದ ಧೂಳಿಶಾಳಮನಳಂಕರಿಸಿ ನವರತ್ನರಚಿತದ್ವಾರಶಾಖಾ ನುಬದ್ಧಜ್ಯೋತೀಂದ್ರದೌವಾರಿಕನಿಕಾಯಛಾಯಾಪಚ್ಛನ್ನಚತುರ್ದಿಶಾಪ್ರಸನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೇಪನವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು

---

1 ಗ. ಖದಿಂ.

ಒಳಗಣ ಹೊಱಗಣ ವೇದಿಗ
ಳೊಳಗೆಡೆಗೊಟ್ಟಷ್ಟಮಂಗಳಂ ನವನಿಧಿಗಳ್ ।
ಕೆಳೆಗೊಂಡಿವೆ ನೋಡಿವೆ ಕ
ಣ್ಗಳ ಮಂಗಳಭವನಮೆನಿಪ ಮಣಿಪ್ರಾಸಾದಂಗಳ್ ॥ ೩೦

ಮಾನವತಿರ್ಯಕ್ಖೇಚರ
ದಾನವಗಾರೋಹಣಾವರೋಹಣಸುಖಸಂ ।
ಧಾನಂ ಶಶಿಮಣಿಮಯಸೋ
ಪಾನಂ ಪ್ರಾಕ್ಪೂರ್ವಪಾದಲೇಪವಿಧಾನಂ ॥ ೩೧

ಅಗಲಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನಂ ಶಿಶುವಧೂವೃದ್ಧರ್ಗದೆಂತೋಲಗಂ
ಬುಗಲುಂ ಪೋಗಲುಮೆಂಬೊಡಾರ್ಗಳಿಗೆಗಃಪೂರ್ನ್ಮತ್ತಭವ್ಯರ್ಕುದೃ ।
ಷ್ಟಿಗಳಜ್ಞಾನಿಯ ಸಂಜ್ಞಿಗಳ್ಪುಗುವರಲ್ಲರ್ಪೊಕ್ಕ ಭವ್ಯಾಳಿಗಿ
ಲ್ಲ ಗಡಂ ಕ್ಷುತ್ತೃಷೆ ಜಾತಿ ಭೀತಿ ಮೃತಿ ವೇಗಂ ನಿದ್ರೆ ಶೋಕಂ ಕರಂ ॥ ೩೨

ಜಿನಕಾಯೋಚ್ಛ್ರಾಯದಿಂ ದ್ವಾದಶಗುಣಮೆನಿಕುಂ ಚೈತ್ಯಕೇಳೀಕುಭೃತ್ಕೇ
ತನಮಾನಸ್ತಂಭಚೈತ್ಯಾಂಘ್ರಿಪಸುರಕುಜಹರ್ಮ್ಯಾವಳೀಗೋಪುರಸ್ತೂ ।
ಪನಿಕಾಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾಮಂಡಪಮಿವು ಸತಿ ಕೇಳೀಶಚಾರಂಗಳೊಳ್ತ
ಳ್ತನುವಿಂ ಪ್ರಾಕಾರವೇದೀತತಿ ಚತುರಧಿಕಂ ತೋರಣಂ ಕಿಂಚಿದುಚ್ಚಂ ॥ ೩೩

ಸಭೆಯೆಲ್ಲಂ ಹೊನ್ನನೀರಿಂದರೆಬಳಿದವೊಲಿರ್ದಪ್ಪುದೇಕೀಜಗದ್ವ
ಲ್ಲಭನಂಗಚ್ಛಾಯೆ ಪೂರಂಗವಿದ ಪಸರದಿಂದೀಲತಾಸ್ತಂಭಕಲ್ಪ ।
ಪ್ರಭವೋದ್ಯಾನಪ್ರಸೂನಾವಳಿಗೆ ನಿಜದ ಕಂಪಲ್ಲದತ್ಯದ್ಭುತಂ ಸೌ
ರಭಮೆಂತೆಂಬೈ ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಚರಮತನೂದಿವ್ಯಸೌರಭ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಎಂದು ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯು ಮನೋನಯನಂಗಳ ಸಭಾರಂಗ ದೊಳ್ಪಾಸುಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ಬರೆದು ಪರಮಾನಂದರಸ[1] ದೋಕುಳಿಯಾಡೆ ಬೇಱೆ ವೇಱೆ ವರ್ಣಿಸಿ ತೋಱಿ ನಿಜಕಿರೀಟಮಾಣಿಕ್ಯಶೋಣಾಂಶುಪಟಲಂ ಪಟ್ಟ

---

1 ಕ. ದೊಳೇ.

ವರ್ಧನಗಜದ ನಿಟಿಲಪಟ್ಟದೊಳ್ ಸಿಂದುರಂಬಡೆಯೆ ಗಂಧಕುಟೀರತ್ನಕಳಶಂಗಳ್ಗವನತನಾಗುತ್ತುಮೆಯ್ದೆವಂದಾಧೂಳಿಶಾಳದ ಮೂಡಣ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಂಗಣದೊಳವತಾರಿತಾಭ್ರಮೂವಲ್ಲಭನಾಗಿ ವಿಮಾನಯಾನವಾಹನಂಗಳನಿಟಿದ ಕಲ್ಪಜೇಂದ್ರವೃಂದಂ ಬೆರಸಿಂದ್ರಾಣೀಸಮೂಹಸಮೇತಂ ಪೊಕ್ಕು ದಿವಿಜೇಂದ್ರವೈಂದ್ರೀದಿಶಾವೀಧಿವಿಡಿದು ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್

ಘುಸೃಣರಸಂಗಳಿಂದೆ ಚಳೆಯಂಗುಡುವಂತರುಣಾಬ್ಜಪತ್ರದಿಂ
ದೆಸಳ್ವಳಿಪಂತೆ ಬರ್ಪಮರರಾಜವಧೂಜನಪಾದಪಲ್ಲವ ।
ಪ್ರಸರದ ಕಾಂತಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮೇ[1] ಗೆಳನೇಸಱ ದೋರೆಗೇಂ ಬಿಸಿ
ಲ್ವಸರಿಸಿದಂತಿರಾಯ್ತು ಪರಿಷತ್ಸರಣೀಹರಿನೀಳಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವಂದು ಗಗನಸ್ಫಟಿಕಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕಳಂಕಾರವಾದ ಹರಿತಕಹಿರಣ್ಮಯದ್ವಾರಗೋಪುರಮಂಟಪದಿನೊಳಪೊಕ್ಕು

ಅಗರುವ ಧೂಪಧೂಮಲತೆಯಂ ಹರಿನೀಲವಿಭೂಷಣಾಂಶು ದೀ
ಪಿಗೆಗಳ ಮಾಲೆಯಂ ಮಕುಟಶೋಣಮಣಿಪ್ರಭೆ ಮೌಕ್ತಿಕಾಚ್ಛರ ।
ಶ್ಮಿಗಳುದಹಾರಮಂ ನಯನಕಾಂತಿ ಲತಾಂತಮನೀಯೆ ಮೂಮೆ ಕೈ
ಮಿಗೆ ಬಲವಂದು ಗಂಧಕುಟಿಯಂ ಮೆಱೆದಾಹರಿಧೂಮವೇಳೆಯಂ ॥ ೩೬

ಅಂತು ಬಲವಂದು ನವಮಣಿ
ಸಂತಾನದೊಳಗೆಸೆಯೆ ಬೆರಕೆಗೆಂಪು ವಿಕಸ ।
ತ್ಸಂತಾನಲತಾಂತಂಗಳ್
ಕಂತುಹರಂಗಿತ್ತ ರತ್ನಕುಸುಮಾಂಜಳಿಯಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಸಿಂಹಪೀಠೋಪಾಂತಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗಾಲಿಂಗಿತಮನಿತ್ತು ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಪುಳಕಜಾಳಕಂ ಮುನ್ನೇಱಿ ಬಟಿಕಮೆಟ್ಟು ಸಮುಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ನಿಂದು ಕಿಂಚಿದವನತಕೋಟೀರಭಾರನುಂ ಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನುಂ ವಿಕಸಿತಾಧರಪಾಣಿಪಲ್ಲವನುಮಾಗಿ

1 ಕ. ಜ. ಮೇಲೆ.

ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಪರಮೇಶ್ವರ
ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಪರಮಪುರುಷ ಜಯ ಜಯ ಜಯ ದು ।
ರ್ಜಯ ಮನ್ಮಥ ಮದಭಂಜನ
ಜಯ ಜಯ ಜಯ ದೇವದೇವನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೩೮

ನಿನ್ನಱಿವು ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಂ
ನಿನ್ನಾಗಮಯುಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೋನ್ನತಿಯಿ ।
ಲ್ಲೆನ್ನಮನವಱಿಯೆ ಮಿಕ್ಕರೊ
ಳೆನ್ನಂ ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾಡನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೩೯

ನಿನ್ನನೆ ಬಿಡದಾರಾಧಿಸಿ
ನಿನ್ನಯ ಗಣಕೋಷ್ಠದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿದ ಬಹುವಿ ।
ದ್ಯೋನ್ನತರ್ಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದೊಡೆ
ನಿನ್ನನ್ನರ್ದೇವರಾರನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೪೦

ಮುನಿದೊಸೆವ ಕೊಡುವ ಕೊಳ್ವಾ
ತನೆ ದೇವಂ ಸೇವಕಂಗಮಿಲ್ಲದ ನಿನ್ನಂ ।
ನೆನೆದನೆ ನಿಜಪದವಿಗೆ ಭಾ
ಜನನಪ್ಪನದೆಂತೊ ಪೇಟನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೪೧

ಅಱಿವೆ ತನುವಾದುದಾದೊಡ
ಮಱಿವೈ ನೀಂ ನನ್ನ ಗುಣಮನಿನ್ನಱಿವವರಾ ।
ರಱಿಯದೊಡೇಂ ನೀನಾನೆಂ
ಬಱಿವಱಿತಮೆ ಸಾಲ್ವುದೆನಗನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೪೨

ಪೆಱದೊಲಿಸುವಿಱಿದು ಸಲಿಸುವ
ಕುಱುಪಿಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ದೇವನೆಂದಱಿಯದರೇ ।
ಕೆಱಗಿದಪರೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ
ನಱಿದೆಱಗಿದೆನರ್ಹನೆಂದನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ ॥ ೪೩

[1] ಪರಮ ಭವದೀಯಚರಣ
ಸ್ಮರಣಾಗಸ್ತ್ಯಂಗೆ ಚುಳುಕಮಾತ್ರಂ ಭವಸಾ |
ಗರಶತಮೆಂದಪೆನಾಗಮ
ವಿರುದ್ಧಮೆನ್ನದಿರತರ್ಕ್ಯನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೪೪

ಜಿನ ನಿನ್ನಂ ಪೂಜಿಪನೊ
ಳ್ವನವರತಂ ಪೊಗಟ್ಟೆ ಸುಖಮೆ ಮೋಕ್ಷಂ ಮೋಕ್ಷಂ |
ನಿನಗಕ್ಕನಂತಕರಲೋ
ಚನಜಿಂಹಕನಪ್ಪೆನಕ್ಕನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೪೫

ವ|| ಎಂದನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕಂ

ಕಳಶಂ ಶುಕ್ತಿಕೆ ವರ್ತುಲಂ ಪಟಲಕಂ ವೈಸ್ತಾಳಿ ನೀರಾಜನಂ
ವಿಳಸತ್ಕುಂಡಿಕೆ ಡೆಳ್ಳೆಯೆಂಬಿಡೆಗಳೊಳ್ಸಂಪೂರ್ಣತೋಯಾದಿ ಮಂ |
ಗಳವಸ್ತುಪ್ರಕರಕ್ಕದೇಂ ಶಚಿಯ ಕೆಯ್ಯುಂ ಕಣ್ಣುಮೋರೊಂದನ
ಗ್ಗಲಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ಪೂಜೆಗುಜ್ಜುಗಿಸಿ ತನ್ನಂ ನೋಡೆ ಸಂಕ್ರಂದನಂ || ೪೬

ಕಳೆದುಕೊಳುತ್ತುಮಿರ್ದುದು ಕರಂ ವರವಸ್ತುಗಳಿರ್ದುವರ್ಚನಾ
ವಳಿಯೊಳುದಗ್ರಭಕ್ತಿಭರದಿಂ ಜಳಮಾಯ್ತು ಸುಗಂಧಮಾಯ್ತು ತಂ |
ಡುಳಚಯಮಾಯ್ತು ಪೂದುಱುಗಲಾಯ್ತುಪಹಾರಮಾಯ್ತು ದೀಪಮಾ
ಯ್ತೆಳಸಿದ ಧೂಪಮಾಯ್ತು ಫಳಮಾಯ್ತು ಮನಂ ಕವಿಪಾರಿಜಾತನಾ || ೪೭

ನವರತ್ನದ ರಾಶಿಗಳಿಂ
ವಿವಿಧಾಂಬರಭೂಷಣಂಗಳಿಂ ಶಂಖಮಹಾ |
ರವದಿಂ ಸಂಗೀತಸಮು
ತ್ಸವದಿಂ ಮುಕ್ತಾತಪತ್ರಚಾಮರಚಯದಿಂ || ೪೮

ಭೃಂಗಾರಕಲಶದರ್ಪಣ
ತುಂಗಧ್ವಜಸುಪ್ರತಿಷ್ಠತಾಳಾಷ್ಟಮಹಾ |

1 ಗ. ಜ. ಚರಣಭವಚ್ಚರಣ.

ಮಂಗಳದಿಂ ನವನಿಧಿಗಳಿ
ನಂಗಜಹರನಂ ಸುರೇಂದ್ರನಾರಾಧಿಸಿದಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತನೇಕಪೂಜಾವಿಧಾನದೊಳಂ ವಾಕ್ಪೂಜಾವಿಶೇಷದೊಳಮಾರಾಧಿಸಿ ಗಣಕೋಷ್ಠದೊಳಗಣ ವಿಶೇಷಕರನಾಗಿರ್ದ ಜಯನಾಥಗಣಧರದೇವಸಮಕ್ಷದೊಳಿರ್ದು ಪರಮಧರ್ಮಾಭಿಷೇವಾಭಿಮುಖನಾಗಲೊಡಮನಂತಜಿದ್ವಲ್ಲಭನ ವದನಮಂಡಲಮೆಂಬ ಹಿಮವದ್ವಾರಶಿಖರದಿಂ ದಿವ್ಯಭಾಷಾನಿಮಿಷತರಂಗಿಣೀಪ್ರವಾಹಂ ತಾಲುಸಂಘಟ್ಟನಮುಮಧರಸಂಘಟ್ಟನಮುಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ ದೂರಾಸನ್ನಂಗಳೊಳವ್ಯಕ್ತಮಲ್ಲದೆಯುಂ ಗಂಭೀರಮಧುರಶ್ರವ್ಯಗುಣಾನುಪಮಾಳಂಕೃತಿ ಸಲ್ಲದೆಯುಂ ದೇವಭಾಷಾದಿಸಕಲದೇಶಭಾಷಾತ್ಮಕಮಪ್ಪುದಱಿನರ್ಧಮಾಗಧಿಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಯಥಾಪ್ರಕಾರಮಿಂತವತರಿಸಿದುದು । ಜೀವಪುದ್ಗಲಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾಕಾಶಮೆಂಬ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಂಗಳುಮನೀಯಯ್ದುಂ ಕಾಲದ್ರವ್ಯಂಬೆರಸಾಱಾದ ಷಡ್ದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮಂ ಜೀವಮಜೀವಮಾಸ್ರವಬಂಧಸಂವರನಿರ್ಜರೆ ಮೋಕ್ಷಮೆಂಬ ಸಪ್ತತತ್ತ್ವಂಗಳುಮಂ ಈಏಳು ತತ್ತ್ವಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳೆಂಬೆರಡುಂ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ್ವೆರಸೊಂಭತ್ತಾದ ನವಪದಾರ್ಥಂಗಳುಮನೊಳಕೊಂಡು ಸಪ್ತರಜ್ಜು ಪ್ರಮಿತಸಮಚತುರಸ್ರಮೂಲಪ್ರದೇಶಮುಂ ಚತುರ್ದಶರಜ್ಜೂತ್ಸೇಧಮುಂ ಸಪ್ತರಜ್ಜುಪ್ರಮಾಣ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಾಮಮುಂ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಕ್ರಮಹೀನೈಕ ರಜ್ಜುಪರಿಮಾಣಮಧ್ಯಭಾಗಮುಮನುಪೂರ್ವವಿಸ್ತಾರಿತಪಂಚರಜ್ಜುಸಂಖ್ಯಾಂತರ್ಭಾಗಮುಮನುಕ್ರಮಹೀಯಮಾನೈಕರಜ್ಜುಸಮಾಸಿತಾಗ್ರಭಾಗಮುಮಾಮೂಲ ಚೂಳನ್ನೈರಂತರ್ಯತರುಸಾರೋಪಮಿತ್ಯೈರಜ್ಜುಪ್ರಮಿತಚತುರಸ್ರತ್ರಸನಾಳಾಂತರಮುಂ ಘನೋದಧಿ ಘನನಿಳಯ ತನುವಾತ ನಾಮವಾಯುತ್ರಯಾವೇಷ್ಟಿತಮಾಗಿರ್ಪುದೀಲೋಕಸ್ವರೂಪಂ । ಈಲೋಕಮಧ್ಯದೊಳನೇಕದ್ವೀಪಕೂಪಾರವರ್ಷಧರಪರ್ವತಮಂದರಮಹೀಧರಪೂರ್ವಾಪರವಿದೇಹಭರತೈರಾವತಕರ್ಮಭೋಗಭೂಮಿಸಮಾಕೀರ್ಣಸ್ವಯಂಭೂರಮಣಸಾಗರಾವಧಿಯಾಗಿರ್ಪ ಮಧ್ಯಮಲೋಕಂ । ಈಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಂಬೆರಸು ಮೇಗಣ ಭಾಗದೊಳ್ ಸೌಧರ್ಮೇಶಾನಸನತ್ಕುಮಾರಮಾಹೇಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಲಾಂತವಕಾಪಿಷ್ಟಶುಕ್ರಮಹಾಶುಕ್ರಶತಾರಸಹಸ್ರಾರಾನತಪ್ರಾಣತಾರಣಾಚ್ಯುತಮೆಂಬ ಪದಿನಾಱು ಲ್ಪಂಕಗಳೊಳಮೊಂಭತ್ತುಂ ಗ್ರೈವೇಯಕಂಗಳೊಳಮೊಂಭತ್ತುಮನುದೇಶವಿಮಾ

ನಂಗಳೊಳಮಯ್ದು ಮನುತ್ತರೆಗಳೊಳಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳುಮುತ್ತರೋತ್ತರಸುಖಾಯುರಾಧಿಕ್ಯಮುಂ ತಳೆದಿರ್ಪುದು ದೇವಲೋಕಮತ್ತಮೀಮಧ್ಯಲೋಕದಿಂ ಕೆಳಗೆ ಮಧ್ಯಭವನಮೆಂಬ ನಾಗಲೋಕದಿನತ್ತ ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಶರ್ಕರಪ್ರಭೆ ಶಂಖಪ್ರಭೆ ಧೂಮಪ್ರಭೆ ತಮಃಪ್ರಭೆ ಮಹಾತಮಃಪ್ರಭೆಗಳುಂ ಭೇದದಿನದರೋತ್ತರದುಃಖಾಯುಷ್ಯಕಾಯೋಚ್ಛೇದಂಗಳಂ ತಳೆದಿರ್ಪುದು ನರಲೋಕಮೀಮೂಱುಂ ಲೋಕಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲ್ದು ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿವ ನರಕತಿರ್ಯಙ್ಮನುಷ್ಯದೇವಗತಿಗಳ್ಗೆ ಪುಣ್ಯಪಾಪಾಸ್ರವಂಗಳೆ ಕಾರಣಂ। ಅವಱೊಳ್ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ ಚಾರಿತ್ರಮೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯಬೀಜಪ್ರಭೂತಮಪ್ಪೇಕಾದಶಗುಣಸ್ಥಾನಸಮನ್ವಿತಸಾಗಾರಧರ್ಮದೊಳಂ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಭೇದಭಿನ್ನದ್ವಾದಶವಿಧತಪೋಮಾರ್ಗವರ್ತಿಯಪ್ಪನಗಾರಧರ್ಮದೊಳಂ ನೆಗೞ್ವ ಚಾರಿತ್ರಪುಣ್ಯಾಸ್ರವಕಾರಣಂ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಾದಿಗಳಿಂ ಜ್ಞಾನಾವರಣಾದ್ಯಷ್ಟವಿಧಮಾಗಿಯುಮನೇಕವಿಧದಿನುದಯಿಸುವ ಕರ್ಮಪರಿಪಾಕಂ ಪಾಪಾಸ್ರವಕಾರಣಮೀಕರ್ಮಂಗಳೆರಡರ್ಕೆ ಜೀವಂ ತಾನೆ ಕರ್ತೃವುಂ ಭೋಕ್ತೃವುಮಪ್ಪ ರತ್ನತ್ರಯಸಾಕಲ್ಯಮುಭಯಕರ್ಮಂಗಳೊಳಂ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನಮೆ ಮೋಕ್ಷಮಕ್ಷಯಮನಂತಮವ್ಯಾಬಾಧಮತೀಂದ್ರಿಯಮನಿಂದ್ರಿಯಮಪುನರ್ಭವಂ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿನಿಷ್ಠಿತನಿತ್ಯಾವಾಸಂ ಭವ್ಯಜನಪರಮೋಪಾದೇಯಮೆಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ ನಿರೂಪಿಸಲೊಡಂ ಸಕಲಗಣಸಮೂಹಂ ಪರಮಾನುರಾಗರಸದಿಂ ತನ್ನೊಳ್ ತಣ್ಮಲೆದು ನಲಿದು ಪರಮಪುರುಷನನಾರಾಧಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದುದಾಗಳ್

ಪರಮಾರ್ಹನ್ಮುಖಚಂದ್ರಮಂಡಲವಚಶ್ಚಂದ್ರಾತಪಾಸಾರದಿಂ
ತೆರೆಸೂಸುತ್ತಿರೆ ಹರ್ಷಬಾಷ್ಪಸಲಿಲಂ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆ ರೋಮಾಂಚಸೀ ।
ಕರದಿಂದಂ ನಲಿದಾಡೆ ಚಿತ್ತಜಳಸತ್ವವ್ರಾತಮಾನಂದನಿ
ರ್ಭರಸಂದರ್ಭಮನಾಳ್ದನೂರ್ಜಿತಯಶೋಲಕ್ಷ್ಮೀಸುಧಾಸಾಗರಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣದೊಳಭವಂ
ಧರಣೀರಕ್ಷಣಮೆ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಮಿದೆಂ ।

ದಿರಿಸಿದೊಡಯೋಧ್ಯೆಯೊಳಗಿ
ರ್ದರಸುತನಂಗೆಯ್ವನಂತು ವಿಜಯಕುಮಾರಂ ॥ ೫೧

ತಂದೆಯುನಗಲ್ದ ವಿರಹಂ
ನಂದದೆ ಕಾರ್ಪಾಸಶಿಖಿಯೊಲೊಳಗೊಳಗಟಲಂ ।
ಸಂಧಿಸೆ ನಿಲಲಾಱದೆ ನಿಜ
ಮಂದಿರದೊಳ್ ರಾಜ್ಯಸುಖಪರಾಙ್ಮುಖನಾದಂ ॥ ೫೨

ಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರರೊಳ್ ಸಂ
ಯಂತ್ರಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ತಳರ್ದಂ ನಿ ।
ರ್ಮಂತ್ರಂ ನಿಸ್ಸಂಗಂ ನಿ
ಸ್ತಂತ್ರಂ ಕಾಣ್ಬಟ್ಕಱಿಂ ಜಗತ್ರಯಗುರುವಂ ॥ ೫೩

ಇನ್ನೆಡೆಯಿಂದಂ ಮಗುೞಿಂ
ತನ್ನಯ ರೂಪಿಂದೆ ನಿಂದನಂತೋಽಹಂ ಎಂ ।
ಬನ್ನೆವರಮೆಂದು ಪೂಣ್ದು ನಿ
ಸಂ ನಿಲ್ಲದೆ ರಾಜಭವನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ ೫೪

ಅಸುಸಂಧಾರಣಮಾತ್ರಮು
ನಸಂಗದಿಂ ತಾಳ್ದಿ ಮಿಕ್ಕುದಂ ತ್ಯಜಿಯಿಸಿದಂ ।
ಕುಸುಮವಿಲೇಪನಭೂಷಣ
ವಸನಾಶನಪಾನಸುರತಶಯನಾದಿಗಳಂ ॥ ೫೫

ಕಟ್ಟಿದ ಸುವ್ರತಸೂತ್ರಂ
ಮೆಟ್ಟಿದ ಕೆರ್ಪುರ್ಟ್ಟವಲ್ಕಲಂ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕೂ ।
ೞ್ಕಟ್ಟ ಬಿಸಿಲ್ಗೆತ್ತಿದ ಕೊಡೆ
ಕಟ್ಟಾಯತನಾಗಿ ಚಳಯದಿಂ ಪೋಱಮಟ್ಟಂ ॥ ೫೬

ಗಿರಿಗಹನದೊಳ್ ನದೀನದ
ಪರಿಸರದೊಳ್ ಬಿಂಜದಡವಿಯೊಳ್ ನಂದನದೊಳ್ ।

ತರುಮೂಲದೊಳ್ ಗುಹಾಗ
ಹ್ವರದೊಳ್ ಪರ್ವತನಿತಂಬದೊಳ್ ಕಂದರದೊಳ್ ॥ ೫೭

ನಾಡೊಳ್ ನಗರಗ್ರಾಮಂ
ಖೇಡಂ ಖರ್ವಡಮಡಂಬಪತ್ತನಮೆಂಬೀ ।
ಬೀಡುಂದಾಣದೊಳೆಲ್ಲಿಯು
ನೋಡುತ್ತುಮನಂತನಾಥನಂ ನರನಾಥಂ ॥ ೫೮

ಎನಿತಾನುಮಱಸಿ ಕಾಣದೆ
ತನು ತಾಱಿ ಓಟಲ್ದೆಟಲ್ದು ಬೆಂಬಟೆವಿಡಿದೊಂ ।
ದನುಮಾನದಿಂ ಸಹೇತುಕ
ವನದೆಡೆಗೆ ಮಗುಟ್ದು ಬಂದನಾವಿಜಯನೃಪಂ ॥ ೫೯

ಆವನದ ನಟ್ಟನಡುವತಿ
ಪಾವನತಳದಲ್ಲಿ ಪರಿದು ಪರ್ವಿರ್ದಶ್ವ ।
ತ್ಥಾವನಿಜಂ ಶಶಿಕಾಂತ
ಗ್ರಾವಮನೊಳಪೊಯ್ದು ಕಣ್ಗೆವಂದಿರೆ ಕಂಡಂ ॥ ೬೦

ಮಂದರದರಲುಗಳಿಂ ಹರಿ
ಚಂದನದಿಂ ಮುತ್ತಿನಕ್ಕಿಯಿಂ ಮಾಣಿಕದಿಂ ।
ನಂದದ ಸೊಡರ್ಗುಡಿಗಳಿನಾ
ನಂದಮನೊಡರಿಸುವ ಪರಿಕರಂಗಳನದಱೊಳ್ ॥ ೬೧

ಅಂತಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಗಮನ
ಶ್ರಾಂತಿಯನಾಱಿಸುವ ಒವಸೆಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಭೂ ।
ಕಾಂತಂ ಬಂದರದೊರ್ವರ್
ಶಾಂತಿಶುಭಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರ್ ॥ ೬೨

ಆರಣ್ಯವಾಸರೇಕವಿ
ಹಾರವ್ರತಶೀಲಗುಣನಿದಾನನಿಧಾನ ।

ಕಾರುಣ್ಯಾತ್ಮರ್ಬರೆ ಕಂ
ಡಾರಾಜಕುಮಾರನೆಱಗೆ ಪರಸಿ ಬಿಟಿಕ್ಕಂ ॥ ೬೩

ತೊಳಪ ದಶನಾಂಶು ಜಾಹ್ನವಿ
ತೊಳೆಯೆ ತನೂದುಃಖಪಂಕಮಂ ಮೃದುಮಧುರೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳವಾಣೀದುಂದುಭಿ ಬೆಂ
ಕೊಳೆ ದುರಿತಮೃಗಂಗಳಂ ದಯಾನಿಧಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೬೪

ಅರಳಿಯ ಮರನಿದು ನಿನ್ನಯ
ಗುರು ನಿಂದೆಡೆಯಿಾಸುಧಾಂಶುಕಾಂತೋಪಳದೊಳ್ ।
ಪರಮಜ್ಞಾನನಿಧಾನಂ
ದೊರೆಕೊಂಡುದು ಸುರರುಮಸುರರುಂ ಪೂಜಿಸಿದರ್ ॥ ೬೫

ಇದಱಿಂ ಬಿಟಿಕ್ಕವೊಗೆದಂ
ಬುಡಮಾರ್ಗದೊಳಿರ್ದನರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭೆ ಸ ।
ನ್ನಿದಮಾದ ದಿವ್ಯದೇಹದಿ
ನೊದವಿದ ನುಣ್ಬೆಳಗು ಬೆಳಗೆ ದಿಗವನಿತಳಮಂ ॥ ೬೬

ಸಮವಸರಣದಿಂ ಪೊದಟ್ಟ
ಷ್ಟಮಹಾಪ್ರತಿಹಾರವೈಭವಂ ಮೂವತುನಾ ।
ಲ್ಕು ಮಹಾತಿಶಯಂ ತ್ರಿಭುವನ
ರಮಣಂಗೆ ಜಿನಂಗೆ ಮೆಱೆವುವುಟಿದವರ್ಗೊಳವೇ ॥ ೬೭

ಆಗಳ್ ಧರ್ಮವಿಹಾರದಿ
ನಾಗಸದೊಳ್ನಡೆದು ಭವ್ಯಸಸ್ಯಾವಳಿಗ ।
ಳ್ಗಾಗಿಸಿ ಧರ್ಮಾಮೃತವ
ರ್ಷಾಗಮಮಂ ತೀರ್ಥನಾಥನಿರ್ದಪನಲ್ತೆ ॥ ೬೮

ನೀನತಿಭರದಿನನಂತಂ
ನಾನೆಂಬನ್ನೆವರಮಱಿಸುವೈ ತಂದಯುನೆಂ ।

ಬೀನಿಯಮದೆ ನಿನ್ನಂ ನಿನ
ಗಾನಿಯುಮಂ ಸಫಳಮಪ್ಪ ನೋಂಪಿಯನುಸಿರ್ವೆಂ ॥ ೧೯

ಪುರುನಾಥದಿವ್ಯಭಾಷಾ
ವಿರಚನೆಯೊಳ್ ವೃಷಭಸೇನಗಣಧರದೇವರ್ ।
ಭರತಂಗೆ ಪೇಳ್ದ ರುತ್ತಮ
ಪುರಾಣಸಂಸಿದ್ಧಮಪ್ಪನಂತವ್ರತಮಂ ॥ ೨೦

ಪದಪಿಂದೆ ಭಾದ್ರಪದ ಶು
ದ್ಧದಾಚತುರ್ದಶಿಯೊಳಿರ್ಪುದುಪವಾಸಮನಾ ।
ಱದೊಡೇಕಭುಕ್ತಮಂ ಮಾ
ಟ್ಪುದು ಮತ್ತಂ ದೇವಪೂಜೆಯಂ ಜಾಗರಮಂ ॥ ೨೧

ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಿನೇಂದ್ರಂ
ತ್ವದೀಯಗುರುವದಱಿನಮಳಸೂತ್ರಾಂತಿಕದೊ ।
ಳ್ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಗಂಟನಿಕ್ಕು
ವುದದು ಕನಕದ ಪಟ್ಟುನೂಲ ನೂಲಭಿರಚಿತಂ ॥ ೨೨

ಅದು ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ಕೆಡುವುದು ಸಿರಿ
ಯುದು ಪಱಿದೊಡೆ ಪಱಿಗು ಜಸಮುದಾಸೀನಂ ಮಾ ।
ಡಿದೊಡಂತೆ ತನ್ನ ಮುಂಬಗೆ
ಯುದು ಲೋಕಂ ಸೂತ್ರಮದಱಿನವಹಿತಪಾತ್ರಂ ॥ ೨೩

ಆಚಾರದಿನರ್ಹಂಗಭಿ
ಷೇಚನಮಂ ಮಾಡಿ ಸೂತ್ರಮಂ ಚಂದನಗೋ ।
ರೋಚನಕುಂಕುಮಕರ್ಪೂ
ರಾರ್ಚಿತದಿಂದಂ ಜಿನಾಂಘ್ರಿಗೆಱಗಿಸಿ ಬಟಿಯುಂ ॥ ೨೪

**" ಓಂ ಹ್ರೀಂ ನಮೋಽರ್ಹತೇಽನಂತತೀರ್ಥಕೃತೇಽನಂತಬೋಧಾ
ಯಾನಂತದರ್ಶನಸೌಖ್ಯೋನ್ನತವೀರ್ಯಾಯ**

ಹ್ರೀಂ ನಮೋಭಗವತೇ
ಯನಂತನಾಮ್ನೇ ನಮೋನಂತಜಿನನಾಥಾಯ ”

ಈಮಂತ್ರದಿನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ
ಮೂಮೆ ಗಣಾಚಾರ್ಯಹಸ್ತದಿಂದವಶೇಷಾ ।
ಧಾಮಂಬೆರಸವನತಮುಖ
ತಾಮರಸಂ ಕೊಳ್ಗೆ ಕೇಳ್ದು ಕಥೆಯಂ ಬಟಿಯಂ ॥ ೭೫

ಕ್ರಮದಿಂ ದಾರಮನೋಂ ಹ್ರೀಂ
ನಮೋರ್ಹತೇನಂತಬಂಧನಾಶಾಯಾನಂ ।
ತಮಹಿಮ್ನೇ ಸ್ವಾಹಾ ಯೆಂ
ಬೀಮಂತ್ರವ ಪೇೞ್ದು ಕಟ್ಟುವುದು ಬಲದೋಳೊಳ್ ॥ ೭೬

ಮಂಡಗೆ ಮೇಣ್ ಹೂರಿಗೆ ಮೇ
ಣುಂಡಲಿಗೆಗಳಕ್ಕಕಣಿಕದಿಂದ್ಯೈಪಾನಂ ।
ಗೊಂಡಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟಾಗಿರೆ
ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ದೃಢವ್ರತಂಗಂತದಱೊಳ್ ॥ ೭೭

ಬಾಯಿನಮಿಾಗೋಂ ಹ್ರೀಂ ನಿ
ಶ್ರೇಯಸಮಸ್ಮೈ ದದಾತ್ವನಂತಫಲಂ ಎಂ
ಬೀಯುಚ್ಚಾರಿತಮಂತ್ರದಿ
ನಾಯುಷ್ಮಾರ್ಗ ಭವ ಯೆನುತ್ತೆ ಕೊಳ್ವುದು ಕೊಳ್ವಂ ॥ ೭೮

ವ್ರತಶೀಲಗುಣಾಚಾರಾ
ನ್ವಿತಮುಂ ಮುನಿಪನನೊಸೆದುಂ ಪರ್ವದ ದಿನದೊಳ್ ।
ಗತನಾಗಿ ಚರಿಗೆಗುಡವವ
ನತಿಥಿಪ್ರಿಯಪೂಜೆವೆರಸು ನಿಲಿಪುದು ಮನೆಯೊಳ್ ॥ ೭೯

ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದಂ
ನಿರಂತರಂ ಮಾಡಿ ಬಟಿಕೆ ತಾನುಣ್ಬುದು ಕೊ ।

ಟ್ಟಿರಿಸಿದ ಬಾಯಿನದರ್ಧಮ
ನರೆಗೊಱೆಯದೆ ನೋಂಪುದಿಂತು ಪದಿನಾಲ್ವರಿಸಂ ॥ ೮೦

ಶಿಲೆಯಿಂ ಲೋಹದಿನಕ್ಕು
ಜ್ಜ್ವಳಮಪ್ಪಂತಿರಲನಂತನಂ ಮಾಡಿಸಿ ತ ।
ತ್ಕಳಶಸ್ಥಾಪನವಿಧಿಮಂ
ಗಳಗೀತಾತೋದ್ಯನರ್ತನಂ ಮೆಱೆವಿನೆಗಂ ॥ ೮೧

ಪೂಜಾಭಿಷೇಕವಿಧಿಯಂ
ಯೋಜಿಸಿ ಮುನಿವರರ್ಗೆ ತಟ್ಟು ಕುಂಚಂ ಶ್ರುತರಾ ।
ರಾಜಿತವಸ್ತ್ರಂ ಮೆಱೆದಿರೆ
ಭೋಜನಮಂತೀವುದಟ್ಕಱಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕಂ ॥ ೮೨

ಕುಂದದನಂತಪುರಾಣಮ
ನೊಂದಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಮುಮುಕ್ಷುಗೀವುದು ಕೇಳ್ದಾ ।
ನಂದಿಸುವ ವಿವೇಕಿಗೆ ತೀ
ವಿದ ಚಿತ್ರಂ ಕಂಬಿ ಕಪ್ಪಡಂ ಮೆಱೆವಿನೆಗಂ ॥ ೮೩

ಇಂತುಜ್ಜಯಿಸುವುದಾದಿಯೊ
ಳಂತರದೊಳ್ಕಡೆಯ ಬರಿಸದೊಳ್ತಾಂ ಕೊ ।
ಳ್ವಂತಿರನಂತವ್ರತಮಿದು
ನೋಂತ ಗುಣಾಧಿಕರಿಗಿಹಪರಸೌಖ್ಯಕರಂ ॥ ೮೪

ಸಿರಿ ಪಿರಿದಪ್ಪುದು ರುಜೆಗ
ಳ್ಪರಿಹರಿಪುವು ದುರಿತಮಿರದೆ ಪರೆವುದು ಪುತ್ರರ್ ।
ಪರಮಪವಿತ್ರರ್ ಪುಟ್ಟುವ
ರರಸರ್ ಮುಂ ಕೆಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಪದಮಂ ಪಡೆವರ್ ॥ ೮೫

ಕಾಂತೆಗೆ ಸೊಬಗುಂ ಸಿರಿಯುಂ
ಸಂತಾನಮುಮೆಯ್ದೆತನಮುಮಭ್ಯುದಯಮುಮೋ ।

ರಂತು ನೆಲೆವೆರ್ಚಿ ಸುಖದಿಂ
ಸಂತೋಷಮನೆಯ್ದಿ ಬಾಳ್ವರಿದು ಪರಮಾರ್ಥಂ ॥ ೮೬

ಕಡೆಯೊಳಮರೇಂದ್ರಪದಮಂ
ಪಡೆದಿಂದ್ರಾಣೀವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು ಸುಖ ।
ಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲೆನೆ ಭೋಗಂಗ
ಳ್ಪಡಿಯಿಲ್ಲೆನೆ ನಲಿವರೋರ್ಮೆಯುಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ್ ॥ ೮೭

ನೀನುಂ ನೋಂತೀನೋಂಪಿಗೆ
ಭೂನಾಯಕರೊಳಗೆ ಕರ್ತೃವಾಗಿ ಯಶಶ್ರೀ ।
ದಾನಶ್ರೀ ವಿಭವಶ್ರೀ
ಮಾನಶ್ರೀ ವೆರಸು ತಾಳ್ದು ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ॥ ೮೮

ಇಲ್ಲಿಗಿದೆ ನೂಱುಯೋಜನ
ದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಮವಸರಣವಿಭವದಿನರ್ಹ !
ದ್ವಲ್ಲಭನಿರ್ದಪ ನೀಂ ಪೋ
ಗಲ್ಲಿಗನಂತನನೆ ಕಂಡು ಸುವ್ರತನಪ್ಪೈ ॥ ೮೯

ಪ್ರಚುರತರಭಾದ್ರಪದಶು
ದ್ಧಚತುರ್ದಶಿನಾಳೆ ನೋನೆ ವನದೇವತೆಯರ್ ।
ಖೇಚರಗತಿಯಿಂದಮೊಯ್ವರ್
ಸಚರಾಚರಗುರುವನೊಂದು ನಿಮಿಷದೆ ಕಾಣ್ಬೈ ॥ ೯೦

ಎಂದಾಮುನಿ ನೋನಿಸೆ ನೋಂ
ತಂದಾಗಳೆ ಸಮವಸರಣಮಂ ಪೊಕ್ಕತ್ಯಾ ।
ನಂದಮಯವಾಗೆ ಕಂಡಭಿ
ವಂದಿಸಿದಂ ತ್ರಿಭುವನೈಕಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ॥ ೯೧

ನುತಿಯಿಂ ನತಿಯಿಂ ಪೂಜಾ
ತತಿಯಿಂ ಭಜಿಯಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕೆ ವಿಜಯಂ ನಿಜಸಂ ।

ಸೃತಿಸುಖಮುಮನಕ್ಷಯ್ಯಸು
ಖತರಸುಖಮನಾಂತಿಂತು ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ದಂ ॥ ೯೨

ಕ್ರಮದಿಂ ನೋನಿಪನಂತಜಿದ್ವ್ರತಸಪರ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ನೂತ್ನರ
ತ್ನಮಯಶ್ರೀಜಿನರಾಜಮಂದಿರಶತೋದ್ವಾರಂಗಳಿಂ ಪಾತ್ರದಾ ।
ನಮನಃಪ್ರೀಣನದಿಂದನಂತವಿಜಯೋರ್ವೀವಲ್ಲಭಂ ಶ್ಲಾಘನೀ
ಯಮನೇಂ ಮಾಡಿದನೋ ಭವದ್ವಿತಯಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೯೩

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ
ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಸಮವಸರಣವರ್ಣನಂ
ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಮುಖಪೂರ್ಣಸುಧಾಕರ
ಕೌಮುದಿವಾಗ್ಭಾಮೆ ಭುವನಮಂ ತನ್ನ ತನೂ ।
ಧಾಮದೆ ಧವಳಿಸೆ ಮಹಿಮೋ
ದ್ದಾಮತೆವಡೆದಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ಮದನಪತಾಕೆಯೆಂಬ ಖಚರಾಂಗನೆ ದಿವ್ಯಸಭಾಂತರಾಳದೊಳ್
ಮದನಹರಂಗೆ ಪೊಕ್ಕೆಱಗಿ ಮುಖ್ಯಗಣಾಗ್ರಣಿಗಳ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಭಾ ।
ವದೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಭಾವಮಭಿವಂದಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೆ ಧೂಳಿಶಾ
ಳದ ಕಡೆಮಾಡದೊಳ್ಕೆಳದಿಯಂ ಸಭೆಗೆಯ್ದೆಬರುತ್ತು ಮಿರ್ದಳಂ ॥ ೨

ವ॥ ಚಿತ್ರಲತೆಯೆಂಬ ಮತ್ತಮರಾಳಗಮನೆಯಂ ಕಂಡು ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ನಿಲಿಸಿ ತದ್ಗೋಪುರಮಂಡಪಪ್ರಥಮಭೂಮಿಕಾರತ್ನವೇದಿಕೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಮತ್ತವಾರಣಮುನಿರ್ವರುಂ ನೆಮ್ಮಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು

ಕೇಳೆಲೆ ತಂಗಿ ಚಿತ್ರಲತೆ ನೀಂ ಪೆಱಗಿರ್ದಪೆಯೆಂದು ನಿನ್ನನಾಂ
ಕೇಳಿ ಲತಾವನೀತಳದೊಳಕ್ಕೃತಕಾದ್ರಿಯೊಳಾಗಣಾಂಗನಾ ।
ಮಾಳೆಯೊಳಾಸರೋವರದೊಳಾವನವೀಧಿಯೊಳಂಸುನೃತ್ತಗೀ
ತಾಳಯದೊಳ್ತೊಳಲ್ದಱಿಸಿ ಕಾಣದೆ [1] ಪೇೞ್ದಪೆನೆಂದು ಕೇಳ್ದುದಂ ॥ ೩

ವ॥ ಎಂಬುದು ಮಾಚಿತ್ರಲತೆ ಕರ್ಣಸುಭಗಮಾದ ವೃತ್ತಕಮಂ ಕೇಳಲಭಿಮುಖಿಯಪ್ಪುದುಂ ಮದನಪತಾಕೆಯಿಂತು ಪೇೞ್ದಪಳೆಂದು ಸಮವಸರಣಮಂಡಲಮೆಂಬ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂಡಳದೊಳುದಿಸಿದ ಚಂದ್ರಮಂಡಳದಂತೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ಪೊಳೆವ ಧವಳಕಾಯಕಾಂತಿಕೌಮುದೀಪ್ರಭೆಗೆ ಸುಪ್ರಭೆಯಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಸುಪ್ರಭ

1 ಗ. ಕಾಣಿನೆ. ಕ. ಕಾಱ.

ನೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಲದೇವಂ ಬಂದು ದೇವರ ದೇವನನನೇಕಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದ ರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಜಯನಾಥಗಣಧರರೊಳ್ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವೃತ್ತಕಮಂ ಬೆರಸು ನಿಜಾನುಜಾತಂ ತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಳಾಧೀಶ್ವರಂ ಚತುರ್ದಶವಾಸುದೇವನೆನಿಸಿದ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವೃತ್ತಕಮಂ ಬೆಸಗೊಳಲೊಡನಾಗಣಧರಾಧೀಶ್ವರರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ

ಮೇರುವಿನರ್ಧಮಂ ಜನನಿಧಾನಮನಗ್ಗದ ಜಂಬುದ್ವೀಪಮಂ
ವಾರಿಧಿಸರ್ಪನಪ್ಪಿದುದು ವಾರಿಧಿವೇಷ್ಟಿತಭೂಮಿಭಾಗದೊಳ್ ।
ಭಾರತವರ್ಷಮೊಪ್ಪಿದುದು ಭಾರತವರ್ಷದ ತೆಂಕವಕ್ಕದೊಳ್
ಧಾರಿಣಿಗುಜ್ಜ್ವಲಶ್ರವಣಖಂಡಳಮಾಯ್ತು ಸುರಮ್ಯಮಂಡಳಂ ॥ ೪

ಅದಟಿ ವಿಳಾಸಭಾಸುರಸಭಾಭವನಕ್ಕೆ ವಿತಾನಮಾಯ್ತು ಸ
ಗ್ಗದ ಸುಖದೊಳ್ಪಿದಕ್ಕೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಕೀಲ್ತೆರವಟ್ಟಮಾದುದ ।
ಗ್ಗದ ಭವನಾಪುರಾಲಯದ ಮೆಯ್ಸಿರಿಯೆಂದೊಡೆ ನೋಡ ನಾಡ ಹಂ
ಸದಪರಿಯಲ್ತು ನಾಡೊಳಗುದಾರದ ಭೋಗದ ಚಾಗದಾಗರಂ ॥ ೫

ಬಳಸಿದ ನಂದನಂಗಳ ಪಸುರ್ಪಿನ ಪಣ್ತೆಱಗಿರ್ದ ಕೆಯ್ವೊಲಂ
ಗಳ ತೆನೆಗೆಂಪಿನೂರ ದವಳಾರದ ಬೆಳ್ಪಿನ ನೀಳನೀರಜಾ ।
ಕಳಿತತಟಾಕಮಂಗಳದ ಕರ್ಪಿನ ನೇರ್ಪಮರ್ದಂಗಜಂಗೆ ಮಂ
ಡಳಕರವರ್ಣಪೂರಪರಿಮಂಡಳಮಾಯ್ತು ಸುರಮ್ಯಮಂಡಳಂ ॥ ೬

ನಗೆಗಣ್ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ತುಳುಂಕೆ ಬೆಳೆಗಾವುತ್ತಿರ್ಪ ಕಾಂತಾಮುಖೇಂ
ದುಗಳಿಂ ಬರ್ಚಲ ಚಂದ್ರಕಾಂತಪಲಪೂರಂ ಕುಂದದುರ್ವೇೞ್ದು ತೆಂ ॥
ಗುಗಳೊಳ್ತಿಂಗು ಪಟಿಂಚೆ ಸೂಸುವೆಳನೀರೆಯ್ತಂದುದಭ್ರಾಂಗಣಾ
ಪಗೆಗಂ ಶಕ್ರನ ನಂದನಕ್ಕೆ ಮಿಗುಗುಂ ತಳ್ತಿಂಪುಮಂ ಸೊಂಪುಮಂ ॥ ೭

ನೆರೆಯುತ್ತಿರ್ಪ ರಥಾಂಗಪಕ್ಷಹತಿಯಿಂದಂ ನಿಟ್ಟೆಸಳ್ವಿಟ್ಟು ಷ
ಟ್ಚರಣಾಘಾತದೆ ಕುತ್ತೆಸಳ್ಕುಸಿದು ಹಂಸ [1] ವ್ಯಾನದಿಂ ಸೋಂಕೆ ಜೊ ।
ಲ್ದರುಣಾಂಭೋಜರಜಂ ಮುಸುಂಕೆ ಸುಟಿಗುಂ ಪಾಂಥಪ್ರಜಾಘಸ್ಮರಂ
ಸ್ಮರತೇಜಪ್ರಭೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಸುಟಿವಂತುದ್ಯಾನಮಾಳಾನಿಳಂ ॥ ೮

1 ಗ. ಚ. ವ್ಯಂಸ.

ಊರೊಳಗುಯ್ಯಲಾಡುವೆಳವೆಂಡಿರ ಹೂಂಕೃತಿಯಾರ್ದುಪಾರ್ದು ಕೇ
ದಾರವನಂಗಳೊಳ್ಬೆಳಸುಗಾವ ಬೆಡಂಗಿಯುರಿಟ್ಟ ಭೀಂಕೃತಂ ।
ಕೂರಿಸಿ ಕೂರ್ತು ಕಾದಲರನಾಬನದೊಳ್ಗುಱಿಮಾಡಿಯರ್ಧಕಾಂ
ತಾರಿಯು ಬಿಲ್ಲ ಜೇವೊಡೆಗೆ ಮೂವಡಿಮಾಳ್ಪುದು ಟಂಕೃತಂಗಳಂ ॥ ೯

ಜನಪತಿಯುಪ್ಪ ಪೆರ್ಗುಱಿಪಿನಿಂದಿವು ಬೀಡಿವು ನಾಡೆಯೂರ್ಗಳೆಂ
ದನುಮಿಪರೆಲ್ಲರುಂತಱಿಯಬಾರದು ಭೇದಿಸಿ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಸೊಂ ।
ಪಿನ ಸಿರಿ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಮಣಿಮಾಡದ ತಿಂತಿಣಿ ಬೇಱೆವೇಱೆ ನಂ
ದನ ಲತೆ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಪರಿಖಾಮಣಿತೋರಣವಪ್ರಗೋಪುರಂ ॥ ೧೦

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮನ ನಂದನಂ ಭರತಚಕ್ರಾಧೀಶದರ್ಪಾಪಹಂ
ಚರಮಾಂಗಂ ಕುಸುಮೇಷುಬಾಹುಬಲಿದೇವಂ ಶ್ರೀಮಹಾಮಂಡಳೇ ।
ಶ್ವರನಾಳ್ದಿರ್ದುದಾರವೀರವಿಭವಶ್ರೀಪೌದನಂ ಪೌದನಂ
ಪುರಮುಂಟಾಪುರಮಾಸುರಮ್ಯವಿಷಯಶ್ರೀವಕ್ತ್ರಬಿಂಬೋಪಮಂ ॥ ೧೧

ಅದಱೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ಗಂಡರೆಲ್ಲಮತಿವೀರರ್ಪೆಂಡಿರೆಲ್ಲಂ ವಿಳಾ
ಸದ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸೀಮೆಗಳ್ಕಿಱುಬರೆಲ್ಲಂ ಪಂಡಿತರ್ಸಟ್ಟಿವ ।
ಟ್ಟಿದರೆಲ್ಲಂ ಕಡುಚಾಗಿಗಳ್ಬಡವರೆಲ್ಲಂ ಭೋಗಿಗಳ್ಗುಂಕರುಂ
ಚದುರರ್ಲೆಂಕರುಮಾಯುಗಾಱರಧಮವ್ಯಾಧರ್ಕಳುಂ ಧಾರ್ಮಿಕರ್ ॥ ೧೨

ಅರಮನೆಗಿಂಬುವೆತ್ತ ರಣಮಂಡಳಮಾರಣಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಬಿ
ತ್ತರಿಸಿದ ಬೀದಿ ವೀಧಿಗಳ ಕಾದಲೆಗೊಪ್ಪುವ ಮಂಡಪಂ ಮನೋ ।
ಹರತರಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಕರುವಿಟ್ಟವೊಲಿರ್ಪ ಸುಧಾಗೃಹಂಗಳ
ಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಚೈತ್ರಚಂದ್ರಮರೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೆಸೆದಿರ್ಪುದಾಪುರಂ ॥ ೧೩

ಭರತನನಳ್ಕಿ ಬಾಹುಬಲಿ ತುಳ್ಕಿ ಮರಳ್ಚಿದ ಪೂಗೊಳಂ ಭುಜಾ
ಪರಿಘದಿನಿಕ್ಕಿದಬ್ಬಡದ ಕೇಳಿನಗಂ ನಡೆನೋಡಿ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ।
ಟ್ಟಿರಿಸಿದ ತಣ್ಬುಟಿಲ್ಮೆಱೆಯೆ ಮಾಡಿದ ತಂಗದಿನಾಡೆ ಸೋಲ್ವ ನ
ಲ್ಲರ ಬಿನದಂಗಳಿಂ ಮೆಱೆವುದೀಗಳುಮಾನಗರೀಬಹಿರ್ವಣಂ ॥ ೧೪

ತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ತಿಱಿಂಬೊಳೆದು ತಣ್ಣನೆ ಪಣ್ಣನೆ ಬಂದ ಮಾಮರಂ
ಗಳ ತಳಿರ್ಜೊಂಪದೊಳ್ನುಸುಳ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆತ್ತನೆ ಪೊಗ್ಗಿಹಿಗ್ಗಿ ಪೂ ।
ಗಳ ಪೊಸಗಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸುೞಿದಿಮ್ಮನೆ ಕಮ್ಮನೆ ತೀಡಿ ಬೇಟದೊ
ಳ್ಬಳೆವುದು ಕೂಟಮಂ ಪ್ರಿಯರ್ಗೆ ತತ್ಪುರನಂದನಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೧೫

✓ ಅನಿತೊಳ್ಪೆಸೆವ ಸುರಮ್ಯಾ
ವನಿಗಂ ಪಾದನಪುರಕ್ಕಮಧಿಪತಿ ವೀರಾ ।
ರಿನೃಪಾಲಶಿರಃಕರಪಾ
ಣಿನಿಘೃಷ್ಟಭುಜಕೃಪಾಣಕಂ ವಸುಷೇಣಂ ॥ ೧೬

ರಸೆಯಂ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯಮಿತ್ರಾಂಜನಪರಿವೃತೆಯಂ ತನ್ನ ತೇಜಃಪ್ರತಾಪಂ
ರಸವತ್ಕಾಶ್ಮೀರರಾಗಂ ಶಶಿವಿಶದಯಶಂ ಕ್ಷೌಮಮುದ್ಯೋತಕೀರ್ತಿ ।
ಪ್ರಸರಂ ಮುಕ್ತಾಫಲಂ ತಾಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಸೆ ಕೈಗೆಯ್ದಳಂ ತಾಳ್ದಿಕೊಂಡಂ
ವಸುಷೇಣಂ ಸ್ವಾಪ್ತಚಾತುರ್ಬಲಸಮರತನುತ್ರಾಣನುಕ್ತಿಪ್ರವೀಣಂ ॥ ೧೭

ಊರ್ವಶಿ ರಂಭೆ ಮೇನಕಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೆಂಬರ ಹಾವಭಾವಮುಂ
ಪುರ್ವಿನ ಕೊಂಕು ಕಣ್ಮಲರ ಕಾಂತಿ ಕದಂಪಿನ ತೆಳ್ಪು ಸಾಲ್ವುದಾ ।
ರ್ಗೂರ್ವರೆ ಗೆಲ್ವುದಕ್ಕೆನಿಪ ರಾಣಿಯ ವಾಸದ ದೇಸೆಯಾಸೆಯು
ಯ್ಯೂರ್ವರೊಳಂ ಸುನಂದೆ ಪಿರಿಯಳ್ ವಸುಷೇಣನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೮

ದರಹಾಸೋಜ್ಜ್ವಲಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರದೊಳ್ ಲಾವಣ್ಯಕೇಳೀಸರೋ
ವರದೊಳ್ ಯೌವನಪುಷ್ಪಮಂಜರಿಯೊಳಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಂಗಳಂ ॥
ತಿರೆ ಯಾದೋಯುಗಳಂಗಳಂತಿರೆ ರಸಕ್ರೀಡಾಚಕೋರಂಗಳಂ
ತಿರೆ ಭೂಕಾಂತನ ಕಣ್ಗಳೇಂ ನಲಿವುವಾನಂದಾಮಹಾದೇವಿಯೊಳ್ ॥ ೧೯

ಜಯವಧು ಬಾಹುಪೂರಕದ ಮೇಲೆ ಮಲಂಗಿದ ತೋಳ್ಗಳಂ ಮನಃ
ಪ್ರಿಯದರಹಾಸದೊಳ್ನಲಿವ ವಕ್ತ್ರಮನೂರ್ಜಿತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾರಯು ।
ಷ್ಪಿಯೊಳೊಲೆದುಯ್ಯಲಾಡೆ ಪಿರಿದಾದರಮಂ ನಡೆನೋಡುವಂ ಸುನಂ
ದೆಯ ಮುಖಬಿಂಬಮೆಂಬ ಮಣಿದರ್ಪಣದೊಳ್ ವಸುಷೇಣಭೂಭುಜಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅಂತು ಸಕಲರಾಜ್ಯಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಂ ವಿನೋದವಿಳಾಸಂ ದೇಸೆವಡೆ ವಿನಮಿಷ್ಟವಿಷಯಕಾಮಸುಖಾನುಭವವಿಭೂತಿಯಿಂದಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ

ನಿಜವೈಹಾಳೀವಿನೋದವ್ಯತಿಕರಿತಮನಂ ವಾಹಳೀಭೂಮಿಯೊಳ್ ಸಾ
ಮಜಮಂ ಬಂದೆಱತಕ್ಕಿಂಬಿಡುವ ಹಿಡಿವ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವ ಕೈಕೊಳ್ವ ಮಾದ್ಯ ।
ದ್ಗಜಚಾತುರ್ದಂತಮೇಳಾಪದೆ ಪೆಣೆವೊಡೆವೊಟ್ಟೈಸಿ ತಟ್ಟಿಪ್ಪ ಸೂಡ್ ಭೂ
ಭುಜರಂ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮೆಱೆದನಾಧೋರಣಂ ಧಾರಿಣೀಶಂ ॥ ೨೧

ಮದಧಾರಾಸಾರಜಂಬಾಳಿತಧರಣಿತಳಂ ತಾಪಕೋಪಂಗಳೊಳ್ ಪು
ಟ್ಟಿದ ಕಾಯ್ಪಿಂ ಘುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಿಭಪತಿಯಂ ನೀಡೆ ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ।
ಬಿದುವಂದಾಂ ಪೊಯ್ದು ಭ್ಯೆಯೆಂದೊಡೆ ಬೆನಕನ ಭಾವಂಬೊಲಾಪೇಚಕಾಧೋ
ರದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪಂದಮಂ ತೋಱಿದನೊ ಜನಪನಾರೂಢಿಯಿಂ ಪ್ರೌಢಿಯಿಂದಂ॥೨೨

ಪೊಳೆವಲಗಿಂ ಚಳಚ್ಚಳಿಪ ಮಿಂಚಿನ ಕಾಣಿಕೆವೆತ್ತ ಕಾಯುದ
ಗ್ಗಳಿಕೆಯ ನಟ್ಟು ಸೋರ್ವ ಮದಧಾರೆಯ ಮೆಯ್ಸಿರಿ ಕಾರಹಾರಿಗಿ ।
ಟ್ಟಳಮೆನೆ ಬಿಟ್ಟನೊಟ್ಟಯಿಸಿ ವೇಂಟೆಡೆಯೊಳ್ತಿರಿಪಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗಾ
ವಳಿಯ ತೆರಳ್ಕೆವೆತ್ತ ತೆರೆ ಸುತ್ತಿದವೊಲ್ಸುಟಿದೇಱಿ ತೋಱಿದಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅಂತೇಱಿ ಮೆಱೆವ ವಾಹಳೀವಿನೋದಾವಸರದೊಳೊರ್ವಂ ಪೂರ್ವಪರಿಚತಪ್ರಸನ್ನಾಕಾರಂ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬೊಂ ಬಂದು ಸುರಧನುಪರಿಧಿಪಳಿತಸುಧಾಸೂತಿಬಿಂಬಾಯಿತ ಫುಲ್ಲಾಕಾರಝುಲ್ಲರೀಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಸಿತಾತಪತ್ರಂ, ಕರಕರೋತ್ತಾಳದೋಳಾಯಮಾನಕಲಾಪಗುಚ್ಛಂ ಸ್ತಂಭಿತೋತ್ತರಂಗಖುರಪುಟಪರಾಗಪಟಲಂ. ಘರ್ಮಜಲಲುಳಿತಗಂಡಮಂಡಲತಾಂಡವೀಕೃತನಾಗಕುಂಡಳಫಣಾಮಂಡಳನುರಸ್ಥಳಸ್ಖಲತಾರಹಾರಗಭಸ್ತಿವಿಸ್ತಾರಿತಕಂಚುಕಾಂಚಳಂ, ಪರಿತಾನತ್ಕತಿಪಯಾಂಗರಕ್ಷಕದಂಡಘಳಗರ್ಘರೀನಿರ್ಘೋಷಸಂವಲ್ಗವಲದ್ವಾರಕೀಸಮಾರೂಢನೆಯ್ದೆವಂದುಮವತೀರ್ಣತುರಂಗನಾಗೆ ತನ್ನ ಬರವಿಂದವಕಾಶಮಾಯುತ್ತುಂ ಮತ್ತಗಜದ ಬಿದುವನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತುಂ ನಿಂದ ವಸುಷೇಣಮಹಾರಾಜಂಗೆ ದರ್ಶನೋಪಾಯನಮನಿತ್ತು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಿಂದು ದೇವರದೇವನ ಸಹೋದರಂ ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಾನುಬಂಧಸಂಗತಬಂಧು ಮಕರಗ್ರಾಹಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ

ಚಂಡಶಾಸನದೇವಂ ದೇವರಂ ಪಲದೆವಸಮಾಗಲ್ದಿರ್ದುರ್ ನೆನೆದು ನೋಡಲ್ಬರು ತ್ತುಮವಸರಮನಱಿಯಲೆನ್ನನಟ್ಟಿದನೆಂಬುದುಮತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿಸ್ತಾರಿತವಿಲೋಚನನಾಗಿ ಬೇಗಮೀಗಳೆ ಬರವೇೞ್ಪುದೆಂದಾತ್ಮನರ್ಮಸಚಿವಂಬೆರಸಾತನಂ ಕಟಿಪಿ ಬಳಸಿ ನಿಂದ ಗಂಧಸಿಂಧೂರಘಟಾಪಟಮುನಿಕ್ಕೆಲಕ್ಕೆದೆಗೆದ ಪಸಾಯಿತರತುಳುಂ ಗಬಳನುಮಾಸ್ಥಾನೀಕೃತರಾಜಸುತಸಮಾಜನುಮಾಗಿ ನಿಂದಾಗಳ್

ಕ್ಷಿತಿರಂಗಂ ಭಟಕೋಟಿಪಾದತುರಗಶ್ರೇಣೀಖುರವ್ರಾತಸಾ
ತ್ಕೃತಮಾಶಾವಳಿ ಭೂಷಣಾಂಶುಮೃಗನಾಭೀಸಾರಸೌರಭ್ಯಸಾ ।
ತ್ಕೃತಮಭ್ರಂ ಚಮರೀಜಕೇತುಪಟಲಶ್ವೇತಾತಪತ್ರೌಘಸಾ
ತ್ಕೃತಮೆಂಬಂತಿರೆ ಚಂಡಶಾಸನನೃಪಂ ಬಂದಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅಂತು ಬರಲೊಡಮಿರ್ವರುಂ ವಾಹನಂಗಳನಿೞಿದು ರೋಮಾಂಚಸಂಚಯಂ ತೊಟ್ಟಂಗಿಗಳ ತಟ್ಟುಚ್ಚಿರ್ ಪೆರ್ಚಿದ ಮುಯ್ಯಿನೆಡೆ ಪೊಟ್ಟೆನೊಡೆಯೆ ಪರಸ್ಪರಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದು ತತ್ಸಮಯಸಮುಚಿತಭಾಷಣಸಂಭಾವನಾನಂತರಂ ವಸುಷೇಣಮಹಾರಾಜಂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದ ಮದವೇದಣ್ಡಮಂ ಚಂಡಶಾಸನನನೇಱಿಸಿ ಬೇಱೊಂದು ಭದ್ರಗಜಮಂ ತಾನೇಱಿ ಮಹಾವಿಭೂತಿವೆರಸೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು

ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲನಾಷ್ಟಶೋಭೆ ವರನಾರೀಮಂಗಳಾಚಾರಚಾ
ರುರವಂ ಪೌರಜನಾವಲೋಕನವಚಃಕೌತೂಹಲಂ ಪೆರ್ಚೆ ಮಂ ।
ದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಸುಖಸನ್ಮಾನಂಗಳಿಂದಂ ಮನಂ
ಬೊರೆದಂ ಭೂಪತಿ ಬಿದ್ದು ಪಲ್ಲಟಿಸಿತೆಂಬಂತಾಮನೋಮಿತ್ರನಂ ॥ ೭೫

(ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ)

ಸರಸಕಾವ್ಯವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿಯಿನೊರ್ಮೆ ನಾಟಕನಾಟಿಕಾ
ಪರಿನಟದ್ರಸಭಾವಭಂಗಿಯಿನೊರ್ಮೆ ಗೀತದ ವಾದ್ಯದ ।
ಚ್ಚರಿಯ ನೃತ್ಯದ ಕೇಳ್ವಿಯಿಮ್ಮುದದೊರ್ಮೆ ಜಟ್ಟಿಗರಪ್ಪ ಮ
ಲ್ಲರ ಪೊಣರ್ಕೆಯಿನೊರ್ಮೆ ಪೊತ್ತುಮನೊರ್ಮೆ ಘೋಷವಿಶೇಷದಿಂ ॥ ೭೬

ಒರ್ಮೆ ವಾಹವಿಳಾಸಕಂದುಕಕೇಳಿಯಿಂ ಗಜಯುದ್ಧದಿಂ
ದೊರ್ಮೆ ವಾರುವದಂಕದಗ್ಗದ ಕಾಳೆಗಂಗಳಿನೊರ್ಮೆ ಮ ।
ತ್ತೊರ್ಮೆ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಕೌತುಕದಿಂದಮಿಂತು ನೆಗಟ್ಟಿದಂ
ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ವಸುಷೇಣಭೂಪತಿ ಚಂಡಶಾಸನಭೂಪನೊಳ್ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಮುಂ ನಿರಂತರಿತಮುಮಾದ ಸೌಹಾರ್ದದೊಳ ಪ್ಪೈಕಸದನದ ಸಹಪಙ್ತಿಭೋಜನದ ಸಹವಿಳಾಸಕ್ರೀಡಿತದ ಸಮಯಂಗಳೊಳಗೆ ವಸುಷೇಣನಂಗನೆ ಸುನಂದಾದೇವಿಯ ಭಾವಂಬಡೆದ ಕುಸುಮಕೋದಂಡನ ವಶೀಕರಣಕಾಂಡದ ಕೀರ್ತಿಸಯಿಟ್ಟು ಗಱಿಗಟ್ಟಿ ತಿರ್ದಿ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಂತೆ ಕಣ್ಣತವ ಕಮುಂ ಕಡೆಗೋಡಿವರಿಯಿಸುವ ರೂಪಿಂಗನುರೂಪಮಾಗಿ ತಿಳಕಿತಮಾದ ಮದನ ಮತ್ತಗಜದುತ್ತರದೇಸೆಯಂತೆ ಚಿತ್ತಮುಂ ತೊತ್ತಟದುಟಿದೇಱುಂಜವ್ವನಕ್ಕಳಂ ಕಾರಮಾಗಿ ಕೈಮಾಡಿ ಮೆಱೆವ ಕಾಮದೇವನ ಕರವಾಳಂತೆ ಕಣ್ಗೊಳ್ ಪೊಳೆದೆ ರ್ದೆಯೊಳುಳ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುಬೆಳ್ಕುಗೊಳಿಸುವ ವಿಳಾಸದೊಳಂ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ದಯುಂ ಬಡೆದು ಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಮ್ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಭಾವಕರ ಬಗೆಯ ಬಯ್ಕೆಯನಗೆಯೆತ್ತಿ ಸೂಱೆಗೊಳ್ವ ಕಳಕಳಾಪಪ್ರೌಢಿಯೊಳಂ ದುರಾತ್ಮಕನಪ್ಪ ಚಂಡಶಾಸನನ ಕಣ್ಮಲರ್ ಕವಿದು ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು ಮಂಡಳಿಸಿ ಬಳಸಿ ಸೋಲಕ್ಕಾ ಲಂಬವಂ ಪಡೆವೆರ್ದೆಗಾದದವಟಲುಂ ತನುವಿಂಗೆ ತಾಪಮುಮನೊಡನೆ ಬಳೆಯೆ ವಳೆಯೆ

ಕೆಳೆಯನ ಪಙ್ತಿಭೋಜನದೊಳೊರ್ಮೆ ವಿಳಾಸದೆ ಬಡ್ಡಿಸುತ್ತುಮಿ
ರ್ಪೆಳೆಯಳ ತೋಳ ಮೂಲದ ಪೊಗರ್ಮಣಿಬಂಧದ ಚೆಲ್ವು ಕೋಮಲಾಂ ।
ಗುಳಿಗಳ ಕೊಂಕು ಕಣ್ಗೆ ಕುಡೆ ಕೌತುಕಮಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕಾಮುಕಂ
ವಳಿಗೆಯನೆತ್ತಿ ಬೊಟ್ಟಿಡಲೊಡರ್ಚೆ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಪೊಗಟ್ತಗಿಕ್ಕಿದಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ನಗೆಗಣ್ಣಲ್ಲಳ ಕೂಟಮುಂ ಪಡೆದುವಿಂಪಂ ಶ್ರೋತ್ರಮಿಂಬಿತ್ತು ಮಾ
ತುಗಳಂ ನಾಸಿಕೆಗಾಯ್ತು ವಳ್ಳುಟಿದ ಸೂಚೊಳ್ ಸೌರಭಂ ಸ್ವಾದು ನಾ ।
ಲಗೆಗಾಯ್ತಾಕೆಯ ಹಸ್ತಪಲ್ಲವರಸಾನ್ನಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಸೋಂಕುವಾ
ಸೆಗೆ ಪಕ್ಕಾಗದೆ ನಿಂದ ಪಲ್ಲವಕನಂಗಕ್ಕಾಯ್ತನಂಗಜ್ವರಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಅಂತು ಕಂತುಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಕುಕ್ಕುಳಗುದಿದುರ್ಕದೊಳಗೊಳಗೆ ಬೇವ ಹೃದಯಮಂ ಪದವಡಿಸಲಾಱದೆ ತನಗೆ ಬೀಡುಂದಾಣಮಾದ ಮಾಡದ ಪೆಱಗಣ ನಂದನವನದ ಮಾಕಂದಭೂರುಹದ ಮಂದಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ಬೀಸುವ ಕುಱುವೆಯ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೊಳಂ ಪಾಸುವ ಬಾಳಪ್ರವಾಳತಳ್ಪತಳದೊಳಂ ಸೂಸುವಾಲಿನೀರ್ತುಱಂತುಱೊಳಂ ಪೂಸುವ ಚಂದನಸ್ಥಾಸಕದೊಳಂ, ವಸಂತಸಮಯಾನುರೂಪಧರ್ಮಶಿಶಿರೋಪಚಾರಚಾರುಚಾತುರತ್ವಂ ಮೆಱೆಯೆ ಮಮ್ಮಲಮಱುಗುತ್ತುಮಿರ್ದ ತನ್ನವಸ್ಥಾಂತರಮನಱಿದು ಮಱೆಯದಂತೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ ಕೆಳೆಯುಂಗಿಂತೆಂದಂ ಉಪ.

ನುಡಿಯಲ್ಬಾರದು ತೀರದು
ನುಡಿಯದೊಡೆಲೆ ಕೆಳೆಯ ನಿನಗೆ ಬೆಂದ ಮನಂ ಸಂ ।
ದೆಡೆಯೆನ್ನದೆ ಪೇೞ್ವಪೆನೀ
ಕಡುನಂಟನ ಸತಿಯ ರೂಪು ಸೋಲಿಸಿತೆನ್ನಂ ॥ ೩೦

ಭ್ರಮೆ ಪತ್ತಿತ್ತು ಮನಕ್ಕೆ ಕಣ್ತಿರಿಪಿ ಬಿಟ್ಟಂತೇನುಮಂ ಕಾಣವಂ
ಗಮನಂಗೋದ್ಭವವಹ್ನಿ ಸುಟ್ಟಪುದು ಕಾಣೆಂ ಪ್ರಾಣಸಂಧಾರಣೋ ।
ದ್ಯಮಮಂ ಪೇೞ್ಸಖ ಬಾೞ್ವುಪಾಯಮೆನಗಿನ್ನೆಂತೊರ್ಮೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ
ರಮಣೀಲೋಚನಚುಂಬನಂ ಕಳೆಗುಮೇ ನಟ್ಟಿರ್ದ ಹೃತ್ಶಲ್ಯಮಂ ॥ ೩೧

ಅಗಳುಮಾಂ ತಳೋದರಿಗೆ ಮೇಖಲೆಯಾಗಿ ನಿತಂಬದೊಳ್ ಕುಚಾ
ಭಾಗದ ಮೇಗೆ ಹಾರಲತೆಯಾಗಿ ರದಚ್ಛದಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳ್ । ತಂಬುಲ.
ರಾಗವಿಶೇಷಮಾಗಿ ಪೊಳೆಪೊಳ್ದೊಡೆಯೊಳ್ನಱಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸಂ
ಭೋಗಿಪ ಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲೆನಗಮಾದೊಡೆ ಸಲ್ಲದೆ ಗಂಡನಿರ್ದೊಡೇಂ ॥ ೩೨

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಹೃದಯಕವಾಟಮಂ ತೆಟ್ಟಂದೆಱೆದತ್ತಳಗಮಾದು ತ್ತುಂಡವೇಟಮಂ ಬಯಲೊಳಿಕ್ಕಿ ಬಾಯಳಿದ ನಿಜಪತಿಯ ನುಡಿಗೆ ಸುದರ್ಶನನೆಂದಂ ಮೇರೆಗೆಟಿದ ಬಟಿಕಾರ ಸ್ವೈರಣಿಯುಮೆಸೆರೆವೋಗದಿರವು; ಪರಿವ ಮನಕ್ಕೆ ತೆಗ್ಗಮಿಲ್ಲಂ ; ನೋಡುವ ಕಣ್ಗಳ್ಗೆಡೆಗ [1] ಟ್ಟಿಲ್ಲಮದಲ್ಲದೆಯುಂ

1 ಕ. ಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ.

ಒಡೆಯನ ಕಾಪು ಕಟ್ಟುಣಕಮೆಂದೊಡೆ, ಬಂಧುಗಳಾಪ್ತರಾಗಿಱಿಂ
ದೊಡೆ ಮನಮಿತ್ತುಮಿಾಯ್ಯರಳವೆಂದೊಡಸಾಧ್ಯಮಿದೆಂದೊಡೊಲ್ಲಳೆಂ ।
ದೊಡೆ, ಮೊಱೆಯಾಗದೆಂದೊಡೆ, ಪರಾಂಗನೆಯೆಂದೊಡೆ, ಸಾಮ್ಯಮಲ್ಲಮೆಂ
ದೊಡೆ, ತಲೆಹೋಗಿಯುಂ ಒಸಿದು ಬೀಱದೆ ಸ್ವೈರಿಸರಲ್ತೆ ಕಾಮುಕರ್ ॥ ೩೩

ವ॥ ಆದೊಡೇನಾದುದಾನಿತಂಬಿನಿಯೊಳ್ ನಮ್ಮ ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಗವ ಕಾಶಮುಂಟದೆಂತೆಯಪ್ಪೊಡೆ

ನಯದಿಂ ಕೋಕಿಳನಾದೆ ನಿಮ್ಮರಸರಿಂತೇಕಾರಣಂ ಬಂದರಿ
ಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಾಂತರಮೇಂ ಪ್ರಯಾಣದಿನಮಿನ್ನೆಂದೆಂತು ತಾಂ ಪೆತ್ತ ತಂ ।
ದೆಯು ಮಿತ್ರಂಗೊಡವುಟ್ಟಿದಣ್ಣನ ಸಹಾಯಂಗಾಡುವಂತೀಗಳೆ
ನ್ನಯ ಕೂಡಾಡಿದಳಿಂತಿದೇನಳಿಪೊ ಮೇಣ್ ನಿರ್ಮೋಹವೋ ಭಾವಿಸಾ ॥ ೩೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸನಾಕೃತ್ಯೋಪಚಾರಮನೊಲವೆಂತೆಂತು ಕೈಕೊಳ ಲ್ಬಂದಪುದು

ಆಮದಿರಾಕ್ಷಿ ತನ್ನಿನಿಯನಿರ್ದಪೊಲೆನ್ನೊಡನಾಸೆಗೆಯ್ಯಳಾ
ಕೋಮಳಗಾತ್ರಮಂ ಸವಿದ ಕಣ್ಮಲರ್ಗೆನ್ನಯ ಗಂಡಗಾಡಿ ಶೋ ।
ಭಾವಹಮಾಗದೆಂದೊಡೆ ಸಖಂ ನೃಪ ನೀಂಬರೆ ಮಾಣ್ಬ ಜೋಡೆಯರ್
ಕಾಮನ ತೋಳೊಳಿರ್ದ ರತಿ ಶಂಭುಕುಮಾರನುಮಂಬರುಂಟಳೇ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿಂದು ದೇವ ನೀನುಮಾತನುಮಾರೋಗಿಸಿ ಕೈಘಟ್ಟಿ ಗೊಳುತುಮೇಕಮರಾಳತೂಳತಳ್ಪಾಸನದೊಳ್ ಪರಸ್ಪರಂ ಮುಖಸಂಭಾಷಣಾ ವಿಶೇಷದಿನಿರ್ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪೆಱಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ತೞಪಾದುದಾಸರೋಜನಯನೆ ಭೋಜನಶಾಲಾಪವರಕಮಣಿಭಿತ್ತಿರಚಿತಶೀತಾಂಶುಕಾಂತವಾತಾಯನಾಂತರ್ವೇ ದಿಪ್ರಸಾರಿತಮಸೂರಿಕಾಗ್ರದೊಳಪಾಚಿ ತನ್ನಂ ಸಮೀಚೀನಪವನಪರಿಮಾಯುಮಾ ನನಿಟಿಲಾವಲಗ್ನಕುಟಿಲಕುಂತಳಮನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸುವ ಕಬರಿಧಾರಿಣಿ ಘನಸ್ತನಮಂ ಮಲಂಗಿ ಸಹಚರೀನಿಚಯದೊಡನೆ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಚಾರು ವಚನದರಹಸನಕರತಳತಾಡನಾದಿವಿನೋದವಿಳಾಸಾಭಿನಯ[1] ದೊಳಿರ್ದ

1 ಜ. ಯನ,

ಮನಮುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾತಂ ಮನದೆಗೊಳಿಸಿ ಕಂಡೂತಿಯಾದಂತಿರಾಲಿಂ ನಾ
ಗನದಿಂಪಂ ಚುಂಬನಾಸ್ವಾದನಸುಖಮುಮನಂತಪ್ರವಿಷ್ಟಾಂಗಸಂಪಾ ।
ದನಮುಂ ಮೆಲ್ವಾಯ್ದು ಮಾಡಲ್ತವಕಿಪ ನವಭಾವಾತಿರೇಕಂಗಳಿಂ ಕಾ
ಮಿನಿ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಿದಳ್ಗಂಡನ ನೆಪದಿನದಂ ಕಂಡರಿಲ್ಲಕ್ಕುಮಾಗಳ್ ॥ ೩೬

ವ॥ ಎಂದಾಕೆ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭಂಗಭಿನವಪುರುಷಸಂಗೋಪ್ಪಿಸಮನಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮವಲ್ಲಭನ ಸುಖಾನುಭವಕ್ರೀಡೆಗೆಡೆವಡೆಯದೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತಿರ್ದ ಭಾವಮುಮಾವಿನಯಮುದಾಳಿಯುಂ ಮತ್ತಿಗೆ ಪತ್ತಿಸುವಂತೆ ನುಡಿದು (ಮನದ ಪಿಶಾಚಕ್ಕೆ ವಚನರಚನಾಧೂಪಮುಂ ತೋಱಿ ವಿರಹವಿಕಾರಮುಂ ಕೆಳರ್ಚಿ) ನಿನ್ನೊಳಾಕೆಯಂ ಕೂಡುವುಪಾಯಮನೀಗಳೆ ಮಾಡಿದಪೆನೆಂದು ಪೋಗಿ ಒಟಿಕಮಾಧೂರ್ತನಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದನಿತ್ತ ವಿರಹಾರ್ಥಂ ಬಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದನಲ್ಲದೆಯುಂ

ಒರ್ಮೆ ಸಭಾವಿಭೂಷಣಮಹಾಕವಿಲೀಲೆಗಳಿಂದೆ ತಮ್ಮುತೀ
ರ್ವಮುರ್ದದಿಂದಮಿರ್ದರಿರೆ ಕತ್ತರಿವೀಲಿಯ ಬೇಂಟೆಯಂ ಮರು ।
[1] ಳ್ಕುಮುರ್ಕಮುಂಬುದಂ ತಿಳಿಪದಂಗಿಗೆಯಕ್ಕನೆ ಕೋಲ ಮಿಂಚು ತಾಂ
ಕಾರ್ಮೊಗಮೆಂಬಿನಂ ಪತಿಗೆ ದೀವರ ಬೇಂಟೆಯ ಮುಖ್ಯನಾಯಕಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಒಂದು ಕೆಯ್ಯೊಳಿರ್ದಲಗಿನ ಕೋಲುಮಂ ಕಟ್ಟಿದಲಗುಮಂ ದೂರಾಂತರದೊಳ್ ಕೀಳ್ವಾಳನ ಕೆಯ್ಗೆ ನೀಡುತ್ತುಮೆಯ್ದೆವಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಿಂದು

ಕತ್ತರಿಮಿಗಮುಂ ಪಂದಿಯ
ಮುತ್ತಂ [2] ಪೊಂಬುಲಿಯ ತೊವಲನಾನೆಯ ಕೊಂಬಂ ।
ಕುತ್ತಟಿಸದಡಸಿ ಪಿಡಿದುಗಿ
ದೆತ್ತಿದುವಂ [3] ಪತಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟಂತೆಂದಂ ॥ ೩೮

ಪುಲ್ಮೆಱದುದು ಬೆಳಸುಡುಗಿ ಬ
ಯಲ್ಮಸಗಿದುದಡವಿ ಕರಿಕುವರಿದುದು ಮೇಪಿಂ ।
ಪುಲ್ಮಿಗಮುಂ ಬೆಳ್ಮಿಗಮುಂ
ಪಲ್ಮಿಗಮುಂ ತಣಿದುವೆಯ್ದೆ ಕಾಪಿನ ಪೊಲದೊಳ್ ॥ ೩೯

---

1 ಚ ತ್ಕ್ಯಾ. 2 ಕ. ಮುತ್ತಂ. 3 ಕ. ಪೊಡಗೆ,

ವ॥ ದೇವ ಮತ್ತಮಾಂಸಮುದುಟಿಯ ಪಡಹದ ಪಿಳುಕುಟಿಯ ಕೊಳಂಬೆಯ ಕೂಕಂಬದ ಕೋಡಂಬೆಯ ಮುಡಿಗೆಯ ತಾಣಂಗಳೊಳ್ ಮೇದು ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ಸೊವಡಿಂಗೆ ಸೋಲ್ತು ಕೂಡದೆ ಕವಲ್ದು ಮೇದು ತಣಿದು ಕೊಟಕಿಟ್ಟಾಡುವ ಮೃಗಂಗಳೊಳಿಂದು ಪತ್ತಿಸಿದ ಹರಿಣನ ಗೋರಿಯ ಹರ್ಷದ ಹರವಸದ ಭಾವ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ಭಾವಕರ ಬಲ್ಲಹನೆ ಬಂದು ನೋಡಲ್ವೇಟ್ಕುಮೆನೆ ವಸುಷೇಣ ವಸುಮತೀ ಪತಿ ಸಖನ ಮುಖಮಂ ನೋಡಲೊಡಮಾತಂ ನೋಡಲಕ್ಕುಂ ಬಿಜ ಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು

ಪರಿಮಿತವಾಜಿವಾರಣಪದಾತಿವರೂಥಕದಂಬಕಾಮಿನೀ
ಪರಿಚಿತರಾಜಪುತ್ರನಿಚಯಂ ಧರಣೀಪತಿ ಚಂಡಶಾಸನಂ ।
ಬೆರಸು ವನಾಂತದೊಳ್ತೆರೆಯ ತೋಪಿನ [1] ಸೋಹಿನ ನೀರಬೆಂಟೆಯು
ರ್ವರೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಬರೆ ಮುಂತಣ ಚೂತವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೪೦

ಬಿರಿದೆರ್ದೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯಲರ್ವ ನಾಸಿಕೆ ಪತ್ತಿದ ಗೋಣು ಸುತ್ತಿ ಕ
ವ್ವರಿಸುವ ದಿಟ್ಟಿ ಕೆತ್ತುವೊಡಲೆತ್ತಿದ ಕಂಠಮೆಟಲ್ವ ಕರ್ಣಮು ।
ಬ್ಬರಿಸುವ ಮೆಯ್ಯುಮಿರ್ಪನಿವ ಮುಂಬದನೊಪ್ಪಿರೆ ದೀವದೊಳ್ಮರ
ಲ್ದೆರಲೆಯ ಭಾವಮಚ್ಚರಿಯನಟ್ಟಿಗೊಡರ್ಚಿದುದಾನೃಪೇಂದ್ರನಾ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಚಂಡಶಾಸನನಂತರ್ಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ

ಹರಿಣೀಲೋಚನೆ ದೀವದಾಹರಿಣನೊಳ್ ಪ್ರೇಮಾಡಿದೀ ಬೀಡು ಬಿ
ಣ್ಬರಿಗಳ್ನೀಣ್ಬರಿ ಶಂಬರಾರಿ ಶಬರಂ ಪುಷ್ಪಂಬು ಕೆಲ್ಲಂಬು ಮು ।
ದ್ವಿರಹಾವಸ್ಥಿತಿ ಗೋರಿಗೋರಗೆಯೆನಿಪ್ಪಂತಾದುದೆಂತಾಗಿಯುಂ
ನೆರೆಯಲ್ತೀರದು ಗೋರಿ [2] ಸಾಯುದೆನವೇಡೀನೋವೆ ಸಾವಲ್ಲವೇ ॥ ೪೨

ವ॥ ಆವಿನೋದಮಂ ನೀಡುಂ ನೋಡಿ ಪೊಗಟ್ದು ಪೋಪುದುಮರಸನ ರಸಿವೆರಸು ಬೋನಮನೀನಂದನವನಕ್ಕೆ ಒರವೇಟೆಂದು ಸೂಪಾಯ್ತರನರಮನೆಗೆ ಕಟಿಪಿ . . ಸುವ ಪೊಳೆವ ಪುಲ್ಲೆಗಳ ಬಟಿವಿಡಿದು ಕಾಪುಗಾಡಿನೊಳ್ ಸೋಹಿನ ಬೇಂಟೆಯ ಬಿನದದಿನಿರ್ವರ ರಥಮುಂ ಬೇಱುವೇಱಾದಲ್ಲಿ ಚಂಡಶಾಸನಂ ವಸುಷೇಣನರಸಿ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯತ್ತಲೆ ಸಾರ್ದುಕೊಂಡಿರ್ಪಿನಂ ಪರಿಮಿತಾಂಗರ

1 ಕ. ಜ. ಸೋಪ್ಪಿನ. 2 ಚ. ಪಾ.

ಕ್ಷಕಪರೀತೆಯುಂ ಪರಿಧಾವತ್ಕತಿಪಯಚೇಟಿಕಾಪುರೋಭಾಗೆಯುಂ ದೋಲಾದಂ ಡಿಕೋಭಯಭಾಗಸಂಭಾಷಿತಸಹಚರೀಯುಗಳೆಯುಮಾಗಿ ನಿಜವಲ್ಲಭನಟ್ಟಿದ ಬಟಿಗೆಬರುತ್ತುಮಿರ್ದ ಸುನಂದಾದೇವಿಯುಂ ಕಂಡು

ಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ಪರಿದೆಯ್ದೆ ಮತ್ತೆ ಮನಮುಂಗೋಪಾಂಗಸಂಗಕ್ಕೆ ದಾ
ಟಿಡೆ ಕಾಯ್ದುಳ್ಗಿರ್ದಗೂಡುವಾಯೆ ಪಿರಿದೊಂದೌತ್ಕಂಠ್ಯದಿಂ ಕಂಠದೊ ।
ಳ್ಮಿಡುಕುಣ್ಮುತ್ತಿರೆ ಮೇಲೆವಾಯ್ದು ಭರದಿಂದಂ ನಲ್ಲಳಾಂದೋಳದಿಂ
ಕಡುಕೆಯ್ಯಂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಥದೊಳ್ಬಂದಂ ಮನೋವೇಗದಿಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಎಂದು ಪೇಟ್ವ ಕಥಾಂತರದೊಳಾತಂಗಾತಳೋದರಿಯೊಡಂಬಟ್ಟಂ ತಳೆಗೆತ್ತು ಚಿತ್ರಲತೆಯಿಂತೆಂದಳ್

ಸುದತಿಯರೆಂಬ ಪಾಪಿಗಳು ಮಾಡದುದೇನೆನೆ ಮತ್ತೆ ತಂಗಿಯುಂ
ಮದನಪತಾಕೆಯೆಂದಳವಳಿಂದೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಿಲ್ಲ ನೋಡ ಲೋ ।
ಕದೊಳಳದನಾಡದಿರ್ಕರುಳ ಕತ್ತರಿ ನಂಟರ ಮಾರಿ ತುತ್ತುಮಿಂ
ಚಿದೊಡೊಡನುಂಡು ಮತ್ತೆ ತೊಡೆ ಮಿಂಚಿದೊಡಾಖಳನಿಂತು ಮಾಡಿದಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಂತು ಪಿಡಿದೊಯ್ವಾಗಳುರಗಂ ಪಿಡಿದಂತೆ ಬೆದಱಿ ಪಾವು ಪಿಡಿದಂ ತಿರೊದಱಿ ಕಡುಜರಪತ್ತಿದಂತು ಕಳವಳಿಸಿ ಠಕ್ಕು ಪತ್ತಿದಂತೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಸಿಡಿಲ್ ಪೊಡೆದಂತೆ ಹಮ್ಮದಂಬೋಗಿ ಸುನಂದೆಯಾಗಿಯುಮಸು ನಂದೆ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಕಾಮುಕಾಂಡಖಂಡಿತಹೃದಯಂ ಚಂಡಶಾಸನ್ನಂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಂ ಕಾತರತೆಯಿಂ ತನ್ನಂ ಪಿಡಿದುದನಱಿದು

ಇನನಂ ವಂಚಿಸಿ ಚಂಡಶಾಸನನವಂ ಕಳ್ದೊಯ್ದಪಂ ನಾಥನಂ
ಗನೆಯಿಂದೆನ್ನ ಸುನಂದೆಯಂ ಸುಭಟರಣ್ಮಿಂ ವೀರರಡ್ಡೈಸಿಮೆ ।
ನ್ನಿನಿಯಂಗೆಯ್ದಿಸಿಮೂರನಾಡಜನಮೀಪೆಣ್ಬುಯ್ಯಲಂ ಹಾ ಸುಷೇ
ಣನೃಪ ಹಾ ನೃಪ ನೀಱನೆಂದಬಲೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಟ್ಟು ಹುಯ್ಯಲ್ಚಿದಳ್ ॥ ೪೫

ಪರವೆಣ್ಗಾಟಿಸಿ ಕಳ್ದ ಕಾತರನನಾರುಂ ಕಾಣರಾರುಂ ಕನ
ಲ್ದರಿದಿಕ್ಕರ್ದರೆ ನುಂಗದೇಂ ನೊಣೆಯರೀದಿಗ್ದೇವಿಯರ್ತಿನ್ನದೇ ।
ಗಿರಿಗಳ್ಬಂದೆನನಾಥೆಯಾದೆನೆನಗಿನ್ನಾರಾಸೆಯಾರ್ಕಾವರಾ
ರ್ಶರಣೆಂದಾಕಳಕಂಠನಾದ ಬಸಿಱಿಂ ಬಾರೇಟ್ವಿನಂ ಮೋದಿದಳ್ ॥ ೪೬

ಮುನಿಸುಂಟಾದೊಡೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಬಲ್ಪಿಂ ನಿನ್ನ ಬಾಳಾತನಾ
ತನಬಾಳ್ನಿನ್ನ ಕಪಾಲದೊಳ್ಮುಱಿದು ಮುಂತೆಟ್ಟುರ್ಪುದಿನ್ನೊಪ್ಪುವಾ ।
ಳ್ತನಮುಂ ಗಂಡರ ಪಿಂದೆ ಕಳ್ಪುದರಿದೇ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲೆಯಂ ಬೂತೆ ಪ್ರಾ
ಟ್ಮನೆಯೊಳ್ ನಾಯ್ ಘೃತಭಾಂಡಮಂ ತೆಗೆವವೊಲ್ಕಳ್ದೊಯ್ವುದಾಳ್ಪಾಟಿಯೇ ॥

ಮನಮಿತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದ
ಳನುವಿಸಿದಪಳೊಲ್ದಳೆಂದೊಡಂ ಕೇಳ ಪರಾಂ ।
ಗನೆಗೆ. . ವಯಗರ್ಗಂಡ
ರ್ಮನವಱಿಯದೆ ಎಳೆಯುಮನಕೆ ಸವಱುವೆ ಪೊಲೆಯಾ ॥ ೪೮

ವ॥ ಎಂದನೇಕಪ್ರಕಾರಪ್ರಳಾಪಾಕ್ರಂದನಂ ಸ್ಯಂದನವೇಗದಿಂ ದೂರಂ ಸಾರಪ್ಪ ಸಾರಂ ದೂರವಾಗಿ ಪೋತಪ್ಪಾಗಳಳಿಯೆ ಸುರಮ್ಯವಿಷಯದ ಕಡೆಯ ಕಾಪಿಂಗೆ ವಸುಷೇಣನಿರಿಸಿದ ಪೆಸರ ಸಾಮಂತಂ ಸಿಂಹಚೂಡಂ ತನ್ನ ಪೊಟಲ ಪೊಱವೊಟಲ ನಂದನೋಪಾಂತದ ಗರುಡಿಯೊಳಗೆ ಪಲಕೆಲಂಬರ್ ವಲಗೆವಿನ್ನಣಂಗಳೊಡನೆ ಕಾಮನ ಪರ್ವತದಂತೆ ಮಾರಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದ ಕಡುಗಲಿ ಕೇಳ್ದು ನರತುರಗಬಳದ ನೆರಮನೊಲ್ಲದೆ ಸೆರಗಿನೊಳಲ್ಲದೆ ಬೆರಗಿನೊಳಲ್ಲದೆ ಕೆಯ್ಯ ಪಲಗೆಯೊಳಂ ಕಟ್ಟಿದ ಕಠಾರದೊಳಂ ಪಿಡಿದ ಕೂರಸಿಯೊಳಮೆಯ್ದೆಸಿ ಪರಿದು ಹರಿಣಿಯಂ ಪಿಡಿದುಯ್ವ ತರಕ್ಷುವಿನಂತೆ ತರುಣಿಯಂ ಪಿಡಿದುಯ್ವ ಚಂಡಶಾಸನನಂ ದೂರದೊಳ್ಕಂಡು ಗಜಱಿ ಘರ್ಜಿಸಿ

ಇದಿರಾಗಿತ್ತಿತ್ತಣ್ಮಿಣ್ಮಿಟಿಯಿಟಿ ರಥಮಂ ಕೈದುಗೊಳ್ಕೈದುಗೊಳ್ಪೋ
ಗದಿರೆನ್ನಂ ಕಂಡು ಬೆನ್ನಂ ಕುಡುವರೆ ಸುಭಟಸಿಂಹಚೂಡಂಗೆ ಮಾಱೊ ।
ಡ್ಡಿದ ವೀರರ್ಮುತ್ತೆ ಜೀವಂಬೆರಸುಟಿದವರಿಲ್ಲೆಂದು ಮುಟ್ಟಿರ್ದ ಲೇಸ
ಕ್ಕಿದೆ ಮೇಲ್ಬಿರ್ದನ್ನ ಬಾಹಾಪರಿಘದ ಬಲೆಯೊಳ್ಸತ್ತೆಯಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋಪೈ ॥ ೪೯

ವ॥ ಎಂದು ಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದಿರ್ಗೆವಂದು ಮೆಟ್ಟಿ ತಱುಂಬಿದ ಸಿಂಹಚೂಡನಂ ಸೂತದ್ವಿತಯನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಕಂಡು ತೇರಂ ನಿಲಿಸಿ ಸಾರಥಿಯಂ ವಾರಿಜವದನೆಗೆ ಕಾಪುವೇಟ್ಟು ಕಿಟ್ಟಿ ಬಾಳೊಳಮತ್ತಪರದೊಳಮವನೀತಳಕ್ಕೆ ಲಂಘಿಸಿ ಚಂಡಶಾಸನನಿಂತೆಂದಂ

[1] ವಾನರನೇಂ ಸೆಳೆವುದೆ ಪೇ
ರಾನೆಯು ಕೈಯ್ಯಿಡಿದ ಕರ್ಬನಾಂ ಪಿಡಿದವಳೇಂ [2] |
ನೀನೆ ಬಿಡಿಸುವೆಯೆ ಸಾಯದೆ
ಪೋ ನಿನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ಪುಯ್ಯಲ್ಗಳದೇಂ ‖ ೫೦

ವ‖ ಎಂದ ನುಡಿಗೆ ಕಳ [3] ಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು ಸಿಂಹಚೂಡನಿಂತೆಂದಂ

ವಸುಷೇಣನೃಪನ ಮುಂದ
ಣ್ಗೆ ಸುನಂದಾದೇವಿವೆರಸು ನಿನ್ನಯ ನೆಸ್ತ |
ರ್ಬಸಿವ ತಲೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಾಗಿರೆ
ಬಿಸುಟಲ್ಲದೆ ಸಿಂಹಚೂಡನೇಂ ಪೋದಪನೇ ‖ ೫೧

ವ‖ ಪಾದರದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಕಳವಿನೊಳ್ಸತ್ತಿಚಾರದರಸುತನಂ [4] ವ್ಯಭಿಚಾರದೊಳ್ನೀಗಿದೆಯದೆಂತೆನೆ

ರಸೆ ಪೊಱುವುದೆ ಪರವೆಣ್ಗಾ
ಟಿಸಿದೊಡೆ ಕಳ್ದೊಯ್ದು ಕೂಡಿ ತಂದ್ಯೆ ಪುಲ್ಮಾ |
ನಸನಾದ ಚಂಡಶಾಸನ
ವೆಸರಂ ಚಂಡಾಲ ನೀರೊಳಿಂತದುರ್ವರೇ ‖ ೫೨

ವ‖ ಎನಲೊಡಂ ಚಂಡಶಾಸನನಿಂತೆಂದಂ

ನೀನೆನಗೆ ಬುದ್ಧಿವೇಟಲ
ದೇನಪ್ಪ್ಯೆ ಬಾಳ ಬಾಯೆ ಪಲ್ಗಡಿಸಿಕೊಳ |
ಲ್ನೀನಾರ್ದೆ ಬರ್ದುಂಕಿದ ಬಟಿ
ಕೇನಾದೊಡಮೆನ್ನು ಮುನ್ನವಾಯತಮಾಗಾ ‖ ೫೩

ವ‖ ಎಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ಮೂದಲಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ವರುಂ ಭೂಮಾನದಳವಿಯೊಳ್ ಪರಿಯಲನುಗೆಯ್ವಾಗಳ

1 ಕ. ವನನರ. 2 ಕ. ಗ. ಳಿಂ, 3 ಗ. ವಳಿಸಿ. 4 ಗ. ಸಂತ.

ಬೆಳೆದಡವಿಯೆ ಕಳನಾದುದು
ನಳಿನದಳೇಕ್ಷಣೆಯ ಚಿತ್ತಮರಸಾಯ್ತಾಗ
ಳ್ತಾಳಲನೆಯರೆ ನೋಟ್ಟರಾದರ್
ಬಳಯುತರರಸಂಕವಾದರಂತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೫೪

ವ॥ ಆಗಳೊಡವಂದು ನೋೞ್ಪ ನೋಟಕರ್ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಸಿಂಹಚೂಡನೆ
ಫಳಕಾರಂ ಚಂಡಶಾಸನಂ ಬಗೆವೊಡೆ ಭೂ ।
ತಳದೊಳ್ಕೃತಘ್ನನಿವರತಿ
ಬಳರಿರ್ವರ ಸೋಲಗೆಲ್ಲವರಸನ ಪುಣ್ಯಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಇತ್ತ ಸುನಂದೆ ನಿಜಾಂತರ್ಗತದೊಳಿಂತೆಂದಳ್

ತಲೆಗಾಯಿಾಭಟನಂ ಪೊಣರ್ಚೆ ಪೊಡೆದಿಕ್ಕೇದ್ರೋಹನಂ ನೇಸಱೇ
ನೆಲನೆ ವ್ಯೋಮಮೆ ವಾಯುದೇವ ಸೆಱೆಯಿಂದಂ ತಪ್ಪಿದಂದೆನ್ನನಾಂ ।
ಬಲಿಗೆಯ್ವೆಂ ನಿಮಗೆಂದು ಮ್ಯೆಕೊರಗಿ ಸುಯ್ಕೈಗಣ್ಮಿ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟು ಕೋ
ಟಲೆಗೊಂಡಳ್ಗೆರ್ದೆಡಕ್ಕೆವಾಯ್ದು ಸತಿ ನಿಂದೌತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ ೫೬

ವ॥ ತತ್ಸಮಯದೊಳ್ ಸಿಂಹಚೂಡಂ

ಅಂಜದೆ ನಿಂದವಧರಿಸೆಲೆ
ಕಂಜದಳಾಯತವಿಲೋಲಲೋಚನೆ ಪಗೆಯಂ ।
ಮುಂ ಜವನೆಡೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬೞಿ
ಯಂ ಜನಪತಿಯೆಡೆಗೆ ನಿನ್ನನೊಯ್ದೊಪ್ಪಿಸುವೆಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಎಂದವಷ್ಟಂಭಮೆಸೆಯೆ

ತಾಳಲಯಂಗಳೊಳ್ಕಣಿದು ಲಂಘಿಸಿ ಕೂರಿಸಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಂ
ಚಾಳಿಸಿ ಭಾವಭಂಜನೆಗೆ ಭಂಜಿಸಿ ರೂಪಳವಟ್ಟ ರೇಖೆಯು ।
ಲ್ಲಾಳಿಸೆ ನಿಂದು ಕೀಲಿಸಿದೊಡುರ್ವರೆಯೊ ಗ್ಘರ್ಡಿಸಿತ್ತು ಸಾಗರಂ
ವೇಳೆಯಿ [1] ನುರ್ಕಿ ಸೂಸಿದುದು ತೊಟ್ಟುಕಟಲ್ದವು ತಾರಕಾಳಿಗಳ್ ॥ ೫೮

---

1 ಕ. ಗ. ಯಂ.

ವಹಿಲತನಂ ಪದಗತಿಯಿಂ
ಬಹುವಿಕೆ ಕೈಮಾಟ್ಟನವಣಿಯಿಂ ಸುಚರಮಿವಂ ।
ಬಹುಭಂಜನೆಯೊಡ್ಡಣದಿಂ
ದಹಮಹಮಿಕೆ ಮಿಕ್ಕುಮೆಱೆದುವಿರ್ವರ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ॥ ೫೯

ಪರಿದುಬ್ಬಾರಿಸಿ ಪೊಯ್ದೊಡಾಂತ ಕರವಾಳ್ಬಾಳೊಳ್ಪಗಂಡೆಟ್ದು ಗ
ಗ್ಘರಿಲೆಂದೆತ್ತುವ ಸುತ್ತುವತ್ತಳಿಪು ಸೂಳೊಳ್ಸೀಳ್ದು ಪೊಟ್ಟಿರ್ದುಮಿ ।
ರ್ವರ ಕೆಯ್ಯಿಂ ಬಱಿಮುಷ್ಟಿವೋಹರದೆ ತಳ್ತಿಟ್ಟಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ದುವಂ
ತಿರೆ ಕೀಳ್ವಾಳವರಿರ್ವರುಂ ನಿಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುವರ್ಗತ್ತೆ ಕೂರ್ವಾಳ್ಗಳಂ ॥ ೬೦

ಭೂರವಮಂ ಭಟಂ ನಿಮಿರ್ದು ಕುತ್ತಿದೊಡುರ್ಚಿದ ಚಂಡಶಾಸನಂ
ಚಾರಣದಾಸೆಯಿಂ ನುಸುಳ್ದು ಮುಜ್ಝುಟದೊಳ್ಮಗುಳ್ದಿಕ್ಕಿ ವಟ್ಟಿ ಸ್ಸೈ ।
ಪಾರಿಸೆ ಕಂಡ ಭೂರಣದೆ ರೂಪಿಸಿದಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಕಾಳವಟ್ಟದಿಂ
ಪೋರಗದಿಂದೆ ಪೊಯ್ದನೆರಡುಂ ಸರಿವೋದುವು ಲಾಗುಬೇಗದೊಳ್ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅನಂತರಂ

ಬಲದೊಳ್ಪತ್ತಿದ ಮಂಡೆ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಕೈವೀಣಂ ಬೆಡಂಗಾಗೆ ಮೈ
ಗಲಿ ಪೊಕ್ಕೆತ್ತಿದೊಡೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡಣದ ಕೈಗೊಂಬಾಳದಿಂ ಪೋದ ಮೆ ।
ಯ್ವಲಗಂಬೆತ್ತಿರೆ ಬಾಹು ಪೋರಗದೆ ಪೊಯ್ದಂ ಭೂಪ [1] ನಾವೀರನಂ
ತಲೆಯುಂ ಮುಂಡಮುಮೊರ್ಮೆ ದಲ್ಪಲಗೆಯೊಳ್ಬೆತಿಟ್ಟವೊಳ್ಬೀಟ್ಟಿನಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಯ್ದು ರಥಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದು ಸಾರಥಿಯ ಚೋದನಾವೇಗದಿಂ ಗಾಳಿಗೆ ಗಱಿಮೂಡಿದಂತೆ ಮನಕ್ಕೆ ಮಡವೊಗೆದಂತೆ ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರದಿ ನೆಯ್ದಿ ತನ್ನ ದುರ್ಗಮಂ ಪೊಕ್ಕನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ತರವೇಟ್ಟಟ್ಟಿದ ಬೋನಮಾಗಳೆ ರಸಾಳೋದ್ಯಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕುದೇ
ಕರಸಂ ಬಾರನೊ ಚಂಡಶಾಸನನದೆತ್ತಲ್ಪೋದನೋ ದೇವಿಯುಂ ।
ಬರುತುಂ ತಳ್ವಿದರಂಗರಕ್ಕರಿದಿವೋರ್ಗಿನ್ನೀಮೆನುತ್ತುಂ ಮಹ
ತ್ತರರಿರ್ಪನ್ನೆಗಮೆಯ್ದೆ ವಂದನವನೀನಾಥಂ ತದುದ್ಯಾನಮಂ ॥ ೬೩

1 ಗ. ಧೂಪಂಪೊಯ್ದನಾ.

ವ॥ ಬಂದು ವರೂಥದಿಂದಿೞಿದು ಭೋಜನಶಾಳಿನಿಕಾಯಮಾನಪ್ರತಾನ ಸಂಫುಲ್ಲಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಡಪದ ಮುಂದೆ ನಿಂದು

ಬಂದಳೆ ದೇವಿ ಪಜ್ಜೆಗೆಡೆಮಾಡಿಸಿದಪ್ಪಳೆ ಚಂಡಶಾಸನಂ
ಬಂದನೆ ಯೆಂದು ಮಂದಿರಮಹತ್ತರರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವಿನಂ ನೃಪಂ ॥
ಬಂದುದು ಚೇಟಿಕಾಸಹಚರೀಜನಮುಂ ಶರಕೇಶಪಾಶಮಾ
ಕ್ರಂದಿತವಕ್ತ್ರಮಾಹತಕೃಶೋದರಮಾಕಳಿತಾಶ್ರುಲೋಚನಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅಂತು ಶೋಕರಸಮೆ ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಬರ್ಪ ನಿಜಾಗ್ರಮಹಿಷೀ ಪರಿಜನಮಂ ದೂರದೊಳ್ಕಂಡಿದೇನೆಂದತಿಚಕಿತಚಿತ್ತನುಂ ವಿಸ್ಫುರಿತವಿಲೋಚನನುಮುದ್ಬದ್ಧಭ್ರೂಲತಾಮೂಲನುಮುತ್ತಾನಿತಕರಪತಾಕನುಮಾಗುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ

ಹಾ ಲಲಿತಾಂಗಿ ಹಾ ಕುಸುಮಕೋಮಳೆ ಹಾ ಕಳಹಂಸಯಾನೆ ಹಾ
ನೀಳಸರೋಜಲೋಚನೆ ಸುನಂದೆ ನೃಪೇಂದ್ರನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೂ ।
ಪಾಲನ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಸುಷೇಣನ ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಜಚಾಂ
ಡಾಲನ ಬಾಹುರಾಹುಗಿಳನಂ ನಿನಗೆತ್ತಣಿನೆತ್ತ ಬಂದುದೋ ॥ ೬೫

ವ॥ ಎಂದು ಬಾಯಬಿಡುತ್ತುಂ ಬಂದು ಮುನ್ನಡಿಯೊಳ್ಕೆಡೆದುಂ ಪುಡಿಯೊಳ್ಪೊರಳ್ವ ವಿಳಾಸಿನೀಸಮೂಹದೊಳಗೆ ರಾರಾಜಿತರತ್ನಪಾದುಕಗ್ರಾಹಿಣಿಯಪ್ಪ ಬಾಳಕಿಯುದೊರ್ವಳ್ ದೇವರಟ್ಟಿದ ಬಟಿಗೆ ದೇವಿಯುರ್ಬರುತ್ತುಮಿರೆ ಚಂಡಶಾಸನಂ ಕಂಡೆಡೆದು ಪಿಡಿದು ಕೈಸೆಱೆವಿಡಿದು ಬಂದಿಕಾಱನಂತೆ ಕೊಂಡು ಪೋದಂ ೭೦

ಪಡಲಿಡೆ ಪೊಯ್ದುಂ ದೇವಿಯು
ರ್ಗಡೆಗುಡದಡ್ಡೈಸಿದಂಗರಕ್ಷರನೆಮ್ಮಂ ।
ಪಿಡಿದುಯ್ವಂ ಕಿಱಿದೆಡೆಯಂ
ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಬಟಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನಾ ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಂ ॥ ೬೬

ಎನೆ ಕೇಳ್ದುಕ್ಕಿದ ಕೋಪವಹ್ನಿಗೆ ವಿಯೋಗೋದ್ರೇಕಶೋಕಪ್ರಭಂ
ಜನಸಂತಾಪಮನುರ್ಕೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢನೊಂ ।

ದಿನಿಸಂ ಜೀವಿತಶಂಕೆ ಭೋಂಕನಳಿದಾಳ್ದಾಡುತ್ತು ಮಿದಾರ್ತ್ಮನಾ
ಘನನಾಪ್ತರ್ಸಚಿವರ್ನಿಜಾಂಶುಕತಿರೋಧಾನಾವಿಲಂ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೬೭

ಮುಳಯುರುಹದ ಕರ್ಪೂರದ
ಪಳಿಕಿನ ಪನಿನೀರ ಕದಲಿದಳದಿಱುಸಿಲ ತ ।
ಣ್ಗಳಸದ ತಿಳಿನೀರ್ಗಳ ಶೀ
ತಳತೆಯಿನವನಿಪನನಾಪ್ತರುಜ್ಜೀವಿಸಿದರ್ ॥ ೬೮

ವ॥ ಅಂತು ಪರಾಮರ್ಶಿತಹೃದಯನಾದ ನೃಪಾಳನಂ ನರ್ಮಸಚಿವರಿಂ ತೆಂದರ್

ಮದವದ್ವೈರಿಕುಳಂ ಭವದ್ಭುಜವಿಭಾಸ್ವತ್ಖಡ್ಗಧಾರಾನದೀ
ನದದೊಳ್ಮುನ್ನ ಮುೞುಂಕದುದ್ಧತರದುರ್ಗಂ ನಿನ್ನ ಕೋಪಪ್ರತಾ ।
ಪದವಜ್ವಾಳೆಗಳಿಂ ಮುೞುಂಕದೆ ವೃಥಾ ಶೋಕಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ವೀರರಂ
ದದಿ ನೀನಿಂತು ಮುೞುಂಕಲಪ್ಪುದೆ ಧರಿತ್ರೀಪಾಲ ಚೂಡಾಮಣೀ ॥ ೬೯

ವ॥ ಆ ಪ್ರತಿಬೋಧನವಚನಂ ವಲ್ಲಭವಿಯೋಗವೈಕಲ್ಯವಲ್ಮೀಕಸುಪ್ತ ಕೋಪವ್ಯಾಳಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾಪನದಂಡಮಾಗೆ ಧರಾಧಿನಾಥನಿಂತೆಂದಂ

ಭಂಡಣದೊಳಱಿದು ಪೆಂಡಿ
ರ್ಭಂಡಾರಂ ಪೋದೊಡದು ವಿಧಾತ್ರವಶಂ ಬ ।
ಲ್ಗಂಡಂಗೆ ಸಂತಸೊಕಮಾ
ಪೆಂಡತಿ ಕೋಳ್ಪಟ್ಟು ಮಗುೞೆ [1] ಪುಗುವೆನೆ ಪೊೞಲಂ ॥ ೭೦

ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಃ
ಪ್ರಾಣಮುದೆಂತುಣ್ಬುದೀಗಳೀಯೊಡಲಹಿತ ।
ಪ್ರಾಣಾನಿಲನ್ತ್ರೊಂದೆನ್ನ ಕ್ಷ
ಪಾಣಾಹಿಯುನೂಡಿ ಬೞಿಕಮಾನುಂಡಪ್ಪೆಂ ॥ ೭೧

1 ಜ. ಪುಗದೆ.

ವ॥ ಎಂದೆತ್ತಿ ನಡೆಯಲುತ್ತವಳಿಸಿದ ಸಮಯದೊಳ್

ನೆರೆದಾಪ್ತರ್ಸಚಿವರ್ಚಮೂಪತಿಗಳಂದಾಳೋಚನಕ್ಕೆಂದು ಬಂ
ದಿರೆ ಕಂಡಿಂಗಿತಮಂ ನೃಪಂ ನುಡಿದನಿನ್ನೇವಾತೊ ಕಿರ್ಚೆರ್ದೊಡಂ ।
ಗರನಾದಂ ಗಡ ಮಾರಿ ಹೊಕ್ಕ ಮನೆಯೊಳ್ಪರ್ವಂ ಗಡಾಳೋಚಮೇಂ
ಬೆರಗೇಂ ಬೆಂಬಲಮೇಂ ಸ್ವರಾದಿಬಲಮೇಂ ನೀಂ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಕೇಳ್ವುದೇಂ॥೭೨

ವ॥ ಎಂದು ಮುಂದನಾರಯ್ಯದೆ ಪಿಂದಂ[1] ಪಾರದೆ ಮುಂದೆ ನಿಂದ ನಿಜಸ್ಯಂದನಮನೇಱಿ ಸುಟ್ಟುರೆ ಮಸಗಿಟ್ಟುರಿಗೊಂಡನಾವ್ಯತಿಕರದೊಳ್

ದಟಮುಟಮಾದುದಾಗಳಸಿಯೇಱಿಸಿದೇಱಿದು ಬಂದಿ ಬಂದಿದಂ
ಡುಟಮೆಲೆ ದಂಡುಳಂ ಪಿಡಿದರಂಗನೆಯಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದರೆಂದು ತ ।
ಲ್ಲಟಿಸಿ ತಡಂ ತಡಂಬರಿಯೆ ಪುಯ್ಯಲ ಗಾವಳಿ ಕೆಯ್ಯನಿಟ್ಟುದೀ
ತೊಟಸಿದ ಪಾಂಗೆ ಕಿಟ್ಟಲೆ ಕಿಟಂದಲೆಯಾದುದು ಕೂಡೆ ಪಟ್ಟಣಂ ॥ ೭೩

ವ॥ ಆ ಕೋಳಾಹಳಕ್ಕೆ

ರಣರಭಸೋತ್ಕಟಂ ಧರೆ ಪೆಡಪಿಂ ಮಗುಟ್ದಂತೆ ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರಮು
ಲ್ಬಣವಿಕಟೋತ್ಕಟಂ ಮಸಗಿ ಮೇಲ್ಗವಿದಂತೆ ದಿಶಾಚತುಷ್ಟಯಂ ।
ಪ್ರಣಿಹಿತಿಹೇತಿ ತಿಂತಿಣಿಸಿದಂತೊಡವಂದುದು ಪಣ್ಣಿದಾನೆ ಪ
ಲ್ಲಣಿಸಿದ ವಾಜಿ ಪೂಡಿದ ರಥಂ ಕವಚಂಬಿಗಿದಾಪ್ತಸೈನಿಕಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಚತುರಂಗಪೃತನಾಸಮೂಹಸಹಿತಂ ಕೃತಭುಜಬಲ ಪ್ರತಾಪನಪ್ರತಿಹತಾಲೇಪನದೀಕ್ಷಿತಾಭಿಷೇಣಂ ವಸುಷೇಣಂ ಸಾಮಂತಲಕ್ಷ್ಮೀಸೀಮಂತನೆನಿಪರ್ ಸಿಂಹಚೂಡಂಗೆ ಬೀಡುಂದಾಣಮಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಪುರಮನೆಯ್ದೆ ವಪರ್ಗಳ್ ಪೊಡೆವ ವೀರವಱೆಯು ಪಿಡಿವ ಬಿರುದಿನ ಕಾಳೆಯು ಸುತ್ತಿಱಿದ ಮುತ್ತಿನ ತಳೆಯು ತಲೆಗೆ ಮುಂದಲೆಯಾಗಿ ಲೆಂಕಕರ್ಱಡುವ ಸಿಡಿದಲೆಯು ಸಹಗಮನಸಮುತ್ಸುಕತೆಯಂ ಕೈವಿಡಿಸೆ ಕೈಗುಡುವ ಕೈದುಬರ್ಪ ಕೈವಿಡಿದ

1 ಕ. ಸಾ.

ಪೆಂಡಿರ ತಂಡದ ನಡುವೆ ಪೊತ್ತು ಪೊನ್ನಪರಿಯಾಣದೊಳಗೆ ಜೋಳವಾೞಿಯ ನಿರ್ವಹಣದ ನಿಬ್ಬಣಕ್ಕೆ ಬೀರಸಿರಿ ಪೊತ್ತು ಪೊಂಗಳಸದಂತೆ ತಳತಳಿಸಿ ತೋರ್ಪ ಪಂದಲೆಯುಂ ಕಂಡು ನಿಂದು ನೋೞ್ಪಾಗಳ್

ಮುರಿದಣ್ಪಿಕ್ಕಿದ ಗಡ್ಡಮೀಸೆ ಮುಡಿಕಟ್ಟುಂ ತಳ್ತ ಕೆಂಬಟ್ಟೆ ಕ
ತ್ತುರಿಯುಂ ತೂಱುವ ಚುಂಚುಮೀಸೆ ಸುಲಿಪಲ್ದಷ್ಟಾಧರಂ ಭ್ರೂಕುಟಿ ।
ಸ್ಫುರಿತಂ ಕೈಮಿಗೆ ಭೂತಳಕ್ಕೆ ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡು ಬೀೞ್ತಂದ ಭಾ
ಸ್ಕರನಂತಿರ್ದುದು ಸಿಂಹಚೂಡನ ಶಿರಂ ಪೊಂಬಟ್ಟಿನಾಳ್ದಟ್ಟಿನೊಳ್ ॥ ೭೫

ಪಗೆಯುಂ ಕಂಡೞಿಯಾಸೆಗೆಯ್ದು ಪೊರೆದಾಳ್ದಂಗಾತುರಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮೆ
ಯ್ದುಗೆದಾಸ್ಥಾನದೊಳಾರ್ದು ಪಾರ್ದು ನೆರವಂ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಜೋಳವಾ।
ೞಿಗೆ ಕೆಯ್ಯಾಂಪಳ ವೇಳೆ[1] ಪಾಳಿವೆನಸುಂ ಮುಯ್ಯಾಂಪ ಸಾಮಂತರಂ
ನಗುವಂತಿರ್ದುದು ಸಿಂಹಚೂಡನ ಶಿರೊಬ್ಬಂ ದಂತುರುತ್ಕೇಸರಂ ॥ ೭೬

ದ॥ ಅಂತು ಪೊತ್ತು ಬಂದ ವೀರಂ ವೀರಪುರುಷನ ಶಿರೋಂಬುರುಹಮಂ ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆ ನಿವಾಳಿಸಿ ನಿಂದು ವನಿತಾಹರಣವಾರ್ತೆಯಂ ಸೂಚಿಸಿ ಬೞಿಯಮಿಂತೆಂದಂ

ತಾಗಿದ ಪಲವಶಿಮುಸೆಯಿಂ
ಭೋಗಂಬೋಗುತ್ತುಮಿರ್ದು ಖಳನಂ ರಥದೊ।
ಳ್ವೇಗಮಯನಾಗಿ ಪುತ್ತದ
ಪೂಗೊಂಚಲನುಯ್ವ ತೆಱದಿನೊಯ್ದಂ ಸೂತಂ ॥ ೭೭

ವ॥ ಅಂತು ಸಾಮಂತಸಾಮಜಸಿಂಹಂ ಸಿಂಹಚೂಡಂ

ಕಾದಿದ ಕಾಳೆಗಂ ಜವನ ಜತ್ತುಕುಱಿಕ್ಕೆ ಸಮಾನಮಾದುದೇ
ನಾದೊಡಮೇಂ ಬರ್ದುಂಕಿ ಪಗೆ ಪೋದ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಾನುವಾದಮಿ
ನ್ನಾದ ದಯಾಜನಕ್ಕೆ ತೋಱಿದಂಕರಲೆಂಕರ ಗೊಂದಣಕ್ಕೆ ತ
ಳ್ಪಾದಪುದುರ್ವರಾಧಿಪತಿ ಬೀೞ್ಕೊಡು ಕೂಡುಗೆ ಸಿಂಹಚೂಡನೊಳ್ ॥ ೭೮

1 ಗ. ಪಳೆವೇರೆ.

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸಂ ನಿಜಾಂತಃಕರಣಖೇದಕ್ಕಂ ವೀರಶಾಸನಪ್ರವಾದಕ್ಕಂ ಮೂದಲೆಯಂತಿರ್ದ ತಲೆಯಂ ನೋಡಿ ನೀಡುಮೊದವಿದಟಿಲಂ ಸಮುಚಿತೋಪಚಾರಂ ವಚನಕಾರುಣ್ಯಪ್ರಸಾದಪ್ರದಾನಪ್ರಸಂಗದಿಂ ಸಂತರ್ಜಿಸುತ್ತುಮಿರೆ

ತುಟಿಲಾಳ್ಮದ್ಗೋತ್ರಭವಂ
ಕಟಿದಂ ಕಲಿಸಿಂಹಚೂಡನೆಂದವಯುವದೊಂ ।
ದಟಿಲಿಂದೆ ಕೆಂಪು ಮಿಗೆ ನೀ
ರಿಟಿವಂತಿರೆ ಸೂರ್ಯನಪರಜಲನಿಧಿಗಿಟಿದಂ ॥ ೭೯

ಆದಿವಸಾಂತಮುಂ ತಗೆದವೊಲ್ ನೃಪನಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು ವಲ್ಲಕೀ
ನಾದೆಯು ತೋಳ ತಳ್ಪದಿನಗಲ್ದು ಮನೋಭವಶಸ್ತ್ರಶಯ್ಯೆಯಿಂ ।
ಪೋದಿರುಳಂ ಕಟಿಪ್ಪಿ ವಿರಹವ್ಯಥನಂ ದ್ವಿಗುಣೀಕೃತಾರ್ಕಬಿಂ
ಬೋದಯನಿರ್ಗಮಂ ತಡೆಯದೆಯ್ದಿದನಾಂತ ವಿರೋಧಿದುರ್ಗಮಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಆ ಸಂರಂಭದೊಳ್

ಪರವೆಣ್ಣಂ ತಂದನೋ ತಂದನೊ ಪೆಸರ್ಗಿಡೆ ಪೆರ್ಮಾರಿಯುಂ ನಮ್ಮದುರ್ಗ
ಕ್ಕರಸಂ ಸೇನಾಸಮಗ್ರಂ ನಿಜಗಲಿ ವಸುಷೇಣಂ ವಧೂವಿಹ್ವಲಂ ದ ।
ಳ್ಳುರಿದಾಳಿಟ್ಟಂತಿದಂ ಸುಟ್ಟುರಿಪದಿರಿಸನೇಗೆಯ್ವೆವೆಂತಿಪ್ಪೆವೆತ್ತ
ಲ್ಪರವೆಂ ನಾವೆಂದು ಪೌರರ್ಕುದಿದರದಿರ್ದರಳ್ಳಾಡಿ ತಳ್ಳಂಕಗೊಂಡರ್ ॥ ೮೧

ಪದಧೂಳೀಶಾಳದಿಂ ಪೊಟ್ಟುದು ಪರಿಖೆ ಮದಿಲ್ಗೆಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿತ್ತು ಪುತ್ತೇಱಿ
ದುದೆತ್ತಂ ಗೋಪುರಂ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದು ಬಿಡಲ್ಕೀಡು ಪತ್ತಿತ್ತು ಕಣ್ಗಾ ।
ಣದೆ ದುರ್ಗಂ ಕಾದಲುಂ ಕೈಮಱೆದುದನಿತು ವೈಕಲ್ಯದೊಳ್ಮುನ್ನೆ ಕಂಡಿಂ
ತಿದು ಬೀಡುಂದಾಣಮೆಂದೊತ್ತಿದ ಪಡೆವಳರಿಂ ಮುತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುತ್ತು ಸೈನ್ಯಂ ॥೮೨

ವ॥ ಅಂತು ಮೂವಳಸುವಳಸಿ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಱುದಿವಸಂ ಲಗ್ಗೆಯ ದೆಸೆಯದಿವಸ ಸದರನಿದರಮುಮಂ ಜಂತ್ರದೊಡವಣೆಗಳುಮಂ ಭೂಮಾನಮುಮಂ ಪುಗುವ ಪೊಱಪುಡುವ ನೀರಕಂಡಿಯ ಕುದುರೆಗಂಡಿಯ ತೆಱಪು

ಗಳುಮಂ ವಸುಷೇಣಂ ಬೞಸಿ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಬರ್ಪನ್ನವಾಗಳೆೞಸಿದ ತಿಱು ರೊಳುಮಿಟ್ಟ ತಿಲಕದೊಳಂ, ಕಟ್ಟಿದ ದೆಂಡೆಯೊಳಂ, ಅರ್ಚಿಸಿದ ಕೊತ್ತಳ ದೊಳಂ ಅರ್ಚಿಸಿದಟ್ಟಳೆಯೊಳಂ, ಎತ್ತಿದ ಪತಾಕೆಯೊಳಂ, ಸುತ್ತಿದ ಬೇವಿನ ದೆಂಡೆಯೊಳಂ ಸೆಱಗೆಯ್ದ ಸಱಿಯೊಳಂ, ಪೊಱಸಿದ ಗಾಲಿಯೊಳಂ, ನಿಱಸಿದ ಬಸಿಯೊಳಂ, ಪೂಸಿದ ಡೆಂಕಣಿಯೊಳಂ, ಗುಡಿಸಿದ ಗುಂಡಿನೊಳಂ, ಪಣ್ಣಿದ ಸಾರಮಾರಿಯೊಳಂ, ಬಾಸಣಿಸಿದ ಪಾವಿನೊಳಂ, ಪುರಿದ ಮಣಲೊಳಂ, ಪೂಣಿ ಸಿದ ಗಾಣದೊಳಂ, ಬಿರ್ಚಿದ ಬೇರ್ಕೆಯೊಳಂ, ಬಯಸ್ಸಾಡುವ ಕಹಳೆಯೊಳಂ, ಪೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ಪಱೆಯೊಳಂ, ತೆನೆಯುಂ ತಳ್ತ ಪರಿಗೆಯೊಳಂ, ಮೊನೆ ಯುಂ ಪೂಣಿಸಿದ ಕೊಂತದೊಳಂ, ಕೈಗೆಯ್ದು ಕಟಾಸುರವಾಗೆ ಮಸೆದ ಜವನ ದಾಡೆಯಂತೆ ಮಸಗಿದ ರಕ್ಕಸರ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಲರಿದೆನಿಸಿದ ಮಕರಮುಖ ದಾಡಾಯಗ್ಗದಗ್ಗಳಿಕೆಯುಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು

ನೋಣಿಯಲ್ನುಂಗಲಿಳಾತಳಂ ಮುರಿದು ಮೂರಿಟ್ಟಂತೆ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ನಿ
ಚ್ಚಣಿ ಸಾರ್ಚುಂದೊಲೆ ವೀರಸೇತು ನಡೆ ಸಾರಂಬದ್ದರಂ ಗೆಗ್ಗಡೆಂ ।
ಕಣಿ ಗುಮ್ಮಂ ಪಡಿ [1] ಗೋಂಟೆಯೆಂಬ ಬಹುಕೋಟಾಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿ ತಿಂ
ತಿಣಿಗೊಂಡಾಂತಿರೆ ಲಗ್ಗೆಗಾದರ್ ವಸುಷೇಣಂ ಸಾದರ್ ಸೂಳ್ಳೈಸಿದಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತು ಸೂಳ್ಳೈಸುವ ನಿಸ್ಸಾಳಭೇರೀಢಕ್ಕಾಮೃದಂಗಕೋಳಾಹಳ ಮೆತ್ತಿಪೊತ್ತು ತಂದಿಟಿಪುದುದೆನಿಸಿ ಗುಡವಿಡಂಚಿತಪಿಪೀಲಿಕಾಜಾಲದಂತೆ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಱಿ ಪತ್ತೆ ಪಟಂಚೆ ಕೋಟೆಯ ಕೊತ್ತಳದಾಳ್ವೇರಿಯ ಜೆಟ್ಟಿಗರೊಳ್ ಶಸ್ತ್ರಾಶಸ್ತ್ರಿಯುಂ, ಖಡ್ಗಾಖಡ್ಗಿಯುಂ, ದಂಡಾದಂಡಿಯುಂ, ಕಚಾಕಚಿಯು ಮಾಗಿ ತಳ್ತಿಱಿವ ವಸುಷೇಣನೃಪನ ವೀರಭಟಕೋಟೆಯ ಲಗ್ಗೆಯಗ್ಗಳಿಕೆಯೋ ಳಗೆಟಲಸಿಯಡುಗೆಯುಂತಿರಟ್ಟಳೆಯೊಡೆದು, ಬಣಜಿಗನ ಬಳಕೆಯಂತೆ ಕೊತ್ತಳಂ ಬಱಿದಾಗಿ, ಬಟಲ್ದ ಬಡಗೊಂಡಿಯುಂತಿರಾಳ್ವೇರಿಯಾಟಿದು, ಕಡುಗೊಯ್ಯಲಾದ ಕೆಯ್ಯಂತೆ ತೆನೆಮುಱಿದು, ಬೀಸರವಾದ ರಾಶಿಯಂತೆ ಪುಲಿವೊಗಂಗೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಗೊಂಡು ತಟ್ಟುತ್ತಿಱಿವ ಕಟಾಯುದ ಕಡುಗಲಿಗಳೆಲ್ಲಮಣ್ಮಿಣ್ಮಿ ನಿಂದು ಮುಮ್ಮಳಿಯಾಗೆ ಪೋಯ್ತು ಪೋಯ್ತು ದುರ್ಗಮಿನ್ನೇನೆಂದೊಳಗೆಲ್ಲಮೊಯ್ದೆ

1 ಕ. ಗೋಷ್ಠೆ.

ಸರಕುಗಟ್ಟಿ ಪೊರಗೆಲ್ಲಮೆಯ್ದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸೀರೆಯುಂ ಬೀಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದಾಱೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಂಡು

ರಣಮುಂದಲದೊಳ್ಪೆಱತೆಗೆ
ದಣಿಯುಂ ತೆಗೆ ನೆಱೆದ ಬಿಲ್ಲವೊಲಿರ್ದ ಭಟಾ ।
ಗ್ರಣಿ ಪರಿದು ದಂಡೆಗೊಂಡ
ಡ್ಡಣದಿಂದಂ ಚಂಡಶಾಸನಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತು ಕೈಕೊಂಡು ಪೊತ್ತೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ವ ಕೂರ್ವಾಳ ಬೆಳಗಿನ ಕೊರ್ಬಿಸಲೆಸಕದೊಳ್ಕುಸುಱ ಮುತ್ತಿದ ಮಾರ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಕೂಡೆ ಕಿಟ್ಟಲೆ ಕಿಟಂದಲೆಯಾಗೆ ಪೊಱಗುಮೊಳಗುಂ ಕೀಳ್ಗಟ್ಟಿಯಂತೆಸೆವ ಬೆಟ್ಟಂಗೆ ಬಳೆಗವನಿಕ್ಕಿದ ಬೀಟ್ವ ಕಂಡಿಗಳಂ ಪೆಣದ ಪೇರಟ್ಟೆಯೊಟ್ಟಿಲಿಂ ಮುಚ್ಚಿರ್ಮತ್ತಪತ್ತಿಭಿತ್ತಿಗರವೊತ್ತಂ ಬಿಡೆ ಉರಿವೆಣ್ಣೆಯೊಳಂ ಮುರಿದುರುಳೆಯುಂ ಉರಿವ ಮಣಲೊಳ್ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಸುರುಳೆಯುಂ, ಕಣೆಯ ಕಲ್ಲೊರಲೆ ಡೆಂಕಣಿಯಾಗೆಯುಂ, ಸಾರಮಾರಿಯ ಪೊಯ್ಲೊಳೋರಣಿಕೆಗೆಡೆಯುಂ, ತೆತ್ತಿಸಿದ ಗಾಳದೊಳೆತ್ತಿದ ಪಾಪೆಯಂತೆಳಲೆಯುಂ, ಕುತ್ತಿದ ಕೊಂತದೊಳ್ ಕೋಲ ಸುಂಟಗೆಯಂತೆ ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬೀಡೆಯುಂ, ಮೇಲ್ವಾಗ್ಗಿ ನಿಂದು ಪೋಗದೆ ಗಱಿಗಟ್ಟಿ ನಿಂದ ರಿಪುವೀರದುರ್ಗಮಾಳ್ವೇರಿಯ ಮೇಲಲಗನೂಱ ತೂಗಾಡುತಿರ್ದ ಪುಣ್ಣ ಉಣ್ಣಂಗಳಿಂ ಪೂತ ಘುತ್ತದ ಪೂವುಮೊರಡಿಯಂತಿರ್ದಟ್ಟಳೆಗಳೊಳಗೆ ನಿಂದಟ್ಟಳೆಗಳ್ಗೆ ನೊಗೆವ ನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆಗಳಿಂ ಬೇಸಗೆಯುರಿಪತ್ತಿದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರ್ದುದು ಕೊತ್ತಳದೊಳೊತ್ತಿನ ತೆನೆಯ ಸಂದಿಗಳೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ ನೇಲ್ವ ವೀರಭಟಕುಣಪಂಗಳಿಂ ಪೆಣೆದ ಪೆರ್ಮೊಟೆಯುಂ ಕಱೆವ ಏಳಯಜಳಧರದೊಡ್ಡನಂತೆ ದೊಡ್ಡಿಗೊಂಡಿರ್ದುದು

ಅದನಾಗಳ್ಕಂಡು ಕಣ್ಣಿಂದುರಿ ಬರೆ ಪೊಗೆ ಪುರ್ವಿಂದಮುರ್ವೇಱೆ ಭೋಂಕ
ಲ್ಕಮದಮಾತಂಗಾರಿ ಪೂರ್ವಾಸನದಿಸಿಟಿದು ಮೆಯ್ವೆತ್ತ ವಜ್ರಾಂಗಿ ಕೆಯ್ಯ ।
ತ್ತಿದ ಕೊಂತಂ ದಂಡೆಗೊಂಡಡ್ಡಣಮಿರೆ ವಸುಷೇಣಂ ಭರಂಗೆಯ್ದುದುಂ ಪೋ
ದುದು ಪೊತ್ತಿಂ ಕಾಲಿಡಲ್ಕತ್ತಲೆ ಕದಡಿದುದೆಂದಾಪ್ತರಡ್ಡೈಸಿ ನಿಂದರ್ ॥ ೮೫

ವ॥ ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳ ಪಾರತೂರ್ಯ್ಯಂ ಮೊಳಗೆ ಪೆಱ ತೆಗೆಯಲೊಡಂ ವಸುಷೇಣಂ ಬಂದು ನಿಜನಿವೇಶಿತಸ್ಕಂಧಾವಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕನಿತ್ತ ಚಂಡಶಾಸನಂ ಮಂಡಳಿಸಿ ಪಿಡಿದ ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ತೊಟ್ಟ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಗರುಡ ವಕ್ಕದ ಕವಚದ ನವರತ್ನಕಿರಣಂಗಳ ಕಿತ್ತಕರವಾಳಬಾಯ್ದಾರೆಯೊಳ್ ಬಳ್ಳಿಗೊಂಡು ಮಿಳ್ಳಿಸಿ ಪೊಳೆಯೆಯುಂ, ಕಟ್ಟಿದ ಕಠಾರದ ಬದ್ದಿಗೆಯ ತೊಂಗಲ್ ವೆಗದು ಬಿಗಿದೆಬಿಲ್ವ ಬಾಲಗಚ್ಚೆಯ ವಿಳಸದ ಸೆಱಗಂ ಸೆಳೆದಳ್ಳಿಱಿಯೆಯುಂ ಒಂದೆ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕಿದೆರಡು ಕಂಕಣದ ಝುಣಝುಣತ್ಕಾರಂ ಜಡಿವ ಬಾಳ ಕುಣಿವ ಕೊಂಕಿಂಗೆ ಕಿಂಕಿಣೀರವಮನಳಂಕೆಗೊಳಿಸಿಯುಮೋದುವ ರಾಯವಾಡದುಗ್ಘಡಿಸುವ ಮಾಂಗಳಿಕದ ಚಪ್ಪರಿಸುವ ಪಡಿಯಱರ ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸುವ ಪಡವಳರ ತನ್ನ ಬೀರಮಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಪೊಗಟ್ದ ಕೈವಾರಿಗಳಾಡಂಬರಮಳುಂಬಮಾಗೆ ಸುನಂದೆಯುಂ ತಂದು ಸೆಱೆಯಿಟ್ಟ ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದು

ಘನನಿಶ್ವಾಸತರಂಗಿತಾಳಕಿಯನಗ್ರಪ್ರಾಂತವಾರ್ವಿಂದುಲೋ ಚನಪಕ್ಷ್ಮಾವಳಿಯಂ ವಿಯೋಗದಹನಪ್ಲುಷ್ಟಾಧರಚ್ಛಾಯೆಯುಂ ! ವಿನತಪ್ರಾಹ್ಣಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬಮುಖಿಯಂ ಚೀನೋತ್ತರೀಯಾವಗುಂ ಠನನಿರ್ಭಿನ್ನಕಪೋಲಪಾಂಡುರುಚಿಯಂ ಸಾರ್ದಂ ತದುರ್ವೀಶ್ವರಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಆಗಳ್

[1] ಬಿದಿಯೆಂಬ ಮದಗಜಂ ನೃಪ
ಸದನಸರೋವರದೊಳೆಱೆದು ಸೆಳೆತಂದು ವನಾಂ ।
ತದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಬಾಳಮೃಣಾ
ಳದವೊಲ್ ಸತಿ ಕೊರಗಿ ಕಣ್ಗೆ ಕರಮೆಸೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೮೭

ವ॥ ಅಂತು ಸಾರ್ದು ತನ್ನೊಡವಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದ ಪರಿಜನಮುಮಂ ಕೆಲಬಲದೊಳಿರ್ದ ಪಸಾಯಿತರುಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ [2] ಕೃತಕವಿನಯೋಪಚಾರಮೆಸೆಯೆ ಚಂಡಶಾಸನಂ ಸುನಂದಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಂ

ನಯದಿಂ ನಿನ್ನೊಳೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆಯದಿಂದೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂ ತಂದ ಸ
ಲ್ಗೆಯನೀಂ ಮನ್ನಿಸು ಕಾಮಿ ಕಣ್ಣಱುವನಲ್ತಾಂ ಗಂಡುದೊಳ್ತೆನ್ನ ರಾ ।

1 ಈ ಪದ್ಯವು ಕ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. 2 ಕ. ಜ. ವಿನಯಾಕೃತಕೋಪಚಾರ.

ಣಿಸು ವಾಸಂ ಪರಿಚಾರಕಾದಿ ನಿನಗೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸುಖೋ
ದಯದೊಳ್ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ನೀನಿರುದಲಂ ನೀಲಾಬ್ಜಲೋಲೇಕ್ಷಣೆ ‖ ೮೮

ನುಡಿಯಲೊಡಂ ಮಿಂ ಪೇೞ್ವಿಡ
ನುಡಿಯಂ ತನ್ನಿದಿರೊಳಾಖಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ।
ಕಿಡಿಸೂಸೆ ಘೃತಾಹುತಿಯಂ
ಪೊಡೆವ ಶಿಖಿಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಬಾಲೆ ಕನಲ್ದಳ್ ‖ ೮೯

ವ‖ ಅಂತು ಕನಲ್ದೊನಲ್ದು ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ

ಸೆಱೆಸಿಕ್ಕಿಂ ಪಿಡಿತಂದ ದೇಸಿಗಿತಿಯಂ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಂ
ಮಱಿದುಂ ಕಾಣದನಾಥೆಯಂ ನುಡಿವವೊಲ್ನಿನ್ನೊಂದು ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ ।
ಜಱಚುತ್ತಿರ್ದಪೆ ಪ್ರಾಣ್ಬ ನಿನ್ನ ತಲೆಯುಂ ಕಾರಾಗೃಹದ್ವಾರದೊಳ್
ಮೆಱೆವಾಗಳ್ ನುಡಿ ನಾಳೆ ನೀನೆನಗೆ ಮಾಡಲ್ವೇೞ್ಪ ಸತ್ಕಾರಮಂ ‖ ೯೦

ರಮಣನಿರೆ ಪಾಣ್ಬನೊಳ್ಸತಿ
ರಮಿಯಿಸದವಳುಂ ವೃಥಾನುವಾದದೆ ಫಳಮೇಂ ।
ಕಮಳಿನಿ ದಿನಪತಿಗಲ್ಲದೆ
ಸಮನಿಸಿ ದೋಷಾಕರಂಗೆ ಮೊಗಮಿತ್ತಪಳೇ ‖ ೯೧

ವ‖ ಎಂದು ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನೆ ಒಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿರ್ದಿರ್ದು ನುಡಿದ ಸುನಂದೆಯ ನುಡಿಗೆ ಚಂಡಶಾಸನನೇವೈಸಿ ಮುಳಿಯದೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಚಳಿಯದೆ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ

ಕೆಳೆಗೆಟ್ಟಾಂಪಗೆಯಾದೆನಾಗಿ ವಸುಷೇಣಂ ಪೋದನಿಂನೆನ್ನ ಕೆ
ಯ್ಯೊಳದನ್ನಿಂಬಳಿಯಾಸೆಯಿಂ ನಮೆಯದಿರ್ಬೀಡಾಗ್ರಹಂ ಸತ್ತು ಸ ।
ತ್ಫಳಮಂ ತೋಱುವ ಬಾಳೆಯಾಗದಿರು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂ ಬತ್ತಿ ಬಾ
ಳ್ದಳಿರಾಗುತ್ತಿರದಾಳ್ದಿರಾತ್ಮಪರಸೌಖ್ಯಶ್ರೀವಿಳಾಸಂಗಳಂ ‖ ೯೨

ವ‖ ಎಂಬುದುಮಿಾತಂಗೆ ಮಾತಂ ತಪ್ಪಿನಮುತ್ತರಂಗುಡುತ್ತಿರಲೇಕೆಯೆಂದಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳ್

ಮಾವಿನ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ನಲಿದು ನರ್ತಿಪ ಕೋಗಿಲೆ ಪತ್ತುವಂಟಿನಿಂ
ಬೇವಿನ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ ನಲಿವುದೇ ಪ್ರಿಯನಿರ್ದಪೊಲಪ್ರಿಯರ್ಗೆ ಸಂ।
ಭಾವನೆಗೆಯ್ವರೇ ಸತಿಯರೇಂ ಗಡ ವೀರನ ತೋಳ ಬಾಳುಮಂ
ನಾವಿದ ಬಾಳುಮಂ ಸಮನೆ ಪತ್ತಿಪ ಸಾಣೆಯೊ ಮದ್ಭುಜಸ್ರಜಂ ॥ ೯೩

ವಸುಷೇಣನೃಪನೆ ಕೈವಿಡಿ
ದಸುವಿಂಗೊಡೆಯಂ ಚಿತಾಗ್ನಿಗೊಡೆಯಂ ಒಡಲಿಂ ।
ತೆಸೆದೀ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ
ಮಿಸುಗುವ ಜಸವೆಣ್ಣ ತಲೆಗೆ ತಪ್ಪೆನೆ ಪುಲ್ಲಂ ॥ ೯೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾಕುಟಿಲನಾಕೆಯೊಳ್ ತೆಱಪುಗಾಣದೆ ಮುಳಿದು ಮಾಣದ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ

ಬಿಡೆನಾಂ ನೀಂ ಸಯೆ ಸಾವೆ ನಲ್ಲದುಟಿಯೆಂ ನೀನೊಲ್ದಡೇನೊಲ್ಲದಿ
ರ್ದೊಡೆನ್ನಾನೆರಡಿಲ್ಲದೊಲ್ದಿನದಱಿಂ ಬೇಱೂರ ಬೇಟಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ ।
ಬಿಡಲಾಱೆಂ ಸೆಱೆಯಿಂದಮೆನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ನೀನಿರ್ದೆಯೆಂಬಾಸೆಯು
ಳ್ಳೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಬಟಿಕಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ರಣದಿಂದಂಭೋಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣೆ ॥ ೯೫

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಟಿಪನಡರೆ ಚಾಳಿಸಿ ನುಡಿದು ಪೋಗುತ್ತುಂ

ಪರಿಚಿತೆ ನೀಂ ತಳೋದರಿಗೆ ಮೆಯ್ವಳಿಯಿಂ ಮನಮಂ ತೊಡಂಕೆ ನಾಂ
ತ್ವರಿಪದಿನಿರ್ದು ನಿಂದಟಲನಾಱಿಸು ತೋಱಿಸು ಭೀತಿಯಿಂ ಮನಂ ।
ಕೊರಗದೆ ಮತ್ತೆ ಸಂತಮಿಡು ಗಂಡನ ಪಂಬಲನೊಯ್ಯನಾಗಿಯೆಂ
ಧರಣಿಕೆಯಿಂ ಬಳಂ ನಿಱಿಸಿ ಕಾಂತೆಯ ಕಾಪಿನೊಳಾನೃಪಾಳಕಂ ॥ ೯೬

ಅರೆವೆಣನಾದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ದೀವಿಗೆಯಾಸೆಯುಳ್ಳ ಬೀ
ರರಬ್ಬಗಿಯೇಱಬಾಯುಗಿಲಿಸಿಂಕಿಪ ಕೆಂಪದ ಸತ್ತ ರಾಜಪು ।
ತ್ರರ ವನಿತಾಜನಂ ತೊಱೆದು ತೋಳ್ಗುದಿಬಾಳ್ಗುದಿಯಾಗಿ ಬೇವ ದ
ಳ್ಳುರಿಗಳ ಮಾಲೆಗೊಂಡ ಬೆಳಗಿಂ ಬೆಳಗಾಯ್ತೆರಡುಂ ಬಲಂಗಳೊಳ್ ॥ ೯೭

[ಪರನಾರೀನಯನೋತ್ಪಲಂ ಮುಗಿವಿನಂತುರ್ಚಿದರ್ಪ ವಿದ್ವಿಟ್ತಮಂ
ಪರೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನೆಗಂ ನಿಜಾಶ್ರಿತಮಹೀಲೋಕಾವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿ
ತ್ತರದಿಂ ಸತ್ಪಥವರ್ತನಂ ನೆಗಟ್ವಿನಂ ತೇಜಃಪ್ರತಾಪಪ್ರಭಾ
ಕರನುದ್ಯೋತಿಸಿದಂ ನಿಜಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ]॥ ೯೮

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತ ಸಂತಾನಾರಾಮ
ರಾಮಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣ
ಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿರುದ ಕವಿ
ಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಅ ನಂ ತ ನಾ ಥ ಪು ರಾ ಣ ದೊ ಳ್
ಪುರುಷೋತ್ತಮಕಥಾವತಾರಂ
ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಮಣಿಗೆ ನಿತ್ಯನಿಜಾ
ಗಾರಮಿದೆನಿಸುವ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಪಂಕರುಹ ।
ಸ್ಮೇರತೆಯೊಳಾಳ್ದನಧಿಗಮ
ಸೌರಭರುಚಿಯಿಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ನೇಸಮೂರ್ಛೆಡೆಱೊಡಂ ಮುನ್ನೆ ಮುನ್ನೆ ಮೂಡಿರ್ದ ವಿರಹಪರಿತಾಪಂ ತೀರದೆಯುಮೇತಱೊಳಮಾತಳೋದರಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆಯುಮಾಕಿತವಂ ತನ್ನ ಕೈತವದೊಳ್

ಪತಿಯಿರೆ ಪಿಂಗದಾಸೆ ಮನದೊಂದಟಿಯಾಸೆಯಿನೆನ್ನನೊಲ್ಲಳೀ
ಸತಿಯಿವಳಂ ಮರಳ್ಚಿದಪೆನೆಂದು ಬೆಸಂಗುಡೆ ಚಂಡಶಾಸನಂ ।
ಪ್ರತಿಬಳಮೆಯ್ದೆ ಕೆಟ್ಟುದಟಿದಂ ವಸುಷೇಣನೃಪೇಂದ್ರನೆಂಬ ಸಂ
ಗತಿಯನೊಡರ್ಚಿದಂ ಜನದ ಕಣ್ಬೆರಗಪ್ಪಿನಮಿಂದ್ರಜಾಲಿಗಂ ॥ ೨

ವ॥ ಆ ವ್ಯತಿಕರಮಂ ಕಂಡು ನಮ್ಮರಸನಿರುಳಿನಕಲಿಯಕಾಳೆಗದೊಳ್ ಮುತ್ತಿದ ಬೀಡಂ ತೊತ್ತಳದುಟಿದು ಪಗೆಯ ಪಂದಲೆ ಕೆಯ್ಗೆವಂದುದಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೆಂದು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಜನಂ ಕೋಟಿತೆಱದಿಂ ನಾಟಕಂ ನಲಿದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿಯುತ್ತಿರೆ ಸುನಂದಾದೇವಿಯಿರ್ದ ಸೆಱೆವನೆಗೆ ತಾನೆ ವಂದು

ವಸುಷೇಣನೆ ಪತಿಯೆನಗೆಂ
ದು ಸುನಂದೆ ಸಿಡಿಲ್ವೆಮಾಟ್ಪುಸೋವಡಿಕೆಯನೀ ।
ಬಸಿವ ತಲೆಗೆನುತುಮಿಾಡಾ
ಡಿಸಿದಂ [1] ಮಾಯಾವಿ ಪತಿಯ ಪಾಯುದ ಶಿರವಂ ॥ ೩

---

1 ಕ. ಮಾಯಾವಿಪರ್ಯಯ.

ವ॥ ಅಂತು ತಂದಿಟಪಿದ ಶಿರಮುಮಂ ಕಳ್ದು ತಱಿದ ವಲ್ಲಭನ ಮಣಿಮಕುಟ ಕೇಯೂರಮಂಡಳಾದೀಪನಮಂಡನಮುಮಂ ಪೇರುರದೊಳೋರಂತೆ ಮೆಱೆವತೋರಮುತ್ತಿನ ಹಾರಮುಮಂ ಕಾಣಲೊಡಂ

ಹೃದಯದೊಳಿರ್ದವಲ್ಲಭನನಾಕ್ಷಣಭೀತಿಯಿನೀಕ್ಷಿಪಂತೆ ಮು
ಚ್ಚಿದುವಲರ್ಗಣ್ ಪೊಣರ್ತಡವಿ ನೋಡುವವೋಲ್ಕುಚಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಗಾ ।
ದುದು ಕರಪಲ್ಲವಂ ಸರಮನಾಲಿಸುವಂತೆ ವೊಗಂ ಮಲಂಗಿತಂ
ಗದೊಳಿರ್ದ ಶೂನ್ಯಮಾಗಱಸುವಂತಸು ಪೋಯ್ತುಸಿತಾಬ್ಜನೇತ್ರೆಯಾ ॥ ೪

ಒಟೆಯುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಮುನ್ನಂ
ಪುಟುವಗೆಗೊಳಗಾದಳೆಂದು ಸಾವಾಸಿಗಳಂ ।
ಕಟಿಪಿದನೆಲ್ಲಂ ತಲೆಯಂ
ಬಟಿಯುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಪೋದುದಸು ಶಶಿಮುಖಿಯಾ ॥ ೫

ಇನಿಯನಿರೆ ನೋಡ ಮತ್ತೊ
ರ್ಬನ ಕಣ್ಗಂ ಬಗೆಗವೊಪ್ಪಿದಪುದು ಸುಡಲೀ ।
ತನುವನಿದನೆಂದು ಜೀವಂ
ಮುನಿದಂತಿರೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಯಿತಸು ಶಶಿಮುಖಿಯಾ ॥ ೬

ವ॥ ಆಗಳಾವ್ಯತಿಕರಮಂ ಕಂಡತಿಚಕಿತಹೃದಯನುಮಾಕುಳಿತವಿಳೋಕನುಮಾಗಿ

ಸ್ಮರನೊಳ್ದಾಯಿಗನಾಗಿ ಬೆಂದ ವಿಧಿಯೊಂದಂ ಮಾಡಿದಂ ಕೂಡುವೆಂ
ಬೆರಗಿಂದಿಂದಿದನಿಂತು ಮಾಡೆ ಮರಣಂ ಮೂಡಿತ್ತು ಹೋ ಬೆಂದೆನಾ ।
ನುರಿದೆನ್ನಂದಿದೆನೆಂದು ಬಂದು ಭರದಿಂ ತಪ್ಪೈಸೆ ತಳ್ತಂತು ತ
ತ್ತರುಣೀಗಾತ್ರದ ಸೋಂಕು ಸಮ್ಮನಿಸೆ ಮೂರ್ಛಾಪನ್ನನಾದಂ ಖಳಂ ॥ ೭

ಅವನಂ ಚಾಮರದಡಪದ
ಡವಕೆಯ ಕೀಲ್ವಾಳ ಮೇಳದಂಗನೆಯರ್ಬೀ ।
ಸುವ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯ ಮಳಯಜ
ನವಜಳಕಣದೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂ ನಿಲೆ ಪಿಡಿದರ್ ॥ ೮

ವ॥ ಅಂತು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ಬೆದೆಬೆದೆ ಬೆಂದು ನೊಂದು ನಿಂದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮಾಣದೆ

ನೋಡಿ ಕನಲ್ದು ಬಾಯ್ಮುನಿದು ಮೋನದಿನೇಕೆಲೆ ದೇವಿ ನಿಮ್ಮನಂ
ನೋಡುವೆ ಸಾವಿನಿಂ ಸರಸವಾಡುವರೀ ಮುಱುಮೆಯ್ಯೊಳಾದೊಡಂ ।
ಕೂಡದೆ ಮಾಣೆನಬ್ಜದಳಲೋಚನೆ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಮೆಯ್ಗೆ ಮೆ
ಯ್ಗೂಡುವೆ ಧೂಮಸಾಂಧಗೃಹದೊಳ್ ಶಿಖಿಪಲ್ಲವರಾಗತಳ್ಪದೊಳ್ ॥ ೯

ವ॥ ಎಂದು ಬಾಯಱಿದು ಪಱಿಯಿಸಿ ಬಸಮಱಿದಸುವೋಱೆಯಾಗಿ ಮನ ಮನಱಿದು ಕಳವಳಿಸಿ

ಎನಗಿನ್ನೋಲಗಸಾಲೆಯೇಕಿದು ವಿಮಾನಂ ನಂದೆಯುಂ ಲೋಲಲೋ
ಚನೆಯುಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಲ್ಲಿ ಕೂಡೆ ಬಱಿಸಲ್ವಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರಾ ।
ಳ್ತನಮುಂ ತೋಱುವ ಲೆಂಕರೊಳ್ನುಡಿಯುವೇಟ್ವಿದ್ಯಾಜನಂಬರ್ಕೆ ಚಂ
ದನಗಂಧಾವಿಧದಿಂದಮೆನ್ನ ವಿರಹಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿಯುಂ ನಂದಿಪೆಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಭವನಮೆನಿಸುವುಪರಿಮಂಡಪಮನೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಸುನಂದಾದೇವಿಯುಂ ತಾನುಮೇಕಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ರಾಣಿಯವಾಸದ ಪೆಂಡವಾಸದ ಭಾಷೆಯ ಲೆಂಕರ ಭಾರತಿಕನಿಕರದೋಲಗದ ಕೇಳೀವಿಳಾಸಮುಂ ಕೆಳಗೆ ತಗುಳ್ಚಿದ ಹುತವಹಜ್ವಾಲಾಕಲಾಪಮುಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೊಳ್ವಿನಮೊಡನಱಿಯುಲ್ಪುರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯುವಸಾನಸಮಯಮಾಗೆ

ಊದುವ ಕಾಳೆ ವೀರವಱಿಯೆತ್ತುವ ಪುಷ್ಪಕಮೊರ್ವರೊರ್ವರಂ
ಮೂದಲೆಗೆಯ್ವ ಸೂಳ್ನೆರೆದವಂದಿಗೆ ಸಜ್ಜವಪುಷ್ಪ ಭಾಗವೊ ।
ಲ್ದೋದಿಪ ಗಾಹೆ ಪಾಡೆ ಪದಮುಂ ಪೊಸಮಾವಿನ ಪೊನ್ನ ಪಚ್ಚಮುಂ
ದಾದುರಿ ಚಂಡಶಾಸನನ ಬಾಲೆಯ ಲೆಂಕರ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ತುಡುಗೆಯನಾಯ್ದು ಕೊಂಡುಱಿದವಂ ಸಖಿಯರ್ಗಿರವೇಟ್ದು ಬಂಧುಗ
ಳ್ತೊಡರ್ದಿರೆ ಮೋಹಮುಂ ಬಿಡಿಸುವಾಶ್ರಿತರ್ಗಾದೆಡರಂ ಕಱಲ್ಚಿ ಬೀ ।

ಪ್ಪೊಡಿಸುವ ಪೊನ್ನ ಮಾಣಿಕದ ಬಾಯಿನಮುಂ ಸಮುಕಟ್ಟುವಟ್ಟಿಬಂ
ದೊಡೆ ಪಿಡಿಹಾರಮಿಾವಳವಿಯುಚ್ಚರಿಯಾದುದು ಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ ‖ ೧೨

ವ‖ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ತಂತಮ್ಮ ಮನದ ಮಚ್ಚರದ ಮುಚ್ಚಿನ ಕಾದಲ್ಮೆ ಮೂದಲ್ಮೆಯಾಗಿ ಕೈಗೆಯ್ದು ಮೆಯ್ಗ'ಯ್ಯದೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನೆಱೆದಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರೊಳಗೆ ತನ್ನ ಕುಚಕಂಭದಂತಿರುದ್ವೃತ್ತತೆಯುಂ ಒಲ್ದೊಲಸಿದೊಲವಿನೊಳುನ್ಮತ್ತೆಯಾದ ಮಾನಿನಿಯಿಂತೆದಳ್

ನಗೆಗಂ ನಾಚದೆ ನಮ್ಮನೊಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಗೊಲ್ದವಳ್ಸತ್ತೊಡಾ
ಕೆಗೆ ತಾಂ ಪ್ರಾಣಮನಿತ್ತಪಂ ಗಡರಸಂ ನೋಡಕ್ಕ ಮಾವಿಂಗೆ ಮ
ಲ್ಲಿಗೆಗಳ್ಕೂರ್ತೊಡೆ ಮಾವು ಕೂರ್ತುದು ವಸಂತಶ್ರೀಗೆನಿಪ್ಪಂತೆ ಲ
ಜ್ಜೆಗೊಡಲ್ನಂಮುಳಿವೋಪದಿನ್ನುಟಿವಿಡಕ್ಕೇಗೆಯ್ವುಮುಚ್ಛೇಕ್ಷಣೇ ‖ ೧೩

ವ‖ ಆ ಮಾತಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಕುಲವತಿಯುಂ ಶೀಲವತಿಯುಮೆನಿಸಿದ ವಿದಗ್ಧೆಯೊರ್ವಳಿಂತೆಂದಳ್

ಪಟಿಗೇವಯ್ಯುವ ಪಾಪವೆಂಬ ಪೆಱವೆಣ್ಗಾಟಿಪ್ಪುದಾವಾಯದೊಂ
ದಟಿವೆಂಬೋಜೆಯಧೀಶವೃತ್ತಿಯಧಿಪಂಗೇನಾದುದಾದಲ್ಲಿಮೆ ।
ಯ್ನಿಟಲಂತಪ್ಪುದು ನಮ್ಮಪಿತ್ತ ನಮಗಿನ್ನಾಮಾತದೇಕೆಂದು ಪಿಂ
ದುಟಿವೊಂದಾಸೆಯನೊಲ್ಲದೆಯ್ದೆ ನೆಱಪಿತ್ತಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಜನಂ ‖ ೧೪

ವ‖ ಅಂತು ತಮ್ಮೊಳ್ತಱಿಸಂದು

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೊಳ್ ಮುನ್ನಣ
ಗಾಣ್ಗೆ ಗೋಸನೆಗೆ ಸೂಟಪಾಟಿಗೆ ನಮ್ಮೊ ।
ಳ್ಮಾಣದೆ ಮಚ್ಚರಿಪಂತಿರೆ
ಹೂಣಿಸಿ ಮುಂಚಲ್ಕೆ ವೇಟ್ಕುಮೊರ್ವರಿನೊರ್ವರ್ ‖ ೧೫

ವ‖ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪ್ರಮದವನಂಗಳೊಳ್ತರುಲತಾವಳಿಗಂಚೆಗೆ ಕೋಕಿಳಕ್ಕೆ ವಿ
ಶ್ರಮಿಸುವ ತಣ್ಬುಟಿಲ್ಗೆ ಕೃತಕಾದ್ರಿಗೆ ಕೋಡುವ ಪೂಗೊಳಕ್ಕೆ ತ ।

ದ್ರಮಣಾಯಿರಲ್ಕೆ ಕ್ರಮುಗವ ಕೈಲೆಡೆಮಾಡುವ ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ಯುದಂ
ಕ್ಷಮಿಯಿಸಿಯೆಂಬ ಬೀಳ್ಕೊಡುವ ಕೊಳ್ವ ರವೋತ್ಕಟಮಾಯ್ತು ಸಂಕಟಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ದರಹಾಸಾಮೃತದಿಂದಮೇಂ ಮಧುರಕುಂಭಾಂಭಂಗಳಿಂ ನೀರನುಂ
ಡ ರಸೋದ್ವೃತ್ತಫಳಪಲ್ಲವಪ್ರಸರದಿಂದೀನಂದನಶ್ರೀಗೆ ಸೀ ।
ಗುರಿಯಾಗಿರ್ದ ಪಳೀಗಳೆಮ್ಮ ಚಿತಕಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯೊಳ್ಸೀದು ಸೀ
ಕರಿವೋದಪ್ಪಿರೆ ನಾಳಿಕೇರಕದಳೀಪೂಗದ್ರುಸಂತಾನಮೇಂ ॥ ೧೭

ನಿವೊಡನಾಡಿ ನೋಡಿ ಬಟಿಕೆಂಮ್ಮರದೊಳ್ಕೊಲೆಗಳ್ತುಗುಬ್ದುವೊ
ಲ್ದೆಮ್ಮ ಮನಂಗಳುಳ್ಳಲರ್ದುದೆಮ್ಮ ಸುಖಂ ಫಳಮಾದುದಂತೆ ನೀ
ಮುಮ್ಮಗುಳಿಂದರಲ್ದುಡುಗಲಿಂ ಫಳದಿಂ ಸಮಸಂದಿರಯ್ಯೋಮಿ
ನ್ನೆಮ್ಮರಿಣಂಗಳಿಂದು ಪಱಿಪಟ್ಟವೊಲಾಸಹಕಾರಷಂಡಮೇ ॥ ೧೮

ಕ್ರಮದಿಂ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟೆನೀಹರಿಣಿಯಂ ಕೊಂಡಾಡಿಸಿ ರಾಜಕೀ
ರಮನೋವೀಕಳಹಂಸನಂ ಸಲಹುನೀನೀಸೊಗೆಗಾಗೆಲ್ಲಮಂ ।
ನಮಗಿನ್ನೆಮ್ಮ ಸಮಾನಮೆಂದು ಕೆಲರಾಳೀಜಾಲಮಂ ಬೇಡಿ ತ
ಡ್ತಮೆಯಿಂದಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿ ಸೂಸಿ ಕಱೆದಳ್ ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಶೋಕರಸಾವೇಗದೊಳ್

ನೆರೆದುದು ಲೆಂಕತಂಡಮೊಡವಂದುದು ರಾಣಿಯವಾಸಮೊಲ್ದಳಂ
ಕರಿಸಿದನಾಧರಾಧಿಪತಿಯೋಲಗಸಾಲೆಗೆ ವಂದುದಾತನೂ ।
ದರಿಯ ವಿಶೇಷಭೂಷಿತಶರೀರಮನೇಕವಿಮಾನಯಾನಮು
ಬ್ಬರಿಸಿದಾದುದಿಂತು ಕರುಣಾದ್ಭುತರೌದ್ರರಸಾಕರಂ ಪುರಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ವಸುಷೇಣಂ ಲಗ್ಗೆಮಾಡಲ್ಕೊಗಸಿ ಪೊಗಿಸೀ ದುರ್ಗಕ್ಕಿಭವ್ರಾತಮಂ ಪ
ಣ್ಣಿಸಿ ವಾಹವ್ಯೂಹಮಂ ಪಲ್ಲಣಿಸಿ ಸುಭಟರಂ ಕೈದುಕೊಳ್ವಂತಿರಾಳೋ ।

ಚಿಸಿ ರಾಜಾವಾಸದಿಂ ತಾಂ ಪೊಱಮಡುಕಮಿದೇಂ ಕೊಟಿಯೊಳ್ಕಾಮಿನೀವೀ
ರಸಮೂಹೋದ್ರೇಕಶೋಕಾಕುಳಬಹಳರವಂ ತಿಣ್ಣಮಾಯ್ತೆಂದನಾಗಳ್ ॥ ೨೧

ಚರನೆಯ್ತಂದೊರ್ವನಾವೃತ್ತಕಮನುಸಿರ್ದೊಡುರ್ವೀಶ್ವರಂ ಪ್ರಾಣನಾಥಾ
ಮರಣೋದಂತಾಭ್ರವಹ್ನಿಸ್ಫುಟಿತಹೃದಯನುಚ್ಛ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸಮೂಢಾಂ ।
ತರಿತಂ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುನಿಷ್ಪಂದಿತನಯನಯುಗಂ ಖೇದದಿಂ ಕೀಲಿಸಿರ್ದ
ರ್ಕರುವಿಟ್ಟಂತಿರ್ದ[illegible]ರೆದು ಕರಿಯುಮೇಲಿಟ್ಟರೆಂಬಂತಿರಿರ್ದಂ । ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ಕಿಱಿದು ಬೇಗಮಿರ್ದಂತೆ ತಾನುಂ ತನ್ನ ತಾನಱಿದು ಬಾಯು
ಟಿದುದಾಕಾಶವಚನನಿಂತೆಂದಂ

ಆನಟಿದೆನೆಂದು ಪುಸಿದೊಡೆ
ಮಾನಿನಿ ನೀಂ ಕಟಿದೆ ನಿನ್ನ ಸಾವನೆ ಕಂಡಂ ।
ತಾನುಟಿದೇಂ ನಿರ್ಲಜ್ಜರ್
ದೀನಕೃಪಾಣರ್ ಕೃತಘ್ನರಾರೆನ್ನಿಂದಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅನಂತರಂ ಪಾರ್ಷ್ಣಿಕಗ್ರಾಹಕನಾಗಿ ತನ್ನಂ ನಮ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದ
ದಯಿತಸಾಮಂತನೊಳಿಂತೆಂದಂ

ಇನಿಯಳ್ ಪೋದಬಟಿಕ್ಕಮೆನ್ನಿರವು ತಾರಾಮಂಡಲಂ ಪೋದ ಲೋ [illegible]
ಚನಮಿರ್ಪಂತೆ ಸುಗಂಧ ಪೋದ ಕಳಿವೂವಿರ್ಪಂತೆ ತೀವಿರ್ದ ಜೀ ।
ವನಮೆಲ್ಲಂ ನೆಱೆಪೋದ ಹೊಟ್ಟುಗೆಱೆ ತಾನಿರ್ಪಂತೆ ದ್ವೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾ
ಜನಮಿರ್ದೇ ನಸು ಪೋದ ಬಾ[illegible]ಣನಿದಕಾನಿದೊರ್ಡೇಂ ಬೀಜ್ವೊಡೇಂ ॥೨೪

ವ॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಇದಱೊಳ್ವಲ್ಲಭೆ ಕಾದಿ ಕೊಳ್ವಧನಮಾಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀರತ್ನಮಿ
ಲ್ಲದ ಬಾಳ್ಗೋಟೆ ಗಡೇಕೆ ಕೋಟಲೆಗಳೇಳಲ್ಕಾಶತ್ರುಸಾಯಲ್ಕಡಂ ।
ಗಿದಪಂ ತಾಂ ಗಡ ಕೊಲ್ವುದಾರನಕಟೀಬೇಳಂಬಮಿನ್ನೇಕೆ ಸಾ
ಯದೊಡಂ ತೀರದೆ ಕಾಯುಮಂ ತೊಱೆಯಲಿನ್ನುಂ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಬಾಟ್ಟುವುದೇಂ॥೨೫

ಮುನಿಸಯ್ದುಂ ತೆಱದಿಂದಲಪ್ಪುದದಱೊಳ್ ಸ್ತ್ರೀಸಂಭವಂ ತಿಣ್ಣಮಾ
ಮುನಿಸಂ ತಂದನ ಕಂಠಪೀಠತಳದೊಳ್ತಂದಿಟ್ಟು ರಕ್ತಾಂಬುವಿ ।
ಜ್ಜನಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮಸ್ತಕಾಂಬುರುಹದಿಂದಂ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದಾಂತೊಡಾ
ತನ ಕೂರ್ವಾಳ್ಕರವಾಳ್ದಲುಂತು ಮರವಾಳ್ವಾಬೂರ ಮೈಲಾರನಾ ॥ ೨೭

ವ॥ ಎಂದು ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಮಾಣದೆ

ಏಱು ಬರೆಗೊಂಡ ಜೂದುಂ
ಗಾಱನವೊಲ್ ಲಗ್ಗೆಮಾಡಲೊಲ್ಲದೆ ಪಡೆಯಂ ।
ಸಾಱಿಸಿ ಮುಂದುಂ ಪಿಂಗುವ
ನೀಱೆಯವೊಲ್ ತೆಗೆಯವೇೞ್ದನಾವಸುಷೇಣಂ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಂತು ಪರವಿಗ್ರಹದ ಮೇಲಣ ತೋಳ್ವಲಮುಮಂ ನಿಜವಿಗ್ರಹದ ಮೇಲಣ ಬಾಳ್ವಲಮುಮೋಸರಿಸದೆ ಸುತ್ತಿಱಿದ ಮುತ್ತಿದ ಬೀಡಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಮಗುೞ್ದುಬರ್ಪಾಗಳ್

ಐರುದಿನ ಕಾಳೆ ಬಾರಿಸುವ ಬೀರದ ಡೌಡೆ ತೆರಳ್ವ ಕೇತನೋ
ತ್ಕರದ ವಿಡಂಬವೊಲ್ಲನುಲಿತಪ್ಪ ಚತುರ್ಬಲದುರ್ವು ಕೂರ್ಪಿನಿಂ ।
ದುರಿವರಿವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಕಿರಣಂ ವಸುಷೇಣನೊಳಾದುವೆಯ್ದೆ ಕೊ
ಕ್ಕರಿಕೆಗೆ ದುಃಖಿತೇ ಮನಸಿಸರ್ವಮಸಹ್ಯಮೆನಿಪ್ಪನೀತಿಯಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ಮಗುೞ್ದು ಬಂದಸ್ತಂಗತಪ್ರಭೆಯಂತೆ ನಿಜ ಮಂಡಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು

ನಡುನಾಡ ತೀರ್ಥಮೆನಿಸ
ಲ್ವಡೆದಿಂದ್ರಪ್ರಣಯಮೆಂಬ ಪರ್ವತಕಟಕಂ ।
ಬಿಡಿದು ನಿಜಕಟಕಮಂ ತಾಂ
ಬಿಡಿಸಿ ಮಗಂಗಿತ್ತು ಕೊಡೆಯುಮಂ ಪಟ್ಟಮುಮಂ ॥ ೨೯

ಸಮಭಾಗಂ ಬರೆ ಹಸ್ತಿವಾಜಿಸಹಿತಂ ಭಂಡಾರಮಂ ಪರ್ಚುಗೊಂ
ಡು ಮಗಂಗರ್ಧಮನಿತ್ತು ಚೈತ್ಯನಿವಹೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತಾಂ ಬಂದು ಧ ।

ರ್ಮಮನುದ್ಯೋಗಿಸೆ ಸಂಯಮೋಪಕರಣಕ್ಕರ್ಹತ್ವದಾಭ್ಯರ್ಚನ
ಕ್ಕೆ ಮನೋರಾಗದಿನಿತ್ತನಿತ್ತುಗಜವಾಜಿಸ್ತ್ರೀಸಮಾಜಂಗಳಂ ॥ ೩೦

ವ॥ ತದ್ಗಿರೀಂದ್ರವಿಶೇಷಕಮಪ್ಪ ಭುವನಭೂಷಣಜಿನಾಲಯಮಾದಿಯಾಗಿ

ಇವು ಘುಟಿಕಾಸ್ಥಾನಂ ಮ
ತ್ತಿವು ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನಮೆಂಬ ರೂಢಿಯ ಭಗವ ।
ದ್ಭವನಕ್ಕಲಂಘ್ಯಮುಟಲುಂ
ತವೆ ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನಾವಸುಷೇಣಂ ॥ ೩೧

(ಹರಿಣೀ)

ಪಲರುಮವನೀಪಾಲರ್ತಮ್ಮೊಳ್ಸಮಾನಸುಖಂಗಳಿಂ
ಬಳೆದ ಕೆಳೆಯದೀಕ್ಷಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು[ರೆ]ಕೂಡೆ ತ ।
ನ್ನಳವು [ಮವರ್ಗಂ] ಸಾಕ್ಷೀಭೂತತ್ರಯಂ ವಸುಷೇಣನ
ಗ್ಗಳಿಪ ತಪಮಂ ಶ್ರೇಯೋ. . ಮುಮುಕ್ಷುಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ॥ ೩೨

ವ॥ ಅಂತಾನೃಪಾಲನೊಂದೆ ಮನದೊಳೆತ್ತಿಕೊಂಡ ತಪದೊಳೆರಡುಂ ಪರಿಗ್ರಹಮಂ ತೊಱೆದು ಮೂಱುಂ ಗುಪ್ತಿಯೊಳ್ನೆಱೆದು ನಾಲ್ಕುಂ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನೊಕ್ಕಯ್ದುಂ ಸಮತೆಯೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಆಱುಂ ಕ್ರಿಯೆಗಳೊಳ್ನಿಟ್ಟೆವಟ್ಟೇೞುಂ ಭಯಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೆಂಟುಂ ಮದಮನುಟಿದೊಂಬತ್ತುಂ ಕಷಾಯಮಂ ಕಳೆದು ಪತ್ತುಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ನೆಱೆದು ಪನ್ನೊಂದು ಗುಣಸ್ಥಾನಮಂ ನೆಱೆದು ನೆಗಟ್ದ ಸಾಗಾರಧರ್ಮಮೂಲಮಾದ ಪನ್ನೆರಡುಂ ತಪೋಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಮೊದಲಾದಾಭ್ಯಂತರತಪಮನಾಚರಿಸುತ್ತುಂ ಅನಶನಂ ಮೊದಲಾದ ಬಾಹ್ಯತಪಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕೆಡೆಯೊಳ್ ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಭೇದ ಮುಮಪ್ಪ ಮಾರ್ಗದ್ವಯಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಚಾಂದ್ರಾಯಣದೊಳತಂದ್ರನುಮವ ಮೋದರ್ಯದೊಳವಾರ್ಯನುಂ ಆಚಾಮ್ಲವರ್ಧನದೊಳನುವರ್ಧನನುಂ ಸಿಂಹನಿಃ ಕ್ರೀಡಿತದೊಳ್ಪೀಡಿತೇಂದ್ರಿಯನುಮಾಗಿ

ಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರಮಿದೆನೆ ತ
ನ್ನೊಡಲುಂ ಉನ್ಮೀಲನೇತ್ರಮೆನೆ ತನ್ನ ಮೊಗಂ ।
ಗುಡಿಯುಂ ತಪದಿಂ ಕ್ಷಪಿಯಿಸಿ
ಕಡುಬಡತನದಂದಮಾದನಾ ಮುನಿಮುಖ್ಯಂ ॥ ೩೩

ಲಲನಾವಿಯೋಗಹೇತು
ಚ್ಚಲಮೆರ್ದೆಯೊಳ್ನಟ್ಟ ಶೂಲದಂತಿರೆ ತಪದಿಂ ।
ಗೆಲೆ ಜೀರ್ಣಮಾಗೆ ತನು ಕೂ
ರಲಗಿನ ಪೞಿದೊವಲೊಳಿರ್ದನಂತಾ ಮುನಿಪಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತು ತಪಸ್ತಪ್ತಶರೀರನಾಗಿ ನಿಜಾಯುರವಸಾನದೊಳೊಂದು ತಿಂಗಳ್ ವರಂ ಮರುಮಂಡಲದಂತಿರನಶನಕ್ಷೇತ್ರನಾಗಿ ನೋಂತು ಕಡೆಯೊಳೆನ್ನ ತಪದ ಫಲಮುಂಟಪ್ಪೊಡಾನನ್ಯಜನ್ಮದೊಳಾರ್ಗಮುಜೇಯನುಮತಿಸುಭಗರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯನುಮಶೇಷಧರಾವಲ್ಲಭಜ್ಯಾಯನುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವನಕ್ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ

ತೋೞ ನಟಿಯಿಸುವ ಜೋಹವು
ನೇೞಿಸಿ ಕೊಳದಿರ್ದ ಜೋಹದುದ್ದೆಸದಿಂದಂ ।
ಪಾೞಿಸುವಂತಿರೆ ತಪದಿಂ
ತಾೞಿದ ತನುವಂ ನಿಧಾನದಿಂ ಮುಂಬಿಟ್ಟಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತು ಮುಡುಪಿ

ಕಟ್ಟಿತನಾರ್ಗಂ ಕಳೆಯು
ಲ್ಕೆಟ್ಟನೆ ಬಾರದವೊಲಂತು ನೆಗಟ್ದುಗ್ರತಪಂ ।
ಕಟ್ಟಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಳದಿಂ
ಪುಟ್ಟಿ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ಸುರನಾದಂ ॥ ೩೬

ಮದನೋದ್ದೀಪನಪಿಂಡದಿಂ ಕಡೆದರೋ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟರೋ ಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬದ ಸೌಂದರ್ಯದೆ ಬಣ್ಣಮಿಟ್ಟರೊ ವಸಂತಶ್ರೀವನಾಮೋದಸಾ ।
ರದಿನೆಂಬಂತಿರೆ ಕಂಪು ಸೊಂಪು ಸೊಬಗಿಂಪಂ ಪೆತ್ತ ವೃಂದಾರಕಂ
ಪದಿನೆಂಟಬ್ಧಮಿತಾಯು ನಾಲ್ಕುಮೊಳನುದ್ದಂ ಕೂಡೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೩೭

ತೆಱೆದುವು ಮುನ್ನಮಿಕ್ಕಿದ ವಿಮಾನದ ಮುಚ್ಚುಳಲಂಪಿನಿಂದೆ ಒಂ
ದೆಱಗಿದರಪ್ಸರಪ್ರಮದೆಯರ್ಪರಿಚಾರಮಹತ್ತರಾಮರರ್ ।
ಪೊಱಗೊಳಗೆನ್ನದೋಲಯಿಸಿದರ್ದಶಭೇದದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಾ
ಗಱಕೆಯನೀಯಲಾಟಿಸಿದುದಾವಸುಷೇಣಚರಾಮರೇಂದ್ರನಾ ॥ ೩೮

ಪದಿನೆಣ್ಬಾಸಿರವರ್ಷಮಾದೊಡುಣಿಸಂ ಭಾವಿಪ್ಪನೊಂಬತ್ತು ಮಾ
ಸದಿನುಚ್ಛ್ವಸಿಸುವಂ ಶ್ರವಸ್ಸುಭಗಲೀಲಾಲಾಪಸಮ್ಮಿಶ್ರದಿಂ ।
ಮದನೋನ್ಮಾದಸುಖಂಗಳಿಂದೆ ನಲಿವಂ ವಾಚಪ್ರವೀಚಾರನಾ
ತ್ರಿದಸಾವಮಂ ಸವಿಳಾಸದೊಳ್ತಣಿವ ರೂಪಾದಂ[1] ಸಹಸ್ರಾರಜಂ ॥ ೩೯

ನವರತ್ನವಿಮಾನಚ್ಛವಿ
ದಿವಮಂ ಬಾಸಣಿಸಿ ಧವಳತನುರುಚಿಯಿಂ ಪಾ ।
ಸವಚಾಪದ ಮಂಡಪದೊಳ್
ನವೇಂದುವಿರ್ಪಂತಿರಿರ್ದನಾದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ॥ ೪೦

ಪಾಡುವ ಸುರಗಣಿಕಾಜನ
ಮಾಡುವ ದೇವಾಂಗನಾಜನಂ ಭಾಜನೆಯಂ ।
ಮಾಡುವಮರೀಜನಂ ತೇಂ
ಕಾಡಿಸುವುದು ರಾಗರಸದೊಳಮರನ ಸಭೆಯಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅಂತಾದೇವಂ ದೇವಲೋಕಸುಖಾನುಭವಸುಧಾಂಬುಧಿಯೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂ ಮುನ್ನಂ ಪ್ರತೀಂದ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ಮಹಾಬಲಚರಾಮರೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಾಕ್ತನಜನ್ಮದೊಳ್ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದೊಳಾನಂದಪುರಮನಾಳ್ವ ಮಹಾಬಳನೆಂಬ ಮಹೀವಳಯವಲ್ಲಭನಾಗಿರ್ದು

ರಸೆಗೆಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಪ್ರಭಾಪಾಲನ ಜಿನರ ಸಭಾನವ್ಯದಿವ್ಯಾಂಬುದಂ ಧ
ರ್ಮಸುಧಾಂಭೋವರ್ಷಮಂ ಮಾಣದೆ ಕಱೆವೆಡೆಯೊಳ್ ತನ್ನಹೃಚ್ಚಾತಕಂ ಸೇ।

1 ಕ. ರೂಪಾರಂ.

ಪಿಸೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ನಿರ್ಮಲಘನರಸಮಂ ನಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂ ತೋ೯
ಱಿಸಿ ಕೊಂಡುತ್ತುಂಗಭೋಗಾವನಿಚರಣತ್ರಷಾಕ್ರೀಡೆಯಿಂ ಪೀಡೆಯಿಂದಂ॥೪೨

ವ॥ ಅಂತು ತಿಳಿದ ತತ್ವವಿಚಾರಂ ಸಂಸಾರಮನಸಾರಂಮಾಡೆ ನಿರ್ವೇ
ಗಪರನಾಗಿ

(ಸ್ವಾಗತ)

ಈತನೆಂದು ತೊಱೆದಂ ಭವದಿಂದಂ
ಜಾತರೂಪಧರನಾದನೆನುತ್ತುಂ ।
ಭೂತಳಂ ನುಡಿಯೆ ನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತಂ
ವೀತರಾಗಮುನಿಮಾರ್ಗಮನಾಂತಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ಶೀಲಗುಣವ್ರತಾಚಾರಂಗಳುತ್ತರೋತ್ತರಮಾಗೆ ಸಿಂಹನಿಃ
ಕ್ರೀಡಿತಾದ್ಯುಗ್ರೋಗ್ರತಪದೊಳ್ನೆಗಟ್ದು ಕಾಲಾಂತರದೊಳೊಂದು ತಿಂಗಳ್ ಸನ್ಯ
ಸನ ವಿಧಿಯಿಂ ದಂಡಿತಕರಣನಾಗಿ ಪಂಡಿತಮರಣದಿಂ ಮುಡುಪಿದಂತಿರಾಕಲ್ಪ
ದೊಳುದಯಿಸಿರ್ದನಾಮಹಾಬಳಚರೇಂದ್ರನುಮಿತರೇತರಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸಮನಿಸಿದ
ಸೌಹಾರ್ದದೊಳ್ ದೇವಲೋಕಶೇಖರರಾಗಿರ್ದರ್. ಇತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಖಿಳಸುಖಮುಖದ್ವಾರಂ ದ್ವಾರಾವತೀಪುರಂ ಪುರಂದರಪುರೀ
ವಿಳಾಸಮಂ ಪೆಸ[1] ಗೊಂಡಂತೆ ಮೆಱೆದಿರ್ಪುದಲ್ಲಿ

ಸುರರಾಜರ್ಪದಿನಾಱು ಕಲ್ಪದವರ್ಗಂ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಂ ಸಾರ್ಚುತಿ
ರ್ಪಿರವಿಂ ಮನ್ಮಥಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆಸೆವ ಮಾಹೇಂದ್ರಾಗ್ರದಿಂ ಬಂದ ನಿ ।
ರ್ಜರನಾನಿರ್ಜರೆಯರ್ಜಯಾಪತಿಯುಮಂತಾಸೀತೆಯುಂ ಪೆಂಡಿರಾ
ಗಿರೆ ತೇಜಃಪ್ರಚುರಪ್ರಭಂ ಧರೆಯನಾಳ್ದಂ ಸಂದ ಸೋಮಪ್ರಭಂ ॥ ೪೪

ತನುವಯ್ವತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲುದ್ದದ ತನು ಬರೆಯಲ್ಬರ್ಚಿಸಲ್ಬಾರದಾರ್ಗಂ
ತನಿಬಂದಂ ನಾಲ್ವತೆಣ್ಬಾಸಿರಬರಿಸಮದಂತೇಕೆನಲ್ಬಾರದಾಭೂ ।
ಪನ ಶೌರ್ಯಾಟೋಪಮಾಭೂಪನ ಭುವನಜನೋದ್ಧಾರಕತ್ಯಾಗಮಾಭೂ
ಪನ ಸತ್ಯೋದಂತಮಾಭೂಪನ ಸಕಲಗುಣಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಾರದಾರ್ಗಂ ॥ ೪೫

---

1 ಗ. ಸೇಸೆ.

ವಿತತೋರಸ್ಸ್ಥಳವಕ್ತ್ರಪಂಕರುಹದೊಳ್ತಮ್ಮಿರ್ವರುಂ ಶ್ರೀಸರ
ಸ್ವತಿಗಳ್ಗಳವಟ್ಟ ವೀರವಿಜಯಶ್ರೀಭಾಮೆಯಿರ್ಪಂದ ದೋ |
ರ್ದ್ವಿತಯಸ್ತಂಭದೊಳೆಂಬಿನಂ ಮೆಱೆದು ತಮ್ಮೊಂದಾನುಕೂಲ್ಯಂ ಜಯಾ
ಪತಿಯುಂ ಸೀತೆಯುಮಿರ್ಪಿನಂ ಸೊಬಗನಾಳ್ದಂ ತಾಳ್ದಿ ಸೋಮಪ್ರಭಂ || ೪೬

ಎರಡುಂ ಪಕ್ಕದೊಳೊಪ್ಪೆ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳ್ಕೈಕೊಂಡ ಮಂದಾರಭೂ
ಮಿರುಹಂ ತಾನೆನೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಜನಿತಸ್ನೇಹಂಗಳಿಂ ಬಂದ ಷ |
ಟ್ಚರಣಾಲೋಲವಿನೀಲಕುಂತಳೆಯರಿರ್ವರ್ಲೀಲೆಯಿಂದಪ್ಪಿ ಮೂ
ರ್ತಿಯುಮಂ ತಾಳ್ದಿದ ಕಾಮದೇವನಲರ್ವಿಲ್ಲಂತಿರ್ಪನಾಭೂಭುಜಂ || ೪೭

ವ|| ಆಪ್ರಚಂಡಮಂಡಲವಲ್ಲಭನಾವಲ್ಲಭಾದ್ವಿತಯಸಮೇತಂ ನಾಕಲೋಕಾನೇಕಸ್ಸುಖಮೆ ಬೆಂಬಟಿಬಂದಂತಿರಾದ ರಾಜ್ಯಸುಖದೊಳಿಷ್ಟವಿಷಯಕಾಮಸುಖಭೋಗಸಂಪದಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ

ಏತೆಱಧಿನೆಂದುಮಱಿಯಂ
ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ತನೂಜದೋಹಳಚಿಂತಾ |
ಪಾತಂ ತಂದುದು ಘುರ್ಷಿತ
ಜಾತೀಮಾಳಿಕೆಯ ದೊರೆಗೆ ತನ್ಮಾಳಿಕೆಯಂ || ೪೮

ಪದೆದಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ತನೂಜನ ಮಯ್ಯ ಧೂಳಿ ಪ
ತ್ತಿದ ನಳಿತೋಳ್ಗಳೇಕೆ ಮೊಲೆಯುಂಬ ಕುಮಾರನ ಕಣ್ಣ ಕಜ್ಜಳಂ |
ಪುದಿಯದುರೋಜಮೇಕೆ ಪರಿಚುಂಬಿಸೆ ಕಂದನ ಕೈದೊಡಂಕೆ ಸೂ
ಸದ ಕುರುಳೇಕೆ ಬೇಱೆ ಪೊಱೆಯೇಕಿವಱಿಂ ಕುಲವೆಣ್ಗೆ ಲೋಕದೊಳ್ || ೪೯

ಮಗನಂ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಲ್ಪು ತೂಗಿ ನಲವಿಂದಂ ಜೋಗುಳಂಬಾಡಿ ಮೆ
ಲ್ನಗೆಯಿಂ ಮುದ್ದುಮೊಗಂ ತುಳುಂಕೆ ಪರಸುತ್ತುಂ ನೋಡಿ ಬಾ ದೇವ ಬಾ |
ಜಗತೀವಲ್ಲಭ ಬಾರ ಮಾಣಿಕವೆ ಬಾರೆನ್ನಾನೆಯೆಂದೆತ್ತಿ ಮೆ
ಯ್ದೆಗೆವನ್ನಂ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ತೂಪಿಱುವ ಪುಣ್ಯಂ ನೋನದಳ್ಗಕ್ಕುಮೇ || ೫೦

ಅರಸನ ಕರತಳಲೀಲಾ
ಸರೋಜಮಂ ಬೇಡಿ ಕುಡದೊಡೀಸಿ ಕುಡಲ್ಕಾ |

ತುರಿಸಿ ಪಿಡಿದೆನ್ನ ತೋಳಂ
ಬರೆತೆಗೆವ ಕುಮಾರನೆಂದು ತೊಡೆಯೇಱುದಪಂ ॥ ೫೧

ಮೊಲೆಯುಣುತುಮುತ್ತರಿಯಾಂ
ಚಲದಿಂದೆ ಮುಸುಂಕಿಕೊಂಡು ಬೂಜೂಚೆಂದ ।
ಗ್ಗಲಿಸಿದೊಡಾನಂಜುವೆನ
ವ್ವಲವ್ವಲೆನೆ ನಗುವ ಮಗನನೆಂದೆತ್ತಿದಪೆಂ ॥ ೫೨

ಉದಯಾದ್ರಿಶಿಖರದೊಳ್ಬಾ
ಲದಿವಾಕರನಂತೆ ತೋರ್ಪನಂಕದೊಳಿಭಕುಂ ।
ಭದ ಮೇಲೆ ಬರ್ಪನಂ ಪರಿ
ದಿದಿಗೊಂಡಣುಗನನದೆಂತು ನಿವಳಿಸಿದಪೆನೋ ॥ ೫೩

ಅರಸನುಮಾನುಂ ಕೈಗೊ
ಟ್ಟಿರೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುತೆ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳ್ ।
ಬರೆ ಪಿಂದೆ ನಿಲಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
ಮುರಿದೆತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ವ ಕಂದನೆಂದಾದಪನೋ ॥ ೫೪

ವ॥ ಎಂದಿಂತನಂತಚಿಂತಾಕ್ಷುಭಿತಸಂಕಲ್ಪಶರಧಿಕಲ್ಲೋಲತರಂಗಿತಾಂತೆಯಂತಾಗಿರ್ದ ವಲ್ಲಭೆಯಲ್ಲಿಗರಸಂ ಬಂದು ಬಾಷ್ಪೋದಬಿಂದುಸಂತಾನದಂತುರಿತಪಕ್ಷ್ಮಾವಳೀವಿಲೋಚನಯುಗಳೆಯುಂ, ಕವೋಷ್ಣನಿಶ್ವಸನಸಂತಾಪಸಂತಪ್ಯಮಾನಪಾಟಳಪ್ರಸೂನಾಯತಪಲ್ಲವಾಧರೆಯುಂ, ಚರಣನಖದರ್ಪಣಪ್ರವೇಕ್ಷ್ಯಮಾಣದಿವಸಪಂಕಜಾತೆಯುಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡತಿಚಕಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದಿತಳ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಬನಿಗಳಂ ತೊಡೆಯುತ್ತುಮಾಗಳಿಂತೆಂದಂ

ದೊರೆವೆತ್ತಿರ್ಪುದು ನಿಮ್ಮ ನೋಂಪಿ ಸಪತಿತ್ವಾಭಾವದಿಂದೊರ್ವರೊ
ರ್ವರಜಾತಕ್ಷುಧೆಗೊಂಡು ನಿದ್ರೆಗೊಱಗುತ್ತಿರ್ದಪ್ಪಿರಂತಿಲ್ಲ ಮ ।
ಚ್ಚರಮಾಂ ನಿಮ್ಮ ಪಿಲೋಕಮಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರ್ದಪ್ಪಿನಂತಿಲ್ಲನಾ
ದರಮಿಂತೀಪರಿಖೇದಮೇತೆಱದಿನಾಯ್ತುತ್ತಾನಪೀನಸ್ತನೀ ॥ ೫೫

ನೀನಿಂತು ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ
ಗ್ಲಾನಿನಿದಾಘದೊಳೆ ಮಱುಗಿ ಬಱಿದಾದೊಡೆ ಮ ।
ನ್ಮಾನಸಮರಾಳಲೀಲೆಗ
ದೇನಾಸೆ ಸರೋಜಕುಮುದದಳಮುಖನಯನೇ ॥ ೫೬

ಮೃಗಮದತಿಲಕಕಲಂಕಂ
ಮೊಗಸಿದುದಿಲ್ಲೇಕೆ ನಿಟಿಲಮೃಗಧರಖಂಡ ।
ಕ್ಕೊಗಸುಗಮದಿಲ್ಲದೇಕೆಲೆ
ಮೃಗಲೋಚನೆ ಬಂದುದಳಕರಾಹುಗ್ರಹಣಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮೀಗಳ್

ಕುರುಳಮದಾಳಿಮಾಳಿಕೆಗದೇಕೊಳಗಾಗವು ಬಿನ್ನಪೂ ಮುಖಾಂ
ಬರುಹದಿನೇಕೆ ಸೂಸದು ಲತಾಂಗಿ ವಚೋಮಕರಂದಮಂಗುಲಿ ।
ಸ್ಮರಶರಮಂಗುಲೀಯಮಣಿರಶ್ಮಿಗಳಿಂ ಗಱಿಗಟ್ಟವೇಕೆ ಮೀ
ವರಕುಚಕೋಕಮೇಕೆಳಸಲೊಲ್ಲವು ಹಾರಮೃಣಾಳನಾಳಮಂ ॥ ೫೮

ಬಾಳೆ ನೆಲೆವೊಲೆಗಳಂ ನೀ
ನೇಳಿಸಿದೆಯಿದೇಕಿವಕ್ಕೆತಾಮುಮ್ಮಳದಿಂ ।
ದಾಳೋಕಮೆಂಬ ಪೊಳೆವೆಳೆ
ವಾಳೆಗಳಿಕ್ಕಿದಪುವಶ್ರುಮುಕ್ತಾಫಲಮಂ ॥ ೫೯

ಕರಪಲ್ಲವಶಯನೀಯಂ
ದೊರೆಕೊಂಡುದಿದೆಂಬವೊಲ್ ಕಪೋಳಶ್ರೀಗೀ ।
ವಿರಹವ್ಯಥೆಯಂ ತಂದುದು
ತರುಣಿಯಿದೇಂ ಸುಭಗಮಕರಿಕಾಪತ್ರಚಯಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದು ನೊಂದು ಮನಮಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು ಬಹುಪ್ರಕಾರದಿಂ

ನುಡಿಯಿಸಿದೊಡೆ ಮತ್ತಿನಿಯ
ಳ್ನುಡಿಯದೆ ಮಱುಮಾತನಶ್ರುವಿಹಿತವಿಲೋಕಂ ।

ಜಡಚರಿತಕುಮುದದಳಮೆನೆ
ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದಳ್ ವಯಸ್ಯೆಯ ಮುಖಮಂ ‖ ೬೧

ವ‖ ಅಂತು ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣಱಿದಾಕಾಂತೆ ಮಹೀಕಾಂತನೊಳ್ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂ ದೇವಿಯುಗರ್ಭವುದಕ್ಕೊಳಂ ಕೊಱತೆಯಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ ಬಂದ ನಂದೀಶ್ವರಾಷ್ಟಮಿಯೊಳಷ್ಟಮಲೋಕಚೂಡಾಮಣಿಯ ವಂದನಾಭಿಷವಣಪೂಜಾನಿಮಿತ್ತಂ ಚಾರಣರವತಾರಂ ಮಹೀಧರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಮಗುಡ್ವಾಗಳಾಂಬೆರಸು ಪುಷ್ಪರಥಾರೂಢೆಯಾಗಿ ತದ್ಧರಾಧರದ ಪರಿಸರಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಮರಾಳಿಮರಾಳ ಶಿಖಿನಿಮಯೂರ ಹರಿಣಿಹರಿಣ ಮಹಿಷಿಲುಲಾಯ ಕರಿಣಿಕರೀಂದ್ರ ಸಿಂಹಿಮೃಗೇಂದ್ರ ಕ್ರೀಡೆಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಬರೆವರೆ

ಕಡವಾಯಂ ಬಿರ್ಚಿ ಬೆನ್ನಂ ಕುಸಿದು ನೆಗಪಿ ವಾಳಾಗ್ರಮಂ ಬೇನೆಯಿಂ ಧೂ
ಳಿಡುತುಂ ಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ಕುಕ್ಕುಱಿಸಿ ಮುಱುಕದಿಂದೀಂಬ ಸಿಂಹಿಕಿಶೋರಂ ।
ನಡುಸೂಲೊಳ್ಸಿರ್ಕಿ ಕಣ್ಣಂ ತೆಱೆದಿಭಪತಿಯಂ ತಾರಲೊಳ್ಕಂಡು ಕಾಯ್ದುಂ
ನಡುಪಾಯ್ದಾತಾಯ್ಗೆ ದುಃಖಪ್ರಸವಸಮಯದೊಳ್ತಂದುದಂತೊಂದಲಂಪಂ ‖ ೬೨

ವ‖ ಅದಂ ಕಂಡು ನೀಡುಮಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನೋಡಿ ಮಾಣದೆನ್ನಂ ನೋಂಕಿ ತೋಱಿ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ

ಪಡೆವೊಡೆ ಸಿಂಹಿವೊಲ್ಪಡೆವುದಾತ್ಮಜರಂ ಬಱಿದೇಕೆ ಮಕ್ಕಳಂ
ಪಡೆದಪೆನೆಂದು ಹಿಗ್ಗುವರೊ ಪುಟ್ಟದ ಮುನ್ನಮೆ ಜಾತಿವೈರದಿಂ ।
ಸಿಡಿಲೆಱಪಂದದಿಂದೆಱಗಿದಪ್ಪುದು ಹಸ್ತಿಗೆ ಶತ್ರುಸಿಂಹನಂ
ಪೊಡವಿಗಧೀಶನಂ ಪಡೆಯದಾಕೆಯ ಜೀವನಮಲ್ತೆ ನಿಷ್ಫಲಂ ‖ ೬೩

ಇಂತೆನ್ನ ಕೂಡೆ ನುಡಿದಳ್
ದಂತಾವಲಗಮನೆ ಬಂದು ರಾಜಾಲಯದೊಳ್ ।
ಚಿಂತಾಸಹಚರಿಯೊಡನೇ
ಕಾಂತಮನಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪಳಾನದನಱಿವೆಂ ‖ ೬೪

ವ‖ ಎಂದು ನುಡಿದ ಕೆಳದಿಯ ಮಾತು ಭೂತಳಾಧಿಪನ ಚೇತೋಭೂಮಿಯೊಳ್ ಪುತ್ರಲಾಭೋದ್ಯೋಗಬೀಜಾವಾಪಮನೊಡರ್ಚೆ ಬಿಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ಘನರವಹಿತಹೃದಯಂ ವಲ್ಲಭೆಯನಿಂತೆಂದಂ

ಅದು ಸುಕೃತಾನುರೂಪಮದು ನಮ್ಮ ಮನೋರಥದಂತೆ ತಿರ್ದಿ ಬ
ರ್ಪುದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ವುದಕ್ಕೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದುದಕ್ಕಧಿಕರ್ವೇಕಿಗ ।
ಳ್ಪದೆವರೆ ದೇವಿ ಮಾಣ ಮನದುಂಮುಟಿಮುಂ ಭವದೀಯದಾನಧ
ರ್ಮದ ಸುದೃಢವ್ರತಾಚರಣವೃತ್ತಿಗೆ ಕೂಡದುದೇಂ ಮನೋರಥಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮೀಗಳ್

ಅವಿರಳಪಕ್ಷ್ಮನೇತ್ರೆ ನಿನಗೀದಿವಸಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಂ
ಭವಿಸುವ ಸತ್ಫಲೋದಯನಿಮಿತ್ತಮನಿಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆ ಕಂಡೆನೀ ।
ಭವನದ ರತ್ನಮಂಡಪದ ಶಾಂತವಿಭಾಗದೊಳಿರ್ದು ತತ್ತ್ರಿಯು
ಕ್ಕುವ ಗೃಹಕೋಕಿಲಾಂಗನೆ ನಿಜಪ್ರಿಯನಂ ಕರೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದುದಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನ ಸಂತರ್ಪಣ ವಚನಮೆಂಬೆರಲ ತೀಟದಿಂ ಮನದುಮ್ಮಟಮೆಂಬ ಘರ್ಮೋದ್ರೇಕಮುಂ ಪುಣ್ಮಿನಾಱಿಸೆ ಕಣ್ಮಲರೆಂಬ ಕಮಲದೊಳಾನಂದಾಶ್ರುಬಿಂದುಮಕರಂದಮುಂ ಸಂಧಿಸಿಯನಂತರಮಾ ಪಲ್ಲವ ಪಾದಯುಗಳೆಯಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಮಾಡದ ಬಹಿರ್ವಣಕ್ರೀಡಾಸರೋವರದೊಳೇಕ ಕ್ಷಣಂ ತಡೆದು ಕಂಜ ಕುಬ್ಜ ವಾಮನ ಕಿರಾತ ವಾರವನಿತಾಸಹಚರೀಜನಮನತಿದೂರಪರೀತರಾಗಿ ಬರೆ

ಪರಮಪ್ರಾಸಾದಿತಚೇಟಿಕಾಕರಸ್ಕಂಧಾವಲಂಬಿತವಾಮಹಸ್ತಪಲ್ಲವೆಯುಂ, ಭ್ರೂಲತಾಸ್ಪರ್ಧಿನೀಲತಮಾಲಶಲಾಕಾಂದೋಳಿತತದಿತರಕರಸಿಜೆಯುಮಾಗಿ ವಿಳಾಸದಿಂ ನಡೆತರ್ಪಲ್ಲಿ

ಬರುತುಂ ಕೈಗೊಟ್ಟಳಂ ಮುಟ್ಟಿದೆಯೆನೆ ನಗುತುಂ ಚೇಟಿಯರ್ಸೋವಿ ದಲ್ಲಂ
ದರಹಾಸಂ ದೇವಿಗಾಗುತ್ತಿರೆ ಕೆಳರ್ದೞುರ್ದು ಪ್ರಸ್ಫುರದ್ವೇತ್ರಹಸ್ತೋ ।
ದ್ಧರಣಂ ಧೂಕಾರಗಾಳಿಪ್ರದರವಮುಖರಂ ಲಂಬಿತಶ್ಮಶ್ರುಕೂರ್ಚಾಂ
ತರಲೋಮಂ ದಷ್ಟದಂತಂ ಧ್ವನಿವಿಧೃತಮುಖಂ ಕಂಪಿತಾಶೇಷಗಾತ್ರಂ ॥ ೬೭

ವ॥ ಆ ವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿಯ ರೋಷಾವೇಶಂ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನ

ತನಿರಸದಿಂಪು ಕಂಪಮರೆ ಮಾಣಿಕದೊಳ್ಕೃತಖಂಡಮಾಗೆ ಮು
ತ್ತಿನ ಪುಡಿಯುಂ ಪೊರಳ್ಚಿ ಪೊಸಪೊಂದಗಡಂ ತಟಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ತೋ ।

ರ್ಪಿನಿಯುನ ಬಾಯ ಕರ್ಪೂರದ ತಂಬುಲಕೊಯ್ಯನೆ ಕೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿದ
ಳ್ತನುಲತೆ ಕೊಂಕೆ ಪುಷ್ಪವತಿ ಲಜ್ಜೆಯ ಪಜ್ಜೆ ತೊಡಂಕಿ ಕೊಂಕಿನೊಳ್ ‖ ೬೮

ವ॥ ಅಂತು ನಲ್ಲಳಾಂತ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿತಳದೊಳ್ ಮಂದಸ್ಮಿತಪಲ್ಲವ ಚಂದನರಸಾಭ್ಯುಕ್ಷಣಮುಂ ಮುನ್ನಮಾಗಿಸೆ ಬಟಿಕ್ಕೆ

ಅನುರಾಗರಸಂ ತಾಂಬೂ
ಲನಿಬದ್ಧರಸಕ್ಕೆ ಕುಡೆ ಸುಧಾರಸಪರಿಷೇ
ಚನಮುಂ ಸುತಜನ್ಮಶ್ರೀ
ವನಿತೆಗೆ ಸೇಸಿಕ್ಕುವಂತಿರಿಕ್ಕಿದನರಸಂ ‖ ೬೯

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡು ಶುಭನಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಋತುಸಮಯಮೆ ನಿದರ್ಶನಮೆಂದು ಸಂತಸದಿನಿರ್ಪಿನಮಾಚತುರಕಲಭಾಷಿಣಿ ಚತುರ್ಥದಿನದೊಳ್ ಮಂಗಳ ಮಜ್ಜನಪವಿತ್ರೀಭೂತಲತಿಕೆಯುಂ ಧವಳಪ್ರಾಸಾದನದಿಮುಲ್ಲಾಸವಿಲಾಸೆಯು ಮಾಗಿ ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆಯೊಳಗೆ ಮುಟುಂಗಿ ನೆಗೆದ ಚಂದ್ರಕಳಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾರದ ನೀರದಂ ಪದಮನೇಱುವಂತೆ ಸೆಜ್ಜೆಯುಜ್ಜ್ವಲಿಪ ದವಳಾರಮನೇಱಿ ನಿಜವಲ್ಲಭನ ಸೂೞ್ಗೆವಂದು ಸುರತಸುಖಯಾಮಿನೀವಿರಾಮಸಮಯದೊಳ್

ಕಳಶಂ ಕನ್ನಡಿ ಬಾಸಿಗಂ ತಿಳಿಗೊಳಂ ಸಿಂಹಾಸನಂ ಚಾಮರಂ
ಕಳಭಂ ಪೂರ್ಣಸುಧಾಂಶು ಕೇಸರಿ ಗವೇಂದ್ರಂ ಭಾನು ರತ್ನಾಕರಂ ।
ಬೆಳಗೆಯ್ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರತ್ನತತಿಯೆಂದೊಪ್ಪಿದುರ್ವಂ ಸೀತೆ ಕಂ
ಡಳಿರುಳ್ಪಿಂಗಲೊಡರ್ಚಿ ಷೋಡಶಶುಭಸ್ವಪ್ನಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ‖ ೭೦

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನಾಸೀತಾದೇವಿ ನಿಜಕಾಮಪ್ರೇಮಭೂಮಿ ಯಪ್ಪ ಸೋಮಪ್ರಭಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಪೇೞ್ವುದುಮಾನೃಪೇಂದ್ರಂ ಪರಮಾನಂದ ಸಂದರ್ಶಿತಹೃದಯನಾಗುತ್ತುಮವಱ ಫಲಮನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದಂ

ಪರಮಫಲಪ್ರದಮಿಂತಿವು
ಸರಸಿಜಮುಖಿ ನಿನ್ನಗರ್ಭದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಪಂ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಶಲಾಕಾ
ಪುರುಷಂ ರಿಪುದನುಜಮರ್ದನಂ ಚಕ್ರಧರಂ ‖ ೭೧

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯನ ಪರಮಪ್ರಮೋದಂ ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವಾಂತದೊಳ್ನೆಲಸೆ

ಪದಪಿಂ ಬಂದು ಜಯಾವತೀಜಠರದೊಳ್ಮುನ್ನಂ ಸಹಸ್ರಾರಕ
ಲ್ಪದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದಮರಂ ಮಹಾಬಳಚರಂ ಪೂರ್ಕಿರ್ದುರ್ ಕ್ರೈಸನ್ನೆದೋ ।
ಱಿಪವೊಲ್ಬೆಂಬಿಡಿದಟ್ಟಱಿಂ ನೆಲಸಿದಂ ತತ್ಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದು ತ
ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂ ವಸುಷೇಣಭೂಭುಜಚರಂ ಸೀತಾಂಬಿಕಾಗರ್ಭದೊಳ್ ॥ ೭೨

ವ॥ ಅಂತು ನೆಲಸಿದ ಗರ್ಭಾವತಾರದೊಳ್

ಆ ದೇವಿಯ ಬಡನಡುವಿನೊ
ಳಾದ ರಸಾಯನದ ಸೇವೆಯಂತಿರೆ ವಳಿಯೇಂ ।
ಪೋದತ್ತೊ ಕೆಟ್ಟ ನಾಟ್ಗರ
ಸಾದಂತಿರೆ ಮಧ್ಯದೇಶಮೇಂ ತೀವಿದುದೋ ॥ ೭೩

ಲಲನೆಯ ಬಾಸೆಯ ಕರ್ಪೇ೯ಂ
ಗೆಲೆವಂದುದೊ ವಿಷ್ಣು ಗರ್ಭದೊಳ್ನೆಲಸಲೊಡಂ ।
ಮೊಲೆಯೆಂಬ ಜವಳಿಗೊಡೆಗ
ಳ್ಗಲರಂಬಂ ತಿರ್ದಿ ಪಿಡಿದ ನೀಲದ ಕಾವಂ ॥ ೭೪

ಹೆಟ್ಟುಗೆಗೆ ಗುಜ್ಜುಗರೆದುದು
ಮೆಟ್ಟುವ ಮೆಲ್ನಡೆ ಮೊಗಂ ಬೆಳರ್ತುದು ಹಗೆ ಟಂ ।
ದಿಟ್ಟಳಿಸಿದ ಪಂದೆಯವೊ
ಲ್ಕೊಟ್ಟು ಕಱಂಗಿದುವು ಲೋಭಿಯಂತಿರೆ ಮೊಲೆಗಳ್ ॥ ೭೫

ಕನ್ನಡಿಯಿರ್ದವೊಲ್ತೊಳಪ ಚಕ್ರದ ಬೆಳ್ಮಸೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ
ಳ್ತನ್ನಮುಖಾಬ್ಜಮಂ ಸರಸಖಾದ್ಯಸುವಸ್ತುಗಳಿರ್ದ ಹಾಂಗೆ ಮ ।
ಣ್ದಿನ್ನದೆ ಸ್ವೈರಿಸಳ್ನಿಜಕೃಶೋದರದೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದನೆಂಬುದಂ
ಕನ್ನಡಿಪಂತೆ ಪಂಕರುಹಲೋಚನೆ ಚಕ್ರಧರಂ ಧರಾಧರಂ ॥ ೭೬

ವಳಿ ಕಿಡುವಂತೆ ತಂಬುಲದ ಬಾಯ್ಸುಪಿಗೆಟ್ಟುದು ಕಣ್ಗಳಂತೆ ಬೆ
ಳ್ಪೆಳಗನಳಂಕೆಗೊಂಡುವು ಕಪೋಲದಳಂ ಸರದಂತೆ ಮೆಲ್ಪನ ।

ಗ್ಗಳಿಸಿದುದಂ. . ರಮನಾಗಿಪ ಮೆಲ್ಲಡೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನದೊಳ್
ಒಳೆದುದು ಕೆಯ್ಯ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳಂತೆ ಲತಾಂಗಿಯ ಕುಂತಳೋತ್ಕರಂ ॥ ೭೭

ವ॥ ಆಸಂತೋಷವರ್ಧನಾವಸರದೊಳ್

ಸುತಲಾಭಾನುಭವಕ್ಕೆ ವಲ್ಲಭರತಪ್ರೇಮಾನುಭೋಗಕ್ಕೆ ತ
ತ್ಪ್ರತಿಪತ್ತಿದ್ವಯಮೇಕಮೆಂಬಿನೆಗಮಂತರ್ವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿರ್ದ ಗ ।
ರ್ಭತನೂಜಂ ಪೊಱಮಟ್ಟನೆಂದು ನಲಿವನ್ನಂ ಧಾತ್ರಿ ಮುನ್ನಂ ಜಯಾ
ವತಿ ಪೆತ್ತಳ್ಬಲದೇವನಂ ರಿಪುಕುಲಾರಣ್ಯಾಪನೀದಾವನಂ ॥ ೭೮

ವ॥ ಅಂತು ಶುಭಮುಹೂರ್ತೋದಿತಪುತ್ರಜನ್ಮೋತ್ಸವದೊಳ್

ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಲುಳಿತಾಳಿಕಾಳಿ ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಕೇಕರಾಲೋಕನಂ
ಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಮುಖಬಿಂಬಮೆಂಬಿನೆಗಮೆತ್ತಂ ಪ್ರತ್ಯಗಾರಂ ನಿರಂ ।
ತರಮುತ್ಪಲ್ಲವತೋರಣಂ ಸಿತಪತಾಕಶ್ರೇಣಿ ಪೂರ್ಣಾರ್ಭಸಂ
ಕರಕಾದರ್ಶಮದೇಂ ಬೆಡಂಗಮದುರ್ದದೋ ದ್ವಾರಾವತೀಶೋಭೆಯೊಳ್ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂಮುನ್ನಮಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದೊಳಿಟಿಪಿದ ಶಂಕುವಿನೊಳಮಿಟ್ಟ ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲೊಳಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತಮನೆ ಪಾಱುತ್ತುಮಿರ್ದ ಗಣಕಗಣನಿರೂಪಣ ಪ್ರದತ್ತ ಮುಖಾಂಭೋಜಂ ಸೋಮಪ್ರಭಮಹಾರಾಜನಹಮಹಮಿಕಾಯಾತಶು ದ್ಧಾಂತಗೃಹಮಹತ್ತರೀನಿಕರವಿಜ್ಞಾಪನದೊಳಂ ಪ್ರಮೋದಪ್ರಮುಷ್ಟಪ್ರೌಢವಾ ರನಾರೀನಿಜಭುಜಾಪಹೃತಪಾರಿಹಾರ್ಯದೊಳಮುಱಿದು ಪುತ್ರಮುಖದರ್ಶನೋತ್ಸು ಕಹೃದಯನವಹಿತಶುಭಮುಹೂರ್ತನಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ರಕ್ಷಾಭಿರಚಿತರತ್ನಬಹಳೀ ಪ್ರಾಂತಪ್ರದೇಶಮುಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥದಿವ್ಯಧೂಪಧೂಮಧೂಸರಿತಮುಖದ್ವಾರಾಭಿರಾ ಮಮುಂ, ಅಂಜನವಿಲಿಖಿತಖಡ್ಗಧರಪುರುಷೋಭಯಭಿತ್ತಿಭಾಗಮುಂ, ಮುಸಲಹ ಲಾರ್ಪಿತದ್ವಾರೋಪಕಂಠಮುಂ, ರತ್ನಕಂಠೀಜನಜನಿನೀಯಮಾನಮಂಗಳಕೈಶಿಕಾ ಸಂಗೀತಮುಖರಮುಮಪ್ಪರಿಷ್ಟಭವನಮಂ ತತ್ಸಮಯಸಮುಚಿತಸಹಾಯಸ ಮೇತಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಂದಾಕ್ಷಭಾವಸಂಧಾನಿತಹಸ್ತಪಲ್ಲವಾಂತರಿತವದನವನರುಹೆ ಯಾದ ವಲ್ಲಭೆಗೆ ಮಂದಹಾಸಮಂದಾಕಿನೀಪ್ಲವನಾಭಿಷವಣಮಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ ನೋಡುವಾಗಳ್

ತ್ಯಕ್ತಾಖಿಲದೋಷಂ ಸು
ವ್ಯಕ್ತಾಂಗಂ ತಾಯ ಸೋಂಕಿಲೊಳ್ಸಿತಕಾಯಂ ।
ಶುಕ್ತಿಕೆಯ ಸೋಗೆಯೊಳ್ ನವ
ಮುಕ್ತಾಫಲದಂತೆ ತೊಳಗುತಿರ್ದಂ ತನಯಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅಂತು ಮೆಱೆವ ಬಾಲಕನ ವದನಾರವಿಂದದೊಳಾತ್ಮಾವಳೋಕದ್ವಿರೇಫವಾಬಾಲ್ಯರಸಮಕರಂದದಿಂ ತಣಿದು ಚೇತೋಮರಾಳಂ ಸ್ನೇಹಲೀಲೆಯಿಂ ನಲಿದು ನಿರ್ವರ್ತಿತಜಾತಕರ್ಮವಿಧಾನನಾಗಿ ದಶಮದಿನದೊಳರ್ಭಕಂಗೆ ನಿರ್ಭರಪ್ರಭಾವಿಭಾಸಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಸುಪ್ರಭನುಂ, ದೋರ್ವಳದೊಳ್ ಸರ್ವತೋಭದ್ರನಪ್ಪುದಱಿಂ ಬಲಭದ್ರನುಂ, ಲೋಕಾವಲೋಕಾಭಿರಾಮನಪ್ಪುದಱಿಂ ರಾಮನೆಂಬನ್ವರ್ಥನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟುತ್ಸವದ ಪರಮಸೀಮೆಯಿಂದಮಿರೆ

ಒಸಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಸಗೆ ಪೊಕ್ಕುಟಿ ಪೆರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಪೆರ್ಚು ಸಂ
ತಸಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂತಸಿಕೆ ಮಂಗಳಚಾರದ ಮೇಲೆ ಮಂಗಳಂ ।
ಪಸರಿಸುವಂತಿರಗ್ರಜೆ ತನೂಭವನಂ ಪಡೆದುತ್ಸವಾನಕಂ
ಮಸುಳದ ಮುನ್ನೆ ಸೀತೆ ಪಡೆದಳ್ಮಗನಂ ಸರಸೀಜನಾಭನಂ ॥ ೮೧

ವ॥ ಅಂತು ಪಡೆದ ಸುಖಪ್ರಸವಸಮಯದೊಳ್

ಪೊಕ್ಕುಟಿ ಕುಡಿಯಂ ಪೆರ್ಚಿಸ
ಲಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಕನಕಪುಂಜಮೆಸೆದಿರೆ ಮೂಲೋ ।
ಕಕ್ಕೋಜನೆನಿಸುವಜನಂ
ಪೊಕ್ಕುಟಿ ಪೂವಿಂದೆ ಪಡೆದುದುಂಟೆನಿಸಿರ್ದಂ ॥ ೮೨

ಪ್ರಸವಾಲಯದೊಳ್ ಜಗತೀ
ಪ್ರಸವಾಭಾರಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟುಕೆಲದೊಳ್ಸಾರ್ಚಿ ।
ರ್ದಸಿಲತೆಗೆ ಕಾಳಬಜ್ಜರಿ
ವೆಸರಾಯ್ತೆಂದಿಂಗೆ ಕೃಷ್ಣನಂಗಚ್ಛವಿಯಿಂ ॥ ೮೩

ಸೆಱೆಗಳ್ಬಿಡ್ಡಿಗಳೆಯ್ದೆ ಮಾಣ್ದುವು ಮರಾಳಂ ಪಾರಿವಂ ಕೀರಮು
ಳ್ಕಱದೀವನ್ನೆಱೆ ಬಿಟ್ಟುವಟ್ಟಿಜನಮೇಕಚ್ಛತ್ರಮುಂ ಪಟ್ಟಮುಂ ।

ಪೊಱಗಾಗರ್ಥಿಸಿತಿಲ್ಲ ಮುಂ ಪಡೆದುದಾಸೋಮಪ್ರಭಂ ಮೇಗು ಮ್ಮೈ
ಮಱೆದಂ ದಾನದ ಚಾಗದಗ್ಗಳಿಕೆಯೊಳ್ಪುತ್ರೋತ್ಸವಾನಂದದಿಂ ॥ ೮೪

ತನುಜೇಂದೂದಯದೊಳ್ ಪರೀಸರದಿ ಸಂಕ್ಷೋಭಂ ಪೊದಟ್ಟಿತ್ತು ವಂ
ದನಮಾಲಾಧ್ವಜವಾಸಚೂರ್ಣರಮಣೀಶೃಂಗಾರಭೃಂಗಾರಕಾಂ ।
ಚನಕುಂಭೋದಕದರ್ಪಣದ್ವಿಜಜನಾಶೀರ್ವಾದಧಾತ್ರೀವಿನ
ರ್ತನಸಂಗೀತಕಪುಣ್ಯಪಾಠಕಮೃದಂಗೋತ್ತಾಳಕೋಳಾಹಳಂ ॥ ೮೫

ವ॥ ಆಗರಸನಾಕುಮಾರಂಗೆ ಜಾತಕರ್ಮನಿರ್ಮಾಪಣಮಹೋತ್ಸವಾನಂತರಂ ನಾಮಕರಣಮಂ ಶುಭವಾಸರದೊಳಷ್ಟೋತ್ತರಶತಾಖ್ಯಾತನೀತಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನುಮೆಂಬ ಪೆಸರ್ಗಳಸದಳಮೆಸೆಯೆ

ಕಳಹಂಸಧವಳನಗ್ರಜ
ನಳಿನೀದಳಶ್ಯಾಮನನುಜನಿರ್ವರ ಗಡಣಂ ।
ಬಿಳಿಯ ಕರಿಯಾಲಿಯಂತು
ಜ್ವಳಿಸಿರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾಮೆ ಲೋಚನಮಾದರ್ ॥ ೮೬

ಅಂಗಣದ ಪಾರಿಜಾತದ
ಮುಂಗುಡಿಗಳ್ ತಂದೆತಾಯ ನಗೆಗಣ್ಗಳ ಪ ।
ರ್ವಂ ಗಳೆನೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ
ಸಂಗಡಿಸಿದ ಬಾಲಕೇಳಿ ಪಡೆದುದು ಮುದಮಂ ॥ ೮೭

ಬಳವತ್ಕ್ಷತ್ರಕುಲದ್ವಿಪಕ್ಕೆ ರದಯುಗ್ಮಂ ಶೌರ್ಯಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಕೋ
ಮಳದಂಷ್ಟ್ರಾಯುಗಳಂ ಸಮಸ್ತಪುರುಷಾರ್ಥಾಕಾರವೀರಂಗೆ ಬಾ ।
ಹಾಯುಗಮೆಂಬಿನಂ ಹಳಿಯುಮಂಭೋಜಾಕ್ಷನುಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಬಳೆಯುತ್ತಿರ್ದರನಾಕುಲಂ ತ್ರಿಭುವನೈಕಾನಂದಕಂದಾಂಕುರರ್ ॥ ೮೮

ಬಳೆಯುತ್ತಿರ್ದುವು ಕೂಡೆಕೂಡೆ ಬಳೆವಾಗಳ್ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ಸ
ತ್ಕಳೆಗಳ್ ಪೌರುಷವೊರ್ಮೆಗೊರ್ಮೆ ಶಿಶುಭಾವಂ ಪಿಂಗೆ ಮೆಯ್ಯಾಗಡೆ ಮಾಂ ।
ಸಳಮಾಯ್ತನ್ವಿತರಾಜನೀತಿಗೆ ನವಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯದೊಳ್ನಾಡೆ ಕೌ
ಶಳಮಾಯ್ತಂತು ಕುಮಾರರುರ್ವಿಗವತಂಸೀಭಾವದಿಂದೊಪ್ಪಿದರ್ ॥ ೮೯

ಐರಾವತಮುಮನಂಜನ
ವಾರಣಮುಮನಡ್ಡಮಿಕ್ಕಿದಂತಿರೆ ಬಲನುಂ ।
ನಾರಾಯಣನುಂ ಜಗಮಂ
ಕೂರಿಸಿದರ್ ಕಾಯ ಬಲದೊಳಂ ಬಣ್ಣದೊಳಂ ॥ ೯೦

ಜಗುನೆಯ ಕಡಲೊಳ್ತಾರಾ
ಮೃಗಧರಮಂಡಲದ ಕಾಂತಿ ಮಾರ್ಪೊಳೆದವೊಲೇ ।
ನುಗಿಬಗಿಮಾಳ್ಪುವೊ ಪೆಂಡಿರ
ಒಗೆಯಂ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಲೋಲಲೋಚನರುಚಿಗಳ್ ॥ ೯೧

ನುಡಿಯಲ್ಕಲ್ಬರದು ರಾಮಕೇಶವರ ಚೆಲ್ವೇವೇಳ್ವೆನಯ್ವತ್ತು ಬಿ
ಲ್ನಿಡಿಯಾರಯ್ವೊಡೆ ನಾಲ್ವತೊಂಬತರೆ ಲಕ್ಷಾಬ್ದಂಗಳಿರ್ವರ್ಗವೊ ।
ಳ್ಪಡದಾರ್ಯುಃಪರಿಮಾಣಮಾಗೆ ಚತುರಾಸ್ಯಂ ಮಾನವಾಕಾರದಿಂ
ಕಡೆದಂತಿರ್ಪುದು ಗಂಡಗಂಡ ಹಿಮವತ್ಕುಕ್ತಿಕೀಲನೀಲಾದ್ರಿಯಂ ॥ ೯೨

ನಳಿನಾಕ್ಷಂಗೆ ಕುಮಾರರಾಜ್ಯಮಧಿನಾಥಂ ತಂದೆ ಸೋಮಪ್ರಭಂ
ಗಳವಟ್ಟುತ್ತು ವಿದಗ್ಧರಾಜ್ಯಮಧಿರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನಾಳ್ದಂ ಜಗ ।
ಜ್ಜಳಜಾರ್ಕಂ ಕವಿತಾನಟೀನಟನಶೈಲೂಷಂ ಜಯಶ್ರೀವಧೂ
ಕುಳಗೇಹಂ ಬಲಭದ್ರನುಜ್ಜ್ವಲಯಶಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೯೩

ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ
ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಫಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಸುಪ್ರಭ
ಪುರುಷೋತ್ತಮಾವತಾರವರ್ಣನಂ
ಡ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಾಮಂ ಹಲಹಸ್ತನ
ರೋರುಹನವನತನೃಪಾಲದಂಭೋಳಿಪ್ರಾ ।
ಕಾರಂ ನೀತಿನದೀನದ
ಪಾರಾವಾರಂ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಬಲದೇವನುಂ ಶ್ರೀಕಾಂತನುಮೌದಾರ್ಯಶೌರ್ಯಧೈರ್ಯಂಗಳ್ ತಮ್ಮಂ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗೆ ಜಗದೊಳ್ ಸಂತೋಷದಿಂ ದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್

ಒಡಸತ್ತಂದಿನ ಚಂಡಶಾಸನನೆ ಘೋರಾಕಾರಸಂಸಾರದ
ಟ್ಟಿಡಲೊಲ್ದುರ್ದು ಮುಟುಂಕಿ ಬಂದು ಭವನಾವಾಸಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯಾನ್ವಯಂ ।
ಬಡೆದಲ್ಲಿಂದಮೆ ಬಾರಣಾಸಿಪೊಟಲೊಳ್ ಧಾತ್ರೀತ್ರಿಖಂಡಕ್ಕೆ ತಾ
ನೊಡೆಯಂ ಭೂಪರೊಳರ್ಧಚಕ್ರಿ ಎನೆ ರಾಜಾಮ್ನಾಯದೊಳ್ಕೂಡಿದಂ ॥ ೨

ಪೆಸರ್ವೆತ್ತಾಮಧು ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಮಡಿದಪಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಬಟಿಕ್ಕರ್ಧಚ
ಕ್ರಿ ಸಮಸ್ತಾವನಿಗಾಗಿ ಸಲ್ವನವಧಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಾಂತದೊಳ್ ।
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟಾತನ ಶೋಕದಿಂ ಬಳಸಿ ಬಂದಾಸುಪ್ರಭಂ ಕಂಡು ಬೋ
ಧಿಸೆ ಸೋಮಪ್ರಭರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆವಡೆದಾಳ್ವಂ ಮುಂದೆ [1] ನಿರ್ವಾಣಮಂ ॥ ೩

ಈ ಕಥೆಯನಿಂತೆ ಕೇಳ್ದಿನ
ನಾಕುಲಮೆಂದಾಕೆ ಪೇಟ್ದೊಡೆನಗಳವಡೆಯಿ ।
ನ್ನಾಕಥನಮೆಂದು ಮದನಪ
ತಾಕೆಗೆ ಕಡೆಮುಟ್ಟೆ ಚಿತ್ರಲತೆ ಪೇಟ್ವಾಗಳ್ ॥ ೪

---

1 ಕ. ಗೀರ್ವಾಣಂ.

ಎನ್ನ ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ಖಚರಸೇನೆಗೆ ನಾಯಕನಾದನಲ್ಲಿ ತಾಂ
ಮನ್ನಣೆಯಾತನಂತಱಿವೆ [ನಾತನ] ನಾಮಧುಕೈಟಭಾಂಕನ ।
ತ್ಯುನ್ನತನಣ್ಮಿನೊಳ್ಬಲದೊಳತ್ಯಧಿಕಂ ಛಲದೊಳ್ನಿರರ್ಗಳಂ
ತನ್ನ ಮಹತ್ವದೊಳ್ತೃಣವಿಶಲ್ಯೆಲಘೂನ್ಕೃತವಿಶ್ವವಿಷ್ಟಪಂ ॥ ೫

ನಿನಗೇವೇೞ್ದಪ್ಪೆನಾಭೂಭುಜನರಸುತನಂ ಪೇೞ್ವ ಕೇಳ್ವಂತುಟಲ್ತು
ರ್ವಿನಮಿಾತ್ರೈಖಂಡಮುಂ ತ್ರೈಭುವನದನಿತು ಚಕ್ರೇಶ್ವರತ್ವಂ ಚತುರ್ನಾ ।
ಕಿನಿಕಾಯಕ್ಕೆಂಬವೊಲ್ದುರ್ಜನಸುಜನಜನಂ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಾನು
ಗ್ರಹಮೇಕಚ್ಛತ್ರದಿಂ ದಳ್ಳಿಸೆ ಮಧು ಮಧುಮತ್ತಂಬೊಲುದ್ವೃತ್ತನಾದಂ ॥ ೬

ಬೆಸವೇೞ್ವಂ ದಿಗಧೀಶರಂ ಒನದ ಬಾಳ್ಗಂಬಂಗಳೊಳ್ಕಂದು ಕ
ಟ್ಟಿಸವೇೞ್ವಂ ದೆಸೆಯಾನೆಯಂ ತನಗವಾೞ್ಪೇೞ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಂಗೆ ವಾ ।
ಹಸಮೂಹಂ ಪುಗಿಸೆಂದು ಮಂದುರದಮನೆಂಬಂ ದೈತ್ಯನಿರ್ದತ್ತ ಸು
ಟ್ಟಿಸಿ ತೋರ್ಪನ್ತನ ಬೊಟ್ಟು ಸೋರ್ಕುವರೆಗುಂ ಬೇಗುಂ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿಯಿಂ॥ ೭

ಮೇರುವಿನ ಹಳಿಗಳೇಂ ಭಂ
ಡಾರಕ್ಕೆನ್ನಾಣೆ ವಜ್ರಧಾರೆಗಳೆಂಟಂ ।
ಕಾರಿಸಿ ಸಲಿಸದೊಡೆಂದು ಬ
ಲಾರಿಗೆ ದಿವಿಜಾರಿ ರಾಯಸಂಬರೆಯಿಸುವಂ ॥ ೮

ಬಱಿದೆ ತಿರುಗಿದೊಡೆ ಮಡೆಯಂ
ಕಱೆಯದೆ ವಕ್ರಿಸಿದೊಡುರ್ಚಿ ಮುಕ್ಕುವೆನೆಂದ ।
ಳ್ಳಿಱಿಸಿ ಮಧು ತನಗೆ ಪನ್ನೊಂ
ದಱೊಳಲ್ಲದೆ ಮಿಡುಕಲೀಯ್ಯನೇೞುಂ ಗ್ರಹಮಂ ॥ ೯

ವ॥ ಇಂತಱುಂಬಮುಮಚುಂಬಿತಮುಮಾದ ಭುಜಬಲಲತಾವಲೇಪಮಲ್ಲ
ದೆಯುಮಾತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನ ವಿಲಾಸಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ

ಅಮರೇಂದ್ರಂ ನಿಜಹಸ್ತದಿಂದಗೆಯನಾಯ್ದುದ್ಯಾನದಿಂ ತಂದು ಕ
ಲ್ಪಮಹೀಜಂಗಳನಿಟ್ಟ ಕೇಳಿವನಮಾದೈತ್ಯಂಗೆ ಬಂದೆತ್ತುವಂ ।

ಕಮಲಪ್ರೋದ್ಭವನಬ್ಜವೃದ್ಧಿಗೆ ಸುಧಾರೋಚಿಃಕಲಾದ್ರೋಣಿಯಿಂ
ಹಿಮವದ್ಭೂಧರದೇತದಿಂ ಗಗನಗಂಗಾವಾರಿಪೂರಂಗಳಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ವನಿತೆಯರಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸುವಾಕೃತಿಗಾಗಿರೆ ಮಿೂನಕೇತನಂ
ತನಗರಲಂಬುಗಳ್ತನಗೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ ತನಗೇಕೆ ತನ್ನಿವಾ ।
ತನನೆನೆ ಬೆರ್ಚಿ ಪೆತ್ತು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಒದರ್ಗಂಕಿದನಲ್ತೆ ಕಂತು ನಂ
ದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾದ ಸುತನಂ ಮಧುವೆಂದು ವಸಂತರಾಜನಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಆತ್ರಿಲೋಕಪ್ರತಾಪಮಾರ್ತಂಡಮಂಡಳಿಕಮಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯಶೋಣಾಂಶುಪಟಲಪಲ್ಲವೋಪಮಹರಿಪೀಠಪರಿಸರಪ್ರಾಂತಪ್ರದೇಶಂ ಭೀಮಬಾಹುದಂಡೋತ್ಪಾತಶುಂಭತ್ಪರಿಲತಾಶಾಖಾಯಮಾನ ಶ್ರೀಕವಕ್ರದಾಧಾಕರನಿಶಿತಾಂಶುರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಾಂಗರಕ್ಷಕಪರೀತಂ ಪ್ರಸೂನಮಂಜರೀಪುಂಜಾವನಮ್ರಕಂದರ್ಪಕಲ್ಪಲತಾಭಿರಾಮನಿರ್ನಿಮೇಷಯೋಷಾಜನಹಸ್ತಕಿಸಲಯಚಮರಜಾನೀಕಪವನಪರಿನಟತ್ಕಂದಲೀಕುಂಡಲಾಗ್ರಕುಂತಳಂ ಸ್ವಾಂಗಮೃಗಮದಾಮೋದವಿಭ್ರಮಭ್ರಮರೀಝುಂಕಾರಪರೀತಕಿನ್ನರಕನ್ಯಕಾಜ್ಞೇಯಗೇಯಮಾನ ವೀರವಿತರಣವಿಳಾಸಪ್ರಬಂಧಂ ಜಂಗಮಮೇರುಗಿರಿಶೃಂಗಸಾತ್ಮತೇಯನುಂಬಾಹಾಸ್ಫಾಳನಕೋಳಾಹಳವ್ಯಾಕುಳೀಕೃತಯಾಮಸಾಮಜಸ್ತೋಮರಾಜಾಂಗಣ ಕೇಕರಾವಲೋಕನಕಾಂತಕಾಮುದೀವಿಭ್ರಮೋಪಾತ್ತಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಗಂಧರ್ವನಾಯಕಮುಹುಮು೯ಕುಳಿತಕರಕಮಲಷಂಡಮಾನವದಾನದ್ವಾರಪಾಲವೇತ್ರದಂಡಾಗ್ರತಿಷ್ಠೋತ್ತಿಷ್ಠಕ್ರಿಯಾಪ್ರತರ್ಜಿತಸೇವಾಸಮಯಾಭಿರಾಮಯಾತದಿಶಾಧಿನಾಥಯೂಥನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿದರ್ಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ದ್ಯುನದೀತೋಯಕನತ್ಕಮಂಡಲುಕರಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಾಂಶುಪಾ
ವನಪಕ್ಷಂ ದಶನಚ್ಛವಿಸ್ಫುರಿತವಕ್ತ್ರಾಂಭೋಜನುದ್ಧೂತಭೂ ।
ತಿನಿಮಗ್ನಂ ಗಗನಾಧ್ವದಿಂದಿಟಿದು ಬಂದಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕನ
ರ್ಜುನರೋಚಿರ್ಧವಳೀಕೃತಾಭೃತಳನಾನಾನೀರದಂ ನಾರದಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತು ಪುಗಲೊಡಂ ಪರಿಹೃತಕೇಸರೀಸವಾಸನನುಂ ಪ್ರತ್ಯೋದಪೀತವಪುಃಶಲಾಕನುವಾನವುತ್ಕಿರೀಟಾಗ್ರಭಾಗನುಂ ಸಂಘಟಿತಕರಕಿಸಲಯನುಮಾಗಿ ತನ್ಮುನಿಪರಿವೃಢನನರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಪುರಸ್ಸರಮುಚ್ಚಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ತಾನುಂ ನೀಚಾಸನದೊಳಿರ್ದು ಬಟಿಯಂ ಕ್ಷೇಮಕುಶಲಸಂಭಾಷಣಾನಂತರಂ

ಎಮ್ಮ ಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯಮೆ
ನಿಮ್ಮಂ ತರೆ ಬಂದಿರಾವಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತಂ ।
ಕೆಮ್ಮನೆ ಸಂಭವಿಸುಗುಮೇ
ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಗಮಮುಮಿಷ್ಟದೈವಾಗಮಮುಂ ॥ ೧೩

ಎನೆ ನಾರದನಿಂತೆಂದಂ
ದನುಜೇಂದ್ರಂಗಖಿಲಭುವನಭಾಗ್ಯಶ್ರೀಭಾ ।
ಜನನಂ ನಿನ್ನಂ ಕಣ್ಣಾ
ಱೆ ನೋಡಿ ಮಾನಮಾಱೆ ಪರಿಸಿ ಕಂಡುದನಱಿಪಲ್ ॥ ೧೪

ವ॥ ಬಂದೆಪದೆಂತೆಂದೊಡೆ

ನಿನಗೆಂದುಂ ತೆತ್ತು ಪೊತ್ತೋಗಲಿಗರ ಪರಿಯಾಗಿಪ್ಪ ಸೋಮಪ್ರಭಂ ನಂ
ದನರೀಗಳ್ಕೊರ್ವಿ ತಾಮುಂ ಮಲೆದಪರವರುಂ ತೆಳ್ಳಕೊಂಡಂತೆ ಚೆಚ್ಚು ।
ಱೆ ನುತಿರ್ಪರ್ ಸೀರಿನಾರಾಯಣರೆಸಕಮನೇವೇಟ್ಟಪೆಂ ದಳ್ಳುದಳ್ಳಂ
ಬಿನಮುರ್ಕಿಂದುರ್ಕಿ ದಕ್ಕುಂದಲೆವರಿವರಿವುತ್ತಿರ್ದಪರ್ದಾನವೇಂದ್ರಾ ॥ ೧೫

ವ॥ ಆದೊಡಂ

ಕರಿಕಂ ದ್ವಿಜರೊಳ್ಕೆಂಚಂ
ಪರಜಾತಿಯೊಳಾಗೆ ತಲೆಯನೂಱುವರವರಿ ।
ರ್ವರೊಳಂ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಯ್ಪು
ರ್ವರಮುರಿದಪುದೊಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲದವನಲಗೊಱೆಯೊಳ್ ॥ ೧೬

ದಾನವಮಾರಿ ದಾನವಕುಳಾಂತಕನುದ್ಧತಚಕ್ರಿ ಸಿಂಹನೆಂ
ದಾನೆಯ ಕಾಲ್ಗೆ ಪೆಂಡೆಯುದ ಪಾಪೆಯನಿಕ್ಕಿದನಾತನೆಂದು ಕ ।

ಟ್ವಾನೆಯುಮಂತುಟಿಲ್ಲ ಸರಿ ದಿಕ್ಕರಿಯೊಳ್ಗರಿಗಿಂದು ನಿನ್ನ ಪಾ
ದಾನತಮಾಗದೇ ಮುಳಿದು ನೀನದನೇಱಲೊಡಂ ಜಗತ್ರಯಂ ॥ ೧೭

ಧರೆಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಸುಂಕಿ ಕೊಳ್ವ ತಮದೊಡ್ಡಿಂ ಕಾಯುಮಂ ಚಂದ್ರಭಾ
ಸ್ಕರರಿಂ ಕಣ್ಗಳನಬ್ಧಿಭಂಗತತಿಯಿಂ ಕರ್ಣಂಗಳಂ ತಾರಭೂ ।
ಧರದಿಂ ಕೋಳ್ಗಳನಂತಕಾನಿಳನಗುರ್ವಿಂ ಮೇಘಮಂ ಕೂಡೆ ಕಂ
ಡರಸಿಟ್ಟಂತಿರಜಾಂಡಮಂ ತಿಳಿದು ತೀವಿರ್ದಪ್ಪುದುಗ್ರದ್ವಿಪಂ ॥ ೧೮

ಬಿದುತಟದೊಳ್ತೆಱಂಬೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದಂತಿರಾಱಲಿ
ರ್ಪುದು ವಿಧುವಾಯ್ತು ಕುಂಭತಳದೊಳ್ತಿಲಕಂ ಬರೆದಂತೆ ತೋಱುತಿ ।
ರ್ಪುದು ರವಿಮಂಡಲಂ ತೊಡೆದ ಭಕ್ತಿಯದಂತಿರೆ ದಾನದೊಪ್ಪಮಂ
ಮದಗಜದುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯನದೇವೆಸರ್ಗೊಳ್ವೆ ಧರಾಧಿನಾಯಕಾ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅದಾವುದೆಂದೊಡೆ

ಅದಱ ಬಿದು ಮುಟ್ಟೆ ದಿವಮಂ
ಮದಧಾರಾಸಾರದಿಂ ತಡಂಗಡಿದ ವಿಯು ।
ನ್ನದಿಯುಸಿತಮಾಗೆ ಮೃಗಮದ
ನದಿಯೆಂದೇವ್ಯೈಪರಮುರರಘಮರ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೨೦

ವ॥ ಆವಾರಣದ ತೋರಹತ್ತವಾನುಪೂರ್ವಿಸ್ಥೂಳಮುಮಾಭೀಳಮು ಮತಿಪ್ರಲಂಬಮುಮಾಗೆ ಸಿಂಬೆಗೊಂಡು ನಖಮುಖದೊಳ್ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ರೌದ್ರ ರಸಮಂ ಕಱೆವ ಕಾರ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಕಾಲೂಱಿದಂತಿರ್ಪುದು. ಮತ್ತಮದಱ ಕರ್ಣತಾಳಂಗಳ್ ಜಾಳಪ್ರವಾಹಮಾದ ಮದಜಳದ ಕದಡನಡಿಗಡಿಗಪ್ಪಳಿಸಿ ಕರ್ಪು ಮಸಗಿ ದೆಸೆಯನಳುರ್ವ ಕೆಂಬೀಡೆಂಬ ಕೆಂಡದ ಕೊಂಡಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ

1 ಪ್ರಿಯನಱಿದುದನಱಿದಪನ
ಪ್ರಿಯನಱಿಯದ ಮಾತನಱಿಪುವಂ ಖಳನದಱಿಂ ।
ಪ್ರಿಯನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯೋ
ದಯದೊಳ್ ಪೆಱರೊಡವೆ ನನಗೆ ನೋಟ್ಟುದಸಹ್ಯಂ ॥
ಈ ಪದ್ಯವು ಕ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಇದೆ.

ಬೀಸುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಳಕೂಟಪಟಲದ ತಾಲವೃಂತದಂತಿರ್ದುದು. ಮತ್ತಮದಱ ಕರ್ಣಚಮರದ ಝಲ್ಲಿಯಂತೆ ಜಲ್ಲಿನೊಳ್ಕಿ ಧಾರೆಗೆದಱಿ ಪೇರ್ರೈಸಿ ಸೂಸುವುಭಯಕಟದ ಸೊರ್ಕುಕದಡಿನ ತೆರ್ಕೆಗಡಲ್ಗಳೊಕ್ಕೈಸಿ ಜಗಮನಿಕ್ಕಲೆಂದು ಮಹಾವ್ರತಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಳನ ಕೂರ್ಚಜಾಳಂ ಪೆರ್ಚಿಕ್ಕಿ ಬೇಱೆ ಬೆರ್ಚಿದಂತಿರ್ದಪುದು. ಮತ್ತಮದಱ ನಡುಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಣಕದ ಪಾದದ ಕಾಯ್ಪಿನೊಳೊಲ್ಲನೊನಲ್ದು ಕಲ್ಲನೆ ಕನಲ್ದು ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸದೆ ಹಿಮಕರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯನೆತ್ತೆ ಬೆರ್ಚಿದ ಹರಿಣಂ ಮತ್ತೇಂ ಪಾಯ್ದು ಕೊಂಡೋಡಿದೊಡೆ ಕೊಳ್ದಪ್ಪಿ ಸುಯ್ದು ಸುಱಿದ ಸೀಕರಾಸಾರದಿಂ ಮಂಜು ಪಂಜರಿಸಿ ದಂಜನಾಚಲದಂತಿರ್ಪುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ದಾನವಸತ್ವಂ ತಾಂ ಸಿಂ
ಹಾನುಕರಂ ಭದ್ರಜಾತಿ ದೇವಾನ್ವಯಮಾ ।
ದಾನಗಜೇಂದ್ರಂ ಜಗದೊ
ಳ್ಮಾನಱಿವಿನಮಿಲ್ಲ ಬನದೊಳಂ ಶಾಲೆಯೊಳಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಎಂದಾಮುನೀಂದ್ರಂ ದನುಜೇಂದ್ರನ ಚಿತ್ತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಂ ಶತ್ರುಸೂದನದೊಳಂ ಕ್ಷೋಭಮುಮಂ ಮಾತಂಗದೊಳ್ ಲೋಭಮುಮಂ ಸಮಸಮನೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿಸಲೊಡಂ ಕಿಂಚಿದಾಕಳಿತನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗನುಂ ಮುಹುರ್ಮುಹುರುಚ್ಚಾಳಿತಾಂದೋಳಿತಮಸ್ತಕನುಮಾಗಿ

ಎಮಗೆ ತಪಸ್ವಿಗಳ್ಗೆ ನೃಪವಾರ್ತೆಯ ದಂದುಗಮೇವುದೊಂದು ನಿ
ರ್ಮಮತೆಯೆನಿಪ್ಪುದೇಪರಿದೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆಮ್ಮಯ ಮೇಲೆ ಮಾಳ್ಪ ಮೋ ।
ಹಮೆ ತರೆ ಬಂದಿದಂ ನುಡಿವಿರೀದಯೆಯೆಂಬುದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಮುಂ
ತೆಮಗಭಿವೃದ್ಧಿಯೆಂದಱಿದುಮಿಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯಿಮಿಂದ್ರವಂದಿತಾ ॥ ೨೨

ವ॥ ಎಂದನುನಯಾಭಿವಾದನಸಮನ್ವಿತಂ ಮಧುಕೈಟಭಂ ಕಳಿಪೆ ನಾರದನಾರದಂ ನುಡಿದರೆಂಬಂತೆ ಪಿಸುಣ್ಗೆಡೆದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಾನುವರ್ತಿಯಾಗಿ

ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರರಿರ್ವರುಮಂ
ಪೊಣಿಸಿ ಮಸೆಯಲ್ಕೆ ಬಗೆದು ತತ್ಸಭೆಯಂ ಗೀ ।

ವಾರ್ಣಮುನಿ ಪೊಱಮಡುತ್ತುಂ
ಸಾಣೆಯ ಬಾಱಂತೆ ಪೋದ ಕೆಯ್ಯೊಳಿ ಮಗುಟ್ದಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅಂತು ಮಗುಟ್ದಾತಂ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಬಂದು ತದ್ರಾಜ್ಯಭವನದೊಳ್ ರಾಜ್ಯಗಾಮಿನೀತಲ್ಪದಂತೆ ಮೆಱೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಲಯಮೆಂಬ ಕರುಮಾಡದುಪರಿ ಮತಳದ ಮಣಿರಂಗದೊಳ್ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರ್ದ ಸುಪ್ರಭಪುರುಷೋತ್ತಮರಲ್ಲಿಗೆ

(ಮಾಲಿನಿ)

ಬರಲೊಡಮಿದಿರೆಟ್ದಿತ್ತರ್ಘ್ಯಮಂ ಪಾದ್ಯಮಂ ಬಿ
ತ್ತರಿಸಿ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತುತ್ತುಂಗಪೀಠಾಗ್ರದೊಳ್ಕು ।
ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೞಿಯ ನಿಮ್ಮೊಂದೆಟ್ಟರಂ ನಮ್ಮದೊಂದೆ
ಟ್ಟರವು ಪೊಸತದೆಂದಿಂದಿತ್ತ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದಿರ್ ॥ ೨೪

ಕ್ಷೇಮದಿನಿರ್ದಿರೇ ಕುಶಲಮೋ ಮುನಿಮಾಳೆಗೆ ಸಂತಮೋ ಗ್ರಹ
ಸ್ತೋಮದ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ಸುಖಮೋ ಸುರಕೋಟಿಗೆ ಕಲ್ಪಭೂರುಹಾ ।
ರಾಮಫಲೋದಯಕ್ಕೆ ನಿರವಗ್ರಹಮೋ ನಿಜಕಾಮಧೇನುವುಂ
ಕಾಮಿತಹವ್ಯಕವ್ಯರಸದಾಯಕಮೋ ಮುನಿಮೌಳಿಮಂಡನಾ ॥ ೨೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಂಬುರುಹಗರ್ಭನಂದನನಿಂತೆಂದಂ

ಎಮ್ಮನದೇಂ ಕೇಳ್ದಪ್ಪೈ
ನಿಮ್ಮಱಿಯದುದೇ ಚರಾಚರಸ್ಥಿತಕರಣಂ ।
ನಿಮ್ಮವತಾರದೆ ನೀಂ ಕ್ಷೇ
ಮಂ ಮುನ್ನಂ ಪೇೞ್ದೊಡುಂತು ಸರ್ವಕ್ಷೇಮಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ

ಈ ಕಾಶೀವಿಷಯಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ವಿಷಮ ಮೂಡಿರ್ದಂತೆ ಲೋಕೈಕಲುಂ
ಠಾಕಂ ದಾನವಮೂರ್ತಿ ಮೂಡಿ ಮಧುವೆಂಬಂ ದುರ್ವಿನೀತಂ ನಿಜ ।

ಸ್ವೀಕಾರಪ್ರತಿಘಾತಕಂ ಕದಡೆ ತಾನೆಯ್ದಿತ್ತು ಲೋಕಂ ನಿರಾ
ಲೋಕಂ ಮರ್ಕಟಹಸ್ತದುಸ್ತುಟಿತಮಲ್ಲೀಮಾಲಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ॥ ೨೭

ಬೇಡಂ ತರುಶಾಖಾಖಗ
ನೀಡಮನಳ್ಳಿಱಿದು ದೋಂಟಿಯಿಂ ಕೆದಱುವವೊ ।
ಲ್ಕೂಡೆ ನಿಜತೇಜದಿಂದಂ
ಗೂಡಾಡಿಸುತಿರ್ದನಮರಲೋಕಮನಸುರಂ ॥ ೨೮

ಹುತ ಮುನಿದು ಕೆಟ್ಟು ಪೋದುದು
ಕಿತವಾಹರಣಂಗಳಿಂದೆ ತಪಮಧ್ಯಯನ ।
ಶ್ರುತಿಯುಂ ಸ್ಮೃತಿಯುಂ ಸ್ಮೃತಿಗಂ
ಸ್ಮೃತಿಗಳ್ ಗಂಟಾದುವಮರಮುನಿಮಂಡಲದೊಳ್ ॥ ೨೯

ಅರವರಿಸದೆ ಮಧುಮದದಿಂ
ಸುರತಾಸಕ್ತಿಯ ಕುಚಂಗಳೆಂತಂತೆ ನಿರಾ ।
ವರಣಂಗಳಾಗಿ ಪರಿವುವು
ಕರಪೀಡನದಿಂದಮುಗ್ರಹಾರಚಯಂಗಳ್ ॥ ೩೦

ಗುರುಲಘುಗಣನಂ ಕೆಟ್ಟುದು
ಪಿರಿದಾದುದು ವರ್ಣಸಂಕರಂ ದಾನವನಿಂ ।
ದೊರೆಯಾದುದು ಭೂವಲಯಂ
ಪರಿಣತನಲ್ಲದನ ಕವಿತೆಗಂ ಚಿತ್ರಕ್ಕಂ ॥ ೩೧

ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ನಿಮಗ
ಭ್ಯುದಯಮೆ ತಾಮೆಮಗೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾ ।
ನದ ಪ್ರಶಮೆಯುಪ್ಪುದೆಂದತಿ
ಮುದದಿಂದಭ್ಯುದಯಮಾಗೆ ಪರಸಲ್ಬಂದೆಂ ॥ ೩೨

ಕಾರಣಪುರುಷರಿರವನೀ
ಭಾರಧುರಂಧರತೆಗುಗ್ರಶಾತ್ರವಕುಲಸಂ ।

ಹಾರಕ್ಕೆ ನೀಮೆ ನಿಮ್ಮ ಪ
ತಾರಂಗಳ್ ಸಕಲಲೋಕಸುಕೃತಫಲಂಗಳ್ ॥ ೩೩

ಮೇಗಾಯ್ತು ಯಾದವಾನ್ವಯ
ಮಾಗಳ್ ನಿಮ್ಮ ದಯದಿಂದಮಖಿಳಾನ್ವಯಕಂ ।
ಯಾಗಂ ದಾನಂ ಧರ್ಮಂ
ಚಾಗಂ ನಿಮಿರ್ದಪುವು ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ನಿಮಿರಲೊಡಂ ॥ ೩೪

ತೀವಿದುವು ಮಖದ ನಿರ್ಬಂ
ಧಾವಳಿಗಳ್ಕಮಳನಾಥ ನೀನುದಯಿಪುದುಂ ।
ಪಾವಕಮಾನಸನೀಯಂ
ದೇವರ್ಕಳ ಬಾಯ ಬಿಯುಗಮಂ ಕಳೆಯಿಸುವೈ ॥ ೩೫

ಕಣ್ಬಡೆದ ಫಲಂ ಶುಭಮಂ
ಕಾಣ್ಬುದೆ ವಲಮಖಿಳಶುಭನಿಧಾನರ್ನಿಮ್ಮಂ ।
ಕಾಣ್ಬನಿತುವಡೆದ ಕುರುಡಂ
ಕಣ್ಬಡೆದವೊಲಾದುವೆ [1] ಮ್ಮ ಜನ್ಮವೆ ಸಫಲಂ ॥ ೩೬

ಉದ್ವೃತ್ತರ್ಸೈರಿಸುವರೆ
ಸದ್ವೃತ್ತನಿರತಿಶಯಸಮುದ್ಭೂತಿಗದೇ ।
ನುದ್ವೇಗಂಬಡೆಯದೆ ಭಾ
ಸ್ವದ್ವಲಯಾಭ್ಯುದಯಮಾಗೆ ಗೂಗೆ ನಿತಾಂತಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂ

ನೀಮಾದ್ಯೈತ್ಯನ ಕಣ್ಣ ಪುಳ್ ಮನದ ಶೂಲಂ ನಿಮ್ಮ ಬಾಹಾಬಲಂ
ಸೀಮಾತೀತಮಸೂಯೆಯಂ ಪಡೆಯದಾಗುರ್ಂತುಂ ಧರಾಚಕ್ರಿ ತಾಂ ।
ಸಾಮಾನ್ಯರ್ಪೆಱರೆಂದಪುಂಕದಿರನೂತಂ ತಮ್ಮನಂತಾಂಕಿದಂ
ದೇಮಾತಳ್ಕುಱದಿರ್ಪುದಾರ್ಜಿಸುವುದಿನ್ನುಂ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಂಗಳಂ ॥ ೩೮

---

1 ಕ. ವೆಂದು.

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ರಹಸ್ಯಮುಂಟದಂ ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳಱಿದಿರ್ಪುದ ದೆಂತೆಂದೊಡೆ

ಒಳಗಾರಯ್ಯುತುಮಿರ್ಪ ಮಾಮುಮೆಮಗಂತೇವಾಸಿಯಾಗಿರ್ಪ ಕಾ
ಪಿಳಮಿತ್ರಂ ಮಧುವಿಂಗೆ ನಲ್ಕೆಯ ಪುರೋಧಶ್ರೇಷ್ಠನಂತಾಸಭಾ ।
ಸ್ಥಳದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ವಾರ್ತೆ ತಾಂ ವಿದಿತಮೆಂದೇಕಾಂತದೊಳ್ನಾರದಂ
ಬಳಕೃಷ್ಣರ್ಗವತಂಸದಂತೆ ಕಿವಿವೊಕ್ಕೇನಾನುಮಂ ಪೇೞ್ದಂ ॥ ೩೯

ಪೇೞ್ ನಡೆನೋಡಿ ಪೊತ್ತಂ
ಬೇೞ್ದ ತೆಱದಿಂದಮೆಟ್ಟಿನುಷ್ಠಾನದ ದೇ ।
ವಾೞ್ನದ ಸಮಯಮೆಮಗಿದೆ
ಸಾೞ್ದುದಿಂ ನಿಮಗೆ ಸಕಲಮಂಗಳವಿಜಯಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಎಂದಮೋಘವಚನದಿಂ ಪರಸಿ ಮತ್ತಮಶೇಷಕಾರ್ಯಪರ್ಯಾಪ್ತಿ ಗಳೊಳಮವಹಿತಚಿತ್ತರುಮಪ್ರಮತ್ತರುಮಪ್ಪುದೆಂದಾಮುನೀಂದ್ರನಂ ಬಲೋ ಪೇಂದ್ರರ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಕಳಿಪೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟ ಸೆಂಡಿನಂತೆ ಗಗನಕ್ಕೊಗೆದನನ್ನೆಗಂ ಮಧುಕೈಟಭಂ ಕಳಿಪಿದ ದೂತಂ ಬಂದು ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದುದಂ ದೌವಾರಿಕಪರಿ ಜ್ಞಾತಂ ಕಂಚುಕಿ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೊಡಮಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಪರಿಷನ್ಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಪ್ರಭಂ ಸೋಮಪ್ರಭನೃಪೇಂದ್ರಪಾದಪದ್ಮಾಂತಿಕದೊಳ್ ಪದ್ಮನಾಭ ಸಮನ್ವಿತಪರಿಜನಪರೀತನವಸರಂಗೊಟ್ಟು ದೂತನಂ ಬರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಲೊಡ ಮಾತಂ ಕಂಡು ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿ ರ್ದಿಂತೆಂದಂ

ಅಭಿಜನವತ್ಸಲಂ ನೃಪಶಿರೋಮಣಿಪೀಠಪದಾಂಬುಜಂ ಬಲ
ತ್ರಿಭುವನಚಕ್ರವರ್ತಿ ಖಚರೋರಗಕಿನ್ನರಗೇಯಮಾನದೊಳ್ ।
ವಿಭವದೊಳಿಂದ್ರಸನ್ನಿಭಕುಲೋದ್ಧರಣಂ ಮಧುಕೈಟಭಂ ಭವ
ತ್ಪ್ರಭುಗುಣಪಾಲಕಂ ಬೆಸಸಿದಂ ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಜರಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಎಂದು ತದನಂತರಂ ಪ್ರತಿಹಸ್ತಹಸ್ತಂಗಿತ್ತ ಲೇಖಪ್ರಾಭೃತಂಗಳಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಯ ಕೈಗೆ ನೀಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ

ವ॥ ಮುನ್ನಮುನ್ನೆಗಂ[1] ನಿನ್ನ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮನೆ ಪೇೞೆಂಬುದುಮಾತ ನಿಂತೆಂದಂ

ಪೊಗೞ್ದರ್ದಾನವರಾಜನೋಲಗದೊಳಿರ್ದಾರ್ ರೋಹಕರ್ನಿಮ್ಮ ದಂ
ತಿಗಳೊಳ್ ವೈರಿಝಳಪ್ಪನಂ ಕುಳಿಸಿಯುಂ ದೇವರ್ಗೆ ಚಾಂದಂತನೋ ।
ಲಗಮೆಂದಂಕುಶಮಿತ್ತನಾಗಳದುವಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗಾ
ಜಗದೇಕಪ್ರಭು ಪಕ್ಕೆಸಾರಿಗಿದುವೇೞ್ಕುಂ ತಕ್ಕುದೆಂದಟ್ಟಿದಂ ॥ ೪೨

ಕುಡುವುದು ಬೇೞ್ಪುದಂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ವುದು ವಕ್ರತೆಯಿಲ್ಲದುಳ್ಳುದಂ
ನುಡಿವುದು ಲೇಸನುದ್ಭವಿಪ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಮುಚ್ಚಿದೇಕವಾಕ್ಯದೊ ।
ಳ್ನಡೆವುದು ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯೊಳಭೇದಕನಪ್ಪುದು ಭೋಗ್ಯವಸ್ತು ಬಂ
ದೊಡೆ ಸಮನಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವುದಿಂತುಟು ಸಜ್ಜನಬಂಧುಲಕ್ಷಣಂ ॥ ೪೩

ಇದು ನಾಯಂ ನೃಪಗಾಡಿಯಿಂ ನಯವಿಧಂ ನಿಮ್ಮಂ ಮಮಸ್ವಾಮಿ ಕೂ
ಡಿದರೊಳ್ತೞ್ದಿದನಾದ ಬಂಧುಕೃತಿಯಂ ಪಾರಂಗಮಂಮಾಡಲಾಂ ।
ತ್ವದಧೀನಂ ಬಟಿಕೇನಿದಿರ್ಚಿದುಪಸಾಯಂ ರಾಯಸಂ ತಳ್ಪಲಾ
ಗದು ಕೈಕೊಳ್ವುದು ಮಾೞ್ಪುದತ್ಯಧಿಕರೊಳ್ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ॥ ೪೪

ವ॥ ಎಂದು ದೂತನ ಮಾತಿಂಗೆ ನೀತಿರತ್ನಾಕರಂ ದೋಷಗರ್ಭೀಕೃತದರಹಸಿತವದನನುಂ ಕಿಂಚಿದಾಂದೋಳಿತಮಸ್ತಕನುಮಾಗುತ್ತುಮಾಗಳಿಂತೆಂದಂ

ಮೊದಲೊಳ್ದಂಡೋಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿದೆಯದು ಹೃದಯಂ ನಿಮ್ಮನಾಳ್ದಂಗೆ ನೀನಾ
ಡಿದ ಸಾಮಂ ಭೇದಮಂ ಕೂಡಿದ ಬೆರಗು ಕರಪ್ರಾಭೃತಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ತೋ ।
ಱಿದ ದಾನಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗಿಲ್ಲೆಡೆ ನುಡಿವರ ಮಾತಲ್ತು ನಿಮ್ಮೋಜೆಯಿಂ ಮೆ
ಚ್ಚಿದೆವಾಮಾತಿರ್ಕೆ ಸಿಮ್ಮಾಳ್ದನ ಮನದೊಳಗಿರ್ದಂತುಟಂ ಮಾಡಲಕ್ಕುಂ ॥೪೫

ವ॥ ಎಂದು ಬಟಿಕ್ಕೆ ಲೇಖಮಂ ಪಾವುಡಮನಭಿಜ್ಞನ ಗಾಹೆಯಂತಿರಲೋದಿಸದೆಯುಂ ಶೋಧಿಸದೆಯುಮನ್ನೆಗಮಾತನಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಳುಪಿಯೆಂದ

1 ಗ. ನೀವು.

ಮುಕುಂದನ ವಚನದಿಂ ಕನಕಪಾತ್ರಪ್ರಣಿಹಿತತಾಂಬೂಲಪ್ರಶಸ್ತಹಸ್ತನಾದ ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹಿಯ ಕೆಯ್ಯಂ ನೂಂಕುತ್ತುಮಾತನಿಂತೆಂದಂ

ನಿತ್ತರಿಸದೆ ಚಕ್ರಿಗೆ ಬೆ
ನ್ನಿತ್ತು ಮೊದಲ್ಗಿಡಿಸಿ ತೆತ್ತು ಬಿರುದಂ ತಲೆಯೊಳ್ ।
ಪೊತ್ತ ಪೊಱೆಗಂಡುಗೆಯ್ದದೆ
ಸತ್ತ ಮಹೀಭುಜರನಾರನಾರಂ ಪೋಲ್ವರ್ ॥ ೪೬

ಮಚ್ಚರದಾಯಮಂ ಮಱೆದು ಕೈದುಗಳಂ ತೊಱೆದುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟ ಪೆ
ಣ್ಬಚ್ಚಮೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆಯ ಮೈಲೆಯ ನಚ್ಚನೆಯಂತೆ ಸೂಲಮಂ ।
ಬಚ್ಚಿಸಿ ಪೊತ್ತು ಗೂಡಿಡುವ ಗುಬ್ಬಿಗಳಂತಿರೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪು
ಲ್ಗಚ್ಚಿ ಪುಗುತ್ತುಮಿರ್ಪರರಿಭೂಮಿಭುಜಮರ್ಧಚಕ್ರಟಭೇಂದ್ರನಾ ॥ ೪೭

ಬರಲಟ್ಟಲ್ ರಾಯಸಕ್ಕಿಲ್ಲಿಳೆಯೊಳರಸುಗಳ್ದಿಗ್ಜಯಕ್ಕೊರ್ಮೆ ದೈತ್ಯಂ
ಭರದಿಂ ಸೂಟ್ಟೈಸಲಿಲ್ಲೆಣ್ದೆಸೆಯ ದಿಗಧಿಪರ್ತನ್ನ ತೇಜಃಪ್ರತಾಪಂ ।
ಮುರಿದೇೞಲ್ಕಿಲ್ಲ ಮೂಱುಂಜಗಮತುಳಬಳಂಗಳ್ಕದೀಮಾತನಾಡ
ಲ್ನಿರುತಕ್ಕೆಂದೊರ್ವರಿಲ್ಲಿಲ್ಲೆಣಿ ನಿಮಗೆ ವೃಥೋನ್ಮತ್ತರೊಳ್ಸತ್ತುಬಲ್ಲರ್ ॥ ೪೮

ವ॥ ಎಂದು ಬೞಿಕ್ಕೆ ಸೋಮಪ್ರಭನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ

ಜಗತೀಸಾಥನ ಕೊಟ್ಟ ರಾಯಸಕಮಿಟ್ಟಾಳಾಳ್ದನೊಲ್ದಟ್ಟಿದುಂ
ಡಿಗೆಗಂ ನೀಂ ಬೆಸಕೆಯ್ದು ಮಂಡಳಿಕನಾದೈ ಕೇಡುಗಾಲಕ್ಕೆ ತಾ ।
ಮೊಗೆವರ್ತೇಱೊಗೆವಂತಿವರ್ನಿನಗೆ ಪಾಪಂ ಪೆತ್ತವರ್ಬೇಲಿಯುಂ
ಪುಗುವಂತಪ್ಪುದರಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ನೀನೀಮಕ್ಕಳಂ ಮೊಕ್ಕಳಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಾಳ್ದನ ಭುಜಬಲಪ್ರತಾಪಲೇಪಮನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ದಂಡ ಮನೆ ಗಂಡುಗೆದಱಿದ ದೂತನ ಮಾತಿಂಗೆ ಮುಳಿಸಿಂ ಬಡಿಸಲನೊಳಪಾಯ್ದು ನೆಗೆವ ಜಳಧರಗಭೀರಧೀರಧ್ವಾನದಿಂ ದಾನವಧ್ವಂಸಕನಾಗಳಿಂತೆಂದಂ

ನಿನಗೇನೆಂದುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟಪುದಱಿಕೆಯ ದೂತಿಂಗೆ ನಿನ್ನಾಳ್ದನೆಮ್ಮಂ
ಮೊನೆಯೊಳ್ಬಂದಾಂತು ಕೈಮಾಡಿದೊಡೆ ಬೞಿಕೆ. . ನೀಂ ಬೇಡುವುಗ್ರಾಂ ।

ಗನೆಯೊಳ್ ತೂಗಾಡೆ ನೀಡುಂತಲೆ ಪರವಶದಿಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚುತಾಹಾ
ಯೆನೆ ಕಾಣ್ಬೈ ನಾಳೆ ನೀಂ ಚಿತ್ತರಮೆರ್ದೆವುಗುವಂತುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟಕೋಡಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಂ

ಚರವಟ್ಟಟ್ಟಿಯಿನಿಟ್ಟಳಂ ಮಱೆವುದೇ ಕಟ್ವಾಳ್ತನಂ ಪೋಗು ನೀ
ನಿರವೇಡಣ್ಮುವೊಡಣ್ಮದಿರ್ದೊಡಿರವೇಡಾಂ ಬರ್ಪೆವೀಜರ್ವು ಸಂ ।
ಗರಮಂ ನೋಡುವ ದೇವಕೋಟಿಯ ಮನಂ ಕೌತೂಹಳಾವಗ್ರಹಂ
ಬೆರಸಾಂತಿರ್ವ್ವರ ಬಾಳ ಬಾಯ್ಗಳ ಬಱಿಂ ಪಿಂಗಲ್ಕೆವೇಡಂ ಗಡಾ ॥ ೫೧

ಏಟ್ಕಳದೆ ದನುಜನಂ ಬರ
ವೇಡ್ಕಾಡುವುದಾಸಮಯಂ ಸಮುಚಿತಧನಮಂ ।
ನೀಟ್ಕರಿಸದಿತ್ತು ಚರನಂ
ಬೀಡ್ಕೊಡೆ ಕೃಷ್ಣಂ ಒಟಿಕ್ಕಮಾಹಲಹಸ್ತಂ ॥ ೫೨

ಸಹಜನ್ಮನುತ್ತರಂಗೇ
ಳ್ದು ಹಸ್ತಿನಾಪಾದಯುದ್ಧಮದು ಬಳವದ್ವಿ ।
ಗ್ರಹಮೆಂಬವೋಲಸಮರಣಾ
ಗ್ರಹಣಕೆ ಬೆಱಗಾದ ತಾತನಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಲ್ ॥ ೫೩

ವ॥ ಆಸಭಾಸನದಿಂದಮೆೞ್ದು

ವಿಗತಾಂತರ್ವಲಜಂ ವ್ಯಪೇತಪೃಥುಕಂ ನಿಸ್ತಂಬರಂಗಂ ನಿರ
ಸ್ತಗವಾಕ್ಷಂ ವ್ಯಪಸಂಭೃತಪ್ರತಿರವಂ ನಿಃಕೀರವಾಮಂತ್ರಶಾ ।
ಲೆಗೆ ಬಾಹಾಜಯನಾಟ್ಯಶಾಲೆಗಧಿರಾಜ್ಯಶ್ರೀವಧೂಸೂಚ್ಯಶಾ
ಲೆಗೆ ವಂದಂ ಜನಕಾನುಜರ್ವೆರಸು ವಿಕ್ರಾಂತಪ್ರಥಂ ಸುಪ್ರಥಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಬಂದು ಪುರಂದರನಂ ಸಚಿವಸುಮಂತ್ರಿ ಸಮನ್ವಿತಂ ಸುಖಾಸೀನ
ನಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿ ಬಲಭದ್ರಂ ಭದ್ರಬಲನೆಂಬಮಾತ್ಯಮುಖ್ಯನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ

ಒಡೆಯರಿವರೆಂಬ ಭಯಮುಮ
ನೊಡವೆಯ ಲೋಭಮುಮನುೞಿದು ನಿಮ್ಮಭಿಮತಮಂ ।

ನುಡಿದುಂಯಲೋಭಭಂಗಳ
ಪಡೆಮಾತಱಿವಂಗವೊಪ್ಪಮಲ್ತಱಿವಂಗಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ನೀತಿನಿರ್ಮುಚ್ಚರನ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಸ್ಥಾಪನಾನುಕೂಲ್ಯಮನೆ ಸೋಮಪ್ರಭಮಹಾರಾಜನೀತೆಱದಿನನುವದಿಸಿದಂ

ಮಂತಣಕೆ ಮಚ್ಚರಂ ಬೇ
ಡಂತಾದೊಡೆ ಕಾರ್ಯಹಾನಿ ನುಡಿವುದು ಬಲ್ಲಂ ।
ತಂತಮ್ಮ ಮತಮನವಱೊಳ
ಗಂತಿದು ನಿರ್ವಾಣಮೆಂದು ತಱಿಸಲ್ಗಱಿವಂ ॥ ೫೬.

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾಭದ್ರಬಳನಿಂತೆಂದಂ

ಸದನಂ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯಪುಣ್ಯಕ್ಕವಧಿ ಚತುರುಪಾಯಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಂಗಮಂತ್ರ
ಕ್ಕುದಯಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಕ್ಕುನ್ನತಿ ಚತುರುಪಧಾಶುದ್ಧಿಗಳ್ಗರ್ಥಿನಿತ್ಯಾ ।
ಭ್ಯುದಯಂ ಸಿದ್ಧಿತ್ರಯಂಗಳ್ಗೆನಿಸಿದುದು ಭವನ್ಮಾರ್ಗಮೇಂ ಮುಕ್ತಿಗಳ್ ನಿ
ಮ್ಮಿದಿರೊಳ್ಸಲ್ವನ್ನೆಗಂ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಗಿನೊಳೇಂ ತಾರಕಕ್ಕುಂಟೆ ತೇಜಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಆದೊಡಮೆನ್ನಱಿವನಿತನಾಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಪ್ಪೆನಾತ್ಮಪರಪಕ್ಷಬಾಹುಲ್ಯಾಬಹುಲತೆಯುಮಂ ಕ್ಷಯವೃದ್ಧಿಸ್ಥಾನಮುಮಂ ದೇಶಕಾಲಪ್ರವರ್ತನಮುಮಂ ಪಂಚಪ್ರಕಾರದೊಳ್ ವೈರಕಾರಣಮುಮನಾರಯ್ದು ನೆಗೞ್ದಂಗೆ ಜಯಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬುದನುಕ್ತಸಿದ್ಧಮದಱಿನಾಮಧುಕೈಟಭನವನನಮ್ಮಂತರಂ ಸಕಲಸಾಮಗ್ರಿಯೊಳ್ಕುಶಲಕಂ ಪರಸೈನ್ಯಶೈಲಕುಲಿಶತಾನವಪ್ರಾಯಮಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಕ್ಷಯವೃದ್ಧಿಗಳೊಳ್ ದನುಜಂ
ಕ್ಷಯುವಿಷ್ಣೂಜಿಷ್ಣುದೇಶಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗಾ ।
ರಯೆ ಕಡುನಿಡಿದುಡಿಗುಂ ಗಾ
ಳಿಯ ಪೊಯ್ಲಿಂದಿಳೆಯ ಬೆಳೆದ ಸಸಿ ಮುಱಿದಪುದೇ ॥ ೫೮

ವ॥ ಆದೊಡಂ ನಮ್ಮ ಭುಜಬಲದ ವಿಜಿಗೀಷುವೃತ್ತಿಯನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟುಪತಂಗವೃತ್ತಿಯನೆ ನೆಗೞ್ವುದುಚಿತಮಲ್ಲದು ಸಮಯೋಚಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೆಗೞ್ವುದೆ ಮಂತ್ರಮದೆಂತೆನೆ

ಮರುಳೋ ತೋರ್ಕರ್ಣ್ಣನಾಡೊಳ್ಮೆಣಸನಿಡುಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಣ್ಣಂ
ಬರೆಗೆಂಬರ್ದೇಶಕಾಲಕ್ಕಿದು ಪದನಱಿವೀ ಮಿಕ್ಕುದಂ ದೇವರಾಂತಂ ।
ಬರೆಯುಂ ಸಾಮಕ್ಕೆ ಸಾವೋದ್ಭವರಸಿತಮನಂ ಭೇದಿಸಲ್ಬಾರದವ್ಯಂ
ತರರೆಣ್ಬರ್ನಂಬಿ ನಮ್ಮಂ ಪಿಡಿಯದತಿಬಲಂ ಮಾಳ್ಪ ದಂಡಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯಂ ॥ ೫೯

ವ ॥ ಅಂತು ಮೂಱುಮುಪಾಯಪರಿಕರದೊಳ್ ದಾನೋಪಾಯಮಂ ನೆವಮಾಗಿ ನಿಲಿಸಿ ಸೋಮಪ್ರಭಸುಪ್ರಭರ ಮನದೊಳ್ ಮಂತಣಮಿರ್ದಂತೆ ನುಡಿಯದೆಯುಂ ನುಡಿದ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತಂ ದೈತೇಯಮರ್ದನಂ ಮಾ ಕೊಂಡು

ಅಪ್ಪುದಿದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ನೃಪನೀತಿವಿಶೇಷವಿಚಾರಮೇಕೆ ನಾ
ಮಪ್ಪೊಡೆ ಹೀನನಾತನಧಿಕಂ ಪಗೆಯಾದುದು ವಸ್ತುಜಾತನೆಂ ।
ತಪ್ಪೊಡಮಾತನಟ್ಟಿಸಿದುದಂ ಬಿಡದಿರ್ದೊಡೆ ತಿಣ್ಣಮೆಂಬುದುಂ
ಟಪ್ಪೊಡೆ ದೇವ ತೂಗಿಬಿಡುವೆನ್ನುಮನಾನೆಯುಮಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದು ಮಾಣದೆ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ

ನ್ಯಾಯಂ ಮಂತ್ರಿಗಳುಕ್ತಿ ಬಪ್ಪನ ಮತಂ ಕಾಲೋಚಿತಂ ನಿಮ್ಮಭಿ
ಪ್ರಾಯಂ ನೆಟ್ಟನಲಂಘ್ಯಮಿಂತಿನಿತನೀಗಳ್ಮೀಱಿ ......ದ ।
ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂದವಗಾಹಸಂಗರ ರಸಂ ತೀರ್ಥಾಂಬು ಶತ್ರುಕ್ಷಯಂ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಿದಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪಡೆವೆಂ ತ್ವಚ್ಚಿತ್ತಕಾರುಣ್ಯಮಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಂದರಧರನ ದಂಡೋಪಾಯಪ್ರಪಂಚಮಂಚಂಡ ಗರ್ಜನಮಂ. . ತರ್ಜಿತಸಂದಿಯದೆ ನಿರ್ಜಿತವಿರೋಧಿಪ್ರತಾಪಪ್ರಭಂಸುಪ್ರಭನ ನಂತರಮಿಂತು ನಿಶ್ಚೈಸಿದಂ

ಜಯಮೆಂತುಂ ಸುಕೃತಾನುರೂಪಮುದಱೊಳ್ಬನ್ನಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾಗದಂ
ತು ಯಥಾರ್ಥಾಗಮುಮಂ ವಿಚಾರಿಸುವೊಡೀತಂ ತದ್ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಿ ।
ಶ್ಚಯಮಂ ಕಾಣ್ಬುದದಲ್ತೆ ಮಂತ್ರಫಲಮಿನ್ನಾಮಂತಣಂ ನೀತಿನಿ
ಶ್ಚಯಗೀರ್ವಾಣಮಿದಾಯ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಜಯಾರಂಭಪ್ರತಿಜ್ಞಾನದಿಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತಮಂತ್ರರಾಗಿ ಮಂತ್ರನಿಕೇತನದಿಂ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್

ಧರೆಗಂ ವ್ಯೋಮಕ್ಕಮಾರಿಟ್ಟುವೊಲೊದವಿದ ಮೆಯ್ಯಿ ದಿಕ್ಕನೊಟ್ಟೈಪ ಕಣ್ಕೇ
ಸುರಿಗೆಂಪಂ ಕಿತ್ತು ಕೂರ್ವಾಳ್ಗಿಡಿಲನುಗುಟ್ವ ಕೂರ್ದಾಡೆ ಭೂಲೋಕಮಂ ಮು।
ಮ್ಮುರಿಗೊಳ್ವಾಟೋಪಮತ್ಯದ್ಭುತಮೆನೆ ಭವನಪ್ರಾಂಗಣಪ್ರಾಂತದೊಳ್ನಿ
ರ್ನರವಮಾತಂ ಮುಂತೆ ಭೋ ಭೋ ಕವಿ ಯೆನುತಮಿರಲ್ ರಾಕ್ಷಸಂ ರೂಕ್ಷರೂಪಂ॥

ವ॥ ಆಮಹಾದ್ಭುತಪ್ರತಿಪಕ್ಷರಕ್ಷನಿಪುಣಭಾವಮಂ ಕಣ್ಮುಟ್ಟಿನೊಳ್ ಕಂಡು

ದೂತನೊ ಬೆನ್ನೊಳೆ ಕಳಿಪಿದ
ದೈತೇಯನ ಗೂಢತೀಕ್ಷ್ಣದನುಜನೆಗೆತ್ತು ।
ತ್ರಾತರರಾಶಿಯನಂಭೋ
ಜಾತನನವನೂಡನಿ ಪೊಡೆಯಲೊಡನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೬೪

ಉರಿವರಿವರಿವಂ ಜಳದಂ
ಬೊರೆಯುಲೊಡಂ ತಣ್ಣನಾದವೊಲ್ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾ ।
ಳ್ವೆರಸಲೊಡಂ ಪಡೆಯು ನಿಶಾ
ಚರರೂಪಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಖೇಚರನಾದಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆಗಿ ಮಕುಟತಟಘಟಿತಹಸ್ತಕುಟ್ಮಳಂ ಹಸ್ತಪಲ್ಲವಪ್ರಸರಿತಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸೂನಾಭ್ಯರ್ಚಿತರಾಮದಾಮೋದರಚರಣನಖಶಾಮರಸನಿಂತೆಂದಂ— ದೇವ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರುಂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳ್

ದಿವಿಜಾಧೀಶರ್ಸಹಸ್ರಾರಜರಿರಖಿಳದೇವೇಂದ್ರಸೇನಾನ್ವಿತಂ ಪೂ
ರ್ವವಿದೇಹಶ್ರೀಜಿನಾಭ್ಯರ್ಚನೆಗೆ ವರುತ ಮೆಮ್ಮೊಳ್ ಮಹಾವೈರದಿಂ ಭೈ ।
ರವಚೂಡಂ ತಳ್ತು ನಾಮುಂ ತಡಮಡಿವೆಡೆಯೊಳ್ ಭೋಂಕದಡ್ಡೈಸಿ ಮಾತಿಂ
ಯುವತೀವ್ಯಾಮೋಹಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿದಿರುಟಿದೆನಾಂ ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ॥೬೬

ವ॥ ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ ಮಣಿಚೂಡನೆಂಬುದು

ಎನಗಲ್ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮುಂಟೆ ದಿಟದಿಂ ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಿ
ಮ್ಮ ಸಕಕ್ಕಾಂ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದೇಂ ಪಿರಿದು ಮದ್ವಿದ್ಯಾಳಿಯೆಂಬಾಳಿಯು
ರ್ಬೆಸಕೆಯ್ದಿರ್ಕೆ ಭವದ್ಭುಜಾರ್ಜಿತಜಯಶ್ರೀಗೆಂದು ತನ್ನಟ್ಟಿಱಿಂ
ದೊಸದಿತ್ತಂ ನಿಜವಿದ್ಯೆಯಂ ಮುಸಲಿಕೃಷ್ಣರ್ಗಾಖಗಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೬೭

ವ॥ ಎಂದು ಬೞಿಯುಮಿಂತೆಂದಂ

ರಕ್ಕಸನೊಳಿಱಿವ ಕಾಯ್ಪಿನ
ತಕ್ಕಂ ನೆಗಪಲ್ಕೆ ದೇವ ಕಂಡೆಂ ನಿಮ್ಮಂ ।
ರಕ್ಕಸರ ಜೋಹವೇಱಿದ
ಪೆಕ್ಕಣದಿಂದಿಂದು ಪೋದನಾಮಣಿಚೂಡಂ ॥ ೬೮

ಮದನಪತಾಕೆಯಿದಂ ಕೇ
ಳ್ವುದುಮೆಂದಳ್ ಚಿತ್ರಲತೆಗೆ ಮನದೊಳ್ಮನ್ನ ।
ಟ್ಟಿದ ಸೋಮಪ್ರಭನಾಗಳೆ
ಮಧುವಿನ ತಲೆ ಕೈಗೆವಂದುದೆಂದೊಡೆ ಧೀರಂ ॥ ೬೯

ಬಲನಾರಾಯಣರುಂತಜೇಯಮಹಿಮಾವಷ್ಟಂಭರುಚ್ಚಂಡದೋ
ರ್ವಳರಾಖೇಚರವಿದ್ಯೆ ಸಾರ್ದ ಒಟಿಕೆಂತುಂ ಮಾಣ್ಬರೇ ದುರ್ಧರಂ ।
ಕುಲಿಶಾಸ್ತ್ರಂ ವಿಲಯಾನಲಾಂಶುರಸದಿಂ ನೀಂ ಮಾಡಿದಂದಾಱಿನೋ
ಒಲದಿಂದಾಮಹಿಶೈಲನೋದ್ಯಮನದೊಳ್ಮೇಲೆತ್ತಿಬೂತಟ್ಟುಗುಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಚಿತ್ರಲತೆಗಿನ್ನೊಂದತಿರಾಗಲತಾಜ್ಞಾನಹಸ್ತಂ ತಮಗೆ ಹಸ್ತಗತಮಾದ ಖೇಚರವಿದ್ಯೆ ನಿಶಾಚರನಂ ಗೆಲ್ವುದಕ್ಕೆನಿಗಮವಾದಂತಿರಾಕ್ಷಣಂ ದಿಗ್ವಿಜಯೋದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಪಡೆಗೆ ಸಾಱಲ್ವೇೞ್ದು ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಸೂಳೈಸಲೊಡಂ

ದೆಸೆಯೆಂಟುಂ ವಾರ್ಧಿನಾಲ್ಕುಂ ವಿಯದಿಳೆಯೆರಡುಂ ತಾಗಿ ತಟ್ಟುತ್ತಿರೆಕ್ಷೋ
ಭಿಸಿ ತಾಳಂ ಕೂಡಿ ಕೋಳಾಹಳಮಯಮೆನಿಸಲ್ಸಾಲ್ಗೆ ಮೂಲೋಕಮಂ ಮು ।
ದ್ರಿಸಿದತ್ಯುರ್ಕಾಶ್ವಕಂಠಸ್ಖಲಿತರದಯುಗಂ ಪದ್ಮಜಾಗ್ರಾರಹಸ್ತ
ಪ್ರಸಭಪ್ರೋಡ್ಡೀನಪಾದಂ ಮುಸಲಿಹರಿಪರಸ್ಥಾನಭೇರೀನಿನಾದಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಆ ಪ್ರಯಾಣಭೇರೀಭಾಂಕಾರಮೆಂಬ ಹೂಂಕಾರದೊಳ್ ಗೃಹಮಹತ್ತರಮಹೇಂದ್ರಜಾತಿ ಕರಾಕರ್ಷಣಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಪುರಬಹಿರ್ವಣದ ಪರಿಸರಪ್ರದೇಶದೊಳ್

ಎಡದೊಳ್ಪಿಂಗಲಿ ಮುಟ್ಟು ಮೇಲ್ವಟಿದುದಿಂಬಿಂದೊಂದೆ ತಾಗೊರ್ಟ್ಟು ಪೂ
ಗಿಡುವಂ ಸಾರ್ದುದು ಗಂಡುಪೋದಗೆ ಪಸುಂಬಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಬ್ಬಳ್ಳಿ ಬಂ ।
ದೆಡದೊಳ್ದೀಪ್ತದೊಳಾಂದುವೇಱಿತು ಸೃಗಾಲಂ ತಿರ್ದಿ ಮೇಲ್ದಿಣ್ಣೆಯಂ
ನಡೆವಾಗಳ್ ಪೊಱವೀಡುವಿಟ್ಟೆಡೆಗೆ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನತಾಳಧ್ವಜರ್ ॥ ೭೨

(ಹರಿಣಿ)

ತಿವುರಿ ಗುಡಿ ಗೂಡಾರಂ ಝುಂಪಾಳಿ ಚಾಕಿಗೆ ಜಂಪೆ ಮಂ
ಡವಿಗೆ ಬಳಜಂ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂ ಬನಂ ಮೊಗಸಾಲೆಯೆಂ ।
ಬಿವಱ ಪಸುರಿಂ ಕರ್ಪಿಂ ಕೆಂಪಿಂ ಬಸಂತನ ಬೀಡಿನಿಂ
ತವಱ ಪೊಱವೀಡೆತ್ತಂ ಮಾಡಿತ್ತು ಕಣ್ಗನುರಾಗಮಂ ॥ ೭೩

ಹಯಪರ್ಯಾಣಪ್ರಭಾಮಂಜರಿ ಗಜಭಿದುಸಿಂದೂರರಾಗಂ ಭಟಶ್ರೇ
ಣಿಯ ಚೆಂಬೊಂಗಟ್ಟು ತಳ್ತಡ್ಡಣದ ಪೊಳೆಪು ಕೆಂದೂಳಿಯಿಂದೊಂದಿ ಕೆಂಬ ।
ಟ್ಟೆಯ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟಾದುದಾಚಾಕಿಗೆಯ ಗುಡಿಯ ಗೂಡಾರದೊಡ್ಡಿಂಗೆ ತದ್ದಿ
ಗ್ಜಯಯಾತ್ರೋದ್ಯೋಗದೊಳ್ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ ಮೆಱೆಯೆಬರ್ಪಲ್ಲಿಭೂಪಾಲಸಿಂಹರ್

ವ॥ ಅಂತು ಬಿಟ್ಟ ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಶಿಬಿರದಿಂ ತಳರ್ದು ನಿಚ್ಚವಯಣದಿನೆತ್ತಿಬರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ಆದೂತಂ ವಾರಣಾಸೀಪುರಮನಿರದೆ ಪೊಕ್ಕೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದಾದ್ಯೈತ್ಯಾಧೀಶನಂ ಕಂಡೆಱಗಿ ಬಟಿಕೆ ಮುಂದಿಕ್ಕುತುಂ ಪ್ರಾಭೃತಂ ರಾ ।
ಜಾದೇಶಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಾಗಿಂತಿರೆ ನುಡಿದನಿದೇಂ ದೇವ ನೀನಟ್ಟಿ ಬೇಟ್ಪಂ
ತಾದೀನರ್ಗಣ್ಯರೇ ನೀಂ ಮುನಿದೊಡೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವರ್ಬಸಂಗೆಯ್ವರಲ್ಲರ್ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ತಾನಟ್ಟಿವಟ್ಟು ಬೇಡುವ
ದಾನಗಜಂಬೆರಸು ಬಂದು ಕಂಡಪೆವಾಮೆಂ ।
ದಾನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರ್ದರೆ
ಮಿಾನುಂಬುಟ್ಟುರ್ವ ತೆಱದೆ ದಿನಪತಿಗಿದಿರಂ ॥ ೭೬

ಎಂದೊಡೆ ಕೋಪಾನಳನಿಂ
ಬೆಂದರಲಂತಾಸ್ಯಮುರಲೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತುಂ ।
ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಮಂ ಶ್ಮಶ್ರು
ಸ್ಪಂದನಮುಮಂ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪುಮೊಗೆತರೆ ದನುಜಂ ॥ ೭೭

ಕಿವಿವೆತ್ತುಂದಿಂದಮೆಮ್ಮಳ್ತ್ರೊಡರ್ದಿಱಿದಪೆಮೆಂಬಂ ನರಂ ಕೇಳ್ದನಿಲ್ಲಿಂ
ದುವರಂಬೊಲ್ ಚೋದ್ಯಮೋ ಕೊರ್ವಿದ ಕುಱಿ ಪುಗದೇ ಬಾಣಸಂ ಒರ್ಮೆ ಬಂದಾ
ಡುವುದುರ್ವೀಭಾರನಿರ್ವಾಣದ ಸಮಯಮೊ ಪೇೞ್ಮಾರಿಗಂ ಬೈರವಂಗಂ
ಜವರಾಯಂ ವಿಶ್ವಮಾಹಾಲಯವಿಧಿಯೊಳಪೋಶಾನಮಿಾವಂದಮೋ ಮೇಣ್ ೭೮

ವ॥ ಎಂದು ಭುಜಬಲೋದ್ರೇಕಮಂ ನುಡಿವ ಮಧುವಿನ ವಿಧುವದನ ವಳಯದಂತಕೌಮುದಿಯಿನಾಸಭಾಸಮುದ್ರಕ್ಷೋಭಮುಸದಳಮಪ್ಪಿನಮುಹಮುಹ ಮಿಕೆಯಿನೆಟ್ಟ ಸುಭಟಪೇಟಕದೊಳ್ ಪಟ್ಟತರದ ಗಜಸಾದನಾಧಿಪತಿ ಮನ್ನಣೆಯ ಮ್ಮೈಮೆಯ ದಾನವಸೇನಾನಿಯೊರ್ವಂ

ಬೇಡುವ ಸಾಧು ನೀಂ ಕುಡದ ಗಂಡರವರ್ಬೆಸಸೆನ್ನನೊರ್ವನಂ
ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ ಹಲಿಕೃಷ್ಣರನಾಳಿಸಿ ತಾಳವಟ್ಟದೊಳ್ ।
ಮೂಡಿದ ಹಾಹೆಯಂತೆಱಲೆ ವೈರಿಝುಳಪ್ಪನನಿಂದು ಕಂಬದೊ
ಳ್ನೋಡ ನೃಪೇಂದ್ರ ಕಟ್ಟದೊಡೆ ಬೀರದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಕೈದುಗಟ್ಟಿದೇಂ ॥ ೭೯

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಖೇಚರಭೂಚರಪತಿಪ್ರತಾನದ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿ ಗಂ ಮುಂಗೆಯ್ಯ ಕಂಕಣಮಂ ತಿರಿಂಪಿ ನೂಂಕುತುಂ ಜಾಱುವ ಝುಳವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೇಱೆ ಸಾರ್ಚುತ್ತುಮೆಟ್ಟು

ಕೊಡಗೂಸಾಗಿಸಿದತ್ತು ನಿನ್ನತುಳಬಾಹಾಸಾಹಸಂ ಸಿಂಗಮಂ
ಸಿಡಿಲಂ ಮಾರ್ಪೊಡಮೆಮ್ಮನಿಂದುವರೆಗುಂ ಮಾಱಾಂಪರಿಲ್ಲೆಂದು ಮಾ ।

ನುರ್ಗಡಿಯಾಯ್ತಿನ್ನವಧಾರಿಸೆಂದನೆಲೆ ಕಣ್ಕಿಂಪೇೞಿಪೆಂ ನಿನ್ನ ಕ
ಣ್ಣಸುಗೆಂಪೇೞಿದ ನುನ್ನೆ ವೈರಿನೃಪರಕ್ತಾಸೇಕದಿಂ ಲೋಕಮಂ ‖ ೮೦

ವ‖ ಆತನಿಂಬಟಿಕ ದ್ವೈತೇಯಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಾತುಲಂ ಕರಾಳಕಂಠಂ

ಜವನಂ ಬಾಳ್ದಲೆದಂದೆನಾಂ ಬಿಡಿಸಿದ್ಯೆ ಮುನ್ನೊರ್ಮ್ಮೆ ದಿಕ್ಪಾಲರಾ
ಹವದೊಳ್ ಟಂಕವಿಟಂಕರಂ ಬಿಡಿಸಿದ್ಯೆ ಕೊಲ್ವಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರಾ ।
ಹವದೊಳ್ನಿಂದೊಡೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀೞದೆ ಬಿಡೆಂ ನಿನ್ನಾಣೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಕೇ
ಶವರಂ ನೀನಕಟೆಂದು ಮಾಣಿಸಿದೊಡೇಂ ನಿನ್ನಾಣೆ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಾ ‖ ೮೧

ಬಲಕೃಷ್ಣರೆನಗೆ ರಣದೊ
ಳ್ತಲೆದೋೞಿ ಬಟಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪೆಗಲೊಳ್ವಲೆದ ।
ತ್ತಲೆಯುರೆನೆ ತಾಮೆ ಕೆಯ್ಯೊ
ಳ್ತಲೆವಿಡಿಕೊಟ್ಟೆಧಿಗೆ ನೀನೆ ಮಾೞಿದ ತಲೆಯಂ ‖ ೮೨

ವ‖ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ

ಒರಸಿ ಬಿಸುಟಪ್ಪೆನರಿಯಂ
ಕರವಾಳಿಂದೆನ್ನ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನ್ನಂ ಸಂ ।
ಗರದೊಳೆನಗಿದಿರೆ ಸೋಮನ
ತರುವಲಿಗಳ್ಬಿಳಿಯ ಕರಿಯ ನರಕೀಟಂಗಳ್ ‖ ೮೩

ವ‖ ಅಂತು ಮಸಗಿ ವೀರಾಲಾಪಕೋಲಾಹಲಮನುತ್ತಂಭಿತಹಸ್ತ
ಕಂಕಣಝುಂಕಾರಂ ಮುನ್ನೆ ಝುಂಕಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಮಧುಕೈಟಭನಿಂತೆಂದಂ

ಪುೞುವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆವರಮೇಂ
ತ್ರಿಳೋಕಮೊಂದಾಗಿ ಬಂದು ತಾಗುವೊಡಕ್ಕುಂ ।
ಮುಳಿಸುಂ ಮೂದಲೆಯುಮಿದೇಂ
ಗಳ ಗೇಹಾನರ್ಥಿಭಾವಬಾಹ್ಯಾಲಾಪಂ ‖ ೮೪

ವ‖ ಎಂದು ನಿವಾರಿಸುತ್ತುಂ

ನಡೆಯಿಂ ಸೂಚ್ಯೈಸಿಮೇಲೆನ್ನದೆ ಕಟಕಮನಿಂದೆತ್ತವೇಡೆನ್ನದೆತ್ತಲ್
ಪಡೆಗೆಲ್ಲಂ ಸಾರವೇಡೆನ್ನದೆ ವಿಸದೃಶವಿಧ್ವೇಷಮುದ್ವೇಗಮುಂ ಮುಂ ।
ದಿಡೆ ಮತ್ತೇಭಾಶ್ವವೈಹಾಳಿಗೆ ವನದ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಪೇರ್ವೆಂಟೆಗೆಂದುಂ
ನಡೆವಂತೆಟ್ಟಿಂ ಸಭಾಸಂಗದೊಳವಗಹನಾರಂಭದೊಳ್ದಾನವೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೫

ವ॥ ಎಟ್ಟಿ ಕುಬೇರಂ ಮುನ್ನೆ ಭರಕ್ಕಟ್ಟಿ ಕಪ್ಪವಿತ್ತ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವಂ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ಕಂಧವಾಹಕರವಟ್ಟೈಸಿ [1] ದುದನೇಱಿ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವಾರಿಧಿಚತು [2] ....ತರಂಗಸಹಸ್ರಂ ಗಳಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಸ್ಕಂಧಾವಾರಂಬರಮಳುಂಬಮಾದ ಸೈನಿಕದೊಳಗೆ

ಕಟ್ಟಿದುವೆತ್ತಿಸೋರ್ವ ಮದಮಂ ಕಿಡೆ ಡೆಂಕಿಪ ಹಸ್ತಿ ಕಣ್ಣನೀ
ರಿಟ್ಟುವು ದಂಡೆಯಿಂ ಕೆಡಱಿ ಕೆಂಡಮುದಗ್ರಹಯಾಳಿ ನುರ್ಗಿ ಮೇ ।
ಗೊಟ್ಟಿದ ಕೈದುಗಳ್ಮುಱಿದು ನಿಂದುವು ತೇರ್ಧರೆ ನುಂಗಿದಂತೆ ಸಾ
ಲಿಟ್ಟುವು ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿದೊಱೆಯಂ ನೆಱೆದುರ್ಚಿ ಪದಾತಿಹೇತಿಗಳ್ ॥ ೮೬

ಅವನ ಪೊಱಮೆಗಲಸಿದಂತೆವೊ
ಲವನೀಕಂಪನಮುಳುಂಬಮಾದುದು ತೇಜ ।
ಕ್ಕವಚತ್ರ್ಕಂತೆಯೆ ಮುಸುಕಿ
ಟ್ಟುವು ದಿಗ್ದಾಹಂಗಳೆಯ್ದೆ ಮಧುಕೈಟಭನಾ ॥ ೮೭

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಕೆಲದೊಳ್ ಬರ್ಪ ಮಂತ್ರಿಮಹತ್ತರರೊಳಾದ ಗುಜುಗುಜಿಯಂ ಕಿವಿಗಿವಿಗೇಳ್ದು ದಿವಿಜದ್ವಿಷಂ ಪಾವಕರ್ಣಕನ ಮುಗಂಗಿಂತೆಂದಂ

ಇದು ದಲ್ ದಿಗ್ವಿಜಯಂ ರಣಾಜಿರದೊಳಾರಾನುಂ ಭರಂಗೆಯ್ದು ತಾ
ಗಿದಪರ್ಬೆಟ್ಟಿದೆಯಾಬಲಂ ವಿಧುಬಲಂ ತಾರಾಬಲಂ ನೋಡ ಬೇ ।
ಡಿದ ಬೇಳಂಬಮನಂತಕಂಗಮೆನಗಂ ತೀರ್ದೆಂಬುದೇಂ ವಕ್ರಮೆಂ
ಬುದುಮೇಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ಹಕ್ಕಿಯೊಳ್ ಹಱುಣೆಯೊಳ್ ಸೇನಾಸಹಸ್ರಂಗಳುಂ ॥ ೮೮

ವ॥ ಎಂದು ತೋಱಿದುತ್ಪಾತಕ್ಕೆ ಸೆಡೆಯದೆಯುಂ ಪೊಱಬೀಡಿನೊಳ್ತಡೆಯದೆಯುಂ ಷಡಂಗಬಲವಾಹಿನೀವಾರಾಂನಿಧಾನಂ ಸಪಾದಲಕ್ಷಾಕ್ಷೋಹಿಣೀವಲ್ಲಭನೆತ್ತಿ ಬರ್ಪಾಗಳ್

---

[1] ಕ ಷುದವೇಱಿ. [2] ಕ. ಚತುಃ ಕದನಮುಂಗೊಳ.

ಧರೆ ಕಿಟ್ಟೆರ್ದಂತೆ ಚಾತುರ್ಬಲಪದರಜಮೊಟ್ಟೈಸಿ ದಿಕ್ಚಕ್ರಮುಮಂ ದಿ
ಕ್ಕರಿಗಳ್ಕೊಳೀಮದೋದ್ರೇಕದಿನೆಸೆದುವು ರೋದೋಂತದೊಳ್ ಪಲ್ಲಣಂ ಬಿ ।
ಟ್ಟುರುಣಂ ವೇಲ್ಕೈಸಲಿಚ್ಛೈಸಿದನಿನಹಯಮುಂ ಮತ್ತಮೊತ್ತಂಬದಿಂ ಬಿ
ಟ್ಟರೆಯುಂ ಮಲ್ಲಾದೊಡೊಡ್ಡೈಸಿದುದು ಕೆದಱಿ ಪಕ್ಷಾಂತರಾಳಂ ಮರಾಳಂ॥೭೯

ಬಿಡುವೆಡೆಗೆ ಪೊಡವಿಯೆಯ್ದುದು
ನಡೆವೆಡೆಗೈಯ್ದುದು ದಿಶಾತಲಂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂ ।
ಬಿಡುವೆಡೆಗೆಯ್ದುದು ಚಕ್ಕನೆ
ನಡೆದುದು ಪೆರ್ವಡೆ ನಿಶಾಚರಾಧೀಶ್ವರನಾ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅಂತು ನಿಚ್ಚಪಯಣದಿನೆತ್ತಿ ನಡೆದು ಸುಪ್ರಭಪುರುಷೋತ್ತಮರ ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ನಿಸ್ಸಾಳಶಬ್ದಶ್ರವಣಮಾತ್ರಮನಳವಿಗೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಮಱು ದೆವಸಮುದಯಸಮಯದೊಳುದಯಿಸುವ ಸಹಸ್ರಕರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಮಾಱಂಕಮಾದ ತೇಜಃಪ್ರತಾಪಂ ಮೂಜಗಮನೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಕಿ ಬೆಳ್ಕುಱಿಸುವಿನೆಗಂ ಪರಿವ ಪಾಱುವ ಶರಭಂಗಳ್ ಪೂಡಿದ ಪೊನ್ನ ಕತ್ತಳರನ್ನದ ಬೆಸುಗೆಯೊಳಗೆ ಪಿಡಿಗ ಮುತ್ತಿನ ಕೀಲೊಳೆ ಬಿಡದೆ ಬೀಸುವ ಪಲವು ಚಾಮರದ ಬಿಚ್ಚಳಿಪ ಕುಳಿಕನ [1] ಪಟಯಿಗೆಯ ಪಱವಡಿಯುಮೆಡದೊಳಂ ಬಲದೊಳಮುಳವಡಿಸಿ ನಿಂದ ದಂಡಿಗಳ ದಂಡನಾಯಕರ ದಾನವಸೇನಾದಿಗಳ ಕಡಪಡಂಗಳುಂ ಮಾರ್ಗಪ್ರಹಾರಪ್ರಹನ್ಯಮಾನಜನ್ಯತೂರ್ಯನಿರ್ಘೋಷಂಗಳುಂ ಯಮಘಂಟಾಸಮೂಹಜಯಘಂಟಾ ಸಹಸ್ರಸಂಪುಟನ ಕೋಳಾಹಳಂಗಳುಮಾಭೀಳಮಾಗೆ ಕೊಳಱಿದೊಡ್ಡಿದ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಶಕಟವ್ಯೂಹಾದಿನಾನಾವ್ಯೂಹಸಮೂಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಾಹಾಸಾಹಸಮೆ ಸನ್ನಾಹಮಪ್ಪಿನಮರನೆಲೆಯನಿಂ ಕೇವಳಸುರಚಕ್ರಾಧಿಪನೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾಗಳ್

ಅದು ಬಂದೊಡ್ಡಿತ್ತು ರೌದ್ರಾದ್ಭುತಭರದಿ [2] ನೆಲೆಮುಟ್ಟಿತಾಕಾಶಮುಂ ಸು
ತ್ತಿದುದಾಶಾಚಕ್ರಮುಂ ತುತ್ತಿದುದವನಿಯನೆಂಬಂತಿರೀವ್ಯೂಹಮಾವ್ಯೂ ।
ಹದ ಬಿಣ್ಪಂ ನೋಡಿ ಬೀಡುಂ ಪುಳಕದ ಕಳೆ ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆ ಬಾಹಾತುಳಾದಂ
ಡದೆ ತೂಗಲ್ಸಾಲ್ಗುಮೆಂಬಂತಿರೆ ಮುರಮಥನಂ ನೋಡಿದಂ ತನ್ನ ಮುಯ್ಯಂ ॥

[1] ಕ. ಪಟವಿಗೆ. [2] ಕೆ. ರಸದಿ.

ವ॥ ಆಗಳ್ ವಿಮಾನಯಾನವಾಹನಪಾಳೀಕೇತನಾತಪತ್ರಚಮರಜಕದಂಬದ ಬಂಬಲ್ ತುಱುಗಲುಂ ತವುತಮಗೆ ಮೆಱೆಯೆ ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡು

ಇನಚಂದ್ರಾದಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡೆಯರಾಸಂಗ್ರಾಮಮಂ ಛತ್ರಕೇ
ತನಸಂದೋಹದ ಸಂಧಿಯಂ ಬಗೆದು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದನಂ ಬಾನೊಳೆ ।
ಳ್ಳೆನಿತಿಂಬಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಸಂದಣಿಸಿ ನೋಡಲ್ಕಿಂದುದಿಂದ್ರಾದಿದೇ
ವನಿಕಾಯಂ ಗಿರಿಶಾದಿದಿಕ್ಪತತಿ [1] ಪೌಳೋಮ್ಯಾದಿದೇವೀಗಣಂ ॥ ೯೨

ಮಕರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದನಸುರಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾ
ಲಕೃತಾಂತಂ ಮುಳಿದೆಯ್ದೆ ಬಾಯ್ದೆಱೆದವೊಲ್ತದ್ವ್ಯೂಹಮಂ ನೋಡಿ ಸ ।
ಮ್ಮುಖದೊಳ್ತಾಂ ಮೊನೆಯಾಗೆ ಭೇದಿಸುವ ಸೂಚೀವ್ಯೂಹದೊಳ್ದಾನವಾಂ
ತಕನಾಂತಂ ಪೆಱಗಾಂಕೆಯೊಳ್ನಿಲೆ ಬಲಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೯೩

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃ
ಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಸುಪ್ರಭ
ಪುರುಷೋತ್ತಮಸಮರಾರಂಭವರ್ಣನಂ
ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

---

[1] ಕ. ದಿಕ್ಪತಿಗಳುಂ.

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀವರನುಂ ದ್ವೈತೇಯಾಮು
ಹೀವರನುಂ ವ್ಯೂಹಮುಖದಿನಾಂತಿರೆ ಕಾಲಂ ।
ಕೈವೀಸಿದಂತೆ ಬಳನೇಂ
ಕೈವೀಸಿದನೋ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತೊಡನೆ ಕೈವೀಸೆ ಎರಡುಂ ಬಲಂಗಳಿಸುವ ಯಿಡುವ[1]ಯಿಱಿವ ಪೊಯ್ವ ನಾಲ್ಕುಂ ತೆಱದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮುಖಂಗಳೊಳ್ ತಟ್ಟುಂತಾಱುಂ ಬೀಬ್ವ ಚತುರಂಗಪೃತನಾಪ್ರತನದ ತುಮುಲಸಮರಸಂಘಟ್ಟನಾಕಾಂಡಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯಪ್ರಕ್ಷೋಭದೊಳಗೆ

ರಣಧೂಳೀಪಟಲಾಂಧಕಾರಗಿಳಿತಂ ನಿರ್ಭೇದಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವೀ
ಕ್ಷಣಜಾಲಂ ಕದಳೀಪ್ರಘಾತಪರಿಕಲ್ಪೀಭೂತಸಂಗ್ರಾಮಕಾಂ ।
ಗಣದೊಳ್ಸದ್ಭಟವಾಜಿವಾರಣಕಬಂಧೋನ್ಮುಕ್ತರಕ್ತಪ್ರವ
ರ್ಷಣಜಂಬಾಲಿತರೇಣು ಕಂಡುದುಭಯವ್ಯೂಹಂ ನಿಜೋದ್ದಾಹಮಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ಕುಂತಾಕುಂತಿಯುಂ ಶಸ್ತ್ರಾಶಸ್ತ್ರಿಯುಂ ಖಡ್ಗಾಖಡ್ಗಿಯುಮಾದ ಕಾಳೆಗದ ಕಣ್ಮುಟ್ಟಿನೊಳೊಂದಂಬುವೀಡಿನೊಳಗೆ

ಮದಗಂಧಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರಂ ಮಸಗಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ತಳ್ತು ತಾ
ಗಿದ ದಂತಂಗಳ ಕಿಚ್ಚು ಪತ್ತಿ ತಗುಳ್ವಂದಳ್ಳಿಂಬಿನಂ ಬೂದಿ ಪಾ ।
ಱಿದ ಕೆಂಡಕ್ಕೆಣೆಯಾಗೆ ಮೇಗೆ ಕಡಿಕೆಯ್ವಾರೋಹಕರ್ಬೇಗೆ ಪ
ತ್ತಿದ ಬೆಟ್ಟಂ ಪೊಣರ್ವಂತೆ ಪೋರ್ದುವು ಗಜವ್ಯೂಹಂ ಗಜವ್ಯೂಹದೊಳ್ ॥ ೩

ತೆಱಪಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯ್ದುಲಿವ ಘೋಟಾಯ್ಲರ್ಕಳಿಂ ವಾಜಿ ಕು
ಕ್ಕುಱಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಮಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟಳತೆ ವಾಱುತ್ತಿರ್ಪನಂ ಬಾಳ ಬ ।

1 ಕ. ಮಾದೊಡೆರ್ವಲದ.

ಲ್ಮುಱಿಯುಂ ನೆತ್ತರ ಪೂರಮುಂ ನೆಗೆದು ಕಣ್ಗಿಂಬಾಯ್ತು ಬಾನೆಂಬ ಕೆಂ
ಗೆಱೆ ಬೆಂಡೆದ್ದು ಕಲಂಕೆ ಮಿನ್ಮಿಡುಕುವಂತತ್ಯುಗ್ರಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ॥ ೪

ತುಟಿಲಾಳ್ವಾಜಿ ಗಜಂಗಳಕ್ಷಯುಗಳಸ್ಥೂಲಾಗ್ರದೊಳ್ನಟ್ಟು ಕೋ
ದೆಬಲುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಂಬು ತೀರ್ದು ಗಱಿಗಳ್ಗೇಣ್ಗೇಣ್ಗಳೊಳ್ಕುತ್ತಿ ಕೈ ।
ದೊಟಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮೊರ್ಮೊದಲ್ಪವನ ಜಕ್ಕಂದೋಳದೊಡ್ಡೈದೆ ಮು
ಮ್ಮುಟಿಯುಪ್ಪಂತಿದಿರೇಱಿ ತಳ್ತುವು ರಥಾನೀಕಂ ರಥಾನೀಕದೊಳ್ ॥ ೫

ಶರದೊಳೆ ತಟ್ಟುಗಟ್ಟಿದುದು ದಿಕ್ತಟವಂಬಿನ ಹಂದರಿಕ್ಕಿದಂ
ಬರತಳವೆಂಬಿನಂ ತುಱುಗಿ ಬೀಱ್ವೊಡೆಯುಚ್ಚಲಗಂಬು ತಾಗಿ ತ ।
ಳ್ತುರಿವುರಿವಾಲಿಗಿಚ್ಚುವಱೆಗಾಣಿಸಿದತ್ತು ನಭಸ್ಥಳಂ ಜಿತೋ
ರ್ವರೆಯೊನೆ ಪಾಯ್ವ ಪಂದಲೆಗಳಂ ಬಯಲಂಗಣವಾಡುವಟ್ಟೆಯುಂ ॥ ೬

ವ॥ ಆಸಮರಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ ಹೊರಜೆಯೊಳ್ ಕಾಲ್ಗೋದು ನಿಂದ ಮಂದರಾಚಲಧರನಗಲದೆಗೆದ ಮೊಗದ ಹರಿಗೆಯಿಂ ಮುಗಿಲ ತೆರೆವಳಿಗೆದೆಗೆದ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆಯುಂ ಮಿಳ್ಳಿದ ಗಜದ ಮೊಗರಂಬದೆ ತೆರೆದೆಗೆದ ತಾಂಡವಧರನಂತೆಯುಂ ದೋರ್ವಳಾಟೋಪದಗುರ್ವಂ ತಳೆದು ಬತ್ತೀಸಕಡಿಯ ಬಾಹರ ಪುಟದ ಗುಳವದ ಕಣಂಗಳ ಗುಳಿಶದಳಂ ಪಳಕದ ಪಾರದದುಜ್ವಳಿಕೆಯುಂ ತುಳಿಲಸಂದರಂ ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಳಿಸಿ ನೆಗೆದ ಪನ್ನೆರಡುವರ್ಕಬಿಂಬಂಗಳನೊಕ್ಕೈಸಿ ತೆಗೆದು ಮೇಲೊಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆಯುಂ ಮೇರುವಿನ ಶಿಖರದ ಕೊಳಲುಬಳೆದ ತಾಳಬನವನಾಳಿಗೊಂಡು ಪೊಂಬೆಸದ ಬೆಸುಗೆಯ ಪಿಂಬಕ್ಕದೊಳೆ ನೀಡುಂ ಬೀಸಿದ ಕರಿಯ ಬಿಳಿಯ ಝಲ್ಲರಿಯ ಪುಲ್ಲಿಯ ಕದಳಿಕೆಯ ಕಡುಪಿನಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಮನಡಕಿಲ್ಗೆಡಪುವಂತೆಯುಂ ಮದಜಳದ ಕದಡಂ ಕದಱಿ ಕೆದಱುವ ಕರ್ಣಚಾಮರದ ಕತ್ತಲೆ ಸಿಪ್ಪಿನ ಬಾಹರಕ್ಕೆಯುಂ ಬೊಕ್ಕರಿಸಿದ ತೋರಹತ್ತದಿನವನೀತಳಮಂ ಕವಳಮಂಕೊಳಲೆಂದು ಸಿಡಿಲಿಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ರಾಹುವಿನ ಹೊರಳೆನುರುಳೆಗವಿದಂತೆಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿದ ಭರಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯೊಗ್ಗುಡಿಸೆ ಚತುರಂಗಬಲಮನಿತುಂ ಚಿತ್ರದ ಪಲಗೆಯುಂ ತೊಡಗೆಡಪಿದಂತಳ್ಳಾಡಿ ತಳ್ಳಂಕುಗೆಡೆಯುಂ ನಡೆದು ಬಂದ ವೀರಜಳಪ್ಪನನುಭಯಬಲದ ನಡುವೆ ನೀಟಿ ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ರವಿಯ ಪಾಯ್ದು ತನ್ನ ಬಲಮುಂ ಬೆನ್ನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನಿಂದಾಗಳ್

ನರದೇವಾಸುರಕೋಟಿ ಕೋಟಿತೆಱದಿಂ ಜೀಯೆಂಬಿನಂ ಕಣ್ಣ ಕೇ
ಸುರಿಯುಂ ಪುರ್ವಿನ ತಳ್ತ ಕರ್ಬೊಗೆಯುಮುಗ್ರೇಭಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ಮು ।
ಪ್ಪುರಿಗೊಡುತ್ತಿರೆ ವೈರಿಸೈನ್ಯಮುದಿತಾಂಭೋರಾಶಿಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಮು
ಮ್ಮುರಿಗಾಯ್ತೊಣ್ಮುವ ಕಾಲಕೂಟಮೊಗೆವಂತಿರ್ದಂ ಗರುತ್ಮಧ್ವಜಂ ॥ ೭

ವ॥ ಅಂತು ಎಂದಳವಿಯೊಳ್ ದೊಮ್ಮಳಿಸಿ ನೂಂಕುವ ದ್ವೈತೇಯಚಕ್ರಿಯ ಚತುರಂಗಬಲಮುಮನಿತುಮೊಂದೆ ಮುಖದೊಳ್ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಜಗಜಘಟಾಪಟಲಕ್ಕೆ ಸೂಚೀಯಾನೆಯಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಣೆದು ನೂಂಕಿದಳವರಿಯೊಳ್ ಪೆಣೆದಣೆದು ಪೋಟ್ಟು ಮುರಿದಿಱಿದು ಸೀಟ್ಟು ಮರಳೆ ಪೊರಳ್ಚಿ ನೂಂಕುವ ಉರುಳೆ ಕರುಳ್ಚಿ ನೂಂಕುವ ತೇನತೇನಂ ತಿವಿದು ಬಾನೊಳೀಡಾಡುವ ದುಗುಣತಿಗುಣಂ ತಿಱಿದು ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ವ ನಿಘಾತದಂತದಂಡಂಗಳ ಕಿಡಿಯ ಕೆಂಡಂಗಳೊಳ್ ಪಕ್ಷಕಕ್ಷಂಗಳನುಚ್ಚಳಿಸಿ ನೆಗೆವ ನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆಗಳೊಳಂ ಕೊಡನೂಱಿ ಕೆಡೆವ ಮದಗಜಂಗಳುರಿ ಪತ್ತಿದಟ್ಟಗೆಯೊಟ್ಟಿಲಂತಿರ್ದುವು । ಮತ್ತಂ ಕಲ್ಪಾಂತಕೃತಾಂತನೆಂಬ ಬೇಡನ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಳದಂಡದಂತಿರೆ ಪೊಡೆವ ಪೊಡೆದು ಪಿಡಿದು ಸೆಳೆವ ಸೆಳೆದು ಮರಳ್ಚುವ ಮರಳ್ಚಿ ಘನದ ಘಾಯದೊಳ್ ತತ್ತಱಿದಱಿವ ತಱಿದ ಕಡಿಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಮೇಲೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ವ ಕರಚಂಡಘಾತದೊಳ್ ತೊಂಡುಗೆಡದ ತುರಗದಳಂಗಳುಂ ಬಱಸಿಡಿಲ ಬಳಗಂ ಚಂದಣದ ಪೆರ್ಮರಗಾಡಂ ತಿಂಡುಗೆಡಪಿದಂತಿರ್ದುವು । ಮತ್ತಂ ಮಿಟ್ಟುದೇವತೆಯ ಮೊತ್ತರಿಸುವ ಮಾರಿಯುಮೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿನಿಕ್ಕುವ ಮುಸಲ ದಂಡದಂತೆ ತೊತ್ತಳದುಟಿದು ಸುತ್ತಿ ಸುಟಿದೊಗೆದೊರಸುವ ಕಾಲಕಂಭಂಗಳೊಳನುಬ್ಬರಮೆತ್ತಿ ನಿರ್ವರಂ ಪೊಯ್ವ ತಾಳವಟ್ಟದೊಳಂ ತಿವಳಿವಟ್ಟಮಾದ ತೇರತೆಕ್ಕೆಗಳ್ ಕಲ್ಲ ಗಾಣದ ಕಣೆಯ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಕಳಿಕೆಯ ಬೆಂಡಿನಂತೆ ನುರ್ಗುನುಱಿಯಾಗಿರ್ದುವು । ಮತ್ತಂ ಭೈರವನ ಜವನ ಪಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಲ್ಲಣೆ ನೂಕಿದಂತಿರಣೆಯುರಂ ನೋಣೆವ ನಖಮುಖದ ಕೋಳೊಳ್ ಜೀವವುಟಿದುಟಿದಂತೆ ನೆತ್ತರ ನೆಣದ ಕಾರಗಲಿಸಿನೋರಣೆಗೆಡದ ಖೇಚರ ಭೂಚರ ನಿಶಾಚರ ಪಟ್ಟಿಪ್ರತಾನಂ ಜವನುಂಡು ಕಾಱಿ ಕಡಲಿಟ್ಟಂತಿರಿರ್ದುದು ಅಂತು ತನ್ನ ಬಲಮುನಿತುಮರ್ಧನಾರಿಯ ಬಲದಂತಿರಡಂಗಿಯುಂ ವೃದ್ಧನ ಬಲದಂತಿರಟಿದು ಪೋಗಿಯುಂ ಹರಡೆಯ ಬಲದಂತಿರದವಟಲನೊದವಿಪುವಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಪೊಡವಿ ಕಡಂಗಿ ನಿಂದುಗುಳ್ದುದೊಡ್ಡಿದ ಚಿತ್ರದ ಭಿತ್ತಿಯಂ ಸಿಡಿ
ಲ್ವೊಡೆದುಡು ಸುಟ್ಟುರೆತ್ತಿ ಪಡೆ ಪೊಯ್ದುದು ನಂಜಿನಘಾಳಿಯೆಂಬಿನಂ ।
ಪಡಲಿಡೆ ಕೃಷ್ಣನೊಂದು ಗಜದಿಂ ನಿಜವಾಹಿನಿ ಕಂಡು ದಾನವಂ
ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ತಾಂ ಪೊರೆದ ನಚ್ಚಿನ ಮಚ್ಚಿನ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅದ್ಭುತನುದ್ಭಟಂ ಕುಂಜರಕರ್ಣನಶ್ವಂಕಠನುಷ್ಟ್ರೋದರನೇಕಜಂಘನನೇಕಲೋಚನನುದರವದನಂ ಖುರನಾಶಂ ಖರಸನ್ನಷ್ಟಪತಾಕಂ ಪಾತಾಳಕೇತು ತಾಳನಿಗರಣಂ ಜ್ವಾಲಾಲೋಮಂ ಕಾಲಚಕ್ರಂ ಕರಾಳನಖರನರಾಲದಾಡನ ಜಾಂಡಪೃಷ್ಟಂ ಭುಜಂಗಬಾಹುಪದಂಗಪಾಲಮೆಂಬವರ್ಮೊದಲಾದ ಪೆಸರ ಪೆಸರಱಿಕೆಯ ಲಕ್ಕಲೆಕ್ಕದ ರಕ್ಕಸರ ನಾಯಕರನೆಕ್ಕೆಕ್ಕಿಯಿಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಬೆಸಸೆ

ಬಱಸಿಡಿಲಾಗಿ ಪೊಯ್ವ ಲಯಕಾಲಮಹಾಬಳನಾಗಿ ಬೇಗದಿಂ
ಮುಱಿವ ದವಾಗ್ನಿಯಾಗುರಿವ ಕೆಂಡದ ಪೆರ್ಮೞೆಯಾಗಿ ತಂಡದಿಂ ।
ದೆಱಗುವ ಬೆಟ್ಟಮಾಗಿ ಬಿಡದೊತ್ತುವ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಮುತ್ತಿ ಬೇ
ಸಱಿಸುವಗುರ್ವು ಪರ್ವೆ ಕವಿದರ್ದನುಜಾರಿಗತರ್ಕ್ಯವಿಕ್ರಮರ್ ॥ ೯

ವ॥ ಆ ಮಹಾದ್ಭುತ ರೌದ್ರ ವೀರವಿಕ್ರಮಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯದೊಳ್ ಮಂದರಂಗೆಲ್ವಂತೆ ಮಂದರಧರಂ ನಿಂದು ಮಾರ್ಕೊಂಡು

ಪ್ರತಿಘಾತಪ್ರಕಟಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಚಯದಿಂ ದೈತೇಯಸಾಮಂತರ
ದ್ಭುತಮಾಯಾಮಯಶಕ್ತಿಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ಭೂಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಹವ ।
ಪ್ರತಿಮಲ್ಲಂ ಭಟಶೂಲಮಾಂಸಮಯಮಂ ಕ್ರೋಧಾನಳಂಗಿತ್ತನಾ
ಹುತಿಯಂ ತೋಮರ ಶಂಕು ಮುದ್ಗರ ಮುಸುಂಡೀ ಪಿಂಡಿವಾಳಂಗಳಿಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ

ತಲೆವಱಿವಟ್ಟಿ ತಿಂದವಸುರರ್ಕಳ ತೋಳ್ಬಳೆವೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೀ
ಳಲಗಿನೊಳೆಯ್ದೆ ಕುತ್ತಿದುವು ಪೆರ್ದೊಡೆಗಳ್ಕಡಿಖಂಡಮಾಗಿಯುಂ ।
ಕೆಲವಣಿಯಂ ಕಿಮುಳ್ದುಟಿದುವೇಟ್ದುರಿವೆಣ್ಣೆಯೊಳುಣ್ಮೆ ನೆತ್ತರೆ
ತ್ತಲುಮುರಿಪಿತ್ತು ಸತ್ತುಮಿದಿರಂ ಕೆಡಿಸಲ್ಬಳರೇಂ ಸಮರ್ಥರೋ ॥ ೧೧

ಎನಿತುಂ ಕೃಷ್ಣನ ಗಂಧಸಿಂದುರಮುಹಾಕಾಳಂಗೆ ಕೈಬೋನಮು
ಪ್ಪಿನೆಗಂ ಮಾರ್ಪಡೆ ಕಂಡು ಹೇಸಿ ಹಳಿ ಬಂದಡ್ಡೈಸಿ ಬೂತಟ್ಟಿದಂ ।
ದನುಜಂಗೀಬಳಘಾತಿದುರ್ಬಲಮೆ ಖಡ್ಗಾಖಡ್ಗಿಯಿಂದೆಮ್ಮನಾಂ
ಪನಿತಿಂತುಳ್ಳೊಡೆ ಬರ್ಕೆದಂತವಿಸಿ ತಾನೆಂದಿಂಗೆ ಬಂದಾಂತಪಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತು ಬೂತಟ್ಟಿ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳುಭಯಬಲದ ಕರಿತುರಗನರ ಕೋಟಿಗಳ ಪೇರಟ್ಟೆಯ ಬೆಟ್ಟುಗಳೊಳಂ ಪರಿವ ನೊರೆ ನೆತ್ತರಕಾಟ್ಟೂರಂಗಳೊಳ್ ಕಾಲೆಡೆಗಾಣದೆ ನಿದಾಘಸಮಯದ ಬಯಲ್ಗೊಱೆಯಂತತಿಲೋಹಿತಸ್ಯಂದನನಾಗಿ ಪಿಡಿದ ವಜ್ರಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬ ಕೋದಂಡದಂಡದ ಚಂಡಪ್ರಭೆಯೊಳಂಗವಟ್ಟದೊಳ್ ತೊಟ್ಟು ಮೆಱೆವ ಪೊನ್ನ ಗನ್ನದ ಸನ್ನಣದ ಬೆಳಗಿನೊಳಮಭ್ಯಂತರಾಳಸಮುಥ್ಯುದ್ಗತಭಾನುವಿನಂತೆ ವಿಯತ್ತಳದೊಳ್ ತಳತ್ತಳಿಸಿ ತಾಳಧ್ವಜನಾಂತು ನಿಂದಾಗಳ್

ಬಳಧೂತಾರಾವಪೂರ್ಣಾಹುತಿಹುತಭುಗ್ಜ್ವಾಲೆವೊಲ್ತೀವ್ರಕೋಪಾ
ನಳನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂ ಮುಂಡಳಿಸಿ ನೆರೆದು ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ದಪ್ಪರೀಸಂ ।
ಕುಳಮುಂ ದೇವರ್ಕಳುಮ್ಮಯ್ದೆಗೆದಗಿದೆರಡುಂ ಕೈಗಳಿಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಂ
ಖಳನಂ ಕೈಕೊಂಡನುಗ್ರಾಜಿಯನೊಗೆದನಿಳಾದಾನಮುಂ ದಾನವೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗೆದು ನಿಂದ ರಜನೀಚರಚಕ್ರಿಯ ನಿಶಾಚರಖೇಚರ ಭೂಚರ ಚಮೂಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರಧರಾಗ್ರಜಂಗಾಕ್ರಮಿಸಿ ಕವಿಯಲೊಡಂ

ಇಱಿಯಲ್ಪೊಂಗುವ ದೈತ್ಯಹಂಸತತಿ ಪಟ್ಟಂಪಾಱೆ ನಾರಾಯಣಂ
ಬೆಱಗಾಗುತ್ತಿರೆ ನೋಟ್ಟವರ್ದನುಜರಾಜಂ ದರ್ಪದಾವಾನಲಂ ।
ಬಱಿದೋಱುತ್ತಿರೆ ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ರುಧಿರಸ್ರೋತಸ್ವಿನೀಸಂಕುಲಂ
ಕಱೆದಂ ನಿಂದುಮಿದಂಬುವಾಹಕದವೊಲ್ಧಾರಾಶರಾಸಾರಮುಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಮತ್ತಮಿತ್ತ ಗಜಾರೂಢನಾಗಿ ಕಾದುತ್ತುಮಿರ್ದು ಕಾಳಿಯಮರ್ದನಂ ಪಂದಲೆಯ ತಂದಲೊಡವಟ್ಟೆಗಳನಟ್ಟೇಱಿನೊಳಂ ಚುಮ್ಮನೆ ಕಱೆವ ನೆತ್ತರ ಪೆರ್ಮಡೆಗಳೊಳಂ ವ್ಯೋಮಸಂಗ್ರಾಮವನಕ್ಷರಮನಱಿದು ಪೆಱಗೆ ನಿಂದರೆನೆಲೆಯೊಳಗ್ರಜನಂ ಕಾಣದೆ

ಹೊರಜೆಯನುರ್ಚಿ ನಿಂದ ನಿಭೃತಾಸನದೊಳ್ ದೃಢವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂ
ದಿರಿಸಿ ನಿಷಾದಿಯಂ ಪೆಱಗಣಾತನನುಗ್ರಮದೇಭಮೇಘದಿಂ ।
ದಿರದೆ ಸಿಡಿಲ್ಸಿಡಿಲ್ದೊಗೆದವೋಲ್ಗಗನಕ್ಕೊಗೆದಣ್ಣನೆಂಬ ದ
ಳ್ಳುರಿಗೆ ಪತಂಗನಂತೆಱಗಲಾಟಿಪನಂ ಮಧುಕೈಟಭೇಂದ್ರನಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಮಾರ್ಕೊಂಡರಾತಿಬಲಮನಾಂಕೆಗೊಂಡಗ್ರಜಾತನಂ ಕೈಕೊಂಡು ತಾನೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಿಂದು

ಕಡೆದಂತಾಯ್ತು ಸಮುದ್ರಸಪ್ತಕಜಲಂ ನೊಂದಷ್ಟದಿಗ್ದಂತಿ ಬಾ
ಯ್ಬಿಡುತುಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುವಗ್ಗಿ ತಳ್ಗಿ ನವಖಂಡೋರ್ವೀತಳಂ ಪಿಗ್ಗಿದ ।
ತ್ತುಡಿದತ್ತೆಯ್ದೆ ದಿಶಾದಶಪ್ರಕರಣಂ ತಾನೆಂಬಿನಂ ನೀವಿ ಜೆ
ವೊಡೆವೊಯ್ದಂ ಮುರವೈರಿ ವೈರಿಕುಲಚಿತ್ತಾಭಂಗಮಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಮಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗಟ್ದ ಸಮರಾವಷ್ಟಂಭಮಾಡಂಬರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಕರದೊಳ್ಬಿಲ್ಮಂಡಲಾಕಾರದಿನಿರೆ ಪೊಱಮುಯ್ಯಂಗೆ ತೊಟ್ಟಂಬು ಮಟ್ಟಂ
ತಿರೆ ರೋದೋರಂಗದೊಳ್ನೋಟ್ಟನಿಮಿಷಜನಮಿಂತೆಂದುದೀ ಕೃಷ್ಣನೇನ ।
ಚ್ಚರಿ ತೋಡುಂಬೀಡುಮಿಲ್ಲೆಚ್ಚುತೆ ಪೆಣಮಯಮಾದಪ್ಪುದೋ ಬಲ್ಸಮುದ್ರಾ
ಸುರವೀರರ್ಕೊಲ್ವವೇಱುಂಬೆರಸೊಗೆದವರೆಲ್ಲಾಗದರೆಂಬಂತಿರೆಚ್ಚಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಕರಿಯಂ ಬೇಡುವ ಬಾಯ್ಗಿದೊಂದಲಗಿನಂಬೊಲ್ದೇಱುವಂಗಕ್ಕೆ ಭಾ
ಸುರಭಲ್ಲಾಸ್ತ್ರಮಿದೊಂದು ನೀಡಿಬಿಡದಿಕ್ಕಲ್ಕಿಕ್ಕತಕ್ಕುಳ್ಳ ತೋ ।
ಳೆರಡಕ್ಕಂ ಕವಲಂಬಿದೊಂದೆಲವೊ ಕೊಳ್ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಪೂಣ್ದೆಚ್ಚನ
ಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಂತು ಜನಾರ್ದನಂ ಮುನಿದು ನುಂಗಲ್ಮುಟ್ಟಿವಂದಿರ್ದನಂ ॥ ೧೮

ವ॥ ಅಂತು ಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದೆಚ್ಚ ಬಿಚ್ಚರಿಕೆಗೊಚ್ಚತಂ ಕೆಳರ್ದು

ಧರೆಯುಂ ದಿಕ್ತಟಮುಂ ವಿಯತ್ತಟಲಮುಂ ಧಾರಾಕರೋತ್ಪಾತದಿಂ
ತಿರಿಗುತ್ತಿರ್ಪನೆಗಂ ತಿರಿಪ್ಪಿ ಮಧು ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಿಟ್ಟೊಡು ।

ದ್ಧರಚಕ್ರಂ ಬಲವಂದು ನೀಲಗಿರಿಯಂ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗೆತ್ತಿರ್ದ ಭಾ
ಸ್ಕರನಂತಿರ್ದುದು ದೇವ ನೀಂ ಬೆಸಸೆನುತ್ತುಂ ಕೃಷ್ಣನಂಸಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೯

ವ॥ ಅಂತಾತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಳಾಧಿಪತಿಯ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪ್ರಭಾವಮಂ ತಂದು ತನಗೋಲಗಿಸಿದ ರತ್ನಪಾತ್ರದಂತೆ ಬಲದ ಭುಜದೊಳ್ ತಳತ್ತಳಿಸುತಿರ್ದ ಚಕ್ರರತ್ನಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು

ಅನಿಲಪಥಕ್ಕೆ ಪಾಱಿ ತಲೆ ಪೋಪಿನ ಕೋವರಚಕ್ರದಂತೆ ತಿ
ಱ್ರಿನೆ ತಿರಿದುರ್ವರಾತಳಕೆ ಬೀಟ್ಪಿನೆಗಂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನಿಟ್ಟಳಂ ।
ಮುನಿದೊಡೆ ಭಟ್ಟಗುತ್ತನ ಕಟಾರದವೊಲ್ ನೆಱೆ ತನ್ನ ಕಯ್ದುತ
ನ್ನನೆ ತಱಿದೊಟ್ಟಿ ದಾನವಧರಾತಳವಲ್ಲಭನಂ ಚತುರ್ಭುಜಂ ॥ ೨೦

ಬಿಡೆನಾಂ ಸತ್ತೋಡಮೀಮುದದ್ವಿಪಮನೆಂಬಂತಟ್ಟಿ ಬಾನಿಂದೆ ಮು
ನ್ನುಡಿಯೊಳ್ಬಿರ್ದುದು ದಾನವೇಂದ್ರನ ಶಿರಂ ಬೀೞ್ತಂದು ಪೂರ್ವಾಸನಂ ।
ಬಿಡದಂತಿರ್ದುದು ಸಾರಿಗಳ್ಕದಳಿಕಾಸ್ತಂಭಾಗ್ರದೊಳ್ಕಟ್ಟಿದ
ಪುರ್ಡಿಗತ್ತೂರಿಗೆ ತುಂಬಿ ಮಂಡಳಿಸಿ ಬಂಬಲ್ಗಟ್ಟಿ ಭಾಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೨೧

ಸುರತರುವಿನರಲ ಸರಿಗ
ಳ್ಸುರಿದುವು ಸುರನಿಕರಮೊಸೆದು ಪರಸುವ ರಭಸಂ ।
ಪರೆದುವು ಸುರದುಂದುಭಿಗ
ಳ್ಮೊರೆದುವು ಹರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ನೆರೆಯಲೊಡಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಸಮನಂತರಂ

ರಣಮಂ ಪೂಜಿಸವೇೞ್ದು ಕಾದು ಶರಣಾಯಾತರ್ಕಳಂ ವಾಜಿವಾ
ರಣಕುಂತಾತತಿವಸ್ತುವಂ ಪಿಡಿದು ದಂಡಾಧೀಶರಂ ಕೊಂಡು ಪ ।
ಟ್ಟಣದೊಳ್ ಯೋಜಿಸೆ ವಾರಣಾಸಿವೊಱಲೊಳ್ ತಾಳಾಂಕನುಂ ಪಂಕಜೇ
ಕ್ಷಣನುಂ ದ್ವಾರವತೀಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುೞ್ದೆೞ್ತಂದರ್ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಯಸ್ಯೆಯರಂ ದೂರದೊಳೆ ನೋಡಿ ಸಾರೆದೆಗೆದಪ್ಪಲ್ ಕರೆವ ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಣ್ಗುಡಿಯ ಕರ

ಪಲ್ಲವಂಗಳ ಪರಿಯಂ ಮಿಳಿರ್ದು ಮಸಗಿಸುವ ನಿಕಾರವಟ್ಟೆಯ ಗುಡಿಯ ತುಱು ಗಲೊಳಂ ಸಕಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀಜನಾರ್ದನಂಗೆ ಸಾರ್ದ ಮಾಲೆಸೂಡಲೆತ್ತಿದ ಸ್ವಯಂ ವರಮಾಲೆಯಂತೆ ಶಾಲೆ ಮೆಱೆಯೆ ವಂದನಮಾಲೆಗಳೊಳಂ ಯದುಕುಲಶ್ರೀ ಯೊಳೊದವಿದ ರಾಗಂ ಪರಿದು ಪರ್ವಿ ಪಸರಿಸುವಂತೆ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳ್ ಸೂಸುವ ಕೇಸರದ ಸಾಸವಂಗಳೊಳಂ ಬೀದಿವೀದಿಗಳೊಳ್ ನೋಡಲೆಂದು ಕಣ್ದೆಱೆದಂತೆ ಚಿತ್ತರಂಬಡೆದಿತ್ತರದಿನಿಕ್ಕುವ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳೊಳಂ ರಾಗರಸವರ್ಷಮನೋರಂತೆ ಕಱೆವ ಪೌರಜನೋತ್ಸಾಹವಾರಿವಾಹಧ್ವನಿಯಂತೆ ಬಾಜಿಸುವ ಬದ್ದವಣದೊಳಮಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ ಪೊಱಮಡುವ ಕನ್ನಡಿಯ ಕಳಶದ ಬಣ್ಣವುರದಾಳ್ವೇರಿಯ ಪಣ್ಯಾಕಾರದ ಪಣ್ಯವನಿತಾಜನದ ಮಂಗಳಾಚಾರಸಂ ಗೀತನರ್ತನದೊಳುಲಿವ ಚಿತ್ರೋತ್ಸವದೊಳಮಾಪುರಕ್ಷೋಭ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ತಿರುಳ ಕೋಳಾಹಳಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಮದಗಂಧೇಭತುರಂಗಸ್ಯಂದನಬಲಂ ಸೋಮಪ್ರಭಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಿದಿರ್ವಂದಾನತರಾದ ಸುಪ್ರಭಮಧುಪ್ರಧ್ವಂಸರಂ ಹರ್ಷಬಾ ।
ಷ್ಪದೆ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪರಸುತ್ತುಂ ತಳ್ತು ಮುಂಡಾಡಿದಂ
ಕದಪಂ ಕರ್ಚಿದನಿಕ್ಕಿದಂ ಪದಪಿನಿಂ ಬಾಯ್ವಾಯ ತಾಂಬೂಲಮಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡು ತಮ್ಮನಿಬರುಂ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಂ ಪಕ್ಕೆ ಸಾರೆಗಳ ಕಾಯಬಳದ ಕತ್ತಲೆಯಂ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕದ ಸತ್ತಿಗೆಯಂ ಬೆಳಗುತ್ತೆ ಬೆಳಗುಮಾಡಿ ಶಂಖಭೇರೀಮೃದಂಗದುಂದುಭಿಗಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂ ಕಾಹಳೆಬಹಳಬಹುವಿಧಧ್ವಾ ನದಿಂ ಕೋಣಕುಹರಮಂಡಲಬಹಳಂಮಾಡೆ ಪುರಮಂ ಪುಗುತಪ್ಪಾಗಳ್ ಮದಿಲ ಮಾಳಿಗೆಯ ನೆಲೆಮಾಡದ ದವಳಾರದ ಮತ್ತವಾರಣಮಾಟಕೂಟಪ್ರಾಸಾದಂಗಳ ಬೀದಿವೀದಿಗಳಾದಲೆಗಳೊಳ್ ನಿಂದು ನೋಡಲ್ ನೆಱೆದ ಪುರಪುರಂಧ್ರೀಜನದ ತಿಂತಿಣಿಗಳೊಳಗೆ

ತುಂಗಘನಸ್ತನಂ ಕಳಶಮಾನನಮುಜ್ಜ್ವಲದರ್ಪಣಂ ಚಳಾ
ಪಾಂಗಮೆ ಬಾಸಿಗಂ ಮಿಳಿರ್ವ ಮೇಲುದು ಬೆಳ್ಗುಡಿ ತೋರಣಂ ಕುರು ।
ಳ್ದೊಂಗಲಮಾಲೆಯಾಗಿ ಬಲಭದ್ರಮುಕುಂದರನೊಲ್ದು ನೋಡಿದ
ರ್ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್ನೆರೆದು ಬರ್ಪವೊಲೊಪ್ಪುವ ಪೌರನಾರಿಯರ್ ॥ ೨೫

ಪ್ರಣಯುಂ ಕೈಮಿಗೆ ಮಾಡಿದಳ್ನೆಗಟ್ದ ನೇಪಥ್ಯೋದ್ಯಮಂ ಮಾಣ್ದು ಕ
ಣ್ಬೊಣರಂ ರಂಜಿಸಲೆತ್ತಿದಂಜನಶಲಾಕಾಶೋಭೆಯಂ ರತ್ನದ ।
ರ್ಪಣಮಂ ಕಕ್ಕಡೆಗಡ್ಡಣಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾಯ್ತೆಂದಂದು ಕಂದರ್ಪನೊ
ಡ್ಡಣದಿಂ ನೂಂಕಿದ ಭಾಷೆಯಂತದವೊಲೊರ್ವಳ್ ರಾಮಗೋವಿಂದರಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕಂಕಣದ ಕಿಂಕಿಣಿಯ ನೇವುರದಬ್ಬರಂ ನೆಲನುನ
ಗ್ಘಡಿಸುವಂತಿರಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಡರೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಾಗಳ್

ಪಡೆಪಡೆ ಪಾಯ್ವ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಗೆ ಘರ್ಮಜಲಂ ಕೊನರ್ವಾನನಕ್ಕೆ ಸು
ಯ್ಯುಗ್ಗಡಿಯ ಬಳಲ್ವ ಮೆಲ್ನುಡಿಗೆ ಕಂಪಿಪ ನುಣ್ದೊಡೆಗಿಂಬುವೆತ್ತವೀ ।
ಬಡನಡು ಶೀಘ್ರಯಾನಮದುತಾನೆವಮಾದೊಡವಗಾಗಳೇಂ ಪಿಸು
ಣ್ಗೆಡೆದು ತೆರಳ್ದುದಾಹರಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ನೀಱೆಯ ಸೋಲ್ತ ಭಾವಮಂ ॥ ೨೭

ವ॥ ಮತ್ತಂ

ಕುರುಳಂ ತಿರ್ದುವ ಭಂಗಿಯಿಂದೆ ರದನಾಂತರ್ಲೇಖನಂ ಮಾಳ್ಪವೊ
ಲ್ಬೆರಲಂ ಮೇಲುದನೆತ್ತುವಂತೆ ಮುಡುಹಂ ಘರ್ಮೋದಹಾರಸ್ತನಾಂ ।
ತರಮಂ ಬೀಸುವ ದೇಸೆಯಿಂದಮುರಮಂ ಕೂರ್ತಿತ್ತೆನಾನೊಪ್ಪುಗೊ
ಳ್ಳೆರೆಯೆಂದಂಗನೆ ಸನ್ನೆದೋಱುವವೊಲೊರ್ವಳ್ ಕಷ್ಣನಂ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೨೮

ಕೆಳದಿ ಸಪತ್ನಿಯಾದಳಿನಿಯಂ ಪಗೆಯಾದನನನ್ಯಬಂಧುಗ
ಳ್ಮೊಳಿವವರಾದರಾಹೊಟಲ ನೀಱರೆ ಕಣ್ಕಿಸುಱಾದರೆತ್ತಲುಂ ।
ಬಳಸುವ ನೋಟಕರ್ತನಗೆ ದಾಯಿಗರಾದ ಮದಾಳಿನೀಳಕುಂ
ತಳೆ ಮರುಳಾದರೀಕ್ಷಿಸಲೊಡಂ ಮುರವೈರಿಯ ಗಂಡಗಾಡಿಯಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಅಂತು ತಮತಮಗೆ ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು ನೋಡುವ ಮುಗ್ಧಮಧ್ಯಮ
ನಾಯಕೀನಿಕಾಯದೊಳಗೆ

ಬಳಭದ್ರಂ ಚಂದ್ರನಂತಿರ್ದಪನಿರೆ ಬಲದೊಳ್ತಂದೆ ಸೋಮಪ್ರಭಂ ಕೋ
ಮಳಗಾತ್ರಂ ಚೈತ್ರನಂತಿರ್ದಪನೆಡಗೆಲದೊಳ್ಕಾಮನಂತಿರ್ದಪಂ ಕ ।
ಣ್ಗಳ ಬೆಳ್ಪಿಂ ಮೆಯ್ಯ ಕರ್ಪಿಂ ನಡುವೆ ಗಜದ ಮೇಲೊಪ್ಪುವೀಕೃಷ್ಣನೆಂದಾ
ಕುಳಿಯಾದಳ್ತದ್ಧರಾಲೋಕನಕುಸುಮಶರಾಪಾತದಿಂ ಪ್ರೌಢೆಯೊರ್ವಳ್ ॥ ೩೦

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡಿ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ ಕಣ್ಮಲರಂ ಸೇಸೆಗೊಂಡು ಚಿತ್ತಮಂ ಕವರ್ತೆಗೊಂಡು ಯಾದವಾಭ್ಯುದಯರಾಜಹಂಸಂ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಸಕಳರಾಜಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮುಚಿತಸನ್ಮಾನದಾನಂಗಳಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿ ಕರುಮಾಡದ ಮುಂದಣ ಭುವನತ್ರಯಾಭರಣಮೆಂಬೊಡ್ಡೋಲಗಸಾಲೆಯ ವಡ್ಡಪರದ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ಮಂಗಳಾಚಾರಂ ಚಾರುನೀರಾಜನಸಂಗೀತಾತೋದ್ಯಹೃದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಂ ನೀರದಪಥಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಮಾಗೆ ತಂಡತಂಡದಿಂ ಮೆಱೆವ ದಂಡಮಂಡಲಾಧೀಶಮಂಡಳಿಕಮಕುಟಬದ್ಧ ಪ್ರಶಸ್ತದರ್ಶನೋಪಾಯನಮರ್ಚನಾವಿಳಾಸಂ ಗೋಸನೆವಡೆಯೆ

ಬಲಭದ್ರಂ ಮಧುಮರ್ದನಂಗೆ ಬಟಿಕಂ ಚಕ್ರೇಶಪಟ್ಟಂ ಜಗ
ತ್ತಿಳಕಂ ತಾನೆನೆ ಕಟ್ಟಿ ದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳ್ಪಾತ್ರೀತ್ರಿಖಂಡಂ ಗುಣಂ ।
ಗೊಳೆ ಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ವರ್ತಿಸೆ ದಿಗಂತಂ ತಮ್ಮುತಿರ್ವರ್ನಿರಾ
ಕುಳಮಿರ್ದರ್ನೆಲೆವೀಡು ಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂ ದ್ವಾರಾವತೀಪಟ್ಟಣಂ ॥ ೩೧

ಮಧು ಮಧುಸೂದನಾನುಚರಿತಂ ಕೃತಿಮಾಟ್ಪ ಕವೀಶ್ವರರ್ಗೆ ತ
ಕ್ಕುದು ರಸವೃತ್ತಿಯುಂ ತಳೆದುದೀಕಥೆಯೆಂದು ಪರಸ್ಪರಾನುವಾ ।
ದದೆ ಪೊಗಟುತ್ತುಮೊಲ್ದಗಲಲಾಱದ ಮತ್ತೆ ಮರುಳ್ದು ಪೊಕ್ಕಳಾ
ಮದನಪತಾಕೆ ಚಿತ್ರಲತೆಗೂಡಿ ಜಿನೇಂದ್ರಸಭಾಂತರಾಳಮಂ ॥ ೩೨

ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿನಿಂದ್ರನೀಶ್ವರನ ಧರ್ಮಶ್ರೀವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂ
ಭವಮುಂಟೆಂದಱಿದೆಟ್ದು ಕೈಮುಗಿದಿದಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯ್ದನಿಂ ।
ದುವರಂ ಕಂದಿದ ಧರ್ಮಮಂ ಬೆಳಗಿ ಧರ್ಮಾದರ್ಶಮಂ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ಭವದಾರ್ಹಂತ್ಯವಿಭೂತಿಬಣ್ಣಿಮಿಡು ನೀಂ ಭವ್ಯಾಬ್ಜಿನೀಭಾಸ್ಕರಾ ॥ ೩೩

ವ॥ ಎಂದು ಪುರಂದರನ ವಿಜ್ಞಾಪನೋಪಚಾರದೊಡನೆ ವೃಂದಾರಕವೃಂದಬಾಹಾಪರಿಘಪರಿವಾರಿತದೈವಿಕಾಸ್ಥಾನಿಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀಭಾಂಕಾರಂ ಶಂಕಾಕುಳಿತದುರಿತಹರಣಂ ಬೆರ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿ ಗಗನದಿಶಾಭೂಮಿಭಾಗಮಂ ತಳ್ಪೊಯ್ದು ಮುಪ್ಪುರಿಗೂಡಿದಾಗಳ್

ದೆಸೆಗಳ್ದೇವವಿಮಾನಯಾನಮಣಿಘಂಟಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಿಂ ತಟ್ಟಿಗ
ಟ್ಟಿಸಿ ರೋದೋಸ್ಥಳಕೇತನಾತಪನಿವಾರವ್ರಾತದಿಂ ಸೇತುಗ ।
ಟ್ಟಿಸಿ ಧಾತ್ರೀನಿಲಯಂ ವಿನೇಯಮನುಜಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಿಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮು
ದ್ರಿಸಿ ತಾಂ ದಿವ್ಯವಿಹಾರದಿಂದೆ ತಳರ್ದಂ ಲೋಕತ್ರಯೀವಲ್ಲಭಂ ॥ ೩೪

ಚರಣನ್ಯಾಸದೊಳಾಂಪರಂಬುಜಮನೇೞಿಂ ದೇವದೇವಂಗೆ ದೇ
ವರಿಳಾಮಂಡಳಮಂ ಮಹಾನಿಲಕುಮಾರರ್ ಪ್ರಸ್ತರಸ್ಥಾಣುಶಾ ।
ರ್ಕರಜಾಳಂ ಕಿಡೆ ಶೋಧಿಪರ್ಗಗನಮಂ ಜ್ಯೋತಿಃಕುಮಾರರ್ ಪರಿ
ಸ್ಫುರಿತಾದರ್ಶಮಿದೆಂಬಿನಂ ಬೆಳಗುವರ್ತಂತಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೩೫

ಇಳೆಯಂ ಚಂದನಕುಂಕುಮಾಂಬುಕಣದಿಂ ಕಮ್ಮೈಸಿ ಮೇಘಾಗಮ
ರ್ತಳಿವರ್ಸರ್ವದಿಶಾಧಿನಾಥರನಿತುಂ ದಿಕ್ಕಾಮಿನೀವಕ್ತ್ರಮಂ ।
ದಳಮಂ ನುಣ್ಣಿಸುವರ್ಸಮಸ್ತಋತುಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಸೊಂಪಂ ಪುದುಂ
ಗೊಳಿಕುಂ ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂ ಮೆಱೆವುದೋರಂತುರ್ವರಾಮಂಡಲಂ ॥ ೩೬

ಮನದನುರಾಗಮತ್ಯಧಿಕಮಪ್ಪುದು ಸರ್ವಜನಕ್ಕೆ ವೈರಮಂ
ನೆನೆಯದೆ ಜೀವರಾಶಿ ಕೆಳೆಗೊಳ್ವುದು ಭಾಸುರಧರ್ಮಚಕ್ರಸೂ ।
ರ್ಯನ ಕಿರಣಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಮಲೆವುತಿರ್ಪುದು ಮಂಗಳವಸ್ತುಜಾಲಮಂ
ತನತನಗಾಂತು ಬರ್ಪುದಮರೀಜನಮಾಜಿನರಾಜಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ ॥ ೩೭

ಅನುಕೂಲಾನಿಳನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಲೆಗುಂ ದೇವೇಂದ್ರರೋರೊರ್ವರಂ
ದನಿಗೆಯ್ವರ್ಬರೆವೇೞ್ಕು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯೊಳ್ ಧಾತ್ರೀಸುಧಾವರ್ಷಣ ।
ಸ್ತನಿತಂ ದಿವ್ಯನಿನಾದಮೆಣ್ದೆಸೆಯೊಳಂ ಕೈಗಣ್ಮುಗುಂ ತೀರ್ಥನಾ
ಥನನಂತಂಗೆ ಚತುರ್ದಶಾತಿಶಯಮಿಂತೊಪ್ಪಿತ್ತು ದೇವರ್ಕಳಿಂ ॥ ೩೮

ಒಡವುಟ್ಟಿರ್ದುವು ಮುನ್ನ ಪತ್ತತಿಶಯಂ ಘಾತಿಕ್ಷಯಾನಂತರಂ
ಗೆಡೆಗೊಟ್ಟಿರ್ದುವು ಮತ್ತೆ ಪತ್ತತಿಶಯಂ ದೇವರ್ಕಳಿಂ ನಿನ್ನೊಳಂ ।
ಗೆಡೆಗೊಪ್ಪಿತ್ತು ಚತುರ್ದಶಾತಿಶಯಮಾಮುಂ ದೇವರಿಂದಾಡುತಿ
ರ್ಪೆಡೆಗಳ್ಗೇತಱೊಳೇನುಮಂ ಪೆಸರ್ಗೊಳಲ್ಕಾಣೆಂ ಜಗದ್ವಲ್ಲಭಾ ॥ ೩೯

ವ॥ ಎಂದು ಪರಮಾನಂದಮೆ ರೂಪುಗೊಂಡಂದದಿಂ ಗೊಂದಣಿಸಿ ನಿಂದು ಸಂದಣಿಸಿ

ಪೊಗಟುತ್ತುಂ ನೆಗಟ್ದೀಮಹಾತಿಶಯಮಂ ಮೂವತ್ತು ನಾಲ್ಕುಂ ಸುತಾ
ಯೆಗಳಿಂ ಪಾಡುವ ಗೀತವಾದ್ಯಲಯರೇಖಾರೂಪದೊಳ್ ಗೆಜ್ಜೆ ಪ ।
ಜ್ಜೆಗೆ ತಾಳಂಗುಡಿಮೆಟ್ಟುತುಂ ಕರಣದಿಂ ರೋದೋಂಗಣಪ್ರಾಂತಮಂ
ಪುಗುತುಂ ಬಂದರನಂತನಾಥನಿದಿರೊಳ್ ಗೀರ್ವಾಣವೈತಾಳಿಕರ್ ॥ ೪೦

ಕರಿ ಮೇಷಂ ಮಹಿಷಂ ನೃಮೂರ್ತಿ ಮಕರಂ ಸಾರಂಗಮಶ್ವಂ ವೃಷಂ
ಬರೆ ಪಿಂತುಜ್ವಳಿತಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪರಿವಾರಂ ವಾರನಾರೀಜನಂ ।
ಬರೆ ಮುಂತಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕೈ ಪೊಗಟ್ವ ಬಾಯ್ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ತಂತಮ್ಮ ದಿ
ಗ್ಧರೆಯೊಳ್ತಪ್ಪದೆ ಸುತ್ತಲುಂ ನಡೆದು ಬಂದರ್ದಿಗ್ವಿದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ ॥ ೪೧

ವ॥ ಮತ್ತಂ

ತ್ರಿದಶಾಧೀಶ್ವರರಂಗರಕ್ಷಪದವೀಸನ್ನದ್ಧರುತ್ಪಾತಖ
ಟ್ಗದುರಂತಟ್ಟವಿಭೂಷಣಟ್ಟವಿಗಳೊಳ್ಳೊಪ್ಪಯ್ಯೆ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ಚೆ ।
ಲ್ಲಿದ ನಾನಾಮಣಿಪುಂಜದೊಳ್ತೊಳೆದು ಮುತ್ತಂ ಪೂಸಿದಂತಾಗೆ ಕಾ
ಯದಮೇಯಪ್ರಭೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಗಡಣಜ್ಯೋತಿಷ್ಕದೇವಾಧಿಪರ್ ೪೨

ವ॥ ಆ ಪರಮತಪೋವನಪ್ರಯಾಣಪ್ರಭಾವದೊಳ್

ನಡೆಯಲ್ವೇಟಿಂದ್ರರಂ ಪಿಂದುಟಿಯದೆ ಬರವೇಟ್ಕೊಡೆ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ ತಂ
ದಿಡವೇಟ್ ಸೋಮಾಬ್ಜಮಂ ಶ್ರೀಪದದೆಡಗುಟಿದಿಂದ್ರರ್ಕಳಂ ಹೋವುಘೆಮಾಣ್ ।
ನುಡಿಯಲ್ವೇಡಾಲಿಸಿಂ ಶ್ರೀವಚನಮನೆ ಗಣಶ್ರೇಣಿಯಂ ಕೂಡಿದತ್ತಿಂ
ಪಡೆವಳ್ಳಸೂಟಗ್ಗೆವಂದರ್ಸಭೆಗೆ ಚಮರವೈರೋಚನರ್ಚಾಮರೇಂದ್ರರ್ ॥ ೪೩

ಗಣನಾಥರ್ಜಯಮುಖ್ಯರರ್ಧಶತಕಂ ಪೂರ್ವಾಂಗಮಂ ತಾಳ್ದಿದ
ಗ್ರಣಿಗಳ್ಸಾಸಿರಮಲ್ಲಿ ಕೇವಳಿಗಳೈಸಾಸಿರ್ವರೆಣ್ಸಾಸಿರಂ ।
ಗಣದೊಳ್ನೋಪ್ಪೊಡೆ ವಿಕ್ರಿಯರ್ಧಿಯುತರುಂ ಸಾಸಿರ್ವರಂತಾಚತುಃ
ಪ್ರಣುತಜ್ಞಾನಿಗಳಾ ಸಭಾವಳಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷದ್ವಯಿಮಾವಾದಿಗಳ್ ॥ ೪೪

ವರಬೋಧತ್ರಿತಯರ್ನಗಾಗ್ನಿಗತಿಸಖ್ಯರ್ ಪೂರ್ವತೊಂಬತ್ತುಸಾ
ಸಿರದೈನೂರ್ವರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ್ನೆಗಟ್ದ ಸರ್ವಜ್ಞಶ್ರೀಮುಖಾರ್ಯಾಳಿ ಸಾ ।
ಸಿರಮೊಂಟುಂಬೆರಸೊಂದುಲಕ್ಕೆಯೆರೆಡುಂ ಲಕ್ಕಂಗಳಾಶ್ರಾವಕರ್
ಪರಮಶ್ರಾವಕಿಯರ್ಚತುಃಪ್ರಮಿತಲಕ್ಷಂ ದೇವನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ॥ ೪೫

ಸಂಖ್ಯಾತತಿರ್ಯಗಾದಿಯು
ಸಂಖ್ಯಾತಂ ದೇವದೇವಿಯರ ಕೋಷ್ಠದೊಳೆ ।
ಲ್ಲಂ ಖ್ಯಾತಂ ದ್ವಾದಶಗಣ
ಸಂಖ್ಯಾನಮಿದಿನಿತುವೆರಸು ಧರ್ಮವಿಹಾರಂ ॥ ೪೬

ಹರಿನೀಳೋಪಳಬದ್ಧಸಿದ್ಧಸಭೆ ಜೀಮೂತೋತ್ಕರಂಬೋಧಸಾ
ಗರದೇಹಪ್ರಭೆಯುಂ ಪ್ರಭಾವಳಿಯುಮುಂ ವಿದ್ಯುದ್ವಿಳಸ್ಫೂರ್ಜಿದು ।
ಸ್ಫುರಿತಂ ದಿವ್ಯನಿನಾದಮಾಗುಭಯುವರ್ಷಂಗುಂದೆ ಸಪ್ತಾರ್ಥವ
ತ್ಸರಲಕ್ಷಂ ಕಱೆದಂ ಜಗದ್ಗುರು ಲಸದ್ಧರ್ಮಾಮೃತಾಸಾರಮಂ ॥ ೪೭

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಮೇಘಂ ಸುರಿವಮೋಘದಿವ್ಯವಚನವರ್ಷಾಗಮದೊಳ್ ಕುಮತವಾದಿವನಕೃಷ್ಣವರ್ತ್ಮಂ ಕುಂದಿ ನಡೆಯೆಯುಂ, ಪಂಡಿತಮಾನಮನಸ್ಸಂಶಯಮರುಮರೀಚಿಕೆ ಸುರುಳ್ದು ಪರಿಯೆಯುಂ, ಕುಮಾರ್ಗೋಪದೇಶಕಮರಾಳಜಾಳಂ ಪಟ್ಟನೆ ಪಾಱೆಯುಂ, ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಪೇಟಕರ್ ದಂತಿಸಂತಾನದಂತೆ ಮುರುಂಟಿಯುಮ ಭವ್ಯಜನಮನಃಪದರಜಃಪಟಳಂ ತೆಮಳ್ದಿ ಪರಿದಡಂಗೆಯುಂ, ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಜನಹೃದಯವಿದಾರಿಕಾದ್ರೋಣಿಕೆಗಳ್ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಂಕೆಯುಂ ವಿನೇಯಜನಚೇತಶ್ಚಾತಕಂ ತಣಿದು ಕುಣಿಯಲ್ ಪಾಱೆಯುಂ, ಅಗಣ್ಯಪುಣ್ಯತರಂಗಿಣಿಗಳ್ ಕರೆಗಣ್ಮಿ ಪರಿಯೆಯುಂ, ದಯಾರಸನೀರತಟಾಕಂ ತೀವಿ ತುಳುಂಕಿ ಕೋಡಿ ಮರಳೆಯುಂ, ದಾನತೀರ್ಥಸರೋವರಂಗಳಟಿಬಳಿವೋಗೆಯುಂ, ಸಮ್ಯಗಾಚಾರಚಾರುಪರಂಗಳ್ಕಡಲ್ಗಟ್ಟೆಯುಂ, ಪೊದಳ್ಕೆವಡೆದ ಸದ್ಧರ್ಮಪೀಯೂಷಮಹಾಪ್ರವಾಹಂ ವಂಗಮಂಡಲದೊಳ್ ತರಂಗಂಗೊಂಡು ಕಳಿಂಗಮಂಡಳದೊಳ್ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ನಿಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಮಂಡಳದೊಳಟ್ಟುಂಬರಿವರಿದು ಮಳಯಮಂಡಳದೊಳ್ ವೇಳೆಗೊಂಡು ನೆಲಸಿ ಗುರ್ಜರಮಂಡಳದೊಳೊಜ್ಜರಂಬರಿದು

ಮರುಮಂಡಳದೊಳ್ ಪರೆಪುವಡೆದು ದನುಜಮನುಜತಿರ್ಯಕ್ಸಮಾಜಮುಂ ಸುಕೃತ ಭಾಜನಂಮಾಡಿ ಪೆರ್ಮೆಗಾಶ್ರೀಮರ್ಮಾದುದು.

ಆ ದುರಿತೇಭಸಿಂಹನ ಸಭಾವಳಯಂ ಬಟಿಕೆಯ್ದಿದತ್ತು ಸ
ಮ್ಮೇಧಮನಾದಿರಾಜಸಗರಾದಿ ವಿನಿರ್ಮಿತ ಚೈತ್ಯಮಾಳಿಕಾ ।
ಪಾದಮನಾತ್ತವಿಂಶತಿಜಿನೇಂದ್ರಸಮಾಧಿವಿಧಾನಸೌಖ್ಯಸ
ಮ್ಮೇದದಿನಿರ್ದ ಸಿದ್ಧ ಪದವೀಜಗತಿಪ್ರತಿಬದ್ಧಭೇದಮಂ ॥ ೪೮

ನೆಲೆ ಕಾರ್ಗೊಳ್ಳವಘಾತಿಸಂಕುಲರಥಾಂಗಂ ಪೋಯ್ತು ಮುಂ ಘಾತಿಕ
ಟ್ಟಲೆ ಭವ್ಯಾಕ್ಷಿಕರೊತ್ಪಳಾಬ್ಜವರಲುಂ ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತಿರ ।
ಲ್ಕೆಲೆಗೊಂಡೊಪ್ಪಿರೆ ಶಾಂತದಿವ್ಯಪರಿಷಜ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ತಮಾಡಂಬರಂ
ನಿಲೆನಿಂದಂ ಜಿನಚಂದ್ರಭಾನುಪರಮಂ ಸಮ್ಮೇದಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೪೯

ವ॥ ಆ ಧರಾಧರದ ದಿವ್ಯಕಸ್ಥಳದನೇಕಾನೋಕಹಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛನ್ನಪಾವನ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಪರಿದು ಪರ್ವಿದ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕ ಶಿಲಾಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಮೋಗಣ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಗಾಢಾಲಿಂಗನಕ್ಕತಿತ್ವರಿತಮನು ।
ದ್ಯೋಗಿಸಿದದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಮಾ
ಯೋಗದೆ ನಿಂದನೊ ಮುನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಾಧ್ಯಂ ॥ ೫೦

ಪರಮಜ್ಞಾನನಿಧಾನದೀಶ್ವರನೊಳಾಯುರ್ನಾಮಗೋತ್ರಂಗಳಂ
ಸರಿಕಂಡಿರ್ದ ಮಹಾನುಭಾವರಿರೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದಿಂದಾಯುಸಾ ।
ಸಿರದೈನೂರ್ವರಪಾಸ್ತಕರ್ಮರನಿತುಂ ಗೋತ್ರಾದ್ರಿಸುತ್ತಿರ್ದ ಮಂ
ದರದಂತಿರ್ದನನಂತನಾಥನಚಲಂ ಕಲ್ಯಾಣಭಾಭಾಸುರಂ । ೫೧

ವ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂದು ನೆಲಸಿದ ಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ ಪ್ರಥಮಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಪಾದಿತಮಪ್ಪ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಕರ್ಮಲಾಘವಪರಿಪಾಚನಶಕ್ತಿಯಿಂ ಪರಮೌದಾರಿಕದೇಹತ್ರಿಗುಣದಾಹುಲ ಧಿನಂತಮರ್ಮಹೂರ್ತದೊಳ್ ವಿಶ್ವವಿಷ್ಟಪವಿಸ್ತಾರಿತದಂಡಕವಾಟಪ್ರತರಪೂರಣ

ಮೆಂಬ ಸಮುದ್ಭೂತಚತುಷ್ಟಯಮನನುಕ್ರಮದಿನೆಯ್ದಿಸಿ ತತ್ತದುಪಸಂಹೃತಿವ್ಯತ್ಕ್ರಮದಿಂ ಪೂರ್ವಶರೀರಪ್ರಮಾಣದೊಳ್ ನೆಲಸಿ ಬಟಿಯಮುೞಿದ ಘಾತಿಗಳಂ ಸ್ಥಿತಿಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕಸರಿಮಾಡಿ ಗುಪ್ತಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಯೋಗದಿನಯೋಗಿಕೇವಳಿಗುಣಸ್ಥಾನಮನಳಂಕರಿಸಿ ತೃತೀಯಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿನಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ ಶೀಲಗುಣಸಮಾನಸಂಪೂರ್ಣಮಾಗೆ ಸಂಶುದ್ಧಸಕಲಾಸ್ರವಂ ಲಘನೋಚ್ಚಾರಿತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಾತ್ರದೊಳ್ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮೀರಣಪ್ರಚಾರನಾಗಿ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಪರಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊಳ್ ನಿಂದು ನಿಜೋಪಾಂತಸಮಯದೊಳ್

ಜನತಾಭ್ಯಂತರವೇದನೀಯವಶದಿಂ ಗತ್ಯಂತರಕ್ಕೈದು ಸಂ
ಹನನಸ್ಥಾನನಿಬಂಧ ವರ್ಣರಸಗಂಧಸ್ಪರ್ಶನಾಮಂಗಳೆಂ ।
ಬಿನಮೆಪ್ಪತ್ತೆರಡೆಂಬ ತತ್ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಬೇಱಿರ್ದು ವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಿಂ
ಧ್ವನಿಬೇಱಿರ್ದೆಸೆವಂತದೇನೆಸೆದನೋ ಕಾಲಾಂತಕಾನಂತಕಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಅನಂತರಮನಂತನಾಥಚರಮಸಮಯದೊಳಭ್ಯಂತರವೇದನೀಯಮನುಷ್ಯಗತಿಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಜಾತ್ಯಾನುಪೂರ್ವಿಬಾದರಪರ್ಯಾಪ್ತಿಕಶುಭಗಾದೇಯಯಶಃಕೀರ್ತಿರುಚ್ಚೈರ್ಗೋತ್ರತೀರ್ಥಕರಾಖ್ಯಾನಮೆಂಬಿವಾದಿಯಾಗಿ

ಪದಿಮೂಱುಂ ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಪಂಚಮನವಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಮುಂತಾಂತು ಸಾ
ರ್ಚಿದ ಸಿದ್ಧಾಷ್ಟಗುಣಂಗಳಂ ತನಗುಪಾಸ್ಥಾಲಂಬನಂಮಾಡಿ ಚೈ ।
ತ್ರದಮಾವಾಸ್ಯೆಯಮುನ್ನಿರುಳ್ಗೆ ಚರಮಾರ್ಕ್ಷಂ ಕೂಡೆ ನಿರ್ವಾಂಧ್ವಸಂ
ಪದದೊಳ್ನಿರ್ವೃತಿಭೂಮಿಯೊಳ್ನೆಲಸಿದಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ॥ ೫೩

ಎನಿತೊಂದಂಗಿಗಳಂಗಸೌಖ್ಯಶತಮೊಂದೇಕಕ್ಷಣಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಾ
ಕನಿವಾಸಕ್ಕವರೊಳ್ಪೊದಳ್ದ ಸುಖಸಂದೋಹಂ ವಿಪಕ್ಕಿಲ್ಲಮಿ ।
ಲ್ಲನಿಮೇಷಾಧಿಪರ್ಗಿಂದ್ರಸೌಖ್ಯಮಹಮಿಂದ್ರರ್ಗಾವಲೆಕ್ಕ
ಕ್ಕಮಿಲ್ಲನಿತುಂ ಸಿದ್ಧರನಿತ್ಯಸೌಖ್ಯದೊರೆಗೆಲ್ಲಾಸಿದ್ಧನಾದಂ ಜಿನಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಆ ಸಿದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರಮೆಂತುಟೆಂದೊಡೆ

ಅದು ಸಮವೃತ್ತಮಾದತಿನಿಯೋಜನಲೆಕ್ಕದ ನಾಲ್ವತ್ತೈದು ಲ
ಕ್ಕದ ಪರಿಷಷ್ಟಿಯೋಜನದೊಳಂ ಕ್ರಮತುಂಗಿಯುಮಿಂದ್ರಕಾಂತಘ ।

ಟ್ಟದ ನೆಲೆ ವಿಷ್ಣುಪಾಧಿಪನ ನೇವುರವಂತೆ. .ಚೆಲ್ವುವೆ
ತ್ತುದು ಪವನತ್ರಯೋದರದೊಳಿರ್ದೊಡೆ ಶುದ್ಧಸುಸಿದ್ಧಭೂತಳಂ ॥ ೫೫

ಪರಮಪವಿತ್ರಂ ಶಾಶ್ವತ
ಮರುಜಮನಿಂದ್ರಿಯಮರುದ್ರಮಕ್ಷಯಮಜರಂ।
ನಿರುಪದ್ರವಮುದಚಲಮ
ಸ್ವರಮಪುನರ್ಭವಮನಂತಮವ್ಯತನಿವಾಸಂ ॥ ೫೬

ನಿರವಯಮನಲ್ಪ ಪರಮಂ
ಚರಮಶರೀರಂ ಪ್ರಮಾಣಮೇನಾನುಂಗುಂ।
ದಿರೆ ಜೀವಘನೀಭೂತಂ
ನಿರುಪಮನಿಜರೂಪನಿತ್ಯಸುಖಮಯನಾದಂ ॥ ೫೭

ಸನ್ನಿದಮನೆ ತಾಂ ತನ್ನಂ
ತನ್ನಿಂದಂ ಕಂಡು ತನ್ನಗೆ ತನ್ನತ್ತಣಿನೇಂ ।
ತನ್ನ ಗುಣಂಗಳ್ ನೆಱೆದಿರೆ
ತನ್ನೊಳೆ ನಿಂದನೊ ವಿನೇಯಜನಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಆಗಳಾಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಭ್ಯರ್ಚನೋತ್ಸುಕ
ಚಿತ್ತನಾಗಿ

ಅನಿತುಂ ಸಮ್ಮೇದಶೈಲಂ ಪೊಡರ್ಗಲರ್ಗೆ ಫಲಂಗಳ್ಗೆ ಮುಕ್ತಾಕ್ಷತೆಗ
ಳ್ಗನಿತಿಲ್ಲೆಲ್ಲೆಂಬಿನಂ ಮಂಗಳಯುವತಿಯರುಂ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯದಿವ್ಯಾ ।
ರ್ಚನಮುಂ ಮಾಂಗಲ್ಯಸಂಗೀತಕಮುಮೆಸೆವಿನಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಾವನೇಂದ್ರ
ರ್ದನುಜೇಂದ್ರಜ್ಯೋತಿರಿಂದ್ರಪ್ರಕೃತಿಗತಪ್ಪತನಬಂದರಾಕಲ್ಪಜೇಂದ್ರರ್ ॥೫೯

ಮದನನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯುರಸ್ತ್ರಣಮೊತ್ತಿದುದೆಂಬ ವಸ್ತ್ರೆಯಿಂ
ಕೆದಱುವ ಸೌಸವಂ ತಳಿವ ಲಾಜೆ ತೊಡರ್ಚುವ ತೋರಣಂಗಳೆ ।
ತ್ತಿದ ಗುಡಿ ಪೊತ್ತ ಕನ್ನಡಿ ನೆಗಪ್ಪಿದ ಪೊಂಗಳಸಂಗಳೊಪ್ಪೆ ಬಂ
ಧುದು ಸುರಸೌಂದರೀನಿವಹಮಾದಿವಿಜಾಧಿಪರಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೊಳ್ ॥ ೬೦

ಪಳುಕಿನ ಕಳಶಂ ಗಂಗಾ
ಜಳಭರಿತಂ ಮೊಲೆಯೆ ಮೇಲ್ಗೆ ವಂದುಂ ಕೀಡಾ ।
ಗಿಟಿಸಿದಳೊರ್ವಳ್ವಿಧುವುಂ
ಡಳವುಂ ತಳ್ತಿಱಿದು ಚಪಲಚಪಲಾಲತಿಯಂ ॥ ೬೧

ಕುರುಳ ನೆಟಲ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬಸೆ
ಸಿರಿಖಂಡದೊಳವುರಿ ಬೆದಱೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ಕ ।
ತ್ತುರಿ ಜಿನರ ಪೂಜೆಗೊಂಡೆಂ
ದರೆಬರೊಳಾರ್ದೈದು ನಗಿಸಿದಳ್ಕೆಳದಿಯರಂ ॥ ೬೨

ಓಲಗಿಸಲ್ನೆರೆದುವು ತಾ
ರಾಳಿಗಳೀವಧುವಿನಾಸ್ಯವಿಧುಬಿಂಬಮನೆಂ ।
ದಾಳೋಕಿಸೆ ನೀಱಸುರ್ರ
ಬಾಳಕಿ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನಕ್ಕಿಯಿಂ ತಳೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೬೩

ಸೂಳಂ ಕುಡೆ ದೋವರ್ಗಾಲೆಗೆ
ಕೀಲಿಸಿದ ನವೋರುವಾತೆ ಸುರತರುಣಿಯುದೇ ।
ನಾಳಂಗೊಂಡಳೊ ಬಯಲೊ
ಟ್ಟೀಟಲ್ಬರಿದಂಗಭವನ ಜಂಗಮಲತೆಯುಂ ॥ ೬೪

ಚರುಭಾಂಡಮನಿಂದುಮಣಿ
ಸ್ಫುರಿತಮನೆತ್ತಿದ ಸುರೇಂದ್ರಸೌಂದರಿಯೊರ್ವಳ್ ।
ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದವೊಲೆಸೆದ
ಳ್ಪುರಕಾರ್ಮುಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶರದದಡಕಿಲ್ಮುಗಿಲಂ ॥ ೬೫

ಮುಗಮುಗಿಸುವಗರುಧೂಪದ
ಪೊಗೆಯು ಕವಲ್ಬಳ್ಳಿಯೆಂದು ಮುಳ್ಳಿಸುವಳಿವಾ ।
ಲೆಗಳಂ ಸೋವದೆ ಮುಚ್ಚಲ್
ಬಗೆದೆತ್ತಿದಳೊರ್ವಳಮರಿ ಕರಪಲ್ಲವಮಂ ॥ ೬೬

ತೊಳಗುವ ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ಪುಂಜವೊ ನೀಲದ ಪುಂಜವೊ ಪೊಯ್ವವಾ
ಮಳಕಫಲಂಗಳಲ್ಲಮಿವು ಜಂಬುಫಳಾವಳಿಯಲ್ಲಮೆಂಬಿನಂ ।
ತಳೆದು ಸರೋಜರಾಗಮಣಿದೀಪಕಳಾಪಮನಾಂತು ಬರ್ಪ ಕೋ
ಮಳೆಯರ ಸರ್ವರತ್ನನಿಧಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿವೆಂಬಿನವೊಪ್ಪೆ ತೋಱಿದಳ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಅಂತು ವಿಯತ್ತಳದಿಂದಿೞಿದು ಇಳಾಮಂಡಳಕ್ಕವತರಿಸಿ

ಇಳೆಯಂ ವ್ಯೋಮಮುಮಂ ತಡಂಗಲಿಸಿ ದಿಕ್ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಂದಿಕ್ಕೆ ಮಂ
ಗಳತೂರ್ಯಧ್ವನಿ ಭೂಷಣಧ್ವನಿಗಳಿಂದಿಂದ್ರಾದಿಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಾ ।
ವಳಿಗಳ್ಮೊಳಸಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಸುೞಿದೇೞುತ್ತಿರ್ಪ ಮೇಲ್ವಾನದಾ
ಳಿ ಸಮ್ಮೇದಮನೇಱಿ ಮೂಮೆ ಬಲಗೊಂಡುತ್ತುಂಗಶೃಂಗಾರವೊಳ್ ॥ ೬೮

ವ॥ ಅನಂತಗುಣನಿಳಯನನಂತನಾಥನಂ ತೀರ್ಥವಲ್ಲಭನನಾಲಿಂಗಿಸಿದ ನಿಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯ ಸಿರಿಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಪೊಳೆವ ಪಳಿವಾವುಗೆಯಂತೆ ಪಳಚ್ಚನಾದಚ್ಚವಳುಕಿನ ಸಮಾಧಿಶಿಲಾಪಟ್ಟಕಮುಮಿಂದ್ರಸಮಾಜಮುಮಿಂದ್ರಾಣಿಗಣಮುಂ ಕೋಟಿಕೋಟಿಪ್ರಭೆಗಳ ತುಂಬಿಗುರುಳ್ಗಳೊಳ್ ನಿಲುಂಬಿ ಮೆಱೆವ ಚಿನ್ನ ಪೂದುಱುಗಲ ರತ್ನಕೆನ್ನಕೆಂಪುಗಳ ಬೆರಕೆವೆಳಗು ವಾಸವಶರಾಸನದ ವಾಸಣಿಗೆಯಿಕ್ಕೆ ನಿಂದು

ಕರಗಿದುದಾತ್ಮಮೋಚನದ ಬೆಂಬಟಿಯೊಳ್ ತನು ಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಕಂ
ಪರಮಪವಿತ್ರಮಂಕಬಳಕೆನ..ಬಾಳಜಾಳಮಾಯ್ತು ಕ ।
ರ್ಪುರಮುರಿದಳ್ಕಿದಲ್ಲಿ ಕರಿಕೆರ್ದಪುದೇ ಸಹಜಪ್ರಕಾಶಮಂ
ತರಿಸಲೊಡಂ ವಿಬೋಧಮಯಮೆಂತುಟಿದಪ್ಪುದೊಡಲ್ಜಿನೇಂದ್ರನಾ ॥ ೬೯

ವ॥ ಎಂದು ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣಪ್ರದೇಶಮೆ ಸಮಸ್ತಮಂಗಳವಸ್ತುವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾಗೆ ಸವಿಸ್ತರಮಾರಾಧಿಸಿ ಸಮನಂತರಂ ಸಮಾನಸಮಾಧಿಸಂಗತಪ್ರಗತಕೇವಲಿನಿಚಯಚೇತಕಳಸಕಂಗಳೊಳ್ ನವರತ್ನರಚಿತಪ್ರಕೃತಿಪ್ರದಾನಮುಂ ಬೇಱೆ ವೇಱೆ ನಿಱಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರವೃಂದಮನಿತುಮಾನಂದರಸದೋಕುಳಿಯಾಡೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕರಕಮಲಕುಟ್ಮಳನುಂ ಜಯಜಯೋತ್ತಾರಿತಮುಖರವಮುಖಮಂಡಳನುಮಾಗಿ

ಮದನನನಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಾಯುತಿ ತಳ್ತ ಘಾತಿಯಂ
ಬೆದಱ ಸುಬೋಧಮಂ ಬೆಳಗಿದುನ್ನತಿ ಲೋಕಮನುಯ್ದುರುಂಡು ತೇ ।
ಗಿದ ಜವನಂ ಜವಂಗೆಡಿಸಿ ನಿತ್ಯನಿವಾಸಮನಾಳ್ದ ಶಕ್ತಿಯೊ
ಪ್ಪಿದುದೆಲೆ ದೇವದೇವ ನಿನಗಿಂ ನಿನಗೀವುದದೇಂ ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ ೭೦

ವ॥ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಸಿಯುಮರ್ಚಿಸಿಯುಂ ಪೂಜಿಸಿಯುಂ ನೋಡಿಯುಂ ತಣಿಯದೆ

(ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ.)

ಕ್ಷೋಣಿಯಂ ಪಯದೇಷ್ಟೆ ಬಳ್ವಳ ಬಳ್ಕಿಸುತ್ತಿರೆ ಮಿಕ್ಕ ದಿ
ಕ್ಕೋಣಮಂ ಕಡವಾಗಿಸುತ್ತಿರೆ ಹಸ್ತಚಾಪಳನಭ್ರಮಂ ।
ವೀಣೆ ವಾಮಭುಜಾಗ್ರಲಂಬಿತನಂಕಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿಂದು ನಿ
ರ್ವಾಣನೃತ್ಯಮನಾಡಿದಂ ಸುರನಾಯಕಂ ವ್ರತನಾಯಕಂ ॥ ೭೧

ಖಳಕವರ್ಗಾಷ್ಟಕಕಷ್ಟಬಾಧೆಗಿದು ಲಕ್ಷಾಲಕ್ಷಮೆಂದಾಸಮು
ಜ್ಜ್ವಳಿತಸ್ತೂಪಕಲಾಪರಕ್ಷೆಗಳನೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಡು ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮಂ ।
ಗಳಸಂಗೀತಕಮಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಪ್ರೋಗೆ ಕುತೂ
ಹಳಿತಸ್ವಾಂತ [1] ನನಂತರಂ ನೆಲೆಗೆ ಪಾಳೋಮಿಮನೋವಲ್ಲಭಂ ॥ ೭೨

ಪರಿನಿರ್ವಾಣನಿವಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ವಿವಾಹೋತ್ಸಾಹಮಂ ತಾಳ್ದಿದೀ
ಶ್ವರನಕ್ಷಯನಜೇಯನಂತರಹಿತಂ ತಾನಿರ್ದನಂತಂ ನಿರಂ ।
ತರಮೊಲ್ದೀಗೆ ವಿನೇಯಸಂತತಿಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಸ
ಚ್ಚರಿತಶ್ರೀಯಮನುತ್ತರೋತ್ತರಸುಖಶ್ರೀಯಂ ಜಗಚ್ಛ್ರೀಯುಮಂ ॥ ೭೩

ಸುರವೃಂದಾರಕವೃಂದನಂತಜಿನಪಶ್ರೀಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಭಾ
ಸ್ಕರಪೂಜಾವಿಧಿಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಬಟಿಯುಂ ವಾಕ್ಪೂಜೆಯಂ ಮತ್ತೆ ಬಿ ।
ತ್ತರಿಸಲ್ ತಾಂ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನ ವಿಶೇಷಾಖ್ಯಾನದಿಂ ತಿರ್ದಿದಂ
ಬರೆದಂ ಶ್ರೀಮದನಂತನಾಥಕೃತಿಯಂ ಲೋಕಂ ಗುಣಂಗೊಳ್ವಿನಂ ॥ ೭೪

---

[1] ಗ. ಜ. ರ.

ಕ್ರಮದಿಂ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರದಿಂ ಜನಿಯಿಪಂದಾಷಾಢಮುಂ ಕೃಷ್ಣವ
ಕ್ಷಮುಮಾರೇವತಿಯುಂ ಜನಾರ್ದನಕವೀಂದ್ರಂಗಂ ಜಿನೇಂದ್ರಂಗಮಿಂ ।
ದಮರ್ದೊಂದಾದುದು ಮುಂತೆ ಕೂಡುವುದನೆಂತುಂ ಪೇಳ್ವುದೆ ಸ್ವಪ್ನಮ
ಷ್ವಮಲೋಕಾದಿನಿವಾಸನೃತ್ಯಪದವೀಮಾಂಗಲ್ಯಸಾಕಲ್ಯದೊಳ್ ॥ ೭೫

ಚರಿತಪುರಾಣಮಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೇಳ್ವೆಡೆಯೊಳ್ಪರಮಾಗಮಕ್ಕೆ ಮೇ
ಣ್ಗುರುಗಳನಾಂತು ನಿಂದೆಡೆಗೆ ಬಲ್ಗವಿಯೇಂ ನವಸುಪ್ರಯೋಗತ ।
ತ್ಪರತೆಗೆ ಬೇಱೆ ಪಂಡಿತರನಳ್ಕುಱೆ ಕೇಳದ ನೋಡದಾಸೆವ
ಟ್ಟಿರದಸಹಾಯನತ್ತೆ ಸುಕಳಾನ್ವಯದೊಳ್ಕವಿಭಾಳಲೋಚನಂ ॥ ೭೬

ರನ್ನಂ ವೈಯಾಕರಣಂ
ಜನ್ನಂ ಮೇಣ್ ಕವಿಗಳೊಳಗೆ ವೈಯಾಕರಣಂ ।
ಹೊನ್ನನಸಹಾಯಕವಿ ಮೇಣ್
ಜನ್ನಿಗನಸಹಾಯಸುಕವಿ ಕವಿಚಕ್ರಿಗಳೊಳ್ ॥ ೭೭

ಪಾಡುವ ಸಾಳಗಂ ಲಳಿಯೊಳಾಡುವ ನಚ್ಚಣಿ ಮುಯ್ವುಸಂಗಳಿಂ
ತೀಡುವ ತೆಂಬೆಲರ್ತೊಳಗಿ ಮೂಡುವ ಪೂರ್ಣಸುಧಾಂಶು ರಾಗದಿಂ ।
ನೋಡುವ ಪೆಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಕಡೆ ಸೋಲಿಸಲಾರ್ಪವೆ ಭಾಳಲೋಚನಂ
ಮಾಡಿದ ಕಾವ್ಯರೀತಿ ಕಿವಿದಾಗಿದ ಭಾವಕರಂತರಂಗಮಂ ॥ ೭೮

ಪದಪಿಂ ತಾಂ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡಿಳಾಧಿಪತಿಯೇ ರಾಯಂ ನಲಂಪಿಂದಮಿ
ರ್ದುದೆ ಸರ್ವಜ್ಞಸಭಾಸ್ಥಲಂ ಗಡಣಗೊಂಡಾಜಾಣರೊಳ್ ಜಾಣರಿ ।
ರ್ದುದೆ ದೇವಪ್ರಜದೊಳ್ಸ್ವದೇಶ ಮುದದಿಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಕೇ
ಳಿದಪಂ ವಾಗ್ಮಿಗಣಾಗ್ರಗಣ್ಯನೆನೆ ಜನ್ನಂಗಾರ್ಸಮಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೭೯

ಇದು ಲೋಕೋತ್ತಮಮಪ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಜಗದೊಳ್ತಾನಿತ್ತ ಕೆಯ್ಯಲ್ಲದೊ
ಡ್ಡಿದ ಕೆಯ್ಯಲ್ಲದ ಪೆಂಪು ಭೂಭುಜರೊಳದ್ವೈತೀಯಮಾಗಿರ್ಪಸ ।
ಲ್ಗೆ ದಿಟಕ್ಕನ್ಯರ ಲೇಸನಲ್ಲದೆನಗಿಂತಂತೆಂದು ಮಾತಾಡಲೊ
ಲ್ಲದ ಸತ್ವಂ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನನೊಳುಂಟಿನ್ನೊರ್ವರೊಳ್ತೋಱಿಸಾ ॥ ೮೦

ಕೊಡೆಯುಂ ಪಟ್ಟಮನಾಂತ ಚಕ್ರಿ ಕವಿತಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ತೇಜದು
ಗ್ಗಡಮಂ ಕೀರ್ತಿಯನಾಂತ ಬಲ್ಲಹನಿಳಾಪುತ್ರತ್ವದೊಳ್ ಚಾಗಮಂ ।
ನುಡಿಯೊಳ್ಸತ್ಯಮನಾಂತ ರಾಜಮುನಿಪಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳ್ಗೌರವಂ
ಪಡೆದುಂ ಮಾನವಮೇರು ಜನ್ನಮರಸಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೮೧

ಪೊಸಚೈತ್ಯಂ ಗಂಡರಾದಿತ್ಯನ ಪೊಬಿಲೊಳನಂತಂಗೆ ಚೆಲ್ವಪ್ಪಿನಂ ಮಾ
ಡಿಸಿ ನಾಂದೀಪದ್ಯಮಂ ಟಿಪ್ಪಣಿಸಿ ಚರಿತಪುರಾಣಕ್ಕದಂ ದರ್ಶದೊಳ್ದೋ ।
ರಸಮುದ್ರಂ ಮೇರು ತಾಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಸೊಬಗ ಶಾಂತೀಶ್ವರಾವಾಸದೊಳ್ ಸ್ಥಾ
ಪಿಸಿದಂ ಜನ್ನಂಗೆ ಸಲ್ಗುಂ ಕೃತಿವಸತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಂ ॥ ೮೨

ದೋರಸಮುದ್ರದೊಳ್ ವಿಜಯಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶ್ವರದಿವ್ಯಮಂದಿರ
ದ್ವಾರದ ಮುಂತೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಶಾಂತಿಜಿನಾಲಯದೊಳ್ಸಮೇರುಮಂ ।
ದಾರದ ಕೊಂಬಿನರ್ಥಿಯೆನಲುಂಬಿದ ಮೇಣ್ಕವಿಭಾಳಲೋಚನಂ
ಧಾರಿಣಿಗಿಂತು ಮಾಡಿದನನಂತಪುರಾಣದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ॥ ೮೩

ಶಕಸಂವತ್ಸರಮಂದು ಸಾಸಿರದ ನೂತ್ತೈವತ್ತೆರಬ್ಸಿಲ್ವಿನಂ
ವಿಕೃತಾಬ್ದಂ ಬರೆ ಚೈತ್ರಶುದ್ಧದಶಮಿ ದೇವೇಜ್ಯನೊಳ್ಪುಷ್ಯತಾ ।
ರಕದೊಳ್ಮಾಡಿಸಿದಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನನಂತಶ್ರೀಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಕ
ಮ್ಮೆಕುಲಾಂಭೋರುಹಭಾನು ಜನ್ನಮರಸಂ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೮೪

ನರಸಿಂಹಂ ಮಗಧಾದಿರಾಯಲಯಕಾಲಂ ಭಾಳವಿಸ್ತಾರಕಂ
ಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯೋದ್ಭವಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೆ ಸುಖಮಿರ್ಕಾಚಂದ್ರತಾರಂ ಜಿನೇ ।
ಶ್ವರಧರ್ಮಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿನೇಯಖಿಳಕರ್ಮಧ್ವಾಂತಮಂ ತೂಳ್ದಿ ಭಾ
ಸ್ಕರಬಿಂಬಂ ಶರದಿಂದುಬಿಂಬಮೆನಿಸಲ್ಕಾಕಲ್ಪಕಲ್ಪಂ ಬರಂ ॥ ೮೫

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ವನವಸಂತಸಂತಾನಾರಾಮ ರಾಮಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣಕಿರಣ ಪ್ರಸನ್ನಾಂತಃಕರಣ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿರುದ ಕವಿಭಾಳಲೋಚನ ಜನಾರ್ದನದೇವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ. ೧.

ಚಾವುಂಡರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಲಕ್ಷಣಮಹಾಪುರುಷ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅನಂತತೀರ್ಥಂಕರನ ಕಥಾ ಸಂಗತಿ.

ಶ್ರೀಮಹಿತಮೆನಿಪ ಸದ್ಧ
ರ್ಮಾಮೃತದಿಂ ತಣಿಪಿ ಭವ್ಯರಂ ನೆಗೞ್ವ ಮಹೋ ।
ದ್ದಾಮಗುಣರ್ ಲೋಕೈಕ ಶಿ
ಖಾಮಣಿಗಳನಂತರೀಗನಂತಶ್ರೀಯಂ ॥ ೧

ಧಾತಕೀ ಷಂಡದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಐರಾವತಕ್ಷೇತ್ರದರಿಷ್ಟಪುರವನಾಳ್ವ ಪದ್ಮರಥನೆಂಬರಸಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಜಿನರ ಪಕ್ಕದೆ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ವೈರಾಗ್ಯಪರಂ ತನ್ನ ಮಗಂ ಘನರಥಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಯಮಧರನೇಕಾದಶಾಂಗಧಾರಿ ಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಿಂ ತೀರ್ಥಕರಪುಣ್ಯಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಜೀವಿತಾಂತರದೊಳ್ ಆರಾಧನಾವಿಧಿಯಿಂದಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರವಿಮಾನದೊಳ್ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಿಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಗರೋಪಮನುಮಾಱುಮೊೞನಿಡಿಯನುಂ ಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಾಪರಿಣಾಮನುಂ ಸಪ್ತಪೃಥ್ವಿಗತಾವಧಿಜ್ಞಾನನುಮಾಗಿ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದಯೋಧ್ಯಾನಗರಮನಾಳ್ವ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರದ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಂಗೆಯರಸಿ ಜಯಶ್ಯಾಮಾಮಹಾದೇವಿ ಸೌಧರ್ಮಕೃತವಸುಧಾರಾದಿಪೂಜಾಪೂರ್ವಕಂ ಕಾರ್ತಿಕ ಪಾಡಿವದ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ರೇವತೀನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಷೋಡಶಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಾನಂತರಮೊಂದು ಗಜಂ ತನ್ನ ಮುಖಮಂ ಪುಗುವುದಂ ಕಂಡು ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪ ನಿಜೇಶನಿಂ ತತ್ಫಲಮನಱಿದು ಸುಖಮಿರ್ಪಿನಮಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಕಲ್ಯಾಣಪೂಜಾಪೂರ್ವಕಮಾದೇವಿಯ ಗರ್ಭಕ್ಕವತರಿಸಿ ವಿಮಲಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಂತಾನಂ ಪತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮದ ಕಡೆಯ ಪಲ್ಯೋಪಮದ ತ್ರಿಭಾಗದೊಳ್ ಧರ್ಮವ್ಯುಚ್ಛಿನ್ನಮಾಗಿರ್ದ ಕಾಲದೊಳ್ ಜ್ಯೇಷ್ಠಬಹುಳ ದ್ವಾದಶಿಯೊಳ್ ಪುಷ್ಯಯೋಗದೊಳ್ ಪುಟ್ಟೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಬಂದು ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಪೂರ್ವಕಮನಂತಜ್ಞಾನಾದಿಸಕಲಗುಣಸಂಪನ್ನರಪ್ಪರೆಂದನಂತರೆಂಬನ್ವರ್ಥನಾಮಮನಿಟ್ಟು ಪೋದನಿತ್ತಲಾತೀರ್ಥಕರಕುಮಾರಂ ತ್ರಿಜ್ಞಾನಧರರುಂ ತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷವರುಷಪರಮಾಯುಷ್ಯರುಂ ಐವತ್ತು ಬಿಲ್ಲಿಡಿಯರುಂ ಕನಕವರ್ಣರುಮಾಗಿ

ಬೆಳೆಯೆ ಲಕ್ಕೆಯುಮಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರವರ್ಷಂ ಕುಮಾರಕಾಲಂ ಪೋಗೆ ರಾಜ್ಯ
ದೊಳ್ಳೊಂದು ಪದಿನ್ನೈದು ಲಕ್ಕೆ ವರ್ಷಂ ರಾಜ್ಯಕಾಲಂ ಸಲ್ವಿನಮೊಂದು ದಿವಸಮು
ಳ್ಕಾಪಾತದರ್ಶನದಿಂ ಮತಿಜ್ಞಾನಕ್ಷಯೋಪಶಮಪ್ರಯೋಗಸಂಜನಿತನಿರ್ವೇಗಂ
ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರ್ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸೆ ತಮ್ಮ ಮಗನಪ್ಪ ವಿಜಯನಂ ರಾಜ
ದೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ಸಾಗರದತ್ತೆ ಯೆಂಬ ಶಿಬಿಗೆಯನೇಱಿ ಸಹೇತುಕವನಕ್ಕೆ ಷಷ್ಠೋಪ
ವಾಸದಿಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬಹುಳದ್ವಾದಶಿಯಪರಾಹ್ಣದೊಳ್ ರೇವತೀನಕ್ಷತ್ರಮಾಗೆ ಸಾಸಿರ
ರರಸುಗಳ್ವೆರಸು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಚತುರ್ಜ್ಞಾನಧರನಯೋಧ್ಯಾಪುರಕ್ಕೆ ಚರಿಗೆವರೆ
ಕನಕವರ್ಣನಪ್ಪ ವಿಶಾಖನೃಪನ ಮನೆಯೊಳ್ ನಿಲೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ನೆಗೞೆ
ಮೌನವ್ರತದಿನೆರಡು ವರ್ಷಂ ಛದ್ಮಸ್ಥಕಾಲಂ ಸಲೆ ಸಹೇತುಕವನದಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದ
ಡಿಯೊಳ್ ಚೈತ್ರಮಾಸದಮಾವಾಸೆಯಪರಾಹ್ಣದೊಳ್ ರೇವತೀನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್
ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗೆ ಸೌಧರ್ಮಕೃತಕಲ್ಯಾಣಂ ಸಾಸಿರದೆಂಟನ್ವರ್ಥ
ನಾಮಂಗಳಂ ತಾಳ್ದಿ ಜಯಧಾಮಮೊದಲಾಗಯ್ವದಿಂಬರ್ಗಣಧರರುಂ ಸಾಸಿ
ರ್ವರ್ ಪೂರ್ವಧರರುಂ ಮೂವತ್ತೊಂಬೈಸಾಸಿರದಯ್ನೂರ್ವರ್ಶಿಕ್ಷಕರುಂ
ನಾಲ್ಸಾಸಿರದ ಮೂವಡಿಂಬರವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಐಸಾಸಿರ್ವರ್ ಕೇವಲಿಗಳುಂ
ಎಣ್ಸಾಸಿರ್ವರ್ ವಿಕ್ರಿಯರ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರುಂ ಐಸಾಸಿರ್ವರ್ ಮನಃಪರ್ಯಾಯ
ಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಎರಡುಲಕ್ಕವಾದಿಗಳುಂ ಸರ್ವಶ್ರೀಮೊದಲಾಗೊಂದು ಲಕ್ಕೆಯು
ಮೆಣ್ಸಾಸಿರ್ವರಜ್ಜಿಯರುಂ ಎರಡುಲಕ್ಕೆ ಶ್ರಾವಕರುಂ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕೆ ಶ್ರಾವಕಿ
ಯರುಂ ಅಸಂಖ್ಯಾತದೇವರುಂ ದೇವಿಯರುಂ ಸಂಖ್ಯಾತತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳುಂ
ಪಾತಾಳಯಕ್ಷನುಮನಂತಮತಿಯಕ್ಷಿಯುಂ ಬೆರಸು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯುತ್ತು
ಮೆರಡು ವರುಷಂಗುಂದಿದೇೞುಲಕ್ಕೆಯುಮಯ್ವತ್ತುವರ್ಷಂ ವಿಹಾರಿಸಿ ಸಂ
ಮ್ಮೇಧಗಿರಿಯೊಳೊಂದು ತಿಂಗಳ್ ವಿಹರಣಮನುೞಿದು ಆಱು ಸಾಸಿರ ದ್ಯೈನೂರ್ವ
ಮುನಿಗಳ್ವೆರಸು ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗಧರನಮಾವಾಸೆಯ ಪೂರ್ವರಾತ್ರದೊಳ
ನಂತಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದರ್. ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾ
ಣದೊಳಾನಂದನೃತ್ಯಮನಾಡಿಪೋದಂ.

ಇದು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಂಯಮಸಂಪನ್ನಶ್ರೀಮದಜಿತಸೇನಭಟ್ಟಾರಕ
ಚರಣಕಮಲಚಂಚರೀಕಧರ್ಮವಿಜಯ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾವುಂಡ
ರಾಜವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಲಕ್ಷಣ ಮಹಾ
ಪುರಾಣದೊಳ್ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨.

ಶ್ರೀಮದನಂತತೀರ್ಥಕರಸಂತಾನದೊಳ್ ಸುಪ್ರಭನಾಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಮೆಂಬ ಬಲದೇವವಾಸುದೇವರ ಚರಿತಂ.

ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಪಾದನಪುರಮನಾಳ್ವ ವಸುಷೇಣನೆಂಬ ರಸಂ ತನ್ನ ಯ್ನೂರ್ವರರಸಿಯೊಳಗ್ರಗಣ್ಯೆಯುಮಪ್ಪ ಪ್ರಿಯನಂದಾಮಹಾದೇವಿ ಯೊಳನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮೊಂದು ದಿವಸಂ ಮಳಯ ವಿಷಯಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪ ಚಂಡಶಾಸನನೆಂಬೊಂ ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂ ಪಾದನಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಾತಂ ಪ್ರಿಯನಂದೆಯುಂ ಕಂಡು ಸೋಲ್ತು ಪಾಯಾಂತರದಿನಾಕೆಯುಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗೆ ಭಂಗವಾಗಿದ್ದ ವಸುಷೇಣಂ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಿಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದಂ:—ನಾಂ ಮಂದಭಾ ಗ್ಯನೇಂ ಸುಕೃತಫಲವಿಹೀನನೆನ್ನಪಗೆವನಂ ಕಿಡಿಸಲಾರ್ತೆನಲ್ಲೆನೆ ನಿರ್ವೇಗಮಾಗಿ ಮೊದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ಶ್ರೇಯಾಂಸರೆಂಬ ಗಣಧರರ ಪಕ್ಕದೆ ತಪಂಬಟ್ಟು ಸಿಂಹನಿಷ್ಕ್ರೀ ಡಿತಮೆಂಬ ತಪದೊಳ್ನೆಗಟ್ದು ಎನ್ನ ತಪದ ಫಲಮುಂಟಪ್ಪೊಡಮನ್ಯಭವದೊಳ್ ಸಕಲಮನೋಹರರೂಪನುಮಪ್ರತಿಹತಶಾಸನನುಮಪ್ಪೆನಕ್ಕೆಂದು ನಿದಾನಂ ಗೆಯ್ದು ಕಾಲಾಂತರದೊಳೊಂದುತಿಂಗಳ್ ನೋಂತು ಮುಡುಪಿ ಸಹಸ್ರಾರ ಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಪದಿನೆಂಟುಸಾಗರೋಪಮಸುಖಮನನುಭವಿಸುತಿರ್ಪನಮಿತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ದ್ವಾರಾವತೀಪುರದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದು ಸೋಮಪ್ರಭನೆಂಬರಸ ನಾಲ್ವತಿಚ್ಛಾಸಿರವರುಷಪರಮಾಯುಷ್ಯಮನೊ ಡೆಯನುಂ ಐವತ್ತೊಂದುಬಿಲ್ಲಿಡಿಯನುಮಾಗಿರ್ಪನಂ ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪಜಂ ಬಂದು ಜಯಾವತಿಯೆಂಬರಸಿಯುಂ ಆನತಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದ ಸೀತೆಯುಂ ಬೆರಸು ಸುಖ ಮಿರ್ಪನಂ ಜಯಾವತಿಗೆ ಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಾನಂತರಂ ಪೂರ್ವಾಭಾದ್ರಪದ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಮುಂಪೇಳ್ದ ಮಹಾಬಳಚರನಪ್ಪ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪಜಂ ಬಂದು ಸುಪ್ರಭನೆಂಬೊಂ ಮಗನಾದೊಂ. ಸೋಮಪ್ರಭಂಗಂ ಸೀತೆಗಂ ವಸುಷೇಣ ಚರನಪ್ಪ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪಜಂ ಬಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂಬ ಮಗನಾದನಂತಿ ರ್ವ್ವರುಂ ಬಲದೇವವಾಸುದೇವರೆನಿಸಿ ಧವಲನೀಲವರ್ಣರುಮಪ್ಪಯ್ವತ್ತುಬಿಲ್ಲಿ ಡಿಯರುಂ ಪಂಚಾಶಲ್ಲಕ್ಷವರ್ಷಪರಮಾಯುಷ್ಯರುಮಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಪನಮಿತ್ತ ಕಾಶೀದೇಶದ ವಾರಣಾಸೀಪುರಮನಾಳ್ವ ಮಧುಕೈಟಭನೆಂಬನವನಲ್ಲಿಗೆ ಕಪ್ಪ ಮಂ ಬೇಡಿಯಟ್ಟೆ ಕುಡದಿದ್ದೊಡದಕ್ಕೆ ಮುಳಿದಿರ್ಪನಂ ನಾರದನಿಂ ಮುಳಿಸು

ಪೆಟ್ಟುಂ ಮೇಲೆವಂದು ಕಾದಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂ ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟೊಡೆದು ಬಂದು ಬಲದ ತೋಳಕೆಲದೊಳ್ ನಿಲ್ವುದುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಚಕ್ರಮಂ ಕೊಂಡು ಮಧುಕೈಟಭನಂ ಕೊಂದು ತ್ರಿಖಂಡಪತಿಗಳಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮನವಧಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂದೊಂ. ಸುಪ್ರಭನು ಮಾತನ ವಿಯೋಗದೊಳ್ ಸೋಮಪ್ರಭಕೇವಲಿಗಳ ಸಾರೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದಂ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೩

ಜನ್ನನ ಅನಂಥನಾಥಪುರಾಣದ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಜಿನಸ್ತುತಿ, ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಸ್ತುತಿ, ಜಿನಧರ್ಮ, ಸರಸ್ವತಿ, ಯಕ್ಷಯಕ್ಷಿಯರು, ಶ್ರುತಕೇವಲಿಗಳು, ಗೃಧ್ರಪಿಂಛಾಚಾರ್ಯರು, ಕೊಂಡಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು, ಸಿಂಹಣಂದಿ, ಭೂತಬಳಿ, ಪುಷ್ಪದಂತ, ಜಿನಸೇನ, ವೀರಸೇನ, ಸಮಂತಭದ್ರ, ಗುಣಭದ್ರ, ಪೂಜ್ಯಪಾದ, ಅಕಳಂಕ, ಗುಣಚಂದ್ರ, ಇವನ ಮಕ್ಕಳು ಕನಕಚಂದ್ರ ಮಾಧವಚಂದ್ರರು, ಮಾಧವಚಂದ್ರನ ಶಿಷ್ಯ ತನ್ನಗುರು ಗಂಡವಿಮುಕ್ತ, ಶಿಖಾಮಣಿ, ರಾಮಚಂದ್ರ; ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಲಕುಮಾದೇವಿಯ ಗುರುಕುಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಚಾರ್ಯರೊಳಗೆ ಜಾವಳಿಗೆಯ ಮುನಿಚಂದ್ರ, ಇವನ ಶಿಷ್ಯ ಕುಲಭೂಷಣ ಸಕಲಚಂದ್ರ, ಇವನ ಮಗ ಮಾಧವಚಂದ್ರ, ಈತನ ಶಿಷ್ಯ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಕವಿಕಂದರ್ಪ, ಇವರುಗಳ ಸ್ತುತಿ. [1–33] ಪಂಪಾದಿ ಜೈನಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯಕರ್ತೃಗಳ ಸ್ಮರಣೆ[35]ಕವಿತಾಸ್ತುತಿ, ಸತ್ಕೃತಿ ದುಷ್ಕೃತಿಗಳ ವಿವರಣೆ, ಸ್ವಕವಿತಾಸ್ತುತಿ, ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ, ವಿನೇಯಜನರು ಕವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದರಮೇಲೆ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ತಾನು ಬರೆದುದು [36–63], ಜಿನನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದುದು [64], ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ವೃಷಭಸೇನಸ್ವಾಮಿಯು ಭರತನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದನ್ನೆ ವಿಪುಳಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೌತಮನು ಶ್ರೇಣಿಕನಿಗೆ ವರ್ಧಮಾನನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದು [65], ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಾಂಗ ನಿರೂಪಣ [66], ಲೋಕಾಕಾರ ನಿರೂಪಣ [67–71], ಜಂಬೂದ್ವೀಪವರ್ಣನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾದ ಭರತೈರಾವತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಆ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೋಸಲದೇಶ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿ ಅಯೋಧ್ಯೆ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ [72–120]

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶೀಯನಾದ ಸಿಂಹಸೇನನ ಗುಣಕಥನ [1–11] ಆತನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯ ಗುಣಪ್ರಶಂಸೆ [12–16]. ಆತನ ಪರಿವಾರ,

ಒಡ್ಡೋಲಗ ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ [11–32], ಅವನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಇಷ್ಟಶರ್ಮ ನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದುದು [33–39], ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವರ್ಣನೆ [40–46], ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಉಪಾಯನವಿನಿಯೋಗ, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬಂಗನೆಯ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಕಥನ, ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯ ಅಕ್ಕನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಧರನಾದ ಉತ್ಪಲಚೂಡನೆಂಬವನು ಮೋಹಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮದುವೆಯಾದುದು [47–55] ಭುಜಂಗಸೇನನು ಮಗನಾದ ಕೀರ್ತಿಶೇಖರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದುದು [57] ಕೀರ್ತಿಶೇಖರನು ಜಿನಪೂಜೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವನೊಡನೆ ಕುರುವಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದುದು ಅಲ್ಲಿ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಗೆ ಪುತ್ರೋತ್ಸವವು ಎಂದಾಗುವುದೆಂದು ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಷ್ಟಶರ್ಮನಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದುದು [58–62]

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಇಷ್ಟಶರ್ಮನು ಕಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದುದು [1–3]' ಜಂಬೂದ್ವೀಪ, ಧಾತಕೀಖಂಡ, ಐರಾವತಕ್ಷೇತ್ರ, ಕೋಸಲದೇಶ, ಅರಿಷ್ಟಪುರ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ [3–18], ಅದರ ದೊರೆ ಪದ್ಮರಥ, ಆತನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ, ಮಗ ಮೇಘರಥ, ಇವರ ವರ್ಣನೆ [19–28] ಆತನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಬಂದು ದಿವ್ಯಯೋಗೀಶ್ವರ ಕೂಟವು ಅತ್ತಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಪದ್ಮರಥನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು [29–32] ಅವನೆದ್ದು ಮುನಿಬೃಂದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಆನೆಯಮೇಲೆ ಹೊರಟುದು, ತಪೋವನ [32–41] ಜಿನಮಂದಿರ ಮತ್ತು ಜಿನಪೂಜೆ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭರೆಂಬ ಮುನಿವರ್ಯರನ್ನು ಶರಣುಹೊಕ್ಕು ಅವರಲ್ಲಿ ಜೈನಧರ್ಮಬೋಧೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು [45–63] ಆಶ್ರಮೋದ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದುದು, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ, ರಾತ್ರಿ, ಉಲ್ಕಾಪಾತ ಸಂದರ್ಶನ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ[66–69] ಶರೀರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿರತ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿಹಾಸೆ ಉಂಟಾಗುವುದು [70–80], ರಾಜ್ಯಸುಖಾನುಭೋಗ ಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗಿ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿ ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ವನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು [82–105] ಮಗನೂ ಪರಿಚಾರಕರೂ ಆತನ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ರಾಣಿಯ ವಾಸದವರು, ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು, ಸಾಮಂತರಾಜರು, ಧೊರೆಯಹಿಂದೆ ಹೊರಟದ್ದು—ಧೊರೆಯು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೈಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿದುದು—ಮುನಿವರ್ಯರನ್ನೂ ಸಾಧುಸಂಗವನ್ನೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಪಂಚಮಹಾವ್ರತಧಾರಿಯಾದುದು—(8–10) ವ್ರತಾಚರಣೆ—ತಪಸ್ಸುಮಾಡುವುದು. ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪ ಪ್ರಾಪ್ತಿ (12–56) ಈತನೇ ಚತುರ್ದಶಜಿನನಾಗಿ ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವನೆಂದು ಇಷ್ಟಶರ್ಮನು ಹೇಳಿದ್ದು—(57)—"ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ನಾಥನನ್ನು ಪಡೆವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದೆವು; ಹೋಗಿ ಬರುವೆವು" ಎಂದು ಮದನಮಂಜರಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಹೇಳಿದುದು (59)—ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಧೊರೆಯು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟುದು (62)—ಗರ್ಭಾವತಾರ ವಾರ್ತೆ, ಪುರಜನರ ಸಂತೋಷ, ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣ. (63–69) ಧೊರೆಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವೈಮಾನಿಕನು ಬಂದು ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಅನೇಕ ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದುದು—ಜಯಶ್ಯಾಮೆಯು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಧೊರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು—ಧೊರೆಯು ಆ ಸ್ವಪ್ನದ ಫಲವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದುದು—[110—128] ಗರ್ಭವಿಲಾಸವರ್ಣನೆ. [130—134]. ಪುತ್ರಜನನ (136) [ಗರ್ಭಾವತರಣವೆಂಬ ಪ್ರಥಮಕಲ್ಯಾಣ]

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಪುತ್ರಜನನವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯು ಮಂಗಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು—ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಈ ವಾರ್ತೆ ಮುಟ್ಟುವುದು (7) ಕೂಡಲೇ ಈತನಿಗೆ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮಾಡಲು ಇಂದ್ರನು ಉದ್ಯತನಾಗುವುದು (8) ದೇವೇಂದ್ರನು ಪತ್ನೀಸಮೇತನಾಗಿ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆನೆಯಮೇಲೆ ಹೊರಟು ಊರನ್ನು ಸೇರುವುದು—ಇಂದ್ರನು ಪೌಲೋಮಿಯನ್ನು ಜನನೀಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹುವುದು (17–18) ಆಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಶಿಶುವನ್ನಿಟ್ಟು ಪರಮಜಿನ ಶಿಶುವನ್ನು ಒಯ್ದು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಕೊಡು

ವುದು. (17–29) ಇಂದ್ರನು ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ ಆ ಶಿಶುಮಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಅಮರಗಿರಿಗೆ ಹೋದುದು (30–37) ಶಿಶುವನ್ನು ಪಾಂಡುಕಶಿಲೆಗೆ ಕರೆತಂದುದು (50) ಜನಶಿಶುವಿನ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ದುಗ್ಧಾಭಿಷೇಕ ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ (51–89) ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಶಿಶುವನ್ನು ಪುನಃ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕರೆತಂದುದು (89) ಸಿಂಹಸೇನನಿಗೂ ಜಯ ಶ್ಯಾಮೆಗೂ ಆದ ಸಂತೋಷ ನಿರೂಪಣೆ (91–99) ಇಂದ್ರನು ಶಿಶುವಿಗೆ ಅನಂತನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿತ್ತು ಅಮರೇಂದ್ರರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಹೋದುದು (100)

[ಜನ್ಮಾಭಿಷವಣವೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯಕಲ್ಯಾಣ]

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಅನಂತನ ಬಾಲಲೀಲೆ (1–9), ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ (10–17), ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ (17–22), ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಗನ ಮದುವೆಯಚಿಂತೆ (23–24)—ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣ—ಭದ್ರಬಲನೆಂಬವನು ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಶೇಖರನ ಮಗಳಾದ ರತ್ನಮಾಲೆಯೇ ಸರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು (24–30) ವಿವಾಹ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾದುದು—ಅನಂತನನ್ನು ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ದುದು (31–34) ವಿವಾಹದ ಏರ್ಪಾಡು, ವಿವಾಹಮಂಟಪರಚನೆ, ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ—ಅನಂತನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದುದು (35–64) ವಸಂತಸಮಯಾಗಮ, ಉದ್ಯಾನ ವಿನೋದ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ—ಪಟ್ಟಗಜವ ನ್ನೇರಿ ಆತನು ನಂದನವನೋಪಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದುದು (93–97).

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಉದ್ಯಾನಕೇಳಿ, ಚಂದ್ರೋದಯ, ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ.

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವ ವರ್ಣನೆ.

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ರಾಜ್ಯಸುಖಾನುಭವ—ವರ್ಷಾಗಮ—ಮಿಂಚಿನ ಸಂದರ್ಶನ, ಸಂಸಾರ ದಲ್ಲಿ ಅನಿತ್ಯತ್ವ ಬುದ್ಧಿ, ನಿರ್ವೇಗ—ವಿಧಿವಿಲಾಸ (24–26), ನಾರಕಾವಸ್ಥೆ

(27–43), ಚತುರ್ಗತಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಕರ್ಮ—ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಶತ್ರು ಸದ್ದರ್ಶನ ದೀಕ್ಷೆ, ದೀಕ್ಷೆಯಫಲ ಕೈವಲ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣ—ಅನಂತನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನುಕೊಂಡು ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೊರೆದುದು—ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿರೂಪಣ—ಇಂದ್ರನು ಪುನಃ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದುದು (55–56) ಅನಂತನ ಆರಾಧನೆಯ ವರ್ಣನೆ (57–58) ಶಿಬಿಗೆಯನ್ನೇರಿ ಸಹೇತುಕವನಕ್ಕೆ ಬಂದುದು (62–68) ಅನಂತನು ಆಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದುದು (75) ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣವು ಜ್ಯೇಷ್ಠಕೃಷ್ಣದ್ವಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುದು (76) ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿ ಪುನಃ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದುದು (80) ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ ವರ್ಣನೆ (87–91) ಅನಂತನ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ ವರ್ಣನೆ. (93–120) ತಪಃ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋದಯವಾದುದು (120)

[ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಎಂಬ ತೃತೀಯ ಚತುರ್ಥಕಲ್ಯಾಣಗಳು]

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಅನಂತನು ಸಕಲವಿಮಲ ಬೋಧಸ್ವರೂಪನಾದುದು—ಸಮವಸರಣ ಮಂಟಪವನ್ನು ವಿರಚಿಸಲು ಧನಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದುದು—ಇಂದ್ರನು ಆ ಮಂಟಪದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುದು—ಗಂಧಕುಟೀವರ್ಣನೆ.—ಇಂದ್ರನು ಅನಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದು (38–45) ಅನಂತನ ಪೂಜೆಯ ವರ್ಣನೆ (47–49) ಅನಂತನು ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ನಿರೂಪಣ.—

ಇತ್ತ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ಅನಂತನಿಂದ ವಹಿಸಿದ ವಿಜಯಕುಮಾರನು ತಂದೆಯನ್ನು ಅಗಲ್ದಿರಲಾರದೆ ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದುದು (52–54) ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟದ್ದು. (55–58) ಸಹೇತುಕವನದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುದು (60) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಾಂತಿಶುಭಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಮುನೀಂದ್ರರು ಬಂದುದು (62–63) ವಿಜಯನಿಗೆ ಆತನ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ವರ್ಣಿಸಿದುದು. (65–68) ಅನಂತ ವ್ರತೋಪದೇಶ, ಆ ವ್ರತದ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದಾಗುವ ಫಲ ನಿರೂಪಣ.

(84–88) ಅನಂತನಿರುವ ಸ್ಥಳದ ನಿರ್ದೇಶ (89)—ವಿಜಯನು ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಲು ಆತನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಖೇಚರರು ಸಮವಸರಣ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ದುದು—ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಅನಂತಜಿನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದುದು (92).

[ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ಐದನೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ].

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಮದನಪತಾಕೆಯೆಂಬ ಖೇಚರಾಂಗನೆ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಚಿತ್ರಲತೆಗೆ ಜಯನಾಥ ಗಣಧರರು ಹೇಳಿದ ಸುಪ್ರಭ ಪುರುಷೋತ್ತಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು.–ಭಾರತವರ್ಷ, ಸುರಮ್ಯಮಂಡಳ, (4–11) ಪಾದನಪುರ (11–15) ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ. ದೊರೆ ವಸುಷೇಣ (16), ಮತ್ತು ಅವನ ಅಯ್ನೂರ್ವರರಸಿಗಳೊಳಗೆ ಅಗ್ರಗಣ್ಯೆಯಾದ ಸುನಂದೆ ಇವರ ವರ್ಣನೆ (18)–ಅವರ ಅನುರಾಗ ನಿರೂಪಣ (19–20) ದೊರೆಯ ಗುಣಕಥನ (21–23) ಸುದರ್ಶನ ನೆಂಬವನು ಮಿತ್ರನಾದ ಚಂಡಶಾಸನನು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಸುಷೇಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು —ಚಂಡಶಾಸನನು ಬಂದುದು (24)—ಪರಸ್ಪರಾಲಿಂಗನೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಉಪಚಾರ (25–27), ಭೋಜನ, ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸುನಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಚಂಡಶಾಸನನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಮ, ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣ (28–29) ತನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಿತ್ರನಾದ ಸುದರ್ಶನನೊಡನೆ ಚಂಡಶಾಸನನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದು. (30, 31–32) ಆಕೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು (43) ಸುನಂದೆಯು ಗೋಳಾಡುವುದು (45–48)—ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಸುಷೇಣನ ಸಾಮಂತನಾದ ಸಿಂಹಚೂಡನು ಚಂಡಶಾಸನನ್ನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿ ಅವನೊಡನೆ ಕಾದಾಡುವುದು—ಸಿಂಹಚೂಡನ ಸಾಹಸವರ್ಣನೆ—ಚಂಡಶಾಸನನು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಟು ರಥವನ್ನು ಓಡಿಸಿ ತನ್ನ ದುರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುವುದು (50–62). ವಸುಷೇಣನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಸುನಂದೆ ಮತ್ತು ಅತಿಥಿ ಚಂಡಶಾಸನ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬರುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು—ಆಗ ಅಗ್ರಮಹಿಷಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪರಿಜನರು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು—(63–66) ಕಿಂಕರ್ತ

ವ್ಯತಾಮೂಢನಾಗಿ ವಸುಷೇಣನು ಮೂರ್ಛೆಹೋಗುವುದು (67)—ಆತನು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದು, ನರ್ಮಸಚಿವರು ಆತನನ್ನು ಸಂತೈಸುವುದು. ವಿಯೋಗ ತಾಪದ ವರ್ಣನೆ (70-71)—ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ ವಸುಷೇಣನು ಸೈನ್ಯ ದೊಡನೆ ಹೊರಟದ್ದು—ಸಿಂಹಚೂಡನ "ಬೀಡುಂದಾಣವಾದ" ಮಾಣಿಕ್ಯ ಪುರವನ್ನು ಸೇರುವುದು. ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಿಂಹಚೂಡನನ್ನು ಕಂಡುದು. (75)-ಅವನು ಚಂಡಶಾಸನನೊಡನೆ ಕಾದಿದ ಕಾಳೆಗದ ವರ್ಣನೆ (76-87) ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ವರ್ಣನೆ (79)—ವಸುಷೇಣನು ವಿರೋಧಿಯ ದುರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿದುದು (80) ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದು—ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾದುದು. ಕಾಳೆಗವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಭಯಪಕ್ಷದವರೂ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡನ್ನು ಸೇರುವುದು—ಚಂಡಶಾಸನನು ಈ ವಿರಾಮವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸುನಂದೆಯು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆ ಪೀಡಿಸುವುದು (86-88)—ಸುನಂದೆ ಚಂಡಶಾಸನರ ಸಂವಾದ ನಿರೂಪಣ (89-96)—ಹೀಗೆ ಸಂವಾದವಾಗುತ್ತಿರು ವಾಗಲೇ ಬೆಳಗಾಗುವುದು (97-98).

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸುನಂದೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಚಂಡಶಾಸ ನನು ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆಕೆಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನಾದ ವಸುಷೇಣನ ತಲೆಯು ಈಡಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿದುದು—ಆ ತಲೆಯನ್ನು ಕಂಡೊ ಡನೆ ಆಕೆಯು ಪ್ರಾಣಹೋದುದು (4-6) ಚಂಡಶಾಸನನೂ ಕೂಡಲೆ ಮೂರ್ಛಿತ ನಾದುದು.—ಅತ್ತ ವಸುಷೇಣನು ಸುನಂದೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನು ಬದುಕಿ ಫಲವೇನೆಂದು ನಿರ್ವೇಗಪರನಾದುದು. (22-28) ಪಟ್ಟವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ತಪಸ್ಸಿ ಹೋದುದು (29) ತಪಸ್ಸಿನ ವರ್ಣನೆ (32-39) ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವಲೋಕ ಸುಖಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು (40-41)—ಅಲ್ಲಿ ವತ್ಸಕಾವತೀ ವಿಷಯದ ಆನಂದಪುರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಬಳನೆಂಬ ರಾಜನು ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ದೇವಲೋಕವನ್ನೈದಿ ದೇವಲೋಕಶೇಖರನಾಗಿದ್ದುದು (42—43)

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರಾವತೀ ಪಟ್ಟಣದ ದೊರೆ ಯಾದ ವಸುಷೇಣನ, ಮತ್ತು ಜಯಾವತಿ, ಸೀತೆ ಎಂಬ ಆತನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ

ಯರ ವರ್ಣನೆ (44)—ಅವರಿಗೆ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟಿದುದು. (49—54)—ಸೀತೆಗೆ ಷೋಡಶ ಸ್ವಪ್ನವಾದುದು (70)—ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಲಾಕಾ ಪುರುಷನಾದ ಚಕ್ರಧರನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂಬುದೇ ಈ ಕನಸಿನ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥ ವೆಂದು ದೊರೆಯು ಹೇಳಿದ್ದು (71)—ಜಯಾವತಿ ಜಠರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲನೇ ಬಲದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು (72—78)—ಈತನಿಗೆ ಸುಪ್ರಭ, ಬಲಭದ್ರ, ರಾಮ ಎಂಬನ್ವರ್ಥ ನಾಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುದು. (80)—ಸೀತೆಗೆ ಪುತ್ರಜನನ—(81)—ವಸುಷೇಣನೇ ಈಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದುದು. ಈತನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಾಲ ಕೇಳೀವರ್ಣನೆ (87).—ಅವರ ಗುಣಕಥನ (88—93).—

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಅರ್ಧಚಕ್ರಿಯಾದ ದೈತ್ಯನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ನಾರದನು ಬಂದುದು (12) ದೈತ್ಯನು ಮುನಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದುದು. ನಾರದನು ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪರಾಕ್ರಮ ವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ದೈತ್ಯನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುದು (15,16,20—22)—ನಾರದನು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಬಂದುದು. ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದುದು (24–26) ದೈತ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದುದು (27)—ಅವನ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಹಾನಿ. ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣ—ತಮ್ಮಿಂದ ಸರ್ವಾ ಭ್ಯುದಯವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ದೈತ್ಯನಲ್ಲಿ ವೈರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದುದು. (32,39,–40) ದೈತ್ಯನು ಸಂಧಿಗೆ ಬಂದರೂ ಒಪ್ಪದೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು—ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆ.

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆ—ಕಡೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಮಧುಕೈಟಭನ ತಲೆಯನ್ನು ಚಕ್ರ ದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಜಯನಾದುದು.—ಬಲಭದ್ರನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದುದು. ಅನಂತನಾಥನ ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನೆ. ಇಂದ್ರನು ಅನಂತನ ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ದುದು. ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ರಚಿಸಿದು ದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಕವಿಗುಣಕಥನ. ದೊರೆಯಾದ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಕವಿಯು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವುದು.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಳ.

ಅಭಿನವ ವಾದಿವಿದ್ಯಾನಂದನ ಕಾವ್ಯಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣದಿಂದ ಉದ್ಧೃತವಾದ ಪದ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ.

ಕಾವ್ಯಸಾರ. ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ.			ಅ—ಪು ಆಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ.
40	..	..	.. I	45
46	..	..	.. I	42
47	..	..	.. I	40
63	..	..	.. I	50
92	..	..	.. III	9
96	..	..	.. I	85
112	..	..	.. I	81
119	..	..	.. I	82
128	..	..	.. I	92
191	..	..	.. I	106
220	..	..	.. XIII	11
236	..	..	.. II	9
237	..	..	.. XIII	8
238		..	.. XIII	9
241	..	..	.. XIII	10
242	..	..	.. XIII	7
249	.	..	.. III	22
252	..	.	.. II	7
253	..	..	.. III	23
254	..	..	.. II	6
268	..	..	.. II	14
269	..	.	.. II	16
270	..	..	.. III	25
337	..	..	.. XII	49

ಕಾವ್ಯಸಾರ. ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ.				ಅ—ಪು ಆಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ.	
342	..	..	..	XII	68
390	..	..	..	II	20
393	..	..	..	II	21
397	..	..	..	II	22
398	..	..	..	II	24
399	..	..	..	II	23
400	..	..	..	II	32
473	..	..	..	XI	85
474	..	..	..	XI	83
488	..	..	..	XIV	3
490	..	..	..	XIV	4
492	..	..	..	XIV	5
511	..	..	..	II	27
524	..	..	..	XI	75
573	..	..	..	XII	24
626	..	..	..	VIII	44
659	..	..	..	VIII	50
725	..	..	..	VI	84
732	..	..	..	VII	4
748	..	..	..	I	94
891	..	..	..	VII	69
927	..	..	..	VII	82
937	..	..	..	VII	83
945	..	..	..	VII	85
954	..	..	..	VII	87
967	..	..	..	VIII	4
972	..	..	..	VIII	2
984	..	..	..	VIII	9
997	..	..	..	VIII	55
998	..	..	..	VIII	57

ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದಿಂದ ಉದ್ಧೃತವಾದ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಪದ್ಯ

ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನ.					ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣ.	
ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ.				ಆಶ್ವಾಸ	ಪದ್ಯ.
87	22	..	..	..	II	60(d)
401	15	..	..	..	XIII	22